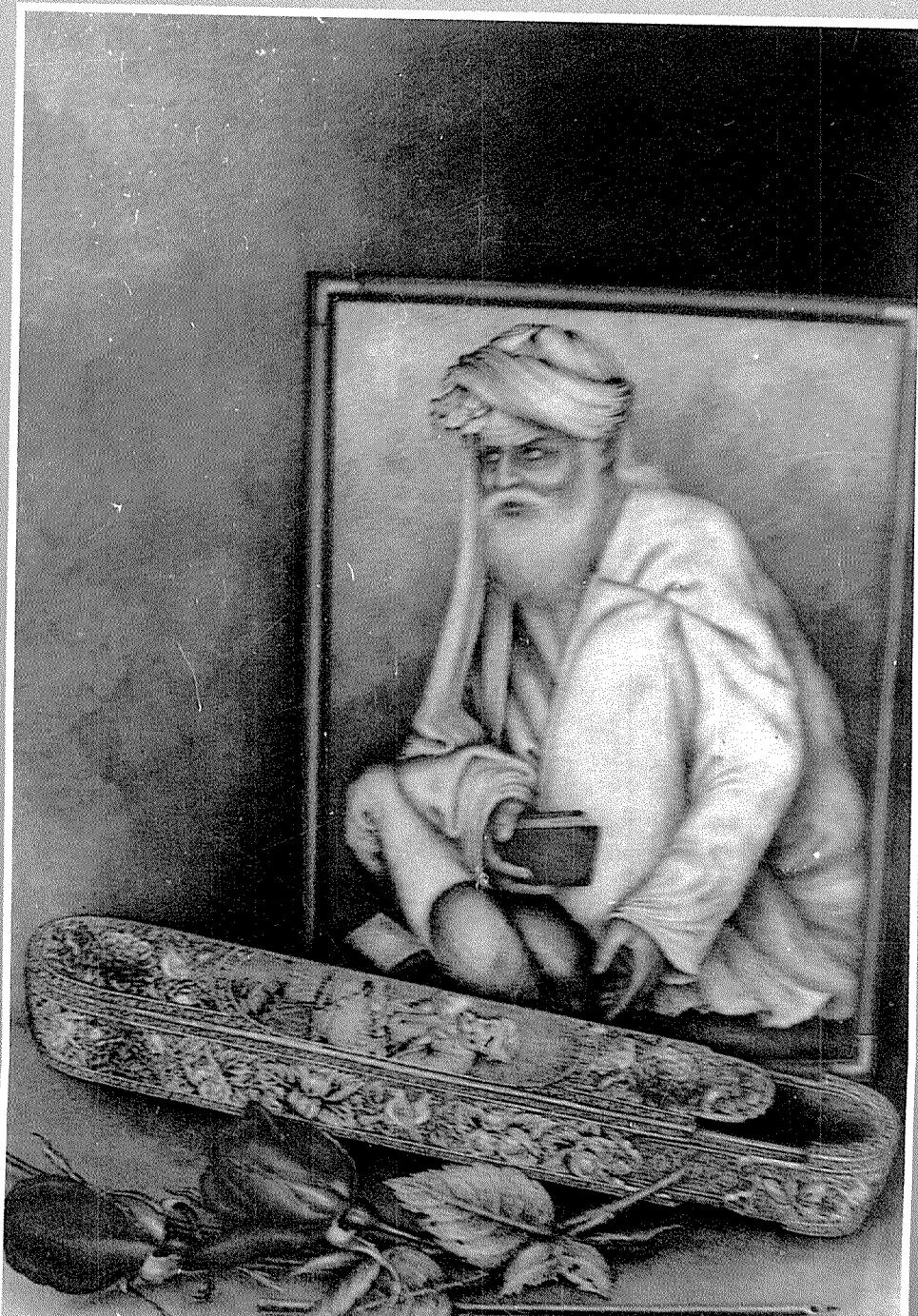

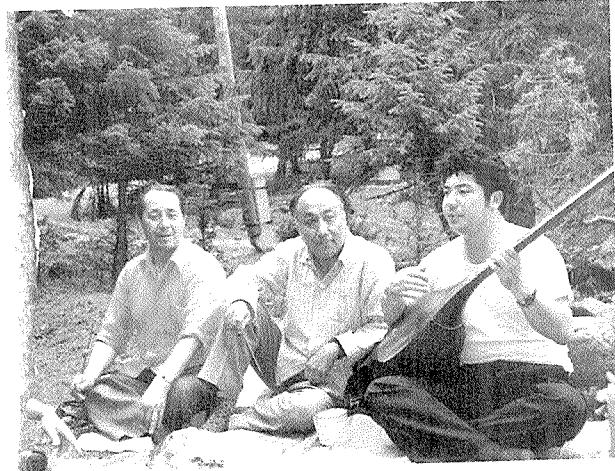
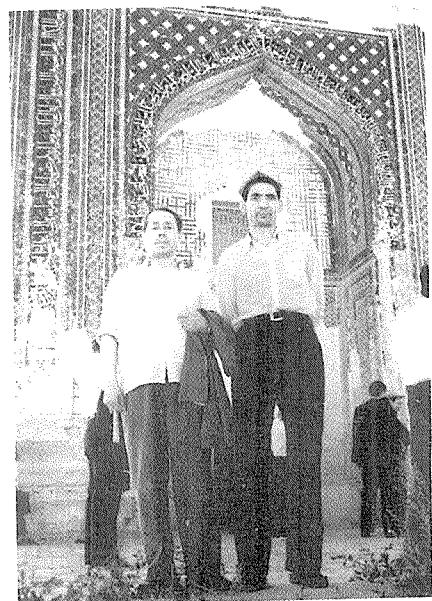
ISSN 1005-0876

1995

بُولاق

B
U
L
A
K

بُولان

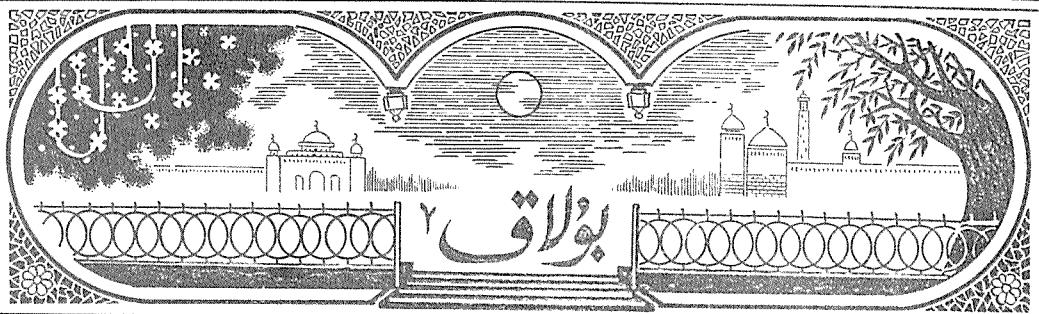
ئۇيغۇر كلاسىكىدە بىيانى ۋە خىلۇق ئېھىزىدە بىيانى
پە سالماڭ ژۇرىنىلى

16 - يىلى نەشرى

ئۇمۇمىي 50 - سان

1995

باش مۇھەررىز : ئۇبۇل ئىسلام .
مۇئاۋىن باش مۇھەررىز : مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن .

سال 1 - يىلى 1995

مۇندىرىجە

ئۇيغۇر كلاسىكىدە بىياتلىن

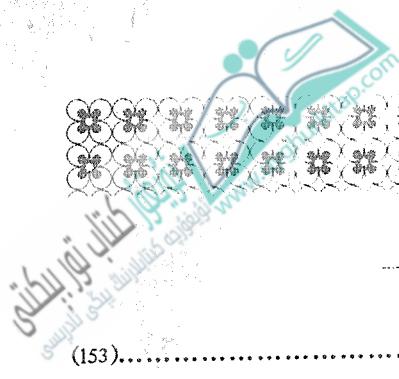
باھار دانىش ..... مۇھەممەد قاسىم بىنى موللا نەزىر مۇھەممەد بۇخارى (5)	ناھىيەنەزىر ..... سەپەتەنەزىر (118)
ناھىيەنەزىر ..... سەپەتەنەزىر (81)	تاهىر ۋە زۇھىر ..... تاهىر ۋە زۇھىر (143)
ناھىيەنەزىر ..... سەپەتەنەزىر (118)	« دىۋانى مەھزۇن » دىن ..... « دىۋانى مەھزۇن » دىن
ناھىيەنەزىر ..... سەپەتەنەزىر (118)	نەشىر گە تەبىارلىغۇچى : تۇرسۇن ھۇشۇر

ئۇيغۇر كلاسىكىدە بىياتلىن

رۇبائىلار ..... ئەنسارى، سەنائى، تېرىمىزى، نەجمىددىن كۆبرا (143)	نەشىر گە تەبىارلىغۇچى : جاپىار ئەمەت

ئۇيغۇر كلاسىكىدە بىياتلىن

سەپەتەنەزىر ..... تاهىر - زۇھىر (150)	داستانى توغرىسىدا ..... مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

خالق بېغىشىرىدە بىياتدىن

قولۇپ بىلەن دىلشارا (داستان)

(153).....

نه شرگە تەبىyarلىغۇچى : مالىك چانىشىق

(188).....

نه شرگە تەبىyarلىغۇچى : ئابىدۇقادىر سادىر

(191).....

(197).....

تۆپلاپ رەتلىكۈچى : ۋاهىتجان غۇپۇر

رەمبال بىلەن مېھرى ئەفرۇز (چۆچەك)

ئەپسالىلەر .....

بىبىت - قوشاقلار .....

بىزىنىڭ تەتقىقاتچىلىرىسىز

تۆھىپىكار شائىر ، تەتقىقاتچى جاببار ئەمەت ..... يالقۇن رۇزى (199)

ئەجادىلار ئىزىدىن ..... ئىلهاام جاببار (205)

* * *

رەسىام : ئىسمىايىل ئىبراھىم ، ئابىلسىت ئابىلز .

خەتنات : نىياز كېرمى شەرقى ، مۇھەممەت ئىدرىس .

كۆنچىك ۋە مۇندىر بىجە نەقىشلىرىنى ئىشلىكۈچى : تۈردى قادىر نازىرى .

مۇقاۋىنى لايىھىلىكۈچى : لىپۇپىچىك .

مۇقاۋىنىك 1 - بېتىدە : « دىۋانى ھافىز » ناملىق كىتابتىن ئېلىنغان قىستۇرما رەسىم . رەسىام : مەنسۇر كارىڭىر ھۇسىيەنى (ئىران) .

مۇقاۋىنىك 2 - بېتىدە : جاببار ئەمەتنىڭ ھايات پائالىيەتلرىدىن كۆرۈنۈشلەر .

مۇقاۋىنىك 3 - بېتىدە : ئابىدقادىر سادىرنىڭ ھايات پائالىيەتلرىدىن كۆرۈنۈشلەر .

مۇقاۋىنىك 4 - بېتىدە : ئىدىقۇت مەنۇرىسى (ئۆركىدەش جاببار فوتۇسى) .

مۇھەممەد قاسىم بىننى موللا نەزىزىمۇھەممەد بۇخارى

نه شىرگە تەبىارلىغۇچى : بارات رەجەپ

سەرەندىپ ۋەلايەتنىڭ شاھزادىسى فەرروخخال يىگانجاھاننىڭ سۈرەتىنگ ئاشۇن بولۇپ ،
سۇمۇرغىنىڭ ياردىمى بىلەن مەقسىتىكى پەتكەنلىكى

كەلدى . چۈش كۆردى . چۈشىدە : بىر
مويىسىپت پەيدا بولۇپ ، ئۇنىڭ قارشىسىدا
ئۇلتۇرۇپ ، ناھايىتى چرايلىق بىر ئالىمنى
ئۇنىڭغا تەڭلەۋاتقۇدەك . مويىسىپت ئۇنىڭغا :
« بۇ مېۋە ئۇمىد كۆچتىنىڭ مېۋىسىدۇر .
بۇ گۈن كېچە ھەرىمىڭگە كىرىپ ، بۇ ئالىمنى
خوتۇنۇڭ بىلەن تەڭ يەپ سوھبەت قىلغىن ،
تەڭرى تائالا ساڭا ئۆز كارامىتىنى
كۆرسىتىپ پەرزەنت ئاتا قىلسائە جەب ئە .
مەس » دەۋاتقۇدەك . پادشاھ ئۇيقوسىدىن
ئويخانىدى ، ئۇمىدىسىز قەلبى ئۇمىدكە تولى
دى ، ئۇ مويىسىپتىنىڭ بېشارىتىدىن ناھايىتى
خۇشال بولۇپ ، ئالىمنى خوتۇنى بىلەن تەڭ

رەۋايەتچىلەر مۇنداق ھېكاىيە قىلىدۇ :
سەرەندىپ ۋەلايەتنىدە بىر پادشاھ
بار ئىدى . ئۇنىڭ دۆلەت شەۋىكتى پەلەك
ئەۋجىگە يەتكەندى . ئەمما ئۇنىڭ ئۆزىگە
تەخت ۋارىسى بولىدىغان پەرزەنتى يوق
ئىدى . پادشاھ بۇ سەۋەبتىن ناھايىتى پەردە
شان ئىدى . قەيەردە بىرەر دەرۋىش ، زاهىد
ياكى غېرىپ - مۇساپىر بولسا ، شۇ يەرگە
بېرىپ ئۇلاردىن ئاللاھ ھەققىدە ئۆزىگە دۇئا
قىلىشنى ئىلتىماس قىلاتتى .

بىر ئاخشىمى ئۇ تەڭرى تائالانىڭ
دەرگاھىغا نالە - پەريادلار بىلەن مۇناجات
قىلىپ ئۇلتۇراتتى ، قازارا ، ئۇيقوسى غالىب

ياشقا كىردى . تەڭىرى تائالانىڭ ئىنسان تەقدىرىگە پۇتكەن قارارنى ئۆزگەنلىپ بولمايدۇ . مەسئۇل خادىمлار بىر كۈنى پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە چىقىپ كەتكەن ئىدى . شاهزادە بىر هۇجرىغا كىردى . ئۇ يەردە قۇلۇپلانغان بىر ساندۇقنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى . بىر كېنىزەك بۇ ساندۇقنى قوغداپ ئولتۇراتتى . شاهزادە كېنىزەكتىن ساندۇقتا نېمە بارلىقىنى سورىدى . كېنىزەك — پادىشاھ ماڭا « بۇ ساندۇقنى ھېچكىم كۆرگۈچى بولمىسۇن » دېگەندى . چۈنكى ئۇنىڭ ئىچىدە نۇرغۇن رەسمىلەر باردۇر . شاھىمىز كۆڭلى غەمكىن بولغان چاغلاردا دائىم بۇ يەرگە كېلىپ ساندۇقتىكى رەسمىلەرنى تاماشا قىلىدۇ ، — دېدى . شاهزادە :

— ساندۇقنى ئاچقىن ، ئۇ رەسمىلەرنى مەنمۇ تاماشا قىلىپ باقايى ، — دەپ كېنىزەككە بۇيرىدى . كېنىزەك قانىچە تىركىشىپ كۆرگەن بولسىمۇ شاهزادە ئەسلا يانىدى . كېنىزەك ئامالىسىز قېلىپ ، بۇيرۇققا بويىسۇنۇشنى ئەدەب جۇملەسىدىن دەپ بىلىپ ساندۇقنى ئاچتى . خىلەمۇ خىل رەسمىلەر شاهزادىنىڭ ئالدىدا يۈز ئاچتى . شاهزادىنىڭ كۆزى ئۇشتۇمتۇت بىر نازىننى قىزىنىڭ رەسمىگە تىكلىپ قالدى . ئۇ قىز . ئىڭ گۆھەر تاجى قېشىنىڭ ئەگىمىسىگە بالقىپ چوشكەن ، ئىپار چىچى نازۇك بېلىدە دومىلاب تۇرىغان ئىدى ، ھايالىق كۆزىدىن ئادەمنى بىھۇش قىلىۋېتىدىغان بىر مۇقىدە دەس نۇر جۇللايتتى . شاهزادە شۇ ھالدا بىردهم قېتىپ تۇرۇپ قالدى ، كۆڭلىنىڭ قات — قېتىدىن ئىشق ئۇتى تەڭلا تۇتىشىپ كەلدى ، دېمەك ، ئۇنىڭ بويىنغا ئىشق زەن جىرى بەر بىرسىن باغلىنىپ قالدى . شاهزادە ئاھ

ئىلگەچ ئاخشىمى سۆھبەت قىلىدى . قازارا ، شۇ كۈنى ئاخشىمى خوتۇنى ھامىلىدار بولۇپ ، توققۇز ئاي ، توققۇز كۈن ، توققۇز سائەتتىن كېبىن بىر ئوغۇل تۇغدى . ئۇ ئوغۇلنىڭ نۇرلۇق جامالىدىن قەسرىنىڭ ئىچى بىرۇپ كەتتى . پادىشاھ بۇ ئالامەتتىن ناھايىتى خۇشال بولدى . بارلىق ھەكىم وە مۇنەججىملەرنى جەم قىلىپ « شاهزادىنىڭ تەقدىرى ھەققىدە قۇرئە سېلىپ خەۋەر بېرىڭلار » دەپ بۇيرىدى . مۇنەججىملەر قۇرئە سېلىپ :

— شاهزادىنىڭ قىسىمىتى ياخشى ئىكەن . ئەمما ئون تۆت يېشىدىن كېبىن بىر ئىشق بالاسىغا دۇچار بولىدىغاندەك قىلىدۇ . ئۇ ئۇز مەھبۇبغا باغلىنىپ جۇنۇن بولىدۇ . بۇ جۇنۇنلۇق ئۇنىڭغا قانداققۇر بىر رەسىم لەرنى تاماشا قىلىشتىن يەيدا بولغا يى . شۇڭا ، شاهزادىنى ئون تۆت ياشتن ئون ئالتە ياشقىچە بولغان ئارىلىقتا بىرەر سۈرهەت ياكى نەقىش يېنىغا يېقىن يولاتما سلىق كېرەك ، — دېبىشتى .

پادىشاھ بۇنى ئاڭلاب غەمكىن بولدى ، بىرنە چىچە ئىخلاسەن كىشىلمەرنى شاهزادىگە ھەمىشە كۆز — قۇلاق بولۇپ تۇرۇشقا ، مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن تەربىيە ئېلىپ بېرىشقا وە ئۇنى ھەرقانداق سۈرهەت ، رەسىم تاماشا سىدىن مەنى قىلىشقا تەينىزلىدى . شاهزادىگە فەررۇخفال دەپ ئات قويدى ، ئۇنى بىر بەختلىك ئىنىڭئانىنىڭ تەربىيىسىگە تايشۇردى . شاهزادە تۆت ياشقا كىرگەندە بىر بىلىملىك ، دانىشىمەن ئۇس تازغا تايشۇرۇلدى ، ئۇ ئاز ۋاقتىتىلا بارلىق ئىلىمدىن بەھرىمەن بولدى . شاھ تەينلىك كەن مەسئۇل خادىمлار ھەمىشە ئۇنىڭ خىزمىتىدە يۈرەتتى . فەررۇخفال ئون تۆت

ئۇرۇپ، بىر ئۆينىڭ ئىچىگە كىرىپ زار- زار يىسخالاپ ئولتۇردى . مەسىئۇللار شاهنىڭ خىزمىتىدىن قايتىپ كېلىپ، شاهزادىنى بۇ حالدا كۆرۈپ هوشىدىن كەتكىلى تاس قېلىشتى، ئۇلار شاهزادىنى زادى نېمە ئىش بولغانلىقىنى سورىدى، شاهزادىدىن ئاھ- پىغانلىدىن باشقا ھېچنېمە چىقمىدى . ئۇلار ياقىلىرىنى چاك ئېتىپ، پادشاھنىڭ ئايىقىغا باش قويۇپ، بولغان ئەھۋالنى بىيان قىلدى . پادشاھ بۇنى ئاڭلاپ پەرسان بولۇپ شاهزادىنىڭ ئالدىغا ئۆزى باردى ۋە ئۆز پەرزەتتىنىڭ ھەقىقەتەن يامان ئەھۋالدا قال خانلىقىنى كۆردى . پادشاھ شاهزادىدىن ھەر خىل سوئاللارنى سورىدى، ھېچقانداق جاۋاب ئالالمىدى . شاهزادە كۆزىدىن قانلىق ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ ئۆيىدىن چىقىپ سەھراغا يۈزەندى . ئوردا ئەمىرىلىرى شاهزادىنىڭ ئالدىنى تو سۇپ ئۇنى مىڭ بىر مۇشەقەت بىلەن ئوردىغا قايتۇرۇپ كەلدى . پادشاھنىڭ گۇمانى كۈچىپ :

— بۇ ئاپەتكە نېمە سەۋەپ بولدى، — دەپ يەنە سورىدى . كېنىزە كلهر ئامالسىز قېلىپ ساندۇق ۋەقەسىنى بىيان قىلدى . پادشاھ ئەقىلىق مەسلىھە تېچىلەرنى جەم قېلىپ پىكىرلەشتى . دانىشىمەنلەر ھەر- قانچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ ھېچ ئىلاجىنى تاپالىمىدى . پادشاھ ئاخىرى ئۆز

فەرۇخفالىڭ شەھر يادشاھنىڭ قىزنى سۇغىر سالار قولىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، ئۆزى بالا
ۋە مەھىنتك قالغانلىقى، ئاخىرى ئۇنىڭدىن خالاس تاڭىنانلىقى

مۇناسىۋەتلىك بىرەر خەۋەر گە ئېرىشىش ۋە شاهزادىگە ناشتىلىق بىر نەرسە ئېلىپ كېلىش نىيىتىدە شەھەر گە كىرىپ كەتتى . ئەمما كەچ كىرگۈچە جەئەردىن ھېچ خەۋەر

رىۋا依ەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ : شاهزادە جەئەر بىلەن مۇساپىر خادىدا بىر كېچىنى ئۆتكۈزدى . ئەتسىسى جەئەر شاهزادىدىن رۇخسەت ئېلىپ مەقسەتكە

تىۋاتقان مەلىكىنى نەچىلىكىن مۇلازىمalar كېچە - كۈندۈز قوغىدایدىغان تۇرسا، بۇ ئۇغىلار ئۇ مەلىكىنى قانداق ئۇغىلاب كېلەلەر» دېدى.

ئەلقىسىسە، يېرىم كېچىدىن سەل ئاشقاندا يىكىرىمە ئۇغرى ئۇ مەلىكىنى ئۇ خالاۋاتقان ھالىتىدىلا تەختى بىلەن كۆتۈرۈپ بۇتخانىغا ئېلىپ كىردى، ئۇنى بۇتنىڭ ئالدىغا قويۇپ ھەممىسى بىر - بىر- لەپ سەجىدە قىلىدى. ئاندىن كېيىن مەلىكىنىڭ ئېسىل لىباسلىرىنى ئېلىۋېلىپ ئۇنى ئۆلتۈرمە كىچى بولۇشتى. شاهزادە بۇتنىڭ ئارقىسىدىن ماراپ ئاجايىپ نازىننى بىر قىزنى كۆردىكى، قىزنىڭ جامالىدىن بۇتخاناندا نۇرلىنىپ تۇراتتى. قىز بولسا تېبخى تاتلىق ئۇييقۇدىن ئۇيغۇمانىغان ئىدى. شاهزادە گۈزەل پەرىنى ئۆلۈمگە يولىماق ئادەم قېلىپىدىن چىققانلىق بولماي نېمە؟ ئۇنى بۇ خەۋىپىن قۇتۇلدۇرۇشۇم لازىم» دەپ تەدبىر ئوپلاپ دەرھال ئىنتايىن ھەسەرتلىك ئاۋازادا:

- ئەمدى، سىلەرنىڭ قىلغان نەزىرىلار قوبۇل بولدى. بۇندىن كېيىن ھەرقانداق مۇشكۇلۇڭلار ئاسان بولىدۇ، - دېدى.

ئۇغىلار بۇ ئاۋازنى بۇتنىڭ ساداسى دەپ جەزىم قىلىپ ئىخلاسلىرى زىيادە بولۇپ يەنە سەجىدە قىلىشتى. شاهزادە بۇ ھېلىنىڭ ئىشقا ئېشىۋاتقانلىقىنى بىلىپ يەنە:

- ھازىر، ھەممىڭلار قىزنى قويۇپ تاشقىرىغا چىقىپ بىر كىشىگە ئەممىز قىلىپ كەلىڭىلىرىنى، ئۇ كىشى كىرىپ بۇ گۈزەل تەننى توغرىپ، كاللىسىنى ئاياغ ئاستىمغا تاشلىسىن، - دېدى. ئۇغىلارنىڭ

بولىمىدى. شاهزادە ئىچىدە «بۇ ئىمارەتنى بىر ئاختۇرۇپ باقايى، ئادەم بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس، بۇ يەردە تىكەندەك يالغۇز يیلۇرىنىم ياخشى ئەمەس» دەپ ئاختۇرۇشقا باشلىدى. چوققىسى پەلەكە تاقاشقان بىر ئالىي گۈمبەزنى كۆردى. ئۇ گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئۇ يەركە ياخشى پالاسلار سېلىنغانلىقىنى، ئۇ تۇرۇسىدا مەشئەللەر يېنىقليلق تۇرغانلىقىنى، ئۆينىڭ تۆرگە يەنە بىر تەخت قويۇلغانلىقىنى لېكىن بىرمۇ ئىندى سۇ - جىنىنىڭ يوقلىقىنى كۆردى. شاهزادە بۇتلارنى كۆرۈپ بۇ يەرنىڭ بۇتخانان ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئۇ مەشۇقىنى ياد ئېتىپ زار- زار يېسغلەپ ئولتۇردى. يېرىم كېچىگە ئار قالغان چاغدا ئاللىكىملەرنىڭ ئاياغ تېۋشى ئاڭلاندى. شاهزادە بۇ شەپىدىن ئاگاھا بولۇپ، بىر بۇتنىڭ ئارقىسىغا بېرىپ مۇ-كۈنىدى، شۇ ئەسنادا يىكىرىمە كىرىپ قىزىل كۆز ئۇغرى كىرىپ بۇتنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ:

- ھەي خۇدايمىز، بىز بۇ شەھەر- نىڭ مەلىكىسىنى ناھايىتى گۈزەل، ھەمىشە خىلىمۇ خىل چىرايىلىق كېيىمەرنى كېيىپ، ئۇستىگە بىر مەمىلىكەت باهاسىغا تەڭ كېلىسىدەغان زېبۈزىنە تەھەرنى تاقاپ تەخت ئۇستىدە ئۇ خالايدۇ دەپ ئاڭلىدۇق. ئەگەر سەن بۇ كېچە بىزىگە بۇ ھاجەتنى راۋا كۆرسەڭ، بىز بېرىپ ئۇ مەلىكىنى ئېلىپ كېلىپ، ماللىرىنى ئۆزىمىز ئېلىپ، ئۆزىنى سېنىت ئاستانە گە ئاتاپ نەزىر قىلىمىز، - دەپ زارلىنىپ، بۇتقا قايتا - قايتا سەجىدە قىلىپ گۈمبەزدىن چىقىپ كەتتى. فەررۇخ فال بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ ئۆز - ئۆزىگە: « شاھ ھەرمىنىڭ ئىچىدە، يۇمشاق توشىھەكتە، ناز ئۇييقۇسىدا چۈش كۆرۈپ يې-

ئۇنى قەسر يېننغا يەتكۈزدى . شاھزادە بېشىكى سەللىسىنى ئېلىپ كەمەندىدەك بىر ئۇچىنى تەختىكە باغلادىپ يەنە بىر ئۇچىنى قەسر كۈنگىرەسىگە تاش چىڭىش ئارقىلىق بەند قىلدى . تامغا ئاۋۇال ئۆزى چىقىپ ئاندىن تەختىنى كۆتۈرۈپ، مەلىكىنى ھەرب مىگە ئەكىرىپ قويىدى . ھېچكىم بۇ ئىشتىن خەۋەردار بولىدى . مەلىكە كۆپ رەھمەتلەر ئېينقاندىن كېيىن :

— ھەي چىمەنلەرنى بېزىگۈچى سەرۋى گۈل . ئۆزۈڭنىڭ نۇرغۇن ئىمكانييە تىلىرىدىن ۋاز كېچىپ ماڭا ياخشىلىق قىلىڭىڭ، مېنى بۇ زور ھالا كەتنى قۇتۇلدۇ - رىۋالدىڭ . قانداق تەلىپىڭ بولسا ئېيت، ھازىرلا ئورۇنىدايمەن . ھەتتا بارلىق ئۆم رۇمنى سېنىڭ خىزمىتىڭە بېغىشلا شقا رازىمەن . تەڭرى تائالاتىڭ ھۇرمىتى ئۇچۇن ئۆزۈڭنىڭ قايىسى گۈلستاننىڭ گۈلى، قايىسى باغانىڭ بۇلۇلى ئىكەنلىكىدىن وە قايىسى ئېگىز ئۆزىدىن پەرۋاز قىلغان قوش ئىكەنلىكىدىن خەۋەر بەرگىن ، — دەپ ئىلتىجا قىلدى . شاھزادە زۆرۈر بولغان بەزى ئەھۋالاردىن مەلىكىنى خەۋەردار قىلىپ ئۇنىڭدىن رۇخسەت سورىدى . مەلىكە :

— ھەي شاھزادە، جېنىم سەن ئۇچۇن پىدا ، گەرچە قىلغان ياخشىلىقىغا مۇناسىپ خىزمەت قىلالىمىسما، قانداق مۇشكۇلاتىڭ بولسا مەھەممەت قىلىپ ماڭا ئېيتىقىن . قۇدرىتىمىنىڭ يېتىشىجە تىرىشىپ قولۇمدىن كەلگەن خىزمەتلەرنى بەجا كەل تۈرىمەن ، — دېدى، فەرۇخفال :

— ھەي جاھان مەلىكىسى ، بۇ ۋادىسىكى جاھان خامىنىنىڭ ئىش - كۈش لىرى سېنىڭ تىرىشچانلىقىڭ ۋە ياردىمىڭ بىلەنلا تۈگىمەيدۇ . ئىنساڭللاھ : تەڭرى تا-

ھەممىسى دەرھال تاشقىرىغا چىقىپ، بىر كىشىگە بۇ خىزمەتنى بۇيرىدى . ئۇ ئادەم بۇتخانىغا كىرگەن ھامان شاھزادە ناھايىتى چەبىدەسلىك بىلەن تۈيدۈرمىيلا بېشىغا تىغ ئۇرۇپ ئۇنى جەھەننەمگە ئۇزانتى . ئۆلۈكىنى بۇتخانىنىڭ قاراڭغۇ بىر بۇلۇڭغا بېرىپ تەبىyar قويىدى ۋە يەنە ئۆز ئورنىغا بېرىپ تەبىyar تۇردى . بىرەر سائەتتىن كېيىن ئوغىلار كىرىپ كەتكەن كىشىدىن ھېچ خەۋەر بول مىغانلىقىنى كۆرۈپ يەنە بىرىگە بۇيرىدى . شاھزادە ئۇنىمۇ كىرگەن ھامانلا ئۇجۇق تۇردى . ئوغىلار كىرىپ كەتكەنلەر قىزنىڭ لىباسلىرىدىن قىممەتلەك زېبۈزىننەتلەرنى بوشۇرۇپ يۈرۈسۈن دەپ گۇمان قىلىپ يەنە بىر ئوغرىغا كىرىپ بېقىشنى بۇيرىدى . شاھزادە ئۇنىمۇ يۈقىرىقىدەك ئۇسۇلدا ئولتۇرۇپ تاشلىدى . شۇنداق قىلىپ يىكىرمە ئوغرى شۇ يۈرسۈندا بىر - بىرلەپ قەتلى قىلىنى . بۇتخانا ئىچى جەسەتلەرگە تولۇپ ، يەر ئۇ بەتبەختلەرنىڭ قېنىدىن لالى رەڭ تۈسکە كىرىدى . شاھزادە ئوغىلاردىن خاتىرجەم بولۇپ مەلىكىنى راھەتلەك ئۇيى قۇدىن ئويغاتقى . مەلىكە ئويغىنىپ ئۆزىنى بۇ حالدا كۆرۈپ بەدىنى جالاقلاپ تىترىدى . شاھزادە مەلىكىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، كۆڭلىگە تەسکىن بېرىپ، بولغان ۋەقلەرنى بىر باشتىن سۆزلەپ ئارقىدىن :

— ھەي ، ھەمشىرە قىز ، سىز زادى قورقماڭ، مېنىڭ قىيامەتلەك سىڭلىم بۇ- لۇڭ، سىز مېنى ھەرگىز مۇناپىقلار تائىپسىدىن دەپ گۇمان قىلماڭ، ئىنسا- ئاللاھ، سىزنى ھازىرلا ئۆز جايىگىزغا ساق - سالامەت يەتكۈزۈپ قويىمەن ، — دەپ مەلىكىنى ئولتۇرغان تەختى بىلەنلا بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ، بارلىق خەيرىتى بىلەن

ئەھۋالنى بىپيان قىلدى. ۋەزىر: « بۇنداق ئىشنىڭ يۈز بېرىشى مۇمكىن ئەمەس » دېدى كېنىزە كله رىنىڭ سۆزىگە ئىشەنمدى . كېنىزە كله چىڭ تۇرۇڭالغانلىقىن ئۇ ئۆزى مەلىكىنىڭ ھەرمىسىگە كىرسىپ ، بايىقىدەك ئەھۋالنى كۆرۈپ ئەرۋاھى ئۇچۇپ ، ۋۇجۇدىغا غەزەپ ئوقى تۇتاشتى . ئادەم بىۇيرۇپ فەررۇخفالنى دەرھال باغلاپ تاشلىدى . فەررۇخفال كۆزىنى تۇيۇقىسىز ئېچىپ ، ئۆزىنى بۇ ھالدا كۆرۈپ ، ئۆلۈمنى ئۆزىگە مۇقەررەر قىلدى ۋە ئۆز - ئۆزىگە : « سۇبها ناللاھ ! قىلغان ياخشىلىقىن ئۆزۈمگە دۇشمەن بولدى . ئېھسان قىلغانلىقىم سەۋەبىدىن ھالا كەتكە يولۇقتۇم . ئەمدى ، مەشۇقۇمنىڭ دىدارنى كۆرمەستىن بۇرۇن ئەجەلگە تەسلىم بولىدىغان بولۇدۇم » دېدى . بۇ ۋاقتىتا مەلىكە كۆزىنى ئېچىپ بالا يىتايىت تۇمانلىرىنىڭ ئەترابىنى قاپلاپ كەتكەنلىكىنى كۆردى . ئۇ پەرياد قىلىپ :

— ھەي دۆت ۋەزىر ، بۇ يىگىت مېنىڭ ئاكامدۇر ، ئۇنىڭغا بۇ ھاقارەتنى راوا كۆرسەڭ بولمايدۇ ، — دېدى . ۋەزىر مەلىكىنىڭ سۆزىگە يىسەنت قىلماي :

— ھەي ھاياسىز ، ئىسيان توپىسىنى ئۆز بېشىڭغا تۆكۈپ تۇرۇپ يەنە نېمە چالۋا . قايىسەن ؟ ! بۇ بىر قەلەندەر ، ئۇنىڭغا ئازاب - ئۇقۇبەت كېرەكتۈر . سەن تېخى ئۇنىڭغا شاپائەت قىلىۋاتىسىن ، سەن ھەتتا ئۆز ھا . ياتىڭىنگىمۇ قىل ئۇستىدە قالغانلىقىنى سەزمەيۋاتىسىن ، — دېدى . مەلىكە شاهزادىنى بىرىمە ئەنلىقىنى قۇرۇلدۇرۇشقا مۇمكىن بولمايۋاتىقانلىقىنى كۆرۈپ غەمگە پېتىپ ئۇلتۇرۇپ قالدى . ۋەزىر پادشاھنىڭ قېشىغا بېرىپ دۇئادىن كېپىن :

ئائالانىڭ لۇتفى كەرمىدىن ئۇمىدىۋارەنىكى ، مەقسىتىم پات ئارىدا ئەمەلگە ئاشقاي ، ئەگەر مېنى خۇشال قىلای دېسەڭ ، مېنى بۇ يەردەن تېز يولغا سال . بۇ جايدا تۇرماق ياخشىلىقىن دېرەك بەرمەيدۇ ، — دېدى . مەلىكە :

— ھەي غەمگۈزار يىگىت ، سەن ماڭا تەڭرى تائالانىڭ ئېھسانىنى بەجا كەلتۈرۈدۈڭ . ئالدىڭدا زور ئىشلار باردۇر . شۇ ئىشلارنى ۋۇجۇدقَا چىقىرىش ئۇچۇن ساڭا رۇخسەت بەرسەم ماڭا نىسبەتەن بۇ ئىش ئىنساپ ۋە دېيانەتتىن دېرەك بەرمەيدۇ . تەڭرى تائالانىڭ ھەق ھۇرمىتى ئۇچۇن بۇ كېچە بۇ يەردە بەھۇزۇر ئۇخلىغىن « ئەتە ساڭا ئۆز قولۇم بىلەن سەپەر جابدۇقلىرىنى تەييىار قىلىپ بېرىسمەن ، مۇشەققەتسىزلا ئۆز مەنزىلىڭە بېتىۋالا لايىسەن ، — دېدى .

فەررۇخفال مەلىكە بىلەن سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپ ھارغىنىلىقىن كۆزى ئۇيقوغۇ باردى . شۇ يەردە ئۇ خلاب قالدى . مەلىكىمۇ بېشىنى قويۇپ شاھزادىنىڭ يېنىدا ئۇخلىدى . ئىنسان تەبىئىتى كۆپىنچە ئۇيى قۇلۇق ھالەتتە ئاشكارلىنىدۇ . ئۇلار ئۆزۈلۈپ يانچە ياتقاندا ئىختىيار سىز بىر - بىرىنىڭ قۇچىقىغا كىرسىپ كەتتى .

ئاپتاتاپ چىققاندا خىزمەتكارلار ھەرمىگە كىرسىپ ، مەلىكىنىڭ كېلىشكەن ، سۇمباتلىق بىر يىگىتىنىڭ قۇچىقدا يانقانلىقىنى كۆردى . ئۇلار پادشاھنىڭ قەھرى سىياسىتىدىن قورقۇپ غال - غال تىترىشىپ ، يۈزلىرى ھەيرەتتىن تامدەك تا تاردى . « بۇ ئىشنى پادشاھ ئاڭلىسا بىزنى چوقۇم تىرىك قويىمايدۇ » دەپ دەھشەتكە چۆكۈپ ۋەزىر ئەزەمنىڭ ئالدىغا بېرىپ

رماققا ئىززەت، ئابرويىڭلارغا لايىقتەك كۆرۈنىسىدۇ . ئەمما، تەڭرى بۇ دۆلەتخانىگە ئەپۇ - رەھمەتنى ئايىماي بەرگەنلىكى، ئۇنىڭغا قارشى چىققۇچىلار غەزەپ نەپەرەتكە دۇچار بولىدۇ . قىيامەت كۈنى بۇ ئىشلاردىن سو- ئال - سوراق بولسا ئۇ چاغدا ئۆزۈنىڭمۇ گادايىلار بىلەن بىرگە ئولتۇرۇپ ئەدىل، ئادالىھەتدىن نېمە دەپ جاۋاب بېرىدىغانلىقىنى ئۇنىتۇپ قالما، — دېدى.

پادشاھ دەرھال ۋەھىمىگە چۆكۈپ :

— سۆزۈڭ بولسا دەرھال ئېيتقىن، — دەپ رۇخسەت قىلدى . مەلىكە بولغان ۋەقەنى باشتىن ئاخىرغىچە بايان قىلىپ :

— ئەگەر سۆزۈمگە ئىشەنمسە گلار . بۇتخانىدا يىگىرمە ئادەمنىڭ ئۆلۈكى قالدى، بېرىپ كۆرۈپ كېلىڭلار، — دېدى.

پادشاھ بۇتخانىغا ئادەم ئەۋەتىپ خەۋىرىنى ئۇقىتى . ئەھۋال راستىنلا مەلىكە دېگەندەك ئىدى . يىگىت توھەمەتتىن پاك بولدى . پادشاھ خىجالەت بولۇپ فەررۇخ فالنى ئالدىغا چاقىرتىپ كېلىپ ئۆززە ئېيتتى، ئاندىن ئۇنى ئىززەت كۇرسىدا ئولتۇر غۇزۇپ :

— ھەي بەرنا يىگىت، غەپلەتتە قالغانلىقىدىن بۇ گۇناھلار مەندىن ئۇنىتۇپتۇ، پېقىرنى كەچۈرگىن، بۇ قىزىم بولسا گۆ- هەرگە تولغان بىر جاھان گۈلسۈر . ئۇنى ھېچ بولمىسا كېنىزە كلىككە قوبۇل قىلغىن، — دېدى . فەررۇخفال :

— ھەي ئۆلۈغ شاهىم، تەڭرى تائىلا بۇ كۈلپەتلەرنى قىسمەت ئەزىزلىكە پۇتكەند دۇر . شۇڭى سەندىن ھېچ رەنجىشىم يوقتۇر . ئۇنىڭ ئۇستىگە مېھرىبانلىق كامالىتىنى پەلە كە يەتكۈزۈپ مېنى پەرزەنتلىك دۆلە-

— ھەي، پادشاھى ئالەم، تۈنۈگۈن كېچە سەلتەنەت ھەرىمىدە بىر سەتچىلىك يۈز بېرىپتۇ . بۇ ھادىسىدىن ھۇش شارابى بېشىم جامىدىن تۆكۈلۈپ، ھېچ ھالىم قالمىدى . ئەگەر بۇنى شاھىمىزدىن يو- شۇر سام، كېيىن غەزەپكە قېلىشتىن قورقىمەن، — دېدى.

پادشاھ بۇ سۆزدىن ھېیران بولۇپ :

— ھاكىمىيەت كېچىسىنىڭ ئەمىنلىك چىرىغى ئۆچۈپتىمۇ ياكى دۆلەت زەنجىرى باغلاقتىن ئۆزۈلۈپتىمۇ؟ زادى نېمە ئىش بويپتۇ؟، — دەپ سورىدى.

ۋەزىر ئاۋاازىغا پەريادلىق تۈس بېرپ، كۆرگەن ۋەقەلەرنى بايان قىلدى . پادشاھ دەرغەزەپ بولۇپ : « ئۇ زىناكار بەدبەختنى ئېلىپ چىقىپ قەتللى قىلىڭلار! » دەپ بۇيرۇق قىلدى . ۋەزىر فەررۇخفالنى مەيدانغا كەلتۈرۈپ جاللاتقا قىلىچ چېپىشنى بۇيرىدى . جاللات قىلىچىنى قېنىدىن ئەمدىلا سۇغۇرۇپ تۇرۇشىغا مەلىكە ئۆزىنى ئاتىسىنىڭ ئايىغىغا تاشلاپ :

— ھەي كەھەملەك ئاتا، ئۇ يىگىتتىڭ ئۆلۈمىنى ئازاراق كېچىكتۈرۈش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىڭ، ئەرزىمنى ئاڭلاپ بېقىڭ، ئەگەر ماقول بولمىسىنىڭ ئىككىمىزنى بىراقلار تىخدىن ئۆتكۈزۈڭ، بى دېدى . پادشاھ :

— ئۇ يىگىتتىنى ئۆلتۈرۈشكە سەل تەخىر قىلىڭلار، — دەپ بۇيرۇق سوقتى . مەلىكە :

— ھەي پادشاھى ئالەم، بىر گۈ- ناھىزىنىڭ قېنىنى تۆكمەڭ كاتتا ئەربابلارنىڭ قىلىملىشى ئەمەستۇر . بۇنداق قىلىش ئادالىھەت ۋە ئىنساپ جۇملىسىدىن ئەمەستۇر . بۇ يىگىتتىنى ئۆلۈمگە بۇيرۇش قال-

ئىسىملىك بىر يېقىن بۇرادىرىم بار ئىدى . غايىپ بولۇپ كەتتى . ئۇنى ئىزدەپ تېپىش توغرىسىدا پەرمان چىقارسلا ، ئاندىن ھەر تەرەپكە خەۋەرچى ئەۋەتىپ مەشۇقۇمنىڭ قارارگاھىنى تېپىۋېلىشىمغا ئاسانلىق تۇغ دۇزۇپ بەرسىلە ، بەلكىم ، مەشۇقۇمنىڭ ئىز - دېرىكى بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس ، — دېدى .

پادشاھ ئۇنى دەرھال قوبۇل قىلىپ ، مۇلازىملارنى تەرەپ - تەرەپكە ماڭخۇزى . ئۇلار جەئەرنى تېزلا تېپىپ كەلدى . پادشاھ ئارقىدىن بىر نەچچە مۇلازىمنى سو - دىگەرچە ۋە دۆلەت ئەلچىسى قىياپتىدە ياساندۇرۇپ ئەتراپىتىكى ھەرقايسى مەملەتكە تىلەرگە ئەۋەتىپ ، بىر باھانە بىلەن شۇ سۈرەتلىك نازىننىدىن خەۋەر بېرىشكە تە يىنلىدى . شاهزادە نازىننىڭ ھېلىقى رەسمىنى چىقىرىپ ئۇلارغا كۆر سەتتى .

ئەلقىسىسە ، ئۇلار ئۇزۇن تىرىشتى ، ئەتراپىتىكى مەملىكتەلەر دە خۇپىيانە چارلاش ئېلىپ باردى ، ئۇنداق قىزدىن قىلچە ئەسەر بولىمىدى . پادشاھ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاب ھەپرالىققا چۆكۈپ ، فەررۇ خفالغا ئۆزۈر بىلەر ئېيتتى . فەررۇ خفال ئاخىر پادشاھتن رۇخسەت ئېلىپ ، جەئەرنىڭ ھەمراھلىقىدا دەشت - بایاۋان ئارقىلىق جاھاننىڭ باشقا چەت ئۆلکىلىرىگە قەدم قويىدى . مەقسەتدىن ھېچ نىشان كۆرۈنمىدى . جەئەر فەر رۇخفالنىڭ خەستە ھالىنى كۆزدە تۇتۇپ :

— ھەي شاهزادەم ، بارچە قۇۋۇشتە ۋە ماجالىڭ بىلەن مەقسەت يولىدا يۈگۈر دۇڭ ، ئەمما مەنزىلگە يېتىشمىدىك . ئەگەر ئەمدى مۇشۇ بایاۋاندا ئاجىزلىقتىن دەرماندا بولۇپ تۇيۇقسىز يېقىلىپ قالساڭ

تىكىگە ئېرىشتۈرۈشنى خالاۋاتىسىن . بۇ مەن ئۇچۇن ئېيتىپ تۈگە تكۈسىز شانۇ شەۋ - كەتتۈر . لېكىن ، كەمبىنلىرىنىڭ ئالدىدا ناھايىتى مۇشكۈل بىر ئىش باردۇر . شۇنى دەپ ئۇزۇندىن بېرى سەھرالاردا سەرگەردا بولۇغا قەدم قويۇشۇمغا تېززەك رۇخسەت يولىغا قەدم قويۇشۇمغا تېززەك رۇخسەت بەرگەن بولىسلا تارتاقان شۇنچە مېھنەتلىرىنى شۇ ۋاقتىلا ئۆز ئورنىنى تاپقان بولاتتى ، — دېدى . پادشاھ رۇخسەت بېرىشكە تەمىشلىپ :

— مېنىڭ مۇددىئايم شۇكى ، بىر - نەچچە زامان يېنىمدا تۇرساڭ ، مەقسەتكە يېتىشىڭ ئۇچۇن قولۇمدىن كەلگەن خىز - مەتلەرنى قىلىسام ئىدىم . بىراق ئەمدى جۇدالىق يولىغا قەدم قويۇپ ، غەم قايغۇغا مۇيىتىلا بولۇشنى ئۆزۈڭ كە راۋا كۆرۈۋاتىسىن . تەقدىر قىسىمەت ئىگىسى بولغان جانابى ئاللا سائىيا يار بولغاى ! لېكىن ئۇمىدىم شۇكى ، قەيەرگىلا بارما ، بىزگە خەت يېزىشنى ئۇنتۇپ قالما ، ئەھۋالىكىدىن بىزنى خەۋەرلەندۈرۈپ تۇرغىن . ئەگەر مۇ - ھىم ئىشلارغا بولۇقساڭ ياكى بىرەر نەرسىگە ئېتىياجىڭ چۈشۈپ توختاپ قالساڭ دەرھال خەۋەر قىلارسەن ، لازىملىق نەرسىنى سائى دەرھال يەتكۈزىمەن ، — دېدى .

فەررۇ خفال پادشاھنىڭ مېھربانلىقىنى كۆرۈپ ئاخىر ئۆزىنىڭ ھا - جىتنى بايان قىلدى :

— بۇنداق سۆزلەرنى شاهىمىزنىڭ سەمىگە سالماق ئەدەبىكە دېگەندەك لايىق كەلمىسىمۇ ، بىراق ئۆزلىرىدىن ناھايىتى كۆپ مەرھەمەتلەرنى كۆرگەنلىكىم ئۇچۇن ، ئەيمەنەستىن بۇلارنى يەنە دېگىلىۋاتىمەن . شاهىمىزدىن ئىلتىماسمىم شۇكى ، جەئەر

پوره كله پ ئېچىلىسا ئەجەب ئەمەس ، — دېدى . فەررۇخفال ھەققەتەن كۆپ جاپا تارتقانىدى ، جەئەفرىنىڭ سۆزىگە ئەمەل قىلىپ ، ئۆزلىرى يېتىپ بارغان شۇ شەھەر دە ئىستيقامەت قىلىپ توختاپ تۇردى ۋە تەڭرى تائالاغا كۆپ ئىلتىجالار قىلدى .

بېيت :

تەڭرى پەزىدىن ئىنايەت بولسا گەر ، يەتكۈسى ئاخىر قۇلاققا خوش خەۋەر .

مەشۇقىنىڭدىن مەھرۇم قالار سەنمىكىن دەپ قورقىمەن . ئەقىل ئەمدى سەندىن شۇنى تەقەززىلىق بىلەن كۈتىدۇكى ، سەن ھازىرىدىن باشلاپ سەۋر - تاقەتنى ئۆزۈڭگە ھەمراھ قىلىپ سەپەرنى تەرك ئېتىپ كۆكۈللىك بىر جايدا ئىستىراھەت قىلساتق ، سېنىڭ ئورنۇڭدا بۇ خزمەتنى مەن قىلسام . « سەۋر قىلساتق غورىدىن حالۋا يۈتەر » دېگەندەك كۆپ ئۆتەمىستىن مۇراد گۈلۈك

جەئەرنىڭ تەدبىر وە ئەقىل بىلەن مەقسىت يۈلىنى تېبىپ ، شاھزادىنىڭ مەشۇقىدىن خۇمۇر ئالغانلىقى ؛ سۇمۇرۇغىنىڭ ياردىمى بىلەن فەررۇخفالنىڭ مۇراد - مەقسىتىگە پەتكەنلىكى

دۇكىنغا قاراپ :

— ھەي يىنگىت ، بۇ سۈرەتتى خالايىققا كۆرسىتىپ يۈرۈشتىن غەربىزىڭ نېمە ؟ دەپ سورىدى .

جەئەهر كۆز ئالدىدا چېھەرىدىن دانالىقى ، كۆپ يەرلەرنى سايابەھەت قىلىپ پۈتكۈل ئالەمنىڭ ئاجايباتلىرىدىن خەۋەر تاپاقان ۋە جىق ئىش كۆرگەنلىكى بىلنىپ تۇرىدىغان بىر مويسيپىتتىنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى .

— ھەي دانىشەن كىشى — دېدى ئۇ ئەدەب بىلەن ، — مەن بۇ رەسمىدىكى پەريۋەشنى ئۆزۈندىن بېرى ئىزدەپ يۈرۈپ مەن . پۈتۈن جاھاننى كېزپىمۇ ئۇنىڭدىن ھېچىر نام - نىشان تاپالمىدىم . شۇ سەۋەب تىن جاھان كېزەر سايابەھەتچىلەردىن بۇ توغرىلىق بىرەر يېڭى خەۋەر ئاڭلاپ قالسام ئەجەب ئەمەس دەپ ئۇنى ئېسىپ قويدۇم .

بۇوايى مۇنداق دېدى :
بىلگىن ۋە ئاگاھ بولغۇنكى ،

جەئەهر ۋاپا گۈلشىنىدە پەرۋىش قىلىنىپ ، ئەتىر گۈللەر ئارىسىدا يىلتىز تار - تىپ ئۆسکەننىدى . ئۇ فەررۇخفالنىڭ مۇرادىغا يېتىشى ئۈچۈن بۇ يولدا ئۆز ھايى - تىنى قۇربان قىلىشتىنمۇ باش تارتىماي ، ئىمكانييەتتىنىڭ بارىچە تىرىشىپ - تىرىم شاتتى . ئەقىلىنىڭ مەسلىھەت بېرىشى بىلەن فەررۇخفال ئۇ شەھەر دە توختاپ ئىستىرا - ھەتكە مەشغۇل بولدى . جەئەهر بىر سودىگەرلىك دۇكىنى ئېچىپ ، دۇكانىنى جىمى ئالەمدىكى ھەر خىل غارايىپ ماللار بىلەن تولدۇردى . ئۇ شاھزادە ئاشق بولغان نازىنىنىڭ رەسمىنى دۇكاننىڭ خەقنىڭ كۆزى چۈشۈپ تۇرىدىغان ئەپلىك بىر يېرىگە ئېسىپ قويۇپ ئۆزى سودىگەرچە ياسىنىپ ئولتۇردى . دۇكانغا قانداقلىكى كىشى كىرسە رەسمىدىكى قىزنىڭ ئەسلى نەسەبىنى سورايتتى .

كۈنلەر ئۆتۈپ ، بۇ يەرگە بىر مويسيپىت كىشى كەلدى . ئۇ جەئەرنىڭ

يەرگە بىرەر ھاياللىقىنىڭ قەدم قويۇشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس . چۈنكى ئۆستى - ئۆستىگە دۆۋىلىنىپ كەتكەن قۇم بارخانلىرى گويا تىك چوققىلىق ئېگىز تاڭلارنى ھاسىل قىلغان . يەنە كېلىپ، ئاياللاردىن تەشكىللەنگەن جەسۇر قاراۋۇللار مەملىكەتنىڭ ئامانلىقى ئۇچۇن ئۇ يەردە ئۇۋەچىلاردەك توپ، توپ بولۇپ چارلاش ئېلىپ بارىدۇ . ئەگەر، ئەجىلى توشقاننىڭ بىرەر سى ئۇلارنىڭ نەزەرگە چۈشۈپ قالسا، ئۇلار ئۇنىڭ جىڭىرىنى پارە - پارە قىلىپ تىندۇ . بېيت :

ئايالدۇر جەسۇر ئەرگە بەرگەي ساۋاق،
دېڭىز گۆھرىدىن ئۇلار پاكراق .
بويى تۈز، دىلى نۇر، بېشى تىك ھامان،
پىقلارغا ھەر ئىشتادۇر مېھربان .
تۈمەنچىڭ ئايال باغلىغان ئىشقا بەل،
ئۇلار ھەر بىرى خۇددى ئايىدەك گۈزەل .
جەئفەر ئۇ شاهىنىشاھنىڭ ھەقىقدىن
شال بولۇپ بۇ خۇش خەۋەرنى فەررۇخفالغا
يەتكۈزدى ۋە :

— ئەمدى غەم - غۇسىگە كۆڭۈل -
دىن ئۇرۇن قالىدى، ئۇمىد شولىسى ئۇپۇق
ئېتىكىدىن پەيدا بولدى؛ مەقسەت قۇياشى
سائادەت شەرقىدىن كۆتۈرۈلۈش ئالدىدا
تۇرىدۇ، — دېدى . نەزمە :

ئۆتتى ھىجران كۈنلىرى، يار فۇرقىتى ھەم كەتتى،
مۇنە جىجمەلر ئاخىرى ياخشى پالىنى كۆرسەتتى .
نازۇ - نېمەت بېغىمىز خازان بولغان، سارغايان،
ئاھىر باھار شاملى كەلدى يەنە كۆكەتتى .
تەڭرىگە مىڭ تەشەككۈر، مۇراد گۈلى ئېچىلدى .
تىكەنلەرنىڭ ھەيۋىنى سۇندى، دىلىنى شادىئەتتى .
غايىپلىق پەردىسىدىن ئۇمىد سۈبەي كۆرۈندى،
قارا تۇنىڭ بېشىغا ئاي نۇرىدىن دەرد يەتتى .

رەسىمدىكى بۇ نارزىنىن ئەقىل - پاراسەتتە جاھاننىڭ يەكتاسى، ئۇ بېگانە سەرۋىدەك بىر بۇلۇڭنى ماکان تۇتۇپ، بارلىق ئەرلەر سۆھبىتىدىن پەرھىز تۇتقان، گۈزەللىكتە تەڭداشىز بىر مەلىكىدۇر . شۇڭا ئۇ ئۆزىگە بېگانە جاھان دەپ ئات قويغان، ئۇ سەڭەل دىپ ۋىلايتىگە ھۆ كۈم يۈر گۈزۈۋاتقان پادىشاھتۇر . ئۇ ھەرقانداق مەرتىۋىلىك يادىشە ئەنلىك دەشە ئەنلىك كامىل دانىشەنلەرنىڭ يۈرەك تارىغا ئۇرىدۇ . ئۇنىڭ تال - تال ئۇ - زۇن چاچلىرى قۇياشتىڭ بويىنە سىرىتىماق سالىدۇ . دائىم شىكارغا چىقىپ بۇغا - مارالارنى ئۇۋلايدۇ . جەمشىد كەبى ئالىي بەزمىلەرنى ئۇيۇشتۇرۇپ تۇرىدۇ . سورۇن لىرىدا مېھرلىك سەنئەتكارلار داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇش ئاۋازىدەك نەغمە - ناۋاللىرى بىلەن پەرى پەيكەرلەرنىڭ كۆكلىنىمۇ ئەسەر قىلىۋالدى . لالە يۈزلىك گۈلگۈن شارابلار بىلەن ئەربابلارنىڭ ئەقىل - هوشىنى ئۇۋلايدۇ . مەلىكە دائىم ئەنە شۇنداق سورۇندا بەزمە، شاراب ئىچىپ، پاراغەت بىلەن ئۆمۈر ئۆتكۈزىدۇ . ئۇنىڭ قول ئاستىدىكلىرىنىڭ ھەممىسى ئاي سۈپەتلىك نازىنىنلار بولۇپ، ناز - كەرەشمىسى بىلەن قۇياش قەسەرلىدىن يو - چۈق ئاچىدۇ . نەيزە ۋە قىلىچ تۇتقان قىرىق مىڭ ئايال ئۇنىڭ خىزىتىگە قول باغلاپ تۇرۇشىدۇ . مەلىكە نەدە بولسا ئۇلارمۇ شۇ يەرگە ھازىر بولىدۇ . ئۇلار ئايال بولغان بىلەن ئۇرۇش مەيدانىدا رۇستەم ۋە ئىسپەندىياردەك جەڭ قىلايدۇ . ئۇلارنىڭ ھەممىسى شېرىن سۆزلىك لەتىپچىلەر دۇر . ئۇلارنىڭ دۆلىتتىگىچە بولغان يۈز يەرسەڭ يول پۇتۇنلەي قارا جائىگالدۇر . ئۇ جائىگال قورقۇنچىلۇق بىر سۇسز باياؤان بولۇپ، ئۇ

كەلدى . سۇمۇرۇغ دەرەخ تۈۋىدە ئىككى ئا-
دىمىزاتنىڭ ئۇخلاپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ
«باللىرىمنى ھەر يىلى ئېلىپ قاچىدىغانلار
مۇشۇلار ئىكەندە ! » دەپ چوڭ بىر تاشنى
كۆتۈرۈپ ئۇلارنىڭ ئۇستىگە تاشلاشتا
تەمشىلىۋىدى ، سۇمۇرۇغ باللىرى چۈرقرى-
شىپ بولغان ئەھۋالنى تېزدىن بايان قىلدى .
سۇمۇرۇغ خىجالات بولۇپ ، تاشنى باشاقا ياقفا
ئىر غىتىپ تاشلاپ ، فەررۇ خفالنىڭ ئۇستىگە
كېلىپ ئۇنى ئويغاتتى . ئەتراپلاردىن يىغىپ
كەلگەن نېمەتلەرنى فەررۇ خفالنىڭ ئالدىغا
قويۇپ :

— باللىرىمغا شۇنچە ياخشىلىقلارنى
قىلىپىسىن ، ئەمدى سېنىمۇ ئۆز پەرزەنتىمگە
ئوخشاش كۆرۈم . ھەرقانداق ئىشىڭ بولسا
ئۆزۈمنىڭ ئىشىدەك بىلەن . قانداق مۇھىم
ئىش ياكى ئۇرۇنلاش قىيىن بولغان
مۇشكۈلاتىڭ بولسا ماڭا ئېيتىۋەرگىن ،
كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە تىرىشىپ كۆرەي ، —
دېدى . فەررۇ خفال سۇمۇرۇغدىن كۆپ مېھ-
رى بىانلىقلارنى كۆرۈپ ، مەقسەد —
مۇددىئاسىنى بايان قىلدى . سۇمۇرۇغ :

— ھەي سائادەتمەن پەرزەنتىم ،
خەتەرلىك ئىشقا تۇتۇش قىلىپىسىن ، ئامما
كۆڭلۈڭنى ئۇستۇن تۇتۇپ بۇنىڭدىن خا-
تسىر جەم بولغىن ، بۇ كېچە مۇشۇ يەردە
بولغىن . ئەتە تاڭ يورۇغاندا تەڭرى تائىلا-
نىڭ ئىنايىتى بىلەن مەقسىتىڭگە مۇيەسسەر
بولۇرسەن ، — دېدى . فەررۇ خفالنىڭ
كۆڭلى سۇمۇرغىنىڭ بۇ مەرھەمە تلىك
سۆزىدىن يايراپ ، بىر كېچە بۇ جايىدا ئىس-
تىراھەت قىلدى . ئەتىسى تاڭ ئېتىشى بىلەن
تەڭ سۇمۇرۇغ فەررۇ خفال بىلەن جەئفەرنى
بوينىغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ سەڭەلدىپ ۋىلايە-
تىگە قاراپ ئۇچتى . ئۇلار كۈن پاتقاندا

ئەلقىسىسە ، بەخت ئىقبال پارلايدىغان
بۇ خۇش خەۋەردىن فەررۇ خفال قانلىق
ھاياجانلىنىپ ، غايىۋانە گەلبىدىن بىھۇش
بولۇپ كەتكلى تاس قالدى . قۇشتەك بىر
قانات قېقىپ ، جاناننىڭ دىيارغا ھازىرلا
يەتكۈسى كەلدى . سەۋىر قاچىسى تاشتى .
جەئھەر ئەقلەنىڭ يېتەكلىشى بىلەن بىر
نەچە كۈن ئىزدەپ سوراپ يۈرۈپ ئىيالچە
بىرئەنە چەق قۇر ئېسىل كېيىملەرنى تەيىار-
لىدى . ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى مۇزىكا
ئىلمىدە كامىل ئۇستىلاردىن ئىدى ، سازلى-
رىنى تەقلەپ ، تۆكىلىرىنى جايدۇپ ،
ئىختىيارىنى ئاللاغا تاپشۇرۇپ مەقسەت مەند
زىلىگە راۋان بولدى .

بىر نەچە كەچە مۇددەت جاپالق يول
يۈرگەندىن كېيىن ئۇلار ھېلىقى قورقۇنچىلۇق
باياۋانغا يېتىپ كەلدى . يېگىتلەر ئىرادىسى
دىن يانماي ئەجەل بىلەن قول تۇنۇشۇپ ،
داۋاملىق كېتىپ باراتتى . ھەممە ياقتا ئۆلۈم
پۇراپلا تۇراتتى . بىر كۇنى چىڭقى چۈش
مەھەلدە ھاوا ناھايىتى قىزىپ كەتتى . ئۇلار
بىر دەرەخنىڭ سايىسغا كېلىپ ، بۇلاقتنىن
سۇ ئىچكەچ راھەتلەنىپ ئولۇنۇرى . بۇ دە-
رەخنىڭ ئۇستىدە بىر سۇمۇرۇغ ئۇۋا
ياسىغانىدى . بىرەر سائەتتىن كېيىن سۇمۇ-
رۇغنىڭ باللىرى بىتاقةت بولۇپ نالە قىلىشقا
باشلىدى . فەررۇ خفال كارامەت چوڭ بىر
يىلاننىڭ سۇمۇرۇغ باللىرىنىڭ قەستىدە
تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ خەنجرىنى چىقىرىپ
ئۇنى قەلەمچە قىلىدۇ . سۇمۇرۇغ باللىرى
شۇندىلا بۇ بالا . قازادىن نىجادلىق تېپىپ ،
يۈرۈكى ئارامىغا چۈشتى . فەررۇ خفال بىلەن
جەئفەر يەنىلا دەرەخ تۇۋىدە ئارام ئېلىپ
ئولۇتۇراتتى ، ناماز ئەسەر بولغاندا ئانا سۇمۇ-
رۇغ باللىرىنىڭ ئوزۇقلۇقىنى ئېلىپ يېتىپ

سەنادىن كېيىن :

— هەي مەلىكىلەر، كىشىلەر مەن
غېرىپ كەمنىنى دىلىپەزىز جادۇ نەۋار دەپ
ئاتايىدۇ. بۇ دوستۇمىنى بولسا ناھىد جەڭگى
دەيدۇ. بۇ دۆلەتنىڭ بۈيۈك شاھى ۋە ئەزىز
سۇلتانلىرىنىڭ مۇساپىرلارغا يار، غېرىپلارغا
مەدەتكار ئىكەنلىكى پۇتۇن ئالەمگە مەشھۇر
بولدى. شۇڭا ئۇنىڭ دەرگاھىنى تاۋاب قىد
لىش ئۈچۈن شۇنچە ئۆزۈن ۋە مۇشكۇل
قەدەملەرنى بېسىپ بۇ گۈزەل ماكانغا يېتىش
تۇق. ئەگەر شەپقەت يۈزىسىدىن رۇخسەت
بەرسەڭلار ھۇنىرىمىزنى بىر كۆرسىتىپ
باقساق، بىز ئۈچۈن كۆپ مەرھەمەت بولغان
بولاقتى، — دېدى.

سورۇن ئەھلى بۇ سۆزنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۇلارغا رۇخسەت بەر-
دى. دەۋەرنىڭ بۇ يېگانە ئۇستىلىرى
سازلىرىنى قولغا ئېلىپ ئۇنى ئۇششاق ئا-
ھاڭىخا تۈزۈپ، ئۇيات پەرسىنى يېرىتىپ
تاشلاپ قالۇنى ساداغا كىرگۈزدى. بۇ
ساداغا پەلە كەمۇ تەھسىن - ئاپىرىن
ئۇقۇيىتتى. ئارقىدىن سورۇن ئەھلىنىڭ
ئەۋالىغا مۇناسىپ بىر قانچە غەزمەل
ئوقۇلدى. سورۇن ئەھلى گاھى بۇلۇتنەك
تۇتۇلدى، گاھى كۈلدەك ئېچىلدى، گاھى
باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ ئۆزىنى پۇ-
تۇنلەي ئۇنۇتتى. تەرەپ - تەرەپ - تەرەپ
سادالىرى پەيدا بولدى. سورۇن ئەھلى
ئۇلارغا بىھېساب دەرمەلەرنى چاچتى. ئول-
تۇرۇش ئاياغلاشقانىدا ئۇلار ھەر تەرەپلەرگە
كېتىشتى. دىلىپەزىز بىلەن ناھىمۇ ئۆزلى-
رىگە بىر ماكان تەھىن قىلىپ شۇ يەردە
تۇردى. قۇياس پارلاپ ئالەم يورۇدى. يېگانە
جاھاننىڭ سەنۇبەر ئىسىملىك بىر ۋەزىرى
بولۇپ، ئەقىل - پاراسەتتە تەڭدىشى يوق

سەڭەلدىپ ۋىلايتتىنىڭ بىر چېتىگە كېلىپ
چۈشتى. سۇمۇرغۇ فەرۇ خفالغا قانىتىدىن
بىر يەينى يۈلۈپ بېرىپ :

— بۇ يەينى چىڭا ساقلىغىن . ھەر-
قانداق ۋاقتىتا بېشىڭىغا مۇشكۇللەر چۈشىسى
مەن دەرھال ھازىز بولۇپ سېنى مۇشكۇل
لەردىن خالاس قىلىمەن ، — دېدى.
فەرۇ خفال پەينى ئېلىپ سۇمۇرغۇ
بىلەن خوشلاشتى. ئاندىن كېيىن جەئەنەر
بىلەن مەسلىھەتلىشىپ ئۆزلىرىنى ئايالچە
كىيىمەر بىلەن بېزەپ، سازلىرىنى قولغا
ئېلىپ شەھەرگە ئاتلاندى. ئۇلار ھەر
ئىككىسى ساقالسىز بولغانلىقتىن قىلچە چىز
نىپ قالمايتتى.

ئالقىسىسە، ئۇلار خاتىر جەملەك
بىلەن شەھەرگە كىرىپ يەنە تۇيۇقىسىز بىر
مەھەللەگە كېلىپ قالدى. ئۇ مەھەللەدە
بارلىق چرايلىق ئاياللار فىرددەۋىس باغچىچە
سىدىن نىشان بېرىپ تۇرىدىغان باغچىنىڭ
ئىچىدە سۆھىبەت قىلىپ، شاراب جاملىرىنى
پەلەكتەك ئايلاندۇرۇپ مەستلىكتىن خۇش
كەيىپ بولۇپ ئولتۇراتتى. بۇ ئەسنادا فەر-
رۇ خفال بىلەن جەئەنەر ئىككى سازەندە
سۇرۇتىدە مەجلىسکە داخل بولۇپ دۇئا قىد
لىپ ئولتۇردى. سورۇن ئەھلى تەقى تۇرقى
ۋە ياسىنىشى بۇ شەھەر خەلقىگە ئۇ خىشماي-
دىغان ئىككى ئايالنى كۆرۈپ :

— سېلەر كىم بولىسىلەر؟
مۇساپىر دەك قىلىسىلەر، قايىسى ۋىلايەتتىن
كەلدىڭلار؟ مۇشۇ چاڭقىچە سىلەرنى ھېچىرى
مەركە، ئولتۇرۇشلاردا كۆرۈپ باقىمىدۇق .
نەسەب - نامىڭىزلارنى ئېيىتىپ بېقىڭلار .
قايىسى دىيارنىڭ يەرزەنتى ئىكەنلىكىلار
بىز گە مەلۇم بولسۇن، — دېيىشتى .
فەرۇ خفال ئالدىدا ئولتۇرۇپ دۇئا -

تۈردى . فەرۇخفال بۇ ئاستاننىڭ تۇپىرىقىنى ئۆزىگە تۇتىيادەك بىلەن كۈن پادىشاھنىڭ جامالىنى — ئۆزىنىڭ سۆيۈم لۇك مەھبۇتىنىڭ دىدارىنى كۆرۈشكە مۇيەسىر بولۇپ قاتتىق ئىزىتىراپ ۋە هاياتى جان ئىچىدە هوشىدىن كەتتى . ھالسىز قىياپەتتە ئۇتلۇق كۆزلىرىنى يۈمۈپ بىر ھازادىن كېيىن يەنە ئەسلىگە قايتىشقا باشلىدى . يېگانە جاھان ئەھۋال سورىغاندا دەرھال هوشىنى يېغىپ :

— ئەي پادىشاھى ئالىم ، مۇشۇ چاغقىچە ھېچپىر پادىشاھنى بۇ خىل شانۇ شەۋىكتە ۋە گۈزەل ھۆسنىدە كۆرگەن ئەمەسمەن ، ئەمدى بۇ كاتتا سورۇنغا قەدمەن تەشرىپ قىلىپ نۇرلۇق جامالىڭىنى كۆرۈپ ئەقلىمىدىن ئايىرىلىپ قېلىۋاتىمەن . ئەگەر بۇ مالامەتتىن خاتىرە شەرىپىگە نۇقسان يەتكەن بولسا ، ئەپۇ قىلىشىڭدىن ئۇمىدوار - مەن ، — دېدى .

ئەللىقىسى ، كۆپ سۆزلەر بولغاندىن كېيىن ، ئۇلار سازلىرىنى ئېلىپ شۇنداق مۇڭغا كىرگۈزدىكى ، جاھاندا تەڭدىشى يوق بۇ سازەندىلەرنىڭ كۈي - ناۋاسىدىن كۆكتىكى يۈلتۈزلار توپىمۇ ئۇسسىزغا چۈشتى . ئۇلتۇرۇشتىكى چوڭ - كىچىك ھەممىسى يىغلاشتى . يېگانە جاھان بۇ ھا - لەتتىن ھەيرەتكە چۆكۈپ ، ئۇلارغا تەھسىن - ئاپىرسىن ياغىدۇردى ، نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ۋە دۇررى - جاۋاھىرلارنى تەقدىم قىلدى . سۆھبەتتىن كېيىن :

— دىلىنى بۇ قەدەر مەھلىيا قىلىدىغانلىقىڭىلارنى ئويلىماپتىكەنەن ، قايسى ۋىلايەتتىن كەلدىڭلار ؟ — دەپ سورىدى .

دېلىپەزىز تازىم قىلىپ :

ئىدى ، ھەمىشە ساز ۋە سۆھبەت بىلەن كۈن ئۆتكۈزەتتى . ئۇ چەتتىن ئىككى سازەندىنىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ : « ئۇلارنى خىزمىتىمگە ھازىر قىلىڭلار » دەپ بۇيرىدى . فەرۇخفال بىلەن جەئەر بۇنى ئاڭلاب بەخت - ئامەتنىڭ يېتىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن خۇشالىنىپ ، يولغا چىقىشقا دەرھال تەبىارلاندى . ئۇلار ئاخىرى سەنۇبەرنىڭ يېنىغا يېتىپ بېرىپ ئەدەبلىك ئۇلتۇرۇپ بىر پەس دۇئا قىلىۋەتكەندىن كېيىن ، ھەر خىل شېرىن ، پاساھەتلەك سۆزلەر بىلەن ۋەزىرنىڭ كۆڭلىنى رام قىلدى . ئاندىن كېيىن سازلىرىنى قولغا ئېلىپ ، نەغىملەرنىڭ دىلکەش پەردىسىنى ئېچىپ گويا مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاپىئاق قوللىرىدەك سېھىرلىك قولى بىلەن ساز چېلىپ ناۋا قىلدى . مەرىكىدە ئۇلتۇرغان سازەندىلەر ئىختىيار سىز سازلىرىنى قولدىن بوشىتىپ ئۇلارغا تەھسىن - ئاپىرىن ئېتىتى ۋە ئۆزىگە سازەندىلىكىنى مۇناسىپ كۆرمەي ئۇلارغا شاگىرت بولۇشنى كۆڭلىگە بۈكۈشتى . سەنۇبەرمۇ بۇ ئۇلتۇرۇشتا ئۆزىنى ئۇنۇتقىدەك دەرىجىگە بېرىپ يەتتى . ئۇلارنى ئۆزىنىڭ يېنىدىن ئازاراقمۇ ئايىرىمايدىغان بولدى . ئۇ ھەر كۈنى ئۇلار بىلەن سۆھبەت قىلىپ ئاندىن يېگانە جاھاننىڭ خىزمىتىكە باراتتى . كۆپ ئۆتمەي ئۇلار سەنۇبەرنىڭ ھەمشىرىلىرىدىن بولۇپ قالدى . بىر نەچچە كۈندىن كېيىن بۇ خەۋەر يېگانە جاھاننىڭ قۇلىقىغا يەتتى . ئۇلارنىڭ تەرىپىنى ئاڭلاب سەنۇبەرگە « يېڭى كەلگەن ئۇ ئىككى سازەندىنى خىزمىتىمگە ھازىر قىلغىن » دەپ بۇيرىدى ، سەنۇبەر نائىلاچ ئۆيىگە كېلىپ ، ئۇ ئىككىنى زەرلىك كېيمىلەر بىلەن ياساندۇرۇپ ، پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە كەل

مېنى ئاياب بۇ سوئالنى ئەمدى سورىمىغىنىڭ
تۇزۇڭتۇر، — دېدى. دىلىپەزىز:

— ئەي ئاقىلە، مېنىڭدەك ئۆز ۋەنلىق
نىنى تاشلاپ، غۇرۇبەتلەرنى ئەختىيار
قىلىپ، ئاستانە گىڭ باش قويغان غېرىپ،
مۇساپىردىنمۇ بىر كەلمە سۆزنى يوشۇرۇن
تۇتامسىن، — دەپ كۆزلىرىدىن سەلدەك
ياشلىرىنى ئاققۇزدى. سەنۇبەر دىلىپەزىزنىڭ
بۇ ۋەقەگە كۆڭۈل خاتىرسىنىڭ باغلانغافان
لىقىنى بىلىپ نائىلاج:

— ھەي دىلىپەزىز، مېنىڭمۇ بۇ
ۋەقەدىن خەۋىرىم يوقتۇر. سەن ئەمدى بىر
نەچچە كۈن سەۋىر قىلىپ تۇرغىن. مەن بۇ
سەرنىڭ تېگى — تەكتىدىن ئاگاھ بولۇپ
ئاندىن سائى جاۋاب بېرىھى، — دەپ
دىلىپەزىزدىن مۇھەلت ئالدى. سەنۇبەر ئۆز
ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن پۇر سەت
ئىزدەپ يۈرەتتى، شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىد
رسىدە يېگانە جاھان سەنۇبەر بىلەن سۆھىبەت
قۇرۇپ، شاراب ئىچىپ، ھەر خىل ھېكايدە
لەر ئېبىتىشىپ تازا سەرخۇش بولۇپ
ئولتۇراتتى، سەنۇبەر ۋاقتىنى غەنەمەت بىد
لىپ:

— ئەي جاھان مەلىكىسى،
كەمنىلىرىنىڭ بىر ئەرزى باردۇر، ئەگەر
مېھربانلىق يۈزىسىدىن ماڭا رۇخسەت
قىلىسلا، سۆزۈمنى شەرەپلىرىگە يەتكۈز.
سەم، ئەمما كۆڭۈللىرىگە مالاللىق
يېتىرىمىكىن دەپ قورقىمەن، — دېدى.

يېگانە جاھان شارابىتىن شادلىققا
چۆمگەنىدى، سەنۇبەرنىڭ ئىلىتىماسىنى
دەرھال قوبۇل قىلىپ ئۇنىڭغا رۇخسەت
بەردى. سەنۇبەر:

— جانۇ دىلىم سېلىنىڭ ھەرىزتال
مۇشكى چاچلىرىغا يىدا بولۇشۇن، كەمنىلىق

— ئەي جاھان مەلىكىسى، كەمنىلىق
گىز بولسا بىر نامرات سەھرەدا تۇغۇلغان.
مەن دۇنياغا كەلگەن ئۇ ۋەتەننى كىشىلەر
پۈتۈن ئالەمنىڭ ھۈنەر، نەغمە يۇرتى دەپ
بىلىشىدۇ، مەلىكىمىزنىڭ پەم — پاراستى،
ئادالىتى پۈتۈن جاھانغا پۇر كەتكەنلىكى
سەۋەبىدىن بۇ دۆلەت دەرگاھىدىن ياناهلىد
نىش ئۈمىدىدە ئۆزۈن يوللارنى بېسىپ،
مىڭىز رەنچ ۋە مېھىنت بىلەن بۇ ماکانغا يېپ
تىشتۇق، ئەلھەمدۇلىلاھ! مۇرادىمىز ھاسىل
بولدى، — دېدى. يېگانە جاھان مېھربان
لىق بىلەن كۈلۈمىسىپەپ:

— ئەمىسە ھەمىشە ۋەزىرنىڭ
خىزمىتىدە بولۇپ، ھەر ھەپتىدە بىر كۈن
مېنىڭ خىزمىتىمە بولۇڭلار، — دېدى.
بۇ ۋەقەدىن بىر نەچچە ۋاقت ئۆتۈپ
فەررو خفال جەئھەر بىلەن ۋەزىرنىڭ يېنىدا
نەغمە چىلىپ ئولتۇراتتى، سەنۇبەر شارابىتىن
سەرخۇش بولۇپ، ساخاۋەت قولىنى سۇنۇپ
ئۇلارغا بىر نەرسە ئىنئام قىلماقچى بولدى.
دىلىپەزىز سەنۇبەرنىڭ ناھايىتى خۇر سەن
بۇلغانلىقىنى كۆرۈپ شېرىن سۆزلەر بىلەن
ئۇرىنىدىن تۇرۇپ تازىم قىلىپ:

— كەمنىلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە بىر
ئەرزىم باردۇر. ئەگەر ئىجازەت بولسا بايان
قىلىسام، — دېدى. سەنۇبەر:

— ئىجازەت، — دېدى. دىلىپەزىز:
— پادشاھ نېمە سەۋەبىتىن ئەرلەر
بىلەن باردى. كەلدى قىلىشمايدۇ؟ تەڭرى
تائالا ھەر نەرسىنى جۈپتى بىلەن ياراتقان
ئەمە سەممۇ؟ بۇ ئىشنىڭ ھەققىتىدىن مېنى
ۋاقتىپ قىلىسىڭىز، — دېدى. سەنۇبەر:

— ھەي دىلىپەزىز، دۇنيانىڭ باشقا
ھەرقانداق ۋەقەلىرىنى سورىسالىڭ جاۋاب
بېرىسمەن. لېكىن بۇ ھەقتە سۆز ئاچالمايمەن.

بىرىنى سەن ئالغىن، ئىككىمىز ھەمنەپەس بولۇپ بالىلارنى ئوتتىن قۇتلۇدۇرالىي « دېدىم . ئۇ مۇناپىق قوبۇل قىلىماي ئوت ئىچىدىن ئۆزى يالغۇز ئۇچۇپ چىقىپ كەتتى . مەن پەرزەنتلىرىم بىلەن ئوت ئىچىدە قالدىم، كۆيىدۇم، پۇچۇلاندىم . ئالەمنى بارلىققا كەلتۈر گۈچى تەڭرى تائالا ئاخىرى ماڭا ئۆز پەزلى - كەرەمى بىلەن بەخت ئاتا قىلىپ، مېنى يەنە بۇ مەۋجۇدات ئالىمىگە ئىنسان سۈرتىدە قايىتا ياراتتى . ماڭا تەڭداشىسىز ھۆسн - جامال، ئەقىل - پاراسەت، سۆزمەنلىك ئاتا قىلىپ، قۇدرەت كامالىمىنى ئەرشكە يەتكۈزدى . ماڭا يەنە شۇنچە كۆپ مال - مۇلۇكىلەرنى ۋە زېمىننى كەڭ، باياشات مەملىكەتنى ئىلىتىپات قىلدى . ئاۋوشلىدا، جانۋار سۈرتىدىكى چىغمىدا ئۆز جۇپتۇمدىن يۈرە كىنى زېدە قىلىدىغان ۋاپا - سىزلىقلارنى كۆرۈپ، ئەمدى ئادەم سۈرتىدە بولۇپ بەخت نۇرنى قايىتا كۆرە - لىدىم . شۇڭا ھېلىقىدەك ۋاپاسىزلىققا ئۇچرىغاندىن كېيىن ئادىمزا تارىسىدىمۇ ۋاپاسىز ئەركە كەلەر بار دەپ گۇمان قىلىپ ئۇلار بىلەن مۇناسىۋەت قىلىشنى تەرك ئەت كەنەمن، - دېدى .

سەنۇبەر بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ خۇشال بولۇپ ئۆيىگە قايىتى، دىلىپەزىرنى بىر بۇ - لۇڭغا تارتىپ ئۇنى بۇ سىرىنىڭ مەخپىيتىدىن خەۋەرلەندۈردى . دىلىپەزىر ئۇ ۋەقەلەرنى ئاڭلاپ كۆپ خۇرسەن بولدى . بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئۇ سەنۇبەردىن رۇخسەت سوراپ :

- ئەي ئاقىل ۋەزىر، رۇخسەت بەرسىڭىز، ئۆز ۋەتەنلىمىزگە بېرىپ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمىزنى كۆرۈپ كەلسەك ئەگەر ھايات بولساق يەنە قايىتىپ كېلىپ قالغان

رىنىڭ كۆڭۈل خاتىرسىدە ئۇزۇندىن بېرى يېشىلمەي كېلىۋاتقان بىر توڭۇچ بار . ئۇ بولسىمۇ، تەڭرى تائالا ئاياللارنى ئەرلەر ئۇچۇن ياراتقاندۇر، ئەمما ئۆزلىرى ئەقىل ئىدراكتا شۇنچە كامالەتكە يەتكەن تۇرۇقلۇق نېمە ئۇچۇن ئەرلەر بىلەن ھەممىسىپەر بولمايلا، بۇنىڭ سەۋەبى نېمىدىر؟ - دەپ سورىدى . يېگانە جاھان :

— ھەي سەنۇبەر، گەرچە سوئالىڭغا جاۋاب بەرمەك ھەم بۇ سىرلارنى ئاشكارا قىلماق ئاقىلانلىقتىن يېراق بولسىمۇ، لېكىن سىنىڭ ماڭا كۆرسەتكەن خىزمىتىڭ بىھېساب بولغاچقا تەلىۋىڭنى ئورۇنلىما سلىققا يۈزۈم كۆيىدۇ . بىراق بىر شەرت، بۇنى باشقىلارغا دېمەيسەن، ئەگەر باشقىلارنىڭ بۇ سىرىنى بىلىپ قالغىنى ئاڭلاپ قالسام ئۆلۈمىڭە قىلىچىمۇ تەخىر قىلىمايمەن . مىسرا سىرىنى ئۆز پەردىسىدىن چىقىرىش ياخشى ئەمەس .

ھەي سادىق ۋەزىرим، ئەمدى ئاڭلا، تەڭرى تائالا مېنى ئالدى بىلەن بىر قوش سۈرتىدە بۇ مەۋجۇدات ئالىمىگە ئاپىرىدە قىلدى . ئۇزۇن ۋاقتىت چۆل - جەزىرىلەر دە پەرۋاز قىلىپ يۈرۈدۈم . ئاخىرى ئۆز جۇپتۇم بىلەن بىر بۇلۇڭدا ئۇۋا ياساپ ئىككى بالا تەۋەللۇت قىلدىم . بىر كۈنى، تەقدىرىنىڭ قازاسى بىلەن بۇ بۇلۇڭغا ئاسمانىدىن ئوت چۈشتى . ئۇۋامىنىڭ تۆت تەرىپىنى ئوت قاپا لىدى . بالىلىرىم تېخى ئۇچۇرۇم بولمىغانىدى . پەرزەنت مۇھەببىتى مېنى بى تاقەت قىلدى، ئۇۋامغا كېرىشكە ھەرقانچە ئۇزۇنۇپ كۆرگەن بولسا مامۇ پايدىسى بولمىدى ، بالىلىرىمىنى بىر - بىردىن ئېلىپ چىقالمىدىم . جۇپتۇمدىن ياردەم تەلەپ قىلىپ : « بىرىنى مەن چاڭگىلىمغا ئالىمەن ،

كەرلىرىگە بىز يۈرۈش سۆزلەرنى ئۆگىتىپ ئۇلارنى ئىشىك بېقىشقا قويدى. ئەنسىي تالىق يورۇپ قۇيىاش چىققاندىن كېيىن باغنىتىڭ مەسۇللەرى بولغان نازىتىن گۈلئەندەملەر ھەر كۈنلۈك ئادىتى بويىچە بافقا گۈل تېرىش ۋە زېبۈزىنەت بېرىش ئۇچۇن يولغا چىقىتى. ئۇ تۆت يۈز چە كېنرەك قەسىرىدىن چىقىپ، كوچا - دوقۇمۇشلارنى سايابەت قىلىپ كۆلنىڭ بويىغا كەلگەندە، بىر كېلىشكەن يىگىتىڭ خۇسرەۋچە كېيىم لەرنى كېيىپ، بېشىغا شاھلار تاجىنى تاقىغان حالدا يېڭانە جاھاننىڭ تەختىدە ئۆلتۈرغانلىقىنى، بىر نەچچە جەسۇر يىگىتلەرنىڭ چەپىداش بولۇپ ئۇنىڭ خىز- مىتىگە قول باغلاب تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئېغىزىنى تۇتۇپ قىلىشتى، ئۇلار : «بۇ قانداق ۋە قەدۇر؟ بۇ چاغقىچە ھېچكىمنىڭ قەدىمى بۇ ما كانغا يەتكەن ئەمەس، خۇ- سۇسەن ئەرلەرنىڭ بۇ جايىغا كېلىش ئىمكانييىتى يوق ئىدى» دەپ ھەيرەتتە قېلىشتى. دەل شۇ ۋاقتىتا، جەئفەرنىڭ نەزەرى ئۇلارغا چۈشۈپ يىگىتلەرگە ئىشارەت قىلدى. يىگىتلەر قىلىچىلىرىنى ئۇنىتىپ بىردهمدىلا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى قەتلى قىلىپ پەقهت بىر كېنرەكىنلا كۆرمەسکە سېلىپ ئۇنى ئۆلتۈرمەي قويدى. كېنرەك تېزلىك بىلەن باغدىن قېچىپ يېڭانە جاھاننىڭ ئاياغلىرىغا يېقلىپ، بولغان ئەھۋالنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدى. يېڭانە جاھان بۇ سۆزى ئىشتىپ كۆڭلى ناھايىتى بىئارام بولدى. ۋەزىرى سەنۇبەرنى چاقىرىپ :

— پالۋانلاردىن بىر نەچچىنى جەم قىلىپ، ئۇ ئەجلى توشقان قانخورلارنى ھا- زىرلا تۇتۇپ، پۇت - قوللىرىدىن باغلاب زىندانىغا تاشلا، ھەر كۈنى بىرىنى تارتىپ

ئۆمرىمىزنى ئۆزلىرىنىڭ ۋە مەلىكە جاھاننىڭ خىز متىدە ئۆتكۈزىسىك، — دېدى.

سەنۇبەر كېچە - كۈندۈز دىلكەش نەغمىلەرنى ئاڭلاپ ئۇلارغا ئىجىل بولۇپ قالغان ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىلتىماسىنى رەت قىلىپ تۇرۇۋالدى. ئۇلار قايتا - قايتا تەلەپ قىلغاندىن كېيىن ئىلاجىسىز رۇخسەت بىردى ۋە تېززەك قايتىپ كېلىشنى تاپىدلىدى. سەنۇبەر ئۇلار بىلەن خوشلاشقاندا كۆپ ئالتۇن، جاۋاھىرلارنى ئىئام قىلدى ۋە يېڭانە جاھاندىنمۇ رۇخسەت ئېلىپ بەردى. كەچ كىرگەندىن كېيىن فەرروخفال بىلەن جەئفەر خالىي بىر جايىغا بېرىپ، نەغمە ئەسوأىلىرىنى بىر بۇلۇڭغا تاشلىۋەتتى. ئادىدىن ھېلىقى سۇمرۇغ يېيىنى چىقىرىپ كۆيدۈردى. بىرەر سائەتتىن كېيىن سۇم رۇغ بۇ جايىغا ھازىر بولدى. سۇمرۇغ فەرروخفال بىلەن جەئفەرنى كۆتۈرۈپ يېرىغانە جاھاننىڭ دۆلەت تەۋەلىكىدىن چىقىرىپ بىر سەھراغا ئېلىپ كېلىپ قويىدى. بۇ سەھرانىڭ ئەتراپى بۈك - باراقان يېشىللەق ئىدى. فەرروخفال جەئفەرنىڭ مەسلىھىتى بىلەن كەيقوباد ۋە خۇسرەۋنىڭ كۇلاھىنى كېيىپ ئۆزىنى پادىشاھلار سۈردىتىدە ياساپ ئۆلتۈردى. جەئفەر ئەتراپىتىن بىر نەچچە باڭۇر، قەيسەر يىگىتلەرنى تېپىپ كەلتۈرۈپ ئۇلارغا ئالتۇن - كۆمۈشلەردىن بېرىپ فەرروخفالغا نەۋەكەر قىلدى، ئاندىن ھەممىسىنى زەرلىك كېيمىلەر بىلەن جابىدۇپ تەييار قىلدى ۋە ئۆزىمۇ بۈزىگە نىقاب تارتىپ نەۋەكەر بىلەن تەڭلا سۇمرۇغقا مىنىپ يېڭانە جاھاننىڭ شەھرىگە كېلىپ بىر بافقا چۈشتى. ئۇ باغ يېڭانە جاھاننىڭ مەخسۇس بېغى ئىدى. جەئفەر بافقا كىرىپ يېڭانە جاھاننىڭ تەختىدە ئۆلتۈرۈپ، نەۋ-

لۇپ قەيەرەدە خوتۇنلار تائىپسىنى كۆرسە قەتلى قىلىدۇ . شۇڭا ئۇ خوتۇنلارغا نەزەرم چۈشمىسۇن دەپ يۈزىگە نىقاب تارتۇفالغان . ئۇنىڭ بىر سۇمرۇغدىن باشاقا تۈزۈك لەشكىرى يوقتۇر . ئۇ قايىسى ۋىلايەتكە بار- ماقچى بولسا بارلىق لەشكەرلىرى بىلەن سۇمرۇغقا منىپلا بارىدۇ . ئۇ بۇ ۋىلايەتكە بىر خوتۇن پادىشاھىكەن دەپ ئاڭلاپ دەرگەزەپ بولۇپ شۇ ھامان مۇشۇ باعقا كېلىپ چۈشتى . سۇمرۇغلار شاهىغا : «بارلىق لەشكىرىگىنى يىغىپ كەلگىن» دەپ خەۋەر بەردى . سۇمرۇغ لەشكەرلىرى كەلگەندىن كېيىن، بۇ دۆلەتنىڭ پادىشاھى باشلىق ھەممە خوتۇنلارنى ئۆلتۈرۈپ ئۇلارغا بىر كەئورنىغا ئەرلەرنى كەلتۈرۈپ ئۇلارنى ئۆزشىنى پادىشاھ قىلىپ تىكىلەپ ئاندىن ئۆز ۋىلايتىگە قايتماقچى . بىز ئەمدى ئاشۇ سۇمرۇغلارنىڭ كېلىشىگە ئىنتىزار بولۇپ تۇرۇۋاتىمىز . مۇنداق قەھرىمان شاهىمىزنىڭ خىزمىتىدە بىرەر خوتۇننى كەلتۈرۈپ ھەر نېمە قىلساق ئەمدى يولىمىز ئۇ چۈقتۈر، سەن جېنىڭنى غەنیمەت بىلىپ بۇ يەردەن ئاستا كېتىۋالىغان، — دەپ ئەلچىنى يولغا سالدى . ئەلچى بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ پۇت - قوللىرىدا جان قالىمىدى . دەرھال يېگانە جا- هاننىڭ قېشىغا كېلىپ ئاڭلىغانلىرىنى بايان قىلدى . يېگانە جاھان بۇنىڭدىن قاتتىق پە- رىشان بولۇپ سەنۇبەرگە مەسىلەت سالدى . سەنۇبەر :

— ئۆزۈم ئەلچى بولۇپ بېرىپ، ئىشنىڭ ھەققىتىدىن تېخىمۇ ئېنىق خە- ۋەردار بولسام، — دەپ پادىشاھىن رۇخسەت سورىدى . ئاقىۋەت، ئۇلارنىڭ گېپى بىر يەردەن چىقىتى . سەنۇبەر ئۆزى ئەلچى بولۇپ باغنىڭ ئىشىكىگە كېلىپ ئە-

چىقىرىپ چەكسىز ئازاب - ئوقۇبەتلەر بىلەن قىيىناب ئۆلتۈرگىن . ئۇلار بۇنىڭدىن قاتتىق ئىبرەت ئالسۇن، — دەپ بۇيرىدى . سەنۇبەر تازىم قىلىپ تۈرۈپ :

— ئەي ئەزىز شاھىم، مۇبارەك ئە- مىرىلىرى چۈشورۇلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا تەخىر قىلىش جايىز ئەمەستۇر . ئامما كەمد نىلىرى خەير خاھلىق دۆلەتلەرى يۈزىسىدىن شۇنى ئەرز قىلىمەنكى، ئۇ كېشىلەرنىڭ قانداق كېشىلەر ئىكەنلىكى ، بۇ ما كانغا نېمە دەپ كەلگەنلىكى ، باغقا قانداقلار چە كېرىپ، ئۇ بىگۇناھ كېنzer كېنzer مىزىنى نې- مىشقا ئۆلتۈرگەنلىكى بىزى كەنلىكى بىزى كەنلىكى بىزى كەنلىكى بىزى كەنلىكى دەشت - باياۋاندۇر، ئادىمىزاتنىڭ بۇ يەردەن ئۆتۈشى تەستۇر . ئۇلارنىڭ بۇ يەردەن قانداق ئۆتكەنلىكىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ، ئۇنىڭ ئۆستىگە شەھەر سېپىلىدا رۇستەمەدەك قورقىماس پالۋانلار كۆزەتچىلىكتە تۇرىۋا- تىدۇ . ئۇلار بۇ مۇھاسىرىدىن قانداقمۇ بۇ سۈپ ئۆتەلەيدۇ؟ قوغدىغۇ چىلار كېچە - كۈندۈز قوغدان تۇرىدىغان بۇ خاس باغچىغا ئۇلارنىڭ شۇنداق ئەپچىل، تۈيۈرماي كىرىۋېپلىشى ئەقلىگە زادى سىغمىدىدۇ، بۇ- نىڭدا چوقۇم بىر سىر بار، — دېدى .

يېگانە جاھان سەنۇبەرنىڭ سۆزىگە قايىل بولۇپ، بىر ئايالنى ئەلچى تەرقىسىدە « بىرىپ ئۇلارنىڭ ئەھۋالنى ئۇقۇپ كەل كىن » دەپ ئەۋەتى . ئەلچى باغنىڭ ئىشىكىگە كېلىپ ئىشىك باقارلاردىن :

— ئىسکەندهر دەك بۇ شىجائەتلەك يىگىت كىمدىر؟ — دەپ سورىدى . ئۇلار: — سەرەندىب ۋىلايتىنىڭ شاھزادىسىدۇر . ئۇ خوتۇن خەققە ئۆچ بۇ-

شىك باقارغا :

— كىرىپ پادىشاھىڭغا « يېگانە جاھاننىڭ ۋەزىرى ئەلچى بولۇپ كەپتۇ » دەپ خەۋەر قىلغىن . ئۆزى چىقىسا ۋەزىرى بولسىمۇ چىقسۇن ، بىر نەچچە ئېغىز سۆزۈم بار . ئېيتىپ بولۇپلا يائىمەن ، — دېدى .

ئىشىك باقار كىرىپ فەرروخ خالغا ئاۋالقى ئەلچىنىڭ ۋەقەسىنى ۋە سەنۇبەر - نىڭ كەلگەنلىكىنى بايان قىلدى . فەرروخ خالغا يۈزىگە نىقاب تارتىپ : « جەئفەر سەنۇبەر نىڭ ئالدىغا چىقىپ ئۇنى ئېلىپ كىرسۇن » دەپ بۇيرىدى . جەئفەر چىقىپ سەنۇبەر بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇنى فەرروخ خالغا ئالدىغا ئېلىپ كەلدى . سەنۇبەر يۈزىگە نىقاب تارتىپ تەخت ئۇستىدە ئولتۇرغان بىر يىگىتنى كۆردى . سەنۇبەر جەئفەرنىڭ ئىشاراتى بىلەن يىراقتىن تازىم قىلىپ كەلدى . فەرروخ خالغا جەئفەر گە قەسـ تەن دەشىنام قىلىپ :

— بۇ بەدبەختىنى ئۆلتۈرۈۋەتمەي نېمىشقا مېنىڭ ئالدىمغا ئېلىپ كەلدىڭ ؟ خوتۇنلارنىڭ هاياسىز تەلەتنى كۆزەر كۆزۈم يوق ، — دېدى . جەئفەر :

— ئەلچىگە ئەزەلدىن ئۆلۈم يوقتۇر . بولمىسا ئۇنى ئاللىبۇرۇن پارە - پارە قىلىۋېتەتتىم . — دېدى .

فەرروخ خالغا سەنۇبەر گە :

— ئەلچى بولساڭ سۆزۈڭنى تېزەك دەپ كۆزۈمىدىن يىراق بولغان ، — دېدى . سەنۇبەر :

— شاھزادە ئالىلىرى ، پادىشاھىمىز يېگانە جاھان مېنى خىزمىتىگە ئەۋەتتى . پادىشاھىمىز ئۆزلىرىنى جاھاندىكى بارلىق خوتۇنلاردىن ئەپەرتلىنىدىكەن ، كۆزىمىز خۇتۇنلارغا چۈشۈپ قالمىسۇن دەپ يۈزىگە

نىقاب تارتىۋالدىكەن دەپ ئاڭلاب ناھايىتى هەيران بولۇپ : « مەن ئەرلەردىن قاچىمەن ئۇلاردىن ئۆلگۈدەك بىزارمەن ، بۇ جەھەتنى مەن ئۇ شاھزادە بىلەن قارسمۇ قارشى مەيداندا ئىكەنمەن ، بۇنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا بىردىللىل ئىزدەپ تېپىش كېرىك » دەپ ئويلاپ سىلەرنى بۇ ئەرزىمەس داۋادىن يانسۇن ، پاسق خىياللىرىنى كالا لىسىدىن چىقارسۇن دەپ مېنى بۇ يەرگە ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى ، — دېدى . شاھزادە : — پادىشاھىنىڭ ئويلىغىنى توغرا ، بىزنىڭ بۇنداق قىلىشىمىزدا ھەقىقەتەن بىر سەۋەب بار . ئەمما بۇنى ساڭى ھازىر ئېيتىپ بەرگىلى بولمايدۇ . بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىش خىيالىدا بولسا پادىشاھ ئۆزى يالغۇز بۇ يەرگە كېلىپ ئۇنى ئۆز قولىقى بىلەن ئاڭلىسىۇن ، — دېدى . سەنۇبەر كېلىپ يېرىگانە جاھانغا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلىپ بەردى . بارلىق ئەملىرىنى ھەمراھ قىلىپ بۇ ئىشنى مەسىلەتلىك شەكەچ باغچىغا بېرىپ ئۇ يەرگە بىر سورۇن تۈزۈپ فەرروخ خالغا خەۋەر بەردى . سۆھبەت ئاخىرى كېلىشىلىپ ئىككى شاھنىڭ خىزمىتىگە جەئفەر ۋە سەنۇبەر دىن باشقا كىشى يولىمايدۇ دەپ بېكتىلىدى . ئىككى پادىشاھ سۆھبەتكە تۇتۇش قىلدى . فەرروخ خالغا ئۆۋال سۆزگە كىرىپ سەنۇبەر دىن ئاڭلىغان يېگانە جاھان قىسىسىدىن ئۆزىگە نىسبەت بېرىپ ئاخىردا :

— مەن ئىككى پەرزەنتىم ئۈچۈن ئۆزۈمنى ئوتقا ئۇرۇپ ئانسىسىدىن ياردەم تەلەپ قىلدىم ، ئۇ بولسا بىۋاپالق قىلىپ مېنى يەرزەنتە لىرىم بىلەن قوشۇپ ئوتتا تاشلاپ ئۆزى يالغۇز يەرۋاز قىلىپ ئۇچۇپ

دېدى .

ئىككى تەرەپ ئوتتۇرسىدا كەسکىن بەس - مۇنازىرە بولۇپ ، ئارىدىكى دۈشەندەلىك تەدرىجى يوقلىشقا باشلىدى . سەنۇبەر قاراشلىق ئوتتىنىڭ بارا - بارا پەسىيۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ، ئاخىرى ياخشىلىق تەرەپكە تىرىشىپ ئۇلارنىڭ كۆكلىنى تەسکىن تاپقۇزدى . ئىككىسى نىقابلىرىنى تەڭلا بېشىدىن ئېلىپ بىز - بىرىنىڭ جاما - لىغا ئۇزۇنخىچە تىكتىلىپ تۇرۇشتى . كۆز نۇرى ئۆزئارا سىگىشىپ ، قوش جىۋەرنىڭ سوقۇشى تەڭلا ئەۋجىگە چىقتى ؛ ئۇنىڭدىن ھاسىل بولغان ئۇچقۇن كۆزنى قاماشتۇ - رۇپ ، تەننى لەرزىگە كەلتۈردى . ئۇلار هوش - ئەقلىدىن ئا جراپ كەتمە سلىك ئۇچۇن بىر - بىرىنگە بولغان قايىاق تەلىپىنۇشنى غايىت زور چىدام بىلەن تىز - گىنلەپ ، هايدا پەرىدىسىنىڭ ئىككى تەرىپىدە يەر تېگىدىن يوشۇرۇن كۆز بېقىشتى . بىرەر سائەتتىن كېيىن يېگانە جاھان شاھلىق تاجىنى فەرۇ خفالنىڭ بېشىغا كەيدۈرۈپ ، دۆلەت ئىشلىرىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ ، ئۆزىپى هەرمەگە كىرىپ كەتتى . بارلىق شەھەر خەلقى كاتتا بايرام قىلىپ ئالەمچە تەننەنە ۋە داغدۇغا بىلەن يېگانە جاھانى شاھزادە فەرۇ خفالغا نىكاھلاب قويىدى . فەرۇ خفال جەئھەرنىڭ تەدبىرى بىلەن كۆپ مېھنەتلەر بەدىلىگە ئاخىرى مەشۇقىنىڭ ۋىسالىغا يېتىشتى . فەرۇ خفال جەئھەرنى شۇ نەتسجە ئۇچۇن يۈكىسى كە كۆتۈرۈپ سەنۇبەرنى ئۇنىڭغا توپلاپ بەردى . فەرۇ خفال دۆلەت ۋە ئىززەتتىن بەختلىك تۈيغۇلارغا چۆمۈپ ، سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇردى . جەئھەرنى ئۆزىگە ۋەزىر قىلىپ دۆلەتنىڭ مۇھىم ئىشلىرىنى ئۇنىڭغا تاپشۇردى .

كەتتى . مەن ئىككى پەرزەنتىم بىلەن ئوتتى تىرىك كۆيىدۇم . تەڭرى تائالا ماڭا ئىككىنچى نۆۋەت ھاياتلىق ئاتا قىلىپ ، مېنى بۇ جاھانغا ئادىمىزات سۈرتىنە ئاپىرىدە قىلدى ۋە دۆلەت پادىشاھلىقىغا مۇيەسىھەر قىلدى . مەن بۇ دۇنيياغا كەلگەندىن كېيىن خو - تۇنلارنىڭ دىدارىنى كۆرمەيمەن ، ئەگەر كۆرۈپ قالغۇدەك بولسام ئۆلتۈرۈشكە ئازاراقمۇ ئىككىلىنىپ تۇرمایمەن دەپ قەسەم قىلغانمەن ، - دەپ سۆزىنى تا - مام قىلدى . يېگانە جاھان بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاب ئۆزىنىڭ قىسىسىدىكى ۋە قەلەرنى يادىغا ئالدى ۋە ئۇنى ئۆزىنىڭ ئېرى ئىكەنلىكىگە مۇقەررەلەشتۈرۈپ ، «بىۋاپا - لىقنى تېخى ماڭا ئارتىپ تۆھىمەت قىلىۋاتىدۇ» دەپ ئويلاپ تېخىمۇ غەزەپلىنىپ - هەي نائىنساپ مەككار ، يالغان چىلىق قىلىما ! تەڭرى تائالا ھەممىنى بىلگۈچىدۇر . نېمىشقا يالغان سۆزلەپ ئۆزىنى گۇناھسىز ، مېنى بىۋايا دەيسەن . تەڭرى ئالدىدا ئۇيالمامسەن ؟ ئۇ زامانىدىكى ھەقىقىي ئىشلار يادىڭدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتىمۇ ؟ سەن ئۇ چاغدا تاش يۈرە كلىكى ئۆزۈگە كەسىپ قىلغانىدىك . ئىككى ئۆزۈگە كەسىپ قىلغانىدىك . ئىككى كەنلىك . ھەرقانچە زارلىنىپ ۋارقىرىغان بولساممۇ ماڭا زادىلا قاراپ قويىمىغاندىك ، - دېدى . فەرۇ خفال :

- هەي خوتۇن ، ئەمدى ساڭا سۆزلىگەننىڭ پايدىسى يوقتۇر ، سەندىن راستچىلىقنى ئۇمىد قىلىپ بولغىلىمۇ بولمايدۇ . چۈنكى خوتۇن خەقلەر ئەزەلدىن چىشى جادۇگەرلەردىن يەرقىسىز بولۇپ ، يامانلىقنى ئۆزىگە ھۇنەر دەپ بىلىدۇ . ئاۋۇال ۋاپاسىزلىق ئاندىن ھاياتىزلىق قىلىدۇ ، -

شزر باز مرگان شف و هقلسری

ئۇ يىگىتتىن مۇنچە مېھر بىانلىقنى كۆرۈپ،
تەڭرى تائالاغا شۈكىرى قىلىپ ئۇنىڭ
ئارقىسىدىن سايىدەك ئەگىشىپ ماڭدىم.
شەھەر دەرۋازىسىغا يېتىشكەن چاغدا ئىرمەم
گۈلستەنلىغا ئۇ خاشايدىغان ئاجايىپ بىر گۇ-
زەل شەھەرنى كۆرۈپ ھاڭۋېقىپ تو روپلا
قالدىم، — دەپ يىگىت سۆزىنى مۇشۇ يەرگە
ئەكەلگەندە ئۆپىنىڭ ئۆگۈسىدە قو غلىشىپ
يۈرگەن ئىككى مۇشۇك سورۇن مەيدانىنىڭ
نەق ئۇستىگە چۈشتى. بەزمە ئەھلى ئۇ يىد
گىتنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىپ
ئولتۇرغانىدى ، تۇيۇقسىز چۈشكەن بىر
نەرسىدىن قورقۇپ پاتىپاراق بولۇشۇپ
كەتتى ، يىگىت بۇ پۇرسەتتىن يايىدىلىنىپ
تۈپىن سۇغۇرۇلۇپلا بىر ياققا بېشىنى ئېلىپ
كەتتى . بىرەر سائەتتىن كېيىن سورۇن
ئەھلى يەنە جەم بولغاندا ھېلىقى يىگىتنىڭ
غايسى بولغانلىقنى كۆردى . ئەزىز بازەرگان
يىگىتنىڭ كەتكىنىدىن ۋە ھېكاينىڭ تېخى
تامام بولمىغانلىقدىن يەرسان بولۇپ خىز-
مە تچىلەرگە « ئۇنى تېپىپ كېلىڭلار » دەپ
بۇيرىدى . ئۇلار شۇنچە تىرىشىپ كۆردى ،
بىراق پايىدىسى بولمىدى . ئەزىز بازەرگاننىڭ
يېرسى بولغان كۆڭلى ھېكاينىڭ داۋامىغا
باغلانىپ قالدى . ئۇ ئاخىرى بىقارارلىقتىن
سەپەر جابدۇقلىرىنى تەبىارلاپ ، قونۇچ
ۋىلايىتىگە بارماقنى جەزىم قىلدى . دوست -
يارەنلىرى ھەرقانچە نەسەھەت قىلىپ تو سى-
غان بولسىمۇ ھېچ پايىدىسى بولمىدى .

رئایه‌تچیله رئویه‌ت مونداق قلیدو:

چن ۋىلايىتىدە ئەزىز بازەرگان (١) دەيدىغان بىر سودىگەر بار ئىدى . مال - دۇنياسى ناھايىتى كۆپ ئىدى . ئۆمرىنى ھەمشە ئېيش - ئىشەت بىلەن ئۆتكۈزۈقى . بىر كۇنى ئۇ لَاۋازىمە تلىكىلەرنى تەپىيار قىلىپ بەزمە تۈزۈپ بىر نەچچە دوست يارەتلەرنى يېنىغا جەم قىلدى . ئۇلار باغچىدا چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ شاراب جاملىرنى ئايلاندۇرۇپ ئەمدىلا شر كەپ بولۇشقانىدى ، شۇ ئەسنادا بىر يىگىت مەرسىكىنىڭ ئۇستىگىلا كېلىپ نېمەتلەرگە زۇڭ ئولتۇردى ۋە ئۆز جىڭىرنى يارە - پارە قىلىپ تاشلىغۇدەك ئەلىپازدا زار - زار يىغلاپ هوشىدىن كەتكىلى تاس قالدى . بەزمە ئەھلى بۇنى كۆرۈپ كەپىي ئۆچتى . ئەزىز بازەرگان ھەيران بولۇپ :

— هه ي غبر ب مېھمان ، بۇنچە
يىغلىماققا نېمە سەۋەب بولدى ؟ — دەپ
سورىدى . قايتا - قايتا شۇنداق دەپ
سورىغان بولسىمۇ ئۇ يىگىت جاۋاب بەرمەي
ھەدەپ يىغلاش بىلەن بەنت ئىدى . ئېزىز
بازەرگان ھايран - ھەس بولۇپ تۇرۇپ
قالدى ... ②

... «لۇئىبەتباز دەيدۇ ، ئەمدى مەن
بىسلەن ھەمراھ بولۇپ ماڭىن ، بۇ سەر-
گە ردانلىقتىن خالاس بولۇپ ئۇ شەھەر دە
حاتىر جەم ھايات كەچۈر سەن» دېدى . مەن

(۱) بازه رگان — سودگه ر.

(۱۳) بُو يەردەن ئىككى بەت يوقالغان

دەت تىلىدى . يىگىت :

— ھەي ، ئەقىلىنىڭ ماڭەمدار رەسۋاسى ! نېمانداق بولمىغۇر خىياللارنى قىلىسەن . يوچۇن بىر ئادەمدىن ھېكايە ئائىلاپ ئۆزۈڭنى بىكاردىن بىكار مېھنەت ئە . لىمنىگە دۇچار قىلىپسەن ، يەنە كېلىپ دەشت . باياۋاندا سەرسان بولۇپ يۈرۈپ سەن ، بۇ ئاقىلانلىق ئەمەستىرۇ . بۇ مۇشكىلىڭ ھېچقانداق ۋاقتىا ھەل بولمايدۇ ! ھېلىمۇ ئولگۇرەن . مەسىلەت يولىنى تېزدىن تاللاپ ئۆز ۋەتىنىڭگە قايتىپ كېتىشنى نىيەت قىل ، — دېدى . ئېزىز :

— ھەي ئاق كۆڭۈل يىگىت ئۆي - ماكانىمدىن ئاييرىلىپ مۇشۇ يەرگىچە كېلىپتىمەن ، مەنزىلىمگە يەتمەي تۇرۇپ تەڭ يۈلدە قايتىپ كەتسەم ئىرادەم بۇنى ھەرگىز قوبۇل كۆرمەيدۇ . تەڭرى تائالانلىك ھەق - ھۇرمىتى ئۈچۈن قولۇمنى تۇتۇپ پېقىرنى مەقسەت يولىغا كىرگۈزگەن ، — دېدى .

— ھەي ئېزىز ، — دېدى يىگىت ، — بارلىق ئۆمۈرۈڭنى بۇ يولدا سەرب پ قىلسائىمۇ ھەرگىز پايدا كۆرمەيسەن ، لۇئىبەتباز دېگەن شەھەر يەر يۈزىدە ئەسلا مەۋجۇد ئەمەستىرۇ . بۇ شەھەرنى ئىزدەشتىن يېنىپ ئۆز دىيارىڭغا قايتىپ كەتكىنىڭ تۈزۈك .

ئېزىز :

— ھەي مەرد يىگىت ، تەلەپ يولدا خاكسار بولغانلارغا نەسەھەت كار قىلمايدى . خانلىقىنى بىلمەمسەن . ئەگەر بۇ يولدا يۈتۈن ئۆمرۈم خۇراپ تۈگەپ كەتسىمۇ مەيلى ، مۇشۇ يولدا ماڭىغىنەن ماڭغان . بېبىت :

مەقسەتكە يەتمىگۈچە ،

ياناماسەن ئۆز يولۇمدىن ،

يا تەن يېتەر جانانغا ،

يا جان چىقلاتىنىمىدىن .

ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىلەن بىر - بىرلەپ خوشلىشىپ ، بىر نەچچە خىزمەتكار غۇلام بىلەن سەپەر جابدۇقلۇرىنى راستلاپ دەشت . باياۋانغا يول ئالدى . ئۇ بىتاقة تىلىك تىن يولنى تېزرمەك بېسىپ بولۇشقا تىرىشتى . ئازلا پۇرسەتتە قونۇچ ۋىلايتىگە يەتتى وە لۇئىبەتباز شەھىزىنى سۈرۈشتۈردى . هار - قانچە سۈرۈشتە قىلىپمۇ ئۇ شەھەرنىڭ نىشانىنى ئەسلا تاپالمىدى . ئۇنىڭ تەبىئىتى بۇزۇلۇپ كۈندىن كۈنگە جۇنۇنلۇققا يۈزلىنىدى . قولىدا ھەر خىل ماللار بار ئىدى ئۇمۇ تۈگىدى . دوستلىرى وە خىزمەتكارلىرى بۇ ئەھۋالارنى كۆرۈپ ھەر تەرەپكە كېتىشتى . ئېزىز دۆلەت كۆرسىدىن چۈشۈپ گادايلىق تۆشىكىدە ئولتۇردى . وە . تىنىمگە قايتىماققا ئەلەتتە ئىمکان يوق ئىدى . ئۇ ئاماھىسىز مىسکىن ۋە بىناۋالىق بىلەن تەنها ئۆزىلا مەقسەت يولىغا قەدم قويىپ ، كېچە - كۈندۈز گاھى شەھەردا ، گاھى سەھرالاردا مەجىنۇن بولۇپ يۈرەتتى . ئۇ بارلىق سەرما - يىسىنى ئۆز مەقسەتى ئۈچۈن سەرب قىلىدى ، ھېچ پايدىسى بولمىدى . بەزىدە ئۆي - ماكا - نىنى ياد ئېتىپ تېنمىسىز ئاھ ئۇراتتى ، بەزىدە دەرد - ئەلەم وە يوقسۇزلىۇقتىن زار - زار يىخلايتتى ، غۇربەت دەشتىدە سەرۋىدەك قا - مىتىنى يادەك ئېگىپ بىھۇشلىۇقتا نالە قىلاتتى . بىر كۈنى ئېزىز شۇ ھالەتتە نالە - پىغان قىلىپ قان ئىچكۈچى دەشتلىردا مەقسەت مەنزىلگە يول تاپالمای ساراسىمە بولۇپ يۈرەتتى . ئالدىدىن تۇيۇقسىز چېھرى قۇياشتەك پارلاق بىر يىگىت چىقىپ ئۇنىڭدىن :

— نېمىشقا بۇنداق سەرسان بولۇپ يۈرۈسىن ؟ — دەپ سورىدى . ئېزىز كەچمىشلىرىنى بايان قىلىپ ئۇنىڭدىن مە -

پەيدا بولىدۇ . ئۇ يەر دىن شاراب ۋە تائامىڭنى ئېلىپ ئاخشىمى نەدە يېتىش كۆڭۈلۈك بولسا شۇ يەردە يېتىپ ئەتىسى يەنە قىلىچنى غىلىپىغا سالساڭ شەھەر ئۆزلىكىدىن غايىپ بولىدۇ ، — دەپ كۆزدىن يۈتنى .

ئېزىز قىلىچنى بېلىگە باغلاپ شاد خۇراملىق بىلەن يولغا راۋان بولدى . كەچ بولغاندا ئېزىز يېگىتتىڭ دېگەنلىرى بويىچە قىلىچنى ئالدىغا قويۇۋىدى بۇ قانخور قاقاس جەزىرىدە ناھايىتى گۈزەل بىر شەھەر يەيدا بولدى . شەھەرنىڭ ئىچىدە راۋاقلار ۋە ئالىي ئىمارەتلەر كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرانتى . ئېزىز شەھەرنىڭ دەرۋازىسىغا كەلگەندە بىر ئاۋات مۇساپىر خانىنىڭ ئالدىدا توپلىشىپ تۇرغان بىر توب قەلەندەرنى كۆردى . ئېزىز كېلىپ ئۇلارغا سالام بېرىپ ئولتۇردى . قەلەندەرلەر ئۇنى ئىززەت - ئېکرام بىلەن ئولتۇرغۇزۇپ ئالدىغا تائام كەلتۈردى . تائامدىن كېيىن ئېزىز بىر ئۆينى ماكان قىلىپ شۇ يەردە هاردۇق ئالدى . سۈبھى ۋاقتى بولغاندا قىلىچنى غىلىپىغا سالدى . شەھەر دەرھال غايىپ بولدى . ئۇ ئۆزىنى يەنە چۆل - باياۋاندا كۆردى .

ئەلقىسىسە ، ئۇ شۇ تەرقە بىلەن يو- لىنى يەنە داۋاملاشتۇردى . بىر نەچچە ۋاقتىتىن كېيىن بىر دەريانىڭ قىرغىنقا كېلىپ سۇ ئىچمە كچى بولۇپ ئېڭىشىۋىدى قىلىچنىڭ بېغى تۇيۇقسىز ئۆزۈلۈپ دەرياغا چۈشۈپ كەتتى . ئۇ شۇنچە كۆپ ئىزدىدى ، تاپالىمىدى . بۇ سەۋەبتىن زىيادە غەمكىن بو- لۇپ دەريя قىرغىندا مۇڭلىنىپ ئولتۇردى . بۇنىڭدىن بېج نەرسە ھاسىل بولمايدىغاندە لىقىنى كۆڭلى تۇيۇپ ئۆز يولىغا نائىلاج راۋان بولدى . بىرمە سائەتتىن كېيىن ئۇ ئۆزىنى يەنە دەشت - باياۋاندا كۆردى . يەنە

ھەي يېڭىت ، تەڭرى تائالانىڭ ھۇرمىتى ئۇچۇن ماڭا رەھىم قىلىپ مېنى بۇ ئۇمىدىسىزلىك دەشتىدىن چىقىرىپ مەقسەت مەنزىلىگە يېتىشىم ئۇچۇن ئازراق ياردەم قىلساك ، — دېدى .

ئۇ يېڭىت ئېزىزنىڭ مەقسەتكە يې- تىش تەلىپىنىڭ قاتىقى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ مەرھەمەت يۈزىسىدىن :

— ھەي ئېزىز ، سەۋىر - تاقەتنى ئۇستاز تۇتقىن ، تەڭرى تائالا رەھىتىدىن ئۇمىندۇار بولۇپ ئىزىمىدىن ماڭىسىن . ئىنسائىللەھ ! سېنى مەقسەت يولىغا راۋان قد- لمىشتىن ئۇمىدىم چۈڭ ، — دېدى .

ئېزىز بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ناھايىتى خۇشال بولۇپ تېنىگە قايتا كۈچ كىردى . يېڭىتتىڭ ئارقىسىدىن سايىدەك ئەگىشىپ ماڭىدى . يېڭىت بىر نەچچە پەرسەڭ يول بۈرۈپ ، بىر دەرەخنىڭ ئاستىغا كېلىپ ئازراق دەم ئالغاندىن كېيىن :

— ھەي ئېزىز ، ئەگەر مەقسەت يو- لىغا مەزمۇت قەدەم تاشلىساڭ ئۆزۈق - تۈلۈكتىن ھەرگىز غەم قىلما . مۇشۇ يولى بويلاپلا ماڭىنى ، ھەرگىز باشقاقا ياققا كېتىپ قالىغىن ، — دېدى ۋە ياغاچتىن ياسال- خان قىلىچ ۋە تاشتىن ياسالغان غىلاپنى بېرىپ ، — ئەگەر كۆپ يول يۈرۈپ ماجالىڭ قالىمسا ياكى بىرەر كېلىشىمە سلىككە يولۇق سالىڭغا توغرىلاپ تۇتقىن ، تېنىڭدە قۇۋۇھەت پەيدا بولىدۇ . يەنە داۋاملىق مېڭىۋىرسەن ، تۆز يولىغا چىققاندىن كېيىن يەنە قىلىچنى ئۆز جايىغا سېلىپ قويىسىن . قەيەردە ھې- رىپ چارچاپ بىر دەم راھەت پەيزى سۈرمە كچى بولساڭ قىلىچنى يەنە قېنىدىن چىقىرىپ ئالدىغا قويىسىن ، بىر شەھەر

ئۇستىگىلا كېلىپ ئۇنى مۇھاسىرىگە ئالدى . بىرمر سائەتتىن كېيىن ئۇ قارا بۇلۇت ئىچىدىن بىز ئاق نۇر پەيدا بولۇپ ئارقىدىنىلا ئىسا پىديغىمەرنىڭ قولىدەك بىر ئايپاق قول كۆرۈندى ، ئۇ گويا قۇياش نۇرىدەك كۆزنى قاماشتۇراتتى . دېھقان يىگىت ئورنىدىن تۇرۇپ دەرەخنىڭ ئاستىغا كەلدى . قەدەهنى شارابقا تولىدورۇپ بۇلۇت ئارسىدىن بىر دەستە نۇردەك سوزۇلۇپ كەلگەن ئۇ قولغا تۇتقۇزۇدى . نۇرانە قول ئۇ قەدەهنى بۇلۇت نىڭ ئىچىگە تارتىپ ئىلىپ كەتتى ، بىردهمدىن كېيىن ئۇنى چىقىرىپ يەنە دېھقان يىگىتكە بەردى . شۇ ھالەتتە ئارقا ئارقىدىن قىرىق جام مەي ئۇزىتىلىدى . بۇـ لۇت ھەممىنى ئىچىپ بولۇپ ئارقىغا ياندى . ھېلىقى نۇرلۇق قولمۇ تەڭلا غايىپ بولدى . قارا بۇلۇت بارغانسېرى يۇقىرى ئۆرلەپ شەھەر تەرمەپكە ئۇزازپ كەتتى . ئېزىز بۇـ ھادىسىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ دېھقان دېھقان يىگىت جاۋاب بەرمىدى . ئېزىز بۇـ ھادىسە ھەر قېتىم تەكرارلانغاندا ئۇنى ئىـ چىكىلەپ كۆزەتتى .

قازار، شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە دېھقان يىگىت جىددىي بىر تالاپەتكە ئۇچراپ زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن سەپەرگە چىقىپ كەتتى ، كېتەر چېغىدا تۇرمۇش لاۋازىمەتلەكلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ :

— بۇلۇت كۈنده كېلىپ دەرمەخ ئۇستىدە تۇرغاندا، سەنمۇ داۋاملىشىپ كېـ لىۋاتقان قائىدىگە ئەمەل قىلىپ جامنى لىق تولىدورۇپ ، ساناپ تۇرۇپ قىرىق قەدەھ مەي بەرگىن ، ئۆز قولغا تۇتقۇزۇغىن ، بوشاڭلىق قىلىمىغىن ، دەپ تاپلىدى . ئېزىز بارلىق

نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن بىر ئېكىنزارغا يېتىشىپ ئۇ بەردى بىر يىگىتنىڭ شاراب ئىچىپ ئولتۇرغانلىقىنى ، قېشىدا بىر گۈزەل ئايالنىڭ مەي قۇيۇپ تۇرغانلىقىنى كۆردى . ئېزىز ئۇنىڭ بىلەن تونۇش بول مىسىمۇ سادىلىق ۋە يېقىملەقلق بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ يىگىتنىڭ بىر نەرسە ذېيىشىنى كۆتۈپ تۇردى . يىگىتنىڭ نەزەرى بەردى . دېھقان يىگىت :

— ھەي قاملاشقان يىگىت ، كۆڭۈلنى ئەندىشىگە سالىدىغان بۇـ خىـ بولمىغۇر خىياللارغا كاللاڭدىن ئورۇن بېرىپسەن ئەمە سمۇ : ھازىرمۇ ئۆلگۈرسەن ، ئۆز ھالاكتىڭە ئۇنچە كۆچەپ كەتمە . جاپاـ ئەندىشىدىن يىراق بولاي دېسەڭ سۆزۈمگە كىر ، سەن ماڭغان بۇـ يول ھەرقانچە تىرىشچانلىق كۆرسەتكىنىڭ بىلەنمۇ مەـ زىلگە يەتكىلى بولمايدىغان يول . ئەگەر جاھان غەۋغاسىدىن قۇتۇلۇپ ئۆرمۇمنى خۇشال ئۆتكۈزەي دېسەڭ مېنىڭ بىلەن تۈگەپ كەتسۇن ، — دېدى .

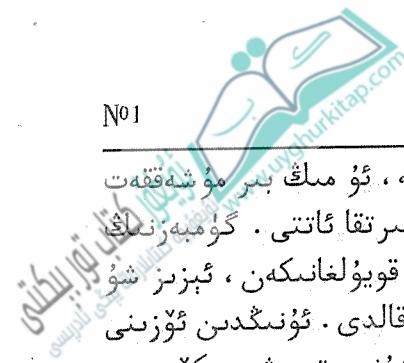
ئېزىز دېھقان يىگىتنىڭ سۆزىگە ماـ قۇل كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەت قۇردى . شاراب جاملىرىنى ئايالاندورۇپ رەنج مۇـ شەققەتنى يىراققا ئاتتى .

ئەلقىسىسە ، ئۇلار بىر نەچچە كۈن شۇ تەرقىدە شاراب بەزمىسى قىلىپ ئۇلتۇردى . تاك ئاتقان ، ئەمما تېخى كۈن چىقىغان بىر پەيت ئىدى ، ئاسماندا بىر پارچە قارا بۇلۇت پەيدا بولۇپ ، ئېكىنزارلىقتىكى دەرەخلىرىنىڭ

ئەلقيسسىه، ئۇ مىڭ بىر مۇ شەققەت بىلەن ئۆزىنى سىرتقا ئاتتى. گۈمبەزنىڭ ئىچىگە بىر تۇزاق قويۇلغانىكەن، ئېزىز شۇ تۇزاققا ئىلىنىپ قالدى. ئۇنىڭدىن ئۆزىنى بوشىتىش ئۈچۈن شۇنچە تىرىشىپ كۆردى، ئاقىۋەت بوشانىماقتا يوق ئۇنىڭغا تېخىمۇ چىڭ چىرمىلىپ قالدى. بىرەر سائەتتىن كېيىن بىر سەيياد بۇ يەردە پەيدا بولۇپ ئۇنى تۇزاقتنىن چىقىرىپ بويىنغا تاقاڭ، بۇتسىغا زەنجىر سېلىپ، يۈزمىڭ خارلىق بىلەن ھەيدەپ ماڭدى، ئىككى يەرسەڭ يول يۈرگەندىن كېيىن ئۇنى بىر ئالىي قەسەر-نىڭ ئىچىگە ئەكتەرىپ تاشلىدى. بىرەر سائەت ئۆتكەندىن كېيىن قەسرىنىڭ ئىچىدىن ناھايىتى گۈزەل، پەرى سۈپەت بىر قىز چىقىپ ئېزىزنىڭ يۈزىگە بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن سەييادقا:

— بۇگۈن ئەكەلگەن مېلىڭ ناها- يىتى ئورۇق ئىكەن، بىرنەچە كۈن ئوبدان باققىن، سەمرىگەندىن كېيىن ئالدىمغا ئەكەلگىن، — دېدى ۋە كەينىگە ئۆرۈلۈپلا قەسرىنىڭ ئىچىگە كەرىپ كەتتى. سەيياد ئېزىزنى باغلاقتنىن دەرھال بوشاتتى. ئېزىز-نىڭ ماڭخۇدەك ماجالى قالىمباخانلىقىنىن قەسەر سەيناسىدا بىرەر سائەتچە ئولتۇردى، ئارقىدىن ئۇيقوسى غالىب كېلىپ شۇ يەردىلا بېشىنى قويۇپ ئۇ خىلىدى. ئۇيقودىن ئۇيغاندۇ خاندىن كېيىن ئۆزىنى بىر بایاۋاندا كۆردى. جان ۋەھىمىسىدىن ئۇنىڭ جىمى ئەزايىغا تىترەك ئولىشىپ ئۇسسوْلۇق ئازابىدىن قىينلىپ بىرەر تەرىپتىن ھاياتلىق نىشانى كۆرۈنەرمىكىن دەپ ھەرياقتا يۈگۈرەتتى. ئۇ ئاخىرى ئالىدىن كېتىپ جاڭالنىڭ بىر يېقىغا باش قويۇپ ئۆز ئۆلۈمنى كۈلتۈپ ياتتى. شۇ ئەسنادا دەشت - بایاۋان

تىرىشچانلىقىنى كۆرسىتىپ بۇلۇتنىڭ خىز- مىتىنى دېھقان يىگىتتىڭ دېگىننەك ئېلىپ باردى. ئارىدىن بىر نەچە كۈن ئۆتتى. بىر كۈنى ئېزىز كۆڭلىدە: «ھەر كۈنى ئەتىگىنى ئۇ بۇلۇتنىڭ ئارقىسىدىن بىر قول چىقىپ شازاب جامىنى ئالىدۇ. بۇ سىرلىق پەردىنىڭ ئارقىسىغا نېمە هېكىمەت يو شۇرۇنى خانلىقى مەلۇم مەممەس. ئەتە بۇلۇت كەلسە ئۇ سېھىرلىك قولنىڭ ھەققىتىنى بىر سوراپ كۆرەي» دەپ ئويلىدى. ئەتسى بۇلۇت ئاۋۇڭلىقىدەك ئۆز ئورنىغا كېلىپ تۇردى. ئېزىز بۇلۇتنىڭ خىز مىتىگە كېلىپ شاراب جامىنى ئۆزاتتى. قول سوزۇپ كېلىپ جامىنى ئالماقچى بولۇپ تۇراتتى، ئېزىز ئۇنى باتۇرلۇق بىلەن تۇتۇۋالدى. شۇ ھامان قات تىق بىر سادا چىقىپ ھاۋادا غايىت چوڭ بىر قۇش پەيدا بولۇپ ئېزىزنى كۆتۈرۈپ كۆكە سۇڭقاردەك پەرۋاز قىلدى، بىرەر سائەتتىن كېيىن بىر گۈمبەزنىڭ ئۇستىگە ئاستا پەسلەپ چۈشتى. دەل شۇ چاغدا ئېزىز قۇشنىڭ چاڭگىلىدىن ئاجراب گۆردىك قاراڭغۇ بىر چوڭقۇرلۇققا غۇلاب چۈشتى. ئېزىز هوشىغا تەستە كېلىپ ئىمانى قىرىق گەز ئۇچتى. شۇنچە ئۇيلاپمۇ بۇ زۇلمەت ئازگىلىدىن چىقىپ كېتىش ئىمکانىيىتىنى تاپالىمىدى. ئامالسىزلىقىنىن ھەر تەرىپكە ئۇ- زىنى ئۇرۇپ نىجادلىق ئىزدىدى. شۇ ھالەتتە خېلى ئۇزۇن تىركەشكەندىن كېيىن كىچىككىنە بىر تۆشۈكىنى بايقاپ قالدى. ئۇ بۇ تۆشۈكىنى تىرىنىقى بىلەن تاتىلاپ يىگىتتىڭ كۆزىدەك تۆشۈكىنى چوڭاپتىپ ئۇنى بىر كۆز بىلەن ئەتراپتىكى دۇنيانى كۆرەلگۈدەك ھالغا كەلتۈردى. كېيىن يەنە بار كۈچىنى ئىشقا سېلىپ ئۇنى بىر ئادەم پاتقۇدەك تۆشۈكە ئايلاندۇردى.

بۇرۇقتىم كۆڭۈللەرنى ئاچاتتى. كوچىلىرىنىڭ رەتلىكلىكى قاتار تىزىلغان قەدەھلەردەك كىشىنىڭ كەيپىنى كۆتۈرەتتى. ئۆيلىرى چىمەنزا لىقتهك پاك وە گۈزەل، ئاھالىلىرى ناھايىتى قامەتلىك وە كېلىشكەن بولۇپ ھەممە ئادەم بۇ يەردە خۇددى جەننەتتە ياشغاندەك ياشايىتتى. ھەممە ياق قاچانلا قارىسا بايرام شادلىقىغا تولۇپ تۇراتتى. قەسىرلەرنىڭ ئېسىللىكى ئالدىدا ئىرمەن گۈلىستەننىڭ تەڭداشىز دىيىلگەن قەسىرلىرىمۇ ھېچقانچە ئەمەس ئىدى. ئېزىز زوق - ئىشتىياق بىلەن بۇ مەنزا لەرنى تاماشا قىلغاندىن كېيىن بىر گۈزەل ياغقا كىرىپ «بۇ يەردە ئادەم كۆرۈنەيدىغۇ» دەپ ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەپ ئولتۇراتتى، دەل شۇ پەيتتە ئاي سۈپەت ئىككى قىز كېلىپ ئىككى تەرەپتنى ئۇنى قولتۇقلاب ئېلىپ ماڭدى. بۇ ئىشتىن ئۇ ۋەھىمىگە چۆكۈپ ئۇلاردىن ئۆزىنى قويۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى، يالۋۇردى، ئاھ ئۇردى، ئەمما ئۇلار ئەسلا يەرۋا قىلماي ئۇنى بىر بار گاھقا ئېلىپ كىردى. بۇ بار گاھنىڭ تۆت تەرىپىدىكى چىرا يلىق راۋاقلارمۇ شەھەر كوچىلىرىدىكى ئېڭىز مۇنارلارغا تەڭدەك كۆرۈنەتتى. ئۇ بار گاھنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئۇ يەردە دۆلەت كاتىلىرى ۋە سەل تەنەت ئىگىلىرىنىڭ ھېۋەت بىلەن ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى. بۇ ھالەتتىن ئۇنىڭ ئاياغلىرىدا جان قالماي يەرگە يېقلىپ چۈشكىلى تاس قالدى. ۋەزىر شاھلىق تەختىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغانىدى. مۇلا- زىملارغا: «ئۇنى يۈيۈپ تاراپ، ياخشى كىيىندۇرۇپ كېلىڭلار» دەپ بۇيرىدى، ئۇلار ئېزىزنى دەرھال مۇنچىغا ئاپىرىپ پاك - پاكىز يۈيۈندۇرۇپ، ئۇ چىسىغا خۇسرەۋچە

ئىچىدىن ئېشە كە منىگەن بىر بۇۋاي ناھا. ئىنتى تېزلىكتە چىقىپ كەلدى ۋە ئېزىزنى كۆرۈپ ئۇنىڭ نېمىشقا شۇنچە غېرىپ نا- تلۋان حالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سورىدى. ئېزىز يەغلاپ تۇرۇپ سەرگۈزەشتىلىرىنى با- يان قىلدى. بۇۋاينىڭ رەھىمى كېلىپ: — ئارقامدىن ماڭىن، قاقلاس باياۋاندىن چىمەنزا لىق بۇلىقىغا يەتكەي سەن، — دېدى.

ئېزىز بۇنى ئاڭلاب بۇۋايغا كۆپ تەشە كۆر ئېيتتى. ئۇنىدىن تۇرۇپ بارلىق قۇۋۇشتىنى ئىشقا سېلىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن شامالدەك تېز ماڭدى. تالى ئانقاندا، ھەر- قانداق مۇسایپىرىنى تالڭى قالدۇرغۇدەك بىر گۈزەل شەھەرگە يېتىپ كەلگەنلىكىنى كۆردى. ئۇ شەھەرنىڭ ھەممە تەرىپىدە ئېقىن دەريالار بولۇپ، قىرغا قىلىرىدا مېۋىلىك دەرە خلەر بېشىنى ئېگىپ تۇراتتى، ئۇستىدە ھەر خىل خۇش ئاۋاز قۇشلار سايىرىشىپ تۇراتتى، ئېزىز جائىنا جان قوشىدىغان بۇنداق گۈزەل ماڭاننى كۆردى، ئۇنىڭ قەلب دەرياسى مەۋچ ئۆردى. كۆز نۇرى جىلوشىنىپ كەتتى. ئۇ ئېسىنى يېغان چاغدا بۇۋاينىڭ غايىپ بولغانلىقىنى كۆردى.

ئېزىز شەھەرگە كىرىپ بازار رەس- تىلىرىنىڭ ئىككى تەرىپىدە مەشۇقلارنىڭ نازۇك بېلىدەك نەپىس مۇنارلارنى كۆردى. ئۇنىڭ پەلەك بىلەن بوي تالاشقان ھەيۋەتلىك قىياپتىگە ھەيرەت بىلەن نەزەر تاشلىغاج ئەتراپنى تاماشا قىلدى، كۆزى شارابتىن مەست بولغان كىشىنىڭ كۆزىدەك خۇمارلىشىپ باراتتى. بۇ شەھەرنىڭ يۇللەرىمۇ شەھەر خەلقنىڭ كۆڭلىدەك تۈز وە ئەمەلە - غەشلەردىن يېراق ئىدى. هاۋاسى گويا نەغمە ساداسىدەك بېقىملق ئىدى،

نىدى . بەخت - ئىقباللىرى يۈلتۈزى ئۆزىنى ئاشكارا قىلدى ، نېمىشقا زۇۋان سۈرمىلا ؟ تىترەپ كېتىشلىرىنىڭ سەھەبى نېمىدۇر ؟ ئەي ئۇلغۇ شاھىم ، ھەرقانداق غەيرىپ خىال ۋە بىمەنە ھەيرانلىقنى كاللىلىرىدىن چىقىزىپ تاشلاپ ، تەڭرى ئائالا ئاتا قىلغان بۇ غايىھەت زور بەختىكە شۈكىرى - سانا ئېيتىسىلا ، شۇ چاغدىلا ئاندىن دۇنييانىڭ ئۆزلىرىگە تەئەللۇق بولغان نېسۋىسىدىن ئۇنۇملۇك بەھرىمەن بولالايلار ، — دېدى .

ئېزىز تەننى يايىرىتىدىغان بۇ ئېسىل سۆزلىرىدىن ئالىمچە شادىلققا چۆمۈپ ، خۇ- شاللىقتىن يۈرىكى يېرىلىپ ئۇلۇپ كېتىشكە تاس قالدى . كىمكى تەلەپ يولىغا ئىخلاص قەدىمىنى قويىمسا ، مەقسەت مەنزىلىگە يېتەلمىدۇ . ساداقەت ۋە ئىرادىنى ئۆزىگە باش قىلىمسا ئۈمىد شولىسىنى كۆرەلمىدۇ ، ئازاب چەكمىسى لەززەتكە ئېرىشەلمىدۇ .

ئەلىقىسىسە ، ئېزىز كۆپ رەنج مۇشەق قەت كۆرگەندىن كېيىن لۇئىبەتباز شەھرىنىڭ پادىشاھىغا ئايلاندى . ئۇنىڭ ئىقبال بايرىقىنى كۆكتە جەۋلان قىلدى . خەلقنىڭ مۇبارەك ئېيتىپ ئۇنى قۇتلۇقلاش لىرى پەلە كىكە يەتنى . دانا ۋەزىر شاھنى خەلق ئارىسىدىن خاس خىلۋەتكە چاقرىرىپ ئەكىلىپ ئۇنىڭغا مۇلكدارلىق قانۇنلىرىدىن تەلەم بەردى ، ئاندىن پەرمان چۈشورۇش ۋە ھاكىمىيەت سورا شىنىڭ ھەق - ئادالەت يوللىرىنى ئۆگەتتى . كۈنلەر شۇنداق ئۆتتى . ھەر كۈنى تالڭ سۈزۈلۈشى بىلەن ئېزىز بار- گاھغا قايتىپ تەختتە ئۇلتۇراتتى . ۋەزىرنىڭ مەسىلىھتى بىلەن : « تو يى جابدۇقلرى تەييار قىلىنىپ ، مەلىكە شاھقا نىكاھلاپ بېرىلىسۇن » دېگەن يارلىق چۈشورۇلدى . مۇلازىمalar خۇشاللىق بىلەن بەزمە ئەسوابلە .

كېيىمەرنى كەيدۈرۈپ ، بېشىغا شاھلىق تاجىنى تاقاپ ئوردىغا كەلتۈردى . ۋەزىر - ۋۇزرا لار ئۇنى كاتتا ئېھىتىرام بىلەن شاھلىق تەختىدە ئۇلتۇرغۇزدى . دۆلەتتىنىڭ شاھلىق ئۇرۇنبا سارلىرىدىن تارتىپ قول - چاكار- غىچە ھەممىسى ئۇنىڭ خىزمىتىدە قول باغلاپ تۇرۇشتى . مۇلازىمalar كېرەكلىك نەرسىلەرنى تەييار قىلىپ ئۆزلىرىگە تەئاللۇق ئىشلارنى بىجانىدىل ئورۇندا شقا چۈشتى . ئېزىز كۆز ئالدىدا بولۇۋاتقان بۇ ئىشلارغا ھېچ ئىشىنەلمەي تامدىكى رەسمى دەك قېتىپ ئۇلتۇردى . ئۇ : « بۇ مېنىڭ چۈشۈممۇ ئوڭۇممۇ ، ئۆزۈم ئۇخلاقمۇ ئۇيىپ خاقىمۇ » دەپلا ئويلايتتى . دانا ۋەزىر پاراسەت بىلەن ئېزىرنىڭ ئۆزلىرىنى بىلىپ :

— ئەي پادىشاھى ئالەم ، قويىنى نازۇ- نېمىتىكە تولغان ، بۇ گۈزەل شەھەرنى لۇئەت بەتباز دەپ ئاتايدۇ . شەھەر پادىشاھىنىڭ بۇ پانى ئالەمدىن ئۇزىپ كەتكىنىڭە ئۈچ كۈن بولىدى . ئۇ پادىشاھىنىڭ بىرەرمۇ ئوغۇل پەرزەنتى يوقۇر . شۇڭا ئۇ ئۆلەر چېغىدا : « مەن ئۇلۇپ ئۈچ كۈندىن كېيىن قايىسى مۇساپىر بۇ شەھەرگە قەدم قويىسا ، مەيلى ئۇ قانداق ئادەم بولۇشىدىن قەتىيەزەر ئۇنى پادىشاھ قىلىپ سايلاپ مەملىكەتتىنىڭ يۇتكۈل هوقوقىنى ئۇنىڭغا ئۆتكۈزۈپ بېرىڭلار » دەپ ۋەسىيەت قالدۇرغانىدى . بەختلىرى زىيادە ئىكەن ، بۇ يەرگە دەل ئۆلگۈرۈپ كېلىپ قالدىلا ، شۇڭا ئۆزلىرىنى پادىشاھ قىلىپ تىكلىدىق . شاھنىڭ پاكلېق پەردىسى ئىچىدە تۇرغان بىر گۈزەل قىزى بار . ئۇنىڭ يۈزىگە جاھانىنى يورۇتقۇچى قۇياشىمۇ تىكلىپ قارىيالمايدۇ . پادىشاھ ۋەسىيەت قىلىپ : « يالغۇز قىزىمەنمۇ ئاشۇ پادىشاھ بولغان كىشىگە نىكاھلاپ بېرىڭلار » دېگە

ئېچىپ، ئۇمىد دەرىخنى مەقسەت گۈلىستا-
نىغا تىكىشنى ئويلىدى ۋە بورانىڭ
تەھدىتىنى كۆرمىگەن باغۇھەن غۇنچىنىڭ
بېشىغا كېلىدىغان ئاپەتنىن خەۋەرسىز
قالغاندەك ئىش بولىمۇن، قولغا گۈل تى-
كەنلىرى تۇپۇقسىز سانجىلىپ كەتمىسۇن،
گۈل يايراقلىرى بولبۇلنىڭ منقارىدىن
ئاجراپ كەتمىسۇن دېگەن پىكىرde بولدى،
ئۇ ناھايىتى بتاقھەت بولۇپ مۇلازىمەلارغا چارە
ئۇسۇل تايقۇچى زاهىدلارنىڭ بوۋىسى -
مەست قىلغۇچ شاراب كەلتۈرۈشىنى
بۈيرىدى. ئۇ شاراپ جامىنى ئايلاندۇرۇۋە-
تىپ: « بۇ گۈزەل خانىشىم ئەمدى
مۇلايىملىشى مۇمكىن » دەپ ئويلىدى ۋە
ئۇنىڭ بىلەن تەڭ شاراب ئىچىشكە
باشلىدى. ئەمما شاراب ئىچىش مەلىكىنىڭ
دائىلىق ئادىتى ئىدى. ھاراققا مايىل بولۇپ
بىر نەچەچە جام شاراب ئىچىكەندىن كېيىن ئۇ:
« پادشاھنىڭ زادى نېمە مەقسىتى باردۇر؟
» دەپ ئويلاپ يۈزىدىن پەردىنى
كۆتۈرۈۋەتتى. تال - تال چىكە چاچلىرىنى
ئارقىغا تاشلاپ نۇرانە يۈزىنى روشهن قىلىپ
پادشاھقا كەينى - كەينىدىن بىر نەچەچە
قەدەھ تۇتۇپ قەلەمدەك قاشلىرىنى سوزۇپ
ئۇنى ئىچىۋېتىشكە ئىشارە قىلدى. پادشاھ
بىر نەچەقە قەدەھنى مەلىكىنىڭ قولىدىن شۇ
تەرىزىدە ئېلىپ ئۇنى ھېچ تەكەللۇپسىزلا
ئىچىۋەتتى، مەلىكە بارلىق ئاي يۈزلىك
كېنzerە كلهرنى ئىما - ئىشارەت بىلەن يېنىغا
جەم قىلىپ، ئۇسۇل ئوينىپ، ساز چېلىپ،
ناخشا ئېيتىشتى. ئۇلارنىڭ شادىيانە، نەپس
ئۇسسو للرىدىن، يېقىملىق ئاۋازىدىن پاد-
شاھ مەستخۇش بولدى. بىر نەچە ئاي
سۈپەت كېنzerە كله شاھ بىلەن خانىشنىڭ
ئەتراپىدا پەرۋانىدەك ئايلىنىپ يۈرەتتى.

رېنى تەييار قىلىشتى. بەزمە سورۇنى
جەننەت باغچىسىدەك زىننەتلەندى.
پەرداز چىلار قۇياشتەك نۇر جامال مەلىكىنى
ناھايىتى كۆپ زىبۇ زىننەتلەر بىلەن ياسان
دۇردى. ئاندىن ئۇنى ھۇجرىغا ئېلىپ
كىردى. جاھانغا نۇر تارتىپ كېلىۋاتقان بۇ
گۈزەل كېلىنىڭ چېھرىدىن ئۆي ئىچى يو-
رۇپ كەتتى. كېنzerە كله ئۇنىڭ بېشىغا
دەستە - دەستە گۈل، ئىتەك - ئىتەك ئۇنچە-
مەرۋايىتلار چاچتى. ئوردا ئىشىكىدىن تاكى
ھۇجرا ئىشىكىگە گۈل يۈزلىك خانقىزلاز ناز-
كەرەشمە بىلەن ئۆزىگە زىننەت بېغشلەپ،
بەدەنلىرىدىن ئىپار ھىدى تارقىتىپ قاتار
تىزلىپ تۇرۇشاتتى. پادشاھ چىمەنلىك
سەھنېسىگە كېلىپ ئۇ نازىنلارنىڭ
جامالىنى كۆرۈپ كۆڭلى گۈلدەك ئېچىلدى،
ئاندىن مەلىكە تۇرغان خىلۋەتخانىگە كىرىپ
ئۇنىڭ نۇرلۇق جامالىدىن، تەڭداشىز
ھۆسن - لاتاپىتىدىن بىھۇش بولۇپ
كەتكىلى تاس قالدى. ئۇلار بىر جۇپ گۆ-
ھەردەك تەخت ئۇستىدە چاقنىدى.
ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر سەۋىرى دەرىخى
كۆكىرىپ تۇراتتى. ئۇلار شۇ ھالەتتە گويا
قۇياش بىلەن ئاي بىر - بىرىگە يېقىن كې-
لىپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. كېنzerە كله
ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا توب يۈلتۈزلاردەك چۆ-
رىدەپ ئولتۇراتتى. پادشاھ ئۆزىنىڭ گۈزەل
خانىشنى كۆرگەن ھامان ئۆز ئېتقادىنى
بەربات قىلىپ كىشى كۆرمىگەن چاغدا ئۇنى
خىلۋەتگاھىغا تارتىپ مەھبۇبىنىڭ چوغىدەك
لىپۇدىن لەززەت شارابىنى سۈمۈرەتتى. گا-
ھىدا ئۇنىڭ كۆمۈشتەك ئاپتاق بەدەنلىرىنى
قوينىغا ئېلىپ چىدىغۇسىز راھەتكە چۆ-
مەتتى. ئۇ مۇھەببەت ئۇتى كۆڭۈلدە ئەۋجىگە
يەتكەن ۋاقتى ئاندىن تىلىسىمات ئىشىكىنى

قېرىنىداشلىرى بىلەن كۈرۈشتى . زىيابىت ئەسۋاپلىرىنى تەپيار قىلىپ بارلىق ھەممىسى يىلىرىگە بىر نەچە كۈن كاتتا بەزمە ئۇيۇشتۇرۇپ بەردى ، بېشىدىن ئۆتكەن ئا جايىپ ۋەقەلەرنى زوق - شوخ بىلەن بايان قىلىدى ، گاهىدا يىغلايمۇ تاشلىدى . ئېزىز - نىڭ كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ دوست - يارەنلەر ھېيران قالدى . ئېزىز بازەرگان سۆزى ئايانغلاشقاندىن كېيىن بارلىق مال - مۇلکىنى ھاجەتمەنلەرگە بېرىپ ، قول - چۆرلىرىنى ئازاد قىلىپ ، ئۇيۇاقلىرىنى تاشلاپ ، تونۇشلىرى بىلەن خوشلىشىپ تەركىي دۇنيالىق مەنزىلىگە يول ئالدى . باياۋانلاردا يەنە مەجнۇنلاردەك سەرسان بوا لۇپ چۆل - جەزىرىلەرنى ماكان قىلىدى . يۈرۈكىنى لق دەرد - ئەلم ۋە سېخىنىش ئوتىغا ئوراپ ، كۆكىرىكىنى كاۋاپ ، ئاللانى غايىۋانە تاۋاپ قىلىپ ، قالغان ئۆمرىدە ھايىۋانات ۋە ئۇچار قۇشلار بىلەن بىللە ھايىات كەچۈرۈپ ئاخىرى باقى ئالىمگە سەپەر قىلىدى .

* * *

تۇتى ھېكايسىنى تۈگىتىپ :

— ئەي شاھزادە ، بۇ دۇنيا نۇرلۇق هەم قاباھەتلەك ، چۆل ھەم ئاۋات ، ئۇ گويا ئويۇنچىلارنىڭ تۇترۇقسىز خىيالىغىلا ئوخ شايىدۇ . ئۇنىڭغا گىرىپتار بولغان كىشىلەردىن نادامەتنى باشقا ھوسۇل چىقـ حايدۇ . يىگىت بولغان كىشى بۇ دۇنياغا ئالدانماي ، غەپلەت ئۇيقوسنى ئۇ خلاۋەرمەي ئۆز روھى كامالىتىگە يېتىش ئۇچۇن تىرىد شىشى لازىم — دېدى .

ئۇلارنىڭ كۆركىدىن قۇتۇپ يۈلتۈزىمۇ ھەپرەتتە قالاتتى . بىر نەچە ئۇسسؤۈلچى كېنىزەك ئۇسسؤۈل ئويىناب شاھنىڭ نەزەرنى بەنت قىلىدى . يەنە بىر نەچە كېنىزەك ئادەمنى سېھىرلەپ قويىدىغان نەغمە - ناۋاسى بىلەن ئۇنىڭ ئەقىل - هوشىنى تارتىپ كەتتى . ئاققۇمەت ئۇ كېنىزە كەرەنىڭ مەھلىيالقىدا ۋە شارابىنىڭ كەپچىلىكىدە بېشىنى قويۇپ ئۇ خلاپ قالدى . مۇرات غۇنچىسى ئۇمىد چىمەننە ئېچىلمىي قالدى . ئەتسىسى تاڭ يورۇغاندا ئېزىز ئۇيقوسدىن ئويغىنىپ ، كۆزىنى ئېچىپ ھەر تەرمىپكە قارىدى ، ئاخشامقى ئىشرەت بەزمە سىدىن بىرەن نىشانە تاپالمىدى . مەلىكە ۋە كېنىزە كەردىن ھېچ ئىز - ئەسەر كۆرمە دى . بەلكى كۆرگىنى ئۆزىنى مەسخىرە بىلەن ئوراپ تۇرغان پايانسىز چۆل - جە زىرە ئىدى . چەرخى پەلەكىنىڭ بۇ رەھىمىسىز چاقچاقلىرىدىن ئۇنىڭ بېشى زىگىلدەپ ئاغىرىدى ، كۆزىدىن قانلىق ياشلار ئاقتى . ئاخشامقى ئىشرەت بەزمىسى ۋە گۈزەل مەلىكىنى ياد ئېتىپ يۈز - كۆزىگە ما - تەمدارلاردەك توبىا چىچىپ ، مەجнۇنلاردەك ئاھ - پەرياد ئۇرۇپ ، « بۇ دۆلەتكە يەنە مۇ - يەسىر بولۇپ قالىسام ئەجەب ئەمەس » دېگەن خام - خىيالدا بولۇپ يۈلىنى داۋاملاشتۇردى . تېخى بىر پەرسە ئەمەس يۈرۈمگەندى ، بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىۋىدى ئۆزىنىڭ چىن ۋلايتىگە كېلىپ قالغانلىقىنى كۆردى . بۇ ئالامەتنى ئۇنىڭ كۆڭۈل دېڭىزى ھېسابىسىز مەنە تاشلىرىغا تولغاندەك بولدى . ئۇ ھەپرەنلىق ۋە ھەسرەت نۇرلىرى تۆكۈلۈپ تۇرغان بىر جۇپ كۆزە دىن باهاار يامغۇرۇدەك ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ زار - زار يىغلىدى ، ئۆبىگە كېلىپ قەۋم -

ئۇچ دوستىڭ ھېكاپسى

بىلەنلا سۇغا غەرق بولدى . مەن تەڭرى تا-
ئالانىڭ لۇتقى - كەرمى بىلەن بىر پارچە
تاختايىنىڭ ئۇستىدە سالامەت قالدىم . ئەمما
دەريائىڭ شىدەتلىك زەربىسىدىن مىڭ
ئۆلۈپ مىڭ تىرىلىدىم ، توپۇقسىز قەيەردىن
دۇر بىر ئىزىتتۇ شامال پەيدا بولۇپ تاختايىنى
قۇيۇندەك ئەپقاچتى . يەتنە كېچە - كۈندۈز
بوراندەك تېز يۈرۈدۈم . نەدىن بىلەي ئالدىمدا
توپۇقسىز بىر تەتۈر قاينام پەيدا بولۇپ تاخ-
تايىنى يېقىرىتىشقا باشلىدى . يَا خۇدا ئۆزەك
بار دەپ تاختايىنى مەھكەم تۇتۇپ قاينام بى-
لمەن تەڭلا ئايلىنىشقا باشلىدىم . بىرنە چە
رەت ئايلانغاندىن كېيىن تاختاي قاينامغا
كىرىپ كەتتى ، مەنمۇ تەڭلا كىرىپ
كەتتىم . شۇ ئەسنادا كۆزۈمنى ئېچىپ قارى-
سام ئۆزۈم دەريائىڭ ياقسىدا تۇرۇپتىمەن .
ئۆزۈمنىڭ دەريا قېتىدىن قانداق قىلىپ نى-
جادلىق ساھىلىگە چىقىپ قالغانلىقىمىنى
بىلەلمەي هەيرانلىققا چۆ كۈپ تۇرۇپ قالدىم .
بەلكىم تەقدىرىنىڭ قىسىمىتى شۇنداق بولسا
كېرەك دەپ ئويلىدىم . تاختايىنى بىر چەتكە
تاشلاپ قويىپ ئىچىمىدىكى تىترەك بېسىق
قىچە قويىماي ئولتۇردىم . ئاندىن كېيىن
ئورنۇمىدىن تۇرۇپ يەنە ماڭدىم ، نەگە بې-
رىشىمىنى بىلەيتتىم . ئازراق يول ماڭغاندىن
كېيىن كۆز ئالدىمدا بىر چوڭ شەھەر تۇ-
يۇقىسىز پەيدا بولدى . كۆڭلۈم شۇ ياققا
بېرىپ ، پاناه ئىزدەشنى تىلەيتتى ، دەرۋازىغا
كەلدىم ، نۇرغۇن كىشىلەرنى كۆرۈدۈم . قا-
ياقىلا قارىسام ئۇلار ھەدەپ ئۆز ئىشى بىلەن
بەنت ئىدى . ئۇلارنىڭ چىرايى ھېچىرى
ۋىلايەت كىشىلىرىنىڭ چىرايسىغا

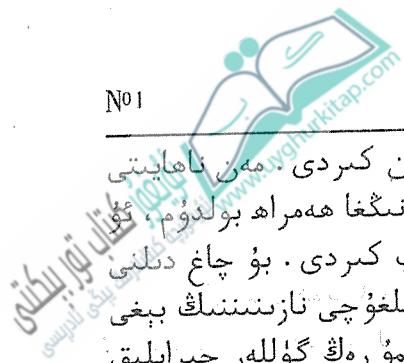
ياشلىق گۈلنىڭ بۇلۇللەرى ، خۇش
ئاۋازىدىن رىۋايەت سۆلەپ بۇ گۈزەل ئەپسا-
نى مۇنداق تىلغا كىرگۈزىدۇ :
ئۇچ يىگىت ئۆزئارا دوست بولۇپ ،
ئۆز ۋەتىنىدىن ئايىلىپ باشقۇ بىر شەھەرگە
سەپەر قىلدى . ئۇلار تولىمۇ بوشاڭ بولغاچقا
مېنىشىكە بىر نەرسە تاپالماي ئىلاجىسىز پى-
يادە يۈردى . كۆپ ئۆتىمەي ئۇلار بىر
شەھەرگە يەتتى . ناماز ئەسەر بولغاندا بىر
دەرەخنىڭ سايىسغا كېلىپ ئولتۇردى .
شەھەر دەرۋازىسىخىچە يەنە ئازراق مېنىشقا
توفرا كېلەتتى . ئۇلار يول ئازابىدىن
دەرمانىدىن كېتىپ قالغاچقا بۇ دەرەخنىڭ
تۆۋىدە ئۆزۈن دەم ئالدى . ئۇلاردىن بىرسى :
— بۇ ئاخشام ھەر بىرىمىز ئۆز
سەرگۈزەشتىمىزنى بايان قىلساق . ھېكاىيە
ئېيتىشقا كىم ئاجىز كەلسە شۇ بىزنى شەھەر
دەرۋازىسىخىچە ھاپاش قىلىپ ئاپارسا ،
دېدى . ئۇچ دوست ئۆز ئارا كېلىشىپ ھېكاىيە
ئېيتىشقا چۈشتى ، بىرىنچى بولۇپ ، سۆز
ئالغان يىگىت ئۆز سەرگۈزەشتىسىنى مۇنداق
بايان قىلدى :

* * *

مەن بىرنە چەقە ۋاقتىت بىر قانچە
سۇدىگەر بىلەن كېمىگە چۈشۈپ سەپەرگە
ئاتلاندىم . بىر كۈنى دەريادىن تەتۈر شامال
سوقۇپ كېمىلىرنى ھالاکەت گىردا بىغا
ئاپىرىپ قويدى . كېمىچىلەر شۇنچە تىرىش
چانلىق كۆرسەتتى ، پايدىسى بولمىدى .
قەھرىلىك دولقۇنلاردىن كېمە پارە - پارە
بولۇپ كېمىدىكى سۇدىگەرلەر مال ئەمۇللىكى

تېپىنىمكە قايتا جان كىردى . مەن ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن ئۇنىڭغا ھەمراھ بولدوُم ، ئۇ مېنى بىر باغقا ئېلىپ كىردى . بۇ چاغ دىلىنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلغۇچى تازىتىنىڭ بىخى ئىدى . بۇ باغدا رەئىمۇ رەڭ گۈللەر چىرايلىق ئېچىلىغان ، ئۇستىدە بۇلۇللار چائىلداب سايراب تۇراتتى . باغنىڭ ئوتتۇرىسىغا شاھانە سۇپىلار سىلىنغانىدى . خۇش يۈرۈق ھاۋادىن ئادەتتىنىڭ كۆڭلى ۋە كۆز نۇرى روشەنلىشىپ كېتتەتتى . باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىن خېلى ھەيۋەتلىك بىر ئېقىن ئېقىپ ئۆتكەتتى . مەن قەسرنىڭ ئېچىگە كىرىپ . تەخت ئۇستىدە ئۇلتۇرۇپ ئىشىتەت جامىسىنى ئايلاندۇرغىلى تۇردوُم . خىزمەتكارلار ھەمىشە خىزمىتىمە ئىدى . گەپنىڭ قىسىقىسى ، مەن شۇ ماكاندا يەتتە يىل ئاشۇ يو سۇندا ئېيش - ئىشىتەت بىلەن ئۆمۈر ئۆتكۈزۈدۈم ، ئۇ چاغدا كۆڭلۈم نېمىنى ئارزوُ قىلسما ھېچىپسەر جاپا تارتىمياشا شۇ نەرسىگە ئېرىشىتتىم . ھەمىشە شادىلىق شارابى ئېچىپ مەر غۇللۇق مۇزىكىلارنى ئائىلاپ مەھبۇبىمىدىن ئارزو - ھەۋىسىنى قاندۇراتتىم . يەتتە يىل ئۆتكەندىن كېپىن ۋەتەننىڭ سېغىنىشى ۋە ئاياللارنىڭ ئىشتىد ياق - ھەۋىسى بېشىمغا ئۇشتۇمۇت چۈشۈپ ھەرقانچە سەۋىر قىلىپ كۆر سەممۇ ھېجراىلىق ئۇتسىغا زادى پايلىيالمىسىم . شۇڭا ئۇ نازىتىنىڭ سۆھبىتىدىن ئامالسىز كۆڭۈل ئۆزۈپ ئۇنىڭدىن رۇخسەت سورىدىم ، يولدا كېرىھە كىلىك ئات ۋە ئۆزۈق - تۇلۇك بېرىشنى تەلەپ قىلىدىم . ئۇ دەرەحال قوبۇل قىلىپ لازىمىلىق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئالدىمغا تەييار قىلىدى . ئۇنىڭ ماڭا بەرگەن ئېتى سورىتىگە شامالماڭ يېتەلمەيدىغان دېۋىدەك چوڭلۇقتىكى بىر چىلانتۇرۇق ئىدى . ئۇنىڭ

ئۇ خىشىمايتتى . كۆڭلۈمە قورقۇنج پەيدا بولدى . شۇڭا شەھەر گە كىرىشىكە ئالدىراپ كەتمىدىم . ئاخىرى بىر گۈمبەزنىڭ ئېچىگە كىرىپ ئۇلارنىڭ نەزەرىدىن يىراق تۇردوُم . بىرەر سائەتتىن كېپىن چاچلىرىنى ھالقا - ھالقا قىلىپ يۈزلىرىگە تاشلاپ ئۆتۈپ كېتتىپ بارغان پەرى سۈپەت ئاياللارنىڭ ھۆست - جامالىنى تاماشا قىلىدىم . ئەقلىم لال بولۇپ تامىدەك تاتىرىپ تۇرۇپ قالدىم . يەنە بىر سائەتتىن كېپىن ئالتۇن قاناتلىق بىر تۈزۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردوُم . ئۇلارنىڭ ھەممىسى قارىماققا شۇڭقىار دەك جەسۇر بولۇپ بېشىغا زەرلىك تاجىلارنى تاقىغانىدە . دى . شۇ پەيىتتە بىر نازىتىنى ئالدىمغا تۈرۈقىسىز كېلىپ قولۇمدىن تۈزۈپ : - ھەي ئادىملىزات ، بىز يە رىزاتلارنى تەڭرى ئۆتتىن ياراقاندۇر ، سېنى تۈپراقتىن ياراقاندۇر ، ئارمىزدا نىكاھ مۇناسىۋەتتىنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ، شۇتىدا قىتىمۇ بىز تەزەپكە مېھمان بولۇپ كېلىپسەن . شۇڭا ئىززەت ھۇرمىتىڭىنى قدلىسىپ زەپىيەت بېرىشىمىز ۋاجىپتۇر . بانوي جاھان بىزنىڭ سەردارىمىز يەنلى پادشاھىمىزدۇر . ئۇ سېنىڭ بىلەن ھەمسۆھىمەت بولۇشقا مېنى ئەۋەتكەن . ئەمدى دېلىنگۈل بولماي تېز يۈرگىن ، تۆرۈمگە بېرىپ مېھمان بولغىشى ، پەلە كىمۇ سېنىڭ مەقسىتىڭ يۇنۇلۇشى بويىچە ئايلىنىۋاتىدۇ . غايىتىن كەلگەن بۇ بەخت ساقىسىدىن مەقسەت جامىتىنى ئايلاندۇرۇپ مۇرات بوستانىدا خالىخىتىنىڭچە پەيزى سۈرگىن ، دېدى . مەنمۇ مۇشۇنداق بىر دۆلەتتىنىڭ ئارزو سىدا ئىدىم . نازىتىنىڭ كىشىنى ئەقلىدىن ئاداشتۇردىغان ئاشۇ سېھرلىك سۆزىدىن

تو خىتىدى، ئۇنىڭغا سالام بەردىم. بۇۋايى: — نېمە ئادەمسەن، بۇ يەردە نېمىش قىلىپ يۈرۈسىن؟ — دەپ سورىدى. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئۇنىڭدىن كۈتكەن ئۇمىدىم كىچىككىنە چوغىدەك پىلىلداپ قالدى. مەن ئاخىرى بۇۋايىنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ:

— ئەي، خىزىز مەسەللەك بۇۋا، تەڭرى تائالانىڭ هەق ھۇرمىتى ئۈچۈن حالىمغا رەھىم قىلىپ مېنى بۇ دەشتى باياؤاندىن نىجادىللقا يەتكۈزگىن، — دەپ يالۇردمۇم. بۇۋايى:

— غەم قىلما، ئىزىمىدىن ماڭ، ساۋابلىق ئۈچۈن سېنى بۇ دەشتى بالادىن بەخت مەنزىلىگە يەتكۈزۈپ بۇرچۇمنى ئادا قىلىمەن، — دېدى. مەن بۇۋايىدىن بەخت نۇرى پارلاپ تۇرىدىغان بۇ ئېسىل سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلۈمدىكى قورقۇنچۇ ۋە پەريشانلىق تۇمانلىرى يوقالدى، بۇۋايىنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتىم، ئازراق ماڭغاندىن كېيىن بىر يېشىلىققا چىقۇق. ئۇ يەردە ناھايىتى چوڭ بىز تۈگەن تېشىنى كۆر دۇم. بۇۋايى بىر قولى بىلەنلا ئۇ تاشنى كۆتۈرۈپ بىر بۇلۇڭغا تاشلىغاندى، ئۇ يەردىن بىر غار نامايان بولدى. بۇۋايى غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئازراق ۋاقتىن كېيىن باشقا سۈرەتتە بولۇپ ئالدىمغا ھېيۋەت بىلەن چىقىپ كەلمەسمۇ، يۈرۈكىم قورقۇنچىنى چاك — چاك يېرىلىپ كېتىشكە قىل قالدى. ئۇ مېنى بىر قولى بىلەن غارنىڭ ئىچىگە كۆتۈرۈپ ئەكىرىپ قويىدى. ئاندىن تۈگەن تېشىنى غار ئېغىزىغا تېشىدىن كەپلەپ قويىپ ئۆزى باشقا ياققا كەتتى. مەن ھەيران بولۇپ غارنىڭ ئىچىگە نائىلاج قەدەم باستىم ۋە ئۇ يەردە چاچ، ساقاللىرى

بىلەن ئىززەت ئېكراام ئىچىدە خوشلاشتىم، مەن تەڭرى تائالاغا شۇكىرى — سانا ئېيتىپ ئېتىمىنى دىۋىتتىم. ئۇ شۇ ھامان ھاۋانىڭ قەرىگە يەرۋا ز قىلىپ تېز سۈرئەتتە ئۇچتى. ئۆزۈمىنى يەلەك ئۇستىدە سەيلى قىلىۋاتقاندەك ھېس قىلدىم. ئەمما يەنە ئىچ دېمىمىنى ئالالمايتتىم. خېلى ياخشى، مېنىڭ ئىشەنج ئىختىيارىم ئانىڭ قولدا ئىدى. لېكىن بۇ كاساپەت ھە دېگەندە ئۆز مەيلىچە كېتىپ باراتتى. چىڭقى چۈش پەيتىدە ئات تۆۋەنگە پەسىلىدى ۋە بىر تاغنىڭ ئۇستىگە كەلدى. ئۇ يەردە غايىت چوڭ بىر ئەجدىها تۇراتتى. ئۇنى كۆرگەن ئادەمنىڭ كۆز ئالدى قاراڭغۇلۇشاتتى، ئۇ ئات ئەجھانى كۆرۈپ مېنى يەرگە تاشلىۋەتتى. بارلىق ئەت — ئەزايىم سۆڭىكىمىدىن ئاڭجراپ كەتكەنمىكىن دېدىم. بىر دەمدىن كېيىن ئات قانخور ئەجدىهانىڭ سۈرتىگە كىرىپ ھېلىقى ئەجدىها بىلەن ئېلىشىشقا تۇتوندى. ئىككى ئەجدىهانىڭ ئېغىزىدىن جاھاننى قاراڭغۇلۇققا پۇر كەيدىغان قاپقا توتۇن چقاتتى.

بۇنى كۆرۈپ تمام ئەزايىمدا جان قالمىدى. ئۇلارغا ھاڭۋېقىپ قاراپ تۇرمای ئىككىسىنى ئۇرۇشتا قويىپ ئۆزۈم دەشت بىياۋانغا يول ئالدىم. ئون پەرسەڭ چامىمىسىدا يول يۈرۈپ يېراقتنى مەن تەرمىكە كېلىۋاتقان بىر بۇۋايىنى كۆرۈمۇم، ئۇ بۇۋايى تاھايىتى زەئىپ، ھالسىز كۆرۈنەتتى، قوللىدىكى ھاسا بىلەن يەرگە ئاران — ئاران تايىنىپ كېتىپ باراتتى. مەن ئۇنىڭدىن ماڭا ھەممەم ۋە يولباشچى بولۇر دېگەن ئۇ مىدىتە بولىدۇم. تېزلىك بىلەن قېشىغا باردىم. بۇۋايى ئاياغ تىۋىشىمىنى ئاڭلاپ

ئېغىرنى تاش بىلەن تو سۈپ قويىدى . ئۇ بىر نەچەق قويىنى كاۋاپ قىلىپ يەپ شۇ يەرگە بېشىنى قويۇپ ئۇ خىلىدى .

ئەلقىسىسە ، ئاخشىمى بۇ مەلئۇنىڭ خوجايىنى كەلمىدى . يېرىم كېچىدە ئۇر- نۇمدىن تۇرۇپ ئۇ مەلئۇنىڭ بېشىغا بېرىپ سەپسالدىم . ئۇ كاساپەت مەلەق ئۇيىقۇغا كېتىپتۇ . مەن پۇرسەتىنى غەنەمەت بىلىپ تەڭرى تائالاغا تەۋە ككۈل قىلىدىم ، دىۋە ئىشلەتكەن زېقتىن ئىككىنى ئېلىپ ئوتتا قىزدۇردىم . زىقلار چوغىدەك قىزارغان ۋاقتىتا ئۇنى ئوتتىن ئېلىپ ھېلىقى مەلئۇنىڭ ئىككى كۆزىگە ئاپىرىپ تىقىتىم . زىق ۋىزىلىدىغان پېتى ئۇنىڭ كۆزىدىن كىرىپ كە جىگىسىدىن چىقتى . مەن چاقماق تېزلىكىدە قېچىپ بىر بولۇڭغا يوشۇرۇندۇم . ئۇ مەلئۇن ئورنىدىن سەكىرەپ تۇرۇپ كەتتى ، قاتتىق نەرە تارتى ، ئۇنىڭ قەھرىلىك ئاۋازىدىن غار ھازىرلا ئورۇلۇپ چۈشىدىخاندەك قىلاتتى . ئۇ كۆزىدىكى زىقلارنى ناھايىتى قىينىلىپ تۇرۇپ يۈلۈپ تاشلىدى ۋە رەقىبىدىن قىساس ئالماقچى بولۇپ ھەر تەرەپنى ئاختۇردى . لېكىن ئۇ كۆزى كور بولغاچقا مېنى ئىزدەپ تاپالمىدى ، ئامالسىز غارنىڭ ئېغىزىغا بېرىپ نالە قىلىپ ياتتى . تاك ئاتقاندا ئۇ بەدبەخت كۈندىلىك ئادىتى بويىچە غارنىڭ ئېغىزى دىكى تاشنى كۆتۈرۈپ قويىلىرىنى چىقاردى . غارنىڭ ئىچىدىكى ئادەملەر بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قېچىپ كەتمىسۇن دەپ ئۇ قويىلارنىڭ دۇمىبىسىدىن تو تۇپ بىرمۇ بىر ساناب سىيلاب كۆرەتتى ، مەن بۇنى كۆرۈپ قويى تېرىسىدىن بىرنى يېپ پىنچاقلاپ قويىلارنىڭ ئارسىدا ئۆمىلەپ ئۆتۈپ كەتتىم ، غاردىن چىقىپ تەڭرى تا-

ئۆسۈپ بىر - بىرىگە يوڭىشىپ كەتكەن بىر توب ئادەمنىڭ مۇكچىيپ ئولۇرغا نىلىقىنى كۆردىم . يەنە بىر ياقنا ئۇستىخانلار دۆۋەت لە گىلىك تۇرۇپتۇ . مەن ئۇلاردىن :

- بۇ نېمە ئىش ؟ ، - دەپ سورىدىم . ئۇلار :

- هەي بۇرا دەر ، نېمە ئىش ئىكەن . لىكىنى ئۆزۈلۈڭ كۆرمە يۇراتامىسىن ؟ بۇنى ئەڭ ياخشىسى ئاڭلىمىغىنىڭ ياخشى ، بايىقى بۇۋاي ئەسلىدە بىر قانخور دىۋە ، سەھرالاردا كېچە - كۈندۈز ئادەم ئۇۋلايدۇ . ئەجىلى يەتكەنلەرنى بۇ غارغا ئېلىپ كېلىپ بەنت قىلىدۇ . ھەر كۈنى ئۈچ ئادەمنى كاۋاپ قەلىپ يەيدۇ . ئۇنىڭ يەنە بىر توب قويىسىمۇ بار . ئادەم گۆشىدىن زېرىكەنە گاھى قويىنىڭ گۆشىنى يەيدۇ ، - دەپ جاواب بەردى .

مەن : - ئۇنىڭ قويىلىرى نەدە ؟ ، - دەپ سورىدىم . ئۇلار :

- ئۇ دىۋىنىڭ ناھايىتى سادىق ھەم چىۋەر بىر قويىچىسى بار ؛ كۈندە ئەتىگىنى ئۇ قويىلارنى جىرالارغا ئاپىرىپ ئۇتلىقىپ شام ۋاقتىدا بۇ يەرگە كەلتۈردى ، - دېدى . مەن ئۆز - ئۆزۈمگە : « ۋَا دەرىخ ! تۇرمۇش يولۇم ئەمدى تو سۇلۇپ ھايات رىشتىم ئۆزۈلۈپتۇ » دەپ شىۋىرلاپ ، يەتتە يىل غەم - قايغۇسۇز ۋە ئېيش - ئىشەتتە ئۆتكەن گۈزەل كۈنلىرىمىنى سېغىنىپ ئاخىرى ئامالسىزلىقتىن بۇ ھالا كەت قىرغىنىدا ئۆتۈپ شام ۋاقتى بولغاندا دىۋىنىڭ قويى چىسى كېلىپ تۈگەن تېشىنى غار ئېغىزىدىن كۆتۈرۈپ ئۆبۈلەپ ئۆلەپ دۇم . ۋاقت ئۆتۈپ شام ۋاقتى بولغاندا دىۋىنىڭ قويى ئاندىن ئۆزى ئىچىكىرىگە كىرىپ بولۇپ غار

لەرىدىن بولسا كېرەك « دەپ گۈمان قىلىدى . بەزىلىرى : « ياق ! بۇ چوقۇم بالايد ئايپەت ! » دەپ توپەتك (توپ) نى بەتلەپ ئاتماقچى بولۇشتى . مەن كۆڭۈل دېڭىزنىڭ مەۋچۇرۇشىغا تەخىر قىلىپ نېمە دېيد شىمىنى ۋە نېمە قىلىشىنى بىلەمەي تۇرۇپ قالدىم ، كېيىن بىردىنلا يوقۇق ئەلمىگە سەپەر قىلىشىدىن قورقۇپ پەرياد قىلىپ : — ھەي مۆمىنلەر ، ئازراق سەۋىر قىلىڭلار ، مەن بالا يىئايپەت ئەمەس ، بەلكى ئادەمەن ، — دېدىم . مېنى ئاتماقچى بولۇپ تۇرغان يىگىت گەپ قىلىۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ قورقۇپ قاتتىق ۋەھىمىگە چۈشتى ، توپەتك قولىدىن تاشلانىدی . ئۇ قېچىپ بېرىپ دوستلىرىغا دات ئېيتتى . دوستلىرىمۇ قورقۇپ شەھەر گەقاچتى ، ئۇلار بۇ ئىشنى پادشاھغا مەلۇم قىلغان ئۇخشايىدۇ . پادشاھ بۇ ۋەقەنى ئاڭلاب ھەيران بولۇپ پىيادە ۋە ئانلىق ئەسکەرلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا شە . ھەردىن چىقىپ مېنى يېراقتىن كۆرۈپلا « بالا يىئايپەت » دەپ مۇقەررەلەشتۈرۈپ مېنى ئۆلتۈرۈشكە قەستلىدى . كۆپ پەرياد قىلىپ ئەھۋالىمىنى بايان قىلدىم . ئۇلار سۆزۈمگە ئازارا قەمۇ ئىلتىپات قىلدىم . شۇ ئەسنادا مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تۇرغان بىر تونۇش يې گىتنى كۆرۈم ، ئىسمىنى ئاتاپ چاقىرىدىم . ئۇ يىگىت مېنىڭ ئۆزىنى چاقىرۋاتقىنى ئائىلاب يېقىن كەلدى . ئۆزۈمىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۇچۇن ئۇ يىگىتنى ياردەم تەلەپ قىلدىم . دەسلەپ ئۇ مەندىن قورقۇپ ئەگىتىپ گەپ سورىدى . مەن ئۆزۈمىنى ئىسى بىلەن ئۇ يىگىتنىڭ ئىسمىنى ئېيتتى ، ئۆتكەن ئىشلارنى بىر قۇر ئەسلىپ ئۇنى ئىشەندۈرۈم . ئۇ ماڭا تەدرىجىي يېقىنلىشىپ كۆڭلى - كۆكسىنى ئەركىن تۇتتى . ئىچىد

ئالاغا كۆپ شۈكىرى - سانا ئېيتتىپ يولۇمغا راۋان بولدۇم . دېۋىنىڭ قوغلاپ كېلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ كەچ كېرگىچە تېز سۈرئەتتە توختىمای ماڭىدىم ، شۇنچە كۆپ مۇساپىلار بېسىپمۇ بىرەر ئاۋات جايغا يېتىشىدىم ، دەشت - باياۋاندا تېنەپ يۈرۈپ بىرەر ئۇمىد نىشانىنى ئۇچرىتالىدىم . ئاچ لىق ۋە ئۇ سىسۇزلىق دەستىدىن ھالىدىن كېتتىپ بىر تاغنىڭ يېنىغا يېقىلدىم . بىرەر سائەت ئۇ خىلىغان بولسام كېرەك ، كۆزۈمىنى ئېچىپ قارىسام ئالىدىما بورا سېلىنغان بىر يەر كۆرۈندى . ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇ يەرگە بېرىپ سىنجىلاپ قارىدىم ، كۆرۈمكى ، ئۇ يەر بىر گىياھنىڭ ئاستى ئىكەن . ئۇستىدە بىر جانۋار ئۇۋا ياساپتۇ ، ئۇۋىسىغا يەتتە تۇخۇم تۇغۇپ قويۇپتۇ . ئاچلىقىنى هالا كەتكە يېقىنلىشىپ قالغانىدىم ، ئۇنى چوك نېمەت بىلىپ كۈنده بىردىن يەپ تۈگەتتىم . يەتتىنچى كۈنى بولغاندا تېنىم پەيدەك يەڭىللەپ بەدىنگە قانات چىقىشقا باشلىدى . يەتتە سائەتتىن كېيىن قاناتلار تولۇق - يېتىلىپ بولدى . توخۇملار يەتتە خىل رەڭدە بولغانلىقى ئۇچۇن قاناتلىرىمۇ يەتتە خىل رەڭدە ئىدى ، كۈن نۇرىدا جۇلاناسا يەتمىش خىل رەڭگە كېرەتتى . مەن بۇ ئالامەتتىن ھەيرانلىق قايىنىمغا غەرق بولۇپ خۇداغا تۇۋە - ئىستىغىپار ئېيتتىم ، بىرەر ئاۋاتلىققا يەتسەم دېگەن ئۇمىدە كۆككە پەرۋاز قىلدىم ، كۆزۈمگە يېراقتىن بىر ئاۋاتلىق چىلىقىتى . شۇ تەرەپكە قاراپ ئۇچتۇم . بىردىمدىن كېيىن شەھەر ئەتراپىغا كېلىپ بىر دەرەخنىڭ ئۇچىغا قوبىدۇم . بىر توب خەلق مېنى كۆردى . ئا جايىپ سۈرەتتە بولغانىم ئۇچۇن ئۇلار ۋەھىمىگە چۈشۈپ : « ئۇ دۇنييانىڭ ئا جايىپ - غارايىپ مەخلىقان

يەپ ئىچىشىم ئۈچۈن شاراب ۋە قورۇمىلارنى تەييارلاپ بەردى .

ئەلقىسىسە، يەتنە يىلدىن كېيىن باىان قىلىپ هارنىڭ سېخىيلقى بىلەن مۇرات شامىلى ئىنايەت قىلىپ، بەدىنىمىكى قاناتلىرىم تۆكۈلۈپ، ئەسلى ھالىتىمگە كەلدىم . پادشاھ خۇسۇرۇلارچە مەرھەمەتلەر بىلەن ماڭا ئىجازەت قىلىدى . مەن ئۆز ۋەلايتىمگە يولغا چىقىپ ئاز يۇرسەتتە سائادەت يولىنى بويلاپ ئۆز ۋەتىنىمگە قاپتىپ كەلدىم، — دەپ ھېكايسىنى تامام قىلدى .

دەنكى ۋەھىمە يوقالدى . ئۇ پادشاھنىڭ ئال دىغا بېرىپ ھېكايلرىمنى بايان قىلىپ ئۇنىڭدىن رۇخسەت ئالغاندىن كېيىن ئال دىمغا كېلىپ خەۋەر بەردى . مەن بۇ خەۋەردىن خۇش ۋاقت بولۇپ دەرەختىن چۈشتۈم . پادشاھنىڭ خىزمىتىگە بېرىپ ئۇنىڭغا سالام بەردىم . پادشاھ قوبۇل قىلىدى . خەلق ئەتراپىسما توپلاندى . ئۇلارنىڭ كۆپلۈكىدىن ئۇلارنىڭ ئاياغ ئاس تىدا قالغىلى ئاز قالدىم . پادشاھ ئاخىرى ماڭا بىر ماكان تەيىن قىلىپ ھەر كۈنى

ئىككىنچىي يىگىتىلەت ھېكايسى

يىگىت دۇكانتىڭ ئۇتتۇرىسىغا كۇرسى قو . يۇپ ئۇستىدە ئولتۇراتتى . بىر غۇلام خىزمىتىگە قول باغلاب تۇراتتى . مەن ئۇ يىگىتى كۆرگەن ھامان ياقتۇرۇپ قالدىم . ئىختىيارسىز ھالدا ئالدىغا باردىم . قەھۋە ئىچىشىنى باھانە قىلىپ ئولتۇردىم . مەن بىر نەچە قاچا قەھۋە ئىچىپ، ھەر تەرەپتىن سۆز ئېچىپ، پاراڭ قىلدىم . ئاخىرى قەھۋە ساتقۇچى يىگىتكەمپىنىڭ سۆھىبىتىم مۇۋاپىق كېلىپ، ئۆز جايىدىن تۇرۇپ، قولۇمدىن تۇتۇپ ئۆيىتىلەت بىر تەرىپىدىكى خاس ھۇجرىغا ئېلىپ كىردى . ئۇ ئۆيىدە ئىشرەت ئەسۋابلىرىنى تەيىار قىلىپ قويغانلىقىنى كۆردىم . قەھۋە پۇرۇش غۇلامغا ئىشارەت قىلىدى . تاماقدىن بىر تاۋااق كەلتۈرۈپ قويىدى . مەن ئۇنى يەپ قەھۋەدىن بىر ئىككى قاچا ئېچىپ ھەر تەرەپلەردىن سۆزلەر ئېيىتىپ ئاخشامىغىچە ئولتۇردىم، ئاخشىمى

رەۋا依ەتچىلەر مۇنداق ھېكاىيە قىلىدۇ : ئۇلارنىڭ يەنە بىر دوستىنىڭ سۆز- مەنلىكتە تەڭداش كىشىسى يوق ئىدى . ئۇ بۇلۇلدەك ئاۋازىنى نەغمىگە تەڭكەش قىلىپ ھېكايسىنى باشلىدى : — مەن بۇرۇنلاردا شەھەرلەرنى سەپىلە قىلىپ . شەھەر ئارىلاپ يۇرەتتىم . شۇ ۋاقتىلارنىڭ بىرىدە، بېزەلگەن بىر ئاۋات شەھەرگە بېرىپ، ئۇ جايىدا بىر نەچە ۋا- قىت تۇردىم ، بىر كۈنى سارايىنىڭ ھۇجرىسىدىن چىقىپ بازارلارنى تاماشا قىلىپ يۇرەتتىم، تۇيۇقسىز بىر قەھۋە ساتقۇچى يىگىتىلەت دۇكىنغا كۆزۈم چۈشتى . ئۇ يىگىتىلەت جامالىدىن قۇياشىمۇ نۇرۇنى قاراڭغۇلۇق ئېچىگە يوشۇراتتى . ئۇنىڭ كۆكۈلاچاچلىرى قۇلاق ئاستىدىن چىقىپ تۇراتتى ، سۇنىبۇل چېچى ئىككى ئەپ كىكىگە ھالقا بولۇپ چۈشۈپ تۇراتتى . ئۇ

ئىشارەتىمنىڭ مەزىسىنى چۈشەندى، غەزىپى رەھىمدىللىققا ئايالاندى. ئىچكىرىگە كىرىپ بىر قاچا سۇ ئېلىپ چىقىپ بەردى. سۇنى ئىچكەندىن كېپىن، كېنzerەك قاچىنى قو- لەمدەت، ئېلىپ، شىرىن سۇ: لەك يىلىز:

— هەي يىكىت ، بۇ ئۇنىڭ ئىگىسى
بىر ئايال بولۇپ ، ئۇنىڭ پەرده ئىچىدىكى
گۈزەل ھۆسبىن - جامالى پۈتسۈن ئالەمگە
مەشەر دۇر . ئۇنىڭ مەرھەممەت ئىشىكى
ئەجەتمەنىلەرنىڭ يۈزىگە ئېچىلغاندۇر ،
ئازاراق ۋاقىت تەخىرى قىلىپ ، بۇ دىلىنى
تار تقوچى سەرۋى بۆستاننىڭ سايسىدا دەم
ئېلىپ ، بۇ چىلان دەرىخىنىڭ مۇرات
مېۋلىرىنى تەرسەڭ ، تۇرمۇشۇڭ ھۇزۇر -
ھالاۋەتكە تولۇپ ، ھايانتىڭ ئەڭ شېرىن
لەزىتىدىن بەھەر سەمن بولىسەن ، - دېدى .
كېننەز كىنىڭ دىلىنى ئۆزىگە مەھلىپا قىلغۇچى
بۇ سۆزلىرىدىن ھاۋاىي - نەپىسىم ھەرىكەتكە
كېلىپ ، شەھۋەتنىڭ ئۇتلرى ئۇچقۇنداب ،
ئىختىيار سىز ھالدا ئاتتىن چۈشۈپ ، ئىچىك
رىگە كىرىدىم . ئۇ يەرde شۇنداق گۈزەل بىر
نازىنىن ئولتۇرۇپتۇكى ، شەرق خىلۇھەتگاھ
نىڭ گۈزىلى بولغان قۇيىاش ئۇنىڭ جامالى
ئالدىدا شام ئەتر اپىدىكى پەرۋانىدەك ئايلى
ناتتى . ئۇ مېنى خۇددى سەنەبەرنىڭ كۆڭلى
سەرۋى قامەتنىڭ رەشىكىدىن سۇمبۇل
چېچىغا ياغلانغاندەك ئۆزىگە تار تاتتى . ئۇ
ئاي سۈپەت نازىنىن ئىشىرەت نازلىرى بىلەن
كۆڭلۈمىنى تال چىۋىقتەك چاچلىرىغا باغلاب
ناھايىتى مېھرىبانلىق بىلەن قولۇمدىن
تۇتۇپ باغاننىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىرىدى .
كۆلننىڭ ياقمىسىغا يالاسلىرنى ئېلىپ

ساريادا ئەتسىسى كەچ كىرگىچە يەنە قەھۋە پۇرۇشنىڭ يېنىدا بولدۇم . ئەلقىسىسە ، نەچچە ۋاقت مۇشۇ تەرىقىدە ئۆمۈر ئۆتكۈزۈدۈم . بىر كۈنى بىر سودىگەر ياش كېلىپ قەھۋە ئىچىش مۇناسىۋىتى بىلەن ھەمسۆھىبەتنە بولدى ، ئاقىۋەت ئۇچىمىز نەچچە ۋاقت ھەمسۆھىبەت بولدۇق . كۈندۈزى بىر يەردە جەم بولۇپ ئاخشىمى ھەر كىم ئۆز ماكالىغا قايىتاشۇق .

بىر كۈنى بۇ ئادىتىمنى بۇزۇپ ، بىر يۆلۈك ئەسۋابلارنى تەبىيارلاپ ئاتقا مىنپ شىكارغا چىقىتۇق . تۇيۇقسىز بىر كىيىك كۆرۈنۈپ ئۇنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ قو غلىدىم . ئاخىرى دوستلىرىمدىن ئايىرىلىپ بىر با- ياۋانغا چۈشتۈم ، كىيىك كۆز ئالدىمىدىن غايىب بولدى . مەن سەرگەردان بولۇپ ھەر تەرەپلىھەرگە ماڭدىم . هاۋانىڭ ھارارتىدىن بىتاقەت بولدۇم . بىزەر ئاۋاتلىق يوق ئىدى . كۆپ ماڭغاندىن كېيىن شەھىرگە يېقىن بىر كەنتكە داخل بولدۇم . بىر هوپلىنىڭ ئالدىغا كېلىپ دەرۋازىنىڭ ئالدىدا چىلان دەرىخى تۇرغانلىقىنى كۆرۈدۈم . دەرەخنىڭ ئۇستىدە بىر مايمۇن ئولتۇراتتى : مەن هو- لىدىن سۇ سوراپ ئىچىمە كىچى بولدۇم . لېكىن توۋلىغۇدەك ماغدۇرۇم قالىغانلىقى ئۈچۈن مايمۇننى قامىچا بىلەن ئۇرۇدۇم . مايمۇن پەرياد قىلىشقا باشلىدى . ئازراق ۋا- قىتىتىن كېيىن هوپلىدىن گۈزەل بىر كېنzerەك چىقىپ دوق قىلدى . مەن سۆزىگە ئازراقمۇ ئېرەن قىلىماي ، ئىشارەت بىلەن بىر قاچا سۇ تەلەپ قىلىدىم . ئۇسسوزلۇقتنى تىلىم گەپكە كەلمەيتتى . كېنzerەك قىلغان

ئىشنىڭ يولغا ھەر گىز يۈرەيمەن » دەپ ئەھىدە قىلدىم . قاپاق پۇچۇقى شامالنىڭ تەۋرىتىشىدە كۆلننىڭ بىر بۇر جىكىگە بېرىپ قالغانىدى . ئۆيىنىڭ ئىگىسى ئەھۋالنىڭ باشقىچە ئەمە سلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن ، سادىلىق بىلەن بۇ خىيالدىن خالىي بولۇپ ، ئۆيىگە كىرىپ راهەت ياستۇقىغا باش قویۇپ ئۇ خىلتىدى . مەن دەرھال سۇدىن چىقىپ ، يۈزىلەپ تىرىشچاتلىق بىلەن ئېتىمغا مىندىم ، ئۇ بالايىئاپەت ما كاندىن سالامەت چىقىپ ئۆيۈمگە باردىم . تەڭرىي تائالاغا شۇكىرى سانالار ئېيتىپ ئاخشامنى ئۆتكۈزۈم ، تاك ئاتقاندىن كېيىن ئۆي ئىشلىرىنى تاماملاپ ، بىرۇنىقى ئادىتىم بويىچە قەھۋە پۇرۇشنىڭ دۇكىنىغا باردىم . سودىگەر ياش بىلەن قەھۋەپۇرۇش بىرگە ئولتۇرغانىكەن . ئۇلار مېنى كۆرۈپ ھەر ئىككىلىسى خۇشال ھالدا ھۇجرىغا تەكلىپ قىلدى . ھۇجرىدا تەبىyar تائاملار بار ئىكەن ، ھەمراھ بولۇپ ئولتۇرۇپ بىرگە يېدىم . تائامدىن كېيىن ئۇلار كەت كەن كۈنى نېمە ئۈچۈن كەلمىگەنلىكىمنى سورىدى . سادىلىقىمىدىن بۇ دۇنيانىڭ نەيد رەڭ - ئويۇنلىرىدىن غايىل ئىدىم . مەن ئېھتىياتنى قولدىن بېرىپ بولغان ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاخىرىنچە ئازارقا مۇ قالدۇرماسىنى تولۇق بایان قىلدىم . ئەمما بۇ سۆزنى قىلغىنىمىدىن كېيىن سودىگەر ياشنىڭ رەڭگى روھى باشقىچىلا ئۆزگەردى . ئىككىسى مېنىڭ بۇ ئىشلىرىمغا كۆپ ئەپ سۇس ۋە نادامەتلەر قىلدى . سودىگەر ياش : - - - ھەي بىرۇرادەر ، ئاجايىپ ئىش ساڭىا يۈزىلەنگەنىكەن ، بۇ بالادىن نىجاد تې

ئولتۇردى . مەن غايىت شەۋقتىن ئۇ گۈل خامىنىنى باغرىمغا تارتىپ ، گۈل رۇخسارىدىن سۆيۈپ ئارزو - ئارمانلىرىمىنى ھاسىل قىلىپ ئولتۇرۇم . ئۇ ۋاقتىتا كېنzerەك يۈگۈرۈپ كىرىپ « مىزام كېلىپ هوپلىغا كىردى » دەپ خەۋەر بەردى . مەن ساراسىمگە چۈشۈپ قايەرگە يوشۇرۇنۇ . شۇمۇنى بىلىدىم . ئۆلۈمگە دۇچار بولدۇم . جېنىمىدىن ئۇمىد ئۆزۈپ گاراخ بولدۇم . ئا . خىرى ئامالسىز ئۆزۈمەنلىكىنى كۆلننىڭ ئىچىگە تاشلىدىم . شۇ ئەستادا بىر كىشىنى كۆر دۇم . ئۇ خوتۇنىنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى . خوتۇن ئورنىدىن تۇرۇپ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ تەزىم قىلدى . مەن ئۇنىڭ بارلىق ئىكەنلىكىنى بىلىدىم . بىراق مېنىڭ بارلىق ئەزالىرىم سۇنىڭ ئىچىدە ، بېشىملا سۇ يۈزىنده ئىدى . مەن ئۆزۈمگە ھەيران بولۇپ ، بىر قاپاقنىڭ پۇچۇقىنى كۆرۈپ ، ئۇنى بې شىمغا كېيىپ تۇرۇم ، ئۆيىنىڭ ئىگىسى كېلىپ خوتۇنى بىلەن سۇپىنىڭ ئۇستىدە ئولتۇرۇپ ، ئىختىيار سىز قاپاق پۇچۇقىغا كۆزى چۈشۈپ :

— بۇ قاپاق پۇچۇقىنىڭ سۇ يۈزىنده تەۋرىمىھى تۇرۇۋاتقانلىقى ئاجايىپ ئىشقاو ، — دەپ بىر نەچە ئۆششاق تاشنى ئېلىسپ قاپاق پۇچۇقىنى كۆزلىپ ئاتاتتى . مەن ئىنسكاس قايتۇرۇشقا ئامالسىز ئىدىم . ئاخىرى قاپاق پۇچۇقى پارچىلاندى . مەن ئۇنىڭدىن بېشىمنى چىقىرىپ سۇ ئىچىگە چۆككىتۈم . بۇ ۋاقتىتا « ئەگەر تەڭرىي تائالا مېنى بۇ بالايىئاپەتتىن نىجادلىققا ئېرىش تۇرسە ، بۇنىدىن كېيىن ناساۋاب بولمىغۇر

ئاخشام ئولتۇرغان سۇپىا ئۇستىدە ئولتۇردىم . كۆپ خىاللار بىلەن غەم - ئەندىشىگە غەرق بولۇپ بىھۇدە سۆزلەرنى ئېيتقىنىمىدىن ھەم كالىتە پەملىكىمىدىن كۆپ ئەپسۇسلىناتتىم . هوشيار ئەقلى ئىگىلىرىنىڭ قايدىسى بولسا ، ئىشنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ئەھۋالاردىن خەۋەردار بولۇپ ، ھەققىي ئىشنى بىلمىگۈچە بېچ كىشىگە سىرلىرىنى ئېيتما سلىقتۇر . سودىگەر ياش بىر باھانە بىلەن خوتۇنىنى ئالدىنىقى ئۆيىگە ئولتۇرغۇزۇپ ، ئۆزى مېنىڭ ئالدىمغا كېلىپ ھەر تەرەپتىن سۆزلەشكە باشلىدى . ئۇنىڭ مەقسىتى - مەن بولغان ۋەقەنلىنى يەنە قايىتا بايان قىلسام ، خوتۇنمۇ ئۆز قولۇنى بىلەن ئاڭلىسا ، ئاندىن كېيىن ئىككىمىزنى بىر تەرەپ قىلىش ئىدى . ئۇ ئاخربىدا :

- ھەي بۇرادەر ، ئەجەب بىر ۋەقە بېشىڭغا چۈشكەنىكەن ، سالامەت قۇتۇلۇپسىن ، ئەگەر خاتىرە ئىگە مالالىق يەتمىسى ، يەنە بىر قېتىم باشتىن - ئاخىر بايان قىلىپ بەرسەڭ ، - دەپ قايتىلاپ ئىلتىماس قىلدى . مەن ئېيتتىپ بەرسەم بولمايدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ ، نائىلاج بۇرۇن ئېيتقان قىسىسىنى يەنە بىر قېتىم بايان قىلىپ : « ئۆينىڭ ئىگىسى قاپاق پۇ - چۈقىغا تاش ئاتتى ، مەن سۇغا شۇڭغۇدۇم » دەپ گەپنى بۇ يەرگە يەتكۈزگەندە ، كۆڭلۈمگە بىر ئوي كېلىپ پاراسەت بىلەن : « بۇ ۋاقتىتا كۆزۈمنى ئاچسام ، چۈش كۆرگەن ئىكەنەن ، بۇ چۈشۈمنىڭ تەبرىنىڭ ئېمە ئىكەنلىكىنى ھازىرمۇ بىلەمە يۋاتىمىن » دەپ سۆزۈمنى توگەتتىم .

پىپىسىن . ئەمدى بۇ تەرقىدىكى غەمدىن خالاس بولغىنىڭ ئۇچۇن ، بۇ ئىشنى تەبىرىكىلەپ بۇگۈن ئاخشام بىزنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۆچ بۇرادەر ئىشەت جامىنى ئايلاندۇرۇپ ، ۋاقتىمىزنى شاد ئۆتكۈزۈملى ، - دەپ تەكلىپ بەردى . قەھۋە پۇرۇش :

- بۇگۈن ئاخشام سىلەردىن ئەپۇ سورايمەن ، سىلەر بېرىپ بەھۇزۇر ئىشەت قىلىڭلار ، ئىنساڭلار ! يەنە بىر ئاخشام قازاسىنى تولۇقلۇوا لارمىز ، - دەپ ئۆزۈرلەر ئېيتتى .

مەن سودىگەر ياشنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل كۆردىم . ئىككىمىز ھەمراھ بولۇپ مېڭىپ ، شەھەردىن چىقىتۇق . مەن سودىگەر ياشنىڭ ئىزىدىن تاپانداپ كېتىپ باراتتىم . ئازراق ماڭغاندىن كېيىن ئاخشام كەلگەن كەنتىكە داخل بولغانلىقىنى بىلدىم . ئۆزۈمگە : « ئەگەر ئاخشام بارغان هويلىنىڭ ئىشىكىدىن ئۆتسەم بۇرادىرىمىگە كۆرسىتىمەن » دەپ ماڭدىم . قەزارا ، سو- دىگەر ياش ئۇ هويلىنىڭ ئىشىكىگە بېرىپ ئىچىگە كىرىدى . شۇندىلا كۆزۈم غەپلەت ئۆيىقۇسىدىن ئۆز خامىنىغا باغلىغانلىقىنى ، ھۆكۈزىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئۆز پۇتۇمغا پالتىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئۆز قاپاق پۇ - سالغانلىقىنى ، تولىمۇ ساددىلىق بىلەن دار . نىڭ ئاستىغا ئۆزۈم كەلگەنلىكىنى بىلدىم . « بۇ خىيالنىڭ خاملىقىدىن ئىكەن » دەپ نەچچە ئەپسۇس ۋە نادامەت قىلغىنىم پايدا قىلىمىدى . ئامالسىز قازاغا تەن بېرىپ لەھە گىنىڭ ئاغزىدەك كۆرۈنىۋاتقان ئىشىكەتنى كىرىپ ئۇ كۆلننىڭ ياقىسىغا بېرىپ ،

سۈرىدى . ئۇلار بۇ ئىشنىڭ باش - ئاخىرىنى
بايان قىلدى . مەلىكە ئۇچىنچى يىگىنچە :

— هېي ساددا يىگىت ، بۇ نېمىندىپ
گەن ئەقىلسىزلىق ، ئۆزۈ كىنىڭ دوستلىرى
ئارىسىدا يامان ناملىق بولۇپ ، نادانلىق ئې
تىنى كۆتۈرۈپسىن ، تەجرىبە ماكانىدا قەدمەم
قويىۇپ يۈرۈۋېتپىسىن ، چۈنكى سەپەرنىڭ
ئۆزى ئىبرەت ۋە تەجربىدۇر . دۇنيانىڭ
هادىسىلىرى ھەر ۋاقىتتا يۈز خىل
نېرە گىلەرنى كۆرسىتىدۇ . بۇ ۋاقىتقىچە
ئۆمرۈ كىنى ساياھەت بىلەن ئۆتكۈزۈپسىن .
كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىڭ ياكى كەچىش
لىرىڭ يوقىمىدۇ ؟ مۇشۇ كەچىشلەردىن
بىسىر نەچە ئېغىز سۆز ئېتىپ ئۆزۈ كىنى بۇ
مېھىنەتتىن خالاس قىلسات بولماسىمۇ ؟ —

دەپ خىتاب قىلدى ، يەنە :

— مەن پادىشاھى ئەسىرىنىڭ قىزى
مەن ، يەتنى دەرۋازىنىڭ ئىچىكىرىسىدە تۇرار
جايىم بار . ھازىرمۇ تۇرمۇشنىڭ ئىش -
كۈشلىرىدىن بىخە ۋەرمن . بىراق مېنىڭ
بېشىمغىمۇ ھېچبىر تىل بىلەن شەرھەلەپ
بولخىلى بولمايدىغان قىسىمەتلەر
پۈتۈلگەندۇر ، — دېدى .

ئۇچىنچى يىگىت :

— هېي مەلىكە خۇبان ، مەن يۈتۈن
ئۆمرۈ منى دېھقانچىلىق بىلەن سەھىلاردا
ئۆتكۈزۈپ ، سۇ ۋە ئۆزۈق - تۈلۈ كىنىڭ
كەينىدىن مېڭىپ ، بۇ يەلە كىنىڭ ئۇپۇنلىرى
دىن بەھىر سىز قالغانىمن ، ئەمدى سىزنىڭ
ئۆزۈمىنى قوبۇل قىلىپ باشتىن ئۆتكۈزگەن
ئىش - كۈشلىرىڭىزدىن بىزگە ئىبرەت
بېرىشىگىزنى ئۇمىند قىلىمەن ، — دېدى .
بانويى جاھان بۇ ئىلتىماسىنى قوبۇل
قىلىپ ھېكايىسىنى باشلىدى .

سۇدىگەر ياش بۇ سۆزنى ئىشىتىكەندىن كېـ
بىن ھەيران بولۇپ :

— بۇ ۋەقەلەرنى چۈشۈ كىدە
كۆرۈپسىنمۇ ؟ — دەپ سۈرىدى . مەن :
— چۈشۈمە كۆرۈپتىمەن ، — دەپ
جاۋاب بەردىم . سۇدىگەر ياش تۇرمۇشنىڭ
ھىيلە - تەدبىرىدىن بىخە ۋەر ئىدى .
ناھايىتى ساددا بولغانلىقىدىن سۆزۈمنى
راست دەپ گۈمان قىلىپ ، كۆڭلىدىكى
ۋە سۋەسىنى چىقىرىپ تاشلاپ مائا ئۆزۈر
ئېيتتى ، زىياپەت بېرىپ ، تائاملار تەبىارلاپ
مېھمان قىلدى . ئۇ تائامدىن كېيىن مېنىڭ
قايىتىشىمغا ئىجازەت بەردى . مەن بۇ
خەتەردىن نىجاد تېتىپ ساق - سالامەت ما .
كائىمغا بېرىپ ، تەڭرى تائالاغا شۇ كرى
سانالار ئوقۇپ ، بۇ خىلىدىكى يامان ئىللەتـ
لىرىمكە تۇۋا ئىستىغىار ئوقۇدۇم ، — دەپ
ھېكايىسىنى تمام قىلدى .

نۆۋەت ئۇچىنچى يىگىنچە كەلدى .
ئۇ بىچارە بولسا ئۆمرىنى ساياھەت ۋە
جاھانكە شتىلىك بىلەن ئۆتكۈزگەنىدى . بۇ
يىگىت تىلغى ناقسسى بولۇپ ، ئىلاجىسىز
 يولداشلىرىنى بىردىن - بىردىن ھاپايش قىـ
لىپ نىشان مەنزاپىلىگە يەتكۈزەتتى . شۇ
ئەستىادا شەھەز پادىشاھىنىڭ قىزى قەسىـ
نىڭ ئۇستىگە چىقىپ دېرىزىنى ئېچىپ
ئەتراپىنى تاماشا قىلىپ ئولتۇراتتى . تۈرىقـ
سىز بىر كىشىنىڭ ئىككى يىگىتتى سائەت -
سائەتلەپ ھاپايش قىلىپ مەنزاپىلىگە يەتكۈـ
زۇۋاتقان ئەھۋالىغا كۆزى چۈشتى . مەلىكە
بۇ ئاجايىپ ئىشقا تەجەججۇپلىنىپ ، ئۇلارنى
چاقىرتىپ كېلىپ نېمە ئىش بولغانلىقىنى

قىزنىڭ ھېكاپسى

يولىدا ماڭا غەمغۇرلۇق قىلىپ ۋىسال ئارزو -
سەغا يەتكۈزىشەڭ، — دېدىم.

ئىنىك ئانام ھالىمنى بىلىپ يېتىپ،
مېھىر - شەپقەت تومۇزلىرى ھەرىكەتكە كې لىپ، دەرھال ياردەم كەمېرىنى باغلاب، يۈز ئەپسۇن نەيرەڭ بىلەن ئۇ ۋەھىشى قۇشنى رام قىلىدى. بىر كۇنى كەچلىكى، ئىنىك ئانام ئۇ يىگىتىنى ئايالچە ياساپ، مېنىڭ ھەرم ئۆيۈمگە ئېلىپ كىرىدى. ھەرم ئۆيۈم قۇ - ياشنىڭ ئۆيىدەك نۇرلاندى. مەن ئۇنىڭ ئاپتاتاپتەڭ يۈزىنىڭ سايىسىدا ناھايىتى خۇ - شاللىقىمىدىن زەررىدەك ئۇسسوللار ئويينايتتىم. تېخى گۈلدەك قاراشلىرىدىن مۇرادىم گۈلىنى تەرگىنىم يوق ئىدى. پەلەك ئۆز ھىيلە - نەيرەڭلىرىنى كۆرسەتتى. ئاتام پادىشاھ بولۇپ دائىم مېھرىبانلىق يۈزىدىسىدىن مېنى كۆرۈش ئۇچۇن كېلىپ تۇراتتى. مەن بۇ قېتىممۇ دادام كېلىپ قېلىپ، نەشتىرىنى ئايىخىمغا ئۇرۇپ، ئار - زۇيۇم غۇنچىسىنى ئۇمىد گۈلشىنده ئېچىلدۈرماي قويىمىغىدى، دەپ ئەنسىرىتتىم. دېگەندەك خاس خىزمەتچىلەر پادىشاھنىڭ كەلگىندىن خەۋەر بەردى. ھوش بېشىمىدىن ئۇچۇپ ئىلاجىسىز ھالدا ساراسىمىدىن تۇرۇپ ئۇ كەنئانلىق دىلىبىر يۈسۈپنى، ئەزىز مىسىر مەھبۇنى بىر قاراڭغۇ ھۇجرىغا كىرگۈزۈپ، ئىشىكىنى ھەھكەم تاقاپ قويىۇپ، دادامنىڭ ئالدىغا چىقىپ تەزىم بىجا كەلتۈردىم. دادام ھەرم ئۆيۈمگە كىرىپ ئولتۇرىدى.

قازارا، دادام ئادەتكە خىلاب ھالدا بەزمە ئەسۋاپلىرىنى تەبىار قىلدۇرۇپ تاكى

مەلىكە جاھان دەريادەك سېخىيلىق بىلەن داستانىنى مۇنداق باشلىدى : مەن ئۆسمۈرلۈكىنى تاماملاپ، بالاغەتكە يەتكەن ۋاقتىم ئىدى. بىر كۇنى مەن ناز كۇلاھىنى سۇندۇرۇپ، دىلرا بالىق تاجىمىنى ئالدىمغا قويۇپ، ناز قۇچىقىمىنى ئېچىپ قەسىرىنىڭ ئىشىكىدىن بېشىمىنى چىقىرىپ مەستىلەر دەك ھەر تەرەپكە بېشىمىنى سېلىپ تاماشا قىلىۋاتاتتىم. تۇيۇقسىز نەزە - رىم بىر قامەتلەك كېلىشكەن يىگىتكە چۈشتى. كۆڭلۈم ئۇنىڭ ھۆسн - جامالىغا ئەسىر بولۇپ، كۆڭلۈمە ئىشقتىن ئۇچقۇنلار چاقنىدى. مۇھەببەتنىڭ ئەسىرى رۇخسارىمىدىن مەلۇم بولدى. ئىنىك ئانام مېنى كىچىكلىكىمىدىن ھازىر غىچە پەرۋىش قىلغانلىقى ئۇچۇن مىعەز - خۇلقىمىنى بىلەتتى. بۇ سىردىن ئاگاھ بولۇپ نەسەھەت ئىشىكىنى ئېچىپ :

— ھەي ئېرىق بويىدىكى سەرۋى كۆچىتى، جاھاندارلىقنىڭ يۇمران بۇستانلىقىدا خاتىرەڭ غۇنچىسى ئېچىلمايدۇ. ئۆز قولۇڭ بىلەن گۈلگە ئوخشاش ياقاڭنى چالىقىلغانلىك، سەۋىزىدەك غەم تۇپرقيغا ئۆزۈڭنى ئاتقىنىڭ، نومۇس شېشەڭنى سۇندۇرغىنىڭ، ئۆزۈڭنى رەنج - ئەلەمگە گىرىپتار قىلغانلىك قىلچە ئەرزىمەيدۇ، — دېدى، ئاندىن مەن :

— ھەي مېھرىبان ئانا، ئىشقىنىڭ ئازابلىغۇچى لەشكەرلىرى كۆڭۈل دۆلەتىمىنى تالان - تاراج قىلىدى. شەۋقىنىڭ قولى سەبىرىنىڭ ياقىسىنى چاك قىلدى. مەن بۇنىڭغا قانداقمۇ بەرداشلىق بېرىھى، تەڭرى تائالا

بۇ سىردىن ھېچكىم خەۋەر ناپىمسا، — دەپ ئىلتىماس قىلىپ ھۇ جىرىغا باشلاپ كىرىپ ئۆلۈكىنى كۆرسەتتىم. ئۆلۈكىنى كۆرگەن ھامان ئۇ قارا يۈز ناله — پەرياد كۆتۈرۈپ : — ھەي باشباشتاق، ئەقلىسىز، بۇ خىلدىكى قورقۇنچىلۇق ئىشنى قىلىپ پادى شاھنىڭ نومۇسىنى بەربات قىلىپسەن، — دەپ ئۇزىدىن تۇرۇپ :

— بېرىپ پادىشاھقا ئەرز قىلدى مەن، — دەپ جار سالدى. مەن ھەبەشتىن بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قورقۇنچىنى يۈركىم قىپىدىن چىقايى دېدى. ئامالسىز بولۇپ ئۇ ھەبەشنىڭ ئايىغىغا يېقلىپ كۆپ زارلىنىپ يالۋۇرۇپ يەنە بىر خالتا ئالتۇن ئېلىپ ئالدىغا قويدۇم. ئازرا قمۇ پايدىسى بولمىسى. ئۇنىڭغا كۆپ يالۋۇرغىنىدىن كېيىن، ئۇ قارا ھەبەش :

— ئەگەر سۆزۈمنى قوبۇل كۆرۈپ، سەندىن ئارزو — ئارمانلىرىمنى قاندۇر سام بۇ سىر پەردەلىرىنى يېرتىمايمەن، — دېدى، مەن ناھايىتى كۆپ تەپە كۆرلار قىلدىم، ھەر خىل ئەندىشلەر دە بولدۇم . « بۇ كاپىر-نىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلماقتىن باشقا ئىلاجىم يوقتۇر » دەپ ئامالسىز بولۇپ قازاغا تەن بېرىپ رازى بولدۇم. ئۇ قارا دېۋە سۈپەت ھەبەش مەقسىتىگە يېتىپ ئۆلۈكىنى ئېلىپ چىقىپ جايلاشتۇردى. نەچچە ۋاقتى بۇ غەمنىڭ ئوتى كۆڭلۈمە ئۇ چقۇندايتتى . ھەر ۋاقت ئۇ قارا يۈز كۆزۈمگە چىلىقاتتى . يۈز ئالماس نەشتەر يۈركىمگە سانجىلغاندەك بولاتتى.

بىر كۈنى بۇ ئىشتىن ئىنىڭ ئانامغا شىكايدەت قىلىپ « ھەر تەرىقىدە بولسىمۇ ئۇ ناپاك ھەبەشنىڭ ئۆلۈمىگە ھەرىكەت قىلىپ كۆرسىڭىز » دەپ ئىلتىماس قىلدىم. ئىنىڭ

ئاماز ئەسir گىچە بۇ جايىدا خۇشاللىق ئىشىرت بەزمىسى قىلىپ ئۆلتۈردى . كۈن پاتقاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ ھەرىمىگە كەتنى . خىزمەتكارلارمۇ ئۆز خىزمەتلەرىنى تاماملاپ ئۆز ماكانلىرىغا كەتنى . مەن ھەر ۋاقت خۇددى ئۇدقى ئۇ خشاش ئىزتىراپ ئۇنىدا ياناتىم. ئۇلار كەتكەن ھامان ئىنىڭ ئانامغا ئىشىكىنى ئېچىپ ئۇ قۇياشقا

ئۇ خشاش يۈرە كىنى ئۆز تىگۈچىنى ئۆزىدىن چىقىرىپ ۋىسالىدىن كۆزۈمنى روشهن قىلدىن، — دەپ بۇيرىدىم، ئىنىڭ ئانام ئۆيگە كىرىپ ئۇ ئاي يۈزلىكىنىڭ ھاۋانىڭ ھاراردىسىدىن دىمى ئۆتۈلۈپ روھىنىڭ بۇلۇلى بەدهەن ئۇۋىسىدىن يەرۋاز قىلغانلىقىنى كۆرۈپ ياقىسىنى چاك قىلىپ مائىا خەۋەر بەردى . مەن ساراسىمە بولۇپ ئۆيگە كىرىپ بۇ ھالنى كۆرۈپ پەرياد — پىغان سېلىپ تۈپرەقلارنى بېشىمغا چاچتىم، ئىنىڭ ئانام :

— ئەي مەلکە، ھەر قانچە ناله — پىغان قىلساڭمۇ ھېچقانچە پايدىسى يوق ، ئەمدى قانداق قىلىپ بۇ يېگىتىنىڭ ئۆلۈكىنى بىر جايغا جايلاشتۇرۇش كېرەك، — دېدى . ھەر قانچە پىكتىر- ئۆيلىنىش قىلىپمۇ ھېچىپس ئىلاجىسىنى تاپالىمىدۇق . ئىنىڭ ئانام بۇ ئىشتىن قورقۇپ ئۆزىنى چەتكە ئالدى . مەن ھەيىرەت قايىنىمىخا پېتىپ، خام پىشكەلىكىمىدىن دادامنىڭ ئىشىكىگە قارايدى . خان تەلەتى ناھايىتى سەت، قارىلىقىدىن قاراڭىغۇ كېچە ئۇنىڭ دىدارنى كۆرسە نەپە رەت قىلىدىغان غۇلام ھەبەشنى كەلتۈردىم . مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بىر خالتا ئالتۇننى قو- يۇپ، بۇ سىر تى ئۇنىڭغا ئاشكارا قىلىپ :

— ئۇ گۈللەر خامىنىغا ئىسىق تېگىپ خازان بولۇپتۇ . سەن ئاخشىمى بۇنى بىر يەرگە ئاپىرىپ جايلاشتۇرۇپ قويىساڭ ،

ئەسۋاپلىرى كۆيۈشكە باشلىدى . ئوت شولا چىچىپ ئالەمنى بىر ئالدى . مەن بىر تەرىپتىن غەۋغا كۆتەردىم . هەر تەرىپتىكى كېنىزە كەلەر ۋە خىزمەتكارلار خەۋەردار بولۇپ پەرياد قىلىشقا باشلىدى . بۇ ئىككىسى ساراسىمىگە چۈشۈپ ئورۇنلىرىدىن تۇردى . شاهزادە سىرتقا چىقىشقا مېڭىۋىدى ، قىزمۇ ئىزدىن ئەگەشتى . مەن قىزنىڭ ئىزدىن ئۆزۈمنى چاقماقىنكە يەتكۈزۈپ ئايىغىدىن تۇتۇپ ئوتىنىڭ ئىچىگە ئىتتەردىم . ئۆزۈم ئوتىنىڭ ئىچىدە حالاك بولدى . شاهزادە شاهزادىنىڭ ئارقىسىدىن چىقتىم . شاهزادە بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ يىغان تارتىپ ياقىسىنى چاك قىلدى . بۇ ۋاقتىتا مەن شاهزادىنىڭ قولىنى تۇتۇپ :

— ھەي شاهزادە ، كۆزۈڭنى ئىچىپ قارىغىن . بىر كېنىزەك ئۈچۈن سېنىڭدەك شاهزادىنىڭ پەرياد . يىغان قىلغىنى ئەيىتتۈر دېدىم ، — شاهزادە كۆزىنى ئىچىپ مېنى كۆردى . شۇكىرى قىلىپ :

— مەن سېنى ئوتىنىڭ بالاسىغا گە رىپتار بولدى دەپ گۇمان قىلدىم ، ئەلھەمەمۇللاھ ! سېنىڭ زات شەرىپىڭگە نۇقسان يەتمىگەن ئىكەن ، — دەپ خاتىر جەم بولدى . مەن ئەقلىنىڭ مەدەت بېرىشى بىلەن بۇ مالامەتتىن ئۆزۈمنى خالاس قىلىپ ئەيش - ئىشرەت تەختىدە ئولتۇرۇپ پاك ئىپپىتىمنى يۈتون ئالەمگە مەشھۇر قىلدىم ، مەلىكە ھېكايسىنى شۇ يەرde تمام قىلىپ مۇساپىرلارغا كۆپ ئېھسان ۋە ئىنئام بېرىپ ئۆز ۋىلايەتلرىگە ئەۋەتتى .

ئانام قوبۇل قىلىپ پۇرسەت ئىزدىدى ، ئىنئاك ئانامنىڭ مەسىلەتى بىلەن ئۇ قارا يۈز ھەبەشنى يوشۇرۇن تەلەپ قىلىپ كەلتۈر - دۇم . تائامغا زەھەر سېلىنغانىدى ، يېگەن ھامان جەھەننەمگە كەتتى . ئىنئاك ئانام ئۇ - نىڭ ئۆلۈكىنى بىر يەرگە جايلاشتۇردى . بۇ ئەندىشىدىن خاتىر جەم بولدۇم . نەچچە ۋا - قىتتىن كېيىن تۇرمۇش ئەھلىنىڭ قائىدىسى بىلەن ئانام مېنى بىر نامدار شاهزادىگە ئۆيى لىنمە كچى بولدى . مەن بۇ مۇئامىلىنىڭ ئىگىسىگە تېگىشلىك بولغان نەرسىنىڭ ئاغزى ئوچۇق تۇرغانلىقىنى كۆرسە بەتكۈمائىلىق بولۇپ قالىمەن ، يۇتكۈل ئالەمە يامان ناملىق ۋە شەرمىسار بولۇرەن دەپ كۆپ ئەندىشىدە بولدۇم . مەن ئىنئاك ئانامغا بۇيرۇپ ئۆزۈمگە ئوخشایدىغان ، ياك قىزدىن بىرنى كەلتۈردىم . ئۇنى بىر ئۆيىدە ساقلاپ تەربىيە قىلدىم . نىكاھ قىلغان ئاخشام ئۆينى خالىي قىلىپ ، شاهزادە بىلەن ئولتۇرۇپ ئىشرەت جامىنى جاھانچە ئايلاندۇرۇپ بىر نەچچە قەدەھ بەردىم . شاهزادە مەست بولدى . مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ بۇلۇڭغا بېرىپ ئۇ قىزنى ئۆزۈمنىڭ سۈرەتىدە ياساپ ئورنۇمغا ياتقۇزدۇم . قىز كېلىپ شاهزادىنىڭ قۇچىقىغا كىرگەن ۋا - قىتتى شاهزادە ئالەمچە مەستلىكتە ئۆزىنى بىلەمەي ئۇنى ئۆزىگە تارتىپ ئىشرەت خۇ - شاللىقى بىلەن ئازىف - ئارماقلىرىنى قاندۇردى . مەن بۇ ھىيلەمنىڭ كارغا كەل گەنلىكىنى بىلدىم . ئاستا ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ قارىدىم . ئىككىسى شارابتىن مەست بولۇپ غەپلەتتە بىر - بىرنىنىڭ قۇچىقىغا كىرىپ بەھۆزۈر ئۇخلاپتۇ . ئاخىرى شامنى ئېلىپ ئۆينىڭ بىر تەربىيدىن ئۇت قويىدۇم . ئۆينىڭ جىمى

ھندىستان مەلکىتىنىڭ شاھزادىسى كامكارنىڭ ئاتىنىڭ ۋەلايىتىدىن چىقىپ باشقا بىر ۋەلايەتكەم بېرىپ پادشاھنىڭ قىزنى ئالغانلىقى

قىتتا چارىسىنى قىلىش ئاقىللۇق ۋە هوشىيارلىق بولىدۇ . مەن ناھايىتى ساداقەتە مەنلىك بىلەن ئۆزلىرىدىن ئەندىشە قىلىپ بۇ گەپلەرنى يەتكۈزۈۋاتىمەن . ئەمدى قانداق قىلىشلىرى ئۆز ئىختىيارلىرىدا ، — دەپ شاھزادىدىن كۆپ شىكايدە تەلەر قىلدى .

پادشاھ بۇ سۆزلەرنى ئىشتىكەندىن كېيىن چىرايى ئۆز گىرسىپ ، غەزەپ غالىب كېلىپ ھەقىقى ئەھۋالنى سۈرۈشتۈرمەيلا «كامكارنى بۇ ۋەلايەتتىن سۈرگۈن قىلىڭلار» دەپ ئەمېر قىلدى . كامكار بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ، ئاتىسىنىڭ ئەمرىنى ئۆزىگە ۋاجىپ بىلىپ قازاغا تەن بېرىپ ، غۇرۇبەت دەشتلىرىدە يەككە ۋە تەنها حالدا ۋەلايەتتىن چىقىپ مۇساپىرلىق يولىغا قەدەم قويىدى . شەھەر خەلقىنىڭ بارلىقى ئارقىسىدىن چىقىپ زار - زار يېغلىشىپ خوشلىشىپ قايتتى . ۋەزىرنىڭ ھۇشمەند دەپ بىر ئوغلى بار ئىدى . ئۇ كىچىكىدىن تارتىشىپ ھازىر غىچە كامكارنىڭ خىزمىتىدى ئىدى . بۇ ۋاقتىتا ۋاپاسىزلىقنى ئۆزىگە مۇ - ناسىپ كۆرمەي ئارقىسىدىن يېتىپ ھەمراھ بولىدى . بىر سودىگەر ياش بار ئىدى . ئۇ ھۇشمەند بىلەن دوست ئىدى . ئۇمۇ بۇ ئەھۋالارنى ئاڭلاپ ئارقىسىدىن چىقىپ ھەمراھ بولىدى : سودىگەر ياشنىڭ بىر تونۇش زەرگەر بۇرا درى بار ئىدى . بۇزا - دىرىمۇ سودىگەرنىڭ سىرتقا سەپەر قىلغانلىقنى ئاڭلاپ ، ۋاپادارلىقنى ئادەت قىلىپ ھەمراھ بولۇپ ماڭدى .

رىۋا依ەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ : ھندىستان ۋەلايىتىدە بىر پادشاھ بولۇپ ، ئۇنىڭ كامكار ئىسېمىلىك بەھرامدەك شىجائەتلەك ، قۇياشتەك ئىلەتتىسىز ھۆسـ جامالىنىڭ تەڭدىشى يوق ، ئەقىل - يارـ سەتتە ھەممىدىن ئۇستۇن تۈرىدىغان بىر ئوغلى بار ئىدى . ئۇ ياشلىقىغا قارىماي ھەر خىل ئىلىملىردىن كامالەتكە يەتكەن پەم - پاراسەتلەك يىگىت ئىدى . ناھايىتى بىلىملىك بولغانلىقتىن بەزىدە مەملىكتەتنى باشقۇرۇش ئىشلىرىغا ئارىلـ شاتتى . بىر كۈنى بىر ئىش ئۈچۈن شاھزادە ۋەزىرىدىن كۆڭلى ئاغرىپ بىر بۆلۈك دەـ شەت سۆزلەرنى قىلدى . ۋەزىر بۇ مەندىن قورقۇپ ئەندىشىدە بولدى . ھەممىشە شاھـ زـ دىدىن خاۋاتىرىلىنىپ قانداق ئۇسۇل بىلەن ئۇنىڭ غەزپىدىن ئەمن بولۇشنى بىلمەي يۈردى . قازارا ، بىر كۈنى ۋەزىر ۋاقىتىنى گەنـىمەت بىلىپ ، بىر مۇنچە پىتىنـه - پـ ساتلارنى تەبىيەرلىدى . ئۇ پادشاھقا :

— ئى پادشاھ ئالەم ، شاھزادە ساۋاب يولىدىن چىقىپ ھەقىقەتتىن ئادىشىپ دەشت بىأياۋانغا قەدەم قويۇپتۇ . بىرنه چىھە باشباشتاقنى ۋە ئاتا بىزازلارنى ئەتراپىغا توپلاپ پىتىنە تېرىپ جانابلىرىنى ئۆلتۈرۈپ ئۆزى پادشاھ بولماقچى ئىكەن ، دەپ ئاڭلىدىم . مەن بۇ ئىشنى ناھايىتى ياخشى تەكشۈرۈم . ھەقىقەتەن راست ئىكەن . ئەڭ ياخشىسى بۇ پىتىنە پاسات ئوتى تېخى ئولغايمىغان ، دۆلەتكە نۇقسان يەتمىگەن ۋـاـ

تەڭنىڭ ئىچىگە كىرىپ ياتتى . بۇ ئاخشام زەرگەر ياش كۆزەتچىلىك قىلدى . يېرىم ئاخشام بولغان ۋاقتىتا زەرگەر باش ئادەمگەرچىلىك ۋە دوستلۇقنى ئەسلا كۆز ئالدىغا كەلتۈرمەي ، ئىنسانىي غۇرۇرنى خاتىرىدىن چىقىرىپ ، تۆت پارچە مەندىنىڭ يانچۇقىدىن ئېلىپ قويىدى . ناڭ سەھەر بولغان ۋاقتىتا ھەممىسى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ يەنه يولغا چىقىپ ماڭدى . ئۇلار ناھايىتى تېز سۈرئەت بىلەن ئىككى مەنزىلىنى بىرلا قاتلاب ، ئاقىۋەت ئۆزلىرىنى بىر شەھەرگە يەتكۈزدى . ئۇلار بىر جايغا جايلىشىپ ئالغاندىن كېيىن ، ھۇشمەند ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن يانچۇقىغا قول سېلىپ ئالدامچىلارنىڭ لەئىللەرنى ئېلىپ ئورنىغا تۆت پارچە تاشنى سېلىپ قويغانلىقىنى كۆردى . ھۇشمەندىنىڭ ھوشى بېشىدىن ئۇچۇپ ، غايىت ھەيرانلىقىنى ئەقلى لال بولدى . كامكار پاراسەت بىلەن نېمىھ ۋەقە يۈز بەرگەنلىكىنى بىلدى . ئۇ تەڭرى تائالانىڭ ھەق ھۇرمىتى ئۇچۇن بۇ ئىشلاردىن گەپ ئاچماي يولداشلىرىنىڭ نومۇس پەردىسىنى يېرىتمىدى . ھۇشمەندىنى ئىشارەت بىلەن « بۇ سىرنى ئاشكارىلاپ دوستلارنى خىجالەت قىلىمغۇن » دېدى . ھۇشمەند بىتابقەت بولۇپ سىرنى پەردىدىن چىقىرىپ :

— ھەي شاهزادە ، ئەلۋەتتە بۇ ئىش تۆت كىشىنىڭ ئارىسىدا يۈز بەرگەنلىكى ئېھتىمالغا يېقىن . سېنىڭ زاتى شەرىپىڭدىن گۈمانىم يوق . چۈنكى مېنىڭ مالۇ جانىم سېنىڭ يولۇڭغا پىدا بولغاندۇر . مەن ياقۇت ئىگىسى بولۇش سالاھىيىتىم بىلەن شۇنداق ھىسابلايمەنكى بۇ خىل دوست

ئەلقيسىسە ، تۆت كىشى ھەمراھ بولۇپ ، دەشت - بایاۋانغا يۈز قويۇپ مەندىزلىلەرنى تېز يۈرۈپ كېتىپ باراتتى . بىر نەچىچە ۋاقتىت يول يۈرگەندىن كېيىن ئۇ - زۇقلىرى تامام بولدى . بۇ سەۋەبىتىن كامكار پەريشان ھال بولدى . ھۇشمەند شاهزادىنىڭ چىرايدا مالاللىقىنى يەيدا بولغانلىقىنى كۆرۈپ :

— ھەي شاهزادە ، قىول قىسىلچىلىقىدىن كۆڭلۈ ئىنى يېرىم قىلما ، تەڭرى تائالا ھەممە ۋاقتىتا بەندىلىرىنىڭ رىزقىخا كېپىلدۈر . ھېچقاچان دەشت - با - يَاۋانلاردا ئاۋارە بولغۇچىلارنى ئائۇمىد قىلمىايدۇ . قىممەت باھالق تۆت پارە ياقۇت ئېلىپ كەلگەنىدىم ، ھەر بىرى بىر مەملىكەتنىڭ خراجىتىگە باراۋەر دۇر . بۇ يېقىندا بىر شەھەر بار . بىز تىرىشىپ تىرىمىشىپ ئۆزىمىزنى ئۇ ماكانغا يەتكۈز - گەندىن كېيىن ، بۇ ياقۇتلارنى قىممەت باھادا سېتىپ ئېھتىياجىمىزغا سەرب قىلۇر - مىز . — دەپ ياقۇتلارنى چىقىرىپ كۆرسىتىپ يەنه يانچۇقىغا سالدى . كامكار بۇ سۆزدىن خۇشال بولۇپ ، يولغا چۈشۈپ ناھايىتى تېزلىك بىلەن ماڭدى . كامكار ئېھتىيات يۈزىسىدىن « ھەر ئاخشىمى ھەر مەنزىلە نۆۋەت بىلەن بىر كىشى كۆزەتچىلىك قىلىپ ئولتۇر سۇن . ئالەم ھەر خىل ھادىسلەرگە توشقاندۇر ، بىرەر ۋەقە يۈز بەرمىسۇن » دەپ بۇيرىدى .

ئەلقيسىسە ، بۇ تەرىقىدە مەنزىلەر بېسىپ كېتىپ باراتتى . شۇ ئەسنادا بىر كونا ئۆتەڭ كۆرۈندى . ئۆتەڭنىڭ يېنىغا كېلىپ كىشىلەرنىڭ ئۇ جايدا توب - توب بولۇشۇپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى . ئاخىر بۇ تۆت كىشىنىڭ كۆڭلى بۇ جايىنى تارتىپ ، ئۇ -

دى . هۇشىمەند ئەھۋالىنى بایان قىلىپ
بەردى . بۇايى :

— بۇ شەھەردە ناھايىتى زېرەك ۋە
دانالقىتا داڭقى چقارغان بىر ئايال بار . بۇ
شەھەرنىڭ پادشاھى ھەرقانداق مۇشكۈل
ئىش بولسا ئۇ خوتۇنىڭ يېنىغا بېرىشنى
ئەمسىر قىلغاندۇر . ھەرقانداق قىيىن ئىشنى ئۇ
ئايال ئاسان قىلىدۇ . ئۇنىڭ سۆزى پادشاھ
نىڭ ئالدىدىمۇ ناھايىتى ئەتىۋارلىقىتۇر .
ئەگەر مەقسىتىڭنى ھاسىل قىلىپ قىيىن ئى
شىڭنى ئاسانلا ھەل قىلاي دېسەڭ، ئۇ
مەرداňه ئايالنىڭ يېنىغا بېرىپ ئەرزىيڭنى
يەتكۈزگىن . شۇ ئارقىلىق مەقسىتىڭگە
سۆزىگە ئەمەل قىلىپ ئۇ زېرەك ئايالنىڭ
ئالدىغا بېرىپ بولغان ۋەقەنى بایان قىلىدى .
ئۇ ئايال بۇ ۋەقەلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن :
— ھەي يىرىگىت، قايتىپ بېرىپ ئۆز
قۇنالغۇڭغا بارغىن . كەچ بولغاندا دوستلىك
رىڭ بىلەن مېنىڭ ئالدىمدا ھازىر بولغان .
ھەرقايىسىڭلارغا ئايىرم - ئايىرم بىر قۇر سۆز -
لەر ئېيتىمەن . ئەتىسى كېلىپ تۆت پارچە
لەئىلىنى مەندىن تەلەپ قىلغىن ، — دېدى .
ھۇشىمەند بۇ سۆزنى ئىشتىكەندىن كېيىن
ھەيران بولۇپ كامكارنىڭ خىزمىتىگە بې
رىپ، دوستلىرىنى جەم قىلىپ خوتۇنىڭ
ۋەقەلرنى بایان قىلىدى . ھەممە دوستلىرى
بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلىدى . ئۇ ئاخشىمى
كامكار بىرىنجى بولۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇ
ئايالنىڭ ئۆيىگە كىردى . كامكار ئۆيىگە
كىرىپ، پالاسلار سېلىنغان زېبۈزىننەتلەر
بېرىلىگەن، ئۇد ۋە كاپۇر ھىدىلىق شاملار
شامدانلاردا يېنىپ تۇرغان، خوتۇن بولسا
زەرلىك كىيىملەرنى كىيىپ ئالتۇن كۇرسىدا
ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى . بارلىق كىشىلەر

بۇرا درلىككە مۇۋاپىق كەلمەيدىغان ئىشلار
ئارىمىزدا بولغان ئىكەن بۇنى ئىزدەپ تېپىش
سازايتۇر : چۈنكى مۇساپىر چىلىق، غۇرۇھەت
چىلىكىدە ناھايىتى كۆپ ئېھتىيات قىلدىغان
ئىشلار بولىدۇ، — دېدى . كامكار پادشاھ
زاتىدىن بولغانلىقى ئۇچۇن ئۇ كۆپ باي
لىقلارنى سەرپ قىلىپ كۆرگەندى، بۇ
تۆت ياقۇت ئۇنىڭ كۆزىگە تولىمۇ ئەرزىمەس
كۆرۈنەتتى . شۇنىڭ ئۇچۇن ھۇشىمەندى بۇ
دەۋادىن ئۆتۈشنى تەۋسىيە قىلدى . ھۇش
مەند كامكارنىڭ سۆزىنى رەت قىلامى
قوشۇلۇپ، سىرتقى كۆرۈنۈشىدە بۇ ئىشنى
ئۇنىتۇغانىدەك قىلىپ، ئىچكى دۇنياسىدا
بىقارار بولۇپ ئوغىرىنى تېپىش پۇرستىنى
ئىزدەپ يۈردى .

بۇ ئىشتىن بىر بەچچە كۈن ئۆتتى .
بىر كۈنى زەرگەر ياش بىلەن سودىگەر ياش
بىر زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن بازارغا چىقىپ
كەتتى . ھۇشىمەندىمۇ كامكارنىڭ خىزمىتى
دىن بىر باھانە بىلەن سىرتقا چىقىپ ئىككى
دوستلىك ئىزىدىن كېلىپ ئۇلارنى قازىنىڭ
يېنىغا ئىلىپ بېرىپ داۋاسىنى ئۆتۈرۈخا
قويدى . قازى «گۇمان ئۇچۇن بۇلارغا جازا
بەرگىلى بولمايدۇ» دەپ ھۇشىمەندىنى
ئىسپات تېپىپ كېلىشكە بۇيرىدى . ھۇشىمەند
ئۆزىنىڭ داۋاسىنىڭ ئاقمىغانلىقىنى كۆرۈپ
خىجالەت بولۇپ كامكارنىڭ ئالدىغا كېلىپ
بۇ ۋەقەنى بایان قىلىدى . كامكار يولداشلى
رىغا دىلدارلىق قىلىپ، ھۇشىمەند كە
بۇزىتسىيىسىنى ئۆزگەرتىش توغرىسىدا
تەكلىپ بەردى . ھۇشىمەند بۇ سەۋەبىتىن
پەريشان بولۇپ يۈرەتتى .

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىنده شەھەر
خەلقى ئىچىدىكى بىر بۇايى ھۇشىمەندىنىڭ
پەريشان ھالىنى كۆرۈپ ئەھۋالىنى سورىد

قىلىدى. كامكار مومايىنىڭ چىراي تۇرقىنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال خۇرام بولۇپ ئاپىد- رىنلار ئوقۇدى. بىرەر سائەتتىن كېپىن كىشىلەر ئۆيىدىن چىقىپ، ئۆي خالىپ بولغان ۋاقتىتا كامكار يۈز تۇرانە ئولتۇرۇپ ھەر تەرىپتىن سۆزلەر ئېيتىپ ناھايىتى دانالىق بىلەن مۇددىئىغا يول ئاچتى. سۆزىنىڭ يۆنلۈشىنى ئاستا - ئاستا مەقسەت تەرىپىكە يۆتىكىدى. موماي ھېكايسىنى باشلىدى.

ئەدەب بىلەن ئەتراپىدا مومايىنىڭ شېرىن سۆزلىرىگە قولاق سېلىپ ئولتۇرۇۋەتتىپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ كامالەتكە يەتكەن جامالىسىدىن ۋە ۋايىغا يەتكەن سۆزلىرىدىن حالاۋەت تاپاتتى. موماي كامكارنى كۆرۈپ پاراسەت بىلەن ئۇنىڭ ئېسلىزادە ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئورنىدىن تۇرۇپ مەجلىسىنىڭ تۆرىدە ئولتۇرغۇزدى. ئۇنىڭ ئالدىغا شاھلارچە تائاملارنى تەييارلاپ كەلتۈرۈپ ئىززەت - ئېكرامنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ مېھمان

مومايىنىڭ ھېكايسى

تۇتۇندى. ئادەمنىڭ كۆپلۈكدىن ئەگەر بىرەر كىشى يۈزىسىدىن چىدىرىدىن چىقىپ قالسا قايتىشىدا ئۆز مەنزىلىنى تاپالماسى ئىدى. ئۇ ئىككى جان دوستىمۇ تاماشا ئۇ- چۈن بىرگە قول تۇتۇشۇپ دەرييانىڭ ياقىسىغا باردى. ئۇلار خۇرشىد يۈزلىك ۋە قەمەر سىياقلارنىڭ ھۇجۇمىدىن دەرييانىڭ ساھىلى ئىرمەن گۈللىستانىنى رەشك قىلىدى. خان حالغا كىرگەنلىكىنى كۆردى. سەيلى قىلۇۋاتقان شۇ ئەسنادا ئادەملەرنىڭ كۆپلۈكىدىن بۇ ئىككى دوست بىر - بىرىدىن ئايىرىلىپ كېتىپ، ھەر قايسىسى ھەر تەرىپىكە كېتىپ قېلىشتى. دەرۋەقە، بۇ ماكاندا ئە. قىللىق ھىيلىگەر پەرىزاتلارمۇ ماكانىنى يىتتۈرۈۋاتسا، بىچارە ئادەملىزات ئۆزىنى يىتتۈرە سلىكىكە تېخىمۇ چارسى بولسۇن.

ئەللىقىسى، ئىككى بۇرادەر بىر - بىرىنى ئىزدىشىپ يۈرەتتى. بىرىنىڭ قارادىدىن توسانلىقنى بىر زەرلىك مەپە پەيدا بولىدى. غوييۇلداب كۆتۈرۈلگەن تېز شامال مەپىنىڭ پەردىسىنى كۆتەردى. شۇ ئەسنادا يىگىتىنىڭ نەزەرى مەپىنىڭ ئىچىدە ئولتۇر-

رىۋايه تىچىلەر مۇنداق ھېكايه قىلىدۇ: مەلۇم بىر شەھەر دە ئىككى يىگىت ئۆزئارا بۇرا دەرلىككە ئەقدە باغلىشىپ ھەمسۆھبەت بولۇپ، دوست بولۇشۇپ قالغا- نىدى. بۇ ۋىلايەتتە قەدىمىدىن تا ھازىر غىچە يۈرۈشۈپ كېلىۋاتقان بىر قائىدە بار بولۇپ، ھەر يىلى نورۇز كۈنى بولغاندا بۇ شەھەرتىڭ خوتۇن - قىزلىرى ئۆزلىرىنى زىبۇ - زىننەت بىلەن ياساپ دەرييانىڭ ياقىسىغا بېرىپ سۇغا چۈشۈپ، بەدىنىدىكى تۈپا چاڭلارنى قۇرۇپ، ئۇ جايىدا بايرام بەز- مىلىرىنى ئۆينىياتتى. بۇنداق ئەھۋاللارنى پەلەك قىلىپ ئۆينىياتتى. بۇنداق كۆرمىگەندى. بۇ يىلمۇ ئاستىدا ھېچكىم كۆرمىگەندى. بۇ ئەنلەرنىڭ بىرىدە، شەھەرنىڭ بارلىق نازىنلىرى مەست توزدەك ئۆزلىرىگە زېبۈزىننەت بېرىپ دەريا- نىڭ ياقىسىغا باردى. شەھەرنىڭ يىگىتلەرمۇ تاماشا ئۇ چۈن توب - توب بۇ- لۇپ بېرىپ بەزمى ئەسۋاپلىرىنى تەييار قىلىپ ھەر تەرىپىكە چىدىرى بارگاھلارنى بەرىپا قىلىپ، سازلار چېلىپ ئىشەت بەزملىرىگە

بۇلۇم، ئەمدى ھالى زارىمىغا مەيم قىلىپ كۆڭلۈم جاراھىتىگە مەلهەم سۈرکەيدىغان ۋاقتىڭدۇر، — دېدى.

ئۇ جان دوست بۇ ئىشلارنى ئائىلىخانىدىن كېيىن بۇرا درىرىنى خاتىرجەم قىلىپ:

— ھېي بۇرا دەر، غەم قايغۇدا بول مىغىن، ئىنساڭالا، سېنىڭ يولۇڭدا ھىممەت كەمىرسىنى بىلىمگە باغلاپ، ئىشلەرنىڭ ئۇچۇن چارە ئىزدەپ يۇتكۈل ئەلەمنى ئايلىدۇنىپ، گۆھەر مەقسەتنى ھاسىل قىلىپ قولۇڭغا تاپشۇرمىغۇچە ئازاراقمۇ ئارام تاپمايىدەن. ئەممە ئۇنىڭ چىرىيەنى ۋە قانداق ياسانغانلىقىنى كۆرگەن بولساڭ ئۇنىڭ نىشانىسىنى ماڭ ئېيتىپ بەرگىن، ئۇنىڭ نىشانىسىنى كۆڭلۈم ۋارتىقىدا نەقىش باغلىدۇ، بۇ ماكانغا جەم بولۇشقاڭ كىشىلەر بۇ ئەتراپىتن تاشقىرى چىقىپ كەتمەيدۇ. مەن ئۇ سۈرەتنى مەقسەت قىلىپ، ھەممە گۈلشەن، كوچا، دوقۇمۇشلارنى ئىزدەي، ئىنساڭالا! ھەن ئېمە قىلىپ بولسىمۇ ئۇنىڭ بىرەر ئۇچۇرۇنى كەلتۈرەمەن، — دېدى.

ئۇ ئاشىقى بىقارار قانداق سۈرەتنى كۆرگەن بولسا قىلچە نۇقسانىزلا بىيان قىلىدى. بۇ يىگىت نەقاشلىق ئىلمىندە تەڭدىشى يوق ماھىر ئىدى. دەرھال مۆجمۇز ياراتقۇچى قەلىسىنى قولىغا ئېلىپ يەرى تىمسالنىڭ سۈرەتنى قانداق تەرىقىدە ئىشتىكەن بولسا بىر تاختا قەغەز گە شۇنداق نەقىش قىلىدى. ئۇ يىگىت سۈرەتنى تەبىyar قىلىپ ئاشىق يىگىتىنىڭ ئالدىغا ئەكلىپ كۆرسەتتى. ئاشىق يىگىت مەشۇقىنىڭ سۈرەتنى كۆرۈپلا جىنگىزندىن ئاھ ھەسەرت

غان بىر نازىننىن قىزغا چۈشتى: ئۇ قىزنىڭ نۇرلۇق جامالىدىن پۇتلۇن ئالىم مۇنەۋەھەر بولدى. ئۇ يىگىت: « بۇ ئەگەر گۈل بولسا چوقۇم غۇنچىنىڭ نىقلەپدىن چىقىتى. گۆھەر بولسا چوقۇم سەدەپىنىڭ قېپىدىن ئۆزىنى ناـ مايان قىلىدى. ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئاي بولسا بولۇتلارنىڭ پەردىسىنى يېرىپ چىقتى» دەپ گۇمان قىلىدى. يىگىت داڭقىپ قېپتىپ تۇراتتى، قىزنىڭ كىرىپىكىنىڭ ئوقى قېشىنىڭ كەمائىدىن چاچراپ چىقىپ يىگىتىنىڭ كۆڭلۈگە ئۇرۇلدى. يىگىت زەـ خىمىدار بولغان كېيىكتەك ياكى بۇغۇزلانغان قۇشتەك تۇپراققا يېقىلىدى. ئۇ نازىننى ناز كەرەشمە بىلەن تېزلىكتە ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ يىگىت بۇ يارنىڭ ئىشىقىدا ھەيرەتتە قالدى. يەنە بىر دوستى بولسا ئۆز دوستىنى ئىزدەپ يۈزەتتى. شۇ ئەسنادا، دوستى بۇغۇزلىنىپ، يېرىم جان بولۇپ قالغان قۇشتەك تۇپراقلار ئارىسىغا پۇچىلىنىپ ياتقانلىقىنى كۆردى. نۇرغۇن كىشى ئۇنىڭ ئەتراپىدا جەم بولۇپ قاراشىپ تۇرۇشاتتى. ئۇ دەرھال كېلىپ بېشىنى كۆتۈرۈپ توپا - چاڭلارنى ئۇنىڭ يۈزىدىن ئېيتىپ تىزى ئۇستىگە قويىدى. ئۇ بىچارە كۆزىنى ئېچىپ بېشىنى دوستىنىڭ تىزى ئۇستىدە كۆردى. ئۇنىڭ ھۇش قۇشى دىماق ئۇۋىسىدىن پەرۋاز قىلغانلىقى ئۇچۇن ئۆزىنىڭ زېھىنى بىر يەرگە يىغالمايتتى، نېمە دېيىشىمۇ ئېسىگە كەلمىدى. شەپقەتچى دوستى ئۇنى كۆتۈرۈپ بىر ياقىغا ئېلىپ چىقىپ ئەھۋالنى سورىدى: ئۇ ئىشىنىڭ تىخدا شەھىد بولغان كىشى:

— ھېي بىزىرا دەر، نېمىسىمۇ دەپ سورا رسەن، قان ئىچكۈچى نازىننىڭ ناز كەرەشمىسىدىن كۆڭلۈمگە زەخىم يېتىپ باشىتىسىن ئايىغىمىغىچە دەريادەك غەرق قان

بۇلۇپ يۈز ھەسەرت ۋە غەم غۇسىھ بىلەن
يول بېسىپ نەچچە كۈندىن كېيىن
شەھەرگە كىرىدى ، ئۇ بىچارە ئاشق يۈزىنىڭ
ئۈمىد بىلەن ئولتۇرغاندى . دەرھال ئالدىغا
بېرىشنى جايىز كۆرمەي ئاۋاڭ ئۆزىنىڭ
ئۆيىگە كېلىپ ، كۆپ ئىزدەشلەر دە پىيادە
يۈرۈپ ھېرىپ - چارچاپ ھالىدىن
كەتكەنلىكىدىن ئىچكىرىگە كىرىشكە پۇر-
سەتمۇ بولماي ، مېھمانخانىغا كىرىپلا
غۇربەتنىكى بىچارىلەر دەك چادىرنى يۈزىگە
تارتىپ ئۇ خىلىدى .

بۇ يىگىت بىر ھۇر سۈپەت نازىنىن
بىلەن نىكاھ قىلىپ تېخى قىزنىڭ جامالىنى
كۆرمەي تۇرۇپلا بۇرادىرى بىلەن دەرىيانىڭ
قىرغىقىغا بارغاندى . يەنە ئۆيىگە كەلمەي
ئالته ئاي سەرگەردا بۇلۇپ سەھرالاردا
يۈردى . شۇنچە ئۆزۈن ۋاقتىتىن كېيىن كې-
لىپ يەنە ئىچكىرىگە كىرمەي مېھمانخانىغا
كىرىپلا ئۇ خىلىدى . خوتۇنى بۇ ئىشلاردىن
تەئەججۇپلىنىپ ئىشنىڭ ھەققتىنى بىلىش
ئۈچۈن خوتۇنلارنىڭ شوخلۇق ئىشۇھ ناز-
لىرى بىلەن ئىچىدە بەزى نەرسىلەرنى
ئوبىلاپ ئاخىرى ئىنىڭ ئانسىغا گەپ تاپىلاپ
«مەندىن نېمە سۆز ئاڭلىغان بولساڭ كىرىپ
ئىيتقىن» دەپ بۇيرىدى . ئۇ موماي
يىگىتىنىڭ يېنىغا كىرىپ يۈكۈنلۈپ
ئولتۇرۇپ :

— ھەي يىگىت ، مەن ساڭا
ھۇرمەتسىزلىك قىلىپ بەزى سۆزلەرنى ئېبى-
تىمەن . كۆڭلۈڭە ئېغىر ئالمىغۇن . چۈنكى
مەن بۇ سۆزلەرنى مەلىكىنىڭ تىلىدىن ئېبى-
تىمەن . مېنىڭ ئۆزۈمنىڭ بۇنداق سۆزلەرنى

چىقىرىپلا بىھۇش بولۇپ يېقىلىدى . بىرمر
سائەتتىن كېيىن هوشىغا كېلىپ قانلىق
ياشلىرىنى كۆزلىرىدىن ئاققۇزۇپ زار - زار
يېغىلىدى . دوستى :

— بىتاقةت بولۇشۇڭغا ۋە بىھۇش
بولۇشۇڭغا نېمە سەۋەب بولدى ؟ — دەپ
سورىدى .

ئاشق يىگىت :

— مەشۇقۇمنىڭ جامالىنى ئىككىنچى
رەت كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن بىھۇش
بولۇدۇم ، — دەپ جاۋاب بەردى .

ئۇ يىگىت سۈرەتتە ھېچ نۇقسان
يوقلىۇقىنى بىلىپ خاتىرجەم بولۇپ :

— ئەمدى سەن بىزنى چەپ كۈن
سەۋەر قىلىپ ئۆيۈڭە بېرىپ دۇئا تىلاۋەتكە
مەشغۇل بولغۇن ، مەن ئەتراپىنى ئايلىنىپ ئۇ
نازىنىنى ئىزدەي . خەۋىرى بولۇپ قالسا
ئەجەب ئەمەس ، — دېدى .

ئۇ يىگىت ئاشق يىگىتىن رۇخسەت
ئېلىپ ئۆزىنى قەلەندەر سۈرەتتىدە ياساپ
يولغا چىقىتى . ئۇ شەھەرلەر كېزىپ ، ئۆي
كۈچلارغا كىرىپ شۇنچە ئاختۇرۇپ
كۆردى ، ھېچ ئىز - دېرىكى بولمىدى . نا-
ئىلاج نەچچە ۋاقتىتىن كېيىن سەھراغا يۈز
قوىيۇپ ، جاھانكىزەرلەر دەك ئەتراپىدىكى
بارلىق كەنت ، قەلئە ، شەھەر قىشلاقلايدىكى
كىشىلەر ھەر يىلى غوسۇل قىلىش ئۈچۈن
بارىدىغان دەرىيانىڭ قىرغىنلىغىچە بىرمۇ بىر
ئىزدەپ چىقىتى .

ئەلقىسىسە ، ئالته ئايىغىچە شۇنچە كۆپ
تىرىشچانلىق كۆرسەتتى . پەقەتلا مەقسەت
نىشانىغا يول تاپالىمىدى . ئاخىر نائۇمىد

چىقىپ كۆرگەن ۋەقەلىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدى . خوتۇن بىتاقةت بولۇپ ئورىسىدىن تۇرۇپ نىقاپنى يۈزىدىن كۆتۈرۈپ ئۆزىنى گۈزەل توزدەك ياساپ ، يۈز ناز مىڭ كەرەشىمە بىلەن ئېرىنىڭ ئالدىغا كېلىپ مېھر سىزلىقىدىن شىكايدەت قىلىشقا باشلىدى . يىگىتنىڭ نەزەرى ئىختىيار سىز حالدا خوتۇنىنىڭ يۈزىگە چۈشۈپ گۆھرى مەقسىت ئۇچۇن ئالەمنى ئىزدەپ يۈرگەن ئۇ نازىنىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆيىدە تۇرغانلىقىنى كۆردى . ئۇ ئۇرىسىدىن تۇرۇپ ساراسىمە بولۇپ « سۇبەنانالا » دەۋەتنى . ئەسلىدە ، بىر نەزەر بىلەنلا دوستىنىڭ يۈركىنى يارىدار قىلىپ ، ئاشقى بىقارار قىلغان ئۆزىنىڭ خوتۇنى ئىكەن ، ئۇ ھېرالىق دەرياسىغا غەرق بولۇپ ئۆزىگە : « بۇ ناھايىت تىمۇ مۇشكۈل ئىش بولدى . ئەگەر دوستۇمىنى يۈز - خاتىرىسىنى قىلىپ ئۆز خوتۇنۇمنى ئۇنىڭ يېننە ئەۋەتسەم پۇتكۈل ئالەمەدە بىھىمەتلەكتە داڭق چىقىپ دۇنيا خەلقىنىڭ ئارىسىدا بەد ناملىق بولىمەن . ئەگەر نومۇسۇمنى ساقلايمەن دېسەم ، ئۆزۈن ۋاقتىن بىرى ئۇنىڭ بىلەن جان دوست بۇرادرە بولۇپ ئىتىمەن . ئۇنى دەرد ۋە ئىشق بالاسىغا قويۇپ نامەر دلىك قىلسام مۇھەببەت ئەھلىنىڭ تەنە ۋە مالامىتىگە گىرىپتار بولىمەن » دەپ ئويلاپ ئاقۇۋەت دوستلىقنى ھەممىدىن ئۇستۇن قويۇپ مەر دلىك يولىغا قەدەمنى مەرداňه قويۇپ نامەر دله رنىڭ تەنە ۋە مالامىتىدىن ئەندىشە قىلماي خوتۇنىغا : — ھەي جان بېغىمنىڭ ناز كەرەشىمە بىلەن قەدم تاشلىخۇچى ، پارە بولغان

ئېيتىشقا ھەددىم يوقتۇر . مەلىكە : « خو- تۇنلارنى ئېرىدىن ئايرىيىدىغان قانداق ۋەھشى قائىدىدۇر . بۇ نېمىدىگەن بولمىغۇر قىلىق . سەن غەپلەت ئۇيۇقۇسىدىن بىرەر سائەت كۆزۈڭنى ئاچقىن . دۇنيا ئەھلىنىڭ رەسم قائىدىسىدىن ئاگاھ بولغىنىكى خوتۇنى بىلەن ئېرىنىڭ ئۆزئارا قوچاقلاشلىرىدا لەززەت ۋە ھالاۋەت باردۇر . نىكاھ قىلغان كېچىسى جامالىڭنى كۆرسەتمەي پىراققىتا قويىدۇڭ ، بۇنىدا قىمۇ مېھر سىزلىك بارمۇ ؟ دەسلىپىدىغۇ پىراق ئۇتسغا گىرىپتار قىلىدىڭ ؟ ئالىتە ئايدىن بىرى بولسا ئەل جا- مائەتنىڭ مالامىتى ئاستىدا قويىدۇڭ . ئەمدى نە چىچە ۋاقتىن كېپىن كېلىپ يەنە مېھمان خانىغا كىرسىپ ئولتۇرۇپسىن . سەن ئۆزۈڭنىڭ تاش يۈرە كلىكىدىن مېنى بىرەر قاراشلىرىڭ بىلەنمۇ خۇشال قىلىپ قويىمىدەك . دىدارىڭنى مەندىن يوشۇرۇپ جامالىڭنى كۆرسەتمىدىڭ . سەندە مېنىڭ غېمىسىم يوق ، دەپ گۇمان قىلىمەن . ئەمما مەندە سېنىڭ ئۆزگە نەرسە - يوقتۇر . ماڭا بۇنچە جەۋرى جاپالارنى قىلىپ روزى مەھشەرەدە تەڭرى تائالانىڭ ھۆزۈرىدا نېمە دەپ جاۋاب بېرسەن ؟ دېدى - دەپ موماي سۆزنى تمام قىلىپ جاۋابىغا تەلمۇرۇپ ئولتۇردى . يىگىتنى سەرگەردا لىق ۋە دوستىنىڭ غەم - قايغۇسى ھېرالىق دېڭىزغا غەرق قىلغانىدى . شۇ - ئىڭ ئۇچۇنمۇ مومايىنىڭ سۆزى قولىقىغا ئازارا قىمۇ تەسر قىلماي ، قىلچە ئىلتىپات قىلىپ قويىمىدى . موماي بۇ ئەھۋالارنى كۆرۈپ نائۇمىد بولۇپ مەلسىنىڭ ئالدىغا

يول بەرمىگىن . چۈنكى بۇنىڭ مەنسى يوقتۇر ، — دېدى .

ئۇ جاھاندا تەڭداشىسىز يىگىت :

— ھەي پاكلىق گۈلستاننىڭ ئىپ-پەتلىك گۈلى ، ۋاي بىخۇبارلىق چىمەنزارنىڭ يۇمران كۆچتى . بۇ خىل جانى ئۆرتەيدىغان سۆزلىرىڭە جان دىلىم پىدا بولسۇن . سېنىڭ سۆزلىرىنىڭ پۇتۇن لەي توغرائىكەنلىكىنى بىلەمەن . لېكىن دوستلۇق يولىدا نومۇسۇمنى يوق قىلىپ جان دىلىمىنى ئاتا قىلغايىمەن . شۇنىڭ ئۇچۇن بۇ سۆزلىرىڭە ھەرگىز پايدا بەر-مەيدۇ . سەن بولساڭ پەرمانىمغا مەھكۈمسەن . بۇ توغرىسىدا كۆپ سۆز قىلدا خىنىڭ بىكار . ئاقىلىراق بولغىنىڭ ياخشىراقتۇر . ئەمدى تېز تۇرۇپ ئۆزۈگىنى ياساپ ئۇ بالاغا گىرىپتار بولغان بىچارنىڭ ئۆيىگە بېرىپ دىۋانە كۆڭلىگە ئاراملىق بېرلىپ ، ئوييات پەردىسىنى ئېچىپ دىلىبەرلىك نەغمىلىرى بىلەن ئۇنى شاد قىلغىن ، — دېدى .

ئۇ توزغا ئوخشايدىغان گۈزەل نازىنىن ئېرىنىڭ رازىلىق بەرگىنىگە قاراپ نائىلاج بولۇپ ، ئۆزىگە زىبۇزىننەت بېرىپ زەرلىك مەپىدە ئولتۇرۇپ ئېرىدىن ئۆزىگە ئاشق بولغان يىگىتنىڭ ماكانىنى سورىۋېلىپ بىر نەچچە خىزمەتكار بىلەن يولغا چىقىتى .

ئۇ جۇنۇنلۇقنى ئۆزىگە ھۆنەر قىلغۇچىنىڭ ماكانى شەھەردىن ئۇزاقتى ئىدى . قازارا ، يول ئۇستىدە بىر توب بۇلاڭچىلار يول توراپ بۇلاڭچىلىق قىلىش

كۆڭلۈمنىڭ ئارامى : بىلگىن ۋە ئاگاھ بول غىنىكى ، مېنىڭ گويا دېقان جاھاندەك كەڭ ئېكىنざرلىققا مۇھەببەت دانلىرىنى چاچقاندەك . دوستلۇق كۆچىتىنى كۆڭلۈم چىمەنزارلىقىدا كۆكلەمزاڭ قىلغان بىر دوست بۇرادرىم بار ئىدى . تەڭرى تائالانىڭ ھۆكمى بىلەن ئىشق كۆڭلىنى ئىزترابقا سېلىپ پۇچۇلىنىپتۇ . مەن دوستلۇق بۇر-چىدىن ئۇنىڭ مەشۇقىنى ئىزدەپ ئۆي - ئۇچاقلىرىمىنى تاشلاپ دۇنيانىڭ ھەرقايىسى تەرەپلىرىنى ئايلاندىم . ھېچ خەۋىرىنى ئالالىمىدىم . ئەسىلەدە ئۇنىڭ ئىزدىگەن مەشۇقى دەل سەن ئىكەنەن . ئەمدى سەندىن ئۆمىدىم شۇكى جامالىڭ نۇرى بىلەن ئۇ بىچارنىڭ كۆڭلۈل شەبىستانىنى مۇنەۋەۋەر قىلىپ دىدار دۆلىتىڭدىن ئۇ بىچارىنى بەھرىمەن قىلساق ، — دېدى .

مەلىكە بۇ ھىممەتسىز سۆزنى ئىشتىكەن ھامان ئوتقا چۈشكەنداك پۇچۇلىنىپ دەر غەزەپ بولۇپ :

— ھەي ئەرلەرنىڭ ھىممەتسىزى ، مەر دەلەرنىڭ نومۇسسىزى ، بۇ تۇترۇقسىز ئۆيلارغا قانداقسىگە كۆڭلۈڭدىن ئورۇن بەردىڭ . سەن ئەر ئەمەسمۇ !! جاھاندا دوستلۇققا شۇتا بولۇپ ۋاپادارلىق قائىدىسىدە نامىڭ ئۇپۇقتا يېتىشكەنداك پەرمەز قىلىۋاتىدە مەن . سەن ئۆيلاپ باققىنىڭى ھالال خوتۇنۇڭنى نامەھەرم كىشى بىلەن بىر ياستۇرۇققا باش قويىدۇرۇپ نومۇس خامىنىڭغا ئوت قويىغىنىڭ ھېچ قانداق مەزەپتە جايىز ئەمەستۇر . سەن بۇ خىل يامان خىياللارنى كۆڭلۈڭدىن چىقىرىپ بۇنداق بەھۇدە ئىشقا

مەلىكە پەرىشان ھالدا ئولتۇردى . بىرەز سائەتتىن كېيىن مەلىكە يىگىتىنىڭ يۈچىپ قاراپ زەھەر خەندىلىك بىلەن كۈلۈپ يەنە ئۆز دىققىتىنى يېغىپ ئولتۇردى . يىگىت پاراسەت بىلەن بۇ زەھەرلىك كۈلکىدە بىرەز سەۋەب بارلىقىنى بىلىپ دەرھال غەپلەت ئۇيقوسسىدىن كۆزىنى ئېچىپ ، نېمە ئۇچۇن بۇنىداق كۈلەغانلىقىنى سورىدى . مەلىكە ئولتۇرۇپ بولغان ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاخىرى قىلچە نۇقسانىسىز بايان قىلدى . بۇ سەرگەر دان ئاشىق بۇ ۋەقەلەرنى ئابىلىخاندىن كېيىن دوستىنىڭ مەردىلىكىگە ئاپىرسىن ئوقۇپ ، ئۆزى شەرمەندە بولۇپ بۇ پاكلۇق پەردىسى ئېچىدىكى مەلىكىنى ئۆزىگە قىيامەتلىك سىگىل بىلىپ ، كۆپ ئۆززە ئېپتىپ ھەر خىل قىممەت باھالىق جاۋاھىرلارنى ھەددى - ھېسابىسىز بېرىپ ، ناھايىتى ئىززەت - ئېكراام بىلەن يولغا سالدى .

مەلىكە ئۆيىگە يولغا چىققان ۋاقتىدا خىزمەتكارلار :

— باشقاقا يولدىن ماڭساق ، قاراقچىلارنىڭ بالاسىدىن ئامان قالمىز ، — دەپ باشقاقا تەھرىپتىن مېڭىشنى تەۋسىيە قىلدى . مەلىكە بولسا ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ قاراقچىلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئىنئام ئالغان جاۋاھىرلار ۋە ئۆزىنىڭ ئەننە زىبۇزىننەت لىباسلىرىنى چىقىرىپ قويىدى . ئۇغرىلارنىڭ سەركەردىسى بۇ ئايالدىن بۇ خىل مەردىلىكىنى كۆرۈپ ئاپىرسىنلار ئوقۇپ يانچۇقىدىن بىر پارە ئالتۇن قوشۇپ مەلىكىگە بېرىپ ، ئۆززە ئېتىپ ساق - سالامەت چىقىپ خوشلاشتى . مەلىكە شادىمانلىق بىلەن ئۆز يىگە كېلىپ ئېرىگە بۇ ۋەقەنى ئېتىپ بەردى - دە . ئىرىبەمىلىك بىلەن بەخت كۆرسىسىدا ئولتۇردى .

ئۇچۇن يوشۇرۇنۇپ ياتقان ئىدى . مەلىكە تۇيۇقسىز بۇلاڭچىلارغا دۇچار بولدى . بۇ ھارام تاماقلار مەلىكىنىڭ ئۇستىدىكى زىبۇ زىننەتلەرنى كۆرۈپ كاتتا دۆلەتكە ئېرىش كەندەك بولۇشۇپ ئەتراپىنى قورشىدى . ئەقىللەق مەلىكە بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ دانالىق بىلەن بىر يۈرۈش ئەپسۇنلارنى ئۇقۇپ ئۇ ناپاكلارغا دەم سېلىپ :

— ھەي يىگىتىلەر ، ئازاراق تەخىر قىلىپ ئىلتىماسىمغا قولاق سېلىڭلەر ، ئاندىن كېيىن ئىختىيار سىلەردىدۇر ، — دېدى .

ئۇغرىلار بۇ سۆزنى ئىشتىكەندىن كېيىن قول باغلاپ تۇرۇشتى . مەلىكە :

— ھەي باتۇرلار ، مەن بىر نامى ئا . تالغان خوتۇنەن . بۇگۇن ئاخشام ماڭا مۇشتاق بولغان بىر يىگىتىنىڭ بەزمىسىگە بارىسىن . نۇرغۇن بايدىقلارغا ئېرىشىشىدىن ئۇمىسىدىم بار . ئازاراق مۆھلەت بەرسەڭلار ، بۇ زىبۇزىننەت بىلەن ئاشقىمنىڭ ئۆيىگە بار سام . قايتقاندا يەنە سىلەرنىڭ خىزمەتلىڭلارغا كېلىپ ، ئىنئام ئالغان نەرسىلىرىم ۋە زىبۇ زىننەت لىباسلىرىم بىلەن سىلەرگە بېرىپ خوشلاشىم بۇ بىزنىڭ شەرت ئەھدىمىز بولسا ، — دېدى .

قاراقچىلارنىڭ سەردارى بۇ سۆزنى ئىشتىپ شەرت ئەھدىنى يەنە بىر قېتىم تەكراراراپ رۇخسەت بەردى . مەلىكە خەۋپ - بەتەردىن ساق - سالامەت چىقىپ ئاشىق يىگىتىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ، ئۇ جايىنى نۇرلۇق جامالى بىلەن روشنەن قىلدى . ئۇ دەشت باياۋانلاردا سەرگەر دان بولغۇچى يىس گىت دوستىنىڭ مەدەتكارلىقى بىلەن ۋىسال دۆلەتىگە يېتىش . پ، بەخت دۆلەت كۆرسىسغا يولىنىپ خۇشال ئولتۇردى . تەلەپ مەقسەتكە يېقىنلىشىپ بەزمىلەر تۈزۈلگەندە ، ئەقىللەق

بەردى .

* * *

نۇۋەت زەرگەر ياشقا كەلدى . خو-
 تۇن ھېكايىسىنى « ئۇغىريلار مەلىكىنىڭ
 ئەددىسىگە ۋادالىق قىلغىنى ئۈچۈن يەنە
 ئالتۇن بېرىپ ، ئېرىنىڭ ئالدىغا سالامەت
 بېرىش ئۈچۈن رۇخسەت بەردى » دېگەن
 يەرگە كەلگەندى . زەرگەر ياش دەرھال
 موماينىڭ ھېكايىسىنى داۋاملاشتۇر غىلى قويى-
 ماي غەزەپلىنىپ :

— ئۇغىريلار ناھايىتى ئەقلىسىز ۋە
 نادانلىقىدىن بۇنداق ياخشى ئىشنى بىكار-
 دىنلا قولىدىن چىقىرىپتۇ ، — دەپ كۆپ
 ئەپسۇسلار قىلىپ ، كۆپ نادامەتلەر چەكتى .
 ئۇ ئەقلىلىق موماىي دەرھال زەرگەر ياشنىڭ
 قولىدىن تۇتۇپ :

— هي نادان ، بۇ تەرقىدە تېزلىك
 بىلەن ئۆز سىرىڭنى ئاشكارا قىلغىنىڭ خام
 لىقىڭدىنىدۇر . ئەمدى سائى ئەڭ ياخشى
 مەسلىھەت شۇكى ، تېخى سېنىڭ ئىشلە-
 رىسىدىن ئەل - جامائەت ۋاقىپ بولۇپ ،
 ئىشلەك رەسۋالىققا يۈزلەنگۈچە ياقۇتلارنى
 چىقىرىپ بەرگىن . ئىگىسىگە يەتكەي . مەن
 بولسام پاك ئايالىمەن . تا بۇ كەمگىچە ھېچىرى
 كىشىنىڭ ياكلىق پەرىدىسىنى يارە قىلغان
 ئەمە سەمن . خاتىر جەم بولغۇن ، — دەپ بىر
 كېنىزە كە ئىشارەت قىلدى . كېنىزەك بىر
 تاۋااق لەئىلىنى چىقىرىپ زەرگەر ياشنىڭ
 ئالدىغا قويىدى . موماىي زەرگەر ياشقا :

— سەن تىۋت پارچە لەئىلىنى
 بۇلارنىڭ ئارىسىغا قويىغان ، — دېدى .
 زەرگەر ياش راستلىقنى ئىقرار قىلىشتىن
 باشقا ئامال قالىغانلىقنى كۆردى . ئاخىرى
 لەئىللەرنى يوشۇرۇن ھالدا تاۋاقتىڭ ئىچىگە

رسۇايەتچىلەر ھېكايىسىنى مۇنداق
 داۋاملاشتۇرىدۇ :
 ئەپسانىچى موماىي ھېكايىسىنى تامام
 قىلىپ ، كامكاردىن :
 — سەن قايىسى بىرىگە تەھىسىن ئا-
 پىرىسىن ئوقۇيىسىن ، — دەپ سورىدى .
 كامكار :

— ئۇغىريلارنىڭ كەڭ قورساقلقىغا ،
 ئايالنىڭ ياكلىقىغا ، دوستىنىڭ كۆڭۈل خا-
 تىرىجە مەلىكىنى ئۆزىنىڭ نومۇسىدىن
 ئۇستۇن كۆرگەن ئەرنىڭ دوستلىق مۇھەب-
 بىستىگە تەھىسىن ئاپىرىسىن ئوقۇيىمىن ، — دەپ
 جاۋاب بەردى . خوتۇن بۇ جاۋابنى ئاڭلاب .
 كامكار بىلەن خوشلاشتى .

نۇۋەت ھۇشمەندە كە كېلىپ ، كامكار
 كېلىپ ئولتۇرغان جايىغا كېلىپ ئولتۇرىدى .
 خوتۇن ھېكايىسىنى تامام قىلىپ :
 — هي ھۇشمەند ، سەن كىمگە
 تەھىسىن ئاپىرىسىن ئوقۇيىسىن ، — دەپ سو-
 رسىدى . ھۇشمەند :

— ئۇغىريلاردىن بۇ تەرقىدىكى كەڭ
 قورساقلقىنىڭ كېلىشى ئەقلىدىن يېراقتۇر .
 مەن شۇلارغا تەھىسىن ئاپىرىسىن ئوقۇيى
 مەن ، — دەپ جاۋاب بەردى .

نۇۋەت سودىگەر يىگىتكە كەلدى .
 موماىي ھېكايىسىنى تامام قىلدى . سودىگەر
 ياش :

— ئۇغىريلاردىن بۇ تەرقىدىكى كەڭ
 قورساقلق ۋە مەرھەمەتكە كېلىپتۇ ، بۇ
 سولىمۇ ئاچايىپ ئىشتۇر . مەن شۇنىڭغا
 تەھىسىن ئاپىرىسىن ئوقۇيىمىن ، — دەپ جاۋاب

كېلىپ، لەئىللەرنى تەختىنىڭ ئالدىغا قويىدى. پادىشاھ لەئىللەرنى كۆرۈپ تەئە ججۇپ قىلىپ ھۇشمىندىن: — بۇ لەئىللەرنى قەيەردىن ئالدىڭ، — دەپ سورىدى. ھۇشمىند راست گەپنى ئېيتىشتىن باشقا ئامال تاپالماي ئە. خىرى ئىلاجىسىز كامكار بىلەن ئۆزىگە ۋە يولداشلىرىغا مۇناسىۋەتلىك بارلىق ۋەقە. لەرنى باشتىن ئاخىرىغىچە بايان قىلدى. پادىشاھ ھۇشمىندىنىڭ سۆزىنى ئورۇنلۇق كۆرۈپ لەئىللەرنى قايتۇرۇپ ئۆزىگە بېرىپ « كامكارنى هازىر قىلىڭلار » دەپ بۇيرۇق قىلدى. پادىشاھنىڭ مۇلازمىلىرى كېلىپ كامكارنى ئىززەت بىلەن پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە ئېلىپ باردى. بۇ ئىش بارلىق شەھرگە پۇر كېتىپ ھەر تەرەپتىن تاماشاغا كىشىلەر جەم بولۇشتى:

— پادىشاھنىڭ پاكلق پەردىسى ئىچىدە ئولتۇرغان بىر قىزى بار ئىدى. ئۇ. نىڭ ھۆسن - جامالىنىڭ داڭقى دۇنياغا مەشھۇر بولغانىدى. ئۆزۈن ۋاقتىنى بىرى كامكارنىڭ جامالىنى چۈشىدە كۆرۈپ، ھەمىشە ئۇنىڭ پىراقىدا يوشۇرۇن نالە قىلىپ يېرۇرتتى. ئۇ مۇرات يامغۇرنىنىڭ قايىسى تە رەپتىن كېلىپ كۆڭۈل غۇنچىسى قايىسى بانا بىلەن ئېچىلىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. بۇ خەۋەرنى مەلىكىمۇ ئائىڭلاب پەنجىرىنىڭ ئارقىسىدىن تاماشا قىلىپ تۇرغانىدى. ئۇشتۇمۇت كامكار بارگاھنىڭ ئىشىكىدىن كىرىپ كەلدى. مەلىكىنىڭ نەزەرى ئىختىد يارسىز كامكارغا چۈشۈپ مەسۇقىنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ دەرھاللا بىر ئاھ تارقىپ بىھۇش بولۇپ يىقلىدى. كېنzsە كەلەر مەلىكىنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ ماڭدى. پادىشاھ

قويۇپ ئورنىدىن قوزغىلىپ دوستلىرى قې شىغا باردى. ئەتسى تۆت دوست ئۇ پاكىز سۈرەت موماينىڭ ئىشكىگە كېلىپ تۇردى. خوتۇن بۇلارنى ئىززەت ۋە ھۇرمەت بىلەن قارشى ئېلىپ:

— ھەي يىگىتلەر، ئاخشام ھەرقانچە پىكىر قىلىساممۇ ياقۇتلار ئەسلا مەلۇم بولمىدى. سىلەر بولساڭلار بۇ دىيارغا مۇساپىر، تەلۋىڭلار تۆت پارچە ياقۇت بولسا مەن سىلەر گە ئۆز خەزىنەمدىن بېرىھى، — دەپ بۇيرۇپ بىر ناۋاڭ لەئىلنى كەلتۈرۈپ يىگىتلەرنىڭ ئالدىغا قويىدى. ھۇشمىند ئۇ زىنىڭ تۆت پارچە لەئىلىنىڭ تاۋاقتا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئىككىلەنەمە يلا قول سېلىپ تۆت لەئىلنى ئېلىپ يانچۇقىغا سالدى. خوتۇن ھۇشمىندىنىڭ پەم - پارا سىتىگە ئاپىرمن ئوقۇپ ئۇلارغا رۇخسەت بەردى. ئۇلار بۇ يىغىلىشتىن چىقىپ شە. ھەرنىڭ بىر مەنزىلىنى ئۆزلىرىگە ماكان قىلىپ، كامكارنى ئىززەت كۇرسىسىدا ئول تۇرغۇزدى، ھۇشمىند ياقۇتلارنى ساتماقچى بولۇپ بازارغا چىقتى. جاۋاھەر بۇرۇشلار ھەر بىرى مەملىكتە خراجىتىگە تەڭ كېلىدىغان تۆت پارچە قىممەت باھالىق يا قۇتنى بىر خېرىپ يىگىتكە بىمۇناسىپ كۆرۈپ « ئۇخرى ئۇخشىайдۇ » دەپ مۇقىر - رەلەشتۈردى. ئاخىرى ھۇشمىندىنىڭ قول بۇتلرىدىن باغلاب مىر شەبىنىڭ بىنغا ئېلىپ باردى. مىر شەب « بۇ يىگىتنى بويىنغا زەنجىرى سېلىپ زىندانغا تاشلاڭلار » دەپ بۇيرىدى. ئەتسىسى تالڭ ئېتىپ، پادىشاھ تەختتە بارلىق دۆلەت ئەربابلىرى بىلەن ئولتۇراتتى. مىر شەب پادىشاھنىڭ ئالدىغا ھۇشمىندىنى ئېلىپ

يەتكە كېلىپ قالغانلىقى مەلۇم بولدى ، —
دەپ ئۆز ئوپلىرىنى ئېتىشتى .
پادىشاھقا بۇ سۆز ماقول كېلىپ
شەھەرنى بايرام تۈسىگە كىرگۈزۈپ
ناھايىتى ئىززەت ۋە ھۇرمەت بىلەن مەلىكىنى
كامكارغا نىكاھ قىلىپ بەردى . كامكار مەلـ
كىدىن مۇرادىغا يەتتى . نەچچە ۋاقتىن
كېيىن پادىشاھ بۇ پانى دۇنيادىن باقىي ئاـ
لەمگە سەپەر قىلدى . كامكار پادىشاھ بولۇپ
سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇردى . ھۇشمەندىنى
ئۆزىگە ۋەزىر قىلىپ ئىختىيار ئىشەنچىسىنى
ئۇنىڭغا تاپشۇردى . ئىككى ھەمرىيغىمۇ
كۆپ ئىئاملار بېرىپ دۇنيا مۇلکىدىن
خاتىرجەم قىلىپ ، قالغان ئۆمرىنى راھەت -
پاراغەت ۋە بەخت - سائادەت بىلەن
ئۆتكۈزدى .

مەلىكىنىڭ ئەھۋالىنى ئاڭلاپ ، نېمە ئىش
بۇلغانلىقىنى بىلىپ ، كامكارنى تەلهپ قىلىپ
كەلتۈرگىنىدىن پۇشايمان قىلىپ دەرھال
خۇشلاشتى . مەلىكە ئۆز ھەرمىمگە كىرىپ
بىتاقەت بولۇپ كېچە - كۈندۈز نالە - زارە
قىلىپ يىغلاپ تىنلىقى ئۆزۈلۈش ھالىتىگە
بېرىپ يەتتى . پادىشاھ بۇ قورقۇنچلۇق
ۋەقەدىن پەرشان بولۇپ دۆلەت ئەملىرىنى
چاقىرىپ مەسىھەت قىلدى . ھەممىسى
مەسىھەتنى بىرى يەرگە كەلتۈرۈپ :
ھەي ئالەم پادىشاھى ، بۇ سۆزلەر
تېخى خەلق ئارىسىدا ئاشكارا بولىغان ۋاـ
قىتتا مەلىكىنى كامكارغا نىكاھ قىلىپ
بېرىڭ . چۈنكى كامكارنىڭمۇ پادىشاھ نەسـ
لىدىن ئىكەنلىكى ، پەلەكىنىڭ
ھادىسىلىرىدىن سەرگەر دان بولۇپ بۇ ۋىلا-

جاپانق لالرۇ خقا ئاشقۇ بولۇپ ، ئۇنى نىكاھ قىلىپ ئالغانلىقى ، پەلەكىنچە هېلىسىدىن يەراو
ئوتىغا گىرىپتار بولۇپ پەن ئۆسال دۆلتىگ ئېرىشكىنلىكى

رسۇھتىيە تىچىلەر مۇنداق ھـ
كايە قىلدى :
ھىندىستان ۋىلايەتتىدە ئۆتكەن
پادىشاھلار ئەۋلادىدىن جام ئىسىمىلىك بىر
يىگىت بار ئىدى . ئۇ دۆلەتتىدىن ئايىرىلىپ
سەلتەنەت تەختىتىدىن چۈشۈپ ، نەۋە كەرلەر
قاتارىسا يۈرەتتى . ئۇ شەھەرنىڭ ھاكىمى
مۇرزەبان دېگەن كىشى بولۇپ ، جام ئۇنىڭ
خىزمىتتىدە ئىدى . مۇرزەباننىڭ ھۆسىن -
جامالدا تەڭدىشى يوق لالرۇخ ئىسىمىلىك
بىر قىزى بار ئىدى . بىر كۈنى جام رەستە
بازاردا ئولتۇرغانىدى . «پوشت ، پوشت»
دېگەن ئاۋاز پەيدا بولۇپ ، ئارقىسىدىن
ساراي خوجىلىرى بىر زەرلىك مەپىنى كۆـ
تۇرۇپ ئېلىپ كەلدى . جام قاراپلا

ئىدى . ئۇ خەلسىپىنى ئۆز كۆڭلىگە ئەسلىپ قىلىپ كېچە - كۈندۈز ئۇنى ئۆز سۈھىپىنى دىس خۇشال قىلاتتى . سەرۋى ئاز ھەمىشە ناز ئىشۇسلەر بىلەن پادشاھقا ھەر خىل سۆزلەرنى قىلاتتى . پادشاھمۇ مۇھەببەتنىڭ چىوڭقۇرۇقىدىن بۇ خىل غلاجىڭلاشىرىنى كۆتۈرەتتى .

بىر كۈنى پادشاھ قوبۇلخانىسىدىن قايىتىپ ھەرم ئۆيىگە كىردى . پادشاھ سەرۋى ئازنىڭ ناز ئىشۇلدىرى بىلەن دىلىنى ئۆزىگە مەھلىپا قىلغۇچى چاچلىرىسى چىكىسىگە قويۇپ بېرىپ ، كۇرسىغا يۆلىنىپ ئۆلتۈرغلانلىقىنى كۆردى . سەرۋى ناز پادشاھنى كۆرۈپ ئىززەت - تەزىمنى بەجا كەلتۈرمىي ئورنىدا ئۆلتۈرۈمەردى . سەرۋى ئازنىڭ بۇ قىانقى پادشاھنىڭ قۇياشتەك پاك كۆڭلىگە ئېغىر كېلىپ :

- ھەي يۈزى قېلىنى خوتۇن ، سەندە قانچىلىك خاسىيەتلەر بولۇپ بۇنچىڭ لىك تەكەببۈرلۈق قىلىپ ھەددىگىدىن ئاشىسىن ؟ ئەگەر بۇنىڭغا توغرا دەليل تې پىپ مېنى قايىل قىلغۇدەك جاۋاب بەرسەڭ ، غەزىپىمىدىن خالاس بولىسەن ، بولمىسا بىد شىڭىنى تېنىڭدىن جۇدا قىلىمەن ، - دېدى . سەرۋى ئاز پادشاھنىڭ قاتتىق

غەزەپكە كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ : - ھەي خۇسرەۋەدەك ئادىل پادشاھ ، مېنىڭ بۇ داۋادا ئىككى دەلىلىم بار ، ئەگەر رۇخىمەت قىلىساڭ ئۇلارنى ئىسپات كەلتۈرمىمەن ، بىرى ۋايىغا يەتكەن ھۆسىن - جامال ، يەنە بىر كامالەتكە يەتكەن ئەقىل - پاراسەت . بۇ ئىككىسى مەندە بار . سەن ئاۋۇال مەندىدىن ياخشىراق گۈزەل پەرنىنى

بۇ ۋەقە بولۇپ بىر نەچچە مۇددەت ئۆزىنى . بۇ سۆز بارلىق شەھەر ۋە سەھەرالارغا تارىلىپ پۇر كەتتى . ئاخىرى كىشىلەر بۇ ئىشنى مىزەبىانغا مەلۇم قىلدى . مىزەبان : « جامىنى ئۆلتۈرمىگۈچە بۇ يامان نامدىن خالاس بولالمايدىغان ئۇختايىمەن » دەپ ئۇيىلاب بارلىق ئەمىزلىرىنى جەم قىلىپ بۇ ئىشنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش توغرىسىدا مەسىلىھەتلەشتى . ئۆلەت كاتتىلىرى جامغا خەير خاھلىق قىلىپ :

- ھەي ئالىم پادشاھى ، ئېسىڭىزدە بولىسۇنكى ، جام كەيانى پادشاھلىرىنىڭ ئەۋلادىدىندۇر . ئەگەر ئۇنى سىخالۇق تىپ مەرھەممەت قىلىپ كۆيىۋەغۇلۇق شەرىپىگە مۇناسىپ قىلىسلىرى لايىق كېلىدۇ ، - دەپ ئىلىتىماس قىلىشتى ، پادشاھ غەزپىدىن يېنىپ ئەمىزلىرىنىڭ سۆزىگە ئەمەل قىلىپ ، لالەرۇ خىنى جامغا نىكاھ قىلىپ بەردى . جام ھەرم ئۆيىگە كىرسىپ مەشىزقىنىڭ ۋىسال شارابىسىدىن ئىچىپ سەرخوش بولۇپ ئۆل تۇردى .

ھىندىستانادا خەلسىيەئى ۋەقت دەيدىغان يەنە بىر ئۆلۈغ پادشاھ بار ئىدى ، ئۇ ناھايىتى هوشىار ۋە دانما پادشاھ ئىدى . ئۇ لەشكەرلىرىنىڭ جىقلقىدىن ۋە خەزىنى سىدىكى بايلىقلارنىڭ كۆپلىكىدىن ئەتراپىسىدىكى پادشاھلارنى ئۆزىگە باراۋەر كۆرەمەيتتى ، خەلپىنىڭ بىر كېنىزىكى بار بولۇپ ، ناز ئىسىملىك بىر كېنىزىكى بار بولۇپ ، ھۆسلىون جامالدا دۇنيانىڭ ھەممە خوتۇنلىرىدىن ئۆستۈن تۇراتتى . ئۇنىڭ ھۆسىن - جامالى ئەشكەرلىكلا تەڭدىشى يوق بولۇپ قالماي ، پەھىم پاراسەتتىمۇ دۇنيادا بىرلا

سۈرىدى . ئۇ كىشى :

— بۇ كىشىنىڭ ئىسمى لاله رۇخ ،
پادشاھ مىزەباننىڭ قىزى ، — دەپ جاۋاب
بەردى .

ۋەزىر ناھايىتى خۇشال بولۇپ قايد
تىپ بېرىپ ، خەلپىنىڭ خىزمىتىگە كېلىپ
لاله رۇخنىڭ ۋەقەسىنى بايان قىلدى . خەلپى
خۇشال بولۇپ ۋەزىرنى ئەلچى قىلىپ مىزە-
باننىڭ خىزمىتىگە لاله رۇخنى تەلەپ قىلىپ
ئەۋەتتى . ۋەزىر مىزەباننىڭ خىزمىتىگە
كېلىپ سوۋاغا سالاملارنى تەقدىم قىلىپ
خەلپىنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزدى . مىزەبان
دەرغەزەپ بولۇپ سۆزىنى رەت قىلىپ
ئەلچىنى يولغا سالدى . ۋەزىر خەلپىنىڭ
خىزمىتىگە كېلىپ بولغان ۋەقەنى بايان
قىلدى . مىزەباننىڭ ئۆز سۆزىگە كىرمى-
گەنلىكىدىن كۆڭلى پەريشان بولغان خەلپى
لەشكەرلىرىگە جەم بولۇش توغرىسىدا
بۇيرۇق بەردى . ئاز ۋاقتىلا ساناقسىز
ئەسكەرلەر جەم بولدى . خەلپى مىزەباننىڭ
دەككىسىنى بېرىش ئۇچۇن ئۇنىڭ ئۇستىگە
ئاتلاندى .

مىزەبان خەلپىنىڭ لەشكەر بىلەن
بېسىپ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپتى . ئۇلار
خەلپىگە تاقابىل تۇر غىلى بولمايدىغانلىقىنى
بىلىپ ، ئامالسىز قەلئەنىڭ ئىشىكىنى تاقاپ
ئېھتىيات بىلەن ئولتۇردى . خەلپىمۇ ھې-
سابىسىز لەشكەر بىلەن كېلىپ قەلئەنىڭ
ئەتراپىنى مۇھاسىرە قىلدى . نەچىچە ۋاقتى
بۇ تەرىقىدە ئۆتتى . خەلپى غەمكىن بولۇپ
يەنە ۋەزىرنى ئەلچى قىلىپ بىر نەچىچە كىشى
بىلەن «مىزەبانغا نەسەھەت قىلسۇن» دەپ
ئەۋەتتى . ۋەزىر مىزەباننىڭ تۇرالغۇسخا

تېپىپ ئۇندىن كېيىن مېنى بىر نېمە
دېگىن ، — دەپ جاۋاب بەردى . خەلپىگە
بۇ سۆز ماقول كېلىپ ، ھەرمىدىن چىقىپ ،
دەرھال تۇرالغۇسخا بېرىپ دانا بىر ۋەزىرنى
چاقىرتىپ كېلىپ :

— پۇتۇن ئالەمنى ئايلىنىپ
ھۆسىن — جامال ، پەزىلەت ۋە كامالەتنە
سەرۋى ناز سۈرەتتەك قېتىپ ئەقلى لال
بولىسىغان بىر نازىنى تېپىپ ئېلىپ كەل
گىن . ئەگەر بۇ مەقسەتنى ئەمەلگە
ئاشۇرالمىساڭ ۋەزىرلىكتىن چىقىرىپ ئور-
نۇڭخا باشقۇا كىشىنى ۋەزىر قىلىمەن — دەپ
بۇيرىدى .

ۋەزىر پادشاھنىڭ ھۆ كۈمى بىلەن
سەپەر جابدۇقلۇرىنى تەبىار قىلىپ بېشىغا
كۇلاھ كىيىپ قەلەندەرلەر سۈرەتتىدە بولۇپ
مەقسەت يولىغا قەددەم قويىدى .

ۋەزىر دەشت باياۋانلاردا يۈرۈپ ،
ناھايىتى ئۆزۈن مۇددەت ساياھەت قىلىپ
كۆپ ۋىلايەتلەرگە بېرىپ ئىزدەپ
سۈرۈشتۈرۈپ كۆردى ، مەقسەتتىن ھېچ
ئۈمىد كۆرمىدى . ئاخىرى ئاماللىسىز
ۋەزىرلىكتىن ئۈمىد ئۆزۈپ ۋەتىنى كۆزلەپ
يولغا چىقتى . قازارا ، نەزەرى مىزەباننىڭ
شەھىرىگە چۈشتى . ئۇ كۈنى لاله رۇخ
ساياھەت ئۇچۇن سەھراغا چىققانىدى . ۋە-
زىرلىنىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە مەپىنىڭ
پەردىسىنى شامال ئۇچۇرۇپ پەرەد كۆتا-
رۇلدى . ئىختىيارلىرىز ۋەزىرنىڭ نەزەرى
لاله رۇخقا چۈشۈپ خېلى ئۆزۈن گاراخ بۇ-
لۇپ تۇرۇپ قالدى . ۋەزىر كۆزىنى ئېچىپ
مەلىكىنىڭ غايىب بولغانلىقىنى كۆردى . بىر
كىشىدىن ئۇ مەلىكىنىڭ كىم ئىشكەنلىكىنى

كىرىپ ئولتۇردى.

ۋەزىرنىڭ نەققاشلىق ئىلەمدا ماھارىتى ناھايىتى ئۈستۈن بىر مەھرىمى بار ئىدى. ئۇ مەلىكىنىڭ بېغىغا كىرىپ كۆلچەكتىڭ لېۋىدە تاماشا قىلىپ ئولتۇردى. ئەلقىسىسە، لالەرۇخ قەسىرىنىڭ ئىشىكىدىن بېشىنى چىقىرىپ باغ تەرەپكە قارىدى. شۇ ھامان ئۇنىڭ ئەكسى كۆلچەكتىڭ ئىچىگە چۈشتى. ۋەزىرنىڭ مەھرىمى مەلىكىنىڭ ئەكسىنى سۇدا كۆرۈپ لالەرۇخنىڭ ئەكسى ئىكەنلىكىنى بىلدى ۋە دەرھال قولغا قەلەم ئېلىپ بىر ۋاراق قەغەزگە ئۇنىڭ سۇدىكى سۈرتىنى سىزىپ قويىنغا سالدى.

بۇ تەرەپتە بولسا، ۋەزىر مىزەبانغا خەلپىنىڭ سۆزىنى يەتكۈزۈپ يارىشپ قېلىشتىكى تەلپىنى ئوتتۇرما قويدى. مىزەبان ۋەزىر گە يەنە دەشىمالار قىلىپ يولغا سالدى. ۋەزىر خەلپىنىڭ خىزمىتىگە كېلىپ ئىشتىكەن سۆزلىرىنى بايان قىلدى. شۇ ئەسنادا، ۋەزىرنىڭ مەھرىمى لالەرۇخنىڭ سۈرتىنى قويىندىن چىقىرىپ خەلپىنىڭ ئالدىغا قويدى. خەلپىه سۈرەتنى كۆرگەن ھامان بىتاقةت بولۇپ ئېھتىيات تەرتىپلىرىنى قولىدىن بېرىپ، ۋەزىرنى يەنە ئەلچى قىلىپ ئۆزىنى نەققاش مەھرم سۈرەتىدە ياساپ ئەلچىگە مۇلازىم بولۇپ مىزەباننىڭ تۇرالغۇسغا كەلدى. ۋەزىر ئۆزىنى كىرىپ «بىر باھانە بىلەن لالەرۇخنىڭ جا كىرىپ» كەن ئەجەبەمەس «دەپ مالىنى كۆرسەم ئەجەبەمەس» كۆلچەكتىڭ لېۋىدە ئىنتىزار بولۇپ ئولتۇردى. ئەمما لالەرۇخ قەسىرىدىن باغ تەرىپىگە ئەسلا قارىمىدى. بىرەر سائەتتىن

زۆرۈرىيەتتىن بۇ ماكانغا كېلىپ ئۆزىنى
بالاغا گىرتار قىلسۇن، بۇنداق بولۇشى
ئەقىلىدىن تولىمۇ ييراقتۇر، — دېدى. كېـ
نېزەك:

— ھېي، بۇ خىلدىكى بىمەنە
سۆزلىرىڭىنى قويغىن، ئۆتنى خەس - خەـ
شە كەلەرنىڭ ئىچىدە يوشۇرۇن ساقلىغىلى
بولمايدۇ، — دېدى.

خەلپە كېنېزەكىنىڭ ئۆز پەردىسىنى
يىرىتىپ تاشلاپ توغرا تونۇۋاتقانلىقىنى
بىلدى. خەلپە «بۇنىڭ بىلەن تالاش -
تارتىش قىلىپ ئولتۇرۇش پايىدا
بەرمەيدىكەن» دەپ جەزىملەشتۈرۈپ،
ئىلاجىسىز قازاغا تەن بېرىپ تەڭرى تائالاغا
ئۆزىنى تاپشۇرۇپ ھېچقانداق سۆز قىلماي
سۈكۈت قىلىپ ئولتۇردى. كېنېزەك
ھەقىقەتەن ھىندىستان مەملىكتىنىڭ پادـ
شاھى ئۆز قولىغا چۈشكەنلىكىنى
جەزىملەشتۈرۈپ، بىرمە سائەت ئوپلىنىشتىن
كېيىن:

— ھېي ئالىي مەرتىۋىلىك پادشاھـ
سەن بىزگە دۈشمەنسەن، سېنىڭدەك دۈشـ
مەننى قوييۇپ بېرىپ ئۆز ماكانغا ئەۋەتمەك
ئەقىللەقلارنىڭ ئىشى ئەمەستۇر. بىراق سەن
پۈتكۈل ئالەمنىڭ پادشاھلىرىغا سەركەرددـ
سەن. بۇ ئىسىملىك وە ئېزىزلىكىڭ بىلەن
سېنىڭ قېنىڭنى تۆكۈشنى خالىماسمەن.
ئەگەر ئەمەدە قىلىپ، تۇرالغاڭغا بارغاندىن
كېيىنلا لەشكەرلىرىڭنى قەلئە ئەتراپىدىن
يىغىپ لالەرۇ خىنىڭ مۇھەببىتىنى
كۆڭلۈڭدىن چىقىرىپ ئۆز شەھىرىڭگە
بارساڭ. تېخى بۇ ئىشلاردىن ھېچكىم خەۋەرـ
تاپماستىنلا سېنى خالاس قىلىپ، ئۆز

سۇرۇشتۇرۇپ قويىماي، ئۆزىنىڭ ئۇنچىسىـ
دەك بىر - بىرلەپ كۆلچە كە تاشلاپ تاماشاـ
قىلىپ ئولتۇردى. ئۇنچىلەر تمام بولغان
ۋاقتىتا يەنلا غەپلەت ئۇييقۇسىدىن ئۇيغانمايـ
قولىنى ئۆزىتىپ ئۇنچە تەلەپ قىلدى. ئاـ
خىرى كېنېزەك خەلپىنىڭ قولىدىن مەھكەمـ
تۇتۇپ:

— ھېي دۆت تەلۋە، سېنىڭـ
ناھايىتى ئەقىلسىزلىكىڭدىن بېلىق تاماشاـ
سىغا بەنت بولۇپ بالا دامىغا گىرىپتارـ
بۇلدۇڭ، سېنىڭ پىتنە پاسات سېلىشىڭ بـ
لەن جەۋرى جاپالىرىڭدىن پۇتۇن ۋىلايەتـ
خاراب بولۇش ئالدىدا تۇرىدۇ. مەقسىتىڭـ
پادشاھنىڭ قەلئەسىدىن تۆشۈك ئىچىپـ
ئۇنى نومۇسقا قويۇپ، پاك سەدەپ ئىچىدەـ
پەرۋىش قىلىنغان بەختىيار گۆھىرىنىـ
قولۇڭغا كىرگۈزۈشتۈر. ئەمدى كۆرۈۋاتـ
سەن، پەلەك ھەر خىل نەيرەڭلىرى بىلەنـ
سېنىڭدەك پادشاھنى مېنىڭ قولۇمغا گىرىپـ
تار قىلدى. ھېي پادشاھ ئەقىلسىزلىكىڭدىنـ
تەدبىرنى خاتا قىلدىك، سەن تېخى ئۇۋۇڭـ
قولۇڭغا كىرگۈزەي تۇرۇپ ئۆزۈڭـ
زەنجىرگە گىرىپتار بۇلدۇڭ، — دېدى.

خەلپە بۇ ۋەقەدىن ھەيرەتكە تولۇپـ
بۇ ئەندىشىدىن ئۆزىنى خالاس قىلىشـ
ئۈچۈن ھەر خىل پىكىرلەردى بولدى. شۇنچەـ
كۆپ پىكىر يۈرگۈزۈپمۇ قانداق قىلىپ بۇـ
ئەجەلنىڭ جاڭگىلىدىن قۇتۇلۇپ قېلىشنىـ
بىلمىدى. ئاخىرى:

— ھېي گۈزەل مەلىكە، ئويلاپـ
كۆرگىن، مەن بىناؤانىڭ خەلپە بىلەنـ
نېمىمۇ مۇناسىۋىتى بولسۇن. مەن ئەلچىنىڭـ
خىزمەتكارىمەن. خەلپە بۇ تەرقىدە نېمەـ

خىزمەتكارلارنىڭ ئارىغا چوشۇپ گۇناھىنى تىلىشى بىلەن زىنداندىن ئازاد قىلىنىدى . ئۇ كېنىزەكلەرنىڭ ئالدىدا «گۇناھ ئۆزۈمىدىن ئۆتتى» دەيتتى . ئەمما ئىچىدە تۈرىنىنى ساقلاپ يۈرەتتى . شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېنىزەك بىر يۈچۈن كىشىنى تېپىپ خەلپىنىڭ يېننغا «ئەگەر پادشاھىنىڭ كۆڭلى لالەر رۇخ تەرەپكە تارتىسا ئەڭ ياخشىسى هازىرلا له شەكر تارتىپ كەلسۇن . بۇ نۆۋەت ئىشلىرى ئاسان بولۇپ مەقسەتلەرنىگە يەتكەي » دەپ ئەۋەتتى . ئالىي مەرتىۋلىك پادشاھقا بۇ خەۋەر يەتكەن ھا- مان ناھايىتى خۇشال بولۇپ ، دەرھال لەشكەرلىرىنى جەم قىلىپ مىرزەباننىڭ شەھىرىگە كېلىپ قەلئەنى مۇھاسىرە قىلىدى . نەچچە مۇددەت بۇ تەرىقىدە ئۆتتى . بۇ ئىشلارغا سەۋەبچى بولغان كېنىزەك پۇرسەت تېپىپ قەلئەدىن چىقىپ خەلپىنىڭ خىزمىتىگە كەلدى . ئۇ كېنىزەك ئالدى بىلەن مىرزەباننىڭ ئەھۋالدىن خەۋەر بەردى . ئاندىن :

— ھەي ئالىم پادشاھى ، كۈنده ئاپتاتپ چىققان ۋاقتتا لالەر رۇخ بىر كېنىزەك ئىسالىك هەمراھلىقىدا يوشۇرۇن حالدا قەلئەنىڭ سۇڭگۇچىدىن چىقىپ ، دەريانىڭ ياقسىغا كېلىپ غۇسلە قىلىپ ئۆز جايىغا قايتىدۇ . بۇ ئىشتىن ھېچكىمنىڭ خەۋىرى يوقتۇر . سەن بىر نەچچە كىشىنى دەريانىڭ ياقسىغا بېرلىپ ئۆلتۈرۈپ يوشۇرۇنۇپ تۇرۇشقا بۇيرۇق قىلىساڭ لالەر رۇخ كېلىپ سۇغا چوشىشەن ھامان ئۆزلىرىنى ئۇنىڭغا يەتكەزۈپ تۇسۋالسا ، رەنج مۇشەققەتسىزلا مەقسەت گۆھىرىنىڭ قولغا كىرىشىدىن ئۇ-

جاينىڭغا ئەۋەتىمەن . يەنە بىرى ئۆز جايىڭغا قايتىپ بارغاندىن كېپىن بۇ تەرەپكە قايتىپ كەلمەيسەن ، — دېدى .

خەلپىه بۇ مەرھەمەتلەك سۆزنى ئىشتىپ ئۆزىگە يېڭى ھاياتلىق ئاتا قىلغاندەك ھېس قىلىپ ، ئېيتقان ھەر بىر سۆزىگە جان دىلى بىلەن رازى بولۇپ كېنىزەكنىڭ قولىدىن خالاس بولدى .

خەلپىه تۇرالغۇسىغا كېلىپ تەڭرى تائالانىڭ دەرگاھىغا سەجىدە قىلىپ كۆپ شۇ كەرلەر ئېيتتى . پادشاھ ئەھدىگە ۋاپا قدلىپ تۇرالغۇسىغا كەلگەن ھامانلا له شەكرلىرىنى ئېلىپ ئۆز ۋىلايتىگە قايتتى . بۇ ۋەقه بولۇپ نۇرغۇن ۋاقت ئۆتتى . بىر كۈنى مىرزەبان ھەرەمنىڭ ئىچىدە كېنىزەكلەرنىڭ ئارىسىدا ئۆزىنى تەربىيەلەپ قانداق باتۇرلۇق قىلىپ خەلپىنى قايتۇرۇۋەتىكەنلىكى توغرىسىدا كۆپ لاپلارنى ساتتى .

ئەللىقىسىسە ، ئۇ كېنىزەك بۇ ئەھۋالارنى بىلگەنلىكى ئۇچۇن بۇ خىلدىكى سۆزلەرگە تەخىر قىلىپ تۇرالماي مەنىستىمىگەن حالدا كۈلەتتى . مىرزەبان كېنىزەكنىڭ كۈلگىندىن خىجالەت بولۇپ نېمە ئۆچۈن كۈلگەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى سورىدى . كېنىزەك بېشىدا ئېيتىمىغانىدى ، قايتا - قايتا سوراۋەرگەنلىكىدىن ئامالسىز ئۆتكەن ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنى بايان قىلىدى . مىرزەبان دەرغەزەپ بولۇپ كېنىزەكىنى كۆپ ئازاب بىلەن زىندانغا تاشلاشنى بۇيرىدى . ئۇ كېنىزەك نەچچە كۈن مېھنەتلەر تارتىپ زىنداندا ياتتى . ئا- خىرى بىر بولۇك كېنىزەك ۋە

ئۆتكەندىن كېيىن ئۆز رازىلىقى بىلەن نىكاھ قىلىپ ئۆز ئەمرىمگە ئالىمەن» دەپ نىكاھ قىلىشقا ئالدىرىسىاي بەرداشلىق بېرىپ يۈرەتتى . رىۋايىتچىلەر ھېكايىسىنى مۇنداق داۋاملاشتۇرىدۇ :

جام مەشۇقىنىڭ خەلپە قولغا چۈشۈپ، ئۇنى ئۆز ۋىلايىتىگە ئېلىپ كەتكەنلىكىدىن خەۋەر تاپتى . ئۇ ياقىسىنى جاك قىلىپ پىغان تارتىپ تۈپراقلارنى بېشىغا چېچىپ دۆلەت ۋە ئىززەتلەردىن كېچىپ قەلەندەر لىبا سلىرىنى كېيىپ غۇرۇبەت يولغا چۈشۈپ خەلپىنىڭ ۋىلايدىتىگە يېتىپ باردى . ئۇ سەھرانىنى بىر بۇلۇڭىدىكى جائىگالنى ماكان قىلىپ خېرىب سەرگەردان بىولۇپ مەشۇقىنىڭ نازكەرەشىمىسىنى ئۆزىگە ئۆلپەت بىلىپ گاھى ئىشىق سەۋقىدىن نالە - پىغان تارتىپ گاھى مۇشتاقلىقتىن مەجىنۇندهك ئاشقانە غەزەللەرنى ئوقۇيتتى . جام مۇزىكا ئىلمىدە كامىل ئۇستا زالاردىن بولغانلىقى ئۈچۈن ئازاراق ۋاقتىتىلا باياۋاندىكى ۋەھشى ھايۋانلار ئۇنىڭغا رام بولۇپ ئەتراپىدا جەم بولدى . جاممۇ دىلکەشلىك ۋە خوش ناللىرى بىلەن ئۇلارنى مەست قىلىپ باش - كۆزلىرىنى سىياب ئولتۇراتتى . كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭ ئەتراپىدا كېيىك بۇغا ماراللار جەم بولۇپ، ئۆلپەت بولاتتى . جام شەھەردىن چىققان ۋاقتىدا ئېلىۋالغان ھەددى ھېسابىسىز جاۋاھىز ۋە ئۇنچىلەرنى ۋەھشى ھايۋانلارنىڭ ئارنىسىدا قويۇپ قويغىانسىدى . غەزەل ئوقۇغان ۋاقتىلىرىدا ۋەھشى ھايۋانلار مەست بولۇپ يىقىلاتتى . جام بۇ ئۇنچىلەرنى ئۇلارنىڭ

مەدۋارەمن، - دېدى . خەلپە كېنzerە كىنىڭ ئاغزىدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ خۇشال بولۇپ بىر توب باتۇر يىكىتىلەرنى بۇ ئىشنى ئورۇنلاشقا ئەۋەتتى . ئۇ باتۇر يىكىتىلەر كېمىدە ئولتۇ - رۇپ دەريانىڭ يۈزىگە پالاق ئورۇپ، سۈبىمى ۋاقتىدا شەھەردىن چىقىپ دەريانىڭ ياقىسخا يېتىشتى . لالەرۇخ غۇسلە قىلىپ تۇرغان ۋَا - قىتتا ئۇ يىكىتىلەر يوشۇرۇنغان جايىدىن چىقىپ ئۇشتۇمتوپلا بالا ياغدۇر غۇچىدەك ئەتراپىنى بىر ئېلىپ قول - يۇتلىرىنى چۈشەپ كېمىگە سالدى . شەھەز خەلقى بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ بىر نەچەزەردەست كىشى لالەرۇخنى قۇتۇلدۇرۇش ئۇچۇن يۈگۈرۈپ كېلىشتى . لالەرۇخنى تۇتۇغالان كىشىلەر ھېلىگەرلىك قىلىپ ئەسلا ئۇرۇشقا تۇتۇنىمىاي كېمىسىگە پالاق ئورۇپ، ساق - سالامەت خەلپىنىڭ تۇرار جايىغا ئېلىپ كەلدى . خەلپە مەقسەت گۆھىرىنىڭ قولغا كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ دەرھال يولغا چىقىپ ئۆز شەھىرىگە كېلىپ سەلتەنەت دۆلىتىدە ئۆلتۈردى . لالەرۇخنى ھەرم ئۆيگە كىر - گۈزۈپ بارلىق خوتۇنلارغا سەركەر دەرىھەن ئۆز ئۆلۈپ بارلىق ئەگىسىنى لالەرۇخنىڭ ئىسمىغا سوقتۇردى . سەرۋى ئازانى بولسا ئىززەت تەختىدىن چۈشورۇپ خىزمەتكەرلار قاتارىدىن جاي بەردى . لالەرۇخ بولسا بۇ ئىشلاردىن كۆڭلى پەرىشان بولۇپ كېچە - كۈندۈز بىچارە جامنىڭ پەراقىدا نالە قىلىپ يىغلايتتى . خەلپە مەرھەمەت يۈزىسىدىن لالەرۇخنىڭ كۆڭلىنى ئېزىز بىلىپ، «ھازىر بولسا ئۇ مۇساپىسەر غېرىبىتتۇر، بىر نەچەزە كۈن

بىرپۇن پۇتلەرىغا مار جان ئۇرنىدا ئېسىپ قو-ياتتى.

ئۇنىڭ نەغمىسى تاشنىڭ كۆڭلىگىمۇ تەسىر قىلاتتى. لالەرۇخ جامنىڭ نالىسىنى ئاڭلاپ كۆڭلىدە دەرياچە غەم جۇش ئۇرۇپ، ئىختىيارسىز قانلىق ياشلىرىنى كۆزىدىن ئاققۇزۇپ زار - زار يىغلايتتى. خەلپە بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ ھەيرانلىققا چۆكۈپ، جامنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتتنىن چۇشۇپ، يېنىدا ئۇلتۇرۇپ ئەھۋالىنى سورىدى. جام مەشۇ-قىنىڭ جامالىنى كۆرۈپ، ئاشقانە ئاھ تارتىپ بىھۇش بولۇپ يىقىلدى. خەلپە جامنىڭ ئەھۋالىغا رەھىمى كېلىپ بېشىنى تىزىغا ئېلىپ كۆپ، مېھربانلىق قىلىپ، نېمە سەۋەبىتىن بۇ ئەھۋالغا قالغانلىقنى سورىدى. جام بىقارارلىقتنى تېنى ئۇرتىنىپ جىنىدىن كەچكەندى. ئاخىر راست سۆزلەشتىن باشقا ئامال تاپالماي ئەھۋالىنى باشتىن - ئاخىر بىر - بىرلەپ بایان قىلدى. خەلپە بىتاقةت بولۇپ كۆزىدىن ياشلار ئاققۇزۇپ ئاخىرى ئۆزىنىڭ نەپسىدىن كېچىپ، ئۇ غۇرۇبەتلەرنى ماكان قىلغۇچىنى خورلۇق تۇپرىقىدىن چىقىرىپ، ئىززەت كۇرسىدا ئۇلتۇرۇغۇزدى. ئۇ قان ئىچكۈچى سەھزادىن كېلىپ شانۇ شەۋىكەتكە مۇناسىپ مەرھەمەتلەرنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ، كۆپ خىل قىممەت باھالىق ماتا ۋە ماللارنى ئىنئام قىلىپ، لالەرۇخنى قولغا تاپىشورۇپ، بىچارە جامنى مېھنەتتىن خالاس قىلدى. ئىككى ئاشىق - مەشۇقى بىر - بىرىنىڭ ۋىسالىغا مۇيەسىر قىلدى. ئاندىن كېيىن كۆپ ئال تۇن جاۋاھىرلارنى بېرىپ ئىززەت - ھۇرمەت بىلەن ئۆز دىيارىغا ئەۋەتتى.

ئەلقىسىسە، نەچچە كۈندىن كېيىن بۇ خەۋەر پۇتۇن ئالىمگە پۇر كەتتى. خەلپىگە: «بىر كېلىشكەن قەددى - قەمەتلەك يىگىت باياۋانى ماكان قىلىپ دىلکەش نەغمىلىرىنى چېلىپ بارلىق ۋەھشى ھايۋانلارنى ئۆزىگە رام قىلىپ ئۇلتۇرۇپتۇ. ئەجەبلەرلىكى شۇكى ھەرقانداق بىر ۋەھشى ھايۋان ئالدىغا كەلسە بويۇن ۋە پۇتلەرىغا جاۋاھىر ۋە ئۇنچىلەردىن مار جان ياساپ ئېسىپ قويىد دىكەن» دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزدى. خەلپىگە بۇ سۆزنى ئىشتىكەندىن كېيىن ئە-جەبلەنىپ لالەرۇخقا سۆزلەپ بەردى. لالەرۇخ ئۇ دەشت - باياۋانلاردا سەرگەردا بولۇۋاتقان كىشىنىڭ ئۆزى جام ئىكەنلىكىنى بىلىپ:

— ئەي شاھىم، ئەگەر بىرەر باهانە بىلەن چىقىپ بۇ ۋاقتىقىچە ئاڭلاپ باقىغان باياۋاندىكى ۋەھشى ھايۋانلارنىڭ ئىشلىرىنى تاماشا قىلىپ كەلسەك قانداق بولار؟ — دېدى.

خەلپىگە بىر توپ مەھرەملىرى بىلەن ئانقا مېنىپ لالەرۇخنى زەرلىك مەپىگە ئۇل تۇر غۇزۇزۇپ، پەرشانلىقى يوقۇلۇپ كۆڭلى ئېچىلىپ قالسا ئەجەب ئەمەس دېگەن ئاززۇدا سەھرا تاماشاشىغا چىقتى. ئۇلار جامنىڭ ئۇلتۇرۇقلاشقان يېرىگە كېلىپ، يېراقىنىلا جامنىڭ ئەتراپىنى بارلىق ۋەھشى ھايۋانلار ھالقىسىمان ئىگىلەپ ياتقانلىقىنى، جام بولسا ھايۋانلارنىڭ ئۆتتۈرۈسىدا مەجنۇنداك

بەھەۋەر بانۇنىڭ جاھاندار سۇلتانى كۆرۈپ ئاسىخ بولغانلىقى، ئىنىڭ ئانسىنىڭ بۇ
ئەھۋالنى بىلىپ نىسەت قىلغانلىقى وە بەھەۋەر بانۇنى بىر تىدبر
بىلەن شەھرگە كىرگۈزگەنلىكى

جامالىدىن باغ سەھنىسىنى مۇنەۋەر قىلىپ
ئۇلتۇرغان بىر قامەتلەك كېلىشكەن يىگىتكە
چۈشتى. ئۇ يىگىت قەلەندەر كېيىمىنى
كىيىگەن بولسىمۇ، لېكىن سۈرەتىدىن
جاھاندار كىشى ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپ
تۇراتتى. ئۇ سائەت - سائەتلەپ ئاه ئۇرۇپ
جىنگىرىنى پارە - پارە قىلىپ ئاشقانا غەزەل
لەرنى ئېيتىپ كۆزلىرىدىن قانلىق ياشلىرىنى
ئاققۇزاتتى. ئىنىڭ ئانا بۇ ۋەقەننى كۆرۈپ
مەلىكىنىڭ خىزمىتىگە كېلىپ كۆرگەن ۋە
قەلەرىنى بايان قىلدى. مەلىكە بۇ سۆزلەرنى
ئىشتىكەندىن كېيىن بىر خىل يوچۇن ھېس
تۇيغۇ پەيدا بولدى. ئۇ ئىختىيار سىز ھالدا
پەردىنىڭ تۆشۈكىدىن قارىغانىدى ، بىنە-
زىردىن ئېلىپ ساقلاپ كېلىۋاتقان
سۈرەتتىكى جاھاندار سۇلتان ئىكەنلىكىنى
بىلدى. «ئۇ ئۆزىنى قەلەندەر سۈرەتتىدە
ياساپ كېلىپتۇ - دە، » دەپ ئويلىدى.
ئىشق شەۋقىنىڭ ئوتى يۈرىكىدىن لاۋۇلداب
يېنىپ بىقارار بولدى. يۈز مۇشەقفت بىلەن
ئۆزىنى تۇتۇۋالدى. ئەمما رەڭگى ئۆزگەرپ
مۇھەببەت تەسویرى رۇخارىدىن مەلۇم
بولدى. ئىنىڭ ئانا مەلىكىنى بۇ ھالدا كۆ-
رۇپ ھەيران ھەس بولۇپ ئايىغىغا يېقىلىپ :
— ھەي گۈزەل مەلىكە، نېمە
سەۋەبىتىن چىرايىڭ بۇنداق ئۆزگەردى. بۇ
تەرىقىدە ئاه - پەرياد ئۇرۇشىنىڭ سەۋەبى
نېمە؟ — دەپ سورىدى.
مەلىكە خېلى ئۆزۈندىن كېيىن هو-
شغا كېلىپ :

رەۋايەت قىلغۇچىلار مۇنداق ھېكايە
قىلىدۇ : ئەقىللەق تۇتى نەچچە ۋاقتىتىن
بىرى جاھاندار سۇلتانغا كۆڭۈل بېرىپ،
شېرىن ئەپسانىلەرنى ئېيتىش بىلەن مەشغۇل
ئىدى. جاھاندار سۇلتان ئىشق شارابىدىن
مەست بولغانلىق ئۇچۇن ، بىقارارلىقتىن
مەجىنۇندەك ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈپ يۈرۈپ،
تۇتىنىڭ ئەپسانىلەرنى ئاڭلىمايتى . قازارا
جاھاندار سۇلتان باغاننىڭ سەھنىسىدە
بەھەۋەر بانۇنىڭ خىالى بىلەن نالە قىلىپ
يۈرەتتى. شۇ ئەسادا بىر دەرە خىنىڭ شېخىدا
گۈلنەنلىك ئىشىدا نالە قىلىپ ئۇلتۇرغان بىر
بۇلۇلنى كۆردى. جاھاندار سۇلتان بۇلۇل
نىڭ بۇ ھالىتىدىن بىقارار بولۇپ
چىمەنلىكىنىڭ ئەترابىدا ئولتۇرۇپ، بۇ غې
رىب بۇلۇلغا ئۆز ئەھۋالىدىن خىتابلار
قىلىدى. دەل شۇ ۋاقتىتا كەۋكەپ بۇلتۇزى
ئۆزىنى كۆرسەتكەندەك بىر توب نازىنلىلار
بىر زەرلىك مەپىنى كۆتۈرۈپ باغاننىڭ سەھ
نىسىگە ئەكىلىپ يەرگە قويىدى. جاھاندار
سۇلتان بۇ ۋەقەلەر دەن خەۋەر سىز ئول
تۇراتتى. بۇ مەپىدە بەھەۋەر بانۇن بىلەن
ئۇنىڭ ئىنىڭ ئانسىسى بولۇپ مەپىنى قويۇش
بىلەن بەھەۋەر بانۇ : «باغدا بىرەر نامەھەرۇم
ئۇچراپ قالمىسۇن ، قاراپ كېلىڭ » دەپ
ئىنىڭ ئانسىنى ئەۋەتتى . مومايى مەلىكىنىڭ
بۇئىرۇقىغا ئاساسەن ئەترابىنى كۆزىتىپ
ئايلىنىپ يۈرەتتى. تۇيۇقسىز مومايىنىڭ
كۆزى بىر دەرە خىنىڭ سايىسىدا نۇرلۇق

تازاسىدا گۆھەر بىلەن سەدەپ تەڭ ئىكەنلىكىنى ، بىلمەمسەن ؟ بۇ يېكتىنىڭ ئەسلى نەسەبى پادىشاھزادە بولۇشى ئېھتىمالغا يېقىن . ئادەم جىنسىدە خىسلەت ئەتسۋارلىقتۇر . ئادەمزا تىنىڭ شاراپتى سىرتقى كېيىمى بىلەن بەلگىلەنمەيدۇ ، — دېدى .

مومايىنىڭ بۇ سۆزلەردىن كۆڭلى
بىئارام بولۇپ غەزەپ بىلەن :

— ھېي مەلىكە ، بۇ ئاتاڭىنىڭ نو .
مۇس خامىنغا قويۇلغان ئوت ، ئۇنىڭ ئار -
نومۇس يۈزىگە چېچىلغان تۇپراقتۇر . ئۆزۈڭ ئېيتىپ باق ، ئاتاڭىنىڭ پادىشاھلىق شان -
شەۋكىتى بۇ خارلىقنى قانداق كۆتۈرىدۇ .
ئاتاڭىنىڭ پادىشاھلىق ئىززىتى بۇ قەدەر رەسۋالىققا قانداق بەرداشلىق بېرىدۇ ؟
ئەمدى بۇ يۈلدىن قايتىپ بۇ يامان خىالنى بېشىڭىدىن چىقارغىن ، — دېدى .
مەلىكە دەر غەزەپ بولۇپ :

— ھېي ئەقلىسىز خوتۇن ، بۇ بىھۇدە سۆزلىرىڭى قويىخىن ، بۇ خىلىدىكى سەۋالىق سېنىڭ بېشىڭىغا چۈشمىگەندۇر .
كۆزۈڭنى ئېچىپ ماڭا رەھىم قىلغىن . مۇ .
ھەببەت كۆچتى كۆڭلۈمنىڭ ئېكىنزارلىقىدا يىلتىز تارتىپ ئۆلپەتلىك رىشتىسى جان بويىنۇغا چىرماشقاندۇر . تاكى ئۇنىڭ ۋىسال گۈلىنى تەرمىسىم، سېنىڭ بۇ خىلىدىكى نەسەھەتلەرىنىڭ كار قىلمايدۇ ، — دېدى .

جاھاندار سۇلتاننىڭ ئۇمىد غۇنجىسىنىڭ ئېھىلخانلىقى ۋە مۇراد يامغۇرى چۈشۈپ بەھەۋەر
بانۇنىڭ ۋىسال جىمىندىن مەقسىت گۈلىنى ترگىلىكى

«مۇبادا پادىشاھقا بۇ ئىش مەلۇم بولسا ئۆ .
زۇمنىڭ خاراب بولۇشۇمغا سەۋەپ بولىدۇ» دەپ ئەندىشە قىلىپ ، بىر بوش ۋاقتى تې

— ھېي مېھربان ئانا ، نەچچە ۋا .
قىتىنىن بېرى بۇ يېكتىنىڭ مۇھەببىتى كۆڭلۈمگە ئورۇنلىشىپ ، سەۋالىق ھەۋىسى بېشىمغا كىرىۋالغانىدى ، بۇگۈن ئۇنى كۆرۈدۈم ، كۆزۈم ئۇنىڭ جامالىنى كۆرۈش بىلەن روشەن بولىدى . ئەمما كۆڭلۈمگە كۆپلەپ ئىزتراب ئولاشتى . ئەمدى تەڭرى ئائالانىڭ ھەق ھۇرمىتى ئۈچۈن ھالى زارىمغا رەھىم قىلىپ مۇشكۈلۈمنى ئاسان قىلغىن ، — دېدى .

موماي بۇ سۆزنى ئىشتىكەندىن كېيىن

غەمكىن بولۇپ نەسەھەت يۈزىسىدىن :

— ھېي جاھان مەلىكىسى ، بۇنداق يارىماس خىاللارغا بېشىڭىدىن قانداقسىگە يىول بېرىپ ، خام سەۋالىقنى دىمىقىغا ئۆز رىۋاتىسىن ؟ سەن ئوبدان ئويلاپ كۆرگىن ، پادىشاھلار بىلەن گادايلارنىڭ نېمىمۇ مۇناسىۋىتى بولسۇن . ئايتاب بىلەن زەررە قانداقسىگە تەڭلىشەلسۈن ؟ سەن بۇ يامان خىيالنى بېشىڭىدىن چىقارغىن ، بولمىسا ئا . تاڭىنىڭ نومۇسىنى يوققا چىقىرىسىن ، — دېدى .

بەھەۋەر بانۇ ئۆزۈن مۇددەتتىن

بېرى پیراق ئوتىدا يېنىپ يۈرەتتى . ئىنىك ئانىسىنىڭ سۆزىگە ئازاراقمۇ قۇلاق سالماي :

— ھېي ساددا خوتۇن ، نېمە دەپ بۇنداق بىھۇدە سۆزلەرنى ئېيىتىسىن ! ئىشقىنىڭ بارىزىدا پادىشاھ بىلەن گادايلار نىڭ كۇلاھى باراۋەر ئىكەنلىكىنى ، مۇھەببەت

رېۋايەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ : مەلىكە جاھاندار سۇلتاننىڭ جامالىنى كۆرۈپ ئىشقتىن بىقارارا بولىدى . موماي

سەرۋىسىسىن، بۇ ماكانغا نېمە سەۋەپتىن كېلىپ قالدىڭ؟ — دەپ سورىدى.

جاھاندار سۇلتان باشقا سۆزلەر بىلەن جاۋاب بېرىپ، سىرلىرىنى ئېيتىمىدى. بىراق ۋەزىر پاراسەت بىلەن ئۇنىڭ پادىشەنگىز خىزمىتىگە بېرىپ، ئۆزى ئاڭ پادىشاھنىڭ قىلىكىدىن خەۋەر تېپىپ شاهزادە ئىكەنلىكىدىن خۇشىقىدۇر. بۇدا ئەم مەسىنى بايان قىلىدى. پادىشاھ لىغاننىڭ ھەممىسىنى بايان قىلىدى. خۇشال بولۇپ: «شاراپەتلەك ياخشى پەيتنە توينى باشلاڭلار» دەپ بۇيرىدى. مۇنەججىم ۋە ھۆكۈملار قۇرئە سېلىپ ياخشى پەيتنە توينى باشلاپ، شەھەرنى ھېيت - ئايەم تۈسبىگە كىرگۈزدى. مەلىكىنى زىبۇ - زىننەت بىلەن بىزەپ، يېڭى كېلىنىڭ تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ، قىرقى كۈن توى قىلىپ بەردى. بۇ تەرىقىدىكى ھەشىمەتلەك توينى دۇنيادا ھېچكىمۇ كۆرگەن ۋە ئاڭلىغان ئەمەس ئىدى. ئۇندىن كېيىن جاھاندار سۇلتاننى ئېسىل كىيمىلەر بىلەن ياساپ پادىشاھنىڭ تۇرالغۇسخا كەلتۈرۈپ ھەر تەرىپتىن مۇبارەكەلەر ياغىدۇرۇپ بېشىغا زەرلەر چېچىپ، سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇغۇزۇپ مەلىكىنى شاهزادىگە نىكاھ قىلىپ بەردى. كېنىزىڭ ۋە خاس خىزمەتكارلار ھەرمىنى چېنىدەك ياساپ زىبۇ زىننەتلەر بېرىپ، جاھاندار سۇلتاننى كىرگۈزۈپ، بەھەۋەر بانۇ بىلەن بىر تەختىكە ئولتۇرغۇزدى. كەچ كىرگەن ۋاقتىتا ئۆيىنى باشقىلاردىن خالىق قىلىپ ئىككى مۇشتاقىنى بىرى - بىرى بىلەن كۆرۈشتۈردى. ئىككى ئاشقى - مەشۇق بىر - بىرىنى كۆرۈپ غايەت ئىشتىياقتىن سائەتلەپ گاراخ بولۇپ ئولتۇردى، ئاھىر بەھۇش بولۇپ يىقلىدى. بۇ سەرلاردىن ۋاقتىپ بولغان مەلىكىنىڭ بىر مەھرىمى بۇلارنىڭ يۈزىگە گۇلاب سېپىپ

پىپ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، بۇ ئىشلارنى مەلۇم قىلدى. پادىشاھ بىرەر سا- ئەت ئويلانغاندىن كېيىن، دۆلەت ئەمەرلىرىنى ھازىر قىلىشنى بۇيرىدى. ئۇلار جەم بولغاندىن كېيىن، پادىشاھ قىزى بەھەۋەر بانۇ بىلەن جاھاندار سۇلتاننىڭ ئوتتۇرسىدىكى مۇھەببەتنى ئوتتۇرغا قويۇپ مەسىلەت سورىدى. بارلىق دۆلەت ئەمەرلىرى مەسىلەھەتنى بىر يەرگە قىلىپ:

— ھەي ئالىم پادىشاھى، بۇ سر كىشىلەرگە ئاشكارا بولغۇچە بىر ئىلاجىنى قىلىش لازىمدۇر. چۈنكى ئىشق يولىدا نەسەھەت كار قىلمايدۇ. ئەمدى ئەڭ ياخشى ساۋاپلىق ئىش مەلىكىنى ئۇ يىگىتكە ئۆيەپ بېرىشتۈر. شۇندىلا بۇ پەتنە ئۇتى پەس بولغا يايى. ئەگەر بۇ ئىشقا سەل قارىلىپ مەلىكىدىن بىرەر ئىش مەيدانغا كېلىپ قالسا، بەتىمالارغا سەۋەب بولۇر. بۇ تەرىقىدىكى ئىشلار بۇرۇنقى زاماندا ۋە ھا- زىرمۇ كۆپلىكەن پادىشاھلارنىڭ بېشىغا چۈشكەندۇر، — دېدى.

— پادىشاھ ئەمەرلىرىنىڭ سۆزىنى ئورۇنلىق تېپىپ، ئەقىل - پاراسەتنە كامالەتكە يەتكەن كىشىسىدىن بىر كىشىنى يىگىتىنىڭ ھەققىتىنى ۋە ئەسلى نەسەبىنى بىلىپ كەلسۇن دەپ ئەۋەتتى. پادىشاھنىڭ ئەقلىلىق دانى ۋەزىرلىرىدىن بىرى بۇ ۋەزىپىنى ئۆز ئۇستىگە ئالغا بولۇپ، بااغعا كېلىپ جاھاندار سۇلتان بىلەن ئۇچرىشىپ، بىرەر سائەتتەك ھەمسۆھبەتتە بولۇپ ئولتۇردى. ۋەزىر جاھاندار سۇلتاننىڭ سۆز-لىرىدىن پادىشاھ نەسىدىن ئىكەنلىكىنى بىلدى. ۋە:

— ھەي يىگىت، سەن قايىسى گۇ- لىستاننىڭ گۈلى ۋە قايىسى بۇستاننىڭ

ئېيتىپ، قايتىشقا رۇخسەت بېرىشنى ئىلتىن ماس قىلدى . پادشاھ سەپەرنىڭ مېھىتىنى ۋە ھاۋانىڭ سوغۇقۇقىنى باھانە قىلىپ «با-ھار غىچە تۇرۇڭلار، باھار ۋاقتىدا سەپەر قىلىش ياخشىدۇر» دەپ رۇخسەت بەرمىدى . جاھاندار سۇلتان ئامالسىز پادشاھنىڭ سو-زىنى رەت قىلالماي ، باھار غىچە تۇرۇشقا ماقۇل بولدى . نەچچە ۋاقتىن كېپىن ھاۋا-نىڭ ھارارتى يوقلىپ قىش پەسىلى كەلدى . جاھاندار سۇلتان ئۆزىنىڭ خىلۋەت ئۆيىگە كىرىپ ، بەھەۋەر بانۇ بىلەن ئىشەت جامىنى ئالەمچە ئايلاندۇرۇپ ، غەم - ئەندى شىلەردەن خالى حالدا ئارزو ھەۋە سلىرىنى قاندۇرۇپ ئولتۇردى .

ئەلقيسىه ، جاھاندار سۇلتان قىش پەسىلىنى پاراغەت بىلەن ئۆتكۈزدى . ۋاقت هوت ئايلىرىدىن ھەممەل ئايلىرىغا قەدم قويىخان ۋاقتىتا يەر يۈزىنىڭ ھەممىسى كۆكەمىزاز بولدى . بۇلۇل گۈلنىڭ ۋىسال شارابىدىن مەست بولۇپ گۈل - چىمەنلەر سەھنىسىدە نەغىملەرنى ۋا-يىغا يەتكۈزدى .

خۇش بۇي نەرسىلەرنى بۇرۇنلىرىغا تۇتقاندىن كېپىن ھوشلىرىغا كېلىشتى . شاھزادە بىلەن مەلىكە بىر - بىرىنىڭ قوينىغا كىرىپ باشلىرىغا ئارزو - ھەۋە سلىر چۈشۈپ بىرى بولسا غۇنچىدەك ئېچىلماقنى ئارزو قىلدى ، يەنە بىر بولسا مەست بۇلۇلداك گۈل بەرگىنى چوقۇلاشقا باشلىدى . ئاقىۋەت ئۇ بۇلۇل بۇلۇل ھەسرتىدىن گۈلنىڭ غۇنچىلىرىنى تۇمىشۇقلرى بىلەن چۈشۈردى ، تېشىلمىگەن ئۇنچىنى مۇشەققەت ئالماسىلىرى بىلەن شىكاپ ئېيلەپ قىزىل ياقۇتقا ئايلاندۇردى . خام كۆمۈشنىڭ گىرۋە كىلىرىنى نۇرغا تولدۇردى . جاھاندار سۇلتان تەڭرى تائالانىڭ مەدەتكارلىقى بىلەن مۇرادىغا يېتىپ مەقسەت گۆھىرىنى قولغا كەلتۈردى . نەچچە ۋاقت ئۆمىرىنى ئېش - ئىشەت بىلەن ئۆتكۈزۈپ ، تەڭرى تائالانىڭ دەرگاھىغا ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز شۈكىرى سانالارنى بەجا كەلتۈردى . بىر كۈنى جاھاندار سۇلتان پادشاھنىڭ خىزمىتىدە ناھايىتى ئەدەب بىلەن ئولتۇرۇپ ئۆز ۋەتىنىنىڭ ئىشتىياقىدىن سۆزلەر

جاھاندار سۇلتاننىڭ پادشاھقا زىليت بېرىپ ئۆز ۋالايىت ئاتالانغاتلىقى

بولىغان ئۆي - ما كانسىز گادايىغا ئاشق بولۇپ توپ قىلدى . ئەجەبلەنەرلىكى شۇ-كى ، بىر قەلەندەر گادايىنى پادشاھزادە گۈمان قىلىپ ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن پەخىر-لەندى . مەلىكە شاھزادىلەر بىلەن كونا جەندە كولاح ، كېپىش ۋە جاملارنىڭ ھېچ-قانداق ئالاقىسىنىڭ يوقلىقىنى بىلەمەيدۇ» دېيىشتى . مەلىكە بۇ سۆزلەرنى ئىشتىپ ئەھۋالى پەريشان بولۇپ ، جاھاندار سۇلتانغا بۇ سۆزلەرنى بايان قىلدى . شاھزادە مەلىكە

رىۋايه تىجىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ : بەھەۋەر بانۇ ئىشقىنىڭ ھۆكمى بىلەن جاھاندار سۇلتاننىڭ خوتۇنلىرى جاھاندار بولدى . شەھەرنىڭ سۇلتانلىقى بەھەۋەر بانۇغا تەنلەر ياغدۇرۇپ ، «مەلىكە مۇشۇ ۋاقتىقىچە سەۋىر قىلىپ كۈتۈپ ، ھەر تەھەپتىن كەنگەن مەرتىۋلىك پادشاھلارنىڭ ھېچقاندىغىنىڭ تەلپىنى قوبۇل قىلاماي ، ئاخىرى ئەسلى نەسلى مەلۇم

ئۇندىن كېيىن ئەدەب بىلەن ئۆلتۈرۈپ :
— ئەي ئالىم پادشاھى ، بۇ خىل
دىكى زىيىاپەت سىزدەك ئالىي مەرتىۋىلىك
پادشاھقا لايق ئەمە ستۇر . كەمنە بۇ دىياردا
مۇساپىر ۋە غېرىپ بولغانلىقىم ئۈچۈن ، تۆ-
ۋەن كۆرمەي قوبۇل قىلىشىڭىزنى ئۈمىد
قىلىمەن ، — دېدى .

پادشاھ ۋە بارلىق دۆلەت كاتتىلىرى
بۇ ئاجايىپ - غارايىپلارنى كۆرۈپ ناھايىتى
ھېرالىقتا قالدى . بۇ خىلدىكى بايلقلار
ھېچقانداق پادشاھنىڭ خەزىنسىدە
بولمىغانلىقى ئۈچۈن ، پادشاھقا تولىمۇ ئە-
تىوارلىق كۆرۈندى . بۇ ئىش دەرھال شەھەر
ۋە سەھرالارغا يېپىلىپ جاھاندار سۇلتانغا
تەنلىر قىلغان كىشىلەر شەرمەندە بولدى .
تامامى خەلق ئۇنىڭ ئېسىل نەسەپلىك
پادشاھزادە ئىكەنلىكىگە قول قويىدى .

ئەلقيسىه ، جاھاندار سۇلتان زىيا-

پەتىن كېيىن ، پادشاھقا ئۆز ۋەتىنىڭ
قايىتىش ئىلتىماسىنى قويىدى . پادشاھنىڭ
گەرچە بەھر ۋەربانۇدىن ئايىلىشقا كۆزى
قىيمىسىمۇ بۇ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلىپ ، با-
دىشاھلىق سەلتەنتىنگە مۇناسىپ حالدا كۆپ
ئالتنۇن - كۈمۈش ، ياقۇت - ئەنبەرلەرنى
ھەدىيە قىلىپ ، شامالدەك تېز يۈرگۈچى
ئاتلارنى تاغدەك بۈيۈك پىللارنى ۋە گۈزەل
كېنىزەك - غۇلاملارنى ھەمراھ قىلىپ ،
ياخشى پەيتىن تاللاپ خوشلاشتى . جاھاندار
سۇلتان بەھر ۋەربانۇنىڭ ئانسىنىڭ يېنىغا
بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتى .
بەھر ۋەربانۇنىڭ ئانسىسى پەرزەنتىنىڭ
ھىجرانىدىن بىتاقەت بولۇپ :

— ھېي جاھان شاھزادىسى ،

نىڭ كۆڭۈل پەرسانلىقىنى يوق قىلىش
ئۈچۈن پادشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ :

— ئۆزلىرىنىڭ مېھر بانلىق قىلىپ ،
كەمنىنىڭ مىسکىن كۈلبىسىگە قەدمەم
تەشرىپ قىلىپ ، كۈلەمگە قادالغان تۇغ
ئەلەملىرىنى ئەرش ئەلاغا يەتكۈزىلە ، مەنمۇ
بىچارىلىقىمغا لايق خىزمەتلەرىدە بولسام
دېگەن ئازىزۇدىمەن — دېدى . پادشاھ ئۇ-
نىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى . شاھزادە
زىيىاپەت ئەسۋاپلىرىنى تەبىyar قىلىپ ئىنتىزار
بولۇپ تۇردى . قۇياش تاجىلىك پادشاھ
بارلىق دۆلەت ئەربابلىرى بىلەن كېلىپ باغقا
ئورۇنلاشتى . جاھاندار سۇلتان مۇزىكى-
چىلارنى نەغمىگە ، ساقىلارنى شاراب جامىنى
پەلەكتەك ئايلاندۇرۇشقا بۇيرۇپ شاھانە
بەزمىلەرنى ياسىدى . ئازراق ۋاقتىن كېيىن
داستىخان سېلىنىپ ، ھەر خىل تائام ، رەڭ-
گارەڭ مېۋە ھەم شەرىيەتلەرنى كەلتۈرۈشنى
بۇيرۇپ ئۆلتۈرۈشنىڭ ئۆتتۈرسىدا قويىدى .
بارلىق دۆلەت كاتتىلىرى بۇ تائاملارىنىڭ بىر
كونا جامىنىڭ ئىچىدىن چىقىنىدىن ھېرالان-
لىققا چۆمۈپ تەھسىن ئاپىرىنلار ئۇقۇيىتتى .
تائام ۋە شارابلار بۇ ۋىلايەتنىڭىكىگە ئەسلا
ئۇ خىشىمايتتى . ئۆلتۈرۈشنىڭ بىر تەرىپىگە
خۇش بۇي دۇتلار يېقىلغان بولۇپ ، ئۇنىڭ
خۇش ھىدىدىن يۈلتۈن ئالىم خۇش پۇراقا
پۈركەنگەنىدى . تائام يېپىلگەندىن كېيىن
جەندىنىڭ ئىچىدىن خىلمۇ - خىل
لىساپلارنى چىقىرىپ پادشاھ باشلىق بارلىق
دۆلەت ئەربابلىرىنىڭ ئالدىغا قويىدى . بۇنداق
كىيىملەرنى دۇنيادا ھېچقانداق كىشى
كۆرگەن ئەمەس ئىدى . ئۇنىڭدىن باشقا
يەنە خەزىنسىنىڭ ئىچىدىن ھېسابغا
ئادەمزا تىنىڭ ئەقلى لال بولىدىغان جاۋاھىر
ۋە گۆھەرلەرنى چىقىرىپ تەقدىم قىلدى .

لایىق قولۇمدىن كېلىشىچە خىزمەتلىكىنى
ۋايىغا يەتكۈزۈدۈم . ئەمدى مېھربانلىق قىلىپ
رۇخسەت بېرىشىڭىزدىن ئۇمىدۋارمەن .
مەنمۇ ئۆز ۋەتىنىمەن بېرىپ ياشلىقىدىن
بىرگە دىلغا ئارام بېغشلايدىغان كۆك
لمەزاردا بىرگە سەيلىقىلىپ ئۇينايىدىغان يار
- بۇرا دەرسىم بىلەن ئۇچراشىم . ھەم
سىزنىڭ نام شەرىپىڭىزنى پۇتكۈل يەرىيۇ -
زىگە تارقاتىم ، — دېدى .

شاھزادە گەرچە تۇتسىدىن كۆڭۈل
ئۆزۈشكە رازى بولمىسىمۇ كۆپ يالقۇرغانلىق
قىدىن ئامالسىز رۇخسەت بەردى . تۇتى ئۇلار
بىلەن خوشلىشىپ كۆككە پەرۋاز قىلىپ
ئۇچۇپ كەنتى .

بەھەرەۋەز بانۇ كاتتا دۆلەتتە چوڭ بولۇپ
بېشىدىن ئىسىسىق - سوغۇق ئۆتىمىگەن ،
ھازىر سېنىڭ ھەمياستۇق ئاياللىڭ ھەم
خىزمەتكارىڭدۇر . ھەر تەرمىلەردىن
ياردەمە بول ، — دەپ يىغا - زارە قىلىپ
خوشلاشتى .

شاھزادە كىشىلەر بىلەن خوشلىشىپ
كۆڭلى غەمكىن بولۇپ مىنسوھەۋاراد
شەھىرىدىن چىقىپ ئۆز ۋەللايتىمەن سەپەر
قىلدى . ئۇلار بىر مەنزىلگە كەلگەن ۋاقتىتا
تۇتى شاھزادىگە دۇئا سانلار ئېيتىپ :
— ھەي ئالىي مەرتىۋىلىك شاھزادە ،
تەڭرى تائالاغا كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن .
مەندەك زەئىپ بىر ئۇچۇم تۈكىنىڭ ئەقىدە
ئىخلاصى سىزگە مەلۇم بولدى . ئەھۋالىمغا

شاھزادىنىڭ دەشت باياوانغا جۈشۈپ مەلسىنىڭ دەرد پىراتقا گىرىتىلار بولغانلىقى ، ئادەم
سۈرەتلىن جىقىپ ، ھەليون سۈرەتىگە كىرىنلىكى

رۇرىيەتتىن ئىكەن» دەپ يەنە :
— ھەي ئېزىز كىشى ، خىجالەت
بولماي خاتىر جەم بولغان . ئۇ نەرسىلەرنى
بىزىلەردىن ئېلىپ كەتكىنىڭدە ساڭا بەخش
قىلغانىدۇق . ساڭا ھالال بولسۇن ، چۈنكى
سەن بىزىلەرگە ياخشىلىق قىلىدىك ، بىزىلەر دە
ھەققىڭىش باردۇر . ئەمدى خالىساڭ يەنە بىر
نېمەتنى ساڭا بەخش قىلىمىز . بۇ سەندىن
باشقاقا ھېچ كىشىگە مۇيە سىسەر بولماستۇر ، —
دېدى . شاھزادە :

— قانداق نېمەتتۈر ؟ — دەپ سو .
رىدى . يىگىتلەر :

— بىر ئىسمى ئەزەمنى ساڭا
ئۆگىتىمىز ، ئۇنى ئوقۇپ ئۆزۈ گە دەم سېـ

رىۋايەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ :
جاھاندار سۇلتان تۇتىغا رۇخسەت
بېرىپ ، ئۆز ۋەتىنىگە قاراپ سەپەر قىلدى .
ئۇلار ناھايىتى كۆپ تىرىشچانلىق بىلەن تېز
يۈرۈپ ئىككى يىگىتىنىڭ توت پارچە
ئاجايىپ نەرسىسىنى ئالغان ماكانغا كەل
دى . ئۇ ئىككى يىگىت دەرىيانىڭ ياقسىدا
ئۇلتۇرغانىدى . شاھزادە ئۇلارنى كۆرۈپ
خىجالەت بولغان حالدا ئۇلارغا كۆرۈنۈش
قىلىپ ئالغان نەرسىلىرىنى ئالدىغا قويۇپ
ئۆززە ئېيتتى . شاھزادە بۇ نەرسىلەرنىڭ
ياردىم ، بىلەن مۇرادىغا يەتكەن ۋەھەلىرىنى
باشتىن - ئاخىر يىگىتلەر كە بايان قىندى .
ئۇ يىگىتلەر «شاھزادىنىڭ بۇ قىلىمىشى زۆـ

خاندا «پەلەك ئۆز ئوپۇنلىرىنى كۆرسىتىپ بەھەۋەر با نۇنىڭ ۋىسالىغا يەتسەم ئەجەب ئەمەس» دەپ يوشۇرۇن ھالدا ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن تاپانداب كەلگەندىدى . يىگىتلەر شاهزادىگە ئىسمى ئەزەمنى ئۆگىتىپ تۇرغان ۋاقىتتا ئۇمۇ بىر بۇلۇڭدا پايلاپ تۇرۇپ ئۆز ئىنى ئۆگىنىڭ ئەنلىرىنى.

شاهزادە بىر ئىككى مەنزىل يۈرگەن دىن كېيىن ھورمۇز ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن كېلىپ ھەمراھ بولدى . سىرتىدا ناھايىتى ئېتقاد ۋە ئىخلام بىلەن خىزمەتكار بەندىلىكىنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ كۆڭۈل - كۆكىسى بىلەن خىزمەت قىلغاندەك ئىدى . لېكىن كۆڭۈلدىه پۇرسەت ئىزدەپ يۈرەتتى . نەچچە ۋاقىتتىن كېيىن ئەينى ۋاقىتتا بىر سېخىسى دىل دەرۋىشنىڭ شاراپتى بىلەن ئۆتكەن دەريانىڭ ياقىسغا كەلدى . ئۇلار ئۇ دەرييادىن ئۆتۈپ ئۆز دىيارنىڭ داشرىسىگە داخل بولدى .

قازارا، جاھاندار سۇلتاننىڭ ھەقىقتىدىن خەۋەردار بولغان بىر كىشى ئۇلارنىڭ ئالدىدىن چىقتى . شاهزادە ئۇنى ئۆزىنىڭ كەلگىنلىدىن ئاتامغا خەۋەر بەرگىن ، دەپ ئەۋەتتى . ئۆزى «خىزمەتكارلار كەلگەندىن كېيىن يولغا چىقاىىلى» دەپ ئۇ جايدا تۇردى . ھورمۇز :

— ھەي شاهزادە، بۇ ماكان شىكارغا ناھايىتى ياخشى جاي ئىكەن . شەھەردىن خەۋەر كەلگۈچە ئۇۋغا چىقىمىز، سەپەز-نىڭ رەنج مۇشەقەتلەرى يوق بولىدۇ، — دېدى .

ئەلقىسى، ھورمۇز شاهزادىنى ۋەسى-ۋەسىگە سېلىپ شىكارغا ئېلىپ چىقتى .

لىپ خالىغىنىڭ بويىچە ھەر خىل ھايۋان سۇرتىگە ياكى ئادەم سۇرتىگە روھىنى كىرگۈزىسىن، — دەپ جاۋاب بەردى . جاھاندار سۇلتان :

— ھەي يىگىتلەر، مەن سىلەرنىڭ ھەقىقلارغا خىيانەت قىلغان تۇرسام، سىلەر مەندىن مىننەتدار بولغۇدەك يەنە نېمە ياخشىلىقلارنى قىلدىم، ئېيتىپ بەر سەڭلار، — دەپ سورىدى . يىگىتلەر :

— ھەي شاهزادە، بىز ئىككىمىز گە ئاتىمىزدىن نۇرغۇن غارايىپ بۇيۇملار ۋە ما- تالار مراس قالغانىدى . مراسلارنى تەقسىم قىلىپ سەن ئالغان نەرسىلەرنىڭ تەقسىما- تىغا ئاجىز كېلىپ ئارىمىزدا نىزا پەيدا بولغانىدى . ئامالسىز قىلىپ، «بىر كىشى كېلىپ تەقسىم قىلىپ بەرسە، نىزا يوقالسا» دەپ كۆتۈپ تۇرۇشتۇق . قازارا، سەن بىر تەرەپتىن كېلىپ بۇ نىزانى يوق قىلدىلار . بۇ ۋەقەنى تەڭرى تائلانىڭ بىزگە ئاتا قىلغان ئىنایىتى دەپ بىلىپ سەندىن خۇرسەن بولدۇق . ئەمدى ئالغان نەرسىلەرنىڭ گە رازىمىز . بۇ باھانە بىلەن مۇرادىلەك ھاسىل بولدى . سائىقا ھالال بولسۇن، — دەپ جاۋاب بەردى . جاھاندار سۇلتان بۇ يىگىت لەرنىڭ ھىممىتىگە ئاپىرىن ئۇقۇپ، ئىسمى ئەزەمنى ئۆگىنىپ ئۇلار بىلەن ۋىدىالشىپ يولغا راۋان بولدى .

جاھاندار سۇلتاننىڭ ئاتىسىنىڭ بىر ۋەزسىرى بار بولۇپ ئۇنىڭ ھورمۇز ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىدى . ئۇمۇ (يۇقىرىدىكى سەزەنلاردا سۆزلەپ ئۆتكەندەك) بەھەۋەر- باشۇنىڭ پىراقىدا زالىھ قىلىپ يۈرەتتى . شاهزادە مەلىكىنى ئۆز دىيارغا ئېلىپ ماڭ .

ھۆكمى بىلەن روھىنى ئۆز قىلىپىدىن
چىقىرىپ كىيىكىنىڭ بەدىنىگە كىرگۈزدى .
ھورمۇز بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ ۋاقتىنى غەنەمەت
بىلىپ، ئۆز روھىنى شاھزادىنىڭ بەدىنىگە^{كىرگۈزۈپ}، چەبىدە سلىك بىلەن جاھاندار
سۇلتاننىڭ ئېتىغا مېنىپ ناھايىتى خۇشاللىق
بىلەن بەھەۋەر بانۇنىڭ خىزمىتىگە يۈرۈپ
كەتتى .

رىۋا依ەتچىلەر ھېكايسىنى مۇنداق
داۋاملاشتۇرىدۇ :

ھورمۇز مەلسىكىنىڭ خىزمىتىگە كېـ
لىپ ئولتۇردى . مەلىكە شاھزادىنىڭ چىراي
تۇرقى ۋە بەزى قىلىقلەرنىڭ باشقىچىرەك
تۇرغانلىقىنى كۆردى . بۇ ئەھەۋالارنى
كۆرۈپ بىرەر نەرسىنى سەزگەندەك بولدى ،
بىراق يۈزىگە سالمايلا ، بەزى مەسىلەت ۋە
ھەمسۆھىبەتتە بولۇپ ، يالغاندىن كېسەل
بولغان بولۇۋېلىپ ، ئۆخلايدىغان جايىغا
كىرمىدى . ھورمۇز بولسا «مەلىكە
ساقايانىدىن كېيىن ئازىز ئارمانلىرىمنى
قاندۇردىن» دېگەن ئۇمىدەت خام تامادا
يۈرەتتى .

جاھاندار سۇلتاننىڭ ئاتىسى ئۇلارـ
نىڭ كەلگەنلىك خەۋىرىنى ئائىلاپ ، دۆلەت
كاتىلىرىدىن بىرئە چە كىشىنى ئالدىغا
ئەۋەتتى . ئۇلار كېلىپ ھورمۇزنى شاھزادە
دەپ بىلىپ ئايىغىغا يېقلىپ ئىززەت - ھۇرـ
مەت بىلەن پادشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ
باردى . پادشاھمۇ ئۆز پەرزەنتىم دەپ بـ
لىپ ، باغرىغا بېسىپ ئۇنىڭ بېشىدىن كۆپ
جاۋاھىرلارنى چاچتى ، ئاندىن ھېيتـ
بايرام بەزمىلىرىنى ئەپپەنلىك زىيابەتـ

قەزارا ، شاھزادىنىڭ قارىشىسىدىن بىر كـ
يىك پەيدا بولدى . شاھزادە ئوق بىلەن
ئۇرۇپ سەيد قىلدى . ھورمۇز :

— ھەي جاھان شاھزادىسى ، مەن
دۇنيادا ھېچكىم بىلمەيدىغان بىر ئىلىمنى
بىلىمەن ، — دېدى . شاھزادە :

— قانداق ئىلىمنى بىلىسەن ، —
دەپ سورىدى . ھورمۇز :

— ئىسىمى ئەزەمنى بىلىمەن ،
خالىسام روھىمنى باشقا بەدهنگە كىرگۈزـ
مەن ، ئەگەر خالىساڭ ، مېنىڭ ئىززەت
ھۇرمىتىمىنى ساقلىساڭ ، باشقا كىشىگە ئۆـ
گەتمەي ساڭا ئۆگىتىپ قويىمەن ، —
دېدى . جاھاندار سۇلتان بۇ دۇنيانىڭ ھىيلى
مىكىردىن غاپىل بولغانلىقىدىن ۋېھتىياتىنى
 قولىدىن بېرىپ :

— مەن بۇ ئىلىمە ساڭا موھتاج
ئەمەسمەن ، بەلكى سەندىن ياخشىراق بـ
لىمەن ، — دېدى . ھورمۇز ھىيلە
بىلەن :

— پادشاھلارغا يالغان سۆزلەش
ياراشمايدۇ ، — دېدى . شاھزادە دەرگەزەپ
بولۇپ :

— ھەي ئەقلىسىز ، ئەگەر دەۋايمىنى
كۈچلۈك دەلىل بىلەن كۆرسەتسەم شەرـ

مەندە بولىسىن ، — دېدى . ھورمۇز :

— ئەگەر مۇشۇ ۋاقتىتلا روھىنى
بەدىنىڭدىن چىقىرىپ بۇ كىيىكە كىـ
گۈزسەڭ قېنىمىنى توکسەممۇ رازىمەن ، —
دەپ شەرت قىلدى .

ئۆز بەختىنى ۋەپران قىلغۇچى
شاھزادە ۋېھتىياتىنى قولىدىن بېرىپ ، قازانىڭ

ئەلقىسىه، گەپنىڭ خۇلاسىسى
بۇكى نەچچە ۋاقتىن كېيىن پادشاھ بۇ
دۇنيادىن سەپەر قىلدى. پەلەكىنىڭ
ئايلىنىشى بىلەن ھورمۇزنى پادشاھ قىلىپ
سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇر غۇزۇپ ئىقابا
دۆلىتتىنىڭ ناغرىسىنى ئەۋجىگە چىقىرىپ،
مەملىكەتنى ئۇنىڭ ئەملىر - پەرمانغا
تاپشۇردى.

بەردى. مەلىكىنى بولسا ھەرم ئۆيگە كىر-
گۈزۈپ ئىززەت تەختىدە ئولتۇر غۇزۇدى.
ھورمۇز پادشاھنىڭ بۇ خىزمىتدىن خۇ-
شاللىققا چۆمۈپ ھەرم ئۆيگە كىرسىپ
كېنىزە كەلەر بىلەن ئىشرەت جامىنى پەلەكچە
ئايلاندۇرۇپ ئولتۇردى. ئەمما بەھر ۋەربانۇ
پاراسەت بىلەن ئۆزىنى ناتىۋانلىق ياستۇقىغا
تاشلاپ، كېسەل بولغان بولۇپ ياتتى.

جاھاندار سۇلتانىڭ بایلۇن جەزرىلرداھ كۆپ مەھنەت وە مۇشە قەتلەر تارتىپ ئاقىۋەت مۇرادىغا پەتكەنلىكى

بۇلۇڭىدا بىر دەرەخنىڭ سايىسىنى ئۆزىگە
ماكان قىلىپ ئولتۇر غانىدى. سەيياد ئۇ
دەرۋىشكە مۇخلۇس ئىدى. شارەكىنى ئۇنىڭ
خىزمىتىگە ئېلىپ كېلىپ كۆرسەتتى.
شارەك پەلەكىنىڭ كاجلىقىدىن دامغا گىرىپ
تار بولدى، ئاماللىز قازاغا تەن بېرىپ
ئازراق ئويلىنىپ پىكىر يۈرگۈزگەندىن كې-
يىن يۇقىرى ئاواز بىلەن:

— خۇداغا شۇكىرى، ئاخىرى
مۇرادىمغا يېتىشتىم، — دېدى.
دەرۋىش بۇ سۆزدىن تەئە ججوپلى-
نىپ:

— ھەي قوش، تىل بىلمىگىنىڭ
ئۇچۇن، شۇگىرى قىلماقنىڭ ئۆزى ئازادلىق
ئۇچۇن بولىدىغانلىقىنى بىلمەيسەن، ھازىز
سەن قەپەز زىندانىدا بەنت تۇرۇپ، يەنە
نېمىگە شۇكىرى قىلسەن، — دەپ سورىدى.
شارەك:

رىۋا依ەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ:
جاھاندار سۇلتان كېيىكىنىڭ بەد-
نىگە كىرگەندىن كېيىن ھورمۇزنىڭ
قورقۇنچىسىدىن وە سەييادنىڭ ۋەھىمىسىدىن
بىر يەرده تۇرالماي، گاھى دەشت، گاھى
تاغلاردا قېچىپ يۈرەتتى. بۇ ئىشلاردىن
نەچچە ۋاقتىلار ئۆتۈپ كەتتى. بىر كۈنى
بىر جەزىرىدىن ئۆتۈپ كېتىپ باراتتى. بىر
بوستانلىقتا گۈل - گىياھلارنىڭ ئارسىدا
بىر شارەكىنىڭ ئۆلۈكى تۇرغانلىقىنى
كۆردى. شاھزادە تۇتىنىڭ قېلىپىگە كە-
رىپ، دەرھال هاۋاغا پەرۋاز قىلىپ، ئۆز
شەھرى تەھەپىكە قاراپ ئۇچتى. ئازراق
پۈرسەتتىن كېيىن بىر بافقا كىرىپ بىر
دەرەخنىڭ شېخىغا قوندى. قازارا، بۇ دە-
رەخكە بىر سەيياد دام قورغانىدى. قونغان
ھامان دامغا گىرىپتار بولدى. سەيياد تۇتۇپ
شەھەرگە ئېلىپ ماڭدى. بىر دەرۋىش
تۇرمۇش تەئەللۇقدىن كېچىپ شەھەرنىڭ

«غۇنچە نېمە ئۇچۇن قىسىچىلىقتا ئۇنىدىۇ؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «ئالىتۇن - كۈمۈش يىغىش بىلەنلا بولغانلىقى ئۇچۇن » دەپ جاۋاب بەردى . مەن يەنە : «گۈل نېمە ئۇچۇن ھەممە يەردە ئېزىزلىنىدىۇ؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «خوش بۇي ۋە ئۇچۇق چىراي بولغانلىقىدىن» دەپ جاۋاب بەردى . مەن : «سەرۋى ئېمە ئۇچۇن ئېگىز ئۆسىدىۇ؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «زاتىدا كاجلىقى ، ئەگرىلىكى بولغانلىقى ئۇچۇن» دەپ جاۋاب بەردى . مەن يەنە : «خەلقى ئالىمەدە ھەممىدىن ياخشى نەرسە ئېمىدىۇ؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «تەڭرى تائالانىڭ خۇشىنۇدۇلىقى» دەپ جاۋاب بەردى . مەن : «قاناداق مىجەز - خۇلۇق ئەڭ پايدىلىق؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «يامان يولداشتىن قاچ ماقاق» دەپ جاۋاب بەردى . مەن : «دانا كىمدىر؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «شەيتاننىڭ مىكىدىن ساقلانغان» دەپ جاۋاب بەردى ، دېدى .

دەرۋىش شارەكتىڭ سۆزلىرىدىن خۇشال - خۇرام بولۇپ ئۇنىڭ سۆھبىتىنى تەڭرى تائالانىڭ ئاتا قىلغان مەرھىمتى دەپ بىلدى .

ئەلقىسى، بىر كۈنى قەپەسىنى كۆتىرىپ سەيلە قىلىپ يۈرەتتى . تۇبۇقلىز كىشىلەرنىڭ ھەر تەرەپتىن توب - توب بولۇشۇپ كېلىپ شەھەر تەرەپكە كېتىپ بېرىشقاڭلىقىنى كۆردى . دەرۋىش : - نېمە ئىش بولۇپتۇ؟ - دەپ سورىدى . بىر كىشى :

- بىر كېلىشكەن خوش سورەت يىگىت گۇناھ قىلغانىكەن ، ئۇنىڭ ئۇچۇن ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىپتۇ . قازى ۋە ئۆلۈمالار - ئىڭ ئوتتۇرمسىدا ئۇنى ئۆلۈمىدىن خالاس

- هەي خوجا ، دۇنيادا ھېچ نېمەت سېنىڭ سۆھبىتىنىدىن ياخشىراق ئەمەستۇر . بۇنىداق دۆلەتنى ھەمىشە ئارزو قىلاتتىم . مۇرادىم ھاسىل بولدى . شۇ سەۋەبتىن شۇكىرى قىلىمەن ، - دەپ جاۋاب بەردى . شارەكتىنىڭ سۆزى دەرۋىشكە يېقىپ : - ھەي زېرەك قوش ، سۆزۈڭ پىستىدەك مېغىزلىق ۋە قەنتىدەك شېرىن ئىكەن ، - دېدى . شارەك :

- جاھان كۆرگەن ئەربابلارنىڭ سۆھبىتىدە كۆپ ئۇلتۇرغان جانۋار - مەن ، - دەپ جاۋاب بەردى . دەرۋىش :

- سەن ئۇلارنىڭ سۆھبىتىدىن ھەر خىل نەرسىلەرنى ئۇگىنىپسەن ، ماڭا بايان قىلىپ بەرگىن ، پايدىسى تېگىپ قالار ، - دېدى . شارەك :

- مەن بىر تەجربىگە باي تۇتىنىڭ سۆھبىتىگە داخل بولۇم . ئۇ - ئىگىدىن : «نېمە ئۇچۇن سۈبەنى كىشىلەر ياخشى كۆردىۇ؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «مىسکىنلەرگە ھەر سەھەر دەمىسىق نان بەرگەنلىكى ، يەنى ئاپتاپنى چىقىرىپ ئالىمگە نۇر چاچقۇزغانلىقى ئۇچۇن؟» دەپ جاۋاب بەردى . مەن يەنە : «ھوما قۇشىنىڭ سايىسى نېمە ئۇچۇن مۇبارەك كۆرۈنىدۇ؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «دۇنيانىڭ نېمەتلەرنى قويىپ، بىر قۇرۇق سۆگە كە قانائەت قىلغاڭلىقىدىن» دەپ جاۋاب بەردى . مەن : «قۇياشنىڭ دىلى نېمە ئۇچۇن روشهندۇر؟» دەپ سورىدىم . ئۇ : «يېگانلىقى ئۇختىيار قىلغانلىقى ئۇچۇن» دەپ جاۋاب بەردى . مەن يەنە : «ئەنقانىڭ ئاۋازى نېمە ئۇچۇن يۇقىرى بولىدۇ؟» دەپ سورىدىم ئۇ : «بۇ لۇڭلارنى ماكان قىلىشىنى قوبۇل قىلغانلىقىدىن» دەپ جاۋاب بەردى . مەن :

ھۆكىمى بولغانلىقى ئۈچۈن، نائلاج بېرىشكە مەجبۇر بولدى. شارە كىنىڭ نەزەرى مەلىكىنىڭ جامالغا چۈشۈپ تەڭرى تائالاغا شۇكىرى قىلىپ پۇرسەتكە ئىنتىزار بولۇپ يۈردى. بىر كۈنى شارەك بىر خالىي ۋاقتىنى تېپىپ زار - زار يىغلاپ مەلىكىگە سەرگۈزەشتىسىنى باشتىن - ئاخىرىغىچەب بايان قىلىدى. بەھەر ئۆھرەبانۇ بۇ ۋەقەلەرنى ئاڭلاپ زار - زار يىغلاپ سەراسىمكە چۈشتى. ئۇ ئۇنىسىن تۇرۇپ قانداق ئۇسۇل بىلەن ھورمۇزنى جاھاندار سۇلتاننىڭ بەدىنىدىن چىقىرىپ، يوقلۇق ئەلىمكە يولىشىنى بىلەمىدى. شارەك مەلىكىنىڭ بۇنىچىۋالا بىقارارلىقنى كۆرۈپ، ئۇ تىجىمەلننىڭ ئاپايدىن قورقۇپ:

— ھەي گۈزەل مەلىكەم، كۆپ ئىزتىراپتا بولىغىن بىرمە تەدبىر گە تۇتۇش قىلغىن. چۈنكى مەن ھازىر بىر زەئىپ قوشەمن، جىق كۈچىنەلمەيمەن. تەدبىر بىلەن ئىلاج قىلىنمسا ئىش ئەمەلگە ئاشمايدۇ. ئەڭ ياخشىسى بۇ نۆۋەت ئۇ ناپاڭ خىزمىتىگە كەلگەندە، ئاۋۇڭلىكى قائىدىگە خىلاپ حالدا تەزمىم ۋە ئىھتىرام بىلدۈرۈپ، ناھايىتى ئۇچۇق چىrai بىلەن كۈلۈپ: «ھەي پادشاھىم، مېنىڭ خەستىلىكىمگە ئۇزاق ۋاقتىلار بولدى. سېنىڭ ئىشتىياقىڭ مېنى بىقارار قىلىدى. ئەڭھەر كۆڭلۈڭكە مالاللىق يەتمىسە، مەرھەمەت قىلىپ كۆزۈم ئالدىبىلا روهىنى بەدىنىدىن چىقىرىپ بىر كىيىكىنىڭ قېلىپىغا كىر گۈزەڭ، بۇ غارا. يىبىلاردىن تەبىئىتىمگە خۇشاللىق، مىسجەزىمگە ياخشىلىق يۈزلىنىپ، كېلىسىم ساقىيىپ قالسا ئەجەب ئەمەس» دەپ ئىشنى توغرىلىخىن، — دەپ تەلىملەر بەردى. بەھەر ئۆھرەبانۇ بۇ مەسلىھەتنى توغرا تايىتى.

قىلىپ مۇۋاپىق جازا بېرىش ياكى ئۆلتۈرۈش توغرىسىدا بەس - مۇنازىرە پەيدا بولۇپتۇ. خەلق تاماشا ئۇچۇن مېڭىۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى. دەرۋىشمۇ كىشىلەر ئارىسىدا كېلىپ ئاجايىپ كېلىشكەن بۇ يىگىتىنى كۆردى. بارلىق خەلق ئەپسۇسلار قىلاتتى. دەرۋىش:

— بۇ يىگىت، بۇ ئوقۇبەتكە قالغۇدەك نېمە گۇناھ قىلىپتۇ؟ — دەپ سو-رىدى. كىشىلەر:

— بۇ بەختى قارا يىگىت ۋەزىرنىڭ قەسلىرى ئاستىدا ئەينە كە قاراپ ئۆلتۈرگان ئىشكەن. شۇ ئەسنادا، ۋەزىرنىڭ قىزى قەسلىرى ئۇستىدىن يەرگە قاراپتۇ. ئۇنىڭ ئەكسى دەرھال ئەينە كە چۈشۈپتۇ. بۇ يىگىت قىزنىڭ ئەينە كە چۈشكەن سۈپەتىنى سۆيۈپتۇ. شۇنىڭ ئۇچۇن ئازاب - ئوقۇبەتكە گىرىپتار بولۇپتۇ. ئۆلىمالار كە تاب ئاختىرۇپ بۇ مەسلىلەرگە جاۋاب ئىزدەۋېتىپتۇ، — دەپ جاۋاب بېرىشتى. شا-رەك بۇ سۆزنى ئىشتىپ تەئە ججۇپ قىلىپ:

— ئەگەر ئۆزىنى سۆيىگەن بولسىغۇ ئۆزىنى ئۇرسا بولاتتى. ئەكسى سۈرتىنى سۆيىگەنلىكى ئۇچۇن يىگىتىنى ئاپتاتا ئولتۇر غۇزۇپ سايىسىگە يۈز تايىاق ئۇرسۇن، — دېدى.

خەلق شارە كىنىڭ تىلىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ھەممىسى تەھىسىن ئاپتىنلار ئو-قۇدى. ئاخىرى شارە كىنىڭ سۆزىنى مۇۋاپىق كۆرۈپ يىگىتىنىڭ سايىسىگە ئۇردى. بۇ سۆز ھەممە شەھەر گە پۈر كەتتى. بۇنى بەھەۋەر بانۇ ئاڭلاپ دەرۋىشتىن شارە كىنى بېرىشتى تەلەپ قىلىدى. دەرۋىش گەرچە شارە كىنى بېرىشكە قىيىمىغان بولسىمۇ، مەلىكىنىڭ

شۇكىرىلەر ئېيتىپ كىيىكىنى تۇتۇپ ئىتتەك
باغلاب دەرەخكە ئېسپ قويىدى . تالق سەھەر
بولغاندا جاھاندار سۇلتان تۇرالغۇسىغا بىد
رسىپ ، سەلتەنەت تەختىدە ئۆلتۈرۈپ ، بارلىق
دۆلەت ئەربابلىرىنى يىغىپ كاتتا زىياپەت
بىلەن كۈتۈفالغاندىن كېيىن قىسىلىرىنى
ئاشكارا قىلىپ سەرگۈزەشتىسىنى بايان
قىلدى . هەممىسى بۇ سۆزلەرنى ئىشتىپ
ھېران بولۇپ تۇرۇپ قېلىشتى . بارلىق دۆ-
لەت ئەربابلىرىغا ئۆز قابلىيىتىگە لايق
ئالتنۇن ۋە جاۋاھىرلارنى ھەدىيە قىلدى .
ئۇندىن كېيىن كىشى بۇيرۇپ ئىت تەبىئەت
ھورمۇزنى كەلتۈرۈپ ئازاب - ئوقۇبەت بىد
لەن ئۆلتۈردى .

جاھاندار سۇلتاننىڭ ئەمرلىرى بىلەن مىسىدىن ئەلچى ئەلچى ئەمەتكىلىكى

تولىمۇ قابلىيەتسىزلىكىدىن ئۇنىڭغا قارشى
تۇرماي ، قالغان مۇلکىنى ئۆزىگە غەنەمەت
بىلىپ ئۆلتۈرغاندى . ئەمدىلىكتە جاھاندار
سۇلتان ھورمۇزنى يوقلۇق ئالىمىگە ئەۋە-
تىپ ، ئىززەت تەختىدە ئۆلتۈرۈپ پادشاھ
بولدى . جاھاندار سۇلتان مۇلىك ۋەسۋە-
سىسىدىن جاھاندارلىق غەيرىتىگە تولۇپ ،
مىراس قالغان مۇلکىنى باشقىلارنىڭ قولغا
تارتقۇزۇپ قويۇشنى خالىماي ، بارلىق
دۆلەت كاتتىلىرىدىن بۇ ئىشنى قانداق قىد-
لىش توغرىسىدا مەسىلەت سورىدى . دۆلەت
كاتتىلىرى :

— ھەي ئالىي مەرتىۋىلىك پادشاھ ،
ئاۋۇال بىر كىشىنى ئەلچى ئەلچى بىر
نەسەھەت مەكتۇپى يېزىپ ئەۋەتىڭ ، پەرماء-
نىڭىزغا بويىسۇنۇپ خىزمىتىڭىزگە كەلسە ،
ياخشى بولغىنى ، ئەگەر ئۆزىنى بەھلىۋان ،
ئالىي مەرتىۋىلىك كۆرۈپ ، بېشى ئايىنىپ

ھورمۇز كۆرۈنىشتىن قايتىپ
مەلىكىنى كۆرۈش ئۈچۈن كەلدى . مەلىكە
ۋاقتىنى غەنەمەت بىلىپ شارەك ئېيتقان
سۆزلەرنى ئۆز ئېنى بەجا كەلتۈردى . بۇ
كوتاھ پەمنىڭ ئۆمرىنىڭ ئاخىرلاشقانلىقى
ئۈچۈن ، ئېھتىياتنى قولدىن بېرىپ ، بىر
كىيىك كەلتۈرۈشنى بۇيرىدى . كىيىكىنى
كەلتۈرۈپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن جاھاندار
سۇلتاننىڭ قېلىپىدىن چىقىپ كىيىكىنى
قېلىپىغا كىردى . كىيىك ئورنىدىن تۇرۇپ
ھەر تەرەپكە ماڭدى . جاھاندار سۇلتان
مۇشۇنداق ۋاقتىقا ئىنتىزار بولۇپ تۇراتنى .
دەرەللا شارەكىنىڭ جىسىمىدىن چىقىپ ئۆز
بەدىنىڭ كىردى . ئۇ تەڭرى تائىلاغا كۆپ

رېۋايەتچىلەر مۇنداق ھېكايدە قىلىدۇ :
ھورمۇز پادشاھ بولۇپ سەلتەنەت
تەختىدە ئۆلتۈرغان ۋاقتىتا بىر يۈرۈش بول
مىغۇر ئىشلارنى قىلدى . شۇنىڭ بىلەن
خەلقنىڭ كۆڭلى ھورمۇزدىن قايتىپ ئازاراق
ۋاقتىتا ھەر تەرەپلەردىن پىتنە پاساتلار پەيدا
بولۇشقا باشلىدى . گەپنىڭ قىسىسى ،
بەھرام خان دەپ بىر كىشى بار ئىدى .
كۆپلىگەن لەشكەرلەرگە سەردار ، شانۇ -
شەۋڭەتلىك كىشى ئىدى . ھورمۇزدىن
كۆڭلى قايتىپ ، ھورمۇز ئۇستىدە پىتىلەر
تېرىغان نازارى كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى
ئەتراپىغا جەم قىلىپ ، نۇرغۇن ۋىلايەتلەرنى
تەسىر دائىرىسىگە كىرگۈزۈپ ئاخىرى ،
ساردارلىق تاجىنى بېشىغا كىيىپ پادشاھ
بولدى . ئۇ ئادالەت قائىدىلىرىنى يۈرگۈزۈپ
خەلقىچىلىق بىلەن ئىش تۇتۇپ سەلتەنەت
ناغرىسىنى ساداغا كىرگۈزدى . ھورمۇز بولسا

مېنىڭ قولۇمغا گىرىپتار قىلدى . قىلغان قىلىقلىرىغا مۇناسىپ بەدەنى ئىتلارغا يەم بولدى . ئەلھەمەدولللاھ ! ھەق جايىغا قارار تېپىپ پادشاھ بولدۇم . سېنىڭ ئۇ دۆلەتكە بويسۇنماي تەخت پەرمانىدىن چىقىپ بەزى ۋىلايەتلەرنى ئىككىلەپ ئېلىپ ھورمۇزغا قارشى چىققىنىڭدىن خۇشال بولدۇم . ئەمدى تەڭرى تائالا بۇ دۆلەتنى ماڭا مۇ . يەسىرە قىلىپ دۈشمەننى نابۇت قىلدىم . سېنىڭ ئىككىلەنمەي ئۆزۈڭنى خىزمىتىمگە يەتكۈزۈشىڭگە ئىنتىزارەمن . يەنە خىزمىتىڭگە لايىق مەملىكتى قولۇڭغا تاپشۇرۇپ، بېشىڭىنى ئۈستۈن قىلىمەن . نامە تمام ۋە سىسالام »، بەھرام خان مەكتۇپىنى ئوقۇپ مەزمۇنىنى بىلدى . بەھرام خان غۇرۇر شارابىدىن ۋە دۆلەت مەرتىۋىسىدىن غەرقەست بولغانىدى . دەرغەزەپ بولۇپ كاتىپىغا مەكتۇپىنىڭ جاۋابىغا مۇنداق ياز غىن دەپ تاپىلىدى . كاتىپ مەكتۇپىنى تەبىيەر قىلدى . مۆھۇر بېسىپ ئەلچىنىڭ قولىغا بېرىپ يولغا سالدى . ئەلچى جاۋاب نامىنى ئېلىپ كېلىپ جاھاندار سۇلتانىڭ قولىغا بەردى . مەكتۇپ مۇنداق يېزىلغانىدى : «مەكتۇپىنى مېھربانلىق يۈزىسىدىن ئەۋەتىپسەن، مەز- مۇنى ماڭا مەلۇم بولدى . توغرا، مەنمۇ بىلىمەنلىكى بۇ دۆلەت ساڭا مىراس قالغاندۇر . لېكىن دۇنيانىڭ قائىدە - نىزامى بىر قارار - دىلا ئەمە ستۇر . سەندىن بۇرۇنمۇ پادشاھلار ۋە جاھاندارلار ئۆتكەن بولۇپ، جاھاننىڭ ئىسلاھات ئىنقىلابىدىن تاجۇ تەختىنى باشقا كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ ئۆزلىرى بىنەۋەلقىتا يۈرگەندۇر . ئەمدى بۇ دۆلەتنى تەڭرى تائالا ماڭا مۇيەسىر قىپتۇ . بۇ يامان خىيالنى بېشىڭدىن چىقىرىپ، ئۆز ۋىلايتىڭگە قانان . ئەت قىلىپ، قەدىمكى پادشاھلارنىڭ قائىدە -

كەلمىسە، ئاندىن كېيىن ئۇنىڭغا ھەرقانداق ھۆكۈم قىلىسىز ئىختىيار ئۆزىنىزدە، - دەپ مەسلەھەت بەردى . دۆلەت كاتىلىرىنىڭ بۇ مەسلەھەتى جاھاندار سۇلتانغا ماقۇل كېلىپ بىر كاتىپقا بۇيرۇپ مۇۋاپىق تەرزىدە بىر مەكتۇپ يازى - دۇردى . جاھاندار سۇلتان بىر دانا كىشىنى ئەلچى قىلىپ، مەكتۇپىنى ئۇنىڭغا بېرىپ يولغا سالدى . ئەلچى بەھرام خاننىڭ تۇرالغۇ جايىغا بېرىپ، مەكتۇپىنى بەردى . بەھرام خان مەكتۇپى ئېچىپ كۆردى . نامە مۇنداق يېزىلغانىدى : «ساڭا مەلۇم بولسۇنلىكى، مەن ھەققىي جاھاندار سۇلتانمەن . ھەي بەھرام شاھ، مەن مىنوسەۋاد شەھرىدىن خۇشال لىق بىلەن يولغا چىقىپ ئۆز ۋىلايتىمگە داخىل بولۇپ بىر تۇرالغۇ جاي بەرپا قىلىپ شىكارغا چىققانىدىم . ھورمۇز دېگەن قارا نىيەت ھىيلى - مىكىر بىلەن جىسمىنى روھىدىن خالىپ قىلدى ، مەن ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ كېكىنىڭ قېلىپىغا كىرىدىم . ئۇ قارا بەخت ۋاقتىنى غەنئىمەت بىلىپ مېنىڭ قېلىپىمغا كىرىدى . مەن كېيىكىنىڭ سۈرتىدە بولۇپ، پەلەكىنىڭ ھادىسىلىرىدىن ئازارلار يەپ، سەرگەردان بولۇپ، دەشت - بایاۋانلاردا يۈرۈم . ھورمۇز بولسا مېنىڭ سۈرېتىمە بولۇپ ئاتامىنىڭ خىزمىتىگە كېلىپ، شاھزادىلىكى ئۆزىگە لايىق كۆرۈپ ئىززەت شانۇ شەۋ كەتتە ئولتۇردى . ئاتام دۇنيادىن ئۆتۈپ، ئۇ دىيانەتسىز ئۆزىنى تەخت تاجىگە مۇناسىپ كۆردى . دۆلەت كاتىلىرىمۇ شاھزادە تەخت ۋارسى بولۇشى كېرەك دەپ ئۇنى سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ پادشاھ قىلدى . نەچچە مۇددە دەتتىن كېيىن تەڭرى تائالا مەرھەمەت قىلىپ ئۇ قارا نىيەتنى ئازابقا مۇپىتىلا قىلىپ

نېزاملىرىغا ئەمەل قىلسالىڭ ساڭا مۇناسىپ

كېلىدۇ . نامە تمام ۋە سىسالام» .

جاھاندار سۇلتاننىڭ لىشىر تارتىپ بەھرام ئۇستىگە بارغانلىقى ۋە زەير قۇچۇپ
غلىب بىلن قايتقانلىقى

كېيىن خوتۇن ۋە كېنzerه كلىرى ھەر تە رەپكە كېتىشتى . بەھرامنىڭ ئايالى مۆھەتمەرمۇ ئايال بولغانلىقى ئۇچۇن قىزىنى ئېلىپ بىر بولۇڭغا بېرىپ نومۇسىنى تەرك ئېتىپ ئۆز جەمەتنىڭ ھۇنرىنى ئۆگىنىش ئۇچۇن بىر مۇزىكىچى خوتۇنغا شاگىرت بولۇپ ئازاراق پۇرسەتتىلا كامىل ئۇستازلاردىن بولۇپ قالدى . قىزىغا غەزال تاتار دەپ ئىسىم قويغانىسى . ئۇ ئايالنىڭ ھۇنرى كامالغا يېتىشىپ قىزىغىمۇ مۇزىكا ئىلمىدىن تەلەم بەردى . قىز بالاغەتكە يەتكىچە ناھايىتى يۇ . قىرى ماھارەت ئىگىلەپ ، ئەقىللەقلارنىڭ ئەقىلگە ئاپىت ، كۆڭلىدە ئىشق پىتلەرنى يەيدا قىلدى . شېكەردىك تاتلىق ناخشىلىرى ۋە شېرىن سۆزلىرى بىلەن كىشىلەرنىڭ قەلبىنى كاۋاپ قىلدى .

ئەلقىسىسە ، ئانىسى ئۇ ئاق تۇرنا ۋە غۇنچە گۈلىنى ناھايىتى چىرايلىق ياساپ بىرەر يادىشاھزادىلارداك ئېسىل يىگىتىنى تېپ پىپ نىكاھ قىلىپ بەرسەم دېگەن ئۆمىدە ئىدى . مۇۋاپىق بىرەر كىشى چىقمىدى . ئاخىرى نائىلاج بولۇپ ئۆزى مەسىلەھەتنى يېپىشتۈرۈپ قېرىنداشلىرىدىن دانا ۋە ئەقىلىق كىشىدىن بىرىنى «جاھاندار سۇلتاننىڭ يېنىغا بېرىپ غەزال تاتارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بەرگىن» دەپ بۇيرىدى ئۇ كىشى شاهنىڭ تۇرالغۇسىغا بېرىپ :

— بەھرام خاندىن بىر قىز قالغان بولۇپ ، ئەيسا تېنىقىدەك سېھەرلىك غەزەللىرى بىلەن يۈز يىلىق ئۆلۈكلىرى كە جان بېرىدۇ . ھۆسىن — جامال ۋە مۇزىكا

رۇأىيەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ :

جاھاندار سۇلتان مەكتۇپنىڭ مەز- مۇنىدىن شور پېشانە بەھرامنىڭ ساۋابلىقتىن چىقىپ دەشت - باياۋانلاردا سەرگەر دانلىقىنى ئۆزىگە ئۇستاز تۇتقانلىقىنى بىلدى . ئۇ ماكانىسىزنىڭ قولقىنى تولغاپ قويۇش ئۇ . چۈن ، ھېسابىسىز لەشكەر توبىلاپ ئۇستىگە يۈرۈش قىلدى .

ئەلقىسىسە ، جاھاندار سۇلتان بەھرامنىڭ قارىشىسغا كېلىپ لەشكەرلىرىنى سەپراست قىلىپ تۇردى . بۇ تەرەپتىن بەھراممۇ لەشكەرلىرى بىلەن چىقتى . ئۆزئارا ئۇچرىشىپ ئاۋۇالكى ھۇجۇمدىلا بەھرام خاننىڭ لەشكەرلىرى جاجىسىنى يەپ ، پاتىپاراق بولۇشۇپ ، ھەر تەرەپكە كېتىشتى . بەھرام ئۇرۇشتىقا قەتىل قىلىنىدى . جاھاندار سۇلتان بارلىق قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرنى تىغدىن ئۆتكۈزدى . بەھرامنىڭ لەشكەرلىرىدىن نۇرغۇنلىغان غەنیمەت قالغانىدى . ئۇنى لەشكەرلىرىگە تەقسىم قىلىپ بېرىپ ، ئۇ ۋىلايەتكە ئۆز تەرىپىدىن بىر ئادىل ھاكىمنى تەينلەپ قويۇپ ، ئۆز ۋىلايەتتىگە مۇراجىھەت قىلىپ يۈردى .

رۇأىيەتچىلەر ھېكايىسىنى مۇنداق داۋاملاشتۇرىدۇ :

بەھرام خان تەختتە ئولتۇرغان كۈنلىرىدە مۇزىكىچىلار جەمەتىدىن بىر نا- زىنسىن قىزىغا ئاشىق بولۇپ توپ قىلىپ ئەمرىگە ئالغانىدى . ئۇنىڭدىن بىر قىزى بولغانىدى . بەھرام خان قەتىل قىلىنغاندىن

سۇلتان ھەرم ئۆيىگە كىرىپ ، ئۇ ئادەمنى سېھىرلىڭچى نازىنىنى كۆرگەن ھامان كۆڭلى ئۇنىڭ ئىپار چىچىغا باغلىنىپ ، تامدىكى سۈرەتتەك تۇرۇپلا قالدى . غەزال تاتار پادشاھنىڭ ئۆزىنىڭ چاچلىرىغا ئەسىر بولغانلىقىنى بىلىپ ، كۆرمىگەنگە سېلىپ يۈزىگە نىقاب سالدى . پادشاھ ناھايىتى ئاجىز كەلگەن ھالدا : «ھەي مەلىكە ، مېھر بانلىق قىلىپ نەغمە بىلەن بۇ كەمنىنىڭ كۆڭلىنى شاد قىلسىڭىز» دەپ ئىلتىماس قىلدى . ئۇ ئاي يۈزلىك يۈلتۈز سۈپەت قىز سۇلتاننىڭ ئىلتىماسىدىن كېيىن ، چاشنى قولىغا ئېلىپ ، ئۇشاق ئاھاڭىغا تەڭشەپ ، دەر دەنلىك ناۋاسى بىلەن ئاشقانە غەزەل لەرنى ئوقۇپ ، شۇنداق ۋايىغا يەتكۈزۈدىكى ، پادشاھ شارابتنى بەمۇش بولغاندەك بەمۇش بولدى . بىرەر سائەتتنى كېيىن مەلىكىنى بولۇڭغا تارتىپ گۈل رۇخسارىدىن سۆيۈندى . كېنىزە كەرگە بۇيرۇپ جام شارابىنى ئالەمچە ئايلاندۇردى . بىر نەچە قەدەھ ئايلانغاندىن كېيىن مەلىكىمۇ مەست بولۇپ چۈمبەلسىزلا ئېچلىپ - يېلىپ ئولتۇرىدى . سۇلتان غايىت شەۋقتىن كۆڭلۈ ئارزۇسىنى ئىزهار قىلدى . مەلىكە ئىختىيار سىز تەنبۈرنى قولىغا ئېلىپ مۇھەب بەتتىن سازىنى سازلاپ ئىراق ۋە ھىجاز ئاھاڭلىرىنى ئورۇندىدى . سۇلتان بۇ مۇزىكىلاردىن سەرخوش بولۇپ بىقارار بولدى . ئۆز ئىختىيارنى ئۇ مەلىكىگە پىدا قىلدى .

ئىلمىدە تەڭدىشى يوقتۇر . ئەگەر بىر ناۋا قىلىسا ، ھاۋادا ئۇچۇپ يۈرگەن جانىۋالار مەست بولۇپ يەرگە چۈشەر ، ئەگەر چاڭ چالسا ، پۈتكۈل جاهان ئەھلىنىڭ كۆڭلىنى تالان - تاراج قىلار . ئەگەر ئۇدىنىڭ تارىگە ناخۇن ئۇرسا ، خەلقنىڭ يۈرگى ئۇد مەسىللەك ھېرىھەت ئوتىدا يانار . گويا دۇنيا - ئىڭ ئاۋۇالىدىن بۇ ۋاقتىقىچە ھېچ گۈزەل پەرى بۇ تەرىزىدە مەۋجۇت بولمىغان . يەنە كېلىپ نەسەبى چۈڭ خانىداندۇر ، ئۇ ناھايىتى شەرمى - ھايالىق بولۇپ ، كۆزىنى نەرگىس كۆزىگىمۇ مېھرى بىلەن ئاچقان ئەمەستۇر . ھەتتا شەرمى - ھايا قىلىپ گۈل نىمۇ قولىغا ئالغان ئەمەس . ئەگەردە بۇ تەرىقىدىكى ئاي سۈپەت نازىنىنى ئۆز نى كاھلىرىغا ئېلىپ توي قىلىسلا ، قىزنىڭ ئانسى بۇ ئىشنى ئۆزىگە دۆلەت ۋە سائەدەت بىلىدۇ ، — دېدى .

جاھاندار سۇلتان بۇ ۋەقەنى ئاڭلىغاندىن كېيىن بىتاقەت بولۇپ دۆلەت كاتتىلىرىدىن بىر كىشىنى نۇرغۇن سوۋغا سالاملار بىلەن ئۇ قىزنىڭ ئانسىنىڭ خىز- مىتىگە ئەۋەتتى . ئۇ كىشى كېلىپ شاھنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزدى . قىزنىڭ ئانسى بۇ ئىشنى كاتتا دۆلەت بىلىپ زەرلىك مەپىگە غەزال تاتارنى ئولتۇرغۇزۇپ ، ناھايىتى ئىز- زەت ۋە ھۈرمەت بىلەن پادشاھنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى . قىزنى ھەرم ئۆيىگە كىرگۈزۈپ ئىززەت تەختىدە ئولتۇرغۇزدى . جاھاندار

بەھەۋەر بانۇنىڭ بىكارلىقىن سەھراغا چىقىپ كەتكىلىكى ، جاھاندار سۇلتان بۇنىڭدىن خۇمۇر تېبىپ قايتۇرۇپ كەلگەنلىكى

ئولتۇرىدى . بۇ ۋەقەدىن بەھەۋەر بانۇ خەۋەر تېبىپ چىلەر مۇنداق ھېكايدە قىلىدۇ : غەزال تاتار جاھاندار سۇلتان بىلەن ئىشەت جامىنى ئالەمچە ئايلاندۇرۇپ

كۆپ پۇشامانلار قىلىپ ، دەرھال يۈلغەچ سەقىپ مەلىكە قېشىغا كەلدى . جاھاندار سۇلتان بەھرەۋەر بانۇنىڭ دەرۋىشلەرچە كەيىملىرنى كېيىپ ناھايىتى غەمكىنلىك بىلەن ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى . سۇلتان مەلىكىنى بۇ ئەھۋالدا كۆرۈپ بىقارار بولۇپ كۆزىدىن هەسزەت ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ گاراخ بولدى . مەلىكىنىڭ نەزەرى پادشاھقا چۈشۈپ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئايقىغا يىقىلىدى . جاھاندار سۇلتان مەلىكىنى قۇچىقىغا ئېلىپ كۆپ ئۆزۈرلەر ئېيتتى . مەلىكە بۇ ئىشلارنى كۆڭلىدىن چىرقىپ تاشلىدى . سۇلتان مەلىكىنى زەرلىك مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپ ھەرمە ئۆيگە ئېلىپ باردى . قالغان ئۆمرىنى پاراغەت بىلەن ئۆتكۈزدى .

نەچە ۋاقتىن كېيىن جاھاندار سۇلتان بۇ پانىي دۇنيادىن باقىي ئالىمگە سەپەر قىلىدى . قائىدە بويىچە ئوغلىغا كۆپ ۋەسىيەتلەر بىلەن تاجۇ تەختىنى تاپىشۇردى . بەھرەۋەر بانۇ ئىنتايىن ئازابلاندى . سۇلتاننىڭ ئۆلۈكىنى باغىغا ئېلىپ ، يۈزىنى يۈزىگە قويۇپ جان تەسلىم قىلىدى . ئاقۋەت بارلىق دۆلەت كاتىلىرى چەم بولۇشۇپ مۇۋاپق جاي ھازىرلاپ بۇ ئىككىلەننى دەپىن قىلىدى .

ھەي خۇسەرەۋەدەك كىشى ، ئىبرەت كۆزى بىلەن قارىغىنىكى ، بۇ دۇنيا ساڭىلا ئەمەس ھەرقانداق كىشىگە ۋاپا قىلىغاندۇر .

ساقلىغانلىقى ئۈچۈن ، ئۇنىڭغا دېمەيلا باغ سەيلىسىگە چىقىپ ، بىر نەچە كۈن باغ تاماشا سىغا ئۆزىنى بەنت قىلىپ ، سەرگەر دانلارچە ئولتۇردى . بۇنىڭ بىلەن كۆڭلى خاتىر جەم بولالىمىدى . بەلكى ئاۋۇالقىدىن زىيادىرەك پەرسان بولدى . ئاماللىز كۆڭلىنىڭ توڭۇنى غۇنچىسىدىن ئېچىلىپ قالسا ئەجەب ئەمەس دەپ باياۋانلارغا باردى . شۇ ئەسنادا سەيلى قىلىپ كېتىپ بېرىپ بىر بۇلاقنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلدى . بۇ بۇلاقنىڭ سۈيى ئۈچۈق سۆزلۈك كىشىنىڭ تەبىئىتىدەك ساپ بولۇپ ئەتراپىدىكى كۆكلەمىزاردا رەڭكارەك گۈللەر ئېچىلغانىدى . مەلىكە بۇيرۇپ ئۇ جايىدا چىدىر ئۆيلىرنى پەريپا قىلدۇردى . بىر نەچە باتۇر كىشىلەرنى ئەتراپىدا پاسىبان قىلىپ قويۇپ ، ئۆزى دۇر جەۋەھەرلىرىنى بويىنىدىن ئېلىپ سوپىلارچە كېيمىلەرنى كېيىپ تەسوئى سىرىش ئىشىغا مەشخۇل بولىدى . ئازراق بۇر سەتتە ناھايىتى رىيازەت تارتقا نلىقىدىن تەسوئىنىڭ يېنىغا ئوخشاش ئاجىز بولىدى . جاھاندار سۇلتاننىڭ مۇھەببىتى بولغانلىقى ئۈچۈن ھەمىشە كۆزدىن كەلکۈندەك ياشلارنى ئاققۇزانلىقى . بەزىدە پەرۋانىدەك پىرافق ئۇتىدا يېنىپ گاھى ئاتقا مېنىپ كېنىزە كەلەر بىلەن جەزىرىلەرنى ئايلىنىپ يەنە چىدىرغا كېلىپ ئولتۇراتتى .

بۇ ئەھۋالاردىن جاھاندار سۇلتان خەۋەر تېپىپ ، قىلغان ئىشلىرى ئۈچۈن

*

*

بۇ قول يازما ھىجرييە 1315 – (میلادى 1897) يىلى زۇلقىئىدە ئېنىنىڭ 11 – كۈنى كۆچۈرۈپ تاماملا نغان . قول يازىمىنى ئۇچتۇرپان ناھىيىسىدىكى ئابدۇسەمەت ئابدۇرۇپ ئاكا ساقلىغان بۇ ئەسەرنىڭ مۇھەرررى : مەھەممەت ئۆزۈردى مىزىشە خەمدەت

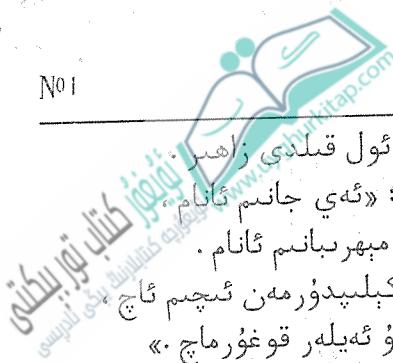
تاھر وە زوھرە

سەبیادى

نەشىر گە تەبىيارلىغۇچى : ئەخەمات ھىمىت

بۇ ھەم ھۆسىن ئىچىدە بىر ماھى تابان .
ئاڭا خانزادەنى ياشقە قويۇپتۇر ،
بۇ سىرنى شەھرئىلى بار چە بىلىپتۇر ،
ئىنە گەلەر نە چە يىللار چېكىپ جان ،
كى ھەر بىرى بولۇبدۇر ماھى تابان .
كۆرۈڭ تاھىرنى بەش ياشقە يېتىپدۇر ،
كى باھىر شۇكىرى ئەمرىن بىتكەرپىدۇر .
كى باھىرنىڭ ۋەفاتىن بىلدى ئۇ شاھ ،
دېدىكىم : «ئۇل ئېرۇر تەقدىرى ئەللاھ .
ۋەزىرمى باھىر ئېردى تاھىر ئوغلى ،
يەنە تاھىر بولۇپدۇر تاھىر ئوغلى .
رەۋا ئېرمەس ۋەزىرى بىرلە خانى ،
قۇدا بولسا مەلامەت تارتسە جانى ،
كى باھىر بىرلە مەن ھۆكم ئەيلە گەندە ،
بۇ سۆزنى بىلمە گەندۇر ھېچكىم ئاندە .
بۇ سىرنى كىم بىلىپدۇر مەندىن ئۆز گە ،
دېدى : «ئەل ئىلمە گەي تاھىرنى كۆز گە .»
كەل ئەي سەبىاد ، بۇنىاد ئەت بۇ قىسىسە ،
نە چۈككىم تۇشتى تاھىر غە بۇ غۇسىسە .
دېدى سەبىاد ، ئوشۇل كۈن باھىر ئۆلدى ،

قىزىنى ئاتى ئەمما زۇھرە قويدى ، ..... (١)
كى قىزىلار ئىچىدە بىر تەۋەرە قويدى .
ئانىڭ ئاۋازەسىنى تۇتنى تا قافى ،
ئانىڭ ئارزۇسىنى يەر ئېردى ، ئەي ساق .
باباجان شۇكىرىگە كۆپ شۇكەر قىلدى ،
ئۆزىنىڭ كۆڭلىدە بىر فىكر قىلدى .
دېدى : باھىرنى ئوغلى بولسە ناگاھ ،
ئۆزىنىڭ فىكرىدە نې دېدى ئۇ شاھ .
ئوغۇل بولسە ئاڭا بىر فىكر ئېتەرمەن ،
يېتىمدۇر ، ئانى باشىگە يېتەرمەن .
تەۋە كەل ئەيلەبان سۇلتان ئۇلتۇردى ،
ئۇنۇتتى شەرتىنى بىغەم ئۇلتۇردى .
دېدى سەبىاد : «باھىر رازىن ئەتكىل ،
بۇ داستاننىڭ تەقى گۈلزارىن ئەتكىل .»
دېدى : باھىرنى ھەم [بىر] ئوغلى بولدى ،
ئانىڭ ئاتىن خەلايىق زۇھرە قويدى .
ئانىڭ ئاتىن ئاتادى مىززە تاھىر ،
يۈزىنده مۇستەفانىڭ نۇرى زاھىر .
ئاناسىنى ئاتىنكم شاھى خۇبان ،

بارسپ ئانا سىغە ئول قىلدى زاھىر دېدى ئانا سىغە : «ئەي جانىم ئانا م، مېنىڭچى جانىمغە مېھرى بانىم ئانا م. بۇ مەكتەبىن كېلىپىدۇر مەن ئىچىم ئاج بۇ كۆڭلۈم ئارزو ئەيلەر قوغۇرماج .» ئانا سى چۇستۇ چابۇك قوپتى ئاندە، بولۇرغاندەك قوغۇرماج قىلدى ئاندە، دېدىكى : «ئەي ئانا، بەر ھەققى خالقى، سەن ئىلکىڭ بىرلە بىر بولسۇن مۇۋافقى، قولۇڭدىن ئاش يېمەك كۆڭلۈم تىلەدۇر .» ساڭا رازىم دېمەك كۆڭلۈم تىلەدۇر .» كى خۇش دەپ قولىغە ئالدى قوغۇرماج، كى مەھكەم تۇتى، قولىنى ئۇزانقاچ . دېدىكىم : «ئەي ئانا شۇ كراي ئاتىدىن، مۇھەممەد مۇستەفانىڭ ھۇرمەتىدىن .» دېگىل، ئاتامنى سەۋاداسىن ئىشىتىي، قولۇمىدىن كەلسە مەن مەقسەد كە يېتىي .» قولى كۈيگەچ دېدى : «ئەي نۇر دىيدە، ئىشىتىڭ قىسىسەنى بولغاڭ دەمىدە .» ئاتاڭ بىرلە باباجان قىلدى پەيمان، ئەجەل يەتتى، ئاتاڭ تاپىمادى دەرمان . ئۇنۇ تىنۇق بىز تەقى سەن ھەم ئۇنۇ تىكىل، نە سەۋادادۇر، بالام، كۆڭلۈل ساۋۇ تىكىل . ئالار خانىم ئېرۇر خانلارگە لايدىق . كۆڭلۈل بەرمەڭ ئالارگە، بولماڭ ئاشقى .» ئىشىتتى ئۇشبو سۆزنى تاھرى مەست، كى ئىشق ئوتى ئالارگە بولدى پەيۋەست . ئىكى دانە قوغۇرماج قولىغە ئالدى، كىتابىنى يايىپ قويىنگە سالدى . بارسپ مەكتەبکە ياتىپ مەست مەئمۇر، ئوقۇپ ئىشقى بىلەن ئىلکىدە تەنبۇر :

ئىشتىكىل، بەندە تاھىر غە نە بولدى . بۇ سۆزنى بىلدى شەيتان دېدى : «ئەي شاه، كى بىر يول كۆرسەتەي» دەپ قىلدى گۈمراھ . دېدى : باھىر بىلە ئەهدىڭ بۇ ئېرىدى، ئارادىن مېھر - شەپقەتلەر ئورۇلدى . بۇ تاھىر يىتىمىڭدۇر ياخشى بىلسەڭ، ۋەزىرىم بولادۇر دەپ فىكىر قىلسەڭ . رەۋا كۆرمەي خۇدا بۇزۇپىدۇر، ئەي شاه، دېدى بۇ سۆزنى شەيتان، قىلدى گۈمراھ . بۇ سۆزلەر شەھەغە خوب مەئقۇل بولدى، بۇلارنى بەچەدۇر دەپ گۈل قىلدى . ئىكىسىن بەندى مەكتەب قىلدى سۇلتان، بۇلار جان بىرلە ئوقۇر ئېرىدى قۇرئان . هەمىشە مەكتەب بارسپ كېلۈردى، بۇلارنى سىررىنى بارچە بىلۈردى . ۋەلى ئىكىسىگە ئېيتىماس ئىدىلار، ئەيان بولدى ئىكىسىگە بۇ سىرلار . كى بىر كۈن ئىكىسى مەكتەبکە باردى، كى بىر خاتۇن كېلىپ ئالىدە تۈردى . دېدى : شەھزادەلەر مەن بۇز قويار مەن، ئانىڭ ئۈچۈن كېلىپ مۇندە تۈرار مەن . غەربىنى دۇئاسىنى ئالىڭلار، يۈزۈمىدىن ئول تەرەفخە يول سالىڭلار . دېدى خاتۇن، بۇ يۈرەمە كەدىن بىهاجەت، قىلا كۆر زۇھەرە خانىم بىرلە ئىشرەت . ئەگەر سەندە ئەقىل بولسە، ئەي ئوغلان، كەل، ئەي، قىل زۇھەرە خانىم بىرلە دەۋران . دېدى تاھىر : «ئانى ئايغىل نە سىر بار؟ كېلىپ بىز ئىكىمىزغە قىلغىل ئىزھار .» دېدى خاتۇن : «ئاناڭدىن سۆز ئىشتىكىل، سەبر قىل، سەبر ئىلە مەقسۇدغە يەتكىل .» بۇ سۆزنى ئىشتىپ ئول مىززا تاھىر ،

ئاشقىم، ئەي دوستلار، جانىمگە جانان ئىستەرەم،
جانۇ جانان بولغالى، جانىمغە جانان ئىستەرەم،
لەبلىرىڭ ئابى ھەياندۇر تەشنى لەب ئاشقلارنىڭ،

دەۋلەتىڭدىن مەن يەنە بىر ماھى تابان ئىستەرەم .
سەنسىزىن جەننەتكە بار سام زۇلمەتى مەئۋا ئېرۇر ،
نالە ئى ئەغان ئېتىپ بىر ماھى تابان ئىستەرەم .
ئارەزى ھالىگىدىن ئۆزگە يەردە تاپىما سەن قەرار ،
ئەندەلىبى بىنەۋا يەڭىخ گۈلىستان ئىستەرەم .
كەل سەييادى ، ئاشق ئېرسەڭ ئىستەمە ئابادلىق ،
مەن ئۆزۈمنى خالك ئېتىپ بىر ماھى تابان ئىستەرەم .

كېلىپ ئېرىدى ئوشۇل ئىككى جانانە .
كى كۆز بىرلە قىلۇرلار كۆپ نەزارە ،
گەھى نەۋبەت قاشىخە يەتتى پارە .
بۇ قاشۇ كۆز ئىككىسى ساز ئېتەردى ،
تەقى كۆڭۈل قۇشى پەرۋاز ئېتەردى :

بۇلارنى بەندى مەكتەب قىلدى سۈلتان ،
بۇلار جان بىرلە ئوقۇر ئېرىدى قۇرئان .
ئوقۇپ نەيلەپ ئىدى ئىشقى مەجازى ،
ۋەلى كۆڭلىدە ئېرىدى ئىشق تازى .
بۇ مەكتەبخانە ئېرىدى بىر بەھانە ،

ئەي شەمس ئەنۋەر يۈزلىكۈم ، كۆرمەگە ي ئېرىدىم كاشكى ،
كۆڭلىمەدە هەربىر كۆزلىكۈم ، كۆرمەگە ي ئېرىدىم كاشكى .
ئەي گۈلشەنى باғى ئىرەم ، ئەي مېھربان زىبىا سەنەم ،
لەئىلەك شەرابى دەمبەدەم تارتىما غايى ئېرىدىم كاشكى .
ئىشقىڭىدە مەن ، ئەي بىخەبەر ، يىغلاپ يۈرۈپ شامۇ سەھەر ،
ھىجران ئىلە شامۇ سەھەر يىغلالى ئېرىدىم كاشكى .
كەلدىم ئەدەم سەھر اسىدىن ، كىمكى ۋۇ جۇدۇڭ دەھرىدىن ،
ئەيلەپ فىغان شام - سەھرىدىن يىغلاغا ي ئېرىدىم كاشكى ،
مىسکىن سەييادى با كەرەم ، ئىشقى رەسۈلىللاھ ھەرەم ،
مەرداھەۋار ئىشققە قەدەم قويىما غايى ئېرىدىم كاشكى .

بەچەلەر كۆپ ئىدى مەغلۇب ئېرىدى .
دېدى ئۇستادىگە ئەمرىگىنى تىڭلا ،
غەلەت گەر بولسە تاھىر بەگىنى تىڭلا .
يەنە زۇھەرە گە دېدى : « يارۇ دىلدار ،
بۇ تاھىر ھالىدىن بولغىل خەبەردار ».
بۇ سۆزنى ئىشتىپ تاھىر دىلسۇز .
غەلەتن ئايىتۇر ئېرىدى زۇھەرە فىرۇز .
سورا ر ئېرىدى سەبەقدىن كۆپ غەلەت سۆز ،
« غەلەتمىدىن ئايىت ئەي شاھى فىرۇز ».
بۇ تاھىر يىغلابان كۆپ راز ئېتەردى ،
ئوقۇپ بۇ زۇھەرە غەمزە ساز ئېتەردى .

كەل ئەي سەييادى جان ، بۇلىبول خۇش ئەلھان ،
نەچۈك دەپ باشلادى مۇنىشى ئىۋان .
دېدى سەيياد زۇھەرە ئىشقى بازى ،
بەدەل بولدى بۇ ھىجرانغە مەجازى .
كى تاھىرىدىن ئىشتىتى بۇ غەزەلنى .
كى ئىشقى جۇش قىلدى ئۆل گۈزەلنى .
بۇ سۆزنى ئىشتىپ دىۋانە بولدى ،
ئانىڭ چۈن خەلق ئارا ئەفسانە بولدى .
ئىلاجى بولما س ئېرىدى غەيرى مەكتەب ،
بۇ مەكتەبخانە ئېرىدى كەفسەرلى كەب .
بارىخە زۇھەرە جان مەرغۇب ئېرىدى ،

تەنىمەدە قالمادى رۇھى رەۋانىم .
پەناھ ئۆزىگە ئېيلەپ «لەم يەزەل» نى ،
ئۇقۇپ ئېرىدىكى زۇھەر بۇ غەزەلى :

بەچەلەر كۆزىدە تەدبىر ئېتەردى ،
بۇ مەئىسىدىن ئىكەۋى سۆز قاتاردى :
«كى ئىشقىڭ كويىدە كۆيىدى بۇ جانىم ،

چۈن ئەزەلدىن دوستلارىم بولماغا ئېرىدىم كاشكى ،
يار ئىلە ئەهدۇ ۋەقا قىلماغا ئېرىدىم كاشكى .
ئاشق ئۆزى ئېيلەپ سەفەر ۋەسلىن تىلەپ كەلگەن ئىمىش ،
مەن هەم بۇ دۇنيادىن كېچىپ كەلمەگەي ئېرىدىم كاشكى .
ئاشق باشنى توب ئىتىپ ، جانانە توب ئويىنار ئىكەن ،
باشىمنى مەن مەيدان ئارا قويىماغا ئېرىدىم كاشكى .
بىر جىلۇھ ئېيلەپ باشىمە سالدى سەمەن سەۋداسىنى ،
مۇنداق بەلاتى باشىمە سالماغا ئېرىدىم كاشكى ،
سەييادى ئاشق قول بۇ كۈن بولدى جەهاندىن ماسىۋا ،
يار ۋەسلىنى دوستلار بۇ ياخورىمەگەي ئېرىدىم كاشكى .

بىرى بىرىگە دەر رازى دىلىنى ،
كى هەرنە كۆڭلىدە كى مۇشكىلىنى .
كى بىر پارە نۇر ئېرىدى بۇ ئىكى يار ،
قىزىپ بازار ئىچىنەدە ئىشق بازار .
كى ئىشق ئەھلىدە بولماس نەڭۇ نامۇست ،
كۆزىگە ھېچ كۆرۈنمەس دۇشمەنۇ دوست .
بۇ تاھىر ئىشق ئوتىدا كۆيىر ئېرىدى ،
نە كىم غۇسسىنەنی زۇھەر سۈرەر ئېرىدى .

بۇ تاھىر ئايىتتى ئۆتكەن قىسىمه لەرنى ،
نېكىم كۆڭلىگە تۇشكەن غۇسسىلەرنى .
دېدى تاھىر كى : «ئەي رۇخسارەتى ھۇسن ،
قىلىپ ئىشقىڭ مېنى دىۋانەتى ھۇسن .
ساشا ئايىتاي بۇ كۈن ئۆتكەن ھېكايەت ،
كى بولغا ئۇل ھېكايەتىدە رىۋايەت ،
ئاتاڭىدا يوق ئىكەن فەرزەندى بۇنىاد ،
كى يىغلاپ ئايىتۇر ئىكەن زار ئېبياد .
دېدىكىم : گەر خۇدا فەرزەند بەرسە ،
ئالار بىرلە كۆڭۈل خۇرەند بولسە .
خۇدا كىمگە نەسىب قىلىسە بېرىيىن ،

كەل ئەي سەييادى سەن باشلا بۇ داستان ،
زىمىستاندا نېچۈك بولدى گۈلىستان .
گۈلىستان كۆرمەگەي بادى خەزانىن ،
رەقبىلەرنى خۇدا بەرسۇن زەۋالىن .
كۆرۈڭ بىچارە تاھىرنىڭ سەۋالىن ،
نەچۈك بەرىدى كۆرۈڭ زۇھەر جەۋابىن .
دېدى سەييادى تاھىر قىلىدى ئەنگىز .
كى خىلۇھەت يەرددە بولغايلار سۇخەنرىز ،
بار ئېرىدى شاھنىڭ بىر سەير گاھى ،
چىقار ئېرىدىلەر ئاندا گاھ گاھى .
ئانىنى دەر ئىدىلەر باغى مەيدان ،
كى يەئىنى ئولتۇرۇرلار ئاندا چەندان .
كىرىپ باغ ئىچىگە ئىككى دۇگانە ،
بىرى بۇلۇل بىرى گۈلبەرگى دانە .
گۇيا ئۇل باغنى رىزۋانى بىھىشتىنىڭ ،
ھېسابى يوق ئىدى ئاندا يېمىشنىڭ .
كى ۋەئەد قىلىدىلار ئۇل باغى مەيدان ،
كى ئەرز ئىشتىكەلى ئۇل بااغدە چەندان .
ئىكىسى قۇشۇلۇبان مۇڭلاشۇرلار ،
قۇچاقلاشىپ ئىكەۋى يېغلاشۇرلار .

فراقتىڭدە ئەجەب غۇسىسە يۇتۇپمەن،
 ئۇمىد بىرلە ئىتتە كىڭنى تۇتۇپمەن،
 دۇئايىڭدە ئېرۇرمەن كېچە - كۈندۈز،
 فىدا بولسۇن بۇ جانىم يەككە - يالغۇز..»
 بۇ داستان ئاخىرىنىدە بىر غەزەل ياد،
 ئوقۇپ تاھىر قىلادۇر ئاھۇ فەرياد:
 «فراقتىڭ ئوتىدا بەس يانەدۇرمەن،
 غەمىڭ بىرلە بۇ كۈن ھەم خانەدۇرمەن.
 يۈزىڭدىن پەردىنى ئاچغىل نىگارىم،
 كى شەمىڭ ئۇتىدا پەرۋانەدۇرمەن.
 سېنىڭدەك يوق جەھانىدە دىلبەرى خۇش،
 سېنى كۆرسەم ئۆزەمدىن تانەدۇرمەن،
 ۋىسالىڭ دەشتىدە لەب تەشىنەدۇرمەن،
 لەبىڭدىن شەربەت ئىچسەم قانەدۇرمەن.
 مېنى ئۆرتەسە ھەردەم نازۇ ئىشقىڭ،
 سېنىڭ ئۈچۈن نىگارىم يانەدۇرمەن.
 كەل، ئەي ساقى، بۇ كۈن بىر جام ئىچەلى،
 بۇ دەردە ساكسىنۇ بۇ تەخانەدۇرمەن.
 سەبا مەھىھىر كۈنى سورسە سۇئالىم،
 سېنىڭ ۋەسىلىڭ بىلە ئەيلەدىڭ تاق،
 قەرارى سەبرىمەسەن ئەيلەدىڭ تاق،
 كى سەن - سەن جانۇ مەن جانانەدۇرمەن.
 سەبىيادى يىغلاadi بىسياز ارى،
 مۇتىئى كاسەئى دۇرداھەدۇرمەن..»
 بۇ سۆزلەرنى ئىشتىتى زۇھىرە خانىم،
 دېدى: «ئەي مېھرىبانىم شەددە جانىم.
 بۇ سۆزلەرنى قولاقغە زۇھىرە ئالدى،
 ئانىڭ ئۈچۈن ئۆزىن بۇ غەمغە سالدى.
 كى تاھىر بۇ غەزەلنى قىلدى ئاخىر،
 دېدى زۇھىرە: «ئاتامدۇر تۇرفە كافىر.
 تىرىكلىكتە كىشىنى ئەبىدە بولسە،
 ئىمان تاپىماس بۇ ئەهدىن يانىپ ئۆلسە.
 ئاتام تانىسە مېنىڭكى تانارىم يوق،
 ئەزەلەمەن قىسمەتىمدۇر يانارىم يوق.
 مېنىڭ ھەم باشىمە تۇشتى بۇ سەۋدا،

ئۇلارنىڭ دەۋرىىدە دەۋران سۈرەپىن .
 ئاتام ئىكەن ئاتاڭىزنىڭ ۋەزىرى ،
 ئاراسىندا يوق ئىكەن ھېچ گۇزەرى .
 ئاتامدا ھەم يوق ئاندا ھېچ فەرزىندە،
 ئۇلار ھەم ئاندا ئىكەن زارۇ دەرىپەند .
 قىلىپىدۇر ئاتامە فەرزەند ئىنایەت،
 ئوشۇل ۋەقتىدە بولۇپىدۇر بەخت غايەت .
 بۇ سۆزنى ئايىتۇر ئاتامغا ئاتاڭىز ،
 دەرىغا، چىقىتى بۇ سۆزدە خەتاڭىز .
 ياتىبان تۈش كۆرۈپىدۇر ئەۋلىيادەك ،
 يابۇشۇپ ئەنبىياغە بىر بەلادەك ،
 تۇتۇپ ئايىتۇر كى: ئەنبىيَا ئېرۇرسەن ،
 مېنىڭ ئۇشبو مۇرادىمنى بېرۇرسەن .
 مۇرادىم ئۇشبو دۇر كىم خانىمىزگە ،
 ئۇلارنى جانىمىز جانىمىزگە .
 نىيەت ھاجەت ئەمە سەدۇر شەرت قىلىسام ،
 بۇ سۇلتان بىرلە مەن مەقسۇد كە يەتسەم .
 ئوشۇل ۋەقتىدە خۇدا رەھمەت قىلىپىدۇر ،
 بىز ئىككىمىزنى ھەم ئەللاھ بېرىپىدۇر .
 خۇداغە شۇكىرى ئېتىپ قىلغاندا پەيمان ،
 ئاتام ئۆلۈپ قالىپىدۇر ، مەندە ئەرمان .
 ئاتام بىرلە ئاتاڭىزنى بىلىپ دان ،
 بارىكەندۇر ، بولۇر قۇدرەتى يەزدان .
 دەر ئېرىشلەر ئاڭا : < كۆرگەن رەۋامەن ،
 بۇ سىردىن تەللىبە يەڭلىغ مۇبىتەلامەن ،>
 ئاتام ئۆلدى ، ئاتاڭ ئەهدىن ئۇنۇتتى ،
 يەنە ئانچە بالا مېھرىن سوۋۇتتى .
 نەچۈك بولۇر مۇنىڭ تەدبىرى ، ئەي جان ،
 قالىپىمەن ئىشىق دەردى ئىچرە ھەيران .
 بىلىپىمەن سەندەدۇر دەردىم دەۋاسى .
 سۇنۇقەن خەستە جانىم مەرھەباسى .
 كى سەندىن ئۆزگە مەندە يار بولماسى .
 بۇ كۆڭلۈم سورغۇچى غەمخار بولماسى .
 سەھەرلەر ئاھ ئۇرۇپ ئۇيغانەدۇرمەن .
 بۇ ھېجران ئېلىدە ئاۋارەدۇرمەن .

قوشۇلدى بۇلۇلۇ گۈل باغ ئىچىنده،
ئىكىسىن كۆرۈم ئاندا داغ ئىچىنده،
خەزان ۋەقتى ئىدى كۈللەر ئاچىلدى،
دۇرۇ دۇردا نەلەر ئاندا ساچىلدى.
كى بۇلۇلۇ گۈل بىلەن ھەمراز بولدى،
مۇھەببەت بىر لە ئول دەمساز بولدى.
ئىكىسىنى چۈ مەن كۆرۈم مۇناسىپ،
مۇناسىب كۆرمە گەننى ئۆلتۈر ئاسىپ،
بىرى گۈلدەك، بىرى ئوتىدەك يانادۇر،
بىرى بۇلۇلۇ، بىرى ئۇچۇپ قونادۇر.
بىرى زۇھەر ئېرۇر، بىرىسى تاھىر».
دېدى باغان، بۇ سىرنى قىلدى ئاخىر،
بۇلارنىڭ شەئىنگە ئەبىات باغان
ئۇقۇپ ئىنسا قىلىپ ئول يۈلدا گىريان:

بۇلۇپىمن ئىشق دەئۋاسىدا شەيدا،
مېنىڭ ھەم يوقتۇرۇر سەبرۇ قەرارىم،
يارۇق دۇنيا دەندۈر سەن مەدارىم،
كى سەن لەيلى سەنۇ مەن ساڭا مەجىنۇن،
بۇلۇپىمن ئىشق ئارا دۇ چەشم پۇر خۇن،
ئىكىسى باغ ئىچىنده زارۇ ھەيران،
بۇلۇر كۆرگەن كىشىنى باغرى بىر يان.

ئۇشۇل مەيدان ئىچىنده باغانى،
بۇلۇپىتو ئىككىسىگە دىدبانى.
بۇلارنى بارچە ئىشلارىن كۆرۈپتۈر.
باباخان ئالدىدە هاسى تۇرۇبىدۇر.
سەلام بەردىپ باغان، دېدى : «ئەي شاھ،
ئىشتىت، كەل ئايتابىن مەن قۇدرەت ئەللاھ.

«شەھا، كۆرۈم چەمەن ئىچىرە قۇنۇپىدۇر تۇرفە شۇمقارى،
نەزاکەتلەر قىلىۇر ھەر دەم تەكەللىم قىلسە گۇفتارى.
ئانىڭ مەن ۋەسفى تەۋىسەن قىلاي ئالدىگىدا، سۇلتانىم،
ئەگەر ئاقىل ئېسەڭ ئۆلتۈر زەمانى لا مۇقدارى.
ئەجايب ئاقىلۇ دانا بۇ دۇنيانى بىلىپ فانى،
ئۆزىنى ماسىۋا ئەيلەپكى يەئىنى سىر ئەسرارى.
كىم ئول سەيغۇلمۇلук سانى بەدىئىن ئىختىيار ئەيلەپ،
قۇرۇپ سەھنى ئاراسىدە قويۇپ ئول ئىككى رۇخسارى.
كىرسىپ باغى ئېرىم ئىچىرە گەدایى كېبى ئول تەنها،
كېچىپ ئۆز دىن ۋىسال ئىزلىھەپ تاپىپ يارۇ ۋەفادارى.
گۈزەل شورىدە بۇلۇلدەك فىخان ئەيلەر شەھىم تاھىر،
كى تاھىر بىر لە ئول بۇلۇل كۆرۈڭ زۇھەر كى دىلدارى.
ئىكى ئاشق ئۇچۇن ھەر دەم فىغانۇ نەلەلەر قىلسام،
فىراقىڭ ئۇتىغە كۆيگەن سەيىدادىدۇر - دىل ئەفكارى.

سېنى خان چىرلادى سۆزلىر سورا لار،
كېلىڭ تىز دەپ باقار يولۇڭخە بىسىyar.
سېنىڭ قانىڭ ئۇچۇن بىز كۆيە كەلدىك،
گۇناھىڭ نە بۇلۇر، بىز سورا كەلدۈك».

ئىشتىپ شەھ بۇبۇردى نە چىچە مەھرەم،
بۇ مەھرەملەر ئىدى تاھىر كەھمەدەم.
ھەمە ماڭەم بىلەن يىغلاشتىلار زار،
دېدىلار بارچەسىگە : «ئەي دىل ئەفكار.

نەچۈلۈك بەردى بۇ تاھىرنىڭ جەۋابىن .
 کى ئۆل يەردە خەيالى خام قىلدى ،
 کى زۇھەرە كۈندۈزىنى شام قىلدى .
 دېدى : « كۆرۈلۈڭ ئاتامىنى ئاندا بارىپ ،
 كۆكۈل قايغۇلارىن ئانىڭ چىقارىپ .
 بۇ سۆزلەرىم ئائىڭ مەقبۇل بولسۇن ،
 ئىشىتسۇن كۆكۈلگە مەقسۇل بولسۇن ،
 ئوشۇل ئەھدى كۆكۈلدىن بولسىه چىققان ،
 کى بولغاي ئەھدىنىڭ ئۇستىگە جەۋلان .
 « بارىپ ئەرز ئەيلە گىز ئالدىدا زىنھار ،
 کى بولغاي ھالىمىزدىن ئۆل خەبەردار .
 ئىشىتتى زۇھەرەدىن تاھىر بۇ سۆزى ،
 كۆرۈپ تاھىر ئەدەم بولماققە ئۆزى ،
 کى ئاخىر بىر غەزەل تاھىر قىلىپ ياد ،
 ئوقۇپ قىلىۇر بۇلار باغدا چۇ فەزىاد :

دېدى تاھىر : « ماڭا قايغۇ نەدىندۇر ،
 ئەگەر مەن جان ئىسىم ، زۇھەرە بەدەندۇر .
 كى زۇھەرە جانۇ مەن جانانەسىمەن ،
 كى زۇھەرە شەمە ، مەن پەرۋانەسىمەن .
 كى زۇھەرە باغ ، مەن باغانى گۈلىمەن ،
 تەقى ئۆل كۈل ئېرۇر ، مەن بۈلۈلىمەن .
 كى زۇھەرە شەمس ئېرۇر ، مەن ماهى پەرۋەر ،
 كى زۇھەرە لەئى ئېرۇر ، مەن دۇردى گەۋەھەر .
 كى زۇھەرە دىلبەرى ، دىلدارەسىمەن ،
 مەنۇ بىچارە بىر ئاۋارەسىمەن .
 قاييان ھۇكم ئەيلەسە فەرمان ئانىڭدۇر .
 بۇ دەردەندىن ، ۋەلى دەرمان ئانىڭدۇر .
 بۇ سۆزلەرنى دېدىيۇ قوپىتى تاھىر ،
 چىقارادى كۆكۈلدىن بىر ئاھ ، تاھىر .
 دېدى سەييادى زۇھەرنىڭ خەيالىن ،

« جانا سېنى سۆيدۈم ، تەقى كەچىتم بۇ ئالەم سارىدىن ،
 كۆكۈلۈمگە شەۋقىڭ تۈشكەلى قورقار جەھەننەم ناردىن ،
 ھەر چەندە گەر سۆيىسەڭ مېنى كەتمەم ئىشىكىڭدىن نارى ،
 ئۆزىن بىلىپ ئاشق ئىلە يەر بىلە بىلمەس ياردىن .
 قىرقىزىل مەلامەت ئەيلەسە زاھىد مېنىڭ شەئىنم ئۇچۇن ،
 زەررە غەمسم يوقۇتۇر مېنىڭ بىللاھ ئانىڭ ھەم ئارىدىن ،
 بىر بەندەئى بىچارەمەن مەنزىلگەھىم بەيتۈلەزەن ،
 سېينەم سارى تىبىرى كەمان كەلسە نىڭارىم سارىدىن ،
 مىسکىن سەييادى قىسىمەتى موللا مۇددەررس ھىكىمەتى ،
 فەتۋا بېرىپ ئاستۇر سەلەر پەرۋايى يوقۇتۇر داردىن .

كۆزىن ئاچىپ تىلەر ھەقدىن ، مۇناجات ،
 دېدى : « سەندىن تىلەر مەن ئۇشىپ ھاجات .
 کى يىغلاپ ئايتنۇر ئېردى : « ئەي ياراتقان ،
 بۇ دۇنيانى كەرمەن بىرلە تۈزەتكەن .
 کى سەن تاھىر گە بولغايسەن پەناھى ،
 کى نەۋىمىد ئەتمەگىن ئانى ئىلاھى .»

كەل ئەي سەييادى ، زۇھەرە دەردىن ئايتكىل ،
 قۇر ئېرگەچ مەرد نامەر دەردىن ئايتكىل .
 دېدى سەييادى ، تاھىر كەتتى غەمناك ،
 كى زۇھەرە باغدا قالدى دېيدە نەمناك .
 قاراپ تاھىرنى كۆردى ، ئاھ ئۇردى ،
 فرماق ئوتى بىلە ئۆرتەندى تۇردى .

کى ئاشقىنى ئىشى دايىم تەۋە كىنۇل .
كۆيەر ئىشق ئۇتىغە قىلۇر تەھەممۇل .
بۇ تاھىر ھەسرەتىدىن بىر غەزەلىيار ،
ئۇقۇپ زۇھەرە كۆزىدىن توڭكتى خۇنبار :

ئاچىلۇر بار چەنلى سەندىن مۇرادى .
خۇداۋەندى بۇدۇر بەندەڭ مۇرادى .
كى سەندىن بولماسۇن نەۋىمىد ئاشق ،
ئەگەر بولسا بۇ يەردە يار سادىق .

*

*

ئەي سۆپۈك دىلدارو يار ئارام جانىم سەن ئىدىك .
ساغلىقىم ، ئېشۇ خۇشۇم ، شىرىن زەبانىم سەن ئىدىك .
لەيلى - مەجنۇن سۇھبەتى فەرھاد - شىرىن ئۇلغەتى ،
خەستە جانىم راھەتى روھى رەۋانىم سەن ئىدىك ،
نەيەلەيىن سەنسىز بۇ جانىنى ئالەمى سۇلتانى ھۇسن ،
يەتنى ئىقلیم شەھرىدە ئارامى جانىم سەن ئىدىك .
يۈزۈلۈشەمس ، قاشىڭ قەمەر ، لەئىلى لەبىڭ لىللاھ شەكەر ،
كىفرىكلەر بىڭ قانىم نۇڭكەر ، جەللادى جانىم سەن ئىدىك .
مسىكىن سەييادى خەستە دىل ، يار كويىدا فەرياد قىل ،
بىچارەدۇرمەن رەھم قىل ، ساھىپ قىرانىم سەن ئىدىك .

ئاتاڭغە دوستلۇغۇم بار ئېرىدى بىسياز ،
يوق ئېرىدى ساڭا لازىم ئۇشىپ ئىشلار .
باباخان ئۇشىپ ئىشنى قىلدى ئاخىر ،
تەۋازىئە قىلدى - يۇ ئولتۇردى زاھىر .
دېدى تاھىر : «مېنىڭ ھەم بىر سۆزۈم بار ،
ئەگەر تىڭلايسەن ئاندا شاھ سەردار ،
ئەۋەلدەن سۆزلىيىن مەن بىر غەربىمەن ،
غەربىلىكتە ئەجاپىپ بىر غەربىمەن .
ئەزمەل كاتىبى قىلغان ئاشنامەن ،
ئۇلۇم ئاۋارە قىلغان بىنەۋامەن ،
مەن ئول تاھىر كى دەردى بىمەۋامەن ،
كى زۇھەر بىرلە دوستۇ مەرھەبامەن .
مەن ئول تاھىر كى بىر سۆز ئاشنامى ،
كى زۇھەرە پادشاھۇ مەن گەداسى .
مەن ئول تاھىر غەربىپ خەستە دىل مەن ،
كى زۇھەرە شاھ ئېرۇر ، مەن بەندە قۇلمەن .
مەنى بىچارە تاھىر ناتەۋانمەن ،

كەل ئەي سەييادى تاھىردىن ھېكايدەت ،
كى بولغاىي ئول ھېكايدەتتە رىۋايەت .
دېدى سەييادى : شەھكە كەلدى تاھىر ،
بۇ ئىشنىڭ ئەۋەملەنى قىلدى ئاخىر .
سەلام ئايىتتى تۇرۇپ ئول تاھىر ئاندە ،
 قولىن كۆكىسگە قويىپ مىسىلى بەندە .
باباخان سوردى تاھىردىن سەۋالىن ،
بۇ ھەم بەردى ئاكى بىلگەن جەۋابىن .
دېدى شەھكىم : «بۇ ئىشلار سەن قىلۇرسەن ،
كى سۆزلەڭىن خەبىر كىمدىن ئالۇرسەن .
كى سەندىن ھەم بۇرۇن ئادەم ئۆتۈپتۈر ،
كىمى دۇنيادا مەقسەدكە يېتىپدىزۇر ؟
كى زۇھەرە پادشاھۇ سەن گەداسەن ،
سەلامى ھەق بىلەن سەن ئاشناسەن .
ئادەم بىرلە ئادەمنى فەرقى بىسياز ،
تەفاۋۇت ئەتتى خەلق ئەيلەدى ئىزەھار .
ئاتاڭ گەرچە ۋەزىرим ئېرىدى باھىر ،
يامان ئىش بولمادى ئول ئۆتتى زاھىر .

سېنىڭ ئالدىڭدا مەن شەرمەندەدۇر مەن .
تەرەھەم قىل بىزىڭ تەقسىرىمىزگە ،
يەنە يەتكۈر شەھىم مەقسۇدىمىزگە .
ئۆزۈڭ خەمخارلىق قىل جانىمىزگە ،
رەھىم قىل گەرچە بىزىنىڭ قانىمىزگە .
كى ئاخىر شاھنىڭ شەئىگە ئەبىيات ،
ئوقۇپ تاھىر قىلۇر يۈز ئاھ - فەرياد :

« كى ئىشقىنىڭ ئىلىكىدىن بىخانۇمانىمەن .
كى تەئىنە قىلماغىل مېنى باباخان ،
ئۆزۈڭ قىلغان ئاتامىخە ئەهدە پەيمان .
ئەگەر چە بەندەۋۇ بىچارەدۇر مەن ،
كى ئىشق ۋادىسىدە ئاۋارەدۇر مەن .
ئۆزۈڭىم شاھ ، ساڭا مەن بەندەدۇر مەن .

بۇ جۇدالغە سەرتىدىن يۈرە كىم قاندۇر شەھىم ،
بىزىگە هەسرەت ، سىزگە راھەت بىر غەرب كاندۇر شەھىم .
ئارزو ئېيلەپ دېدىم خىزمەتىدە مەن بولسام مۇدام ،
لۇتفى ئېتىپ قىلغىلىق ئىنایەت ، بەندە فەرماندۇر شەھىم .
گەۋەھەرىكىم سەندە باردۇر ، بەرمە نادان مۇلکىگە ،
بىلمەس ئانى قەدرىنى ئۆل بەسکى ناداندۇر شەھىم .
ھاسىل ئۇمرىكى ئىدى ئۆل بەسکى زۇھرا نازەمنى ،
ياخشىلارنىڭ ئىچىدە ئۆل ساھىبى كاندۇر شەھىم .
گەشت ئېتىپ كۆردىم بۇ ئالەمنى ..... (1)
سۇردۇڭ ئانى لەبىلەرن لەئى بەدە خىشاندۇر شەھىم .
ھەق تەئالا لۇتفى ئېتىپ بەردى ساڭا بىر تازە گۈل ،
بەندە تاھىر مىسىلى بۇلبۇل زارۇ ھەيراندۇر شەھىم .
پادىشاھىم سەن ئىشىت ، ئىچتۈك چەمەندە بادەنى ،
خاھى ئۆلتۈر ، خاھى كۆيدۈر جانىم قۇرۇباندۇر شەھىم .
بۇ گەدايى بىنەۋانى سالىمە ھىجران ئۆتىغە ،
بۇ سەبىيادى مۇددەئاسى ھالى جەۋلاندۇر شەھىم .

غەربىلىكتە ئەجايىپ سارغارىبىمەن ،
غەربىلەر ھەققىدە قىلما جەفایى ،
..... ۋەفایى ،
ئەگەر چە بولسىھەر گۇلننىڭ ۋەفاسى ،
ۋەلى بىسیار قاتىغىدۇر جەفاسى .
بۇ دۇنيا ئون كۈنۈ ، ئارتقى ئەمە سەنۇر ،
ئاسايىش سەلەنەنەت بار چە ئەبەسەدۇر .

بۇ سۆز ئۇستىدە كەلدى شاھى خوبان ،
نەچە سۆز سوردىلار ئۆل بولدى گىريان .
كى يىغلاپ دېدى : «ئەي شاھى ، زەمانە ،
نە ئىشنى قىلىدىڭىز ئەمدى بەھانە .
بۇ باھىر بىرلە قىلىدىڭ ئەھدى پەيمان ،
ئەشۇ ئەھدىگە بولدى شەرت يالغان .
غەربىمەن ، بىنەۋامەن ، ھەم يىتىممەن ،

1. قول يازىمدا بۇ مىسرانىڭ ئاخىرى يېرىتىلىپ كەتكەن ،
يىقول يازىمدا بۇ جاي ئۆچۈپ كەتكەن .

بۇ داستان ئاخىرىندە بىر غەزەل بار،

مۇنى ھەم ئايىتتى - يۇ ، يىغلادى خۇنىلىرى:

پادىشاھىم سەن ئىشتىت ، بۇرناغانى دەۋرانلار قېنى ،
سىز بىلەنكىم ۋەئىدە قىلغان شاھى سۇلتانلار قېنى .
ئۇشبو دۇنيا بىۋەفا سىندۇردى ئول پەيمانەنى ،
نەچچە يىغلاپ زارى قىلغان شهرتى يالغانلار قېنى ؟
سەندىدە دۇر دەۋران بۇ كۈنكىم سەندىن ئۆزگە كىمەدە بار ؟
سەندىن ھەم ئىلگەرى ئۆتكەن شاھە سۇلتانلار قېنى ؟

① .....

نەچچە مىلخ ھايىھە شەھىلەك سائىدى سەيپۇل - مۇلک ،
مەلىكە بەدىئۇل - جەمال ئول شىككى جانانلار قېنى .

ئالىپ باردىلار ساندۇقنى يانىگە ،
بۇلار ئوت سالدى زۇھەرنىڭ جانىگە .
ئىشتىتىپ بولدى شەھىر ئىلى تەلاتۇف ،
ئاياق ئاستىدە قالىپ ئۆلدىلەر كۆپ .
دېدى تاھىر : «تۇرۇڭلار بىر زەمانى ،
كۆرەيىن بىر زەمان يارۇق جەھانى .
بۇگۈن مۇندىن سەفەر قىلغۇمۇر دوستلار ،
نىڭارىمىدىن جۇدا بولغۇمۇر دوستلار .
كى بار دۇر زۇھەر خانىمگە سۇئالىم ،
چۇ يىغلاپ ئېيتىسام ئاڭا دەردى ھالىم .»
قاشىگە ئۆل زەمان كەلدى نىڭارى ،
كى يىغلاپ ئايىدى چۈنۈ كارۇ بارى ،
چۇ يىغلاپ دېدى : «ئەي يارى زەمانە ،
كى بولدوڭ بىر - بىرىمىزگە يىگانە .
سبىنى مەندىن ئايىرغان لەئىنە ئەغىيار ،
كى ئەمدى خۇش قال ، ئەي يارۇ ۋەفادار .
يەنە كۆرگە يەمۇمن مۇندە جەمالىڭ ،
ئاتامنى بويىنىگە بولسۇن ۋۇبالىڭ .»
كى زۇھەر ئۇشبو سۆزنى قىلدى ئاخىر ،
يەنە سۆز باشلادى تاھىر مۇسافىر :

كەل ئەي سەبىياد ئىشىرت يولىدۇر بەند ،
كى تاھىرنى ئالار قىلدى نېچۈلەك بەند .
بۇ سۆزلەرنى قۇلاققە سالمادى ھېچ ،
فەلەك تاھىر كۈنىنى قىلدى چۈن كەچ .
دېدى : «كەلسۇن دۇرەدگەرلەر سەراسەر ،
ياساسۇن بويىنىگە زەنجىر بەرابەر .»
دېدى زۇھەر : «قىلىڭ سەندۇقنى مەھكەم ،
ئانى مۇملاڭ ، ئىچىگە ئۆتمەسۇن نەم .
ئەگەر ئۆتسە تىرىيىنى سويدۇرۇرمەن ،
ئالاۋ ياقىپ بارىڭنى كۆيىدۇرۇرمەن .»
ياساۋۇللار قىلىپ سەندۇقنى مەزبۇت ،
ئالىپ كەلتۈردىلەر شەھكە ئانى زۇد .
ياساۋۇللار ئىدى ئالدىدە بىسىار :
«بۇ يۈرگىل كىم ئالارگە » - دېدى ، - بىر كار .»
دېدى : «تاھىرنى بۇ سەندۇققە سالىپ ،
كى تاشلاڭلار ئانى دەرىياغە سالىپ ،»
كى ئالىپ چىقتىلار شەھنىڭ قاشىدىن ،
بۈزىنى يۈۋىدى تاھىر كۆز ياشىدىن .
كۆزى تەلمۇربىان ھەربىان باقاردى ،
كى ئول باققانسارى ياشى ئاقاردى .

سـلـهـرـدـنـ ئـۆـزـگـهـ هـېـچـ غـەـمـخـارـ بـولـماـسـ .
 ئـلاـهاـ، بـولـماـسـۇـنـ هـېـچـ ئـانـهـئـىـ زـارـ ،
 بـولـۇـمـهـنـ دـيـيـدـهـ گـىـرـيـاـنـ سـيـيـنـهـ ئـەـفـكـارـ .
 سـهـنـ ئـېـرـدىـكـ ئـىـكـكـىـ دـيـيـدـهـمـنـىـكـ چـەـرـاغـىـ ،
 باـشـمـدـىـنـ كـەـتـمـدـىـ ۋـەـسـلىـڭـ فـىـرـاقـىـ .
 يـەـنـ تـأـھـىـرـ بـۇـ يـەـرـدـىـ قـىـلـدـىـ فـەـرـيـادـ ،
 فـەـلـەـكـنـىـكـ جـەـۋـرىـدـىـ قـىـلـدـىـ غـەـزـەـلـ يـادـ :
 «فـەـلـەـكـ قـىـلـدـىـكـ بـەـسـىـ جـەـۋـرـۇـ جـەـفـانـىـ ،
 كـىـ سـەـنـدـىـنـ كـۆـرـمـەـدـىـمـ بـىـرـدـەـمـ ۋـەـفـانـىـ .
 نـەـقـەـسـدـىـڭـ مـاـڭـاـ ئـىـيـ زـالـىـ دـەـيـرـكـىـ ،
 ئـەـمـانـ بـەـرـمـەـيـ جـەـفـادـىـ بـىـرـ زـەـمـانـىـ .
 كـېـچـپـىـمـەـنـ جـۇـمـلـەـ ئـەـسـبـابـىـ تـەـرـبـىـدـىـ ،
 تـىـلـەـيـمـەـنـ مـەـنـ بـۇـ كـۈـنـ سـەـنـدـىـنـ ئـەـمـانـىـ .
 جـەـفـاـ بـىـرـلـەـ مـېـنـىـ ئـەـفـكـارـ قـىـلـمـەـ ،
 كـىـ بـىـرـ دـەـمـ كـۆـرـمـەـدـىـمـ يـارـقـۇـقـ جـەـهـانـىـ .
 كـەـلـ ئـەـمـدـىـ بـۇـ فـەـلـەـ كـەـدـىـنـ شـىـكـوـھـ قـىـلـمـەـ ،
 سـەـيـيـادـىـ تـاشـلـاـغـىـلـ ئـۇـشـبـۇـ هـەـۋـانـىـ .»

تـۇـتـۇـپـ كـەـلـتـۈـرـ دـىـلـەـرـ تـاـھـىـرـىـ ئـانـدـەـ ،
 كـېـلـپـ شـاـھـ ئـالـدـىـغـەـ ئـولـ مـىـسـلىـ بـەـنـدـەـ ،
 « كـىـ بـۇـ ئـىـكـكـىـ دـيـيـدـهـمـنـىـكـ رـەـۋـشـنـىـ سـهـنـ ،
 ۋـۇـجـۇـدـۇـمـ شـەـھـرـىـنـىـكـ سـهـنـ گـۇـلـشـەـنـىـسـهـنـ .
 مـۇـرـاـدـىـ نـەـخـلىـنىـ تـىـكـكـەـنـ نـىـھـائـىـ ،
 كـىـ جـانـ بـوـسـتـانـىـنـىـكـ پـۈـتـكـەـنـ كـەـمـالـىـ .
 سـېـنـىـكـ قـايـغـۇـكـداـ كـۆـكـكـەـ چـىـقـتـىـ ئـاهـىـمـ ،
 سـېـنـىـكـ يـولـۇـكـداـ كـەـتـسـۇـنـ شـەـھـرـىـبـارـىـمـ .
 سـېـنـىـكـ ئـۇـچـۇـنـ كـۆـيـرـمـەـنـ كـېـچـ - كـۈـنـدـۈـزـ ،
 سـاـڭـاـ قـۇـرـبـانـ بـولـايـىـنـ ، ئـەـيـ قـارـاـ كـۆـزـ .
 سـېـنـىـ كـۆـرـمـەـسـ كـۆـزـۇـمـ هـەـمـ كـورـ بـولـسـۇـنـ ،
 سـېـنـىـكـسـىـزـ مـەـنـزـىـلـىـمـ هـەـمـ گـورـ بـولـسـۇـنـ .
 سـېـخـىـنـسـامـ مـەـنـ سـېـنـىـكـ گـۇـلـدـەـكـ يـۈـزـۋـىـڭـىـ .
 ئـالـىـپـ يـۈـزـگـهـ سـۈـرـەـرـمـەـنـ ئـايـ يـۈـزـۋـىـڭـىـ .

ئـەـگـەـرـ چـەـ سـۇـئـىـچـىـنـدـەـ مـەـنـ كـېـتـەـرـمـەـنـ ،
 ۋـەـلـىـ يـۈـزـ مـىـاـڭـ بـەـلـاـگـ سـەـبـرـ ئـېـتـەـرـمـەـنـ .
 بـەـسـ ، ئـاشـقـنـىـ ئـىـشـىـ دـائـىـمـ سـەـبـرـدـۇـرـ .
 كـىـ ئـاشـقـنـىـكـ ئـىـشـىـ دـائـىـمـ سـەـبـرـدـۇـرـ .
 ئـەـگـەـرـ قـىـلـاـيـ دـبـسـەـڭـ مـەـقـسـۇـدـ هـاـسـىـلـ .
 سـەـبـرـ قـىـلـغـىـلـ ، سـەـبـرـ قـىـلـخـىـلـ سـەـبـرـ قـىـلـ .
 دـبـدىـ زـۇـھـرـەـ : «نـېـچـوـكـمـەـنـ سـەـبـرـ ئـېـتـەـرـمـەـنـ ،
 تـەـقـىـ مـەـنـ هـەـمـ سـېـنـىـكـ بـىـرـلـەـ كـېـتـەـرـمـەـنـ .
 قـالـىـپـ مـەـنـ بـۇـ كـېـچـەـ بـىـسـەـرـۇـ سـامـانـ ،
 سـېـنـىـكـ بـىـرـلـەـ ئـەـگـەـرـ ئـۆـلـسـەـمـ نـەـ ئـەـرـمـانـ .»
 دـبـدىـ - يـۇـ ، بـۇـ غـەـزـەـلـىـ يـادـ قـىـلـدىـ ،
 ئـىـشـتـكـەـنـلـەـرـ بـارـىـ فـەـرـيـادـ قـىـلـدىـ :

«ئـايـاـ دـىـلـبـەـرـ بـۇـكـۇـنـ غـەـمـخـانـهـ بـولـدـۇـمـ ،
 كـىـ ئـىـشـقـىـكـ شـەـمـئـىـگـەـ پـەـرـۋـانـهـ بـولـدـۇـمـ .
 بـەـنـاـگـەـهـ كـۆـرـدـۇـمـ ئـولـ گـۇـلـدـەـكـ يـۈـزـۋـىـڭـىـ ،
 كـىـ مـەـنـ بـۇـلـبـۇـلـ كـەـبـىـ هـەـمـخـانـهـ بـولـدـۇـمـ .
 ئـۇـقـۇـدـىـمـ ئـولـ زـەـمـانـ هـۇـسـنـىـكـ كـىـتـابـىـنـ ،
 مـۇـدـەـرـرـىـلـەـرـ كـەـبـىـ گـويـانـهـ بـولـدـۇـمـ .
 ئـەـزـەـلـ كـاتـبـىـ چـۇـنـ كـۆـرـدىـ مـۇـنـاـسـىـبـ ،
 رـەـقـبـلـەـرـ جـەـبـرـىـدـىـنـ بـىـگـانـهـ بـولـدـۇـمـ .
 سـەـيـيـادـىـ يـارـنـىـ ئـىـزـلـەـرـ هـەـمـىـشـەـ ،
 فـىـرـاقـىـكـ دـەـشـتـىـدـەـ جـوـيـانـهـ بـولـدـۇـمـ .»

تـۇـرـۇـپـ شـاـھـىـ خـۇـبـانـ ئـولـ يـەـرـدـەـ هـازـىـرـ ،
 تـۆـكـەـدـۇـرـ كـۆـزـىـدـىـنـ دـۇـرـرـىـ جـەـۋـاـھـىـرـ ،
 دـبـدىـ يـىـغـلـاـپـ : «خـۇـدـاـيـاـ كـۆـيـدـىـ جـانـىـمـ ،
 بـېـرـىـلـكـ جـانـىـمـ ، بـېـرـىـلـكـ رـۆـھـىـ رـەـۋـانـىـمـ .
 سـىـزـ ئـىـكـكـىـنـ مـېـنـىـكـ دـەـرـدـىـمـگـەـ دـەـرـمـانـ ،
 جـۇـداـ بـولـۇـپـ بـۇـ يـەـرـدـەـ قـالـدـىـمـ هـەـيـرـانـ .
 دـۇـئـاـ ئـەـيـلـەـكـ جـانـىـمـ تـەـسـلىـمـ ئـېـتـەـيـىـنـ ،
 تـۇـرـۇـكـ سـىـزـلـەـرـكـىـ ، مـەـقـسـەـدـكـ يـېـتـەـيـىـنـ ،
 مـېـنـىـكـ دـەـرـدـىـمـگـەـ هـېـچـكـىـمـ يـارـ بـولـماـسـ ،

کی سہن ئایو کونوم ئېردىڭ بىلام سەن «، بۇ سۆزنى دېدى - يۇ ، فەرياد قىلدى ، خەلا يېق ئوتراسىدا داد قىلدى.

سېنى کۆرمەس كۆزۈم دۇدى قاراڭغۇ،
كى سەندىن ئۆز گە يوقتۇر ماڭا قايغۇ .
سېنىڭسىز ئابىو كۈنى نەيلەيىن مەن ،

غرا اقنيڭ ئۇتىغە كۆيىمەك ئەزەلde قىسىمەتىم بولدى،
ۋىسالىڭ شەمىئىغە يانماق ئەزەلde قىسىمەتىم بولدى.

سبنی قىلىدى خۇدا ئاشق، رەقبىلەر كۆرمەدى، لايىق،
ئۈلۈغ كىچىك، پەرى فاسق ئەزەلدىن قىسمەتىم بولدى.
سبنیڭ ۋە سلىڭ بىلە يۈرمەك يەنە مىڭ بىر بەلا كۆرمەك،
سبنیڭ يولۇڭدا جان بەرمەك ئەزەلدىن قىسمەتىم بولدى.

له چه بیلار جه فا چه کتیم، نیهالی بکه مال ئېردىم،
دەرىغا مەن خەتا قىلىسام ئەزەلدىن قىسمەتىم بولدى،
سەبىادى مۇنچە سەن كۆيىمە يەنە ھەر كۆيىگە يۈرمە،
زەللى بىسىەبر ھەم يۈرمە، ئەزەلدىن قىسمەتىم بولدى.

دۇئا قىلغىلىق بېلۇر قىلغاي خۇدايم،
ئەقى ساڭا سەبىر بەرگەي ئىلاھىم.
كى بىزلەرگە تۈزى غەمخار بولسۇن،
مارى ئاشقلار يىغە يار بولسۇن،
هە كۈندۈر ئول قىيامەتنىڭ كۈنىدەك،
كى كۈندۈزنىڭ كۈنى باراز، تۈنىدەك.

دېدى تاھىر : «مېنىڭ دىلدارىم ئانام ،
مۇنисىم مۇشقىم ، ئەي جانىم ئانام .
كۆپىھەرسەن كۈل بولۇرسەن جانىم ئانام ،
بۇ جانىم بەر سەم ھەم ئىمانىم ئانام .
غەربىلەرنىڭ غەربى بولدوڭ ئانام ،
غېرى بىلىكتە غېرىبىتە بولدوڭ ئانام .

مۇشكىل ئىش باشىمغە تۈشتى يارۇ جانىم ئەلۋىدا،
كۆرەسەم هەر لەھزە مەن روھى رەۋاپىم ئەلۋىدا.
مەن بۇگۇن قىلىدىم سەفەر تۈشتۈم غەربىلىق يولىغا،
باش بېرەرەن سەن ئاچۇن، ئەي شاھى خۇبان ئەلۋىدا.
شۇم رەقبىلەر تەئەنسى ئاخىر جۇدا قىلدى مېنى،
بۇلبۇل ئېرىدىم ئايىرۇ تۈشتۈم بوسنانە ئەلۋىدا.
گەر نەسب ئەتسە يەنە كۆرەسەم يۈزۈڭنى بىھىجايپ،
گەر قەزا يەتسە ماڭى ئەي شاھى خۇبان ئەلۋىدا.
ئەي سەييادى بولمە نادان بۇلبۇلى شورىدەدەك،
ھەر زەمان سەير ئەتكەلچى بىسىرى يەلۋىدا.

کچیپ جاندین یهنه سهیرانه بولغیل .
جههانی تهرک ئېتىپ بولسە سەۋالى ،
نەلەب قىل ، سۇ ئىچىننە مەرھە باسى ،

یهنا ئول يەردە تاھىرنىڭ ئاناسى ،
نە قىلسۇن ، كۆزىدىن ئاقىزدى ياشى .
دېدىكى : «ئەي بالام مەرداňە بولغىل ،

ئانى ساندۇق ئىچىگە جايىلادىلار،
ئۇلارنى داغ ئىچىنде داغلادىلار.
يەنە زۇھەر كېلىپ ساندۇق يانىگە
نەچ كۈنلۈك ئازۇق سالدىلار ئاندە،
تېبىز يەر دەپ سۇغە سالدىلەر ئاندە.
خەلايىق بارچە «ھۇ» سالدىلەر ئاندە.
ياساۋۇللار تۇرۇپ باشىنده ئولىدەم،
ئىشىكىنى قوللۇ ئەتنى ئاندا مەھكەم،
كېلىتىنى ئالىپ، كىسەگە سالدى،
ئاناسى باز يىغلاپ ئاندە قالدى.
شەھەر خەلقى دېدى بولدى قىيامەت،
شەھەر خەلقى قىلار بارچە مەلامەت،
دېدى بەگلەر: «كېلىڭ بارچە بارالى»،
باباخان ئالدىدا ھازىر تۇرالى.
كى بىزلەردىن نەچە يۈزمىڭ زەر ئالسۇن،
تاھىرنىڭ ئۆتۈنىنى بىزگە بەرسۇن.
كەڭەش بىرلە بۇ بەگلەر بارچە كەلدى،
كېلىپ شاھ ئالدىدە خىزىمەتتە تۇردى.
دېدىلار بارچە: «ئەي سۇلتانى ئالىم،
بۇ شەھر ئەھلى ھەممىسى تۇتنى ماتەم.
كى تاھىر ئۆتۈنىنى بىزگە بەرگىل،
كى بىزىدىن زەربەمىقدار نەچە ئالگىل».«
دېدى سۇلتان: «بۇ سۆزنى قىلماڭ ئىزھار،
ئۆتۈن بەرسەم بولۇر خەلق ئىچرە گۇفتار.
سەراسى بول ئەممەس، ئۆلمەك كېرىھ كەدۇر،
ئۆلۈم ھەقدۇر، رىزا بەرمەك كېرىھ كەدۇر».«
ئالارگە بۇ جەۋاب ھەم بولدى مۇتلەق،
كى تاھىرگە بۇ ئېرىدى قىسمەتى ھەق،
باباخان ئالدىدا تىك تۇردى بەگلەر،
غەزەل ئۇقىدى ئىشىكتە سەرا سەر،

كىشى مەردانەلەر دەك يولغە كىرسە،
ئول ئىشدىن نا تەمام گەر يولدا ئۆلسە،
سەن ئول دىۋانەلەر دەك تەركىي دۇنيا،
قلېپ بەيتۇل - خەزان مەنزىلۇ مەئۋا.
مىسالى لەيلىيۇ مەجنۇن سانى،
كى كۆز گۇ ئەيلەدى ياخشى يامانى.
كۆرۈڭ دۇنيادا ئانداق ئاشنانى،
تايپىلماسىدۇر ئەگەر تۆكۈلسە قانى.
يەنە سەيقۇلەتكىنى سەئدى بىرلەن،
تەقى يۈزىمىڭ سىياھۇ بەدرى بىرلەن،
تۇشۇپ دەرىياغە ئول دەرھال يول ئالدى،
ئانا - ئاناسى يىغلاپ ئاندا قالدى،
نە سىبەسەن كۆرۈپ ئول تاپتى رازىن،
ئۇشۇل بەدىئۈل جەمال ئاتلىغ نىڭارىن،
ئۆتۈپ سەندىن بىرۇن نەچە دىل ئەفكار،
بىزىز جاندىن كېچىپ چۈن بولدى ناچار.
كى سەن ئىشق ئىچىدە جانباز بولغىل،
ۋەلى ھەق يولىدە دەمساز بولغىل.
ئاشق ئېرسەڭ كەچ بۇ جاندىن ئەلۋىدا،
جانۇ دىلدىن، خانۇماندىن ئەلۋىدا،
تالىب ئېرسەڭ يۈز جەفادىن يانماغىل،
ئەلۋىدا، ئەي جانۇ جانان ئەلۋىدا،
ئاشقى جانان ئېرسەڭ سەن، ئەي كۆڭۈل،
يولىدە قىلغىل ئىماندىن ئەلۋىدا،
فۇرقة تىدە تابۇ تاقەت قالمادى،
ئەمدى ئول ماھى تاباندىن ئەلۋىدا،
ئەي سەييادى ۋەسل ھاجەت بولمادى،
دىلبەرى نا مېھرباندىن ئەلۋىدا،
ياساۋۇللار تۇتۇپ تاھىرنى ئاندە،
كى ساندۇق ئىچرە سالدى مىسلى بەندە.

*

*

شاھ ئىشىكتە تۇرۇبان بارچەسى داد ئەتتىلەر،
ئاھ ۋاۋەيلا دىيان چۈن ھەقىخە فەرياد ئەتتىلەر.

ماسىۋا ئەيلەپ باررى بىر سۇمەئە ئەيلەپ قەرار،
 فانى دۇنیادۇر دېبان چۈن ھەقغە فەرياد ئەتتىلەر،
 ئادەم ئۆغلى كارۋاندۇر، ھەم قونادۇر، ھەم كۆچەر،
 دۇنیانى كۇھنە رەبات، ئەلنى چۇ كارۋان ئەتتىلەر.
 ھەر كىشىدە بار ئىدى دۇنيا مەتاشى ھالىچە،
 تاھىرى بىچارەنىڭ يولىدە بەرباد ئەتتىلەر.
 قىل بايان سەييادى سەن بۇ قىسىسەنى بولماي مەلۇل،
 ئوقىسا ھەر كىم، سېنى دۇئا بىلە ياد ئەتتىلەر.

چۇ كۆردى جۈملە ئالەمنى تولۇپ غەم،
 چىقىپ كۆكە قىلىدلار فىغانى،
 گويا ئەرشدىن چىقىپ رەۋانى،
 چۇ كۆشەك ئاستىدا گىرداپ بار ئېرىدى،
 نە كىم توُشىسە بالىغ ئالىپ يەر ئېرىدى.
 ئوشۇل سەندۇق بۇ گىرداپ ئىچەرە توُشتى،
 ئاقىپ كەتتى يەنە كۆكە يۈپۈشتى.
 سەدايى قىلىدى زۇھەرە: «كۆيىدى جانىم،
 فراقلۇك ئوتىغە كۆيىدى بۇ جانىم
 جەمالىڭ رەۋازھە ئىرىزۋانىم ئېرىدى،
 ۋىسالىڭ چەشمەئى ھەيۋانىم ئېرىدى
 كى سەن ئېرىدىڭ مېنىڭ دەرىمگە دەرمان.
 كى سەن كەتتىڭ، يۈرە كەدە قالدى ئەرمان.
 بەسى تاھىر ساڭا يوقتۇر قېرىنداش،
 كى تاھىر ئېرىدى يالغۇز، يوقتنۇ يولداش»:

ياساۋۇللار كېلىپ تاھىرنى شۇندا،
 بۇ ساندۇقنى سۇغا سالدىلار ئاندا.
 كۆتەرېپ سالدىلار تاھىرنى سۇغە،
 تەۋە ججۇھ قىلدى تاھىر زىكىرى ھۇغە،
 غەرېپ ئېرىدى كۆرۈڭ تاھىر نە بولدى،
 بۇ ساندۇق ئىچەرە كىردى تاھىر ئولدى.
 نە يەردە كۆرسە گىز ئول بىر غەربىنى،
 چىرايى زەئفەراندەك سار غەربىنى
 غەرېنى كۆرسە گىز قىلىمڭ دىل ئازار،
 بولۇڭ ئەلبەتتە ھالىدىن خەبەردار.
 نە قىلىسۇن زۇھەرە جان بىچارە بولدى،
 كۆشەك ياساپ ئىدى زۇھەرە گە سۇلتان،
 نە چىچە باقسالىڭ بەلەند ئېرىدى فەراۋان.
 كى چىقتى كۆشە كى ئۇستىگە ئولىدەم،

«نە ئاشق مەنكى سەرگەردا، ئىلىكىم تۇت نىڭارىمىسىن،
 نە مەئشۇق سەنكى رەھم ئەيلەپ دېمەيسىن ئىنتىزارىمىسىن.
 گويا ئىسکەندەرى قەرنەين زۇلمات ئىچەرە غەرق بولدى،
 خىزىرەدەك رەبەرمىم سەن - سەن چەرأغى شەھۋەرمىسىن - سەن.
 مۇھەببەت جامىنى سۇرگىل مائىڭا، ئەي ساقىئى دەۋران،
 فراقلۇك دەشتىدە لەب تەشىدۇرەن سەن خۇمارىمىسىن،
 كۆرۈبان گۈل يۈزۈ گىنى ئىشق شەۋقىدىن بولۇپ نالان.
 سەن ئوللىكىم سۇبەھى دەمە خۇش ئاچىلغان گۈلۈزازىمىسىن.
 نە چە كۆرسەمكى سەييادى بۇ زۇھەرە ھەم نىشانىڭنى،
 كۆيەرەن، كۈل بولۇرەن، چۈن ئەزەلدىن سەن خۇمارىمىسىن.»

کى ئوت ئەڭگىز قىلىدى ناله بىرلەن ،
بەھىلىلىك تىلەشىپ جانانە بىرلەن ،
قىلىپ زۇھەر كۆشەك ئۇستىدە فەرياد ،
كۆرۈپ نالە قىلۇرلار قەددى شەمىشاد .
ئۇقۇر ئەبىياتىنى جانانە سىگە ،
كى شەمە ئۇستىدە كى پەرۋانە سىگە .

بۇ سۆزلەرنى دېدى ، چاك ئۇردى دەريا ،
قىلىپ سەندۇقنى ئۇشبو يەردە پەيدا .
كى هەر ئۈچ كۈننە بىر ئايلانۇر ئېرىدى ،
يەنە توشكەن يېرىگە كېلىۈر ئېرىدى .
يەنە ئول گۇلنى كەلتۈردى بۇ دەريا ،
يەنە ئوت سالدىلار زۇھەر كە ناگاھ .

نى ھەلاۋەتىدۇر ماڭا ، دىلدار سەندىن ئايىلىپ ،
قاىغۇ كۈلفەتىدۇر ماڭا ، دىلدار سەندىن ئايىلىپ .
گۈل ئىدىم ، سەن بۇلۇلۇم ، ئۇچتى بۇ كۈن زاغۇ زەغەن ،
قايسى سۇھبەتىدۇر ماڭا ، دىلدار سەندىن ئايىلىپ .
يار كەتنى ، مەن قالىپىمەن تەئىنەتى ئەغىار كە ،
نە مەلامەتىدۇر ماڭا دىلدار سەندىن ئايىلىپ ،
شۇم رەقبىلەر تەئىنەسى ئاخىر جۇدا قىلىدى مېنى ،
نەيلەين يولدىن يېراق ناچار قالدىم ئايىلىپ .
دىلرەبا كەتنى سەبىيادى خەستە قالدى تەلمۇرۇپ ،
دېدى : «مەن بولۇم جۇدا دىلدار سەندىن ئايىلىپ ». .

جەھان بارىچە ئاشققە جەفادۇر ،
جەفاكەشكە تۈمەن ئەھدى ۋەفادۇر .
تىرىكلىكتە قۇزۇلساام بۇ بەلادىن ،
تىلە كىمىدۇر سېنى دايىم خۇدادىن .
ئەگەر تۇشىسەم نە يەردە بەندە بولساام ،
بېيەلمەيمەن يەنە ھەجرىڭدە ئۆلسەم .
ۋەگەر نە بەخت ئەگەر ھەمراھ بولسە ،
فەلە كىنىڭ گەردىشى گۇمراھ بولسە ،
كى نۇسرەت بىرلە دەۋلەت يار بولسە ،
نە كىم ھۇكم ئەيلەسە تەبىيەر بولسە .
كى تۇتمايىدۇر سېنى ئەي يارۇ دىلدار ،
كى سەنھەم ئۆزىگە يار ئەتمە زىنھار .
كى جانۇ دىل بىلەن ئول تاھىر ئاندە ،
كى ئەبىيات ئوقۇر ئېرىدى مىسىلى بەندە :

كى زۇھەر بۇ عەزەلنى دېدى ئېرسە ،
كى تاھىر ئىشتىپ ئۆرتەندى ئېرسە .
چىقاردى جاندىن بىر ئاھ دىلسۇز ،
قىيامەت ئېرىدىكىم گويا ئوشۇل رۇز .
يەنە بىر نالە باشلاپ تاھىر ئول دەم ،
ئىشتىكەنلەر بارىسى بولدى بىخەم .
كى تاھىر ئۆرتەنبىان ئاھ ئۇرادۇر ،
يۈرە كى ئۆرتەنسىپ باغرى كۆيىدۇر .
دېدى زۇھەر : «غەربىي مېھر بىانىم ،
كى سەنسىز ئايىپلاڭدۇر شۇدە جانىم .
كى سەن بۇستان ئىدىڭ ، مەن ساڭابۇلۇل ،
كى بۇلۇل ئۇچتى ، گۈل قىلغىل تەھەممۇل .
كى هەر زاغۇ زەغەننى يار قىلما ،
مەنى دىل خەستەنى ئەفكار قىلما .

قفویا شته ک گهر باشیم کوکه پیتوشسه یار - یاریگمهن ،
کی سهن لهیلی ، مهنو مه جنون بهیابان گهردی زاریگمهن .
نه چوک رهفتار سهن نازو که ره شمه ک خاس سه روپده ک ،
کی مهن فه رهاد کی ئاشوفته هالو بیقه راریگمهن ،
زیله بخاوهش نیگاریم جانیمه جهورو جه فاقیلمه .
کی مهن یوسوف که بی شامو سه هر ده ئىنتزاریگمهن .
جه هاندە ئاشقۇ مەئشۇق ئىكەندۇر ۋامقۇ ئۇزرا ،
گۇلی سرابسەن ، گۇل يۈزۈڭه زارو - نیز اریگمهن .
کی مهن سەیفۇلمۇلک سانى بە دىئىن ئىختىيار ئەیلەپ ،
کوپىگىدە پايىمال ئولۇپ يەنە ئۇممىدۋارىگمهن .

بهر — ئاسمان سەلتەنەت شاھىم قويۇپىكىم ئەرزى جەۋلان قىل،
كۆرۈپ بۇ قەددۇ رەفتارىڭ گەدادەن، دىلىغەرىڭمەن.
كە جايىپ شەمئەرەۋەندۇر سەبىيادى ساڭا پەرۋانە،
قۇوياشتەك يۈزۈ ڭە زۇلۇسى سېيەھەدەك مەددەۋارىڭمەن.

بۇلارنى شەھرىدىن ھەم ئۆتتى سەندۇق،
جۇدا ھەم بولسە تاھىر نې كۆڭۈل توق.
كى يەئى ئارقادىن ئۇممىد بىسياز،
كى بولغا يەتتىمۇ ماڭا تەلەبكار.
خەبەر ئارقاسىدىن بولمادى زاھىر،
كى جان تەسلىم ئېتىرگە يەتتى تاھىر.
قاشىدە ئالىتە ئايلىق ئازۇق ئېرىدى،
كى بەھرە قەترە سۇدىن ئاۇر ئېرىدى.
كى يەتتى ئۇر گىلۇر ئېرىدى بۇ دەريا،
ئىشتىكەننى بىلۇر قۇدرەتى ئەللاھ.
كەھل ئەي سەبىيادى ئەمدى قىل بۇ گۇفتار،
بەيان ئەيلە بۇ قىسىسەدە نېلەر بار،
بېلەر كۆردىلەڭ بۇ قىسىسەنىڭ ئىچىنده،
ئانى كەلئۈر بىتلىسۇن تىل ئىچىنده.
ئۇلۇغ دەريا ئىدى شاکىر ياراتقان،
بىغاچلارى ئانى تىڭرادا بىتكان.
ئۇشۇپ دەريانىڭ ئۇستىگە سایاسى،
ئانىڭ ئۇستىدە قۇشلارنىڭ ئۇۋاسى.

کی سو ئۇستىنە كىم مەۋچۇج ئۇردى دەريا ،
كى قىلدى مەۋچۇج ئۇرۇپ ئەلەمنى پەيدا .
چۈڭىرىدابىدىن چىقارىپ سۇ ئاقۇزدى ،
كى زۇھەرە يۈرە كىدىن سۇ ئاقۇزدى .
كى سەندۇق تۈئەمان گىردابىدىن ئۆتتى ،
كى تەقدىر ئۆز ئىشتىكەنسى قويىدى .
ئاقىپ ساندۇق بارۇردى سۇ يۈزىدە ،
كى ئاندا يار ئىدى ئەقلى ئۆزىدە .
كى قۇلاقىخە شەرفەسى كېلۈردى ،
نە يەرگە يەتكەنسى ئانى بىلدۈردى .
كى ناگەھ يەتتى ئۆل بىر مەنزىلگە ،
قۇلاق سالدىلارۇ زارۇ دىلىگە .
ئۇلارگە كەلگەن ئۈچۈن ئادەم ئېسى ،
خۇدا دەپ قىچقارۇپ ھەم سەر - سەرسى .
ئۇلارنى ئادەم ئابى ئاتار ئېرىدى ،
ئۇلار ئادەم ئېسىدىن قورقار ئېرىدى .
كى ناگاھ كۆردىلەر كىم چىقتى سەندۇق ،
بۇ سەندۇق ئىچىرە ھېچىبر ئادەمى يوق .

ئائىڭ يەتكۈز مېنى بىچارە ھالىن،
مۇيىەسسىر قىلى ماڭا زۇھەرە جەمالىن « .
كى ناگەھ بىر شەمال يەتتى ھەۋادىن،
يىغاچلار تەبىرە شۇر بادى ھەۋادىن .
دېكىم : « خوش خەۋەر بادى شەمالى،
بۇدۇر كۆرگىل مېنى مىسکىن خەيالى .
كى زۇھەر دەپ بەسى بولدۇم گىرىفتار،
كى سەندىن ئۆزگەر يوقتۇر ماڭا غەمخار » .
ساغىنىپ يىغلادى جانانەسىنى،
كى زۇھەر ئاتلىق ئۇل ئازادەسىنى .
ئۆزىگە دېدى : « ئەي يارى ۋەفادار،
جۇدا بولۇپ نېتىي، ئەي يارى دىلدار .
رەقىبلەر جەبرىدىن ئايىرىلىدىن ئاندە،
تۇشۇپ سەندۇق ئىچىنگە مىسىلى بەندە .
ئەگەر سۇدا كېچە - كۈندۈز بۈرۈرمەن،
نەسبىم نە بولۇر ئانى كۆرەرمەن .
بەسى ئاندىن زىيادە بولدى ھالىم،
كى مەنزىلىم ئۇيادە بولدى ھالىم ». .
بارى ھالىنى ئايىتىپ ياد قىلدى،
ئۆزىنىڭ ھالىنى ئەبىيات قىلدى :

ئۆلۈغ قۇشلار بۇ سەندۇقنى مۇرەسىسى،
ئانىڭ ئىچىنده دەريايى مۇلەممەد .
ئىككى قۇش كۆربىان ئۇيادىن ئۇچتى،
كى سەندۇق ئۇستىگە تالاشە تۇشتى،
كى ئالدىلار ئۇلار دەريا ئىچىندىن،
ئۆيىگە ئېلىتىلەر ئۆزىنى كۈچىندىن،
نەچە كۈن قۇش بىلە ئۇيادە بولدى،
تىرىك ئىدى، گوياكى ئەمدى ئۆلدى .
قىلىۇر نالە ئۆز - ئۆزىدىن ئۆزىگە،
بەسى خونابەتلەر تولۇر كۆزىگە .
دېدى : « ئەي پادشاھى ھەر دۇ ئالەم،
بەرى ئالەمغە ئېرۇرۇم ئۆزۈمنى ئامانەت،
سائىغا تاپشۇرۇم ئۆزۈمنى ئامانەت .
مېنى ساقلا بۇ قۇشلاردىن سەلامەت .
خۇدايا سەندىن ئۆز گە يوقتنۇ غەمخار،
ئۆزۈڭ بولغىل غەربىلەرگە مەددەد كار .
كى ھېچكىم كۆرمە گەندۈر بۇ بەلالار،
ئۆزۈڭ سالدىڭ باشىمگە نې بەلالار .
مېنى بۇ يەردە قىلىمە گىل گىرىفتار،
ئىلاها، قىلماغىل ئاشقلارىڭ زار .

سەبىيادى يەتكۈر سەلامىمنى ۋەفالىق يارغە،
مەن گەدانىڭ ھالىنى يەتكۈر ئوشۇل دىلدارغە .
دەر دۇ ھال ئېيتتاي دېسەم كىم تەلىپۇنۇر كۆڭۈل قۇشى،
خەستە جانىم مۇنىسى ئول مەرھەمى ئەغىيارغە .
ئۇشبو سەۋادادا كۆرۈپىمەن باشىمە مەيدان ئارا
شايىد كىم بولغا يى مۇيىەسسىر كۆزلەرى دىيداربغە .
نالەۋۇ ئەفغا نىمە، ئەيىپ ئەيلەمەڭ ئەي دوستلار،
بۇلۇلى شورىدە دۇرمەن ئاشقىم گۈلزارغە .
ھەر كىمە يوقتنۇر خۇشۇم ھالىمنى ئىزھار ئەيلەسەم،
جان پىدا قىلغۇم ئېرۇر ئول ساھىبى ئەسرارغە .
ئەي سەبىيادى تايىھ كەي ھالىمنى ئىزھار ئەيلەسەم،
كىم يامان بولسە ئانى تاپشۇر ئىگەم چەبىارغە .

قىزىنىڭ بىرسىنى باھىم دەر ئېرىدى .
 كى باھىم بىر كۈنى ئۇ خلاب ئۇيىدە ،
 كۆرەر تۇشىنە دەرىيانىڭ يۈزىدە .
 نە تووش بولغاي مەگەر ئول بىر بەلايى ،
 ئائىڭا بىر مۇزىدە ئېرىر كىم تووش كۆرەدۇر ،
 ئەزىز جانىخە ئەمگەك تووش كۆرەدۇر .
 كۆرەر تۇشىدە بىر شەھزادە بىرلەن ،
 قوشۇلۇپ ئولتۇرۇپ مەھپارە بىرلەن ،
 قاراپ ئولتۇردى ئول مەشروع پەرىگە ،
 كى سۆز قاتىمادى ئول باھىم سۆزىگە ،
 نېچۈڭ سۆزلەر سورايدۇر باھىم ئاندىن .
 دېدى سۆزگە كېلىپ : «سەن مۇندا قايىدىن؟»
 دېدى شەھكە : «ياراتقان بەندەدۇرەن
 بۇ ئىشق گۈلزارىدە مەن بۇلۇلىمەن ،
 - نەدۇر ئاتىڭ قايىۋ يەردەن كېلۈرەن ؟
 سەبەب نېدۇر ، كېلىپ مۇندا تۇرۇپسەن ؟
 قايىۋ شەھزادىنىڭ پەرزەندىدۇرسەن ؟
 قايىۋ مەھپارەنىڭ دىلبەندىدۇرسەن ؟
 - «كى تارتار ئېلىدىن تارتىپ نەسىبى ،
 كېلىپدۇرەن بۇ يەر گە بىر غەربى .
 ئاتىم تاهر ئاتامىنىڭ ئاتى باھىر ،
 بۇ سۆزۈمنى ئىشتىسىڭ ئەۋۋەل ئاخىر .
 مۇسافىرمەن نەچە كۈنلەر بۇ بەندە ،
 كېتىرەن چۈن نەسىبە تارتاسا قەندە ،
 كى مەندىن ساڭا يوقتۇرۇر ۋەفاسى ،
 جەفادۇر ساڭا چىندىن يادىكارى .»
 بۇ سۆز ئۇستىدە ئول ئۇغاندى باھىم ،
 دېدى تۇتتى جەهاننى مېنىڭ ئاهىم .
 باھىمنىڭ ئىنىكەسى بار ئېرىدى ،
 كېچە - كۈندۈز ئانىڭ بىرلە يار ئېرىدى .
 دېدى باھىم بېرىپ يىغلاپ : «ئانىكا ،
 قۇلاق سال ئايتابىين توشۇمنى ساڭا»
 نە كىم كۆرگەنسى بار قىلدى ئىزىھار ،
 فىغانۇ نالە بىرلەن يىغلادى زار .

كۆرۈڭىم قۇدرەتى يەزدانى خالق ،
 نېچۈڭ قۇتقازدى ئول بىچارە ئاشىق .
 غەزەلنى ئۇقۇدى دىلسۇز بىرلەن ،
 شەمال ئېلىتسىپ يېڭى نەۋرۇز بىرلەن .
 يىغاچتنى ئۇچۇرۇپ كەلدى سەدابى ،
 بۇ قۇشلاردىن جۇدا قىلدى خۇدابى .
 تۇشۇپ دەرياغە ئول بولدى رەۋانە ،
 ئاقىپ كەتتى بۇ سۇدا يانە - يانە .
 ياتۇر ئېرىدى بۇ سەندۇق ئىچىرە ناچار ،
 كى ئازۇقى يوقىدىن ئولدى ناچار .
 بۇ سەندۇق قۇفلىنى ئاچمايدۇر ھەرگىز .
 كى تاهر غەمدىن ئايىلىمايدۇر ھەرگىز .
 ئىچىدە سۈيى يوق ، كەتتى ئۆزىدىن ،
 كى ياتتى سۇ سابان ، قالدى ئۆزىدىن .
 سۇ تاپىماي كەتتى تاهر حالەتىدىن ،
 كېچىپ دۇنيانى ئېيشۇ راھەتىدىن .
 سۇ ئىچەرە كېلەدۇر ، سۇدىن نەسىب يوق ،
 بۇ دۇنيادا ئۇنىڭدەك بىر غەرب يوق .
 كېلۈر بولسە ، كېلۈر شامۇ ئىراقدىن ،
 كېتەر بولسە ، كېتەر قاشۇق تەبەقدىن .
 بۇ سۆزلەر ئەرتەدىن قالغان مەسەلدۇر ،
 ھەر ئىشنىڭ ئەۋۋەلى سەئىي جەدەلدىز .
 جەدەلدىن بولسە مەقسۇدىكى ھاسىل ،
 سەبر قىلماق كېرەك ئول بولسە ۋاسىل .
 كى سەبر ئىچەرە تاپىپ جۇملە مۇرادىن ،
 تىلەپ بار چە مۇرادىنى خۇدادىن .
 نەچە مۇددەت كېلۈردى كېچە - كۈندۈز .
 بۇ سەندۇقنى ئىچىنە يەكە يالغۇز .
 كى ناگەھ يەتتى بىر مەنزىلگە سەندۇق ،
 نەفاسىنى بارىدە كۆڭلى ھەم توق .
 بار ئېرىدى بىر شەھەر كىم ئاتى - بەغداد ،
 ئائىڭدەك يوق ئىدى هېچ شەھرى ئاباد .
 ئائىڭ شەھىنىڭ ئاتى ئادىل ئېرىدى ،
 ئادالەت ئەۋۋەلا رازۇ دىل ئېرىدى .
 ئائىڭ ئۈچ ئوغلى ، ئۆچ قىزى بار ئېرىدى .

ۋەلى ئارتار ساڭا جەۋرۇ جەفاسى .
 بۇ سۆزنى ئاندا كۆزگە ئىلمادىلار ،
 بۇ سىرىنىڭ تەدبىرىنى بىلمەدىلەر ،
 كېچە - كۈندۈز باھىم ئائىڭا كۆيىدۇر ،
 كۆيۈبان كۈل بولۇبان ئۆرتەنەدۇر .
 دېدى : ئول كۈن ئۈنى تاپىسام كېتەرمەن ،
 ئانى گەر تاپىسام نېچۈك ئېتەرمەن .
 ئەگەر تاپىسام ماڭا قىلماسە پەرۋا ،
 نە قىلغۇمۇرۇ مەنلى بەدبەخت گۇمراھ .
 ئۆزىنىڭ تۇشتى ئېبىيات قىلدى ،
 ئۇقۇپ كۆڭۈلىنى خۇررم شاد قىلدى :

نە سەۋدادۇر قۇشى پايىانى بولماسى ،
 مېنى دەردىمىنى ھېچ دەرمانى بولماسى .
 ئانىكا دېدى : «ئەي جانانەئى ئىشق ،
 قىلىپىدۇر ھەق سېنى ھەمخانەئى ئىشق
 بۇ تۇشنىڭ تەئىبرىنى ئايتابىين مەن ،
 تۇشۇڭنى ياخشى تىڭلاپ ئاڭلاغىل سەن .
 بۇ مەشرىق سارىدىن ئەييارى تەنناز ،
 تۇشەر قولۇڭغە كى بۇ ساڭا جان باز .
 ساڭا بولماسى ئانىنىڭ زەررە ۋەفاسى ،
 نە چۈك بولغاى بۇ قىسىسىنى دەۋاسى .
 ئول ئېرۇر ئۆزگە ئۆيىنىڭ مەرھەباسى ،

بىر نىڭار كۆرۈممەن ، كۆيدۈرۈر كى شەھلاسى ،
 خۇش ئەجەب ياراشىپىدۇر ئىككى زۇلۇنى رەئنالىسى .
 شەمئىدەك بىزەبان تارتار چۈنكى نۇر رۇخسارى ،
 رۇھى مىسىلى پەرۋانە ئۆرتەنۇر سۈرەپىياسى .
 يۈزىدۇر مەھى ئەنۋەر ئاشقان قەلەندەرۋار ،
 بەس ئەجەب كەلام ئېرىمىش خال ئىلە قاراقاشى ،
 چۈنكى خەندەلەر قىلسە ئاچىلۇر گۈلى رەئىنا ،
 خەلق ئارا زۇھۇر ئولمىش ئەندەلىپ شەيداسى .
 سەييادى بۇ مىسکىنگە ئاقىبەت بولۇر تەسکىن ،
 كەلدى ئاقىبەت چۈشكە ئول مۇھىت دەرياسى .

كۆرەرلەر بىر قارا دەريя يۈزىننە ،
 يوق ئېرىدى ئول زەمان ئەقلى ئۆزىننە ،
 كېلەدۇر بىر نېمە سەندۇق يەڭىلغۇ ،
 كۆزى ياشلىق ئىدى - يۇ باغرى داغلىغۇ .
 بار ئېرىدى بىر قىزىكىم ئاتى شەھرى ،
 كى ئاندىن ئاچىلۇر باھىمنى مېھرى .
 دېدى شەھرى ماڭا : «ئەي نۇرى دىيىدە ،
 كى بىر سەندۇق كېلەدۇر سۇ ئىچىدە .
 كى ئول سەندۇق ئېرۇر ، ئاقىپ كېلەدۇر ،
 ئانى نېچۈك كىشى ئالىپ چىقادۇر ؟»
 دېدى باھىم ئائىڭا : «غەۋۋاس كىرسۇن ،
 ئاچىپ كۆرمەي ئانى مۇندا كەتلۇر سۇن .»

بۇ ئۈچ قىز ئېرىدىلار ئاندىن زىيادە ،
 كۆرۈپ شاھلار بولۇر ئېرىدى پىيادە .
 كى نەۋەبەت بىرلە قىزلار سەير ئېتەردى ،
 كى هەر ئۈچ كۈننە بىر نەۋەبەت يېتەردى .
 بار ئېرىدى شاھدە بىر چەھار باغى ،
 كى كۆرگەنلەر يۈرە كى ئېرىدى داغى .
 ئىچىدە ئاچىلېيان يۈز تۈمەن گۈل ،
 كى گۈلزار ئىچىرە سايىرار ئېرىدى بۇلۇل .
 يەتۇشتى ئۇشبو كۈن باھىمگە نەۋەبەت ،
 كى تاھىر گە قارادى بەختۇ دەۋلەت .
 نەزەر گاھىدە ئۆتەر ئېرىدى بۇ دەريя ،
 بۇ دەريياڭە قارادى بولىدى پەيدا .

بار ئېردى خەزىنەسىدە دۇررىي غەلتىن، ئاتام بارىپ ئىدىلەر شەھرى خاموش، بۇ سۆزنى ئىشىتىڭ، ئەي ئەقلى باھۇش كېچەلەر خەزىنەدە مەن تانۇر ئېردىم، كى كۈندۈز دەرسى ئىشق مەن ئوقۇر ئېردىم، كېڭىش بىرلەن كېلىيان نەچە كافىر، قىلىپ بۇ زەرنى ھەم ئالماققە تەدبىر. ياتۇر ئېردىم ئوشۇل خەزىنەدە ناگاھ، بەلاگە ئۇ چىرادىم مەن ئاندا ناگاھ. قولۇمنى ھەم ئاياغىم باغلادىلار. مېنى غەم ئىچىرە سالىپ داغلادىلار. ئالىپ كەتنى ئالار مېنى كۆتەرپ، كى بىر مەنزىلگە ھەم باردىلەر ئالىپ. مەن بىلدىمكى ئول سەندۇققە سالدى، مېنى سوغە سالىپ، ئۆزلەرى قالدى. كۆزۈم ئاچتىم بەنسى بىر ياخشى سەندۇق، كى يەتنى ئالىم بار ئۆزگە نېمە يوق. ئانىڭ قاشىدە بار يەتنى يۇرتۇم سۇ، مەنى بىچارە قولىنى قىسمەتىم بۇ.. يەنە باھىم دېدىكى : «ئەي جەۋانەرد، بولۇپمۇدىڭ يەنە ئىشق يولىدا فەرد، مۇجەررەدمۇ ئىدىڭ ياكەد خۇدا سەن، چىن ئايىغىل سۆزنى بەھەققى خۇدا سەن..» كى تاھىر بىلدى قىز مەقسۇدى بولدۇر، ئۆزىنى ھەم داغى بېھبۇدى بولدۇر. دېدى تاھىر كى : «باھىم بىنەۋامەن، جەھاننى قەۋلىسىندىن ماسىۋامەن.. ئاچىلماس غۇنچە مەن سەندۇق ئىچىنده، دېسەم يالغان بولايىن تىخ ئۇچىنده..» قەسەمياڭ ئەتنى باھىمگە ئوشۇلدىم، كى باھىم بولدى ئاندا شادۇ خۇررم. ئانىڭ يالغان سۆزىنى راست بىلدى، كى تاھىر گە بۇ قىز دەرخاست قىلدى. بۇ كۈن خۇشەال خۇررم بولدى باھىم، دېدى ئاندا سىتايىش قىلدى باھىم.

ۋەلى بىر قىز ئېرۇر ئاتى جەھانگىر، دېدىمكىم : «مەن ئېتەرمەن ئائىغا تەدبىر.» ئانىڭ ساچى ئېرۇر قىرق گەز تەمامى، كۆرۈپ ھەيران قالۇردى خاسۇ ئامى. كى يارمىنى بېرىپ قىزلاр قولىخە، يارمىنى باغلادى سەندۇق لەبىخە. كى كۈچ بىرلەن ئانى تارتىپ چىقاردى، كى باھىم قۇفلىنى ئاچىپ باقاردى. كۆرۈر تۈشىدە كۆرگەن ماھى ئەنۋەر، يۈزى گۈلدەك ۋەلى لەبلەرى شەككەر. كۆرۈپ باھىم ئانى بىر ئاھ ئۇردى. «نىڭھە ئاھ ئۇردىڭىز؟» دەپ ئانى سوردى. دېدى باھىمكى شەھرى : «بىخەبەرسەن، مېنىڭ ئاھىمكى سەن ئەمدى سورا رسەن.. تۈشۈمە كۆرگەنەمى مۇندا كۆرۈم، كى شەيدا بولدىمۇ دىۋانە بولدۇم. كېلىپ كۆرگىل ياتۇر سەندۇق ئىچىنده، كى مەن قالدىم ئە جەب قايغۇ ئىچىنده.. كېلىپ كۆردى بۇ شەھرى مېھرىبانى، قالۇر لەب خەندە بىر رۇھى رەۋانى. بارىپ كەلتۈردىلەر مۇشكى گۇلابى، يۈزىگە سەپتىلەر كۆپ بەھر ئابى.. مەشامىغە يېتىپ خۇشبۇيى ناگاھ، كى ئەتسە كەلتۈرۈپ ھەم ئۇردىلار ئاھ. دېدى باھىمگە : «سۆزلەرسەن نە يەردىن، كېلىۋرسەن بىر خەبەر بەرگىل سەن ئاندىن، سەبەب نەدۇر كېرىپ سەندۇق ئىچىگە، تۈشۈپ ئاقىپ كېلىۋرسەن سۇ ئىچىنده.. كى سەن قىسىلەرىنى قىل ھېكايەت، كى بىز ھەم قىلالۇق ساڭا رىۋايەت..» دېدى تاھىر ئۇلار گە : «نازىنلىر، قۇلاق سالىڭ ھەم ئەي مەھىچەبىنلەر.. ئاتىم تاھىر، ئاتامنىڭ ئاتى باھىر، ھېسابى يوق ئىدى دۇررىي جەۋاھىر.. مېنىڭ ئاتام ئىدى يۈرگەن جازەر گان،

تاھىرنى تاپشۇرۇپ شەھرى پەرنەخە .
دېدى : «بىر نەچە كۈن سەن مەھەمەت قىل ،
ئانىڭ فېئلى مەجازى ياخشى سەن بىل .
كى تاھىر غۇنچە گۇل ئېرىدى ئاچىلدى ،
ئانىڭ ۋەسفى خەلايىققە ساچىلدى .
ئانىڭ تەئىرفىنى ئىشتىتى سۇلتان ،
كى تاھىرنى قىلىپ قىلىدى مېھمان .
سۇرتار سۇلتان كۆڭۈلدە كى سەۋالى ،
بۇ ھەم بەردى ئائى بىلگەن جەۋابى .
ئىنانىپ شاھ تاھىرنى سۆزىگە ،
ئانى داماد ئېتەر بولدى ئۆزىگە .
ۋەزىر لەرنى يىغىپ كەڭەش قىلىدى ،
ئانىڭ يالغان سۆزىنى راست قىلىدى .
بۇلارنىڭ كەڭەشىگە كىردى سۇلتان ،
بۇيۇردى شەھىرنى ئايىنبەندان .
يەنە دېدى : «قىلىڭ ئىشرەت ياراغىن ،
سالىڭلار ھەر تەرەف توينى سوراغىن .»
بۇيۇردى نېئەمەتى ئەلۋان فەراۋان ،
خەلايىق كەلدىلەر چەندانۇ چەندان .
بۇ شەھ ئۇن كېچە - كۈندۈز توى قىلىدى ،
خەلايىق كۆرمەگەن ئىشرەتنى قىلىدى .
كى ئاندا قىلىدىلار ئەقدۇن نىكاھى ،
كى ئۇل تاھىر بولۇر سۇلەھى سەلاھى .
ئىكەن ئۇن تۇشتىلەر قىرقىنلەرگە ،
كى تاھىر بولدى ئاندا مىسىلى بەندە ،
تىكىپ خىر گاھ ئاندا خۇسرۇۋانە ،
چالىپ يۈز تۈرلۈك ئاندا شادىيانە ،
قىلىپ ئېرىدى ئۈشۈل ئۆليلەرنى خىلۋەت ،
بۇلار قىلىسۇن دەبان چۈن ئېيشى ئىشرەت .
باھىمگە سۆز قاتارنى بولمادى كەچ .
كى خۇر شىد ئولتۇرۇپ كۈن بولمادى كەچ .
دېدى باھىمگە ئاخىر : «ئەي دىلاۋەر ،
سائى بولدۇم ئوشۇل بەھر ئىچەرە دەربەر ،
سېنى دەپ قالمادى بىر زەررە نامۇس ،
بۇزۇمگە نەچە دۇشمەنلەر بولۇپ دوست .

كەتۈردى مۇنىشى دانايىي مۇكەررەم ،
كى ئەۋەملەدە ئىدى خاسلارارلا مەھرەم .
كى مۇنىشىگە قىلىپ بۇ سىرنى ئىزھار
بۇ تۇشنى ئەۋەملەدە قىلىدى ئىزھار .
ئەدالەت ئۇستىنە تۇرسۇن شەھى - شاھ .
ئايا مۇنىشى بۇدۇر كىم ئەرزى بەندە :
«يۇرەر ئېرىدىم سەير گاھى چەندە ،
چىقىپ دەريا يۈزىنە بىر غەرايىب ،
ئانى ھەركىم كۆرەر ، قالۇر ئەجايىب .
يېقىن ئېرىدىكى كەلسە ياخشى سەندۇق ،
بۇ سەندۇق ئىچىدە هېچ ئادەمى يوق .
ئاقىپ كەتكەلى قويىماي تۇتۇپ ئالدىم ،
ئۆزۈمىدىن ھەم ئۆزۈم فىكىرىدە قالدىم .
كى بۇ سەندۇق مۇرەسىسە جانغە لايقىق .
نەسىب قىلىسە خۇدا سۇلتانىغا لايقىق .
كى بۇ سەندۇق مۇرەسىسە قۇفلى ئالتۇن ،
ئانى ھەركىم كۆرەر بولغۇسى مەجنۇن .
ئانى بىلمەس كىشى ئىچىنە نې بار ،
ۋەلى زاھىر بېلىنۇر بىزگە دەركار .
بۇ سەندۇقنىڭ ئۆزى بىر خامە ئېرسە ،
نە چىقسە بىزگە بابام لۇتقى قىلىسە .
بۇ سۆزنى شاھ ئىشتىپ بولدى ، خۇشەل ،
دېدى : «بەرىدىم ئەگەر يۈزمىڭ چىقار مال .
ئەگەر چە تولا بولسە دۇررى گەۋەر ،
ۋە يَا مۇشكى خوتەن يَا ئۇدۇ ئەنبەر ،
ۋە گەر نە چىقسە يَا ياقۇتۇ مەرجان ،
بارىن قىلىدىم قىزىم يولىدە قۇربان .
پەرى چىقسە ۋەياكىم ئادەم ئەسلى ،
كى جەننەت ھۇرى يَا غۇلمانى نەسلى .
نەسىب ئەتسۇن ئاشۇ قىزىمگە ئاللاھ ،
ئىرادە بولماسۇن هېچ ئەقلى كوتاھ .»
دېدى قاسىد كېلىپ سۇلتان سۆزىنى ،
باغىشلادى تاھىر غە قىز ئۆزىنى ،
بۇيۇردى سەندۇقىن شەھ خىزمەتىخە ،

ماڭا سەن دوست بولساڭ تەگىمە زىنەر،
كى تەگىسىڭ غەم قالۇر ئىچىمەدە بىسياز، «
بۇ ئۆيىدە ئىككىسى ھەممەم يۈرۈدى،
فىراق ئوتىگە دايىم ھەم كۆيىردى.
قويار ئېرىدى قېلىچىن دەرمىيانە،
بۇ ئېرىدى ماجەرا دايىم بەھانە.
ۋەلى باھىمگە سەبرىن پىشە قىلدى،
بۇ ئىشنىڭ ئەۋۋەلىنى ئەندىشە قىلدى.
كى تاھىر شەئىنگە قىلدى غەزەل ياد،
ئوقۇپ باھىم قىلۇر يۈز ئاھۇ فەرياد.

سېنى دەپ نەڭۇ نامۇسۇم ئۇنۇتتىم،
بەھەدۇللاھكى مەقسۇدىمگە يەتتىم.
كى ئەمدى نې گۇناھىم بولدى زاھىر،
خەلايىق تەئىنەسخە قويىدۇڭ ئاخىر.
مېنى بۇ كۆڭلۈم ئىچىرە كۆپ ھېسابىم،
كى سۇڭرە مەن ساڭا ئايتىاي جەۋابىم.
ئانامدىن قالدىلار كۆپ مال بىسياز،
قىلىرەن ئۇشبو سىرنى ساڭا ئىزھار.
يەتنى يىلچە ئائى ھېساب ئېتىرەن،
بىتەرمەن دەفتەرى، كىتاب ئېتەرمەن.

ئې نىڭارا، ھۇسن ئىچىنده سەن كەبى جانانە يوق،
شەمە رۇ خىسارىڭغە كۆيىگەن مەن كەبى بەرۋانە يوق.
سالدىلار ئىشقىڭ باشىمغە يۈز توھەن غەۋغا مېنىڭ،
تابۇ تاقەت توْتقالى بىر ئاشقى مەرداň يوق.
ئىشق مەيدانى ئىچىنده بەندى زىنداڭ ئەتكەلى،
ھەزرەتى يۈسۈف كەبى بىر گەۋھەرى يەكداň يوق.
ئىشق بازارى ئىچىدە كۆپ مەلامەتلەر چىكىپ،
مەنسۇرى ھەللاجىدەك بىر ئاشقى مەستانە يوق.
سەبر قىل سەبىيادى سەن، ئاشق مۇرادى سەبرىدۇر،
چۈن سەدەفەدەك سەبر ئېتەرگە بىر دۇرى دۇرداň يوق.

تىلەرمەن رەھىمە تىگدىنلىكىم ئەتامەن.
بەسى ئادەم ئاتا پەرزەندىدۇرمەن.
ھەۋا بىچارەنى دىلبەندىدۇرمەن.
مۇرادىم يار ۋەسلىدۇر خۇدايا.
مۇرادىمگە ئۆزۈلە يەتكۈر خۇدايا.
ئايا ئەي بارچە مەخلىق ئۆزۈر رەببەر، نىـ
گارىم ۋەسلىنى قىلىساڭ مۇيەسسىر. «
ئۇشۇل دەم زۇھەرسىنى ياد قىلدى،
چۇ يىغلاپ نالەۋۇ پەرياد قىلدى.
دېدى تاھىر كى : «ئەي ساھىقىرانىم،
كى سەندىن باشقە تۇشتى خەستە،

كەل، ئەي سەبىيادى، ساھىب ئىشق دامى،
كەتۈر ئەمدى ئىچەلى ۋەسف جامى.
كەل ئەمدى بىر غەربىلەردىن ھېكايات،
كى قىسىسەسىدىن ئەمدى بىر رەۋايات.
بۈرۈر تاھىر بۇ بەغداد ئىچىرە غەمناك،
كۆڭۈلدە بار نەچە غەم، دىيىدە نەمناك.
كى يەتنى يىل قىلىپ مۇندا مەدارا،
ئانىڭ ھالىغە يىغلاپ سەڭگى خارا،
قلىرلار ئۆزىدىن تاھىر فىغانە،
ئاقار كۆزلەردىن ئابى رەۋانە :
«ئەگەر مەن بۇر گۇناھۇ يۇر خەتامەن،

کى مەن غۇرۇھەتكە قالىپىمن گىرىفتار،
تىرىكىمەن شەھرى بەغداددا يۈرۈرمەن،
غەربىلىك كويىدا بەس سارغارىپىمن.
مېنى ئول نازەنن ھېچ ياد قىلماش،
نە يەردە بولغانىمىنى ئاندا بولماش.
گۆزەر قىل، ئەي سەبا، سەن ئاندا زىنھار،
دېگىل تاھىر گىرىفتار ئاندا ناچاۋ.
بۇ سۆزلەرنى دېدى ئوقۇپ غەزەلنى،
غەزەلە ياد ئېتىبان ئول گۆزەلنى:
سەبا قىلغىل مېنىڭ ھالىمىنى ئىزھار،

كى سەندە نەچچە يۈز مىڭ سەلتەنەت بار،
مەنى بىدىل يۈرۈرمەن زارۇ ئەفكار.
كى كۆشەك ئۇستىدە دەۋان سۈرەرسەن،
كۆشەك ئۇستىدە قىرىق قىزىڭ ئېرۇر جەمئ،
مەنى بىدىل كۆبىرەن مىسىلى چۈن شەمئ.
كى سەن ئول يەردە سۇلتانى مۇئەززەم،
مەنى بىدىل فەقىرۇ ناتەۋان ھەم.
سەبا قىلغىل مېنىڭ ھالىمىنى ئىزھار،

يار سەنسىز نەيلەين ئول باغۇ بۇستانى مائىا،
بۇلماسۇن بۇ خەستە جانىم ھەمدەمىي جانى مائىا.
بۇ تىرىكلىكىدە ۋىسالىڭ كۆرەسەم، ئەي سەرۋى ناز،
كۆڭلۈم ئىچىرە قايغۇ كۆپدۈر، سەنکى ئارمانى مائىا،
گەر ۋىسالىڭ كويىدا بولسام گەدایى دەرىدەر،
پارەسىخە ئەرزىمەس تەختى سۇلەيمانى مائىا.
گەر نەسىب ئەتسە خۇدا يارىم جەمالىنى شۇ دەم،
نەيلەين جەننەت كېرە كەمس، ھۇر غۇلمانى مائىا،
يار ئۆزى ئول ۋەئەسىن دېدىكى ئەر رۇزى ئەزەل.
ئەي سەييادى شاد بولغىل شۇكىر فەرمانى مائىا.

ئۆزىن ئىشق ئىلىكىدە بىدىل قىلىپدۇر.
دەپ ئېرىدى دايىما، ئەي پاك سەرۋەر،
قىلىۇرسەن تاھىرىمىنى سەن مۇيەسىر.
كىشى يوق زۇھەر ھالىمىنى سوراغايى،
قېنى ئاتا - ئاناڭنى ھېچ كۆرگەي.
ئانى ھەركىم كۆرەر گويا ئۆلۈكدىر،
قىزىل گۈلدەك يۈزى رەڭگى سۇلۇكدىر.
تۇرۇپ ئاناسى كەلدى شەھ قاشىگە،
قىزىنى ئەرز قىلدى ھەزرەتىغە،
ئاناسى بىلمەدى زارى قىلارنى،
ئاناسىگە دېدىلار بۇ خەبەرنى.

كەل ئەي سەييادى ساھىب ئىشق دامى،
كەتۈر ئەمدى ئىچەلى ۋەسل جامى.
ئىشتىتىڭ ئەمدى زۇھەرنىڭ ھەۋاسىن،
سالىپ باشىغە تاھىرىنىڭ ھەۋاسىن،
كېچە - كۈندۈز بولۇپ مۇستەغەرقۇ مەست،
قىلىپ تاھىر ئۆزىگە غەمنى پەيۋەست.
نە باشىدىن ئاياغدىن نە خەبەر بار،
نە تاھىر ھالىدىن زۇھەر خەبەر دار،
ئاتاسىنى، ئاناسىنى ئۇنوُتتى،
جەھان ئىشرەتىدىن كۆڭلىن ساۋۇتتى.
تاتىپتۇر ھەجرىدە مەنزىل قىلىپتۇر،

بۇ دۇنيادىن كېچىپ بىگانە بولدۇم ،
بۇ تاھىر ئىشىقىدە دىۋانە بولدۇم .
بۇ ئوتتىڭ ئىچىدە كۆيگۈچە مەن زار ،
مېنى ئۆلتۈر سۇن ئاتام ئاي خانلار .
مېنىڭ تاھىردىن ئۆز گە هەمدەممى يوق ،
ئانىڭ يولىدە جانىمىدىن خېبىر يوق .
كى ئاشقىنىڭ ئىشى دايىم مەلامەت ،
مەلامەت تارتاقان ئەلنى قىل سەلامەت .
مەلامەت ئەھلى ئۈچۈن بىر غەزەلدۈر ،
مەلامەت تارتىماق ئارزو ئەزەلدۈر .

ئاناسى كۆڭلىغە ھەم ئوت تۈشۈپدۇر ،
قىزىنى كۆرملى دەپ تۇتاشىپدۇر .
مۇھەببەت بىرلە چارلادى ئاناسى ،
كېلۈر دەپ كۆز تۇتاردى ھەم ئاناسى .
باباخان چىرلادى زۇھەر قىزىنى ،
قىزىگە ئايىتىلار سۇلتان سۆزىنى .
دېدى زۇھەر : «نە دەپ ئاندا بارايسى ،
ئاتام يۈزىنى مەن نېدىن كۆرەيىن .
بۇ دۇنيادا ئاتام ۋە نې ئانام بار ،
نە خىشۇ ئەقەبادىن زەررە غەم بار .

مەلامەت باشىگە شەھر ۋۇجۇدۇم ، كەلگىل ، ئەيلەپىمن ،
مۇددەرسىلەر كەبى ئىشق دەرسىنى تەھسىل ئەيلەپىمن .
تولا ئەيىب ئەيلەمە جانان مېنى مىسکىن گەدادۇر دەپ ،
زۇرۇرتىدىن يارانلار ئۇشبو يەردە مەنزىل ئەيلەپىمن .
ئەزەلىنىڭ كاتبى مۇنداق فىتىبىدۇر دەفتەرى ھالىم ،
رەقىبلەر جەبرىدىن تەقدىرى ھەقنى تەبدىل ئەيلەپىمن .
خۇداۋەندا نې يازدىم يارى جانانىمىدىن ئايىرىلىدىم ،
قىلىپ قايغۇ بۇ غۇربەت ئىچىرە قانچە مۇشكىل ئەيلەپىمن .
كۆزۈمىدە ئۇييقۇ يوق كۆڭلىمە ئارام ، ئەي مۇسۇلمانلار ،
باخشىلاپ يولىدا جانىم ، ئۆزۈمنى يەكدىل ئەيلەپىمن .
ئىنایەت ئەيلەسە يارىم مۇھەببەت بىرلە سۆيىگەيمۇ ؟
سەبىيادى خاك پايىندۇر دەبان مەن قىل ئەپلەپىمن .

سىنە كۆرمەدى نامەھەرم يۈزىنى
ئىشتىتى زۇھەر خانىم شۇم خېبەرنى ،
بەدەر قىلدى يىغىلغان سىيىمۇ زەرنى .
بېرەر لەئلى جەۋاھىرنى نەۋاغە ،
خەبىر ئېھسان قىلۇرمىسکىن گەداغە .
غەربىلەر گە بېرۇر سەن پارەلەرنى ،
ئۇلار كۆڭلىداغى مەھپارەلەرنى .

قىزىنىڭ سۆزىنى ئول شاھ ئىشتىتى ،
ئۆزۈنىڭ كۆڭلىدە بىر فىكىر قىلدى .
دەر ئېرىدىلەر ئاتىن قەررا بەھادۇر ،
ئۇرۇش مەيدانىدا ئول شرى نەردۇر .
خەيال قىلدىكى تاھىرنى ئۇنۇتتى ،
ئائىما مەشغۇل بولۇپ مېھرىن سوۋۇتتى .
ئاناسى چىرلادى بەرمە كەق قىزىنى ،

بويۇڭى گۈل بىلەن ھەممەم سىزەرسەن .
 ياتۇرەمن ھۇجرەدە بىمارەلدەك ،
 باش ئاياغ بىلمەگەن ئاۋارەلدەك .
 سەن ئاندا ئېيش ئىشىرىت بىرلە مەشغۇل ،
 ئۇچار بۇلپۇل بولۇپسەن ھەمرايىڭ گۈل .
 سەن ئاندا ھەممەمى مەھپارەلدەرسەن ،
 قىلۇرسەن بىر تەرف نەزازەلدەرسەن .
 غەربىبۇسىرە سامان بولۇپسەن ،
 سېنىڭ ھەجىرىڭىدە مەن دايىم كۆيۈپسەن .
 بۇ دەرىدىنى ئىشتۇر مەھرەممىم يوق ،
 سېنىڭدىن ئۆزگە يارۇ ھەممەممىم يوق .
 كىشى يوق مەن فەقىرى بى نەۋاڭە ،
 بولۇپسەن مۇنتەزىر بادى سەباگە .
 ئۆزۈم ئۆلۈرگەلى ئاپىماي بەھانە ،
 كى مەن كۈل بولىدۇم ئۇتنە يانە - يانە .
 بۇ سۆزلەرنى دەبان كىم ئاھ ئۇرادۇر ،
 كى قىزلار ئىشتىپ باغرى كۆيىدۇر .
 قىلۇر ھەر ئۆي قىزى بىر نەۋەھە نالە ،
 تۆكەدۇر كۆزلەرىدىن دۇررى ژالە .
 دېدىلەر : «بارچەمىزنى سەرۋەرسەن ،
 گويا ھۇسن ئەھلى ئىچىرە ماھ پەرسەن .
 بولۇپسەن ئىشق ئۇتىغە مەن گىرىفتار ،
 قەنى نەڭۇ قەنى نامۇس ، قەنى ئار .
 قەنى ئۆل بەندەئى گەۋەھەر ھەشەملەر ،
 بۇ ئىشق بابىدە ئۆتكەن مۇھىتەشەملەر ،
 قەنى ئىچىسە تۈگەنە سەدەك ئاياغلار ،
 ئاچىلماي گۈل ، خەزان بولدى بۇ باغلار .
 قەنى ياخشى قەنى ئىشىرىت ، قانى يار ،
 بولۇپتۇر شادۇ خۇررم ئاندا ئەغىyar .
 كەل ئەمدى ، بىر زەمان خۇررم تۇرالى ،
 فەراغەت بىرلە بىر دەم ئۆلتۈرالى .
 رەقىب دۇشمەنلەرىڭى شاد قىلە ،
 بۇ غەمخانە ئىچىنە ئەمدى تۇرمە .
 بۇ غەمدىن لەھەزە ئۆزۈڭى ئازاد قىل ،
 كى ھەم دۇشمەنلەرىڭى ئەمدى ماد قىل .»

ۋەلى كەتتى قارا باتۇر كېلىبان ،
 تۇرار ئېرىدى يىراقدىن تەلمۇر بىان .
 ئەگەر كەلسە ئائى باقىماس ئىدىلار ،
 ئەگەر سۆز قاتىسە سۆز قاتىماس ئىدىلار .
 بارىپ تۇتۇپ ئانى باشىنى كەسکەي ،
 بۇ قىز كۆزبەچە يانىگە ھەم ئاسكاي .
 بۇدۇر قارا باھادىرىنىڭ خەيالى ،
 يېتىشىمە سەدۇر بۇ قىزلىرغا مەجالى .
 بۇلارنى فىكىرى تاھىر كېچە - كۈندۈز ،
 چىقارلار بىر - بىرىدىن ئاھ دىلسۇز .
 كى بۇ كۈن زۇھەر كۆپ قىلىدى فىغانى ،
 كى بىر ئاھ ئۇردى - يۇ ، ئۆر تەندى جانى .
 يەنە زۇھەر قىلۇر بىر نالە ئەبىيات ،
 ئۆز - ئۆزىدىن قىلا دۇر ئاھى فەرياد .
 يەنە مەجۇنۇن كەبى دىۋانە بولىدۇم ،
 كۆرۈڭ خەلق ئىچىدە ئەفسانە بولىدۇم .
 تۇشۇپ زۇلمەت يورۇغ دۇبىا يۈزىگە ،
 تۇشۇپ تۇفراغۇ تاش يۈزۈ كۆزىگە .
 فراق ئۇتىغە ياندى بىنھۋادەك ،
 كېتىبىان كەلمەگەن بادى سەبادەك .
 نە دېگەنسىنى بىلمەي ئاھ ئۇرادۇر ،
 يۈرە كى تۇتاشىپ باغرى كۆيىدۇر .
 دېدى ئاھىر كى : «ئەي يارى يىگانە ،
 مېنى ئىشقىڭ قىلىپتۇر پارە - پارە .
 ئۆزۈڭ ھازىر ۋەلى مەندىن جۇدا سەن ،
 قايىپ بىر نازەننىڭە مۇبىتەلا سەن .
 مەنى بىچارەنى ياد ئەتمەدەك هېچ ،
 بۇ كۆكۈل شەھرىن ئاباد ئەتمەدەك هېچ .
 مەنى بىچارە بۇ ئوتتا كۆيىرەمن ،
 سېنىڭ قايغۇڭ بىلەن دايىم ئۆلەرەمن .
 مەنى بىچارە مۇندا تەلبەلدەك ،
 ياتۇرەمن سۆزلىيەلمەسمەن ئۆلۈكىدەك .
 مەنى بىچارە مۇندا ئاھ قىلىپ زار ،
 كى يارىم كىمگە بولۇڭ ئاندا غەمخار !
 سەن ئاندا باغى بۇستانىنى كېزەرسەن ،

کى زۇھەرە گە بۇ ئېرىدى ھەم قېرىنىداش،

يەنە بىر يەردە سۈت ئەمگەن ئىممىكىداش،

دېدى ئۆل : «كەلتۈرۈڭ مۇنىشى ئىۋان،

كى بىتىسۇن مۇنىشى خىش مېھربانان،

بېرىپ قاسىد قولىخە بۇيۇرالى،

خەبەرى بولسى ئانى بىز بىلەلى..

بۇ سۆزلەر زۇھەرە گە خوب خۇش كەلدى،

مۇھەببەت بىرلە ئاڭا جۇش كەلدى.

بۇيۇردى زۇھەرە ئۆلەم : «مۇنىشى كەلسۇن،

بىتىشكى نامەنى ھالىمنىكى بىلسۇن..»

كى مۇنىشى كەلدى زۇھەرنىڭ قاشىگە،

سەرۇپا كەيدۈرۈپ بويۇ باشىگە.

ئاڭا ئۆز ھالىنى ئۆل قىلدى ئىزهار،

دېدى : «تاھىرىدىنىڭ بولسى ئەخبار.

مۇرادىكىچە جەۋاھىرلار بېرىمەن،

«سېنى تۇتقانىم ئۆزۈمە كۆرەيىن..»

بىتىدى مۇنىشى، ھەر نە دېگەننى،

نېكىم مۇشكۇل باشىغە تۇشكەننى :

دېدى زۇھەرە : «ئایا، مەھىپارەلەر سەن،

مېنىڭ بۇ دەردىم دېلىپارەلەر سەن.

كېلىپ ئەي بارچە ماھى سەرۋەرلىر،

بارىڭ بىر جايىڭە ماھى پەرلىر،

قىلىڭلار بارچە ئالدىدا ھېكايمەت،

كى مەندىن تاھىرىمگە بىر رىۋايەت.

بىلىڭلار كىم تىرىكىدۇر بۇ جەھاندە،

كى مۇندىا جىسمى يالغۇز، جانى ئاندە.

رىۋايەت مەزمۇنىن ئىنسا قىلىڭلار،

فەقىرنىڭ ھالىنى ئىشا قىلىڭلار.

كى شايىد بولغا ئۆل ماڭا تەسەللە،

كى مەن مەجىنۇن بولۇپىمەن، قانى لەيلى..»

يىغىلىپ بارچە قىزلار جەمە بولدى،

كى زۇھەرە ئۇرتاسىندە شەمە بولدى.

ئۇلار ھەزىزلىكىن دېدىلار،

بارىسى زۇھەرنىڭ غەمنى يىدىلار.

ۋەلى بىر ئۆي قىزىكىم ئاتى شەھباز،

بۇ ئېرىدى دائىما زۇھەرە گە دەمساز.

«بۈز نالە فەغان بىرلە يېرىدەم خەبەرىمىنى،

كەلتۈر خەبەرىن قاسىد ئۆشۈل سىيىمەرىمىنى.

ئۆل بىزنى قويۇپ ئۆز گە بىلەن يار بولۇپىدۇر،

ئەمما مەن ئۆزۈم قىلاماغۇم ئاندىن كۆرەرىمىنى.

ھەر لەھىزىدە ۋەيرانە قىلىپ ئەرزى - سەمانى،

ھەر لەھىزە چىقار سام دۇدى ئاھى سەھەرىمىنى.

جانىمىنى نىسار ئەيلەيىن ئەمدى ئېتىيەنەن،

كۆرسەمكى يەنە بۈزىدە شەمسۇ قەمەرىمىنى.

بۈز مېھنە تۇ ئەندۇھە گىرىپتار بولۇپىمەن.

جانىمىنى بېرىپ نە قىلايىن دەرىسىرەمىنى،

پەرۋاز قىلۇر بەندەئى سەيياد ئانى بىلمەس،

كۆيىدۈردى بۈزۈڭ شەمئى مېنىڭ بالۇ پەرىمىنى.

غەربىدەك سارغارىپ ئول ئىشق ئىچىننە .
مېنى ئول ئىشىدا ھەيران قىلىپىدۇر ،
مېنى بۇ ئىشق سەرگەردان قىلىپىدۇر .
مېنىڭدەك يوق ئەسەر ئول ئىشق ئىچىدە ،
يۈرۈپىمەن سارغارىپ ئول ئىشق ئىچىدە .
نەچە يىلدۇر بۇ ئۇتقە مۇبىتەلامەن ،
غەربىمەن بىكە سۇ ھەم بىنەۋامەن .
بۇ دەرىدىمگە دەۋا ئىزلەپ يۈرۈپىمەن ،
كېچىپ جاندىنىكى مەن ئەل-ئەل يۈرۈپىمەن .
بۇلارنى قىچقارىپ يولدا يۈرۈدى ،
قاڭۇ مەنزىلەدە ئولتۇرۇپ تۇرۇردى .
بۇ سوزانى ئىشتىپ ئولدى ئۆز كار ،
بولۇرلار ئىشق ئىچرە ئول خەبەردار .
قىلىۇر ئۆز جانىنى يارنىڭ فىداسى ،
بۇ يول ، كۆر ، ئول يىگىت نى مەرھەباسى .
ئۇنىڭدەك بۇ شەھەردە كىم مۇسافىر ؟
كى بولغا قايىدا غەم گەر بولسا ھازىر .
دەبان قاسىدكى ھالىنى سەراسەر ،
كۆتۈرۈپ قۇشتىلار كارۋان بارابەر .
قاتار ئىلەپ نەچە يىل مايەلارنى ،
يۈرۈپ يەلدەك سۈرۈپ ھەر پايەلەرنى .

بۇ سۆزلەرنى ئىشتىتى ئېرسە قاسىد ،
رەۋان بولدى يولىگە ئاندە ۋاهىد .
يۈرۈبان ھەر شەھەردە ساز ئېتىردى ،
كى زادە ئىشق دەپ ئاغاز ئېتىردى .
يۈرۈپ ھەر يەردە قىچقارىپ ئۇتەردى ،
كى ياؤقىن بىلىپ ئاندىن ئۇتەردى .
كى ناگەھ ئۇچرادى بۇ شەھرى بەغداد ،
بولۇر غەمكىن كىشىلەر ئاندە دىلىشاد .
سەيرگاھ ئېرىدى شەھلەر سەير ئېتىردى ،
كى بىر سۈر سەير گاھلاردىن ئۇتەردى .
تۇرۇپ شەھزادە ئى بىرلەن بۇ تاھىر ،
نىشانە ئاتار ئېرىدى ئاندا تاھىر .

يەنە نەچچە تېۋە گە يۈكلىدە زەر ،
بارى لەئى جەۋاھىر ئېرىدى ئەھەمەر .
كى ئاندا بەندە بولسە ، بول مۇسافىر ،
بېرىپ ئىلىكىگە ھەم دۇررىي جەۋاھىر .
مەگەر كىم قاندە بولسە شاھ بولسە ،
ئائىغا فەتھۇ زەفەر ھەمراھ بولسە .
دېگىل دەردى دىلىمنى ئائىغا ئىزهار ،
مېنىڭ ھالىمىدىن ئول بولسۇن خەبەردار .
قەدمەن ئىنجىدە قىلىسۇن بۇ گۇزەرگە ،
نەزەر قىلىسۇن خەراباتى بەسەرگە .
كۆزۈمىنىڭ نۇرى يوق يۈزىنى كۆرسەم ،
تىلىم يوق كىم ئائىڭ ھالىنى سورسام .
ئۇچارغە نەيلەيسىن بالۇ يېرىم يوق ،
بۇ دۇنيادا مېنىڭدەك بىر غەرب يوق .
كېچە - كۈندۈز كۆيەر بولدۇم مەن ئەمدى ،
فراقىڭدا ئۆلەر بولدۇم مەن ئەمدى .
كۆڭۈل ئىچرە تىلە كىم تاھىرىمدىر ،
تىلە كىم زاھىرىمدىر باتىنىمىدىر .
تىرىكەن ئۆزگە بىلمەنكىم ئۇمىدىم ،
ئۇنۇتمان مەن ئانى دەپ ھەرنە بولدۇم .
دېدى قاسىد : « ئایا ئېي دىلەربالار ،
چۈچۈك جان مەرھەمى - يۇ ، مەھلىقلار .
سۇراغىم سالسام ئانى ھەر شەھەردە ،
ۋەلى غەۋا سلاردە بەھەر بەرددە .
ۋەلى قىچقارسام ھەر يازۇ ياباندە ،
ۋەلى چۆللەرددە يَا باغى ئېرەمددە .
ۋەلى بازار ئىچىننە چارە قىلسام ،
نە يەردى ئاندا مەن ھەر سارى بارسام .
دېدى زۇھەر : « بۇ سۆزنى ياخشى ئېيتىشكى ،
جەۋابىنى بىرىيەن سىز ئىشتىشكى .
مەگەر چۆلۇ جەزىرەدە يۈرۈرسەن ،
ۋەيا بۇستانۇ باغ ئىچرە يۈرۈرسەن .
ۋەيا ئولتۇر غانىڭدە تۇرغانىڭدە ،
مەگەر دەرىيا ئىچىننە يۈرگەننىڭدە .
مېنىڭدەك بۇ غەرب چۈپەندە ئاندە ،

قايو ئىشق پادشاھنىڭ ھۋاسى ،
تۇشۇيدۇر تەختىگە ئول مەرھەباسى .
قايو يەردىن بولۇپيدۇر مېھربانلىق ،
قىلىپتۈر سەن ئىكەۋەلن ئاشنالىق .
ئىلاها ، بولماسۇن ھېچ ئەھدۇ يەيمان ،
گەداسىنى قىلۇر شەھ بەندى زىندان .
كى بىر شاھ بىرلە مەن جانانە بولدىم ،
رەقبىلەر جەۋىدىن بىگانە بولدىم .
ئائىڭ بىرلە مۇھەببەت تۇخىمن ئەكتىم ،
ۋەلى بىسیار مېھنەتلەرنى چەكتىم .
رىزاسى يوق ئىدى ھېچ ئايىرلۇرغە ،
غەرب بولۇپ غەربلىكىدە يۈرۈرغە .
يوق ئېرىدى ئايىرلۇرغە ئىختىيارىم ،
ئايىرىدى نەيلەين يەرۋەردىگارىم .

بولۇپىمن بۇ شەھەر دە ئىشق ئەسىرى ،
كى مەندىن ئۆزگە يوقتۇر بىر غەربى .
كىشى يوق بىر زەمان رازى دىلىمگە ،
بۇ كۆڭلۈم ئىچىرە تۇشكەن مۇشكىلىمگە .
بۇ سۆزلەرنى دېدى - بۇ ، بولدى گىريان ،
كۆرۈپ شاھزادەلەر ھەم بولدى ھەيران .
دېدى قاسىد : « ئایا غىم پارەئى ئىشق ،
ب شەھەر ئىچىرە غەرب ئازۇر دەئى ئىشق .
قايو يەردىن سېنى تارتىپ نەسىبى ،
كى ھېچ غەمخار بارمۇ سەن غەربى .
نە يەردىن سەن ، مაڭا قىلغىلەنەت
چېكىپسەن رەنجۇ مېھنەت بىنھايەت .
بىقىن يەتتى كۆرۈر بار چە دىل ئازار (1) ،
ھەمەسى ئانا بىزار ، ئانا بىزار .
كۆرۈپ تاھىرنى بار چە بولدى ھەيران ،

تۇرۇپ قىچىقىرىدى ۋاهىد : « شاھى ئىشق » دەپ ،
« غەرب ، ئەفتادەۋۇ ھەمراھ ئىشق » دەپ .
ئىشق باشىمگە تۇشكەچ ماسىۋامەن ،
خەرابۇ خەستەۋۇ مىسکىن گەدامەن .
مېنىڭدەك بارمىكىن كارۋانە مۇشتاق ،
مېنىڭدەك بارمىكىن ئىشق ئىچىرە ئۆلگەن ،
تۈنۈ كۈن ئۆرتەنسىپ ئاۋارە بولغان .
مېنىڭدەك بۇ شەھەر دە كىم مۇسافىر ؟
كى بولغايمۇ مېنىڭدەك مۇندىھە مەسىر .
كى ئىشق ئۆتىگە كۆيگەن بولسە ئول شاھ ،
غەربلىقدە يەنە ئول بولسە ھەمراھ .
دېدى قاسىد : « ئایا شاھزادەلەر سىز ،
تسرىكلا بۇ بەلاغە مۇبتىلا سىز .»
كى ئىشق يادىنى قاسىد قىلدى ئاخىر ،
بۇ سۆزلەرنى ئىشىتتى ئاندا تاھىر .
باربان ئول يىگىت هالىن سوراين ،
كى نە بولۇپتۇر ، ئەھۋالىن سوراين ،
قايو بىر شاھنىڭ فەرزەندى ئىكەن ،
قايو بىر دىلرەبا دىلبەندى ئىكەن .
قايو بىر شەھەرنىڭ بۇلۇلى بولغاىي ،
يەنە قايىسى چەمەننىڭ گۈلى بولغاىي .
كېلىپ سوردىكى : ئەي ۋاهىد دىلئارام .
قايو مەيىخانەلەر دىن سەن ئىچىپ جام .
بولۇپسەن مەست لايەنت قول شەبى رۇز ،
نە سەندە ئەيشى - ئىشرەت ، ئەيد نەۋىز .
يەنە يوقتۇر سېنىڭ سەبرى قەرارىڭ ،
ئەقىل بابىدا زەررە ئىقتىدارىڭ .
ۋۇجۇدۇڭ شەھەر دە كىم تەخت قۇرۇپىدۇر ،
ئۇشۇل تەخت ئۇستىدە كىم ئولتۇرۇپىدۇر ،
بۇ دۇنيا شاھلىق ، گويا گەدالق .
كى دىلبەر داغىمۇ يَا بىنەۋالق .

مۇناجاتى بۇ ئېرىدى ئول زەمانى ،
تىلەر ئېرىدى خۇدادىن مەرھەبانى .
ئۇلاردىن سوڭ مېنى ھەم ياد قىلىدىڭ ،
ئەسىرۇ بېكەسۇ ھەم زار قىلىدىڭ .
نەسىب ئەتكىن جەمالىنى كۆرەيىن ،
دەيىن ئەرزىم ئاڭا ھالىن سورايىن .
مېنى ھەر كېچەدە مەنزىلگە يەتكۈر ،
مېنى مەزلىۇمنى مەتلۇبکە يەتكۈر .
قىلۇرەن ئۇشبو سىرنى بىزگە ئاسان ،
كى سەندىن ئۆزگە يوق دەرىمگە دەرمان .
جەۋاب بەردى ئالارگە بەندە تاھىر ،
بارى ھالىن بۇلارگە دېدى زاھىر .
دېدى : « مەن ئىشقا ئارا دىۋانەدۇرەن ،
مۇھەببەت شەمىئىغە پەرۋانەدۇرەن .
بۇ ئىشقا ئۇتىغە كۆيىگەن بىنەۋامەن ،
غەربۇ بېكەسۇ مىسكىن گەدامەن . »

كۆزىدىن ياش ئاقادۇر باغرى بەريان .
دېدىلەر نە بۇ ھالدۇر بۇ نە رەفتار ،
سەن ئۇغرى سەنمۇ ، يوقسە ئاشقى زار .
جەۋاب بەردى ئالارگە بەندە تاھىر .
بارى ھالىن ئالارگە قىلىدى زاھىر .
دېدى : « مەن ئاشقى دىۋانەدۇرەن ،
مۇھەببەت شەمىئىغە پەرۋانەدۇرەن .
بۇ دەركە يەتنە يىلدۇرەن گىرىفتار ،
كۆيىرەن ئۆرتەنۇرەن زارى ئەفكار . »
دېدى تاھىر بۇ سۆزلەرنى تەمامى ،
بۇلار يىغلا دىلار چۈن خاسۇ ئامى .
دېدىلەر : « بىز ئىشتىشكە بارچە ھالىن ،
خۇدا بەر سۇن يىگىتىلەرنىڭ مۇرادىن . »

بۇ سۆزدىن ئالدىلار بىر زەررە ئۆلەفت ،
ئۇلۇغ كېچىك بارسى بەردى رۇ خىست .

بۇل بۇل ئېرىدىمكىم قونارىمكە گۈلىستان ئىستەرەم ،
بىنەۋا گۈلەرنى نەيلەي ئۆز گۈلىستان ئىستەرەم .
جاھىلى بەدبەخت ئەمە سەمن سالىھ رەنجى يارنى ،
بۇ مەقامى مەنزىلى داستانۇ بۇستان ئىستەرەم .
سالماغانلى بەدىئۇل - جەمالىنى خەستە كە ۋەئى ئەتكەلى ،
ئاشقى دىيدارىمەن كۆرمە كە ئاسان ئىستەرەم ،
ۋەئىدەئى ۋەسل ئەتكەلى ئەقلۇ ھۇشۇم ھەيران ئېرۇر ،
ئەقل لا يەتقول ئېرۇر مەن تۇرفە بۇستان ئىستەرەم .
شۇكىر قىل سەييادىكىم ، كۆرۈم ۋىسالى يارنى ،
ئىزتىراپ ئەيلەپ ھەۋىس بىرلەن ھەراسان ئىستەرەم .

غەرسىپ يۈر سە غەرسىپ يۈلىنى باغلار .
كى تاغ ئىچىنده يۈر سەم بىر غەرىبىمەن ،
قىزىل گۈلدەك سولۇبان سارغارىپىمەن .
مەنى بىچارە كە سەن يۈل بېرۇر سەن .
گۇيا ئۇچماغا ئىچىنده چۆرۈلۈر سەن .
زەمىنۇ ئاسمانۇ ئەرشى ھەققى ،
يەنە لەۋەسى قەلەمۇ كۇرسى ھەققى .

بۇ يۈلغە بىر كىرىپ بولدى گىرىفتار ،
يۈرۈر گە بىول يوق ئەمدى ئاندا ناچار .
غەرسىپ ئۆلسە كىشى بولسە يانىدە ،
غەرسىپ ئۆلسە غەرسىپ يىغلاڭ باشىدە .
كى باغ ئىچىنده ئۆلسەم بىر غەرىبىمەن ،
قىزىل گۈلدەك بولۇبان سارغارىپىمەن .
غەربىلەر گە رەھىم قىلىماس بۇ تاغلار ،

کى تارتىپ بېلىگە باغلادى ئەھرام. يەنە يولغە كىرىپ ئانداغ يۈرەردى، تېۋەنى يول بىلە تىز - تىز سۈرەردى. خۇدايم ئائاكىم قىلدى ئىنايىت، سەھەر ۋەقتىدە ... دەپ سەئادەت. يېمەك ئۈچۈن تېۋە بويىن ئۆزاتتى، تېۋەنىڭ شەئىنگە تاھىر سۆز ئايىتتى. دېدى تاھىر كى : «ھەمراھىم بولۇرسەن، مېنىڭ كۆڭلۈمەدە كى سىررەم بىلۇرسەن. سېنى قويسام ئەگەر لەھىزە ئەلەفكە، يېتەلمەسمەن يەنە ئۇشبو تەلەبکە. كېچىپدۇر ئەشتەرى ھەم ئۇشبو يولدە، مەسەلدۇر ئاشقىيىكىم باشى يولدە. يەنە بىر نەچچە فۇرسەت قىل ئىنايىت، كى يەتكەيمەن نىڭارىمەنگە سەلامەت.» بۇ تاھىر تېۋەنىڭ شەئىنگە ئەبىيات، ئۇقۇپ، قىلدى بۇ يالغۇزلىقە فەرياد.

چىقىتى باغدىن يولغە كىردى زارى ھەيران قىچقارىپ، ئىشق ئۇتىغە كۆيىھە - كۆيىھە زارى ھەيران قىچقارىپ، دادى بىداد ئەيلەدى ئۇشبو فەلە كىنىڭ ئىلىكىدىن، ساز ئېتىر دۇتارىنى ئول خانە ۋەيران قىچقارىپ. تېۋە ھەم سالدى قۇلاق ئاڭلادى تاھىر قىسىسەسىن، نېكى دەرىنى دېسۇن يەتكۈرسە ئاسان قىچقارىپ. دېدى : «ئەي خانىم تېۋەم قىلمە ھەيەل ۋەقت ئۇلدىك، بولە كۆر ئۇشبو كېچە دەرىمەنگە دەرمان قىچقارىپ. كەلگىل، ئەي سەبىيادى دەر دۇ دىل قىلۇرسەن ۋەقتىدۇر، ئايىقىل ئول دەر دۇ دىلىڭنى قالماسى ئەرمان قىچقارىپ.

يېتىپ كۆشەك ئىشكىگە تېۋە چۆكتى، تۇشۇپ تاھىر تېۋەنىڭ يۈزىن ئۆپتى. تېۋەنى قويىدى ئول يوقارى باقىتى، نەقىشلىق هو جەلەرنى كۆردى ياقتى. كۆرەر بىر هو جارادا ياتۇر يىگانە، كى ئاندا ئۇردى ئاهى ئاشقاňە.

ئۇمىدىڭ بولسە شۇ كىرى رەھمەتىدىن، مۇھەممەد مۇستەفانىڭ ھۇرمەتىدىن. خۇداعە بۇ مۇناجات قىلدى تاھىر، بۇ تاغ يولنى ئاچىپ بەردى ئاخىر. ئىشتىڭ دوستلارىمكىم ئۇشبو سۆزىنى، خۇداگە تاپشۇرۇڭكىم دائىم ئۆزىنى. خۇدادىن ئۆزگە ھېچ غەمخار بولماسى، ئۆزىدىن ئۆزگە ھېچكىم يار بولماسى. مۇناجات ئەيلەدى ئىخلاسى بىرلەن، سېغىندى بىر خۇداعە زارى بىرلەن. ۋەلى ھېچ قۇرۇماسى كۆزىدە ياشى، يېتىپ يول ئۇستىدە تېۋەنىڭ ئاشى. ئاچىلدۇردى سەئادەت بولدى زاھىر، قۇتۇلدى بۇ بەلادىن بەندە تاھىر. بۇ تاغلارنىڭ ئاراسىدە بولۇپ شاد، ئۇشۇل غەم قايغۇلاردىن بولدى ئازاد. خۇدا دەپ يولغە تۇشتى بۇ دىلئارام،

بۇ سۆز بىرلە تېۋە ھەم يولغە كىردى، قەدەمنى تىز قويۇپ يىلدام يۈرۈدى. قەرارىي قالمادى كىردى شەھەرگە، كى سەبرىي قالمادى بىردمە قارارگە. كىرىپ دەرۋازەدىن بولدى رەۋانە، كۆڭلەدە شۇ كىر ئىتىپ ئايىتۇر تەرانە.

كى ئەمدى شاھ ۋەقتىدۇر ئۆلۈرسەڭ ،
ئاراگە ۋەسلى جامىنى كەتۈرسەڭ .
ئەگەر چە دوست ئىشىتسە شاد بولسى،
بارى غەم - قايغۇدىن ئازاد بولسى .

ئوقۇدى بۇ غەزەلنى ئۇردى بىر ئاھ ،
ئائىڭ ئاھىدىن ئول قىز بولدى ئاگاھ .
كېچىپەن جۇملەئى ئېيشۇ تەرىبىدىن ،
ياتۇرمەن ھۇجرەدە ئۇشۇ سەبەبىدىن .
كىشى بىلسە مۇنى ، ئەي يار ھەمدەم ،
قىلىۇرمەن ئۆز - ئۆزۈمىدىن ئاھ دەم - دەم .
قوبۇل تۇشتىمۇ دەپ ئاھى سەھەر گاھ ،
قاراپ يۈرۈپ ئۇرۇرمەن دەمبەدەم ئاھ .
سېنىڭ ۋەسلىڭ قىلىۇر ئېرىدى سەھەر گاھ ،
دەر ئېرىدىم يەتكۈرۈرسەن ماڭا ئەللاھ .
كى شۇكىر لىللاھ ھەق قىلدى مۇيەسىسىر ،
مۇكەددەر خاتىرىم ئېرىدى مۇنەۋەھەر .

ئائىڭ ئاھىدىن ئۇيغۇنمادى زۇھەرە ،
كى ئاندا ئالمادى بىر زەررە بەھەرە .
دەمى ئۆلتۈردى - يۇ ، قىلىدى سەزاىى ،
كى ئۇيغۇنمادى ئول تارتى ئىزاىى .
فۇغان ئەيلەدى تاھىر زار ئىشق دەپ ،
مەنى بىچارەغە ھەم زار ئىشق دەپ .
پىراقدىن كەلگەنیم سەن يار ئۇچۇندۇر ،
جەفالار نارتقانىم سەن يار ئۇچۇندۇر .
بۇ سۆز ئېرتە كىدىن قالغان مەسەلدۇر ،
قوپ ئەمدى ياتماغىل ۋەقتى جەدەلدۇر .
سېنى ئىشقىڭىدا كۆپ چەكتىم جەفانى ،
كى كۆرمەس بولدۇم ئەمدى بىر ۋەفانى .
قوپ ئەمدى ۋەسلى جامىنى كەتۈرگىل ،
مېنى بۇ تەشىنە گە بىر دەم يەتۈرگىل .
فرائىڭ تەشىنە سىن سىراب قىلغىل ،
بۇ زۇلمەت كېچەسەن مەھتاب قىلغىل ،
كى يەتنە يېل يۈرۈپ ھەجىرىڭىدە ، ئەي جان ،
جەفا تارتىم بەسى قالمادى ئەرمان .

مەن سېنىڭ ئىشقىڭ بىلە بىمار بولدۇم مەي ئىچىپ ،
خانۇمانىمىدىن كېچىپ بىئار بولدۇم مەي ئىچىپ .
بار چە ئىشرەتدىن كېچىپ ئۆزۈزۈم كۆڭۈنى بىر يولى ،
ھەم يەنە لۇتفى نىڭارغە زار بولدۇم مەي ئىچىپ .
دەرد كۆپ ، ھەمدەر دىسمىم قىلىماسى ماڭا ھىچبىر دەۋا ،
مەن ئەزىز ئېرىدىم ۋە لېكىن ، خار بولدۇم مەي ئىچىپ .
ھەر نە چە مەن جۇستىجۇ ۋەسلىڭىنى قىلىدىم جەھد ئېتىپ ،
يار ئىستەپ ھەمدەمىم ئەغىار بولدۇم مەي ئىچىپ .
خەستە دىل سەييادىكىم ، قىلدى ۋەتەن فەرزانەنى ،
يار ۋەسلىنى تىلەپ خۇمماڭ بولدۇم مەي ئىچىپ .

سالىپ بويىنغا قولىن زۇلۇنى سۇنبۇل .
بۇ قاشۇ كۆزلەرنى قىلدى تەرازۇ ،
بۇ كېچە بىر بىرىدىن قىلدى ئازۇ .
تالىق ئانقۇنچە قىلىۇر مەقسۇدى ھاسىل ،
نە ئەرمان بار ئىدى ئول بولسى ۋاسىل .

قونۇپ بۇلۇل گۈلىستاننىڭ گۈلىگە ،
بۇلۇپ ھەمدەم دەمى ئۆز بۇلۇلىگە .
بۇ بۇلۇل زوق ئۇچۇن ئۇچۇپ قونادۇر ،
كى بۇ ئۆتكەن جەفالاردىن تاناادۇر .
ئاچىپىكىم رەڭ - بەرەڭ ئول غۇنچەئى گۈل ،

كى مۇنچە را زىدىل قىلىدى ، تالڭى ئاتىنى ،
فەقىر بىچارەلەر خۇنابە يېۇتتى .
كى ناگەھ كۆرسە بىراۋ ئىزى ناگاھ ،
ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن ئىشىتىسە ئول شاھ .
نە قىلغايىمىز دېبىان كۆپ يىغلادىلار ،
يۈرەك باغرىنى ئوتغە داغلادىلار .
كى ئاخىر قىلىدىلار بىر فىكىر سەندۇق ،
سالىپ تاھىرنى ئاندا ئاغزى قۇفلۇق .
يەنە ئول هو جىرەدە ئول يە كە يالغۇز ،
ئۇرار خەلق كۆزىجە ئاهى جىڭەر سوز .
بار ئېرىدى بىر ئىنە گەسى قەدىمى ،
بۇ ئېرىدى زۇھەرنىڭ ئىچىكى نەدىمى .
كۆرۈڭ زۇھەر خەيالى خام قىلىدى ،
بۇ ئىشىرەت كۈندۈزىنى شام قىلىدى .
دېدى : « كۈلەم ئانام پۇشتى يەناھىم ،
ئەفو قىلغىل ، مېنىڭ كۆپتۈر گۇناھىم .
شۇكىرى لىللاھكى جىسمىم جانى كەلدى ،
مېنىڭ بۇ دەردىمە دەرمانى كەلدى .
قەبىرى ئىچىم ئۇياندى ئۇيقوسىدىن ،
قۇنۇلغايمەن خەلابىق تەئەنسىدىن .
كېڭىش نېدۇر كۆزۈم ئاقۇ قاراسى ،
نە بولۇر ئەمدى بۇ ئىش ماچەراسى .
ئىكىمىزگە بولە كۆر ئەمدى رەھبەر ،
بولە كۆر ئىكىمىزگە ئەمدى سەرۋەر .
تۇرۇپمىز ئىككى ئاشيق خىزمەتىگىدە ،
غەربىلەرگە بولە كۆر سەن پىسەندە .»
دېدى تاھىرگە كىم ئول : « خوب بىلۇرسەن ،
بۇ زۇلمەتدىن يارۇقلۇققە چىقىپسەن .»
بۇ سۆزلىر ئىكىسىگە بولدى مەقبۇل ،
قىلىپ ئىكىسى شۇكىرغە تەۋە كۆل .
كېچە - كۈندۈزىدە تاھىرنى ياشۇردى ،
كېچە بىر يېردى بۇ ئىشىرەت سۈرەردى .
ئىنە گەسىنى ھەم بىر پىرە زالى ،
بار ئېرىدى خىزمەتىدە ماهى سالى .

فەلە كىنى بويىنى سۇندى يەتنى دەۋاران ،
كۆڭۈلدە قالمادى بىر زەررە ئەرمان .
ھەۋادىن ياغدى رەھمەت مىسى نەيسان ،
بولۇپ ئول بەرگ ئىچىنە مىسى دەۋاران .
خەزان ۋەقتى ئىدى گۈللار ئاچىلىدى ،
سەدەفدىن دۇررۇ مەرجانلار ساچىلىدى ،
بۇ سۆزنى مەئىسىگە يەتنى ئاقىل ،
كى مۇنداق سۆزلى بىلمەس ئاندا ئاقىل ،
بولۇپ زەۋۋەج شۇرۇجە تىكىم بۇ يەرددە ،
نەفرقى قالمادى ئۇيناب كۆلەرەدە .
كى ئاخىر بۇ غەزەل تاھىر قىلىپ ياد ،
نەچە سۆز ئاشقانە قىلىدى فەرھاد :

قۇيى ، ئەي ساقى ، سەبۇدىن جامى ۋۇسلەت ،
كەتۈر بىر زەررە ساڭا يەتنى دەۋلەت .
سەبىر بويىدە يەتنى ساڭا دەۋاران ،
يار ئىلە قىلە كۆر ئەيش ئىلە ئىشىرەت .
ئەگەر چە تۇتتى دۇنى جۈملە گۇفتار ،
بارىنىڭ كۆزىنىكىم باستى غەفلەت .
كەل ئەي دىلدار ، بۇ كۈن چىقلى ئەمدەن ،
قۇيالى دىلدا بار ھەر قانچە كۈلەت .
كۆشەك ئۆزۈرە چىقىپ قىلۇر تەرانە ،
تۇتۇپ دەۋاران سۈرەلى ئاندا سۆھبەت .
بەسى چە كەتۈق تۈمەن تۈرلۈك جەفانى ،
يېتەرمۇ جانغە دۇندىن مۇنچە مېھنەت .
شۇ گۇفتە بولدى گۈللار باغدا ئەمدى ،
ئاچىل كۆر كىمگە يەتنى بەختۇ دەۋلەت .
ئاچىلسە نەۋ بەھار دە باغۇ بۇستان ،
ياغار باغلاڭغا كۆكدىن ئابى رەھمەت .
كى سەن - سەن شاھسەن ، فەقىر گەدامەن ،
گەدالارغە قىلۇر شەھزادە شەفقەت .
سېنىڭ ئالدىگىدە سەيياد بەندە بولسە ،
قەدەمنىڭ خاكى بىرلە ئىلە تۇر بەت .

مېنى مەستانەلەر قىلغان ئۆزۈڭسەن .
سالىپ باشىمگە بۇ ئىشقىڭىز ھەۋاسى ،
مېنى دىۋانەلەر قىلغان ئۆزۈڭسەن ،
ياقىپ شەمە ئوتىنى جانىمگە ھەردەم ،
مېنى پەرۋانەلەر قىلغان ئۆزۈڭسەن .
ئۆزۈڭ سەيىادىنىڭ دەرىگە دەرمان ،
مېنى دەرماندەلەر قىلغان ئۆزۈڭسەن . »

دېدى زۇھەر ئىنه گە : « ئاييا يار ،
بارى سەن بەرمە گىل تاھىر گە ئازار . »
كى يىغلىپ ئولتۇرۇپ زۇھەر قاشىگە ،
كى زۇھەر ھەم قوشۇپ يىغلىپ قاشىگە .
دېدى زۇھەر : « ئايائى يار دىلدار ،
ئاتام كەلسۇن بۇ سىرنى ئەيلەي ئىزهار . »
كى زۇھەر چىرلاتىپ ئۆي قىزلارىنى ،
بارى خىزمەتىدە كى قىرقىنلارنى .
دېدىلار : « بارچە ئاخىر ئۆلگۈمىزدۇر ،
گۈلىستان گۈللارىدەك سۇلغۇمىزدۇر .
دېدى ئول ، — زال قول ... بەدكار ،
كۆرۈپ تاھىرنى ئول بولۇپتۇر ئەغىار . »
ئانىڭ يامانلىقىنى زۇھەر بىلدى ،
بۇيۇردى تىرەسىنى تىلەمە قىلدى .
دېدىلار : « ئەمدى ئۆلسەك قالماش ئەرمان ،
كۆرمىز شۇكىرىدىن نى كەلسە فەرمان .
ئەگەر ئۆلۈر سەلەر قىسمەتىمىزدۇر ،
ئەزەلە ئىشق ئۆزى زىينەتىمىزدۇر . »
دېدى تاھىر گە زۇھەر : « ئىشەتىمىدۇر ،
سېنىڭ ئالدىڭىدا ئۆلسەم زىينەتىمىدۇر .
ئۆلۈم كەلگۈنچە بىز ئىشرەت قىلالى ،
نەكىم قىسمەت بولۇر ئانى كۆرەلى . »
ئۇلۇغ - كىچىك بارىسى ئۇتتى خىلۋەت ،
نەچە كۈنلەر تۇرۇپ بان قىلدى سۆھبەت .
بىرى سازەندە تۇرۇپ ساز قىلدى ،

نە سر بولسە ئاڭا ئېيتىماش ئىدىلار ،
كى سىردىن بولسە بىلدۈرەمەس ئىدىلار .
بۇ ئېرىدى كۆڭلىدە ئول شاھىغە ئايىتىم ،
ۋەيا ھەمسايە گە ئايىتىپ ئىشتىتىم .
ئۇلارنىڭ سۆزىدىن ئول بولدى ئاگاھ ،
كى شەيتان پىرەزەننى قىلدى گۇمراھ .
يوق ئېرىدى بىر كۈنى ئىنه گە ئۆيىدە ،
سەير گاھى ئىدى دەريя يۈزىنەدە .
كېلىپ ئول پىرەزەن تاھىر قاشىگە ،
بۇ نە كۈن سالدى تاھىرنىڭ باشىگە .
بىلۇرەن ، كۈندۈزى مۇندا كېلۇرەن ،
كېچەلەر يۈرگەنىڭى مەن بىلۇرەن .
سېنى سۇلتانغە ئايىتىپ سۇندۇرایىن ،
بۇ تۇر كان يارلارنى كۆيدۈرەيىن .
بۇ سۆزلەر بىرلە بۇزىال بولدى دىل شاد ،
يىبەردى كۆڭلىدىن ئۇ غەمنى ئازاد .
دېدى : « ئەي پادىشاھى ھەردۇ ئالەم ،
ئەزەلەن ئەيلەدىڭ بۇ غەمگە ھەممەم .
نە سەۋالەر ئىدى باشىمگە سالدىڭ ،
بىرىپ ئىشقى ھەۋەس ، جانىمنى ئالدىڭ .
كى مەندە قىالمادى بىر زەررە نامۇس ،
بولۇپ مەن خەلق ئارا بىچارە مەئىۇس .

غەرەز بۇ جاندە بولسە ، جان سېنىڭدۇر .
يوق ئېرسە دەرىدەمە دەرمان سېنىڭدۇر .
كى مەندە نە ئاتام بار نە ئانام بار ،
نە خىشۇ ئەقرەبادىن زەررە غەم بار .
نە چۈڭ غەم بىرلە مېھنەتكە سالىپسەن ،
ھەممە سەبرۇ قەرارىمنى ئالىپسەن ».
دېبان چىقىتى ئۆزىگە ئەرز قىلدى ،
ئۆزىنى دەردىلەرنى فەرز قىلدى :
« مېنى بىچارەلەر قىلغان ئۆزۈڭسەن ،
جەھان ئاۋارەلەر قىلغان ئۆزۈڭسەن .
سۇنۇپ ساقى ماڭا شەربەت ئەزەلدىن ،

رەقبىلەر قىلىدلار مەقسۇد ھاسىل ،
 کى بولدىلار جەھەننەم ئىچىرە داخل .
 کى ئاخىر شۇ كىرىغە قىلىدى تەۋە كىلى ،
 دېدى مەرگىنى ئاياغىن ئەمدى ئىچكىلى .
 قولىدىن كەلگەننى قىلىدى ھاسىل ،
 کى بولدىلار ئالار دەۋزە خقە ۋاسىل .
 خۇدا تەغدىرىغە يەتكۈسى بەندە ،
 كى تاھىرنى شەھىد ئەتنىلەر ئاندە .
 قىلىپ تاھىرغە ئەھىد ئۇستىدە دەۋران ،
 ئاقىپ مەيدان سىچىدە رەگبەرەڭ قان ،
 كەل ئەي سەيياد ، زۇھەردىن ھېكايمەت ،
 كى ئاخىر مۇرددە گە بولدى ھىمايمەت .
 قىلىور ھەر بىرى بىر تۈرلۈك فىغانى ،
 ئانىڭدەك مۇرددە گە كۆيىمە سەمۇ جانى .
 ساچىپ باشىگە ئۆل دۇزىرى جەۋاھىر ،
 چەراكى بار ئىدى خەزىنەدە ئاخىر .
 ئىتىپىدۇرلار ئانى شەھىدى ئەئلا ،
 ئانىڭ ئورنىنى جەننەت قىلىدى مەئۋا .
 سىپاھىكى ئانىڭ يۈز مىڭ ئىدى ساق ،
 رەئىييەت قىرىق مىڭ ئېرىدى قازى ئەرباب .
 يەنە شەيھۇ سوھىيۇ خاجە چەندان ،
 فەقىر بىچارەلەر ئاندا فەراۋان .
 قىلىر دەرۋىشلەر زىكىرۇ سەمائى ،
 بارى خەلق ئەل - فىراقۇ ئەل - ۋىداد .
 بار ئېرىدى ئاندا پىر موللا مۇدەررس ،
 بۇلۇر ئېرىدى ئوشۇل تاھىر گە ھەم جىنس :
 «كتىناب ئىچىرە كۆرۈپەن بىر دەلىلى ،
 كى سىزلىر ئىشتىگىلار بىر نەزىرى .
 ئوشۇل قولغە ئەتا قىلغاي بىھىشتىنى ،
 كۆرۈر بىھىشت ئىچىنده كۆپ بېمېشنى .»
 بۇ سۆز بىرلە زىيادە بولدى ئىخلاس ،
 شەھىد قول بولدى دوستلار بەندە ئىخاس .
 كى ھەر سۆز باشىدە قىلىدى غەزەلنى ،

غەزەلخانىلار بارى ئاغاز قىلىدى .
 ئالارنىڭ زەۋقىنى ئۆل شاھ ئىشتىتى ،
 ئالارنىڭ ئىشەتىگە شۇ كىرى قىلىدى .
 دېدى تاھىرنى سەۋاداسىن ئۇنۇتتى ،
 قىزىق مېھىرنى تاھىردىن ساۋۇتتى .
 خەبەرى يوق بۇلارنىڭ ھەم بۇلاردىن ،
 بۇلارنىڭ يوق خەبەرى ھەم ئۇلاردىن .
 بۇ مىكرو ھېبىلە بىرلە توپ بولدى ،
 نىكاھ ئۇستىدە گۇفتىگۈي بولدى :
 «مبىنى بىچارە گە بولدى گىرىفتار ،
 غەر بىلىكىدە ماڭا بولدى خەرىدار .
 دەڭىزلەر ئۆلتۈرۈر سۇلتان قولىنى ،
 ئۇنۇنۇتتۇر ۋەلى يۈرگەن يۈلىنى .
 مېنىڭ يەتنى ئىشىم قىلىدىم سەفرىنى ،
 ئالار گە دېدىم ئۇنۇتتۇم خەبەرنى .
 تىرىكلىكىدە ئالار تەبىار ئىدىلار ،
 غەر بىلىكىدە ماڭا سىرداش ئىدىلار .
 كى مەن كىردىم بۇگۈن مەيدان ئىشىگە ،
 قەدم قويىدۇم بۇگۈن مەيدان ئىشىگە .»
 بۇ سۆزدىن ئۆز گە سۆزنى سۆزلىمەدى ،
 ئۇلاردىن زەررە ئىقايغۇ يىمەدى .
 كى زۇھەر بارچەدىن مەشروعت بىلەدى ،
 بۇلار مەشروعت بېرىپ بارچە بىلەدى .
 دېدى زۇھەر : « ئايا ئەي ناتەۋانىم ،
 فىدا بولسۇن ساڭا بۇ شۇددە جانىم .
 مەزارىڭ ئالدىدا ئەيلەي مەزارى ،
 قىلاي جانىم بىلەن مەن لالە زارى .
 كى خەنچەر بىرلە كۆك سۈم چاك ئېتەرمەن ،
 تىرىكلىكىم قۇرۇتۇپ خاك ئېتەرمەن .»
 ئىكى ئاشقى قولىبان ئاھۇ فەرياد ،
 بۇ تارتار ئەلمىدىن داد - بىداد .
 خەيال ئەتنىكى تاھىرنى ئۇنۇتتۇر ،
 يۈرۈپ ئوينىپ سۆيۈنۈپ ھەم كۆپۈتتۈر .

سۇغاردى ئالدى خەنچەرنى قولىگە .
 قويۇپ دەستەسىنى قەبرىن باشىگە ،
 ئانى قاشىدە كى يوق ھېچ ئاندە .
 ئىشارەت قىلدى ئول دەمەدە ئۆزىگە ،
 كۆرۈنمەس ئاتا – ئاناسى كۆزىگە .
 كەلەمە ئايىتى زۇھەر بولدى ئاخىر ،
 بەلى ئۆلمە كەدىن ئۆزگە يوقتنۇ تەدبىر .
 بىچاق ئايىناپ چىقىبان ئارقا سىدىن
 بۇ يالدى كەيگەنى قىزىل قانىدىن .
 كى سانى بولدى قىزلار ھەم خەبەر دار ،
 بارى ماتەمەد بولدى زارى ئەفكار .
 كى زۇھەر مۇردەسىن شەھرىگە ئېلتىمەي ،
 رىۋايەت بىرلە مۇردەنى كەتۈرمەي .
 ئاناسى دېدى : « مۇنداق بىلمەدىم مەن ،
 قىزىم دەرىدىگە دەرمان قىلمادىم مەن .
 مەن ئەمدى بۇ تىرىكلىكىنى نېتىيەن ،
 ئۆز ئىشىمگە نەچۈك تەدبىر ئىتىيەن .
 نەچە دېدىم ئاتاڭ ھەم ئائىلامادى ،
 سېنىڭ كۆڭلۈڭنى ئول ھېچ دۇيۇمادى .
 كى ئاخىر ھال بۇل بۇلدى غەربىم ،
 نېتىي ئەھۋال بۇل بۇلدى غەربىم .
 نەچە يىغلاپ دېسە يوقتۇر ۋەفاسى ،
 ئانىڭ ئۇچۇن دەۋام بولدى جەفاسى .
 قويۇپ زۇھەرنى قەبرىگە خەلايىق ،
 مۇرادى بۇل ئىدى يەتكۈردى خالق .
 مېنىڭ بىرلە قىلىپ ئول ئەھەدۇ پەيمان ،
 سۈرەر بولغان بۇ شەھرى ئىچىندا دەۋaran .»
 ئايا سەبىياد ، زۇھەر بولدى ئاخىر ،
 قىل ئەمدى باھىم ئىشلارىغە نازىر .
 ئۆز ئۆزىدىن دېدى : « ئەي بەخت ياكار ،
 مۇيەسسىر بولمادى ئول ۋەسلى دىيدار .
 نە قەسىدىڭ بار ماڭا ئايىتگىل ئايا بەخت ،
 مېنىڭ جانىمگە سالدىڭ ئاتەشى سەخت .

ئوقۇپ يىغلاپ قىلىر ياد ئول گۇزەلنى .
 كەل ئەي سەبىياد ئاخىر بىر ھېكايەت ،
 كى زۇھەر ھالدىن قىلغىل رىۋايەت .
 كۆرۈڭ بۇ زۇھەر فىكرى ئۆزگە بولدى ،
 خەلايىق بار چە ئۆزگە سۆزگە بولدى .
 كى سانى بار دىلەر تاھىر باشىگە ،
 يەقالار ھۆل قىلىپ كۆزىن ياشىگە .
 كىيىپ ئۇستىگە زۇھەر قارا كۇرتە ،
 يىغىندى زەرەئى ئالدىدە بەھرە .
 قارا باتۇر بۇ ھال ئۇستىگە باردى ،
 بۇ ھەم يىغلاپ ياقاسىن پارە قىلدى :
 « ساڭا بولماسى بەسى تاھىر ۋەفاسى ،
 ساڭا ھەم قالدى كۆپ يادكار جەفاسى .
 مەسەلدۈر ئەرتەدىن قالغان بۇ ئەخبار ،
 كى ئۆلگەن ئەرتەدىن كىم ئۆلەم زىنھار .
 تىرىكىمەن ، ساڭا خىزمەتكار دۇرەن ،
 كى ئۆلدۈر سەڭ تەقى تەبىاردۇرەن .»
 ئىشتىپ زۇھەر ئايىدى قارا باتۇر ،
 بۇ كۈنچە بولماسە تاڭلار بولادۇر .
 بۇ يەرده كۆرمە گىل خەلقدىن ئۇيياتكىل ،
 باربىان توينى ئەسبابىن يۇرتىگىل .
 تاھىر ئەللامە دەۋاران قايدە ئېرىدى ،
 تۇنۇ كۈن تاھىرىم يادىمە ئېرىدى .
 بۇ قىزلار بىلمەدى زۇھەر خەيالىن ،
 ياشۇردى زۇھەر ئاندا پەرۇ بالىن .
 ھەممە ياندى فىغانۇ نالە بىرلەن ،
 بارى ھەم ئۆي قىزى ھەمراھى بىرلەن .
 تاپىلمادى رۇمالى ئول زەمانى ،
 سەبەب ئۆلدۈر كى شۇددە چىقسە جانى .
 سەفەر قىلىدى بۇلار يەقىتى يىراقە ،
 چۈنانچە زۇھەر مندى بىر بۇراقە .
 كى بىر خەنچەر بار ئېرىدى ھەم يانىدە ،

ئالارنى تۈتى سۇلتان داد بىداد.
غەزەپ بىرلە دېدى شەھ، كەلتۈرۈڭلەر.
نەچۈك بە كلىكۇ خانلىق ئىشىتىڭلار.
كى بىز ھەم ئۇشبو ئالەمدىن ئۆتەرمىز،
كى سىزلەر قولۇڭىزدىن داد ئېتىرمىز.
بۇ سۆزلەرنى دېدى - يۇ، قىلدى ئەفغان،
ئالارنى ھالىگە كۆيىمەس نەچۈك جان.
ئۇشۇلدەم ئىلىكىدە ئالماس جەللاد،
قىزىل گۇل غۇنچەسىنى قىلدى بەرباد.
باشىنى كەستى جەللاد يولغە كىرىدى،
كۆرۈڭ نەۋبەت يەنە زۇھەرە گە يەتتى.
يىغىپ ئۆلۈكى زۇھەرە ھەم ئۇشۇلدەم،
ئۇيىگە ئىلىتتى ئانى ھەم ئۇشۇلدەم.
كى ئابرۇيى بىلە قويىدى قەبرىگە،
بېرىپ رۇخسەت تەمامى خەلق ئېلىگە.
ئۆزى يالغۇز قالىپ قېبرىن باشىدە،
خەبەر يوق خەيلى خىشى يولداشىدە.
كى بىر خەنجەرنى باغىرگە قوبۇپدۇر،
بۇ ئېرىدى مەقسۇدمى دەپ جان بېرىپدۇر.
بۇلارنىڭ ھالىغە خەلق بولدى گىريان،
كى ھەركىم باش ئالبىان كەتتى ھەريان.
سۇرا ساڭ يۇرتىمىزدە بۇ خەبەر بار،
بارى يىغلاپ نەچە سۆز قىلدى ئىزهار:

ئۇمىدىم بار ئىدى كەلگەي يەنە يار،
كى ئەمدى ھەر تەرەفدەن تەگدى يۈز خار.
بارىپ كارۋانگە سۆزلەشتى بۇ قىزلار:
« نە يەرنى ئادەمىسىز، ئايىتىڭىزلار؟ »
دېدىلەر: « شەھرى تارتاردىن كېلۈرمىز،
نە سۆز سوراسىڭىز ئانى بىلۈرمىز .»
دېدى قىزلار: « بۇ يۇرتىتا نې خەبەر بار؟
دېگىل ياخشى - يامان سۆز بىزگە ئەخبار .»
« ئۆلۈپتۈر يۇرتىمىزدە بىر جەۋانمەرد،
ئانىڭ دەردى ئېرۇر كىم بار چەگە دەرد.
نە يىگىت ئېرىدىكىم بىر شاھبازى،
باشىگە تۈشتى ئانىڭ ئىشقبازى.
يۈزى مىرزا ئىدىيۇ ئاتى تاھىر،
يۈزىدە مۇستەفانى نۇرى زاھىر .
ئاچىپ ئېرىدى يەنە جەننەتى رەھمان،
جەھانغە كېلىپ ئېرىدى هۇرى غىلىمان.
بار ئېرىدى شاھزادە ئە جەب قىز،
ئانىڭ تەئىرىغىنى خوب يەتكۈرۈزىدە.
يۈزى ئېرىدى قاراڭغۇ يۈلدۈزىدەك،
ئاتى زۇھەرە ئۇ زۇھەرە يۈلتۈزىدەك.
بۇ تاھىر ئاشقى زۇھەرە ئىكەندۈر،
گۇياكى ۋامۇقۇ ئۇزرا ئىكەندۈر .
ئىكەنلەن قىلدى ناگەھ ئىشق بۇنىاد،

دوستلارىم بۇ يۇرتىمىزدە ئول كەبى سەبىيارە يوق،
بۇ غەربلىك بىرلە ئۆلگەن تاھىرى بىچارە يوق،
ئول شەھنەشاھىنى يۇرسەڭ بۇ جەھاننى كافىرى،
كافىرى يۈزى قارادۇر يۈزىدە بىر قارە يوق.
تاپىمادىمكى زۇھەرە تاھىر دەك يەنە بىر شاھنى،
ھەر تەرەفلەر گە باقۇرمىز كۆزىمىزدە قارە يوق.
ئەي سەبا، ئايىتىكىل خەبەر ئول لەيلۇش جانانەغە،
تەلبە مە جىنۇنداك يەنە كىم مەن كەبى پەۋانە يوق.

ئول غەرېلىكىدە يۈرۈر سەيياد مىسکىن زارۇ - زار ،
نى قىلاي ، ئەي مەردى دىل ، ئول ساھىبى جانه يوق .

بۇ كارۋان شۇم خەبەرنى كەلتۈرۈپدۇر ،
تۇتۇپ تاھىرنى ئول شاھ ئۆلتۈرۈپدۇر .
ئىكىسىنى كۆمۈپدۈرلار يەنە شەھ ،
چىقىپدۇر سەرۋى گۈل بەرگى تالاشە .
ئاراسىدە قارا باھادۇر ياتىپدۇر ،
خۇدايمى بىر تىكەن ئانى قىلىپدۇر . «
ئىشىتتى سۆز باھىم ئۇردى بىر ئاھ :
«نىڭ بولددۇم مەن ئەمدى بەختى گۇمراھ ،
خۇدايا ، مەن رىزامەن ئال بۇ جانىم ،
كېرىھ كەمە سەدۇر ماڭا دۇنيا ئەمانىم .»
بۇ سۆزلەرنى دەبان بىر ئاھ ئۇردى ،
ئوشۇل ئاھ ئۈستىدە ئول جانى بەردى .
بارى قىزلار قىلىپ كۆپ ئاهۇ ئەفغان ،
ئاقىپ كۆز ياشىدىن دەريا بولۇپ قان .
دېدى قىزلار : «تۇرۇبان ماھ پېيکەر ،
بارىمىز كە ئىندىك سەن شاھ سەرۋەر .
جۇدا بولدوڭ نېچۈك تەدبىر ئېتەلى ،
يەنە مەقسۇدىمىز كە بىز يېتەلى .»
نەچە قىزلار بۇ يەردە بەردىلەر جان ،
ئەزىز جانى قىلىپ ئول يەردە قۇربان .

خەبەر يەتنىكى باھىم ئاناسىگە ،
كى ئوت سالدى جىسم كاشانەسىگە .
مۇنى ئاڭلادى ئاندە شاھى ئادىل ،
دېدىكىم » «ماڭا بەردىك زەھرە قاتىل»
كى سۇلتان بىرلە خانىم ئاھ ئۇردى ،
ئالار باھىم سارى يىغلاپ يۈگۈردى .
يېتىشتى .....
①

بۇ ئەسەرنىڭ مۇھەممەرى : م . باھاۋىدىن

ئىشىتىپ قىزلار ئولدەم قىلدى ئەفغان ،
دېدىلەر بارچە ئەمدى بەردىلەر جان .
دېدى قىزلار : «ئەجەبدۇر ئۇشبو ئىشلار ،
بارى بولغان بارىمىز كە بۇ ئىشلار .
بارى دېدىكى : «باھىمگە بارلۇك ،
بارىسى دېدى مۇندا جان بېرلۈك .
تەۋە ككۈل ھەققى قىلدۇق بىز ئىكەۋەلن ،
بارارمىز دېدىلەر غەم بولسە چەندان .»
بىرى شەھرى ئىدى بىرى جەھانگىر ،
بىلۇر ئېرىدى ئالار كە فىكىرى تەزۋىر .
ئىكىسى باردى باھىمنىڭ قاشىگە ،
جاھان قايغۇسىنى سالدى باشىگە .
بارىپ تىز ئايىدى باھىم خىزمەتىگە ،
نە قىلسۇنلار ئەزەلنى قىسىمەتىگە .
دېدى باھىم : « ئايا قىزلار نە بولدى ؟
يىتىمگە ئوت تۇشۇپ گۈل تۇدە بولدى .»
دېدى قىزلار : « ئايا ، باھىم سەرەفراز ،
كى بىر غەم ئۇشبو يەردە قىلدى ئاغاز .
بۇ كارۋانلار كېلۈر تارتار ئېلىدىن ،
بارى يىغلاشتىلار كۇفقار ئېلىدىن .
ئوشۇل بوسitan گۈلدىن كۆپ قراۋان ،
خەبەر ئايىتۇر ئوشۇل يۇرتىدىن فەراۋان .
قىلىپتۇر گۈلنى خىرمەن بۇ دۇرەدگەر ،
كېسىپدۈرلار ئوشۇل گۈلدىن سەنەۋەر .
گۈلستانگە خەزان بادى تېگىپتۇر ،
بۇ گۈلنى تازەسىنى ئول ئۈزۈپتۇر .
ئانىڭ مۇردەسىنى زۇھرە ئالىپدۇر ،
ئانىڭ ئۈستىدە ئول جانىن بېرىپدۇر .

«كىۋانى مەھزۇن» دىن

ئىسمائىل مەھزۇن^①

نەشرگە تەبىارلىغۇچى : تۇرسۇن ھۇشۇر

يوق ئاڭا نې ھەد ئاتىخە ئاشنا مەن دېگەلى^②
پادىشاھدۇر ئۇل ماڭا، مەن بىر گەدادۇرمەن ئاڭا.
ۋەسلى ھاجەتمەندىدۇرمەن دەرگەھىغە يۈز قويۇپ
ئەجز ئىلە بوغزۇم چىكىپ يۈز يالبارادۇرمەن ئاڭا.
شەمە يەڭىلۇغ جىلۇۋە قىلغاج بەزم ئارا پەرۋانەدەك،
تۈزۈلۈپ يۈز قاتلا باشىدىن فىدا دۇرمەن ئاڭا.
داغى ئىشىقىدىن تىلەرمەن يوق ئەجب مۇستەغنىدۇر،
بىر دەرمە قىلسە كەرم ئۇل، بىنەۋا دۇرمەن ئاڭا،
فانى دۇنيادىن يېقىنلاشتى بارۇرچاڭ، ئەي سەبا،
مەندىن ئۆلسۇن ئۇل بەھىل مەن ھەم رىزادرۇرمەن ئاڭا،
لۇتق ئىتىپ ئۇل تا ئۆزىگە، مەھزۇنا، قىلىماي كۇشىش،
نۇكته ۋەسىدىن ئەرز ئەتمەك خەتا دۇرمەن ئاڭا.

* * *

ئۇل پەرى دىۋانە قىلدى كۆرسەتىپ تەلئەت ماڭا،
بولدى پەيدا ئىشق ئوتىدىن يۈز تۈمەن شىددەت ماڭا،
نەخلى ئۇمرۇم بىرلە دىننە خىرمەننىن كۈل قىلىكىم،
زۇلغۇ يۈزى بەر قىدىن تۈن كۈن يىتىپ ئافەت ماڭا.
دەر دۇرەنجىڭگە دەۋادۇر سەبرۇ يەرەس، ئەي ھەكىم،

(1) «دىۋان مەھزۇن» دىن بىر قىسم شېئىلار «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 1981 – يىللېق 1 – سان 1982 – يىللېق 2 – سانلىرىدا ئىلان قىلىنغان ئىدى. بۇ قېتىم ئىلان قىلىنغانلىرى مەھزۇنىڭ ئىلگىرى ئىلان قىلىنغان گەزەللەرىدىن ئىبارەت.

(2) بۇ غەزەلنىڭ باش تەرمەپى پەرسۇدە بولغان، ئۇقۇش مۇمكىن بولمىدى.

سەبر قىلما قلىقىھ ئەمدى قالمادى تاقەت ماڭا.
باشقارۇرسەن قايىسى تائەتخە مەنى، ئەي زاهىدا،
قاشى مىھرا بىغە باش قويسام ئېرۇر تائەت ماڭا. ①

* * *

بارما ھەرگىز بەزم ئارا ئول شوخى ماھىڭ بولماسا،
باشىڭ ئۆزۈر ئوتلۇغ ئاھىدىن كۇلاھىڭ بولماسا.
قىلما بىردىم، ئەي كۆڭۈل، يار ئالدىدا دەئۋايى ئىشق،
قان ياشىڭ بىرلە سارىخ چېھەرىڭ گۇۋاھىڭ بولماسا.
خاھ مەخفي نالە قىل خاھ ئاشكارا، خاھ فىغان،
يەتمەس ئول ئايغە ئائىغا مەھزۇب ئاھىڭ بولماسا.
ئۆلتۈرۈر ئالىم غەمى، ئەي بەندەلەر ۋا بەستەسى،
مەي بىلە مەيىخانە دەھلىزى پەناھىڭ بولماسا.
دەير پىرى مەي بىرىپ ئايىتۇرمۇ تەكىرى فەنا،
خىرمەنى جاندىن تىھى خەس بەرگى كاھىڭ بولماسا.
لۇتقى خۇرۇشىدى يارۇشمايدۇر قىيامەت دەشتىدە،
رۇزگارىنى قارا قىلغان گۇناھىڭ بولماسا.
دەردىلخ سايرارمۇ ئېرىدى بۇللىلى شورىدە دەك،
خەستە مەھزۇن كۆڭلى، ئەي كۆل، جىلوھ گاھىڭ بولماسا.

* * *

يا رەبا، ھەييۇ قەدىمسەن ئىپتىدا يوقتۇر ساڭا،
ئىپتىدا يوق ئېرىدى ئانداغ ئىنتىها يوقتۇر ساڭا.
جەھد ئىلە قۇرب ئىستەبان ھەردىم سەمادىن تا سەمەك،
بولماغان ئىشىا ئىچىدە مۇبىتەلا يوقتۇر ساڭا.
شاھلارغا شاھدۇر سەن ئەيلەپ ئەدىلىگىدىن ئۇمىد،
ھاجەتنى ئەرز ئەتمەگەن شاھۇگەدا يوقتۇر ساڭا.
بىر نەفەسەدە رەدنى مەقبۇل ئەيلەسەك، مەقبۇلنى رەد،
ئول ئۆزۈڭنىڭ مۇلكىدىر ھەرگىز خەتا يوقتۇر ساڭا.
مۇئىمنۇ كافىرخە بۇ ئالىمەدە رەھمەتك كۆپ ئېرۇر،
چۈنكى رەھمانىر - رەھىم دۇرسەن رىيا يوقتۇر ساڭا.
بىر سفاتىڭ لەم يەلىد بىرلە ۋەلەم يۈلەد ئېرۇر،
سەن ئاتا ھىچكىمگە ئېرەسسىن، ئاتا يوقتۇر ساڭا،
ئافەرنىشنى ھەمە زاتىڭ ئىھاتە ئەيلەمش،

سەن خۇدايى بارچە ئالەم سەن، خۇدا يوقتۇر سائى.
دېدى «لا ئەھسا سەنا» ھەردەم ھەببىڭ ھېچ كىشى،
ئەيلەگەن ئەيلەپ ئۇبۇدىيىت ئەدا يوقتۇر سائى.
گۈلشەنى ھەمد ئىچىرە ھەرقۇش بىلگەننى ئايىتۇر، ۋەلىك
ھەددىن ئېرىمەس، مەھزۇنا، شەرمى ھەيا يوقتۇر سائى.

* *

كۆرسەتىپ يۈز زۇلغىخە بەد ئەيلەدى كۆڭلۈم ئالىب،
بار ئانىڭدەك كىم تۇتار سەيياد قۇشىنى ئوت سالىب.
يۈزۈ زۇلغىدىن كۆڭلۈكىم ئەرتەۋۇ ئاخشامىغىچە،
ئۇتغە تۇشكەن رىشتە يەڭلىغ زارۇ ھەيران تولغانىب.
كۈل بولۇب ئايىنەئى كۆڭلۈمگە بەرىشىمەن جۇلا،
خەستە جانىم بەرقى رۇخسارىغە خەستەك ئۆرتهنىب.
يۈز سەمۇم ئېرىدى كۆڭلۈلدە يار ۋەسىلى قىلدى رەفت،
شادلىق يۈزلىنسە تالىق يوق مۇنچە كۆپ غەمگە قالىب.
مەي ئىچىب يار ئىلىكىدىن مەستانە ئۇلسام دەير ئارا،
ئەي مۇغەنلىر چىقىلار نۇھە ئاھە ئىدىن چالىب.
ئەي كۆڭلۈل، ئاگاھ بول خاھ شاھ بولسۇن خاھ گەدا،
دەھرزالى ئۆتكەزۈر ھەر بىرنى بىر يولغە سالىب.
جان بىلە كۆڭلۈڭنى مەھزۇن يار غە تاپشۇرماساڭ،
خەس كەبى نابۇد ئېتىر دەرىيايى ئالەم چايقالىب.

* *

زىھى ئەفلاكىنى ئول تۈن بۇراقىڭ پايىمال ئەيلەب،
غۇبارىنى مەلا ئىك كۆزلەرىگە ئىكتىھال ئەيلەب.
بىسانى قۇربىغە يەتتىڭ، بېتەلمەس ئەقل ئول يەرگە،
مەقامى قاب قەۋسەين قاشلارىڭنى ئەھتىمال ئەيلەب.
مۇھەببەت بىرلە چىرلاپ ئاشقىنىڭ مەئشۇق ھەرىمىغە،
ئارادىن ئىككىلىك كەتتى ئۆزىگە ئىتتىسال ئەيلەب.
ھەببىم دەب قىلىپ لۇتفۇ كەرم، قىلدى سائى بەخشىش،
تەمام ئۇمەتلەرىڭ يازۇقلارىن ھەقدىن سەۋال ئەيلەب.
ئۇرۇجۇڭ ئاخشامى يەر ئاستىنىدا سارغىرىپ تىترەپ،
بۇراقىنىڭ ئىزى چۈن مىھرى يۈزىن ئىنتىھال ئەيلەب.
يائى ئاي چەرخ ئۈزە كۆپ ئارزۇ بىرلە قىلىپ تەئىزم،

ئاتىڭ نه ئىلىنى ئۆپىمە كلىك، ئۇچۇن قەددىنى دال ئېيلەب.
ئۆزۈڭ رەھم ئەتمەسەڭ شەرەمنىدەلىكدىن، يا رەسۋىلىلاھ،
ساڭا مەھزۇن قىيامەتتە بولۇرمۇ ئەرزى حال ئېيلەب.

* *

فىخانكىم سۈردى ئۇمرۇمنى فەلەك لەيلۇ نەھار ئېيلەب،
بۇ ئەدەم بىرلە بۇ ئەشەب ئۆزى ھەر دەم سەۋار ئېيلەب.
يوق ئېرىدى ئىختىيارىم كەلمە كۇ كەتمە كە ئالەمدىن،
قەزا ئىلکى چىكەر ھەريان مېنى بى ئىختىيار ئېيلەب.
ئىلاها، ئانچە جۇرمۇم باركى، تەۋقىق يوق ئىبادەتكە،
كەرمەن قىلساش نە بولغا يارىنى يوقى، يوقى بار ئېيلەب.
كېسى كەدەك يانچىپ ئۆزلىك تاغىنى ئۆلسەم ئەرنەلەر دەك،
فەنا يەلىگە بەرمەك بىرلە تۇفراغىن غۇبار ئېيلەب.
تەنىمىنى زەررەئى قويىماي نىشان پاك ئۆرتەدىڭ، ئەي ئىشق،
كەل ئەمدى قوي ھەزىن جانىمغە داغ [لار] ياد گار ئېيلەب.
ئەگەر يۈز جان بېرىپ كوي ئىستلارى باسقان ئىزىن تايىسام،
باشىمىنى ئالماغا يىمەن تا قىيامەت سۈرەمەزار ئېيلەب.
سىكەندەر دەك كېرە كەمەس پادشاھلىق، خىزى ئۇمرى ھەم،
تىلەرەن ۋادىئى ھەيرەتتە ئۆلمەك ئۆزىنى خار ئېيلەب.
كىرسىپ مەيخانەگە مەي دەير پىرى ئىلكىدىن ئىچىمەي،
كىشى غەمدىن قۇتۇلماق مۇمكىن ئېرىمە ستۇر فرار ئېيلەب.
مەنى مەھزۇن گەداگە رەھم قىل مەھشەر دە، يا ۋەھەباب،
گۇنەھكار ئەلنى باغلادىپ ئۆتكەزۈر دە بىر قەتار ئېيلەب.

* *

دوستلار، ياغسا جۇنۇن تاشى ماڭا قىلما سەبەب،
كەلسە باشىمغە فىشانەمە فىتىلىگەن نى ئەجەب.
كۈندۈز ئاخشامىغىچە ھەجرىدە ئانىڭ يۈز مىڭ غەمى،
ھەر نەفسە سىكم كېچە تاڭ ئاتقۇنچە يۈز رەنجۇ تەئەب.
ماڭا خۇنابەئى غەم ھەجرىدە يۇتماقنى قەزا،
يازدى ۋەسل ئىچرە ئىچىپ مەي قىلىر ئەل ئەيشۇ تەرەب.
ئىشق دەردى بىلە ھەجر ئەمگە كىدىن سۆز دېمەن،
نالە تەقدىر ئىشىغە ئەيلەمە كىم ئېرىمەس ئەدەب.
ھەجر تاغى بىرلە غەم دەشتىدە نابۇد ئۆلمائى،

ئىشق ئارا قالمادىكىم خاھ بختا خاھى ئەرەب .
 ئۆزنى سابىت قەدەم ئەت فەرقىنَا يۈلىدا كىم ،
 ئاندا ئىسباتىغە يەتمەيدۈر ھەسەب بىرلە نەسەب .
 پەھلەۋان دېمە تەھەمتەنى ، دېگىل ئول كىشىنى ،
 ئۆرلىگەن چاغدا ئاچىغۇ سەبر بىلە يۈسە غەزەب .
 دەر [د] و غەم كۆپىرەڭ ئۇچۇن چەرخ ماڭا « مەھزۇن » دەپ ،
 ئاھ نەيالەي ، ئاتىم ئىشمائىل ئىدى ، قويىدى لەقەب .

* * *

كۈلبەمگە كەلسە ناگەھ ئىستىڭ مىھمان بولۇب ،
 قىلىمايمۇ تۆئىمە باغرىم ئاڭىا مىزبان بولۇپ .
 باغرىم ئۆزۈب يىمە كىنى ئىستىڭ مەييل قىلمادى ،
 كۆز يولي بىرلە ھەسرەتىدە ، ئاققى قان بولۇب .
 ئۆلسىم نەغەم غەمىڭى بىلە كىم ساڭا ھەر كۈنى .
 ياتىمىش يولۇڭدا مەن كەبى ، يۈز ناتەۋان بولۇب .
 ياغىدۇردى كۆپ باشىمغە جۇنۇن تاشى ، ئەي پەرى ،
 بىر ئوت سالىپ كۆڭۈلگە جەمالىڭ نىھان بولۇپ .
 قاشۇ كۆزۈڭ خەيالى يىتىپ قەتل ئىتىپ ئىدى ،
 ئۆلگەن كۆڭۈل تىرىلىدى لەبىڭ يادى جان بولۇب .
 فاش ئەتنى ھەجر زە ئەپتى خەلق ئىچىرە ، ئاھ كىم ،
 ئۇرپىان تەنسىم سوڭە كىلىرى بىر بىر ئەيان بولۇپ .
 كۆرسەتتى ھەجر زە خەملەرى ۋەسىل باغىنى ،
 كۆڭۈلۈم ئۆيىدە ھەر بىرى تابدان بولۇب .
 ئەي گۈل ئۇنۇتما بادى خەزانىنى قىلىپ غۇرۇر .
 بۇلۇل قەناتى باشىڭ ئۆزە سايەبان بولۇپ .
 مەھزۇن دېسەڭ قاچان تۈگە تۇر ئىشق دەردىنى ،
 ھەر تار مويى تەڭدەكى بار بىر زەبان بولۇب

* * *

ئەيىكى ، ۋەسىل ئىستەر سەن ئۇلغەت رىشتەسىنى مەھكەم ئەت ،
 ئىتتىلارىغە يارنىڭ ئەۋۋەل ئۆزۈڭنى مەھرەم ئەت .
 بەيتۈل - ئەھزان بىرلە ھىجراڭ زەھرىنىڭ دەفئى ئۇچۇن ،
 مەي ئىچىپ ئۆزنى فەنا مەيخانەسىدە بىخەم ئەت .
 ئەي كۆڭۈل ، ئول لەيلىۋە شىنىڭ ۋەسىلىغە يۈل تاپىماساڭ ،

ئۇزگە مە جىنۇندەك كىيىكلەرنى رەفقۇ ھەممەم ئەت .
سەبزەئى ئىيىشم كۆكەرسۇن ۋە سل باغىدا دېسىڭ .
فۇرقەت ئىچرە ئانىچە كىم يىغلاب كۆزۈڭنى يۇرنەم ئەت .
گەر نەماز ئەيلەي دېسىڭ ئول بۇت قاشى مەهاراچە ،
كىم هىلال يەڭلىخ تەۋازىن بىرلە قەددىڭنى خەم ئەت .
فەقر كوبى ئىتلارى سىلىكىگە كىرمەك ئاززۇ ،
ئەيلەسەڭ باسخان ئىزى تۇفراغىدىن ئۆزۈرە كەم ئەت .
تاپىمادىڭ دەھر ئەھلىدىن ئىستەپ ۋەفا تاپتىڭ جەفا ،
دەھرىدىن مەھزۇن چىقىپ دەشتى ئىدەم سارى رەم ئەت .

* * *

يار بەزمىدە مېنى ئۆتكەن كېچە ياد ئەيلەگەچ ،
تاپتى جان ئۆلگەن كۆڭۈلى ، لۇتف ئىلە شاد ئەيلەگەچ .
ۋە سل قەسىرىغە كەبۇتەردەك كۆڭۈل پەرۋاز ئېتەر ،
ھەجر چاھى قەسىرىدىن رەم ئەيلەب ئازاد ئەيلەگەچ .
ھەجر ئەندۇھ بىرلە قاچتى تاپىمايسىن يول دەرىدەر ،
ۋە سل باغى ئىچرە ئول گۈل مە جىلس ئاباد ئەيلەگەچ .
بادەئى لەئى بىلە يۈز ئانىچە سەرشار ئولدى جان ،
زۇلم تېغىدىن جەفا ئول ئىككى جەللاد ئەيلەگەچ .
ئول ئىچىپ تۇتنى ماڭا مەي ، مەن ئىچىپ تۇتنۇم ئائى ،
ھۇجرەئى خاس ئىچرە مەن بىر نەغىمە بۇنىاد ئەيلەگەچ .
غەير نەقشى قالمايسىن كەتنى كۆڭۈل جامىدا كىم ،
مەينى يۈز سىرىپ سۈمۈرمەك بىرلە بىداد ئەيلەگەچ .
ئاھ نەيلەيىكم ، خە يال ئېرىدى ۋە قۇش ئۇشبوھال ،
شەمە ؎ە سل ئۆچتى خۇرۇسى سۈبەھى فەرياد ئەيلەگەچ .
يوق فەرىدۇن تەختى بىرلە جامۇ جەمىدىن ھېچ نىشان ،
بىۋە فالقدىن بۇلارنى چەرخ بەرباد ئەيلەگەچ .
كۆز يۇمۇپ ئاچقۇنچە مەھزۇن ۋە سلىخە يوق ئېتىمىاد ،
ھەجر ئىلە قىلىماق سىتەم ئول بىزگە مۇئىتاد ئەيلەگەچ .

* * *

گۈلگۈن ..... يۈزۈڭدە نىڭار ئولغاچ ،
ئاچىلدى چەچەك ھەريان ئاندىن بۇ بەھار ئولغاچ .
..... (2) كۆرگەچ قان مۇمكىن ئولۇر گويا ،

بۇلۇلغە يىتەر زەخەمەت گۈل يانىدا خار ئولغاچ.

باغىرم ئۆزۈلۈپ چىقىتى ئاھىم تۈنۈنى بىرلە،

ئەنجۇم بىلە چەرخ ئېرىمەس بۇدەۋەر شەرار ئولغاچ.

قوز غالدى ھەمە ئاقاچ يۈز فىتنە بىلە بۇ دەم،

ئۇلشۇخ سەمنىدىغە مەستانە سەۋار ئولغاچ.

بەتمەس كىشى مەقسەدە تا ئۆزىنى فەنا قىلىماي،

ئۆتتى ئاياغىن كۆڭلۈم يۈلىدا غۇبار ئولغاچ.

جان ۋە سلىخە يول تاپتى تەگمەڭ ئائىڭ، ئەي ئەھباب،

ھەجر ئۇقلارىدىن جىسىم يۈز يەردە فىگار ئولغاچ.

فىتراكىخە كۆڭلۈمىنى بەند ئەتمەس ئىدى ھەرگىز،

سەيد ئەقتى كىلىپ سەھۋەن ئول گەرم شىكار ئولغاچ.

يازىب، بۇ نەچۈل كۆزدۈر مەي ئورنىدا پەي دەرىپەي،

قانىمنى ئىچىپ قانچە قانىماپتۇ خۇمار ئولغاچ.

شايدىكى قىلۇر رەۋشەن ئول ئاي كېلىپ، ئەي مەھزۇن،

سەبر ئەيلە مەلال ئولماي غەم كۈلبەسى تار ئولغاچ.

*

*

ئۆلتۈرۈر، گەر تىرگۈزۈر ئول مەھلىقىاعە يوق ئىلاج،

بار ئانىڭدە كىم قەزا بولغان بەلاغە يوق ئىلاج.

ئەۋۋەلا كۆرگىل مېنىڭ ھالىم دەۋادىن دېمە سۆز،

بىلمەدىگىمۇ ئۇشبو دەردى بىدەۋاعە يوق ئىلاج.

..... (2) ھۆسىنى زەكتىن بار مۇڭلۇغ جان بىرىپ،

تەلمۇرۇپ تۇرماقدىن ئۆزگە بىنەۋاعە يوق ئىلاج.

« كىم سېنى رەنجۈر قىلدى » — دېدى ئول، قىلدىم سۇكۇت،

پادىشاھى بىرلە سۆزلە شىمەك گەداغا يوق ئىلاج.

توختىماستىن كۆپ تىكىپ زەخىم كۆلۈپ دەمير ئىچەرە كىم،

ھەجر ئۇقى پەيكانلارى قىلغان ياراگە يوق ئىلاج.

ئىستەدىڭ ئېكىم قۇتۇلماغلىق جەھان غەۋاسىدىن،

ئىچمەيىن بىر جام مەي بۇ ماجھراگە يوق ئىلاج.

سەبر قىلغىل بۇ مۇسىبەت بىرلە يىغلاپ ھەركۈنى،

كۆپ فەرشان بولما مەھزۇنلىم، قەزاغە يوق ئىلاج.

*

*

زۇلم تىغى قىلمادى بۇ جىسم ئۇرىياسىنى تىنچ،

بۇلاق

ئەشاك سىلى قىلماغاندەك بېيتۈل - ئەھزاننى تىنچ .
 مېھر رەشكى بىرلە ئانىڭ ئەنمەدى يۈز ۋاي كم ،
 خەستە جانىم تەلبە كۆڭۈلۈمنى ، كۆڭۈل جانىمىنى تىنچ .
 ئول بەهارى هۇسنى يادى بىرلە بەرقۇ رەئىدەك ،
 كىم ئىشتىتى ياتىمادى بۇ ئوتلۇغ ئەفغانىمىنى [تىنچ] ،
 سەبر خەيلىغە كۆڭۈلەدە مىزبان ئېرىدىم ، ۋەلىك ،
 ئىشق زورى قويىمادى ئاندا بۇ مېھمانىمىنى تىنچ .
 ۋەئىدە بەرگەچ ھەر رەگىدە سەكىرەشۇرلەر شەۋىقدىن ،
 قەتل ئېتىپ كاش ئەيلەسە يەپ ئىتلارى قانىمىنى تىنچ .
 تىنچ ئۇلای دېدىم جەھان ئىشغالىدىن ئىلىكىم چېكىپ ،
 قىلما ، يارەب ، بىر نەفەس كىلىكى دۇرئەفشانىمىنى تىنچ .^①

* * *

ناكۆڭۈل ھەجر ئوقلارى بىرلە چىقاردى بالۇ پەر ،
 ھەر نەفەس پەرۋاز ئىتىپ ۋەسل ئەۋجىغە قىلدى گۈزەر .
 ھەجر دەردىنى چېكەردىن بولماين ھەرگىز مەلۇل ،
 ئاڭلايدىم كىم ۋەسل ئىكەندۈر ھەجر نەخلىغە سەمەر .
 شۇ كىرلىلاھ ياردىن كۆرۈم ۋەفا ، تارتىپ جەفا ،
 ئۇيىلەدۇر كىم كۆرمەيىن جەننەتىغە يۈل يوقۇدۇر سەقەر .
 دەير ئىچىدە ئۆلتۈرۈر چاغادا مېنى رەنجى خۇمار ،
 لۇتفى ئىتىپ تىر گۈزدى مەيدىن ئول بۇتى زەردىن كەمەر .
 پىر دەير ئالدىدا جان بەرسەم نې تاڭ ئول مەي يۈرۈش ،
 مۇھىتە سىب مەي ئىچكەنىمىنى ئەلگە ئايىتۇر دەربەدەر .^②

* * *

ئەي لە تافەتىدە يۈزۈڭگە ماھى تابان ئوخشاماس ،
 لەئلى سرابىڭغە ھەرگىز ئابىھەيۋان ئوخشاماس .
 قامەتىڭغە سەرۋى ئەر - ئەر ئوخشاماي قان يىغلادى ،
 خىرمەنى ھۆسىنۇڭغە ، ئەي گۈل ، باغۇ بۇستان ئوخشاماس .
 ئارەزىڭنى گەردېسە نەققاشى چىن تەسۋىر ئىتتىي ،
 تا قىيامەت جان چېكىپ ھەردەم يۇتۇپ قان ئوخشاماس .
 ..... ئەيلەب تارىپىدۇر باغبان ،^③

1. بۇ غەزەلىنىڭ ئاخىرى يوقالغان .

2. بۇ غەزەلىنىڭ ئاخىرى يوقالغان .

3. بۇ بېيتىنىڭ باش تەرىپى كېسىۋېتلىگەن .

كۆز ياشى بىرلە سۇ بەرگەن بىرلە رەيھان ئۇخشاماس.

..... ① مەن گەداغە قىل كەرەم،

پادىشاھلىق بولماسا گەر لۇتف ئېھسان ئۇخشاماس.

يىغلاسام ۋە سلىڭگە يول تايىماي فراقيڭ دەشتىدە،

كىم سىرىشكىم مەۋچىغە دەرىيابىي ئۇممان ئۇخشاماس.

سەلتەنەتكە يەتمەدىم دەپ بولما مەھزۇن دەرىدىناڭ،

بۇ رىيابىي فەقرگە تەختى سۇلەيمان ئۇخشاماس.

*

ئەي كۆڭۈل بىزگە بۇكۈن دەردۇ بەلا ئېرىمەس ئەمەس،

يارەھە جرى بىرلە يۈز رەنجۇ ئەندا ئېرىمەس ئەمەس.

ھەجر تىغىدا يۈرەك باغرىم ئولۇپ يۈز پارەئى،

كىم ئانىڭ ھەربىرى يۈز يەردە يارا ئېرىمەس ئەمەس.

ئايىرىلىپ ئۆلسەم ئۆل ئايدىن مېنى تىرگۈزەس ئۇچۇن،

رەھم ئىتتىپ كەلسە مەسىھ جانغە جەفا ئېرىمەس ئەمەس،

ساقىيا، تۇت ماڭا مەي زەھر قوشۇپ كۆپ - كۆپ ئىچەي،

ئالىم ئالىم غەمىنخە ئۇشبو دەۋا ئېرىمەس ئەمەس.

چىداماي چەرخ [نىڭ] جەفاسىخە شىكايدەت ئېيلەمەك ②،

فەقر ئېلى رەسمىسىدە جۇزى خەتا ئېرىمەس ئەمەس:

دەھر ئېلى ئەھد ئىلە پەيمانىخە يوق زەررە ۋەفا،

كىم ئانىڭ دېمە شىئارىدا ۋەفا ئېرىمەس ئەمەس.

ھەر بەلايىكى كىلۇر باشىگە مەھزۇن ئاندىن،

شۇكىرى قىل سەبر بىلە لۇتف ئەتا ئېرىمەس ئەمەس.

*

ھەزىن جان جەۋەھەرنى ئېيلەپ نىسار ئىچ.

رېبا يوقتۇر خەرابات ئەھلى ئىچرە،

تۇنۇكۈن خاھ نىهان خاھ ئاشكار ئىچ.

مەبىي ۋەھىدەت تاپىپ ئالىم غەمىدىن،

قۇتۇلماق ئىستەسەڭ مەرداň ئۆز ئىچ.

دېسەڭ مەھزۇن بولاي مەيدىن تەرەبناڭ،

پىيالە بولسە گەردىنەك تاغار ئىچ.

تۇتاردا ساقىئى گۈلچىھەر بادە ...

دەبان ھالىڭنى يىغلاپ زار - زار ئىچ.

نەفەس جان تەندە دۇر ھەركۈن ساناغلىق،

بىرسىپ جان ھەر نەفەسەدە بىشۇمار ئىچ.

ئىشىت « يائەبىيۇھەل - ئەتشان » نىداسىن،

كى ئولمە تەشىنە لەب بى ئىختىيار ئىچ.

يوق ئېرسە بەر گەلى مەي ۋە جەنگە نەقد،

① بۇ بىيىتلىق باش تەرىپى كېسىۋېتلىگەن.

② بۇ سۆز ئەسلىدە « قىلماق » بولۇپ، ۋەزىن ئېتىبارى بىلەن « ئېيلەمەك » ئالدۇق.

* * *

ئەيلەدى كۆرگەچ يامان هالىم يەقاسىن چاك سۇبە،
 مانەممىخە تۈن قارا تونىن كىيىپ غەمناڭ، سۇبە.
 رەھم ئىتىپ ھالىمغە يىغلاپ كۆز ياشىدىن ئانچە كىم،
 شەبنەم ئېرىمەس يەر يۈزىنى ئەيلەدى نەمناڭ سۇبە.
 ۋەسل شەمىئىنى ئۇ چۈرگەندىن پۇشەيمان ئەيلەبان،
 مىھر ئوتى بىرلە كۆيۈپ بولدى ئەدەم بىباڭ سۇبە.
 بىر نەفەسەدە ئاشقى سادىق سۇرار ئەغىارنى،
 سالقىنى بىرلە سۈپۈرسە نې ئەجەب خاشاك سۇبە.
 ئول كىشىدۇر ئاشقى كازىب ئېرۇر يۈزى قارا،
 سادىق ئولسى تۈن سەۋادىدىن يۈزىدۇر خاك سۇبە.
 قەتل ئېتەر ئەھلى مۇھەببەتنى فەلە كىكم گورىيىبا،
 مېھر زاھىر ئەيلەگەندىن يوق بولۇر چالاڭ سۇبە.
 ئۇمر جاۋىد ئىستەسەڭ مەھزۇن فەندا دەيرىغە كىر،
 مەي تۇلا ئىچ شام بىرلە قىلماغانلى ئىدرارك سۇبە.

* * *

خەستە جان تايىتى كۆرۈپ ئۇل لەئىل خەنداندىن فەرەھ،
 چۈن تاپار بىمار كۆرسە ئابىھەيۋاندىن فەرەھ.
 شاد ئولۇر كۆڭلۈم قۇشى ئۇل گۈل جەمالىغە قاراپ،
 تالڭ ئەمەستۇر يەتسە بۇلپۇلغە گۈلىستاندىن فەرەھ.
 جان چىقاردا تەشىلىكدىن ھەجر ئارا ئاتىنىڭ بىر ئوق،
 شوڭىلىلاھ سۇ ئىچىپ ئۇل بولدى پەيکاندىن فەرەھ.
 كۆزلەرىڭ قانىمنى تۆكۈمەك بىرلە خۇر سەند ئۇلدىلار،
 كىم بولۇر جەللادلار قان تۆكۈمەيىن قاندىن فەرەھ.
 خۇررم ئولمىش گەۋەھەر ئالغان ئىشق بەھرىغە چۆمۈپ،
 ئۇيىلە كىم غەۋۋاس بولمىش دۇررى غەلتاندىن فەرەھ.
 .....، چەرخى كەجرەفتار ئىشى قان يىغلاتۇر،
 بولماغانلى سەرشار ئولۇپ بەزم ئىچىرە دەۋراندىن فەرەھ.

(2)

(1) قۇر بىشىدىكى خەت ٹۈچكەن.

(2) بۇ غەزەلىنىڭ ئاخىرى يوقالغان.

* *

.....^①

گەردېسەڭكىم يار خىلۋەت گاھىنە مەھرەم بۇلاي ،
 ئىشق ئارا ئۆرتەپ ۋۇجۇدۇڭنى فەنا قىل ، ئەي رەفق .
 پىر دەير ئىشىكىگە بار ئالەم غەمنى كۆرمەي دېسەڭ ،
 بىر قەدەھ مەي بەرسە ئول يۈز جان فىدا قىل ، ئەي رەفق .
 دەھر ئېلىنىڭ ئىستەسەڭ بولماق جەفاسىدىن خەلاس ،
 بىر جەفاسىغە ئانىڭ سەن يۈز ۋەفا قىل ، ئەي رەفق .
 ۋادىئى مەقسەدغە يول تايماق تىلەرسەن ئۆزنىكىم ،
 خىرقە ۋۇ سەججادە قەيدىدىن جۇدا قىل ، ئەي رەفق .
 سەبر بىرلە بول فەلەك كۆڭلۈ گىنى رەنجۇر ئەيلەسە ،
 ئۇشبو دارۇ بىرلە دەرىنگە دەۋا قىل ، ئەي رەفق .
 ئەيلەسەڭ ۋەھىدەت مەقامىدا نەۋا تايماق خەيال ،
 ئىككى ئالەمدە ئۆزۈ گىنى بىنەۋاقىل ، ئەي رەفق .
 ئىشق بازارى ئارا فەرياد ئىتىپ ئۇششاقلار ،
 ئائىلاسۇن ئۇشبو نەسەھەتنى ، نىدا قىل ، ئەي رەفق .
 نۇكتەئى فاش ئەيلەگەن بۇ نەزم رۇھ ئەفزانىكىم ،
 ئوقۇبان مەھزۇنى ياد ئەيلەپ دۇئا قىل ، ئەي رەفق .

* *

ئارەزۇ خالىڭ بەھارى لالە ۋۇ ھەمرادا يوق ،
 قاشۇ كۆزۈ گىنىڭ مىسالى گۈنبەزى خىزرادا يوق .
 ئانچە كىم سەۋىدىسىدا كەزدىم جەھان بازارىنى ،
 كاكۇلۇ گىنىڭ رەڭۈ بۇيى ئەنبەرى سارادا يوق .
 جانغە بەرمەس شىشە ئى ئەينى تەسىمى سەلسەبىل
 لېبلەرلەڭ يەڭلىخ ئىچىپ نەيلەي ئامال داۋادا يوق .
 قالمادى مەن يۈرەم گەن ۋادى قويۇندەك تىنمايمىن ،
 قامەتىڭدەك بىر نىھالى تاغۇ ياسەھرada يوق .
 ئوخشاماس ھەر گىز ھىنا ياقغان ئاياغىڭ رەڭىگە ،
 گەرچە يوقدۇر شۇ تېرىقىنىڭ گۈلى .....^② يوق .
 كۆپ ئىشتىتىم بەزم ئارا ئۇششاقلارنىڭ قىسىسەسىن ،

^① بۇ غەزەلىنىڭ باش تەرىپى يوقالغان .^② خەت ئۇچكەن .

بۇلاق

سەندەكەنەندەك تەئەججۇب ۋامىقۇ ئۆزرادا يوق .
خەستە مەھزۇنىڭ سەھەر يادىگە قىلغان نەغەسى ،
زارۇ گىريان نالە قىلغان بۇلۇلى شەيدادا يوق .

* * *

ئەي كۆكۈل ئول گۈلغە بۇلۇلدەك نەۋا ساز ئەيلەگىل ،
ھەر نەفس سازىڭىھە ئەيلەگىل .
جىسمىڭە ھەرىان قادالغان ھەجر ئوقىدىن بالۇ پەر ،
راست ئەيلەپ ۋەسل بەزمى سارى پەرۋاز ئەيلەگىل .
بارچەدىن مۇستەغنى ئول پەرۋاسى يوق ۋەسل ئەۋجىدە ،
خاھ نىيازو ئەجز زاھىر ئەيلە خاھ ناز ئەيلەگىل .
نالە قىلماي كىم جەفاسىن چەك ، ۋەفا كۆز تۇنماغىل ،
من دېيەلمە سەمن ۋەفا كۆپ قىل ، جەفائاز ئەيلەگىل .
كۆرسەڭ ئول كويىدا ياتغان بىر غەربىي ناتەۋان ،
يۈز ئاياقىغە قويۇپ شاھانە ئېئزاز ئەيلەگىل .
ئۇچراسا كۆي ئىتلارىدىن بىر زەئىق ئىت مەن كەبى ،
ئول ۋەفا ئەھلى ئېرۇر ئۆزۈڭە ھەمراز ئەيلەگىل .
ئاستانىغە قويۇپ باش ئەرزى ھالىن يەتكۈزۈپ ،
بىنەۋا دىل خەستە مەھزۇنى سەرەفراز ئەيلەگىل .

* * *

ئەزەلە گۈلغە بولۇپ ئىبردى ئاشىنا بۇلۇل ،
يوق ئىرسە نېچۈن ئاڭا بولدى مۇبىتەلا بۇلۇل .
سەھەردە نالە قىلىپ يەتسە گۈلغە تالىڭ ئېرمەس ،
نەۋا تەرنۇمىدىن زار بىنەۋا بۇلۇل .
چەمەندە ئۇتغە تۇشۇپ كۆيىگەچ ئانەشىن گۇلدىن ،
بۇلۇپدۇرۇر پەرى ئول رەڭىگىدەك قارا بۇلۇل .
سەھەردە گۈل يۈزىدىن ئىچىتى بادەئى شەبىنەم ،
چۈ قىلدى كەيفىدە مىڭ داستان ئەدا بۇلۇل .
قاناتلارنى سوقۇپ بىر بىرىگە گۈلنى كۆرۈپ ،
ئۆزىن تىكەنگە ئۇرۇپ قىلدى جان فيدا بۇلۇل .
ئەمەس قارا يەر ئانىڭ رەڭىگىدە تۇتۇپ مانەم ،
قارا گەزىنى قىلىپ بۇينىغە رىدا بۇلۇل .
چەمەندە بۇلۇل ئىلە گۈلنى خوش تۇت ، ئەي مەھزۇن ،

بۇكۈن سەھەردا ساڭا بولدى ھەمنەۋا بۇلۇل.

* * *

①.....

ناسها، مەندى ئەيلەمە ئول ئاي جەمالىنى كۆرۈپ،
قاشى مىھرابىغە تالڭىز بېرىمەس ئەگەر قىلىسام نەماز.
ئىشق بەھرىن باڭ ئاشقى سەبر ئېتەر زاھىد نىكمىم،
بار ئانىيىگەدە كىسىم ئۈزۈمەس تاۋۇق دەريادا غاز.
بىۋە فالىقدىن ئەگەرمەن تەلبەنى قەتل ئەتمەدى،
نى ئۈچۈنكىم ئول پەرنىڭ جەۋرى كۆپۈر، رەھمى ئاز.
گۈل خەزان بولغۇنچە مەي ئىچ تا بەھار ئەييامىدىن،
مەست بىخودلۇقدا قىلىماي تۈننى كۈندىن ئىمتىyar.
قىلىماغان ئەيلەپ گۈناھ باشىن خىجالەتنىن قوبىي،
مەغىزەتدىن ھەشر مەيدانىدا بولماسى سەرفەراز.
مەھزۇنا، ئىسىسخ ساۋۇق يەتسە فەلە كەدىن باشىڭى،
چارەئى يوقىدۇر رىزادىن باشقە قىلىما ئېئىتراز.

* * *

ماڭا، ئەي باغبان، گۈلشەن كېرە كەمەس ئول سۇمەنبەر سىز،
كىرەرمۇ جان بېرىپ ئىشق ئوپىنغان جەننەتكە دىلبەر سىز.
جەمالى يەرتەۋىدىن بولدى بىدىل بارچە ئاشقلار،
ۋۆجۈدى مۇمكىن بېرىمەس زەررەنىڭ خۇر شىد ئەنۋەر سىز.
ياپىپ زۇلغىنى تاخۇلىغ ئۇزارىن ئەيلەدى پىنهان،
مەنى بىدىلغە تالڭىز يوق ھەجر شامى بولسە ئەختەر سىز.
كۆكۈلدە بولماسا مىھرى ئول ئايىنىڭ كىم ئېرۇر ئانداغ،
نى قەدرى بار كەشىق يەڭلىغ سەددە فكىم بولسا گەۋەر سىز.
لەبى بىرلە بەلى ۋەسفىن بازارغە بەس مۇناسىبىدۇر،
خەيالى زۇلغىدىن جان سەفەھەسى بېرىمەسلىكى مەستەر سىز.
كۆكۈل ھەجر ئوقىلارنى قىلىماق تەمنىندا ۋەسل باغىدۇر،
بۇ قۇوش مەيل ئەيلەمەس ئۈچماقنى ھەر گىز بولسە ئەشەر سىز.
تەرىقى ئىشىدىن باش چەكمە گەر ئاشق ئېسەڭ، ئەي دىل،

②.....

(1) بۇ غەزمەلىنىڭ باش تەرىپى يوقالغان.
(2) بۇ غەزمەلىنىڭ ئاخىرى يوقالغان.

* * *

ئەي كۆڭۈل جەھەد ئەيلە ئۆزىنى رىندلەر بەزمىغە قات ،
 قەترەئى مەنسۇر بەڭلىغۇ تابىئى ۋەھەدەتنى تات .
 ئاشنا بولماق تىلەرسەن يارغە جان ئوينابان ،
 ئەيلە گىل زىنھار ئەۋۋەل ئۆزلۈ كۈڭدىن ئۆزىنى تات .
 هەجر زىندانى غەمىدىن بولماغىل هەرگىز مەلۇل ،
 گەر تەلەپ قىلساڭ ھەرمى ۋەسلىغە يەتمەكىي پات .
 جادەئى مەقسەددە ھەر بىر سەددى ئىسکەندەر ئېرۇر ،
 ھەر سۆڭەك جىسمىڭدا باردۇر بەند بەندىدىن ئۇشات .
 فەقر كوبىي ئىتلارىنىڭ سىلىكىدىن چىقماي دېسەك ،
 باش قويۇپ ئول كوي ئارا گۇلخان كۈلى ئۇستىدە يات .
 ئىستەسەڭ مەقسەد تىلىسىم جىسم ئارا فەرھاددەك ،
 ئەزىزىدەھايىپ ئەھرەمەنى ئاھىڭ ئۆقى بىرلە ئات .
 مەھزۇنا گەر بەندە بولماق ئارزو قىلساڭ ئاڭا ،
 ئىشق بازارى ئارا بويىنۇڭنى باغلاب ئۆزىنى سات .

* * *

داد فەريادىمغە يەت ئۆلتۈردى هيجران ، ياغىياس ،
 كۆيدۈرۈپ ھەم كۈل قىلىپ ساۋۇردى ھەربىان ، ياخىياس .
 دەردى بىدەرمانىغە قالدىم ، ئانچە ئىستەپ تاپىمادىم ،
 سەندىن ئۆزگە قىلغۇچى دەرىدىمغە دەرمان ، ياخىياس ،
 لۇتف رۇخسەت بىرلە ھەر دەم ئۆزگەدىن ئەيلەپ كۇشىش ،
 جانۇ كۆڭلۈڭنى ئۆزلۈڭە ئەيلە ھەبران ، ياخىياس .
 تۈن قاراڭغۇ ، يۈل يېراق ، قورقۇنجى كۆپەك ، يۈك ئاغىر ،
 يىغلاپدىم فەرياد ئىتىپ ، قىلغىل سەن ئاسان ، ياخىياس .
 دەرگەھەنگە يۈز قويۇپ يىغلاپ گۇناھىمنى تىلەپ ،
 شەيىلىللاھ دەپ چېكىپ فەريادۇ ئەفغان ، ياخىياس .
 قالمادى رەھم ئەيلەبان ئىلىكىم تۇتۇپ كۆرسەتمەسەڭ ،
 ھەجر دىن يۈل ۋەسلىغە تاپىماقغە ئىمكەن ، ياخىياس .
 تەشنىلىكىدىن بەرمەسەڭ مەھزۇن سەدەفەدەك زار ئۇلار ،
 رەھمەتلىڭ دەرىياسىدىن بىر قەترە نەيسان ، ياخىياس .

* * *

ئۆلەمە كىمگە ئېرۇر ئول شۇخ سىتەمگەر بايىس ،
تالڭ ئەمەس بولسىهە ياتىمغە كەبى گەر بايىس .
سورماڭىز كۆزۈ قاشنىڭ سىتەمىن قەتلەمغە ،
ھەر كۈنى بولدى بۇ ئەپىار ئىلە خەنچەر بايىس .
قامەتى يادىدا تاغ ئۆزىرە قۇيۇندەك يۈگۈرۈپ ،
خاكسار ئولماقىمە بولدى سەنەۋەر بايىس .

ئاتەشى ئىشق تۇشۇپ كۆيىدى مامۇقدەك جىسمىم ،
بولماسا كۆيمەس ئىدى ئانچە بۇ ئەخگەر بايىس .
بايىسىن سور [بۇ] كۆڭۈلىنىڭ يېتىپ ئۆرتەلمە كىنىڭ ،
ساقىبيا بولدى ئائىڭا مەي بىلە ساغەر بايىس .
ھەر كىشى دەۋر قىلۇر ئۇشۇ جەهاندا كىم ئېرۇر ،
سەرنىگۈن بولماقىخە چەرخى مۇدەۋۇھەر بايىس .
دۇررۇ نەزمىگىنى قىلىپ جەمە مەگەر ، ئەي مەھزۇن ،
سەفەھە ئىياز ماش ئىدىڭ بولماسا دىلبەر بايىس .

* * *

ئول پەرىۋەشكە كىشى دىۋانە بولماسمۇ ، بولۇر ،
شەمە رۇخسارىن كۆرۈپ بەرۋانە بولماسمۇ ، بولۇر .
مۇمكىن ئېرمەس يۈز يېل ئىستەپ ۋەسلىخە يەتمەك ئانىڭ ،
لۇتق ئىتتىپ كەلسە ئۆزى ھەمخانە بولماسمۇ ، بولۇر .
جىلۇھ بىرلە مەرھەبا دېسە ئالىپ ئىلىكىگە جام ،
ھەر نەفەسە يۈز ئىچىپ مەستانە بولماسمۇ ، بولۇر .
ۋەسلى ئارا ۋەھىدەت مۇبەرالىق ئېرۇر ئۆزلۈك ھىجان ،
كىم بۇ يەڭىلەغە يۈزىنەن بىگانە بولماسمۇ ، بولۇر .
ئىستەپ ئول يۈزىنەن يەرىشان زۇلق ئارا ئۇشقاڭلار ،
ياسىتايپ دەپرۇ ھەرمەم ئەفسانە بولماسمۇ ، بولۇر .
ئاشقى ئولغان ئاقىبەت بىرلە سەلاھىنى تەرك ئىتتىپ
ئىككى ئالەمدىن كىچىپ رىندانە بولماسمۇ ، بولۇر
بەھرى ئىشق ئىچەرە چۈمۈپ غەۋۋاس يەڭىلەغە يەھىزۇنَا ،
تالىبى ئول گەۋەھەر ئەكداھ بولماسمۇ ، بولۇر .

* * *

ئاافتابنى رەۋشەن ئەتتى ئاتەشىن رۇخسارىڭىز ،
خاسىيەت ئىپساغە بەردى لەئلى شەكەر بارىڭىز .

ئەنپەر ئەفسان زۇلۇغىز گوياکى يەلدا لەيلى قەدر ،
سايەسىز قەد بىرلە تۈزدى دىن يولىن رەفتارىڭىز .
بىرىسىزىڭىدەك يوق نەبۇۋەت بەھرىدە يەكتا گۇھەر ،
ئۆز گەلەر يەڭلىخ ئەمەس بۇ ۋە جەھىدىن ئەتىۋارىڭىز .
ھەقتەئالا ئەمەر بىرلەن بەرگەلى دۇشەنگە تاب ،
جانۇدىل بىرلە مەلاتىك كەلدى ، خىزمەتكارىڭىز .
تا قىيامەت نۇتقۇغىزدىن چىقماغايلار ئەل نېدىن ،
راست ئانداغىم كەلامۇلاھ دۇرۇر گۇفتارىڭىز .
ئۇرنى دەۋەزە خەدۇر ، بۇلارنى ھەركىشى دوست تۇتمادى ،
كىم ئەبابە كر ، ئۇمەر ، ئۇسمان ، ئەلسەدۇر يارىڭىز .
يۈز ئوقۇبەتلەر باشىغە كەلسە ھەرگىز غەم يېمىھەس ،
كۆرسە بۇ مەھزۇن گەدا مەھشەر كۈنى دىيدارىڭىز .

* * *

(1).....

كۆب خەتاດۇر كىم ساڭى ، ئەي باغان ، كۆرمەي ئانىڭ ،
دېمە نازۇك قامەتنى سەرۋى رەئىنا بىرلە تەڭ .
قىلغالى مەجىنۇن كۆڭۈلنى قەيد رەڭگى بۇيىدىن ،
سۇنبۇلى پىچان ئەمەس ئول زۇلۇق سەۋدا بىرلە تەڭ .
ئىشق ئارا كۆيمەك بىلە ۋامىق ئەمەس مەندەك ئەدەم ،
قىلما ئول ھۇرى پەرزادىمىنى ئۆزرا بىرلە تەڭ .
ۋەھشىلەر دىن رەم ئېرۇر دىۋانە كۆڭلۈم ھەر زەمان ،
دەشتى ئىشق ئىچەر ئەمەس مەجىنۇن شەيدا بىرلە تەڭ .
بىر كۈنى ئېيكىم ياتار سەن يەر قوبىي تۇفراغ ئارا ،
نى ئىسىغىدۇر بولسە قەسىرىڭ چەرخى ئەئلا بىرلە تەڭ .
سۇھىبەتى ناجىنسىدىن مەھزۇن كۆڭۈلنى ئاسرا كىم ،
شىشە بولمايدۇر سىنار ھالەتىدە خارا بىرلە تەڭ .

* * *

يار كوبىغە كۆڭۈلنى مۇبىتەلا قىلماق كېرەك ،
بولماسا تەن مۇلكىدىن ئانى جىلا قىلماق كېرەك .
تەلەبە يەڭلىخ كەلسە ناگەھ قايتارۇپ يۈز كۆرمەيىن ،
خەنچەرى ھەجر ئىلە سانجىپ يۈز يارا قىلماق كېرەك .
يار كويىنى فەراغەت دەپ ئەگەر ئايلانماسا ،

ئەل ئارا ئايلاندۇرۇپ يۈزىن قارا قىلماق كېرەك .
 ئەيش راھەت چاغلاماي ھەردەم جەفاسىن چەكمەسە ،
 رەنجۇ مېھنەت بىرلە يۈز تۈرلۈك جەفا قىلماق [كېرەك].
 تۈئىمە دەپ كوي ئىتلارىڭ ئالدىغە باشىن قويىماسا ،
 ھەجر تىغى بىرلە باشىنى جۇدا قىلماق كېرەك .
 ئول كۆڭۈلکىم يار يادى بىرلە ئېرمەس ھەر زەمان ،
 ئۇتغە سالىپ كۈل قىلىپ ، سارۇپ ئەدا قىلماق كېرەك .
 ئول كۆڭۈلکىم يارىدىن غافىل ئەمە ستۇر مەھزۇنا ،
 سەدقە ئەيلەپ ئۆزىنى ھەم جاننى فىدا قىلماق كېرەك .

* *

فەقر كوبى ئىچرە كىرسەڭ ئەيلەمەي نامۇسۇ نەڭ ،
 ئۇزلۇكۇڭنى تاشلاغانلى ، شاھۇ گەدادۇر ئاندا تەڭ .
 كۈچ بىلە مەقسەدكە يەتمەك مۇمكىن ئېرمەس ، ئەي كۆڭۈل ،
 شىرى غەراندىن ئۇتەر دەشتى فەنادا مۇرۇ لەڭ .
 يار ئەكسىنى كۆڭۈل ئايىنه سىدە ئىستەسەڭ ،
 ئەزىزەھايى نەفس ئىلە فەرھاد يەڭىلخ ئەيلەجەڭ .
 سۇرخ رو بولماق تىلەرسەن ئىككى ئالەمە ئەگەر ،
 قىل سەھەر سارىخ يۈزۈڭنى ئەشك قانى بىرلە رەڭ .
 ئىشق ئۇتى تابىدىن ئۆزىنى ئەيلەمە ھەرگىز خەلاس ،
 مۇم مەسىللەك يۈمىشاتۇر كۆڭۈلەت تۆمۈر دەك بولسا زەڭ .
 يەپ تۇلا دۇنيا غەمنى فىنكر ئەيلەمە تەۋلى ئەمەل ،
 ئۇيەلە كىم فاسىد خەيال ئەيلەر .....
 بارما مەھزۇن زۇھەد ئېلىنىڭ سۆھبەتىغە ، قىزغانۇر ،
 پىردىئىر ئالدىغە .....
 (2) .....

* *

كىردى بەزم ئىچرە بولۇپ جىلۇھە گەر ئول سىيىمەرەم ،
 رەشكىدىن سۇ بولۇپ ئاقتىم يوق ئۆزۈمىدىن خەبەرەم .
 زۇلق يايپتى يۈزىنى كۇفرى ئىلە ئولماق نېتىيەن ،
 شامى ھېجراڭە بەدەل بولدى ۋىسالى سەھەرەم .
 ئول قوياش يادىدا چەرخ ئۆزۈرە شەھاب ئەتمە گۇمان ،
 ئۆزۈلۈپ چىقتى كۆيۈپ ئاھىم ئوتىدىن جىڭەرەم .

ئىشق ئوتى كۆيىدۇرۇبان قىلىدى ۋۇ جۇدۇمنى ئەدەم ،
كۈلىنى بەردى فەنا يەلىگە قويىماي ئەسەرىم .
قويمەجا ئەھلى ماڭا كەسب ئىلە بول مالا مال ،
فەقر كويىدا فەنا ئەيلەمەك ئۆزىنى ھۇنەرىم .
ئۇمرۇم ئەللىككە يىتىپ ئەمدى تايامىمايمۇ ئەسا ،
دەھر باغىدا سىنىپ شاخى ئىگىلىدى شەجەرىم .
مهى ئىچەر دەپ مەنى مەھزۇنى ئېتەرسەن ئۈچەشىپ ،
زاھىدا، تاڭلا ساڭا زەررەچە يوقتۇر زەرەرىم

* *

زىبەي مۇلکى ئەدەمدىن تا چىقىپ شەھرى ئەجمە كەلدىم ،
چىكىلىدىم ئەقلى مىزانى ..... ئىتتىنەمۇ كەم كەلدىم .
ئەجەمنىڭ مەككەسىنى نەۋەق ئېتەي دەپ بىر زەئىن ئىتتەك ،
يۈرۈپ ھەسرەت بىلە يۈلغە كىرىپ نەچچەند قەدەم كەلدىم .
چىقىپ پەستۇ بەلەند قۇمدىن كۆرۈپ ئۆسکەن گىياھلارنى ،
سەنا ۋۇ شۇ كېرىلەر ئايىتىپ دېدىم : باغانى ئېرىم كەلدىم .
خۇبارى بولماسۇن يۈلۈڭدا دەپ تۈن - كۈن فىغان بىرلە ،
بۇلۇشىدەك كۆز ياشىم بىرلە قىلىپ يۈلەرلىنى نەم كەلدىم .
گەھى ھۇشىيار گەھى مەستۇ گەھى يۈلەر تاپىپ گەھ يوقى ،
سېتارىمىنى تەرەننۇم بىرلە چالىپ زېرۇ - بەم كەلدىم .
ئىنایەت ئەينىدىن ھالىمغە باق ، يا جەئەفرى سادىق ،
شەرابى شەۋق ئىچەرگە دەر گەھىگىدىن دەمبەدەم كەلدىم ،
تاپالماي مەن فەقىرى كەمبەغەل ھىچ تۇھفەتى لايىق ،
ئالىپ چەھەرەمە مەن ئالتۇن سەڭى غەمدىن دەرمەم كەلدىم .
تۇمەننىڭ ئارزو ئەيلەپ يۈلۈڭدا سايىبان بولماق ،
مەھارى ئەشتەرۇ فىكىر ئەتسە كىم دەپ ھىچ خەم كەلدىم .
كېلىپ مەشرەب ، زەلىلى كىم بۇ دەردىلەر ئىچىرە ، ئەي مەھزۇن ،
ئۆتۈيدۈر يەيرەۋىدىن ئىت مەسەللىك مەنمۇ ھەم كەلدىم .

* *

ئاھىكىم جىلۋە قىلىپ قەسەر ئۆززە چىقتى ماھىم ،
چەرخدىن ئۆتتى ئاڭا يەتمەدى دەر گىز ئاھىم ،
ۋەھ ، نېدۇر قىلسە سىتەم ئۆل ماڭا ھەردەم .....

مەن ئانىڭ بەندەسىدۇرەمەن، مېنىڭ ئۆلدۈر شاھىم.
 كەھربىارە ئىگى ئۇشاق باشىغە كويىغە ئانىڭ،
 خەس كەبى جىسمىم ئىلە هۇجرەئى زەررىم كاھىم،
 مېنى دىۋانە قىلۇر چاغدا فەنا دەشتىنى تەي،
 ئۆزلۈكۈم كىردى قۇيۇن يەڭلىغ ئەمەس هەمراھىم.
 جان چېكىپ سەئىي بىلە يەتمەك ئائىڭا مۇمكىن ئەمەس،
 هەر نەفەس بولماسا يول باشلىغۇچى ئاگاھىم،
 ماڭا ۋائىز دېسە مىننەت بىلە دەۋازەخ زىكىرىنى،
 ۋەسل يادى بىلە هەجىرىدە نېدۇر فەرۋايىم.
 دوست كويىدا ۋەتنە ئىدى دەرىغ، ئەي مەھزۇن،
 قاچان ئېرىدى بۇ خوتەن شەھرىدە مەنزىلگاھىم.

* *

بىر پەريۋەش تىفلىنىڭ رەقسىخە ھەيران مەن بۇكۇن،
 بەرقى ھۇسنى ئۆرتەدى روھىمنى بىجان مەن بۇكۇن.
 جىلۇھ بىر قامەتى رەفتارىدىن ئۆزدىن كېتىپ،
 تۇفراغ ئۇزىرە سايىدەك يەبرىلە يەكسان مەن بۇكۇن.
 دەۋر ئۇراردا ھەر تەرەف تۇشكەن مەسەلسەل زۇلغىدىن،
 زايىل ئولغاچ ئەقلۇ ھۇشۇم بەس پەرشانىمەن بۇكۇن.
 سەدقە ئەيلەپكىم ئاياغىغە ساچارەن دەمبىدەم،
 كۆزلەرىمىدىن دانە - دانە دۇررى غەلتان مەن بۇكۇن.
 رەھم ئىتتىپ تەڭرى ئاچۇن تۇتماك مېنى ئەي دوستلار،
 جان فىدا ئەيلەپ بولالى ئالدىدا قۇربان مەن بۇكۇن.
 خانۇمانىمىدىن كېچىپ ئول شوخ يادى بىرلە كىم،
 مەي ئىچىپ مەستانەلىكدىن خانە ۋەيران مەن بۇكۇن.
 ئەي رەفقى، تايىتىم فەنا دەھىرىدە كۆپ فەيزى فۇتۇھ،
 مەدرەسەدە ئۆتكەن ئۆمرۈمغە بۇشایمان مەن بۇكۇن.
 دەھرى زالىنىڭ ئۆسۈلى چەرخى كەجەفتار ئېرۇر،
 نە ئويۇنلار كۆرسەتۈر تاڭلا ھەراسان مەن بۇكۇن.
 ئول پەريۋەش يادى گەر مەھزۇن كۆڭۈلدە بولماسا،
 شاد ئولۇپ نەزم ئەيلەم كلىك سۆزنى ئىمکان مەن بۇكۇن.

* *

نە خۇشتۇر ئول جەفاڭەر ئۆلتۈرۈپ كەتسە ئەلەم مەندىن،

جۇدا ئەرمەس باشىمدا قەبرى يەڭلىغۇ كوهى غەم مەندىن .
 بەلا دەشتىدە ئول بەد مىھر زۇلمى ھەمەرىھىم بولمىش ،
 يۈرۈرە سايىدەك قالماس كېيىنەك بىر قەدم مەندىن .
 سىتەم بىرلە غەربىلىق شەھرىدە ئەيلەپ مېنى ھەبۇس ،
 قۇتۇلما سلىققا قالدىم بۇ سىتەمدىن مەن ، سىتەم مەندىن .
 جۇنۇنۇم ئىشق ئارا مەجىنۇن جۇنۇنىدەك ئەمەس نېچۈن ،
 ئائى رەم ئۆلدۈ دەشت ئىچەرە كېيىكىلەر بولدى رەم مەندىن .
 ۋۇ جۇدۇم قەسىرى بىرلە مەزىت ئۇمۇرمۇغە كىم ئەي كۈز ،
 بەلا بارانى ئافەت بەرقى سەندىن يەتنى ھەم مەندىن .
 بۇلۇتلار پەختەدەك كۆيىمە كىنى چاغلاپ ياغدۇرۇپ ژالە ،
 شەرارى ئىشقى ھەرگىز بولمادى بىر زەررە كەم مەندىن .
 غەنئىمە تىدۇر بۇدەم كىم تاڭلا نى ئېركەننى كىم بىلدى ،
 مەي ئىچەمەي نەيلەي ئەي ئەھباب ، ئۇتەر دەم دەمبەدەم مەندىن .
 تۇناشتى جۈرمى ئىسىيان ئۇتلارى كۆپ جانىمە يارەب ،
 دەرىخ ئەتمە رەسۇلۇڭ ھەققى دەرىيايى كەرەم مەندىن .
 تەرىقى ئىشق ئۆلەمە سەدىن بۇرۇن ئۆلەمە سەدۇر ، ئەي مەھزۇن ،
 ھەمە ئۇششاقلارغا يادنامە بۇ رەقەم مەندىن .

* * *

ئەي كۆڭۈل ، ئول گۈلغە بولبۇلدەك فىغان قىلمايمۇ مەن ،
 مەن ئىلما ، قويى مېنى ، باغرىمنى قان قىلمايمۇ مەن .
 مەن ئانى ھەجرىدە ئىستەپ تاپماسام ناچار ئولۇپ ،
 كۆز ياشىمنى يۈز سارى ھەر دەم رەۋان قىلمايمۇ مەن .
 ئۇمۇرىدۇر مۇمكىن ئەمەس بىر بولسە لەئىلى زىكىرىدىن ،
 قانىسىدۇر مەن غىزايى قۇتى جان قىلمايمۇ مەن .
 چىق دېمە ئىتىدەك كۆرۈپ كويىدا مەھرەملەر مېنى ،
 ئاستانى تۇفراغى ئۆزىرە مەكان قىلمايمۇ مەن .
 ھەجر ئوقىنىڭ چەكمە رەھم ئەيلەپ سىپاھىن ئەي رەفقى ،
 ئاسرا بىان جان پەر دەسى ئىچەرە نىھان قىلمايمۇ مەن .
 ئاشكارا ئەيلەمە سەدىن بۇرۇن رەنجىمنى ئۇلۇم ،
 چەر خدىن باشىمە كەلگەننى بەيان قىلمايمۇ مەن .
 دەم غەنئىمە تىدۇر ئىچىپ ، مەي مەھزۇنا ، ئىشرەت بىلە ،
 ئۇمر باغىنىڭ بەھارىنى خەزان قىلمايمۇ مەن .

* * *

(1)

بۈزۈڭە تەڭ توپجان گۈل بۈزىن قىزاردى مەگەر ،
بۈزىگە ئۇردى ئەدەب كاجىنى شامال ئەسربۇ .
مەگەر كى خاسىنى شىرىن لەبىكىنىڭ ئاڭلايدىكىم ،
كېرەر قاچىپ ئۇيياتىپ دەففى ئىچەرە بال ئەسربۇ .
كۆرەرگە زەردەسىن ئاغزىڭىنى ۋەھم ئىتىپ تايىماي ،
خەيال تەۋىسىنىڭ بولدى پايىمال ئەسربۇ .
يازاردا شهرەسىنى نازىك بىلىك خىجالەتىدىن ،
قەلەم ئىچىدە ئۇرار يېچۈن تاب نال ئەسربۇ .
نى سەن جەھاندا بىرمەۋەگە ، بىرەۋ سائى ئوخشىپ ،
كىزىپ جەھاننى سائى تايىمادىم مىسال ئەسربۇ .
سائى كۆڭۈلىنى بىرسىپ مەھزۇن ئۆزگەنى دېمەدى ،
نىدىن قىلۇر سەن ئائى ئىشىدىن سوئال ئەسربۇ .

* *

قىلۇمادىم ئالىمەدە بىللاھ پادىشاھلىق ئارزو ،
ئەيلەدىم كويۇڭ ئارا قىلماق گەدالق ئارزو .
دەھر ئېلىدىن ھىچ كىشىنى تۇتمادىم يارۇ رەفتىق ،
تا قىلىپ مەن ئىتتىلارىڭخە ئاشىنالق ئارزو .
فەقر ئولۇپ بولۇڭدا ئۆتكەنلەر ئاياغى نەخشىغە ،
كۆزلەرسىم سۈرتۈپ قىلۇرەن جان فىدالق ئارزو .
پىر دەير ئالدىدا قولەن يوق ۋۇ جۇدىدىن ئەسەر ،
خانىقا شەيخىغە بولمىش خۇدەمالق ئارزو .
دەھردىن چىق تاشلاپ ئۆزلۈك قېيدىنى ئەيکىم سائى ،
گەر ئېرۇر دەيرى فەناگە مۇبىتەلالق ئارزو .
مەي ئىچىپ مەستۇ خەراب ئولماق تەمنىنادۇر ماڭا ،
فىسىق ئىلە قىلغان مەسىھلىك پار سالق ئارزو .
سەن كەبى بۈزمىلە كويۇنى يولىغە سالدى جان ئالىپ ،
دەھر ئەرۇسى قىلما مەھزۇن كەدخدۇلۇق ئارزو .

* *

ماڭا ھەركۈن مەي ئىچىپ مەستانە بولماق ئارزو ،
ئىككى ئالىمدىن كېچىپ دىۋانە بولماق ئارزو .

ساقىيا مەيخانەدە ھەر تۈن جەمالىڭ شەمىڭە ،
 جاننى ئۆرتەپ ئوت ساچىپ پەرۋانە بولماق ئارزو .
 ئاقىل ئول دەپ پەند بەرمە ئەمدى ، ئەي ناسىھ ماڭا ،
 ئىشق دانىشدىن قاچىپ يىگانە بولماق ئارزو .
 رەھىمەتىڭ نىسانىدىن ، يا رەب ، سەدەف يەڭلىغ كۆڭۈل ،
 قەترەگە ئاغزىن ئاچىپ دۇرداھ بولماق ئارزو .
 كويىدا گەر ئۆلسە مەھزۇن تاشلاماڭلار سۇد ئىتىپ ،
 ئىتلارى باشىن غاجىپ ئەفسانە بولماق ئارزو .

* * *

ئول قۇياشقە زەررەدەك ئۇششاق ھەيراندۇر ھەمە ،
 زۇلۇق سەۋىدىسا مەجىنۇنداك پەرىشاندۇر ھەمە .
 غۇنچەدەك ئاغزىڭ خەيالى بىرلە ھەردەم قان يۇتۇپ ،
 سەرۋ يەڭلىغ قامەتى زىكىرىدە نالاندۇر ھەمە .
 قاشلارى فىكىرىدە قەد خەملق بىلە ئەيلەپ رۇكۇئى ،
 كۆزلەرى شەۋقىدە جان بەرمە كەخەنداندۇر ھەمە .
 رۇزگارىن تىيىرە ئەيلەپ خەتنى خالى شەرىسىدە ،
 خىزىر يەڭلىغ لەبلەرى يادىدا پىنهاندۇر ھەمە .
 كويى تۇفاراغىنى تايىپ كەئىبەدەك ئەيلەپ تەۋاقي ،
 فەخر ئىتىپ ۋەسل ئارزوسى بىرلە گىر ياندۇر ھەمە .
 بەزم ۋەسلىدە ئايىڭ ئۇششاقلارغا ئەرش ئىدى ،
 ئاندىن ئايرو تۇشكەنىدىن داغ ھېجراندۇر ھەمە .
 رىند ئولۇپ ئەيلەپ مەيى ۋەھەدت تەممەننا جان بىرىپ ،
 پىيىر دەير ئاتەشىگەھىدە باغرى بىر ياندۇر ھەمە .
 باش قويۇپ دەيرى ھەرمەدە ئىستەمە كىلىكىدە ئانى ،
 يوقتۇرۇر ھېچ شەيى بۇ ئالىمەدە يەكساندۇر ھەمە .
 بۇ غەزەلىنىڭ گەرھەقىقەت مەئىنىسىگە يەتمەسە ،
 مەھزۇنا ، ھەر ئەھلى مەئىندۇر كى — ناداندۇر ھەمە .

* * *

جىسمىم ئۆيىنى تەڭرى بەنا قىلدى خەم بىلە ،
 بۇ ئۆي ئىچىدە جانۇ كۆڭۈلنى سىتەم بىلە .
 توفانى ئەشكىم ئەتنى جەھان مۇلكىنى خەراب ،
 خەم كۈلبەسى يىقىلمادى ھەر گىز بۇ نەم بىلە .

غەم بىرلە غۇسىسە يار ، جەفا ھەمنىشىن مائىا ،
 جەۋۇرۇ سىتمە رەفيقىم ئولۇپدۇر ئەلەم بىلە .
 كىلىكى قەزا جەفانى يازىپ باشتاتانچە كىم ،
 يەتنى ھەمىشە باشقە جەفا بۇ رەقەم بىلە .
 بۇ دەمنى بىل ئەنىمە تۇ راھەتنى ئىستەمە ،
 ئاگاھ بول ، بۇ دەم ئۆتەدۇر دەم - بەدەم بىلە .
 ئولكىم سەفال نەقىر مۇيەسسىر ئەمەس ئائىا ،
 بەزمى جەھاندا مەي ئىچىلۇر جامۇ جەم بىلە .
 مەھزۇن قولۇڭغە ، يارەب ئۆزۈڭ رەھم قىل بۇ كۈن ،
 غەم دەۋە خىدىن ئانى چىقارغىل كەرمەن بىلە .

* *

كۆڭۈلدىن تىيرەلىك دەفە ئولدى تاجان كۆيدى داغ بىرلە ،
 ئانىڭدە كىم قاراڭغۇ ئۆي بولۇر رەۋىشەن چەراغ بىرلە .
 ئۇمىدى ۋەسل ئىلە كۆينى كەزدىم بىنەۋالاردەك ،
 كىشى جەننەتنە سەيد ئەتمەس يۈرۈپ مۇنداغ قاراغ بىرلە .
 ..... ئەھلىدىن تا بولمايسىن فانى ،
 ۋىسال ئەۋجىنى ھەر گىز تايىماغا يئول بۇ سوراغ بىرلە .
 يازاردا خەتنى خالى ۋەسفىنى كۆز مەردۇمى گويا ،
 كى قىلىمىشىدۇر قەلەم بىرلە سىياب مىڭان قاراغ بىرلە .
 رىبا ئەھلىدىن ئايىرىلىدىم بولۇپ مەستانە ، ئەي ساقى ،
 فەنا دەپىرى مە كانىم بولدى سەن تۇتقان ئاياغ بىرلە .
 جەھان باغى گۈلسىدا گەر ۋەفا بار بىبەسەر نەرگىس ،
 نېدىن بىر كۆزدە كۆردى خۇش نەۋا بۇلبۇلى زاغ (بىرلە) .
 نەسىمى مەغىرەت ئالدىدا ، ئەي مەھزۇن سامان يەڭلىخ ،
 خەتا ئەھلىنىڭ ئىسييانى بەرابەر بولسا تاغ بىرلە .

* *

قەترە تەرلەرمۇ ئېرۇر ئول لەبى خەندان ئۇزىزە ،
 يوقسە ساچىلىدىمۇ دۇر چەشمەئى ھەيۋان ئۇزىزە ،
 سانچىغان ئۇترۇ يۈزۈگە گۈلى ئەنبەرمۇ يَا ،
 كەۋكەبى سەئىد ئېرۇرمۇ مەھى تابان ئۇزىزە .
 بولدى كۆڭۈمگە ئەلەم كەتنى كۆزۈمنىڭ نۇرى ،

ياغلىقىن يايپتى مەگەر زۇلۇنى پەرسان ئۈزىزە .
 ھەجر بىمى بىلە بىر دەم ماڭا جان بولدى قاچان ،
 كوهى غەم خالى ئەمەس ئاندىن ھەزىن جان ئۈزىزە .
 ماھى پەرۋىن بىلە چەرخ ئۈزىزە تۇلۇد قىلغاندەك ،
 چىقىتى ئول بىرنە چەرئىنا بىلە ئەيۋان ئۈزىزە .
 ئاخىرى يەر قويى تۇفراغ ئارادۇر خابى گەھىڭ ،
 مەن دېمە جىلۇھە ئەيڭى گەر ئىسىھە كەيۋان ئۈزىزە .
 مەھزۇنا ، فەقر قەسىرى ئۈزە گەر ئولنۇر سالىڭ ،
 كىم چىقار سەن گوپىيا تەختى سۇلەيمان ئۈزىزە .

* *

مېھر ماھ ئېرمەس لە تافەتتە ئانىڭ رۇخسارىچە ،
 خىزىرى خەتنىچە مەلاھەتتەدە مەسىھ گۇفتارىچە ،
 باغۇ تاغ ئىچىرە ئەگەر تاۋۇس كىبىكى خۇش خرام ،
 بولماگاي يۈز جىلۇھە قىلىسە زەررەئى رەفتارىچە .
 ئانىچە كىم ۋەقتى بىلە نازۇك بېلىن قىلدىم خەيال ،
 بولسە ئول كۆرمەس ئىدىكىم زۇلۇنىڭ بىر تارىچە .
 دېمە ئەي ناسىھە مەنى ئول خىرمەنى گۇلننى ئۇنۇت ،
 چاغلادىڭمۇ ئاڭلاماي باغى جىنان گۈلزارىچە .
 ھۇر ۋەسلى جامى نۇشىن ئىستەمەن كىم نې ، ئۇچۇن ،
 ئۆز گەلەرنىڭ لۇتفى يوق ئول شوخنىڭ ئازارىچە .
 ئۇشبو دەۋلەت ئىشىق ئارا بەس ئېرىدى ئانىڭ كاشكى
 بولسام ئېرىدى ئىتلارى ئالدىدا خىزمەتكارىچە .
 ئەي كۆڭۈل ، كىرگىل فەنا دەشتىغە ۋەھىدەت ئىستەسەڭ ،
 ئۆز لۇكۈڭ ھەمراھ ئىسىھە قاچ قۇۋۇۋەتىڭنىڭ بارىچە .
 شەھ كىيىپ زەر رىشتە تون ، غافىل گەدا ئاگاھ ئىسىھ ،
 ئول مۇنىڭ يوق جەندەسىنىڭ بىر چۈبۈلغان تارىچە .
 خانەقاھى تاق دەھلىزىن دېدى مەھزۇنگە شەيخ ،
 ئول ئەمەس دەيرى فەنائىڭ بىر يېقۇغ دىۋارىچە .

* *

ئاچتى ئول قاشىنىكىم چاتغالى ئاھىستە گىنە ،
 جانىمە كىرفىك ئوقىن ئاتغالى ئاھىستە گىنە .

زۇلۇق زەنجىرى بىلە باغلادى بويىنۇمنى مەگەر ،
ئىشق بازارى ئارا ساتغالى ئاھىستە گىنە .

بىر زەئىف ئىت كەبى دەر گاھىخە باردىم بۇكېچە ،
باش قوييۇپ ئىلىكىم ئۇرە ياتغالى ئاھىستە گىنە .

بولدى جىسمىم چۇ غۇبار ئەيلەدىم ئاھىمنى قۇيۇن ،
كويىنىڭ تۇفراغىخە قاتغالى ئاھىستە گىنە .

قويى مېنى ئەھلى ھەرمەلەر ، ئانى ناز ئۇيقوسىدىن ،
بىر ھەزىن نەخەمەدە ۋۇغاڭالى ئاھىستە گىنە .

دەمبەدەم ئۇمر قويياشى ئۆتەدۇر ، ئەي غافىل ،
يەر قويى تۇفراغ ئارا پاتغالى ئاھىستە گىنە .

مەزەسىز زۇھەد ئېلى بىرلە ئىدى مەھزۇن ناگەھ ،
كەلدى مەيخانەگە مەھى تانغالى ئاھىستە گىنە .

*

*

مۇسەۋۋەر ئارمىزىڭ تەرھىن چېككەلمەي ئەقل لال ئولدى ،
مەگەر لەۋەھۇ قەلەمنى ئۇتغە سالدى ئىنسىئال ئولدى .

نەزاكەت ئاسمانىدا سەئادەت ئەختەرىدۇرسەن ،

يۈزۈلۈچ خۇر شىد ، ئاغازىڭ زەرەۋۇ قاشىڭ هىلال ئولدى .

قاچاندىن بىدىل ئولۇلۇڭ دەپ تەكەللۇم قىلىماي ، ئەي چابۇك ،
سەممەندىڭ نەئىلگە تا تەلبە كۆڭلۈم پايىمال ئولدى .

ئاقارغان كۆزلەرىمگە ۋەسل يۈلىغە قاراپ ھەردەم ،

ئاتىڭ باسغان ئىزى گەردۇ غۇبارى ئىكتىھاڭ ئولدى .

جەھان ئىچىرە ئۇلۇسخە بۇ سەبەبدىن ماجەرالاردۇر ،

تۇشۇپ ھەركىمگە بىر سەۋادىي زۇلۇلۇچ يۈز مەلال ئولدى .

ئۆزۈ گىنى ئەيلەدىك مۇبەھم ھەمە ئۇششاقدىن ، ئەي شەھ ،

ئۆزۈلۈچ لۇتقى ئەتمەسەلچ ۋەسلىڭخە يۈل تاپىماق مەھاڭ ئولدى .

نە بولدى بىر باقىپ ھالىخە رەھم ئەيلەپ كەرم قىلىساڭ ،

كوييۇڭدا يەر ئۆپۈپ مەھزۇن قۇلۇڭنىڭ قەددى دال ئولدى .

*

*

رۇپا ئىسالار

نەشىرى گە تەيىارلىغۇچى : جاببار ئەھمەت

ئەبادۇلاھ ئەنسارى ①

كۆڭلۈم ، پەرشىتمە دەردىنى دەۋا ئەتمە ،
جانىم ، غەمنى ئۆزۈگە ئاشنا ئەتمە .
دەردۇ غېمى نە ئۇسىڭ زادى ئېيتىما سەمن ،
كۆكسۈم كۆپۈكى ، سەن مېنى رەسۋا ئەتمە .

يا رەب ، دىلىمغا ھىممە تىىدىن جان بەر ،
شۇ دەردىك دىلىمغا سەۋىر - دەرمان بەر .
بۇ بىندە نەدىن بىلسۇن نېمە دېيىشنى ؟
ھەرنىكى بىلۈر سەن ، بەر ئۇنى ، چەندان بەر .

مەھىھەر كۈنى ئاشققا باشقاقا كار بولماس ،
يار يۈزىگە باقماس بولسا ، ئۇ بار بولماس .
ۋەسىلىك كويىدىن جەننەت سېرى باشلىسا ،
بار ما سەمن ، ئۇندادا ئەگەر دىدار بولماس .

يا رەب ، شۇ ھالىمغا بېقىپ ، رەھمەت قىل ،
ھىجىرىڭ ئۇتنىن باغرىمغا بېقىپ ، رەھمەت قىل .
رەھمەت سورىما يەمن نائەۋان كۆكسۈم ئۈچۈن ،
ئۇرتەر مېنى كۆز يېشىم بېقىپ ، رەھمەت قىل .

ئىشىق كەلدى ، ئاشىپتە بولۇپ جانۇ كۆڭۈل ،
دوست مېھرىگە ، دوست يادىغا تولدۇم پۇتكۈل .
ئەزايى ۋۇجۇدۇمنى ئالدى دوست تامام ،
نام قالدى پەقەت مانىڭا ، قالغان بارى شول .

يۈز يىل يانسام ئوتۇڭدا ، يانماق نە ئىمش ،
بەلكى يېنىش مەن ئۈچۈن راهەت كەۋسەر ئىمش .
سۆھىبەت قۇرمა ھېچقاچان نائەھلى بىلەن ،
ئۆلەمك ئۇلار سۆھىبىتىدىن مىڭ ئەۋزەل ئىمش .

شەرت شۇكى ، مۇدام ساھبى دەرد بولغايسەن ،
تۇپراق بىلەن تەڭ بولۇشتا گەرد بولغايسەن .
ھەركىمكى مۇرادنى كەم قىلىسا مەرد بولغاي ،

ھەق يولدا ئىككى كەئىبە بولمىش ھاسىل ،
بىرى كەئىبە ئى سورەت ، بىرى كەئىبە ئى دىل .
سەن سەيىلە قىل ، دىللارنى زىيارەت ئىيلە ،
مىڭ كەئىدىن ئار تۈرقىراق ئىمىشىدۇر بىر دىل .

مەقسۇدى دىل ، مۇرادى جانىڭ ئىشقدۇر ،
ئۆمۈر سەرمايىسى زىنەت گانىڭ ئىشقدۇر .
ياد ئەيلەر ئىشقتىن تىرىكلىك تاپتى خىزىر ،
بىللىكى ، ھايياتىي جاۋىدانىڭ ئىشقدۇر .

سەندىن نە ھايياتى جاۋىدان ئىستەرمەن ،
نە ئەيشى - شادلىق ، گەشتى جاھان ئىستەرمەن .
نە دىل خوشلۇقى ، راھىتى جان ئىستەرمەن ،
نېمە بولسا راۋا ئەيلە - ھامان ئىستەرمەن ...

ھەركىمكى سىنى بىلسە ، بۇ جانى ئەقلىدۇر ،
فەرزەند ۋە ئايالۇ خانۇماننى ئەقلىدۇر ؟
دىۋانە قىلىپ ئىككى جاھاننى بەرگەيىسىن ،
دىۋانە قۇلۇڭ ئىككى جاھاننى ئەقلىدۇر ؟

پەيۋەستە دىلىم دائىم رىزايىڭ ئېيتىسۇن ،
جانىم نەپەس ئالغاندا دۇئايىڭ ئېيتىسۇن .
قەبرىم بېشىدا ئەگەر ئۆسەر بولسا گىياد ،
يابراڭى ئەتىر چىچىپ ، ۋاپايىڭ ئېيتىسۇن .

كەلدىم كېچە ، قان قىلىدى يۈرۈشمەي كارىم
بۇگۈن قىزىماي كاسات بولدى بازارىم .
ئەتە كەتمە كىچىدۇر مەن ، بىلەمە ئەسرازىم ،
نە ئەۋزەل ئېمىش بۇنداق يوقلىقۇم ، بارىم ؟

دىيىدەمە ئۆزۈڭ ئايىان ئىكەنسەن ، بىلدىم ،
سىينەمە ئۆزۈڭ نەھان ئىكەنسەن ، بىلدىم .
ئىزدەپ سىنى شۇ جۇملە جاھاندىن سورىدىم ،
شۇ جۇملە يۇ شۇ جاھان ئىكەنسەن ، بىلدىم .

كۆپ ئارزو - ھەۋەس ئىيلىمە، مەرد بولغايسەن .

ئىشقىڭ بىلەن بىر بۇلۇڭدا ئىدۇق، ھەمدەم .
كۈندۈزلىرى، ئاھ، قېشىمدا ھەمدەم يوقتۇر،
كەچتە غېمىڭ ھەمدەم ماڭا، يوق شۇڭا غەم .
مەندىن نەچچە يۈز ئەيىپ - گۇناھ كۆرمىشىن،
لېكىن لۇتفى - كەرمەن بىلە ئايىپ تۇر مىشىن .
سەن ماڭا سوْيۇملىكىسىن، ئەھلى ئالىمگە ھەم،
چىن لۇتفى - كەرمەن ئىگىسى سەن ئېرمىشىن .

يا رەب، ماڭا شۇ ئامانىتىم بەرگەيسەن،
لايىق شەرمىم - ئىبادىتىم بەرگەيسەن .
ھىسىسىمگە چۈشۈپتۈر ئۇ دۇنيا، بۇ دۇنيا،
ھەر ئىككىسىدە پاراغىتىم بەرگەيسەن .
ئۇ سۈبھى ۋىسالدىن يىراق ئېرىدى ئادەم،

ھەكم سەنائىي ②

قوى ئىككى جاھاننى، گەم يېمەي ئۆلتۈرگىن .
گەر ئىككى جاھانغا ساھىب ئەمەسىن، بەس،
دوزاخ ئارا مەست، بىھىشته هوشىار يۈرگىن .

گەر كۆڭلۈم ئارا مۇلکى مۇھەببەتتۈر سەن،
نىچۈن مۇنچە رەھىمىسىز بىشەپقەتتۈر سەن .
قاش ھېمىرىپ، دېمە مىنى ئۆز ھالىمغا قوي !
ئەي تاۋى ئازۇك، سەن ماڭا قىسمەتتۈر سەن .
قاچ ! نادان بولسا، باي - دۆلەتلەك كىشىدىن،
تۆۋەن تۇرار ئۇ بۇ زامان دەرۋىشىدىن .
ئۇ مالۇ بىساتى ئىلە كۆپ خۇرسەن، لېكىن،
بۇ خۇرسەندۈر ئۆز ئىلىمى ۋە دانىشىدىن .

كۆز ئاچتى باھار ۋە ئاچتى دەرۋازىسىنى،
ئالىم ئارا يابىدى كېيىن ئاۋازارىسىنى .
سەنمۇ، پەرىشتەم، ئالىم ئارا يۈز ئاچقىن،
كۆر سۇن، تونۇسۇن باھار ئۆز ئەندازىسىنى .

كۆيىدۈردى سەنەم، گۇيا چىراغ ئەتتى مىنى،
سارغايتىي يۈزۈم، بەندى پىراق ئەتتى مىنى .
مەن يانغاندا ئۆز يېنىدا توتتى شامدەك،
ئۇچكەن چېخىم تاشلاپ يىراق ئەتتى مىنى .

ئىشقىڭ يولىدا مىنى ئوتقا سالدىڭ ئانداغ،
ۋە سلىڭنى دەپ دىلىمە داغ ئۇستىگە داغ .
كۆڭلۈم ئانداق كۆيىمە كەنھىرىنىڭ ئىلە،
دوستۇڭنى فەتىل ئەتكۈچىسىن مىسى چىراغ .

كۆر گەنەمۇسەن، ئەقىل بىلەن تولغان ئىشق،
گەر ئەقلى - ھۇش بولمىسا رەھبەر، سۇلغاي ئىشق .

شۇ لەھزە ساڭا پىدايى جان لازىم ئىمىش،
روھىڭغا نىسار روھى راۋان لازىم ئىمىش .
كىم قالغاي بۇ جاھان ئارا، بىلمەسىن،
ئەي دوست، نېمىشقا ساڭا چۈنان لازىم ئىمىش .

ياد ئەتمىسى يارنى مەرد دىلىن شاد ئەتمەس .
يار، دەر يۈركى ئۆزگىگە پەرياد ئەتمەس،
ئىشق يولىدا ئاشق دېگىنى ئانداقتۇر،
دوزاخ نېمە، جەننەت نېمىدۇر، ياد ئەتمەس .

يۈزۈڭگە بېقىش - جانلىڭ راھىتى جاۋىد،
تۈنلەر دە ئۆزۈڭ ئاي سەن، كۈندۈزى خۇرشد .
كۈنلەر قارايسۇن ۋە ئاقار سۇن كۆزلەر،
دىيدارىڭنى بىر كۆرگىلى بولمىسا ئۇمىد .

يۈزۈڭ، ئەي پەرى، قىبلەئى جاندىن روۋەن،
كۆزۈم ياشقا تولغان، ماڭا پىراق ئارتمىشىن .
ئىشقىڭ بىلەن مەن مۇنداق سوزدۇم قولۇمنى،
سەن سەۋر بىلەن بۇنداق ئاياغ تارتمىشىن ...

ئىشقىڭ بىلە، ئەي سەنەم، كۆزۈمە ياشىم،
شامدەك كۆيىپ، يانماقتا سەۋىر - بەرداشىم .
كۈنلەر ئۆزۈرۈپ، ئانداقكى، تالڭا ئانقۇنچە .
جېنىم كۆيىدۇر، نۇقول كەسکەندەك باشىم .

سەن ماڭا ھايات ئېرۇرسەن، چۈن ئەلگە نەپەس،
يولۇڭدا ھەمە شۇ دىنۇ دۇنيايى ھەۋەس .
ھەركىشىگە مېھرىڭدىن يەتتى ھاراھەت،
لېكىن ھەممە سوغۇقلىق ماڭا قالمىش، بەس .

ئال جامنى قولۇڭغا مەي ئىلە تولدىر غىن،

چۈچمەللىكى بار ئاز ، بار بۇڭا سەۋەب
يالغۇز مەي ئەمەس ، لېۋىنگە تۇزۇمۇ بارمىش ،
تۇز مەمىگە قوشۇلسا ، بۇلار تەمى نە ئەجەب ...

ھەر كىمكى كويۇڭدا زارۇ ئەسربۇلغاي ،
بار دۆلەتىدىن بىر يولا ئايرو بولغاى
ئىشقىڭدا يۈزۈم سارغىيپ زەر بولدى ،
ھىجرانىڭ ئىلە ئېرىپ - ئېرىپ سۇ بولغاى .

ھەر كىمكى دامىڭغا گىرىپتار بولمىش ،
ئەي جانۇ جاهان ، ئالدىڭدا ئو خار بولمىش .
ھەر دىللىكى ساڭا جاندىن خېرىدار بولمىش ،
ئەي دوست ، ئەنە شۇ سىرداش - غەمخار بولمىش .

مېنى كۆرۈپ يۈزلىرى گۈل ئاچتى مەين ،
ئۇيقولۇق ، خۇمار كۆزلىرىنى يۈمدى كېيىن ،
غەم چەكمە ، دېدى ، يارى ۋاپادارىڭ ئۆزۈم ،
شۇ سۆزنى دېگەن لېۋىنگە قۇربان بولايىن ...

ئەفلاڭ مېنى ئىشق تۇتىلە ئەتتى ئەفگار ،
ئافاق شۇ تېپىن سۈردى ، سۈپۈردى تەكرار .
ئىشق بىرلە كۆرۈڭى مەن قىيان بارۇرمەن ؟
بىر پاششا كۆزىگە جا بولۇر ھالىم بار ...

ئەدib سابىر تىرىصىزى ③

نامىڭىنى پۇتۇپ ، جاپا ئۇنۇانلىق بولدى .
ھەرنىكى جاپانى سەندىن ئۇگەندى پەلەك ،
خۇپ بولمىدى بۇ ئىشىڭ يامانلىق بولدى .

بۇ كېچە ئۇمىد تاشىغا تاشىمنى قويىي .

تا لەبىڭگە لەب ، قىېشىغا قاشىمنى قويىي .
قان ياشلىق كۆزۈمگە قوي ئاياغىنگىنى ، سەنەم ،
من بولسام ئېشىك تۇۋىنگە باشىمنى قويىي .

نەرگىس كۆزۈڭ شۇ قىدەر زەبۇن ئەتتى سېنى ،
كۆڭلۈم بېغىدىن قوغلاپ ، يۈپۈن ئەتتى مېنى .
ھەم مىسىلى بىنەپشە سەرنىگۇن ئەتتى مېنى ،
گۈل چېھرىسىدەك تمامى خۇن ئەتتى مېنى .

يار فۇرقىتى بىلەن دىلى ناشادىم بار ،
ياد ئەيلىمەس ئۇ يارنى تىلەپ يادىم بار .

ئاشققا شۇ ئىشق يولىدا ئۆلمەك ئەلا ،
ئەي خوجا ، بىلەمسەن قانداق بولغاى ئىشق ؟

ھەر چاغ بۈرۈپ مەن كويۇڭدا خارۇ خىجىل ،
يۈز دەرد - ئەلەم يۈرۈكىمە بۇلدى هاسىل .
سەندىن ئەمەس شىكايتىم ، شەئمى چىنگىل ،
ھەممىگە سەۋەب مۇشۇ كۆڭۈل ، مۇشۇ كۆڭۈل .

ھەر كىمكە ئاچما رۇخى خەندان ، ئەي گۈل ،
گۈل قىممەتن ئەيلىمە ئەرزان ، ئەي گۈل .
قىيىنما ئۆزۈڭنى ، ئەتمە ۋەيران ، ئەي گۈل ،
ئاشققا جاپا ئەيلىمە ، ئەي جان ، ئەي گۈل .

ئىشقىڭدا غەمۇ غۇسىھ چىكتىپ ئاشقەمن ،
ھىجرىنگە تۈنۈنى تالاڭ ئېتىپ ، سادىقەمن .
قسەمەت ماڭا رەنجى دىل ۋە كۆز ياش ئېمىش ،
ئۆلسەم ئۆلۈمەنكى ، ئىشق ئارا سابىتەمن .

ھەر لەھىزىدە سەۋەرۇ قارارىم سەنسەن ،
بىزم قىلماقا ئۆز جى باھارىم سەنسەن .
پەۋانىمەن ئۆرگىلىپ بېشىگىدىن ھەر چاغ ،
ئاۋۇددىن ئاخىر غىچە ئۆستۈوارىم سەنسەن .

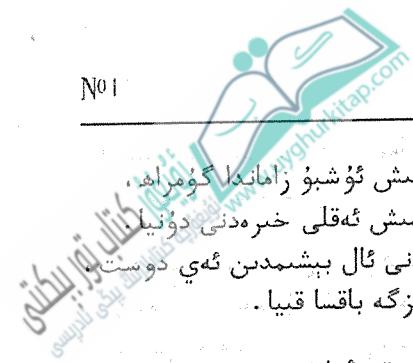
لەئىلەك ، ئەي سەنەم ، مەي ئېرۇر ، ئەيىشى - تەرەب ،

بىز ئەردىكۇ باغ ئىدى ، شارابى گۈلگۈن ،
چۈن كۆردى ھەسەد قىلىدى ئاشۇ گەردون - دون .
ياز ئىسىسىقى قوغلىدى بىزنى باگدىن ، ئەمدى ،
مۇز خانە ، ئۆزۈڭ لۇنىنى كەرمە ئەيلە بۈگۈن .

ساقىي ماڭا تۇتسا ئول مەبىي گۈلگۈننى ،
گۈلگۈن ئېتىپسەن پېراقدىن جەيپۈننى .
يەر ئۆستىنگە كۆز يېشىم ئىلە بادە بېرىپ ،
ھەم مەست قىلaiين يەر ئاستىدا قارۇننى .

ئەي ، كۈندۈزىڭ ئەيلەمىش ماكان تۇن ئىچرە ،
زۇللىك داغى تۈنگە سايەبان تۇن ئىچرە .
ھەل قىلىمسا كۈندۈزىڭ تۇنۇم مۇشكۈلىنى ،
سەندىن چىكىيىن نالە - فغان تۇن ئىچرە .

غەمزىلە ئوقىدىن بەلا پەيكانلىق بولدى ،

تا خۇش ۋاقت ئېميش ئۇ شىو راماندا گۈمراش،
خۇش كۆرمەس ئېميش ئەقلى خىرەدنى دۇنيا.
كەل، ئەقلى خىرەدنى ئال بېشىمدىن ئەي دوست،
شايىدكى، زامانه بىزگە باقسا قىيا.

بېشىمغا ئەجەب قىيامىتى ئىشق يەتنى،
باقداندا كۆزۈم تىننىپ، قامىشىپ كەتنى.

ھەم سالدى دىلىمغا ئىشق ئەجەب تەشۈش - غەم،
ھەم ئىككى يۈزۈمگە نامىنى نەقىش ئەتنى.

تا قەھرى - غەزبىڭ ماڭا يۈزلەندى يامان،
خاك ئەتنى تېبىنى، ھەر تەرەپ چاچتى هامان.
ئىشقىڭ كوبىدا دىلىم كۆپۈپ، چەكتى پىغان،
ئاقتى كۆزۈم كىرىپىكىدىن ئابى راۋان.

يۈزۈڭ بارچە نۇردىن رۇايەت ئەيلەر،
ھۇسىنىڭ ھەمە ھۇردىن ھېكايەت ئەيلەر.
ۋە سلىڭگە باقسام ھۇشۇم باشتىن ئۇچار،
مەپتۈلۈقۇمنى ئۇ بەغايەت ئەيلەر.

كۆڭلۈم يەنە بىر سەنەمنى مەيىل ئەتمەس،
كۆڭلۈم تەرمىكە باشقا بىر سەنەممۇ يەتمەس.
ئۆزگىگە كۆڭۈل بېرىش ماڭا لايىق ئەمەس،
دىلدارى پىسىنتىدە كەرمە ئەيلىسى بەس.

يۈزۈڭ، ئەي سەنەم، گويما بىر دۇتسىز ئاتەش،
كۆڭلۈم دەيدۇ : «بولامدۇ تۇتۇنسىز ئاتەش؟»
خەتنىڭ كۆرپىنىپ مىسالى ئانەش دۇتسىدەك،
ئىشىمىنى يەنە ئەيلىدى ھەدىسىز ئانەش.

گۈل چەرسى چەرسە گىنى كۆرۈپ بولدى ئەققىق،
ئاغزىڭ غېمىدىن غۇنچە بولۇپتۇر ئاغرىق.
ھۇسٹۇڭ چىمەنى كىمىندۇر چىن ئاشق قىلىپ،
ھەم كۆڭلىنى زار ئەيلىدى، رەڭگىنى سېرىق.

ئول گۈل باھار سەھىنسىنى بۇستان ئەيلەر،
مەن مىسالى چاقماق، دىلىم قان ئەيلەر.
چاقماق كەبى ھەر نەپەس خەندىلەر قىلىپ،
چۈن بۇلۇتتەك يىغلىشىمغا پەرمان ئەيلەر.

خەتنىڭكى، ماڭا كۆرسەتتى ھەخaran بۈزىنى،
ھەم ئاچتى كۆزۈمە يۈز بۇلاقنىڭ كۆرنىنى.

بىر يار دىلىدىن ھەزىر بىدادىم بار،
پەرياد ئېتىيەين كۆڭۈلە پەريادىم بار.

جانا، لەبۇ غەمزىڭ كۆينىڭ شەربىتى مۇل،
داشت راھتى مول ئۇنىڭ، ۋەلى ئاپىتى مول.
غەمزەڭ بىلە لەئلىڭ دىلبەرستان، سەنەم،
ئازارى ئەگەر بار دېسە، بەس راھتى مول.

چېھەرلەك نۇردىن ھېمىشە كۈندۈز روشن،
تۇن زۇلەت بولۇر ئاشۇ قارا زۇلغاڭ بىلەن.
ئىشقىڭ كۈن - تۇن مېنى بە كەمۇ قىلدى زەبۇن،
كۈن لەشكىرى يەتكەيمۇ ماڭا، بىلمەسمەن.

ئىي، سەنسىز بولدى يىراق كۆزۈمدىن ئۇيىقۇم،
ناز ئۇيىقۇڭ ئۈچۈن ئۇيىقۇنى كۆزدىن قوغلۇدۇم.
ئىشقىڭدا ئىشىمدىر ئۇيىقۇسزلىق، ئەي يار،
كۆز يېشىم بىلەن ئۇيىقۇنى كۆزدىن يۈدۈم.

دوست ئەھدىنى بۈزدى، دىل كۆتۈردى ئىسيان،
دېدىمكى نەھاجەت ئىشق ئەگەر بولسا چۈنان،
ئۇ نەرگىسى مەست ئىشقى بېتىشتى ناگاھ،
تۇغىانلىق كۆڭۈل خىلۋەتنى تۇتتى ماكان.

ھەرنىكى تىلەرمن، ئۇ قەدر ئىمکان يوق،
دىلتەڭ ئېرۇرمەنلىكى، ئاڭا پایان يوق.
دىلتەڭلىكىمدىن قۇتۇلماق ئاسان ئەمەس،
دەرمانى سەۋىر ئېميش، ۋەلى دەرمان يوق.

خۇرىشىدكى، جىلا بېرىپ شەپقىنىڭ ئۇتىغا،
ياقۇت ياسىدى، بېقىپ لېۋىڭ بەرقۇتىغا.
ھەركىمكى لېۋىڭگە يەتنى، ياقۇت نەھاجەت،
ياقۇت تېخى قۇل ئېميش لېۋىڭ ياقۇتىغا.

كۆڭلۈشۇ ۋاپا بىلەن قۇۋانىماس ھەرگىز،
نەزەر سىگىدە دوست بىلەن دۇشىمەن پەرقىسىز،
بەس - بەسكى شىكايىتلىك پەقدەت جائىز ئەمەس،
بار - بار كى، ھېكايىتلىك تېخى ناجائىز.

ئىشقىنىڭ، ئەي يار، تۇتتى گىربىان، ئالدى،
ئىقلەمىنى ئېتىپ ھەر سارى سەرسان، ئالدى.
سەۋادايى كۆيۈڭ مۇلکى دىلى جان ئالدى،
ھەر نىچە كى ئىزدىدى، قوش چەندان ئالدى.

چېھەرىڭىھە قاراپ ئەلەمەدە گۈل بىلەن باغ ،
سەنسىز بىگانە ماڭا ئىشىرەت ۋە فەراغ .

كۆزۈم سېنى دەپ چە كىمسە ، ھەسەرمەت ۋە داغ ،
كىم يىغىلار سېنىڭ كويۇڭدا ، ئەي كۆزۈ چىراغ ؟

ئارەستە بولۇپ زۇلىپۇ يۈزۈ گىدىن تۇن - كۈن ،
ئۆمرۈم ئوتتە كەنە قو غلاپ ئىزىگىدىن تۇن - كۈن .
تۇن ۋە كۈن ئارقىغا قايتىماس ، قورقىمن ،
بىر يولا يىراق قىلما ئۆزۈ گىدىن تۇن - كۈن .

چېھەرىگىدىن بولۇر دائىم كۈندۈزى گۈلگۈن ،
زۇلىپۇڭ كەبى ئاشقىق تۈنىمۇ كۆپ ئۆزۈن .
تا ساڭا ، سەندەم ، مېھرى نىيار ئىلىميسەم ، مەن
كۈن بىلەن تۇن پەرقىنى بىلەمەي دىلخۇن .

ھەر كېچە شۇنچە ئۆزۈن بىلىنەر ، سەندەم ،
ئاشق دىلىدا ئاشار پىغان ، ھەسەرمەت ، غەم .
چېچىڭ كويىدا دىلىمدا يوقتۇر قايغۇ ،
چۈنكى ، ساڭا چېچىڭىدەك ئۆزۈن تۇن ھەممەم .

تالىق يوقكى ، قاماشتۇر ار قۇيياشنى شولەڭ ،
پېتەلمەي ۋە سلىڭىھە ھېچ قوباسماۋ دىلتەڭ .
نۇر ئالسا ئەگەر قۇياش يۈزۈڭ شولسىدىن ،
ياقۇققۇمۇ قوباس شولسىدىن ئالغاىي رەڭ .

دىلبەر كى دائىم مېنىڭ دىلىمغا مەھرەم ،
جان ئالدى ، مۇشەققىسىنى ھېچ قىلىمىدى كەم .
دىل مانەمى ئىچرە كۆپ ئېمىش سەۋرۇ قارار ،
مەن قايدىن ئالايمى سەۋر ، كۆپ تۇرسا سىتەم .

جەۋرىيىنى چىكىپ ، پەلەڭ ، نېتەي پەس بولۇم ،
تۈپۈر اققا ئارىلىشىپ خار ۋە خەس بولۇم .
ئەي ساقىي ، غەم مېنىڭ ئىچىپ مەن مەس بولۇم ،
دەيمەنلىكى ، قولۇڭنى تارت ، يېتەر ، بەس بولۇم .

جانان لېۋى ھەدقىقە ئۇخشايدۇ تامام ،
ھەر چاخ بېررۇر گۈزەل يۈزى ئىشىقىغا كام .
گەر ئىشكى كۆزۈم تۆكەر بولسا ، ئەشكى ھەدقىق ،
چۈن ئىشىقى ھەدقىق كۆز بىلەن كۆڭلۈمەدە مۇدام .

چۈن ئاتەش بولۇپ ھاۋادا گەر ئۆچكەيمىز ،
ھەم ئابى راۋان كەبى ئېقىپ كەچكەيمىز .

زۇلىپىڭ ، ئەي سەندەم ، يەتمىسى دادىمغا ئەگەر ،
بىر ئۇند كەبى ئۇت ئىچرە كۆرسۈن ئۆزىنى .

رەڭ ئالغان ئاشۇ لالە يۈزۈ گىدىن گۈلدۈر ،
دامىڭىغا يەندە - ئەسىر بۇ كۆگۈلدۈر .
غەمكىنەن ئۇنچىنىڭ ئېچىلىشىن تىلەپ ،
ھەر كىمكى ساڭا بەرسە كۆڭۈل ، بىرىلدۈر .

تا باقىمسا مەيگە دىيىدە رۇشەن بولماس ،
تا ئىچىمىسى مەي دىلى تېخى گۈلشن بولماس .
دىيدۈكى «مەي ئالۇر ئەقىل - ھۇشنى »
كەلتۈر شۇڭا مەي ، بولماسا كۆڭۈل تولماس .

ئىشىقىدا ئىشىم نال ئېرۇر يازۇق قىشى ،
ياندۇرماق ۋە كۆيىدۈرمەك - ئىشىقىڭ ئىشى .
نە ئاشق ئېمىشىكى ئۇ ئىشلىك تىلىمەس ،
ئەپسۇسکى ، شېكەرنى زەھەر دەرمۇ كېشى ؟

ئۈل ياركى ۋەدىنى دائىم يالغان ئەيلەپ ،
بۇ جانۇ دىلىمەنى ئالدى ئۇيناپ - ئۇيناپ .
تۇنلەرنى ئۆزۈن قىلىدى ماڭا ئىشق ،
ئاشق تۇنى بەك ئۆزۈن ئىكەن ، يارەب .

ياشناپ - ئېچىلىپىسەن ئەي نىڭاڭ ، ئەي دىلبەر ،
سەنسىزدۇر ئىشىم نالھەئى زار ، ئەي دىلبەر .
يۈزۈڭ نۇرلىنىپ بولدى باھار ، ئەي دىلبەر ،
ھۇسنىن گەم ئاشۇ باھارداڭ بار ، ئەي دىلبەر .

چۈشۈپتۈ بىرداňە چىشىڭ ، ئەي ئايچامال ،
شۇنىڭدىن يۈزۈ گەدە نۇر سۇنۇق ، ئۆزگىچە هال .
بىر چىش ئۇچۇن ، ئەي گۈزەل شۇنچە تەشۈشىمۇ ؟
بىر دۇر كەمبىپتۈ سەدەپتىن ، نەمالاڭ ؟

نە بولدى پىراق ئىچرە زىيانىم ، سورىما ،
نە كەچتى كۆيۈپ غېمىڭىدە جانىم ، سورىما ،
نېمە كويىدا ئۇچتى پىخانىم ، سورىما ،
نە بولدى تىشىم ، شۇدۇر جاھانىم ، سورىما .

ھەرقانىچە نامرات بولسا ئەگەردە دانا ،
كۆرگىن ، ئەقىلىسىز بایىدىن قانچىلىك ئەلا .
ئۇ باىلىقسىز ئىدى ، بولدى دۆلەتەن ،
بۇ دانىش ئىلە ھېمىشەم دۆلەتەن شاھ .

قەمەر بۈزۈلۈك دىلىبەرى مەھرمەن قېنى ؟
غەم ئىلكلەدىن نىپۇڭ خالاس بولمايمىن ،
تۇن تۇنقۇنىمىن ، كۈن كەبى ھەممەم قېنى ؟

زۇلپىڭنى كۆر گىنىمە ئىشق دېگەن تۇيغۇ كېلۈر ،
ھۇستۇڭنى كۆر گىنىدە ئايغا ھەم كۆز گۇ كېلۈر .
روھىم ئېچىلۈر گۈل كەبى چېھەر ئىگىنى كۆرۈپ ،
بىلدىگەن كۆڭۈلگە نەئەجەب ئارزو كېلۈر ؟

كۆر گىنىم بولدى جەۋۇر — جاپا گەردۇندىن ،
ئۇ چاچتى ، قاراڭ ، چېچىمغا ئاپاڭ ئۇندىن .
تەھقىر نەزەرىدە ئەيلىمە ماڭا نىگاھ ،
بىر قارچىغا ئۇزۇزەل بۈز قارا قۇزغۇندىن .

يارىم كۆزىدە شەرمى — هايا بولسىدى ،
رەھىم ئەيلەر ئىدى ، بولماس ئىدى تاش مىسال .
ھېجران كۆزىدە شەرمى — هايا بولسىدى ،
دوست بىرلە تاپاتىسى ئەجەب ۋەسلۇ ۋىسال .

تۇپراق بولىمىز ئەگەر چە بىز گۆھەر ئىدۇق ،
بەس ، شۇنداق بولسا بادەنلى بەر ، ئىچكەيىمىز .

يادىڭ ئىلە تىلغا نالھىيۇ ئۇن كېلىدۇ ،
كۆز كېرىپىكىدىن سانسز جەيھۇن كېلىدۇ .
بىلدىگەن ، كۆزۈمىدىن نىپەشقا قان ئاقدىدۇ ،
چۈنكى ، كۆزۈمگە كۆڭۈلەدىن خۇن كېلىدۇ .

كېلىڭ دوستلار ، توپۇپ — توپۇپ مەي ئىچىمىز ،
كۈندۈز كۈلۈشۈپ ، كۆلکىدە ئۆتسۈن كېچىمىز .
قاچانغىچە يۈرىمىز كۆيۈپ ئالام غېمىدە ؟
ئالام ئەھلى ئىچىرە بىز شۇ بىر نەچچىمىز ...

ئىشقلە ئۇتىغا دىلىم سېرى يول بەردىم ،
كۆز بېشى ۋە پەرياد سېرى قول بەردىم .
تا بولدى دىلىم ئىشق — پېراقىغَا ئەسەر ،
تۇپراق بولۇپ سورۈلەنىمۇ ، چېچىلدىم .

ئى ئىشق مەندەك خەستىگە مەلھەم قېنى ؟

ئىشق نەجەمىسىدىن كۆپرا ①

مەسىلە ئارا قانداقمۇ بىدار بولايىن ؟
بىر جامى جىلۋىلىك جامالىك ماڭا بەس ،
تا يوقلۇقۇ بارلۇقىن بىزار بولايىن ،

ئى ئىل ، دىيانەت دېسە ئەجەب رەسۋا سەن ،
ئىنساب بىلەن ئېپىت : ئىشقا نىچۈن ئاشنا سەن ؟
ئىشق ئائەشى تېز ئېرۇر ، سەندەك سۇ ئەمەس ،
تۇپراق چۈپ بېشىڭىچە يېتەر داناسەن .

ئى ئىچە — قاراڭغۇ تۇن ، سەھەر بولغايسەن ،
بۇ دەردى دىلىمغا سەن سەھەر بولغايسەن .
ئى ئىبىھى ، ئاتلىنىپ كېلۈر سەن ، ئاپا ،
مەقسۇدى دىلىم ئۇچۇن خەۋەر بولغايسەن .

ئۇل دېۋە ئىچىمىدىدۇر ، چۈپىنھان ئەمەس ،
كىم باش كۆتۈرۈپ يۈرۈكى ئاسان ئەمەس .
ئىيماننىنى مىڭ — ھەزار بار تەلقىن قىلىدىم ،
ئۇ كافىر ئۆزى ئەسلى مۇسۇلمان ئەمەس .

ھەر لەھەزە بۇ مەرداھىيۇ فەرزانە كۆڭۈل ،
يانغايى سېنىڭ ئىشقاڭ بىلەن جانانە كۆڭۈل

چۈن ھەرنېكى يوق ... يوقتۇر ئۇ — بادۇ ھەۋىس ،
چۈن ھەر نېكى بار ، بارى — نۇقسانۇ شىكەست .
بىلگىنىكى ، ئۇ يوق دېگەنلىرى — بار ، هايات ،
كۆر گىنىكى ، ئۇ بار دېگەنلىرى — يوق ، ئەبەس .

بۇ ساددا كۆڭۈل سەنسىز جۇدالىق ئىستەر ،
باشقۇ بىرسى بىلەن ئاشىنالىق ئىستەر .
ھەر كىشكى دوستى بار — كېچەر مېھر ئىدىن ،
كويۇڭىدىكى كىم كېچەر — گادالىق ئىستەر .

چۈن ھەق ۋە تەلەب يۈلغا كىرمەك جائىز ،
دۇنья ئېتە كىنى تۇتۇپ يۈگۈرمەك جائىز .
كۆرمەككە ئۆزۈمگىنى سەيى قىلغىن ، چۈنكى
ئالام كۆزى بىرلەن ئۇنى كۆرمەك جائىز ...

ئىشق چۈشىسە كۆڭۈلگە ، دىلغا ئۇ دەرد ئەيلەر ،
دەردى دىلى مەرد مەردى يەنە مەرد ئەيلەر .
ئۆز ئائەشى ئىشقايدا يانار ئۇ ، لېكىن
دوزاخنى ئۆزگە ئۇچۇن مۇز — سەرد ئەيلەر .

بادە ئىچىپ دېمەسمەن : ھۇشىار بولايىن ،

هم جهؤر جاپاییلک بىلەن ئۇ پەست بولغا يى .
قول ئۆزۈپ، سەن بۇ يېقىلغاننى يىلە ،
نىست بولغان ئاشۇ تەنۇ كۆگۈل ھەست بولغا يى .

ئۇل زەنجىر تۈكۈلۈك ئاھۇدۇن قورقارمەن ،
ئۇ نازۇ كەرەشمە ، كۈلگۈدۇن قورقارمەن .
ھەر كىشىكىم قورقىدو يامان كۆزلەردىن ،
من بىچارە شۇ چەشمى جادۇدۇن قورقارمەن .

هه ر نېچه ئۇمۇرگە مېھرى جان بولدى تەلەپ،
پەيداۋۇ نىهانغا بىگۈمان بولدى تەلەپ.
كۆڭۈل ئېشىگىنى ئاچتى، لېكىن كۆرگۈل،
ئۇ قەھىيە دە بىز كە نە ماكان بولدى تەلەپ.

هەر گیاھکى سۇ ياقىسىدا يۈز ئاچمىش ،
بىر روھى پېرىشتەدۇر مەگەر كۆز ئاچمىش .
بىر خاکى پېرىۋەشكى ، يامان قويىما قىددەم ،
يۇپىنهاندا چۈن لالە ۋە نەرگىس ئاچمىش .

تا په قبر ئەھلیگە هەمنىشىن ئەتمىشىن ، سەداشىسىز تالىيەنى زەبۇن ئەتمىشىن . كىم بۇڭا يېتىشتىم سانچا ئاشنالق ئىلە ، ئىستقنا ، نىمىشقا بۇجىلىق ئەتمىشىن .

بر لهزه مُوهبهت مهینی تهرک گه تسهم ،
تولغای جنگره قینغا پهیمانه کوچکول .

- بُو شو خُو پەر شانلىقىمىز بائىسى ئول،
ئاشۇفتىيۇ ھەير انلىقىمىز بائىسى ئول.

هر کاکولی تاریخا نه چچه دل با غلائق ،
چون غونچه ئى خەندانلىقىمىز بائىسى ئول .

بیر کونی کۆرۈسەنکى ، مەن بىجاندۇرمەن ،
چۆرمەدە كۆپ خالايقى ، مەن ئەفحاندۇرمەن .
قەۋىرمىم بېشىغا كېلىپ ئولتۇرغىن ، ئېيتقىن :
ئۇلۇر دۇم ئۆزۈمنى ، لىك پۇشايماندۇرمەن .

وَهُوَ سَلِكْ بِلَهْنَ تَهْلِيْمَ فُؤْزُونَدُورْ كِبِّچِسْسِيْ ،
هِبْجِرْ بِلَكْ ثَئِلَهْ بَارِي دِيْيَدَهْ خُونَدُورْ كِبِّچِشِيْ .
رُولِپِلَكْ بُولُوبْ مِسَالِي كُونَدِينْ كِبِّيْن شَامْ ،
ئَاهِ، ئِىكَكِي يِۈزُۈلَكْ ، سَالِي كُونَدُورْ كِبِّچِسْسِيْ .

سوفي بولوبان بير كيچه نالان - گرييان ،
قوز غال ، بهزرتى خۇداوەندى جاھان .
قارى - ياش تۆكۈبان قولۇڭغا خېنجر ئالغىن ،

چۈن شەربەتى ئىشىقىڭ بىلەن دىل مەست بولغاي ،

ئۇزابەنلار

ئەيدۇللاھ ئەنسارى — تولۇق ئىسىمى ئەبۇ ئىسمائىل ئەبدۇللاھ ئەنسارى . بۇيۈك شاپىر ۋە ئەللامە 1006 - يىلى

هراتتا تۇغۇلۇپا، 1089 - يىلى ۋايات بولغان.

بۇ يۈپۈك مۇتەسەۋۋۇق شائىرنىڭ ئەرەب تىلىدا يېزىلغان «مەنزايمەسى - سايىرىن»، «تەبەقاتەس - سوفىيە»

(۲) هه کسم سه‌نائی — تولوک نئمی یه بدولمه جند مه جدۇر بىنى ئادم سەنائى . I X ئەسرىدە ياشغان ناملىق ئەسەرلىرى ؛ پارس تىلدىدا يېزىتلغان «مەنزاپل» وە «مۇناجات» تاملىق تە سەرلىرى بار :

«ئۇنىڭمە» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار . بۇ ئەسەرلەر تەسىۋەۋۆق ئەدبياتىنىڭ يارقىن نەمۇنىلىرى ھېسابلىنىدۇ .

(۳) نهادب سابیر تپرمزی — تولوو نسمی شهابیددن سابیر بیشی نسمایل تپرمزی . ۱۱۸ نهادره باشغان ئەلاملا دین . ئۇ سۇلتان سەنچىر ھۇزۇرىدا ئىشلىگەن .

شایر دین غَزَّهُلَلَهُر، قَهْسَدِلَلَهُر، تَهْرِجَنِبَهْنَدِلَلَهُر، قَنَتَهْلَهُر، رُوْبَاشِيلَارَدِنْ شَبَارَهْت بِيرْ دِيَوَانِي مِنْرَاس سُؤْپِيد.

(۱) شے بخ نه حمدين کوپرا — زامانیاں گھلے لاماں، ئاجاییں ڈھنپہ رورہ، ٹولٹوں نہ پہس شائئر بولوپ، ٹو

1145 - يىلى خۇدە تۇغۇلدى . 1221 - يىلى ئۆرگەنچتە ۋاپات بولدى .

سەييادى ۋە ئۇنىڭ «تاھىر = زۇھەرە» داستانى ھەققىدە

مەنھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

پېقىنلىقى يىللاردىن بۇيان ئۇيغۇر كلاسىك ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى سەھەرىلىك ئىزدە دىنىشلەرنىڭ نەتىجىسىدە كۆپلىگەن يېڭىلىقلار مەيدانغا چىقىتى . يەنى ئەدەبىيات دۇنياسىغا مەلۇم بولۇمىخان كلاسىكىلار، ئۇلارنىڭ يېڭىدىن يېڭى ئەسەرلىرى ۋە بۇ ئەسەرلەرنىڭ ھەر خىل قول يازما نۇسخىلىرى تېپىلىسپ قەلبىلەرگە خۇشالىق بەخش ئەتتى . ئەندە شۇلاردىن بىرى ئۈلۈغ شائىر سەييادىنىڭ «تاھىر - زۇھەرە» ناملىق داستانىنىڭ قول يازمىسىدۇر .

بۇ قول يازما قەشقەر توققۇزاقتنىن تېپىلىغان بولۇپ، ئۇنىڭ ھىجمى $27.5\text{cm} \times 16\text{cm}$ ساقلىنىشى ئانچە ياخشى ئەمەس . باش - ئاخىرىدىن ئاز غىنبا بېتى يوقالغان . جەمئى 102 بەت (۱۵ ۋاراق) بولۇپ، ھەر بېتىگە 11 قۇردىن ئىككى قاتار قىلىپ، خوتەنىڭ يېھىك قەغىزىگە خەتتى پارسى بىلەن كۆچۈرۈلگەن . ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتكەندە مەز كۇر ئەسەرنى ئىككى كىشى نۆۋەتللىشىپ كۆچۈرگەندەك قىلىدۇ . بۇ ئىككى كىشىنىڭ ئىملاسى بىر - بىرىگە تۈپىتن ئۇ خىشمايدۇ . بىرى خېلىلا چىرىلەنلىق، يەنە بىرىنى خۇشخەت ھىسابلىخىلى بولمايدۇ . بۇ خىل ئىملا ئەسەرنىڭ كۆپ قىسىمىنى تەشكىل قىلدۇ . مىسراalar (ئۇزۇن - قىسىلىق جەھەتنە) تەكشى كۆچۈرۈلمىگەن .

مەز كۇر «تاھىر ۋە زۇھەرە» داستانىنىڭ ھارىزىچە ئىلىم دۇنياسىغا مەلۇم بولغان ۶ قول يازما نۇسخىسى بار . ئۇنىڭدىن بىرى 1807 - يىلى كۆچۈرۈلگەن بولۇپ، ئۆزبېكستان دۆلەتلىك پەنلەر ئاكادىمىيىسى تىل ۋە ئەدەبىيات ئىنسىتېتۇتىنىڭ ئەدەبىيات موزىيىدا № 96 ئىنۋېنچىار نومىز بىلەن ساقلىنىۋاتىدۇ . بۇ نۇسخا ھادى زەرىف تەرىپىدىن خارەزمدىن تېپىلىغان . يەنە ئۆزبېكستان دۆلەتلىك پەنلەر ئاكادىمىيىسىنىڭ شەرقشۇناسلۇق ئىنسىتېتۇتىدا 4 قول يازما نۇسخىنىڭ ساقلىنىۋاتقانلىقى مەلۇم . يەنە بىر قول يازما نۇسخىنىڭ سابق سىس سى ر پەنلەر ئاكادىمىيىسى شەرقشۇناسلۇق ئىنسىتېتۇتىنىڭ لېنىڭراد بولۇمىندا ساقلىنىۋاتقانلىقى توغرىسىدا مەلۇمات بار .

يوقىرىدا قەيت قىلىپ ئۆتۈلگەن قول يازما نۇسخىلاردا بولسۇن ، مەيلى توققۇزاقتنىن تېپىلىغان قولمىزدىكى قول يازما نۇسخىدا بولسۇن مەز كۇر داستانىنىڭ سەييادى تەرىپىدىن قاچان يېزىلىغانلىقى، سەييادىنىڭ كىملەتكى، قاچان، قەيەردە ياشىغانلىقى، ئىجادىي يولي توغرىسىدا ھىچقانچە مەلۇمات يوق . 1966 - يىلى تاشكەفت بەدىئى ئەدەبىيات نەشرىيائى تەرىپىدىن ئەشىز قىلىغان « ئۆزبېك ئەدەبىياتى » ناملىق كىتابتا : « مەز كۇر داستانىنىڭ ھادى

زەرقى تەرىپىدىن 1930 - يىلدا خۇۋەدىن تېپىلغان كونا بىر قول يازمىنىڭ كىچىك بىر پار- چىسى بۇ ئەسەرنىڭ 14 - ئەسەردە يېزىلغانلىقىنى تەخمن قىلىشقا ئىمكەن بېرىدۇ « دەپ كۆرسىتىلگەن .

بۇ قېتىم توققۇزاقلىق تېپىلغان قوللىمىزدىكى قول يازما نۇسخىنىڭ تېكىستى ئىچىدە داستاننىڭ قاچان كۆچۈرۈلگەنلىكى توغرۇلۇق مەلۇمات بولمىسىمۇ ، لېكىن بۇ نۇسخىنىڭ 12 - بەت يوقرى تەرمەپ ھاشىيەسىگە باشقىلار تەرىپىدىن كۆچۈرۈپ قويۇلغان اپارىچە 3 بېيتىنىڭ ئاخىرىدا كۆرسىتىلگەن يىل - بۇ قول يازمىنىڭ كۆچۈرۈلگەن ۋاقتى توغرىسىدا پەرز قىلد شىمىزغا مۇمكىنچىلىك بېرىدۇ . ئاخىرقى 3 - بېيت مۇنداق تاماملىنىدۇ :

سەرىكى سەجىدە نىدارەد بەمۇلكى تەن ھەيف ئەست ،
گۇلىكى بۇيى نىدارەد دەرىن چەمن ھەيف ئەست .

بۇ بېيتىنىڭ ئاخىرىغا ، « 1278 - سەنە » دەپ يېزىلغان . ئېنلىكى ، بۇ رەقەملەر ھاشىيەدىكى يوقرىقى بېيتىنىڭ كۆچۈرۈلگەن ۋاقتىنى يەنى مىلادىيىنىڭ 1861 - 1862 - يىل لىرىنى كۆرسىتىدۇ . دېمەك ، قوللىمىزدىكى بۇ قول يازما مىلادى 1861 - 1862 - يىل لاردىن خېلىلا بورۇن كۆچۈرۈلگەن بولىدۇ ئەلبەتنە .

مەز كۆر داستاننى 14 - ئەسەردە يېزىلغان باشقا بەدىئى ئەسەرلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا نىلى تېخىمۇ يەڭىگىل ، تېخىمۇ چۈشىنىشىك ساپ ئۇيغۇر لەھىسىدە ئىكەنلىكى ئۆزلىكىدىن مەلۇم بولىدۇ . بۇ ھەقتە كۆپلىكەن مىسالىلارنى كەلتۈرۈش مۇمكىن .

شۇنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى ، شائىر سەبىيادى خەلق قوشاقلىرىدىن ئۆزۈق ئالغان . ئۆز ئىجادىيىتىنى خەلق قوشاقلىرى بىلەن باغلاشقا تىرىشقا . مەسىلەن : تەڭرى تاغلىرىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىدىكى ئۇيغۇر خەلقىخە ئومۇملىشىپ كەتكەن :

بۇ تاغلار ئېگىز تاغلار ،
غېرىپىنىڭ يولىنى باغلار .
غېرىپ ئۆلسە كىم يىغلار ،
غېرىبقا غېرىپ يىغلار .

دېگەن قوشاق ئەبىنى دەۋىرىدىكى سەبىيادى ئىجادىيىتىدە تىگىشلىك ئورۇن ئالغان . مەسىلەن :

« غەربىلەرگە رەھىم قىلىماس بۇ تاغلار ،
غەربىپ يۈرسە غەربىپ يولىنى باغلار .
غەربىپ ئۆلسە كىشى بولسە يانىدە ،
غەربىپ ئۆلسە غەربىپ يىغلار باشىدە .»

(ئەسلى قول يازما 78 - بەت)

ئۇندىن باشقا ئۇيغۇر خەلقىخە كۆپرەك ئومۇملىشىپ كەتكەن :

« شۇندىن - شۇنغا كەلمىشىم سەن يار ئۈچۈندۇر ،
جەۋرۇ جاپا چەكمىشىم دىيدار ئۈچۈندۇر »

دېگەن خەلق قوشقى سەييادى داستانغا تۆۋەندىكى تەرزىدە كىرگۈزۈلگەن :

« يىراقدىن كەلگەنىم سەن يار ئۈچۈندۇر ،
جەفالار تارتغانىم دىيدار ئۈچۈندۇر .
بۇ سۆز ئېرتەكىدىن قالغان مەسەلدۇر ،
قوپ ئەمدى ياتماغىل ۋەقتى جەدەلدۇر . »

يۇقىرىقى مىسالىاردىن شائىر سەييادىنىڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى ئۆز ئىجادىيەتتىنىڭ ئۆزۈقى قىلغانلىقىنى ، خەلق بېيت - قوشاقلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايىدىلانغانلىقىنى روپەن كۆرۈۋەللىلى بولىدۇ .

ئۇندىن باشقىدا خەلق ماقال - تەمىزلىرىمۇ سەييادى ئىجادىيەتتىنىڭ ئايىريلماسى بىر تەركىيى قىسىمغا ئايلانغان . مەسىلەن :

« مەسەلدۇر ئەرتەدىن قالغان بۇ ئەخبار :
كى ئۆلگەن ئارقادىنكسىم ئۆلەمە زىنەھار »

« كېلۈر بولسە كېلۈر شامۇ ئىراقدىن .
كېتەر بولسە ، كېتەر قاشۇق - تەبەقدىن ،
بۇ سۆزلەر ئەرتەدىن قالغان مەسەلدۇر ،
ھەر ئىشنىڭ ئەۋەللى سەئىي جەدەلدۇ . »

شۇنەرسە دىققەتكە سازاۋەركى ، شائىر سەييادى ئۆز ئىجادىيەتتىدە دۇررۇ گۆھەرگە ئوخشاش قىممە تباھالىق تاشلار ، مۇشكۇ ئەنبەرگە ئوخشاش خۇشپۇر اقلېق ئېسىل نەرسىلەر توغرىسىدا توختالغاندا ، بۇلارنى خوتەن بىلەن بىۋاسىتە باغلايدۇ . مەسىلەن :

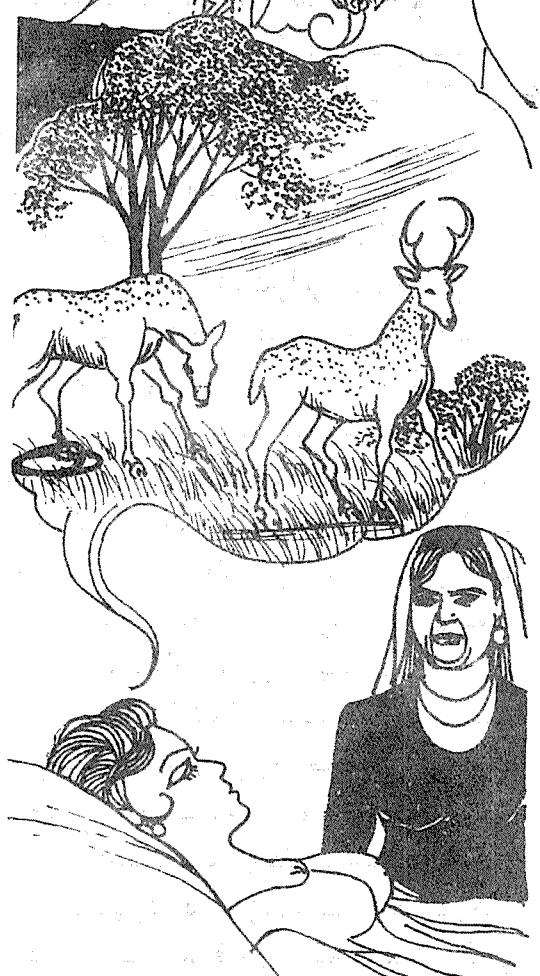
« ئەگەر چە تولە بولسە دۇررۇ گۆھەر ،
ۋە يا مۇشكى خوتەن يا ئۇدۇ ئەنبەر »

ئېھتىمال ، بۇ سەييادىنىڭ ئۆز ۋەتىنىگە بولغان مېھرى - مۇھەببىتتىنىڭ روپەن شىيادىسىدۇر .

ئۆلۈغ شائىر سەييادى قەلمىگە مەنسۇپ بولغان « تاھىر ۋە زۇھەرە » داستانىنىڭ بۇ قول يازما نۇسخىسىنىڭ تېپىلىشى مەدەنى ھاياتىمىزدىكى خۇشاللىنارلىق ھادىسە ، بۇ قول يازما نۇسخىنى چوڭقۇر ئۈگىنىش ، ئۇنىڭ خەلقىمىز ئارسىدىكى باشقىدا نۇسخىلىرىنى قىدىرىپ تېپىش ، مەزكۇر داستانىنىڭ تېكىستىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش - تەتقىقاتچىلىرىمىزنىڭ ئالدىرىكى مۇھىم ۋەزىپىلەردىن بىرى .

نەشىر گە ئىيارلىغۇچى : مالىك چانىشىف

قەدىمكى زاماندا كەشمەر يادشاھى
تۇرائىبە گىنىڭ پوتۇن ئالەم ھەيران قالغۇدەك
چىرىايلىق پەررۇ خىرۇز ئىسىملىك بىر ئۇغلى
ۋە ئۇنىڭدىنمۇ گۈزەل بولغان پەررۇ خناناز
ئىسىملىك بىر قىزى بار ئىكەن . پەررۇ خىرۇز
قەھرىمان ، زامان نادىرلىرىدىن بولغىنىدەك ،
سېڭلىسى پەررۇ خنانازمۇ لاتاپەتنە
ھەم ھۆسىن - جامالىدا دەۋرائغا بىر ئايەت
ئىكەن .

دەرۋەقە پەررۇ خنانازنىڭ ھۆسىن -
جامالىنىڭ داڭقى كەشمەر مەملىكتى ئىنچىدە
تەرىپلىنىپلا قالماي يەندە باشقا مەملىكتەلەر -
گىمۇ تارىلىپىنۇ . پەررۇ خنانازنىڭ ھۆسىن -
جامالى ھەممىلا جايىدا سۆزلىنىدىغان ئاسا -
سىي سۆز تېمىسىخا ئايلىنىپىتۇ . خۇددى بىر
ئەرەب شائىرنىڭ بۇ ھەقتە :

« پالاننىڭ گۈزەللىكى ھەقىنەدە
سۆزلىگە ئىلىرىنى ئاڭلاب ، قۇلاقلىرىم
شادىلىقتنى ئۇسىسۇلغا چۈشتى . چۈنكى ،
بەزى ۋاقتىنا قۇلاق كۆزدىن ئاۋۇرارق ئاشقى
بولىدۇ » دېگىنىدەك ، شەرق يادشاھلىرى ۋە
شاھزادىلىرى پەررۇ خنانازنى كۆرمەي تۇرۇپلا
ئاشق بويتۇ . ئۇلار كۆپ ھەدىيەلەر بىلەن

قىزنىڭ ئاتىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ پەررۇ خ
نانازنى خانىشلىققا سورىتىپتۇ .
پەررۇ خناناز بىر كېچىسى چۈش

كۆڭلى ئارام تېپىپ، ھەرگىز مۇ ياتلىق بول
ھاسالىقنى كۆڭلەن كېيىن بۇ كۈپىتۇ. بىر قانچە
كۈنلەر ئۆتىنەندىن كېيىن، ھەرقايىسى پادىش
شاھلىقلاردىن كەلگەن ئەلچىلەر ئارقا -
ئارقىدىن قايتۇرۇلۇشقا باشلاپتۇ. ئەلچىلەر
يەنە شاھ ھۆزۈرىغا كېتىپ:

- بىزنىڭ پادىشاھىمىز يەر
يۈزىدىكى قانداقلا پادىشاھنىڭ قىزىسى سو-
رسا رەت قىلىنىمادىغان دەرىجىدىكى دۆلەت
ئىگىسى. ئۇ ھۆسн - جامالدا ۋە ئەقلى -
پاراسەتتە كامالەتكە يەتكەن. قىزىسى ياتلىق
قىلىشقا ئائىنىڭ رازىلىقى كۇپايە. ھەرقانداق
پەرزەنت ئانا - ئانغا بويىسۇنۇشى لازىم، -
دېگەندەك نۇرغۇن ياخشى سۆزلەرنى
سوّلەپتۇ. ئەمما تۇرانىبەك:

- مەن تەڭرى نامى بىلەن قەسەم
قىلىدىم. قىزىمنىڭمۇ ھازىرچە ياتلىق بولۇش
خىيالى يوق ئىكەن، - دەپ جاۋاب بېرىپ
تۇ. ئەلچىلەر بۇ جاۋابىتنى كېيىن نېمە
قىلىشلىرىنى بىلەلمەي باشلىرى ساڭىلاپ،
بۇ ئىشنى قاملاشتۇرالىغانلىقلرىدىن
قايدۇرۇپتۇ. ئاخىرى قايتىپ كېتىشكە مەج-
بۇر بويىتۇ.

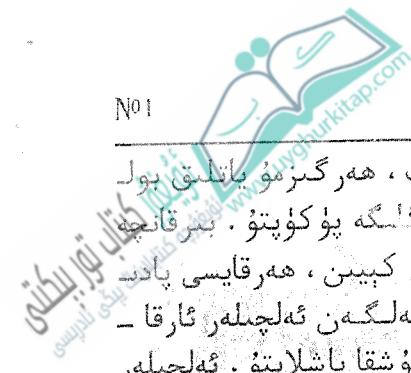
شاھ تۇرانىبەگ ئەلچىلەرنىڭ بۇنداق
ئۇمىدىسىز چقىپ كېتىشلىرىدىن ۋە بەزى
ئەلچىلەرنىڭ قاتتىق رەنجىشلىرىدىن بىر ئاز
دەككە - دۇككىگە چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ ئۇلار-
نىڭ ئۆچ ئېلىش ئۇچۇن لەشكەر تارتىپ
كېلىشلىرىدىن خەۋىپكە چۈشۈپتۇ. شاھ
ئۇزاق ئويلىنىپتۇ. ئۇ قىزىغا ئىختىيارنى
بېرىسپ قەسەم قىلغانلىقىدىن قاتتىق ئۆكۈ-
نىپتۇ. ئۇ قىزىنىڭ ئىنىكتائىسىنى
چاقىرىپتۇ. ئىنىكتائان كەلگەندىن كېيىن
پەررۇخنازاننىڭ ھېچكىمگە ئەرگە چىقماسقا
قارار قىلغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى سوراپ:

كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بىر كېيىك تېكىسى
تۇزاققا چۈشۈپ قاپتۇ. چىشى كېيىك بۇ
ھالنى كۆرۈپ دەرھال تېكە كېيىكىنى تۇزاق-
تسىن قۇتۇلدۇرۇپتۇ، لېكىن ئۆزى تۇزاققا
چۈشۈپ قاپتۇ. تېكە كېيىك چىشى كېيىك
نىڭ تۇزاققا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ
پەرۋا قىلىمای، شۇ ھالدا تاشلىغىنچە كېتىپ
قاپتۇ.

بۇ چۈش پەررۇخنازانغا بەك يامان
تەسىر قىلغانلىقتىن، ئۇنىڭدا دۇنيادىكى
بارچە ئەركەك زاتىغا نېپەرت پەيدا بويىتۇ. ئۇ
ئۆزىنىڭ چۈشىگە ئۆزى تەبىر بېرىپ:
«چوقۇم تەڭرى ماڭا بۇ چۈشنى كۆرگۈ-
زۈپ، ئەرگە تەگەسلىككە بېشارەت بەردى.
چۈنكى ئەركەك تائىپسى ۋاياسىز.
خوتۇنلارنىڭ يۇمىشاق كۆڭلى بىلەن قىلغان
شەپقىتى بازار ئىرىگە ئەرلەر شەپقەتسىزلىك
بىلەن جاۋاب قىلىدۇ دەپ، ئەركەك كېيىك
نىڭ چىشى كېيىكىنى تۇزاقتىكى ھالدا
تاشلاپ كەتكەنلىكىنى كۆرسىتىپ مېنى ئا-
گاھلاندۇردى» دېگەنلەرنى
جەزىمەلەشتۈرۈپتۇ. ئۇ يەنە «مېنى خەۋەر-
لىنىدۇرمەيلا كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ
بىرەرسىگە ماقول بولۇپ قويىمىسۇن» دەپ
ئويلاپ ئاتىسىنىڭ ھۆزۈرىغا بېرىپ:

- ئەي ئاتا! مېنىڭ رازىلىقىمىسىز
ھېچكىمگە ماقول بولۇپ قويىماڭ، - دەپ
غايىيەت تۆۋەنچىلىك بىلەن ئۆتۈنۈپتۇ. بۇ
گەپتىن پادىشاھنىڭ كۆڭلى يۇمىشاتپ:

- بولىدۇ قىزىم. شەرقىزنى ئۇ.
رۇنداشقا قەسەم قىلاي. ھەرقانداق ئۇلۇغ
پادىشاھنىڭ ۋارسى بولغان شاھزادىلەردىن
بىرەرسى كەلسىمۇ، سىزنىڭ ماقوللۇقىزىنى
ئالماي تۇرۇپ جاۋاب بەرمەيمەن، - دەپتۇ.
بۇ ۋەدىگە ئېرىشكەن يەررۇخنازاننىڭ

كېنىزە كله دايىم دېگۈدەك پەر رۇ خنانىڭ ئەن بولىدىكەن . بولۇپىمۇ ئىنىكىئانى پەر رۇ خنانىغا ھېكايە سۆزلىگەن چاغدا كېنىزە كله بىرىمۇ قالماي يىغىلىدىكەن . پەر رۇ خنانىڭ ھېكايە ئاڭلاشقا ئانچە خۇشى يوق بولسىمۇ ، كېنىزە كله رىنىڭ تەللىپى زەت قىلىدىكەن . ئىنىكىئانىنىڭ مەقسىتىمۇ پەر رۇ خنانىغا ھېكايە سۆزلەش بولغانلىقى دىن ، بارلىق ئەقىل - پاراستىنى ئىشقا سېلىپ تەسirلىك ھېكايىلارنى سۆزلەپتۇ .

ئەنە شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئەنىكىئانى كېنىزە كله رىنىڭ تەللىپى بىلەن «قۇلۇپ بىلەن دىلارا» ھېكايىسىنى سۆز لەشكە باشلاپتۇ :

شام شەرىپىتە ئابىدۇللا ئىسىمىلىك ناھايىتى باي بىر سودىگەر ئۆتكەنىكەن . ئۇ چاغلاردا شامدىلا ئەمەنسى يەلكى ئەتراپىتىكى شەھرلەردىمۇ ئۇنىڭدىن باي كىشى يوق ئىكەن . ئۇ شام شەھىرىدىلا سودا قىلىپ قالماستىن يەنە سەپەر مۇشەققەتللىرىنى چې كىپ ، چەت يۇر تىلاردىمۇ سودا قىلىدىكەن . ئۇنىڭ شۇنچە مال - مۇلكى بولغۇنى بىلەن جان وە جاھان سەھەرسى بولغان بالا لەزىتىدىن مەھرۇم ئىكەن . شۇڭا بۇ جە هەتتە كۆڭلىدىن ھامان قايغۇ - ھەسرەت كەتمەيدىكەن . ئۇ : « بەلكىم ئاخىرقى ئۆمىرۇمدا تەڭرى - تائىلا بىر بالا نېسىپ قىلسا ئەجەب ئەمەنسى » دەپ ئويلاپ ، ئىشىكىنى كەمبەغەل مۇساپىر لارغا كەڭ ئېچىپتۇ ، ئۇلارنى تاماقلاندۇرۇپ ھەم سەدىقىلەر بېرىپتۇ . مەسچىت - مەدرىسلەرنى وە كەمبەغەل - ئاجىزلار ئۇچۇن تۇر الغۇلارنى سالدۇرۇپتۇ ، ئۇ كېچە - كۈندۈز تەڭرىدىن بالا تىلەپتۇ . كۈنلەر ئۆتۈپتۇ ، ئايلار ئۇ .

- بۇ تەتۈرلۈكىنى ئۇنىڭغا سەن ئۆگەتىڭمۇ ؟ - دەپتۇ . ئىنىكىئانى :

- شاھىم ! بۇ ئىشنىڭ مەن بىلەن ھېچىبر مۇناسىۋىتى يوق . قىزىگىزنىڭ ئەر زاتىغا بولغان نەپرىتىگە كۆرگەن چۈشى سەۋەب بولغان ، - دەپ قىزىنىڭ كۆرگەن چۈشىنى بىرمۇ - بىر سۆزلەپ بېرىپتۇ . شاھ بۇ ئىشتنى ئەجەبلىنىپ نېمە قىلارنى بىل مەستىن :

- بۇ ئىشقا قانداق تەدبىر قوللىنىش كېرىڭ ؟ - دەپ سوراپتۇ .

- ھۈرمەتلىك شاھىم ! - دەپتۇ ئىنىكىئانى ، - ئەگەر بۇ ئىشنىڭ چارىسىنى مەن دېدىكىڭىز گە بۇيرىسىگىز ، قىزىگىزنى سىيىتىدىن ياندۇرۇپ ، ياتلىق بولۇشقا كۆن دۇر سەم ئەجەب ئەمەنسى . ئۇ چاغدا مەن شاھىمىنىڭ بەرگەن نان - تۇز ھەققىنىڭ يۈزدىن بىرىسىنى قايىتۇرغان بولارمەن . شاھىمىنىڭ بۇ خاپىلىقىنى قۇتۇلۇشغا سەۋەب بولسام بۇ مەن ئۇچۇن زور بەخت .

شاھ يەنە :

- بۇنداق چوڭ ئىشنى قانداق ئورۇندىيالار سەن ؟ - دەپ سوراپتۇ .

- ئەي شاھىم ! مەن قىسىلىردىن تۈگىمەس ھېكايىلارنى بىلىمەن . بۇ ھېكايىلارنى سۆزلەپ پەر رۇ خنانىنى ئويىدە تارمەن وە ئۇنىڭ ئەرلەر توغرىسىدىكى كۆزقارىشى يوق تارمەن . بىر قىسم ئەر لەرنىڭ ئەھدىسىدە چىڭ تۈرىدىغانلىقى ھەققىدە سۆزلەپ ، ئۇنىڭ ئەرلەرگە بولغان مۇھەببىتىنى قوزغىتارمەن ، - دەپتۇ ئىنىكىئانى .

پەر رۇ خنانىڭ قېشىدا قىرقىق كېنىزەك بار ئىكەن . ئۇلارنىڭ ھەرقايىسىنىڭ ئۆزىگە خاس خىزمەتچىلىرى بار ئىكەن .

دۇنياغا كۆز ئېچىپتۇ . ئابدۇللا سودىگەر ئا -
خىرقى ئۆمرىدە بىر ئوغلى بولغانلىقىدىن
ناھايىتى سۆيىنۈپتۇ . ئۇ تەڭرىگە ھەمدۇ -
سانالار ئوقۇپ شۇكىرىلەر ئېيتىپتۇ .
كەمبەغەل ۋە ئاجىزلارغا سەدىقلەر بېرىپتۇ .
پۇتكۈل ئەل - جامائەتنى چاقرىپ ، چوڭ
توي ئۆتكۈزۈپتۇ . كىشىلەر ئۇ كۈنى غەم -
قايدۇلۇرىنى ئۇنتۇپ خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ .
ئابدۇللا دانىشىمەنلەرنىڭ مەسلمەھەتى بىلەن
ئوغلىغا « قۇلۇپ » دەپ ئات قويۇپتۇ .

قۇلۇپ كۈندىن - كۈنگە چوڭ بۇ -
لۇپ بىلىم ئېلىش يېشىغا يېتىپتۇ . ئابدۇللا
تۈرلۈك پەن ئۇستازلىرىنى يېغىپ ۋۇغلۇنى
ئۇلاردىن تەlim ئېلىش ئۈچۈن ، ئۇستازلارغا
تاپشۇرۇپتۇ . قۇلۇپ بە كەمۇ زېرەك بولغاچقا
تۈرلۈك ئىلىملاർدىن : ئەرەب تىلى ،
ئەقائىدە ، فىققە ، تەفسىر ۋە ھەدىسىلەرنى
ئۆگىنىپ كامالەتكە يەتكەندىن كېيىن يەنە
ئەدەبىيات ، رىيازەت (ماتېماتىكا) ، تىبا -
بەتىچىلىك ھېكمىتى ، ئىلمىي نۇجۇم ۋە
فەلە كىيات ئىلىملىرىنى ئۆگىنىپتۇ . ئۇ يەنە
يات ئەل تىلىلىرىدىن پەرەڭ قاتارلىق
ئەللەرنىڭ تىلىنى ئۆگىنىپتۇ . ئاندىن بارچە
قەۋەملەرنىڭ تارىخىنى ئۆگىنىپتۇ . شۇنىڭ
بىلەن « زامان ئالىمى » دېگەن ئاتاققا ئېرىد
شىپتۇ . ئۇ بارلىق ئىلىملىرنى ئۆگىنىپ
بولغۇچە ئۇن سەكىز ياشقا تولۇپتۇ . ئۇ
يەنە ئۇقىيا ئېتىش ، قىلىچۋازلىق ، نەيزە
ئېتىش ، قالقان تۇتۇش ۋە زامانغا لايق ئۇ -
رۇش قوراللىرىنى ئىشلىتىش يو للرىنى
ئۆگىنىپ ، ھەم قەللەمە ، ھەم ئەللەمە تەڭ
كامالەتكە يېتىپتۇ .

ئاب ئا ئەرەغلىنىڭ بۇنداق كامالەت
تىكىسى بولغانلىقىدىن پەخىرىنىپ ، خۇ -
شاللىقىدىن بېشى كۆكە يېتىپتۇ . ئۇ

تۈپتۇ ... ، ئابدۇللانىڭمۇ يېشى بىر يەركە
بېرىپ بالىدىن ئۇمىدى ئۆزۈلۈپتۇ .

كۈنلەردىن بىر كۈنى ئابدۇللانىڭ
ئۆيىگە ياشانغان بىر مويسىپت ئادەم كەپتۇ .
ئۇ بۇ ئادەمنى ئوبىدان مېھمان قىلىپ ،
سۇۋغىلار تەقدىم قىپتۇ . ئاندىن ئۆزىنىڭ
شۇنچە جىق مۇلکىگە ۋارسلق قىلغۇدەك
ئەۋلادىنىڭ يوقلۇقىنى ، شۇ سەۋەبدىن بالا
ئۇمىد قىلىپ ئاجىزلارغا تەڭرى يولىدا خەير
- ساخاۋەت قىلىپ پەرزەنت تىلىگەن بول -
سىمۇ ھېچبىر نەتىجىسى بولماغانلىقىدىن
زارلىنىپتۇ . ئاخىردا ئۇ :

— سىز مېنىڭ بۇ دەرىمگە بىرەر
دەرمان تاپالار سىز مۇ ، — دەپ ئۆتۈنۈپتۇ .
ئەسىلدە بۇ ئادەم ناھايىتى ئۆلۈغ بىر ھۇ كۇما
ئىكەن . ھۇ كۇما ئابدۇللاغا قاراپ :

— خەير - ساخاۋەتلىك جاناب
تەڭرىنىڭ بىر ئۆزىندۇر . ياخشى ئىشلار
بەندىلەر تەرىپىدىن تەڭرى رازىلىقى ئۈچۈن
قىلىنخىنىدۇر . بۇنىڭ چارىسى شۇكى ، غا -
يەت چىرايىلىق ، خۇش خۇي ، خۇش قىلىق
بىر كېنیزەك ئەپكىلىپ ، قىرىق كۈنگىچە
ئۇنىڭغا يېقىنلاشمىغان . شۇ قىرىق كۇن
مۇددەتتە زېھىنگىنى باشقۇ ئىشقا سەرپ قىل -
ماي ، بارچە ئىشلىرىڭىنى تاشلاپ سايىاهەت
قىلغىن . بۇ مۇددەتتە ئۇۋ گۆشىنى ئاساسلىق
ئۆزۈق قىل . قىرىق كۇن مۇددەت تولغاندا
ئالغان كېنیزىكىڭە يېقىنلىق قىلسالىڭ
ئۇمىدىكىچە بىر بالاڭ بولۇر ، — دەپتۇ .

ئابدۇللا ھۇ كۇمانىڭ ئېيىقىنىدەك
بە كەمۇ گۈزەل ، خۇش خۇي بىر كېنیزەك
سېتىۋاپتۇ . ئۇ ھۇ كۇما ئېتىقلان شەرتلەرنى
تولۇق ئورۇنداب ، كېنیزەك كە يېقىنلىق
قىپتۇ . كېنیزەك ئۇنىڭدىن ھامىلىدار بويتۇ .
ئاي - كۈنى تولغاندا بىر ئوغۇل پەرزەنت

تايالماي تەمتىرەپ قاپتۇ . قانداق قىلسۇن ؟ ئاخىرى بۇزۇن يېقىن ئۆتكەن دوستلىرىنى ئىزدەپ ياردەم سوراشقا نىيەت قىپتۇ . ئۇ دوستلىرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ :

— ئەي مېنىڭ قەدىرىلىك دوستلىرىم، ھازىر مەن شۇنچىلىك كۆپ بايلىقتىن ئاييرلىپ غېرىپ - گاداي بولۇپ، ئاچ - يالىڭاچلىققا دۇچار بولدۇم . سىزلەر مېنىڭ ئاۋۇالقى ئەھۋالىمنى بىلىسىزلەر . شۇڭا سىزلەرگە ئىشىنىپ كەلدىم . مېنىڭ ھالىمغا يېتىپ، پەقرلىك ۋە موھاتاجلىقتىن قۇتقۇزۇپ قالارمىكىن دېگەن ئۈمىدىتىمەن . « دوست دېگەن باشقاقا كۈن چۈشكەندە ئەسقاتىدۇ » دېگەن گەپ بار . مېنىڭ بۇ ھالىمنى كۆرۈپ سىزلەرنىڭ قەلبىڭىزلا ردا شەپقەت ۋە ئىنسانىپەر وەرلىك سۆزلەرنى دېگەندەك كۆپلىگەن تەسىرىلىك سۆزلەرنى سۆزلىگەن بولسىمۇ، ئۇلار ئاڭلىمىغاندەك بولۇۋېلىپ ھېچىر ئىلتىپات ئەتمەي ، يۈز ئۆرۈپ كېتىپتۇ . بەزىلىرى ئۇنىڭ ھالىغا قايغۇرغاندەك قىلىپ :

— ئاللا ياردەم قىلسۇن ! — دەپ تەسەللى بەرگەندىن باشقاقا ھېپقانداق ياردەم قۇلىنى سۇنماپتۇ . بەلكى :

— ئالدىراش ئىشىم بار ئىدى ، — دەپ غىپىيده تىكىۋېتىپتۇ .

قۇلۇپنىڭ بۇلاردىن ئۇمىدى ئوزۇلۇپتۇ . بۇلارنىڭ دوستلىقى ئۇنىڭ پۇل - مېلى ئۇچۇن ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىپتۇ . ئۇ بىر ياقتىن ئۆزىنىڭ بۇلار ئۇ - چۈن سەرپ قىلغان مال - دۇنياسىغا ئېچىنسا، يەنە بىر تەرمەتىن بۇلارنىڭ بەك سوغۇق مۇئامىلىسى يۈرۈككە ئوق قادالغاندەك تەسىر قىپتۇ . ئۇ بۇ ھالغا چىددى يالماي ئۆز شەھىرى شامىنى تاشلاپ باشقاقا بىر

ئوغلىنى بە كەمۇ ياخشى كۆرگەنلىكىدىن ئۇ - نىڭىدىن بىر سائە تمۇ ئاييرلىپ چىدالمايدىكەن . ئابدۇللا بەك قېرىپ كەت كە چىكە، ياستۇق تارتىپ يېتىپ قاپتۇ . ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرلىشىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ ئوغلىنى يېننغا چاقرىپ ۋە سىيەت قىپتۇ . ئۇ سۆزىنى توچەتكەن ھامان جان قۇشى تەن قەپىزىدىن ئۇچۇپ كېتىپتۇ .

قۇلۇپ ئاتسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن بىر مەزگىل قايغۇ - ھەسرەت چېكىپ ئازابلىنىپتۇ . يەنە بىر ياقتىن ئۇنى ئۆزىگە قالغان ھېسابسىز مىراس خۇشالمۇ قىپتۇ . ئۇزۇن ئۆتىمەيلا ئۇ ئاتسىنىڭ جان ئۇزۇش ئالدىدا قىلغان ۋە سىيەتلىرىنى ئېسىدىن چىقىرىپتۇ . ئۇ ئۆزىگە بىر ھەشىمەتلىك ساراي سالدۇرۇپ، كۆپلىگەن گۈزەل دېدە كەلەرنى سېتىپ ئاپتۇ . سارايغا تۈرلۈك ساز ۋە بارلىق لازىمەتلىكىلەرنى تەبىyar قىلىپ، كېچە كۈندۈز ئېيش - ئىشەت بىلەن ۋاقت ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ . ئۇزۇن ئۆتىمەي ئۇنىڭ مال - دۇنياسى توگەشكە باشلاپتۇ . قۇلۇپنىڭ مال دۇنياسى توگىگەنسېرى كىشىلەرنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈپ قىلىشقا باشلاپتۇ . بايلىقى توگىگەندىن كېيىن ساراي ھەم دېدە كلىرىنى ئارقا - ئارقىدىن سېتىپتۇ . ئۇ بارلىق يۈللەرنى دوستلىرى بىلەن بۇزۇپ - چېچىپ خەجلەپ توگە تىپتۇ . ئاخىرى ئۇ بىر تەڭگە پۈلغىمۇ ھاجەتمەن بولۇپ، خەلق ئارسىدا خارلىققا قاپتۇ . قولىدا پۇلى بار ۋاقتىدا دوست بولغانلار ۋە ئۇنىڭ سەۋەبىدىن پۈلغا، يەر - جايغا ئىگە بولۇپ باي بولغانلار، ئەمدىكى كۈنگە كەلگەندە ئۇنىڭدىن قاچىدىغان بو- لۇپ قاپتۇ .

قۇلۇپ بىر تەڭگىسىز قىلىپ چارە

قۇلۇپنىڭ باتۇرلۇقى ۋە جەڭ
ماھارىتىنىڭ ئۇستۇنلۇكى سەۋەپىدىن
دۇشمن يېگىلىپ، ئىتائەتكە كەلتۈرۈلۈپتى،
خانىنىڭ مەملىكتىدىكى باش
تارتقۇچىلارنىڭ بارلىقى بويىسۇندۇرۇلۇپتۇ.
بۇ جەڭلەر دە قۇلۇپنىڭ شۆھەرتى يۇقىرى
كۆتۈرۈلۈپ، خالايىقىنىڭ ماختىشىغا سازاڭىز
بۇپتۇ. خانزادە مىرزا نادىر قۇلۇپنى ئۆزىنىڭ
ئەڭ يېقىن ئادىسى قىلىپ تەينىلەپتۇ.
خانزادە قۇلۇپنىڭ قورال ئىشلىتىشكە ماھىر
باتۇرلۇقىنىلا بىلىپ، كۆپلەگەن ئىلىملارىدىن
خەۋەردار ئالىم ئىكەنلىكىنى بىلەگەن ئە
كەن. قۇلۇپنىڭ ئالىملىقىنى بىلەگەن دىن
كېيىن مىرزا نادىر بە كەم خۇش بۇپتۇ ۋە
ئۇنى ئاۋۇالقىدىسىمۇ بەك ئەتىۋار لايىغان
بۇپتۇ.

ئۇزۇن ئۆتىمەي قوبۇلخانىنىڭ ئۆمرى
ئاخىرسخا يېتىپ ئۇ دۇنياغا سەيەر قىپتۇ.
مىرزا نادىر خانلىق تەختىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن
قۇلۇپنى ئۆزىنىڭ باش ۋەزىرى قىلىپ تە
يېنلىپتۇ.

قۇلۇپ بۇنداق يۇقىرى ئورۇنغا
چىققاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ۋە
هارىز قى ئەھۋاللىرىنى ئوپلاپتۇ. ئۇ : « بۇ
دۇنىيادا ھېچقانداق بىر ئىش مەڭگۈلۈك ئە-
مەسکەن. بىر ياخشىلىق، بىر يامانلىق
ھامان ئالىمىشىپ تۇرىدىكەن ... بۇ دۇنياغا
ئىككى قېتىم كەلمەيمەن. بۇرۇسەت بارىدا
ئوينىپ - كۈلەي » دەپ نىيەت قىپتۇ.
بىر كۈنى ئۇ « كەيىپ - ساپا قىلى-
دىغان جاي ئۇچرىمىساسمۇ » دەپ خان
سارىيىدىن چىقىپ كېتىۋېتىپ بىر باغچى-
نىڭ يېنىدا بىر قېرى مومايىنى ئۇچرىتىپتۇ.
ئۇ مومايى كەينىگە بىر - بىرسىدىن گۈزەل

يۇرتقا كەتمە كىچى بۇپتۇ.
بىر كۈنى قۇلۇپ شامدىن
تۈركىستان تەرەپكە كەتمە كىنى قارار قىلىپ،
 يولغا چىقىپتۇ. ئۇ ئۇزۇن مۇساپىلەرنى بى-
سىپ، ئاخىرى قارا قۇرۇم دېگەن جايغا
يېتىپتۇ.

ئۇ چاغلاردا بۇ ۋىلايەتتە قوبۇلخان
ئىسىملىك بىر كىشى خانلىق قىلىۋاتقان
ئىكەن. قۇلۇپ كارۋان سارىيىدىن بىر
ئۆيىنى ئىجارتىپ، يېنىدا بار يۈلخا بىر
قۇر يېڭى كىيم سېتىۋېلىپ، ئۇستىپىشىنى
يېگىلاپتۇ. ئۇ ھەر كۈنى كوچىلارنى،
بازارلارنى ۋە باغچىلارنى ئايلىنىپ سەيەلە
قىلىپ كەچ بولغاندا ئىجارتىكە ئالغان ئۆيگە
قايىتىدىكەن.

كۈنلەردىن بىر كۈنى قوبۇلخانىنىڭ
قول ئاستىدىكى ئىككى يۇرتقانلىك خانلىرى
قوبۇلخاندىن باش تارتىپ، ئۇنىڭغا بويىسۇن
ماي قارشىلىق قىلغاققا، قوبۇلخان ئۇلارنى
باستۇرۇش ئۇچۇن ئۇرۇش ئېلان قىپتۇ.
قۇلۇپ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ
قورال - ياراق ئىشلىتىشكە ماھىرلىقىنى
كۆزدە تۇتۇپ بۇ ۋەقەنى تاماھەن ئۆزىگە
كەلگەن پۇر سەت دەپ بىلىپتۇ. ئۇ خانغا
ئۆزىنىڭ مەقسىتىنى ئىزھار قىلىپ نامە
يېزىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئەسکەر بىي خىزمەتكە
كىرىشىنى ئۆتۈنۈپتۇ. خان قۇلۇپنى
خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىپتۇ. قۇلۇپ زور
قوشۇن بىلەن باش تارتقان خانلارغا قارشى
جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. قۇلۇپ جەڭدىكى ئېلى-
شىشا ئۆزىنىڭ باتۇرلۇقى ھەم جەڭگە
ئۇستىلىقىنى نامايان قىلىپ، ئەسکەر لەر ۋە
ئەسکەر باشلىقلەرنىڭ، بولۇپمۇ - سەردار
خانزادە مىرزا نادىرنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە
مۇيە سىسەر بۇپتۇ.

ئەگەشتۈرۈپ كېتىپ قاپتۇ . قۇلۇپ مومايىنى ساقلاپ شۇ جايدا قاپتۇ . ئۇنىڭغا بىر سائەت ۋاقت بىر يىلدەك تۈيۈلۈپ ، ئەقلى - هوشى بېشىدىن كېتىپ ، كۆزلىرى موماي كەتكەن يولغا تىكىلىپتۇ . ئۇ شۇنداق ئىنتىزار بولۇپ ، مومايىنىڭ قايتىپ كېلىشىدىن ئۇمىدى ئۈزۈلەي دېگەن چاغدا ، موماي قولىغا بوغ جۇما تۇتقان بىر كېنىزەك بىلەن يېتىپ كەپتۇ . ئۇ :

- ئوغلۇم ، بىز نومۇسلىق ۋە مۆتب بەر جەمەتنىن بولىمىز . بىزنىڭ خانىمىز گە يات ئەرلەر كىرەلمەيدۇ . شۇڭا سىزنى خو- تۇنلاردەك يىاساپ ئېلىپ كىرىمەن . رازى بولارسىزمۇ ؟ - دەپ سوراپتۇ . قۇلۇپ : - موما ، بۇ سۆزلەرنى مەن قۇل- كىزدىن سوراشنىڭ هاجىتى يوق . ئەگەر بۇيرۇيدىغان ئىشلىرىنىز بولسا بۇيرۇڭ ، - دەپتۇ . ئۇ مەسچىت يېنىدىكى بىر دالدا جايدا ئۇستىدىكى ئەرنىچە كېيمىنى سېلىۋېتىپ ، بوغجۇمىدىكى ئاياللارنىڭ كېيمىنى كە يېپتۇ .

موماي قۇلۇپنى ئەگەشتۈرۈپ ئاجايىپ ھەشىمەتلەك چوڭ بىر هوپلىغا يېتىپ بېرىپتۇ . قۇلۇپ دەرۋازىدىن كىرىپ قارىسا ، هوپلىنىڭ ئىچى بۇڭ - باراقسان بولۇپ ، ھەممە يەرگە مەرمەر تاشلار ياتقۇزۇلغانىكەن . ئۇلار باغۇ - بوسنانلارنى تاماشا قىلغاچ مېڭىپ ھەيۋەتلەك بىر سارايغا كىرىپتۇ . سارايىنىڭ ئىچىنە مەرمەردىن ياسالغان بىر كۆل بولۇپ ، ئۇنىڭغا لەقمۇ - لىق سۇ توشقاۋۇلغان ئىكەن . سۇدا خىلمۇ خىل رەڭدار بېلىقلار ئوبىناقلاب ئۇزۇپ يۈرۈسە ، كۆلنلىڭ ئەتراپىدا ھەر تۈرلۈك سۇ قۇشلىرى يۈرگىدەك . بۇنى كۆرگەن ھەر- قانداق كىشى ھەيران بولۇپ خۇددى ئۆزىنى

بولغان بەش كېنىزە كىنى ئەگەشتۈرۈپ ئالغان ئىكەن . قۇلۇپ مومايىنىڭ يېنىغا بېرپ :

- ئەي موما ! بۇ كېنىزە كله رنى نە گە ئاپىرسىز ؟ ئەگەردە ساتسىڭىز ماڭا بىر كېنىزەك كېرىگەن ئىدى ، - دەپتۇ .

- سېتىلىدۇ - دەپ جاۋاب بېرپتۇ .

- مۇشۇ كېنىزە كىنى ماڭا سېتىپ بېرىڭىڭى ، - دەپتۇ قۇلۇپ كېنىزە كله رنىڭ ئىچىدىكى چىرايلىق بىر كېنىزە كىنى كۆرسىتىپ . موماي ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ :

- قارىغاندا سىز ئۇلۇغ كىشىدەك تۇرسىز ، بۇ بولسا تۆۋەن دەرىجىلىك كېنىزەك . بەلكىم بىرەر ئەدەبىزلىك قىلىپ ، ئىززەت - ھۇرمەتنى جايىغا يەتكۈزەلمەس . شۇڭا بۇ كېنىزە كىنى گەرچە سىز ئالماقچى بولسىڭىزما . مەن لا يىق كۆرمەيمەن . مەن سىزنىڭ ئۆيىمىز گە قەدەم تەشىرىپ قىلىشىڭىزنى ئۆتۈنیمەن . ئۆيىدە كېنىزە كلىرىم بار . ئۇلار مىسىلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە گۈزەل ھەم ئىلىم - پەندە كاما- لەتكە يەتكەن ، تەربىيە كۆرگەن ، ئىززەت -

ھۇرمەتنى جايىغا يەتكۈزەلەيدىغان كېنىزە كله دىندۇر . شۇلارنىڭ ئارىسىدىن بىرەر سىنى تاللىقلىك ، - دەپتۇ . قۇلۇپ :

- بەڭ ياخشى ، قېنى يۈرۈڭ بىللە بارايلى ، - دەپ ، موماي ۋە ئۇنىڭ كېنى زەكلىرى بىلەن مومايىنىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ . ئۇلار بىر مەسچىتىنىڭ ئالدىغا يېتىپ بارغاندا موماي قۇلۇپقا :

- ئوغلۇم ، سىز بۇ يەر دە مېنى كۆتۈپ تۇرۇڭ . ھازىرلا قايتىپ كېلىمەن ، - دەپتۇ - دە ، كېنىزە كلىرىنى

تولۇن ئايدەك ئىكەن . قۇلۇپ بۇ قىزنى كۆرۈپ قىمىرى قىلىشقا ماجالىي قالماي هوشىز بولۇپ يەرگە يېقلىپىتۇ ، كېنىزەك لەر قۇلۇپنىڭ بۇ حالىنى كۆرۈپ يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ ئۇنىڭ قول - پۇتلەرنى ئۇۋۇلاپ ، يۈزلىرىگە مۇزدەك سۇ سېپىپ هوشىغا كەلتۈرۈپىتۇ . قۇلۇپ هوشىغا كەلگەندىن كېيىن ھېلىقى ساھىبجمال :

— خۇش كەلدىكىز بىچارە يېگىت ! ئۆز ئەركى بىلەن ئەركىن دۇنيادا ئۇچۇپ يۈرۈگەن قوش كەبى ئىدىكىز . غەمسىز دۇنيادا ئازاد يۈرۈۋەرمەي ئۆز ئايىقىكىز بىلەن كېلىپ تۇزاققا چوشتىكىز ، — دەپتۇ .

قۇلۇپ قىزنىڭ ئاياغ ئىزىنى سۆيۈپ ھۈرمەت بىلدۈرۈپىتۇ . كېنىزەكلىر دەرھال قۇلۇپنى نەپس بىر ئۇرۇندۇققا ئۇلتۇرغۇ زۇپتۇ وە ئالتۇن پىيالىدا شەربەت كەلتۈرۈپىتۇ . ھېلىقى گۈزەل قىز شەربەتنى ئازراق ئىچىپىتۇ . قالغىنى قۇلۇپقا سۇنۇپ ئۇنىڭ يېنىغا ئۇلتۇرغۇپىتۇ . قۇلۇپ شەربەتنى ئىچىپ بولۇپ پىيالىنى قىزغا سۇنۇپىتۇ . ئۇ قىزنىڭ گۈزەللىكى وە رىكىتىنى رەت قېپتۇ . ئۇ بۇ قىزنىڭ گۈزەل جامالىغا يۇتونلەي مەپتۇن بويپتۇ . قۇلۇپ تۇرۇپ قاپتۇ .

— ئەي يىنگىت ! ئەجەب جىمپ كەتتىزىغۇ ؟ سىز گە قايسى ئىش پىسىنىت بولىمىدى ؟ ياكى بىزنى ياراتماۋاتامسىز ؟ — دەپ سوراپتۇ گۈزەل قىز .

— سىزنىڭ ھۆسн - جامالىڭىز مېنى يۇتونلەي هوشىز قىلىپ ، زېھىمنى ئالدى . سىزدەك ھۆر كەبىي ياك وە گۈزەل زات بىلەن ئۇچرىشىش شەرىپىگە نائىل بول خانلىقىمغا يۈز مىڭلارچە شۈكۈر ئېيتىشتن باشقا مېنىڭ يەنە نېمە سۆزۈم بولسۇن ، —

جەننەت باغلېرىغا كىرسىپ قالغاندەك ھېس قىلغۇدەك ئىكەن .

قۇلۇپ گەرچە كۆپ ئىش كۆرگەن بولسىمۇ ، بۇ كۆرۈنۈشكە قاراپ ھېiran قاپتۇ . ئۇ توت تەرەپتىكى ئا جايىپ - غارا . يىپ نەرسىلەرگە قاراپ تۇرغىنىدا بىر ئىشىكتىن غايىت گۈزەل ، ئەمدىلا بالاغەتكە يەتكەن بىر قىز چىقىپتۇ . ئۇ قۇلۇپنىڭ يېنىغا كېلىپ ، قولدىن يېنە كەلەپ يېپەك رەخت بىلەن قاپلانغان ئېسىل بىر ئۇرۇندۇققا ئۇلتۇرغۇزۇپىتۇ وە يېپەك ياغلىق بىلەن قۇلۇپنىڭ يۈز - كۆزىنى سۈرتۈپتۇ . ئۇ مۇلايمەم لاتاپەتلىك قىياپەت بىلەن قۇلۇپقا قاراپتۇ . قۇلۇپ قىزغا قاراپ ئەقل - هوشىنى يوقاتقىلى تاسلا قاپتۇ . قۇلۇپقا بۇ قىز يېقىپ قالغاچقا ، ئۇنى قولغا چوشاۋۇش نېيتىگە كەپتۇ . شۇ ئارىدا يەنە بىر قىز كەرپ كەپتۈكى ، ئۇنىڭ گۈزەللىكى وە يۈرۈش - تۇرۇشى ئاۋۇالقى قىزدىن مىڭ ھەسىسە ئارتۇق ئىكەن . ئۇ شۇ قەدەر نازاكەت بىلەن كېلىپ قۇلۇپنىڭ قولىنى سۆيۈپتۇ وە ئۇنىڭ ئاياغلىرىنى ئالتۇن داستا يۇيۇشقا تەمىشلىپتۇ . قۇلۇپ قىزنىڭ گۈزەل جامالىغا يۇتونلەي مەپتۇن بويپتۇ . قۇلۇپ باشقا قىزلارنى تامامەن كۆڭلىدىن چىقىزىپ ، بۇ قىزنى چوقۇم ئۆزى بىلەن ئېلىپ كېتىشنى نېيەت قېپتۇ . ئۇ قىزغا ھۈرمەت بىلدۈرە كەچى بولۇپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ . ئۇ ئورنىدىن تۇرۇشىغا ئۇدۇلدىكى ئىشىكتىن يەنە ئالدىدىكى قىزدىنمۇ گۈزەل بولغان يېڭىرمە قىز كىرسىپ كەپتۇ . بۇلار - ئىڭ ئارىسىدا دەۋرانىغا ئاپەت ، ھۆر قىياپەتلىك ، پەرىشته سۆيەتلىك بىر قىز بار بولۇپ ، ئۇ گۈياكى يۇلتۇزلاڭ ئارىسىدىكى

دەپتۇر قۇلۇپ.

تىق بىر «ئاھ» تارتىپتۇ. ئۇ گۈزەل قىزغا
قاراپ :

— ئېي گۈزەل نازىنىن، مېنىڭ
بېشىدىن ئەقلىم كەتتى. سىزنىڭ
مۇھەببىتىڭىز ۋە ئىشقىڭىز مېنى مەپتۇن قد
لىۋالدى، — دەپتۇر ۋە تۆۋەنچىلىك بىلەن
قىزنىڭ قولىنى سوپىيپتۇ.

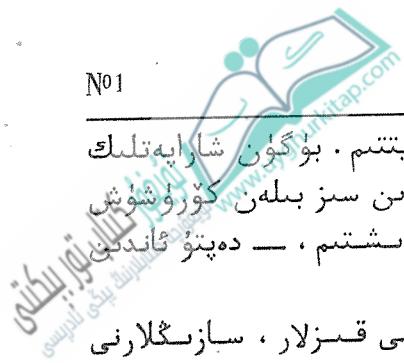
قۇلۇپنىڭ بۇنداق چەكتىن ئېشىپ
كەتكەنلىكىگە قىزنىڭ ھەددىدىن ئارتۇق
ئاچچىقى كەپتۇ.

— سىز قانچىلىك كىشى بولۇشد
ئىزدىن قەتىئىنه زەر، ئەگەر ئار ۋە ئەدەبىنى
ئۇنتۇپ ھەددىڭىزدىن ئاشسىڭىز مەن ھەر-
گىز يول قويىمايمەن. مەن بولسام شان -
شەرەپ ئىگىسى بولغان ئابرۇيلىق ئائىلىدىن
كېلىپ چىققان. ھەر جەھەتنىن نومۇس -
ئابىرىيىمنى ساقلايدىغان بىر قىزەن. ئە-
گەردە خىياللىڭىزدا ماڭا ئېرىشىش ۋە مېنى
قولغا چوشۇرۇش نىيىتى بولسا، ئۇ يۈتۈنلەي
خام - خىيالدۇر. چۈنكى ئۇ مۇمكىن بول
مايدىغان ئىشتۇر. بۇندىن كېيىن ئىككىنچى
قېتىم مېنى كۆرەلمەيسىز، — دەپتۇر قىز ۋە
بارلىق قىزلارنى ئەگەشتۈرۈپ سارايدىن
چىقىپ كېتىپتۇ.

قۇلۇپ ئۆزى يالغۇز قاپتۇ. ئۇ ئۆز-
نىڭ قىلىپ قويغان ئىشغا ئۇ كۈنلۈپ،
غەمكىن بولۇپ ئولتۇرغىنىدا ھېلىقى موماي
كىرسىپ :

— ھەي يىىگىت! مەن سىزنى
كېنىزەك ساتىمەن، دەپ بۇ جايغا ئېلىپ
كەلگەن بولساممۇ، سىز بۇ ئورۇنىڭ
كەپپىياتى ۋە ھەشىمىتىگە قاراپمۇ بۇ يەرنىڭ
قانداق جاي ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىدى-
ڭىزىمۇ؟ بۇ ئەسلىق ساقلاپ ساتىدىغان ئورۇن
ئەمەس. سىزنىڭ ئۇ نازىنىنگە بىۇنداق

— سىز بۇ يەرگە كېنىزەك
سېتىۋېلىشقا كەلگەن ئەمەسمۇ؟ ئاۋۇال
غىزىلىنىۋېلىڭ. سىزنى ياخشى كۈتۈپ
ئالالايمىز، — دەپتۇر، گۈزەل قىز. ئۇ قۇ-
لۇپنى باشقا بىر ئۆيگە باشلاپ كىرىپتۇ. بۇ
ئۆيگە دەستىخان ھازىرلanguan بولۇپ، دەس-
تىخانغا ھەر تۈرلۈك تائامىلار تىزىلغانىكەن.
قىز قۇلۇپنى تۆرگە تەكلىپ قىلىپتۇ. دەس-
تىخان يىخىلغاندىن كېيىن ئۇ جايدىن
چىقىپ ئەيش - ئىشرەت ئۇچۇن مەحسوس
راسلانغان نەپس بىر سارايغا كىرىپتۇ. ئۇ
سارايدا چىن دۆلتىنىڭ فارفۇرلىرىدىن يَا-
سالغان بىر ھەشىمەتلەك كۆل بولۇپ،
ئىچىگە لېپىمۇ - لىق سۇ توشقۇزۇلغان،
كۆلنىڭ ئەتراپىدا خىلەمۇ خىل گۈللەر
ھۆپىسىدە ئېچىلىپ تۇرغانىكەن. ساراينىڭ
تۆرگە ئەيش - ئىشرەت ئۇچۇن مەحسوس
بىر شەرە ھازىرلanguan بولۇپ، ئۇنىڭغا تۈر-
لۈك شارابلار تىزىپ قويۇلغانىكەن.
ناخشىچى، ئۇ سسۇلچى ۋە سازەندە كېنىزەك
قىزلار تىزىلىپ ئۇلارنى ساقلاپ
تۇرغانىكەن. قۇلۇپ بىلەن ھېلىقى گۈزەل
قىز كىرىشى بىلەن قىزلار ساز چېلىپ،
ناخشا ئېيتىپ، ئۇ سسۇل ئۇيناشقا باشلاپتۇ.
قۇلۇپ ئۆمۈرىدە بۇنداق سورۇنى
كۆرمىگەنلىكىدىن ھەيران بولۇپ تۇرغى-
نىدا، ھېلىقى گۈزەل قىز بىر دۇتار، بىر
كەمان (غىجهك)، بىر تەمبۇر، بىر قالۇن
ئەكەلدۈرۈپ، ھەر بىرىنى ئۆزگىچە پەدىدە
چېلىپ، ئۆز ماھارىتىنى كۆرسىتىپتۇ. ئۇ
يەنە تەڭداشىز گۈزەل ۋە نازۇل ئاۋازدا
ناخشا ئېيتىپ، قۇلۇپنىڭ ئەقىل - هوشىنى
ئاپتۇ. بىچارە قۇلۇپنىڭ بۇنىڭدىن ئارتۇق
سەۋىر - تاقھەت قىلىشقا قارارى قالماي، قات-

بیس ر کور سه م دهیتتم . بیو گون شارا په تلیک
یولو قشیم زدن سز بله ن کورا شوش
شه ر پیگه ئېر شتتم ، — ده پتو ئاندین
قىز لارغا قاراپ :

— قېنى قىزلار ، سازىڭلارنى
چېلىڭلار ! مېھمنىمىزنىڭ كۆڭلىنى ئالا يە
لمى ، — دەپتۇ . قىزلار سازلارنى چېلىپ ،
ناخشىلار كۈيەلەپ ، ئۇسسىۇل ئويناب تاكى
كۈن ئولتۇرغىچە ئويۇن — تاماشا قېپتۇ .
كەچ بولۇپ قاراڭغۇ چۈشكەندىن كېيىن
ساراي ئىچىگە شاملار يېقىلىپتۇ . كەچكى
تاماق ھاizerلىنىپتۇ . تاماقتنىن كېيىن ھەر
تەھرىپتىن سۆزلەر ئېچىلىپ ، سۆزلىشىپ
ئولتۇرۇپ سۆز ئارسىدا قىز قولۇپتىن خان
نىڭ ئاياللىرى ۋە كېنىزەك — دىدەكلىرى
ھەققىدە سوراپتۇ . قۇلۇپ ئۇنىڭغا جاۋاب
بىر بى :

— خاننیڭ بە كمۇ گۈزەل خوتۇنى
ۋە نۇرغاۇن دېدە كىلىرى بار . ئەمما ئۇلارنىڭ
ئارسىدا گۈلەندام ئىسىمىلىك ئاماراق
خوتۇنى دۇنيادا مىلىسىز دەرىجىدە گۈزەل
بولغاچقا ، خاننیڭ ئۇنىڭغا بولغان مۇھىبىتى
چەكسىز . دەرۋەقە گۈزەللەكتە گۈلەندامغا
ئۇخشاش گۈزەل دۇنيادا يوقتۇر دېيىش ھەـ
قىقەتن راست ئىدى . ئەمما سىزنى
كۆرگەندىن كېيىن ئۇنى ھەممىدىن گۈزەل
دېگىلى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم ،
دۇنيادا سىز گە تەڭ كەلگۈدەك گۈزەل يوقـ
ـ تۇر ، — دەبىتە .

گۈزەل قىز ۋە بارلىق كېنىزە كلهر بۇ سۆزدىن خۇشال بولۇشۇپتۇ . قىز ئۆزىنىڭ كىملىكىنى يايىن فىلىپ :

— مېنىڭ ئىسمىم دىلارا. ئاتام
ئۈلۈغ تۇرە زادىلاردىن بولۇپ، خانىنىڭ ئال
دىدا قەدىر — قىممىتى يۇقىرى. شۇڭا ئۇ

قاملاشمغان قىلىقنى قىلغىنگىز بولماي
قالدى . ئۇ بولسا بىر ئۇلۇغ زاتنىڭ قىزى .
ئەسلىدە سىز ئۇنى ئۇلۇغلاپ ھۇرمەتلىشىڭىز
كېرىڭ ئىدى ، — دەپتۇ .

موماينىڭ بۇ سۆزى قولۇپقا بە كمۇ
 تەسىر قىپتۇ . ئۇ ئۆزىنىڭ سەۋەرىزلىكى
 تۈپەيلى يۈز بەرگەن كۆڭۈلسىزلىكى
 ئويلاپ قايىخۇسى يەنە بىر ھەسسى ئېشىپتۇ .
 سۆيىگەن قىزىنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈشتىن
 ئومىدى ئۆزۈلۈپتۇ . يۈرەك باغرىغا ئوت
 تۇتىشىپ ، ھەسەرت چىكىپتۇ . شۇ چاغدا
 ھېلىقى گۈزەل قىز باشقاقا كىيمىلەرنى
 ئالماشتۇرۇپ ، قولۇپ كۆرمىگەن باشقاقا كېـ
 نىزە كله رنى ئەگەشتۈرۈپ كىرىپ كەپتۇ . ئۇـ
 قولۇپنى شۇ قەدەر غەمكىن حالدا كۆرۈپ ،
 كۈلۈمىسىرىگەن حالدا :

— مەن ئوپلايمەنكى ، ئۆزىگىزنىڭ
قىلغان ئىشىگىزدىن ئۆكۈنگەندەك قىلىسز .
مەن ھەم بۇ ئەيسبېتىرىنى ئىككى شەرت بىد
لەن ئەپۇ قىلىمەن . ئاۋۇال ئۆزىگىزنىڭ كىم
ئىكەنلىكىنى ئېيتىڭ ، ئىككىنچىدىن بۇندىن
كېيىن ھەر گىزمۇ ئۇنداق ئەدەبىسىزلىكىنى
قىلىما سلىققا ۋەدە قىلىڭ ! — دەستە .

قۇلۇپ بۇ قىزنى قايتا كۆرۈشتىن
ئۇمىدىنى ئۈزگەن ئىكەن . ئۇ قىزنىڭ
بۇنداق سۈپەت بىلەن ئىلىپات قىلغانلىقىنى
كۆرۈپ ، قايغۇ - ھەسرىتى تامامەن
يۈيۈلۈپتۈ ۋە باشقىدىن سۈپۈنچ دەرىياسغا
چۈمىتىنە . ئۇ خۇشالىدا :

— ئەي گۈزەل قىز، قۇللىڭىز
خانىڭ سۆھبەتداش دوستى بولىمەن.
ئىسمىم قۇلۇپ — دەپتۇ.

— بەللى ، — دەپتۇ قىز ، —
سۈزىشىڭ داڭلىق سۈپەتلەرىڭىز توغرىلىق
كۆپ ئاڭلىغانىدىم . شۇ سەۋەبتىن سۈزىنى

سارىيىغا كېلىپ ئۆز هۇ جىرسىغا كىرىپتۇ . ئۇ ئۇ خلاشقا ياتقان بولسىمۇ ، كۆرگەن ئىشلار ۋە سۈرگەن كەيىلىرى كۆز ئالدىدىن كەتمەپتۇ . دىلارانىڭ ھۆسن - جامالى ئۇ - نىڭ ئۇيقوسىنى قاچۇرۇپتۇ . ئۇ تۈن بويى كىرىپىك قاقماپتۇ . تاك ئېتىش بىلەنلا قولۇپ خان ھۇزۇرۇغا بېرىپ كۆرۈنۈش قىپتۇ .

خان ئالدىنىقى كۈنى قولۇپنى بىر نەچە نۆۋەت ئىزدەتكەن بولسىمۇ تاپالمىغان ئىكەن . خان ئۇنى كۆرۈشى بىلەن :

— تۈنۈگۈن نەگە كەتكەن ئىدىڭ ؟ نېمە ئىش قىلىدىڭ ؟ سېنى ئىزدە تىپ ھېچ بىرى يەردەن تاپالمىدىم ، — دەپتۇ . قولۇپ :

— ئەي خاقانىم ! ئەگەر سىز بۇ قۇ - لىكىزنىڭ بېشىدىن كەچۈرگەن ماجرانى بىلىسىڭىز ئىدى . قولىكىزنىڭ بۇ تەرقىدە غايىب بولغانلىقىغا ئەجەبلەنمەس ئىدىڭىز ، دەپ ، بېشىدىن كەچكەن ۋەقەنلىقىغا ئەجەبلەنمەس ئىدىڭىز ، بىر بىر بىرىكايىه قىلىپتۇ . ئۇ دىلارانىڭ ھۆسن - جامالىنى ، نازاكەت ۋە لاتاپەتنە كامالەتكە يەتكەنلىكىنى بايان قىپتۇ . ئۇ يەنە « يەر يۈزىسىدە راستىنلا ئۇنىڭدەك گۈزەل يوق » دەپ دىلارانى تەرىپىلەپتۇ .

خان قولۇپنىڭ بۇنداق ئاشۇرۇپ ماختىغانلىقىغا ئانچە ئىشەنمەي ، ئۆزى بىر كۆرۈپ بېقىشنى ئارازۇ قىپتۇ . خان قولۇپ نىڭ يەنە بارىدىغانلىقىنى بىلىپ ، ئۆزىنەمۇ بىرگە ئېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ ۋە ئۇ يەرگە بېرىشقا قولۇپتىسىمۇ بەكرەك ئالدىرىپتۇ . ئۇلار ۋەدە قىلىنغان ۋاقتىنى توشقۇزالماي تاقىتى تاق بويپتۇ . ئەمما ، قولۇپ چاقرىنلىمىغان كىشىنى قانداق قىلىپ دىلارانىڭ ھۇزۇرۇغا ئېلىپ بېرىشنى ئۈيلاپ بېشى قېتىپتۇ . شۇ چاغدا خان :

قوشنا دۆلەتكە نادىر خان تەرىپىدىن ئەلچى قىلىپ ئەۋەتىلىدى . ئاتام ئۆيىدە يوق چېغىدا پۈرسەتنى غەنئىمەت بىلىپ سورۇن تۈزەپ ، كۆڭلۈمگە ياققاتلارنى يىغىپ ئۆيۈن - كۈلکە بىلەن ئولتۇرۇشنى ئادەت قىلىدىم . ئەمما بەزى ياش يىگىتلەر دىن ئەدەبسىزلىك كۆ - رۇلسە ئۇلار غەزىپىمىگە دۇچار بولۇپ ، مېھماندار چىلىقتىن قوغلاپ چىقىرىلىدى ... ، دەپتۇ .

قولۇپ دىلارانىڭ بۇ سۆزلىرىدىن ئۇنىڭ ئۆزىدىن رازى بولغانلىقىنى ھېس قىپتۇ . سۆز ئارىسىدا ئۇ ئۆزىنىڭ پاساھەتلەك سۆزلىك بىلەن دىلارانىڭ ئال دىدا ئۆزىنىڭ قەدر - قىممىتىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇپتۇ . ئولتۇرۇش ئاياغلىشىش ئالدىدا قولۇپ ئۆزىنى بىلىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ ۋە دىلاراغا ھۈرمەت بىلدۈرۈپ :

— من ئۆمرۈمە بۇنداق كۆڭلۈلۈك يىغىلىشقا قاتنىشىپ باققان ئەمەسمەن . مو - شۇنداق ئولتۇرۇشىڭىزغا قاتنىشىش بەختى يەنە نېسىپ بولارمۇ ؟ — دەپ سوراپتۇ . بۇ گەپتىن خۇشال بولغان دىلارا :

— ئەتە مۇشۇ مومايى ، بۈگۈن ئۇچراشقان جايىدا سىز بىلەن كۆرۈشۈپ بىلە ئېلىپ كەلسۇن ، — دەپتۇ .

قىز يېنىدىن بىر بىر دانە قۇتا چىقىرىپتۇ . بۇ قۇتنىڭ ئىچىدە بەك قىمە مەتلەك ئېسىل بىر تال گۆھەر بار ئىكەن . ئەگەر بۇ سوۋەغىنى قوبۇل قىلىشتىن باش تارتسا بۇندىن كېيىن كۆرۈشمەيدىغانلىقىنى ئېيتىپ ، ئۇ گۆھەرنى قولۇپقا تەقدىم قىپتۇ . قولۇپ مومايىغا ئەگىشىپ باغنىڭ ئىچىدىكى بىر ئىشىكتىن خىلۋەت كوچغا چىقىپ كېتىپتۇ .

قولۇپ قايتىپ كېلىپ ئۇدۇل خان

قىلاي دەپ ئېلىپ كەلدىم . مېنىڭ بۇ خىز -
مەتكارىم مۇزىكا ئىلمىدا كامالەتكە يەتكەن ،
ساز چېلىش ۋە ناخشا ئېيتىشقا بەك ئۇستا
بولغانلىقىدىن ، كۆڭلىگىزنى خۇش قىلىپ ،
سورۇنىنىڭ كەيپىياتىنى تېخىمۇ يۇقىرى
كۆتۈرۈشى مۇمكىن ، — دەپتۇ .

— ئەگەر دە سۆزىڭىز راست بولسا
ئەلۋەتتە خۇشال بولىمەن . خوش ، ياخشى
كېلىپ قاپىسىزلەر . لېكىن مېنىڭ يېغىلىشىمدا
بولخان قىزلارغا ھېچقانداق ھۇرمەتسىزلىك
ۋە ئەدەبىسىزلىك كۆرسەتمىگەيسىزلەر . بول
مىسا كېيىن پۇشايمانغا قالسىلەر ، —
دەپتۇ .

خان تولىمۇ ئىتائەتەنلىك بىلەن
ھۇرمەت بىلدۈرۈپتۇ ھەم يەنە قۇلۇپنى
خىجىل قىلىپ قويماسلق ئۇچۇن ئەدەب
بىلەن سىلىق جاۋابلارنى بېرىپتۇ . دىلارا :
— خىزمەتكارىگىزنىڭ سۆزلىرى

مېنى خۇش قىلدى . گەپنىڭ راستىنى دە
سەم بۇ قۇلۇك سىلىق سۆزلۈك ، ئەقىللەق
بىر ئادەمكەن . ئولتۇرۇش - قوپۇشلىرىدىن
ۋە سۆز - ھەركىتىدىن ئىسىزلايدىلىكى
كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ . بۇ كېچە بۇ يىگىت سا .
قىيىلىق قىلىپ شاراب قۇيىسۇن ! مەن ئۇنى
ياقتۇرۇپ قالدىم ، — دەپتۇ . قۇلۇپ
دىلاراغا :

— مېنىڭ بۇ قۇلۇم سىزنىڭ
كۆڭلىگىز گە ياققان بولسا ، بۇندىن كېيىن
مېنىڭ ئىگىدار چىلىقىدىن سىزنىڭ
ئىختىيارىگىزغا ئۆتۈپ ، سىزنىڭ خىزمىتى
گىزىدە بولسۇن ، — دەپتۇ . ئاندىن خانغا
قاراپ — ھازىرىدىن باشلاپ خوجىڭىز مۇشۇ
زانى شىرىپتۇر ، — دەپ دىلارانى
كۆرسىتىپتۇ . خان دىلارانىڭ ئالدىغا كېلىپ
بارلىق ئەدەب - قائىدىلەرنى بىجا كەلتۈرۈپ

— مەن بىر ھىيلە ئويلاپ تاپتىم .
مەن سېنىڭ خىزمەتكار قۇلۇك بولۇپ
بارسام ، ئۇ يەردىكى ساراينىڭ بىر بۇلۇكىدا
تۇرۇپ ، كۆرۈپ تاماشا قىلسام ، — دەپتۇ .
قۇلۇپ ئۆزىنىڭ خانى خىزمەتكار
قۇل دەپ ئەگەشتۈرۈپ بېرىش - بارماس -
لىقى بىلەلمەي « بارغاندا بىر گەپ بۇلار »
دېگەن ئوي بىلەن ، گەپ قىلماپتۇ . خان
ئىككىسى باشقىچە ياسىنىپ بەلگىلەنگەن
جايغا مېگىپتۇ . ئۇلار مەسچىت ئالدىدا بىر
ئاز ساقلىغاندىن كېيىن ، ھېلىقى موماي
پېتىپ كېلىپ :

— سىز خىزمەتكارىگىزنى بىر گە
ئېلىپ كېلىپسىز ، ئەمما ئۇ يەرگە
خىزمەتكارلارنى ئېلىپ بېرىشقا بولمايدۇ ،
سىز ئۇنى ئۆيىگىز گە قايتۇرۇۋېتىڭ ، —
دەپتۇ . قۇلۇپ موماينىڭ سۆزىدىن خاننىڭ
ئۆگى ئۆچكەنلىكىنى سېزىپ دەرھال :

— موما ، مېنىڭ بۇ خىزمەتكارىم
ئۆزى بەك ئەقىللەق ھەم ئاؤازى بەك ساز
بولۇپ ، ناخشا ئېيتىشقا ماھىر . ئۇ يەردىكى
ئولتۇرۇشتا مۇڭلۇق ناخشىلارنى ئېيتىپ
خوجىڭىزنىڭ كۆڭلىنى ئاچالايدۇ . شۇڭما
ئۇنى ئېلىپ كەلدىم ، — دەپتۇ . بۇ گەپنى
ئاڭلىغان موماي بىر ئېغىزىمۇ سۆز قىلماپتۇ .
ئۇلار بۇ يەردە ئايالچە كېيىملەرنى يەڭۈش
لەپتۇ . ئاندىن موماينىڭ كەينىدىن مېگىپ
دىلارا تۇرۇدىغان هوپىلىغا يېتىپ كەپتۇ .
ئۇلار دەرۋازىدىن ئۆتۈپ ، سارايغا كېرىپتۇ .
قۇلۇپ بىلەن بىلەن كەلگەن خانى كۆرگەن
دىلارا ئەھۋال سوراشقاندىن كېيىن :

— بۇ خىزمەتكارىگىزنى نېمە
ئۇچۇن بۇ جايغا ئېلىپ كەلدىگىز ؟ — دەپ
سوراپتۇ . قۇلۇپ دىلارا جاۋاب بېرىپ :
— دىلارا خېنىم ، سىزنى خۇشال

تەزىم قىلىپ :

— بۇندىن كېيىن قولىڭىز بولۇش سۈپىتىم بىلەن، ئەمرىگىزنى تىك تۇرۇپ بىجا كەلتۈرمە كىنى ئارزو قىلىمەن، — دەپتۇ. دىلارا بۇ سۆزدىن شادلىنىپ : — قولىڭىزنى چىن دىلىم بىلەن قوبۇل قىلىدىم. ئەمما خەلقنىڭ سۆز - چۆچىكىدىن ساقلانمىسام بولمايدۇ. شۇ سەۋەبدىن بۇ قول سىزنىڭ يېنىڭىزدا ئامانىتتە تۇرۇپ تۇرسۇن. ئەمما كەلگەندە بىللە ئېلىپ كېلەرسىز، — دەپ قولۇپقا ئىلتىماس قىپتۇ. ئۇلار ئۆزئارا سۆزلىشىپ ئولتۇرغاندا خان يەنسلا ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئۆرە تۇرۇپتۇ. دىلارا خاندىن چەكسىز رازى بولۇپ، قولۇپتن خاننىڭ ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئولتۇرۇشنى تەلەپ قىلىپتۇ. قولۇپ ئۆزىنى خاننى بىللە ئولتۇرغۇزۇشقا ئانچە خالىسىغاندەك كۆرسىتىپتۇ. دىلارا بەكمۇ چىڭ تۇرۇپ تەلەپ قىلغاندىن كېيىن قولۇپ خانغا قاراپ :

— خو جاڭ سېنىڭ بىز بىلەن بىرگە ئولتۇرۇشىڭنى بەك خالايدىكەن. ماۋۇ جايىدا ئۆلتۈر ! — دەپ تۆۋەنفرە كىتىن ئۇرۇن كۆرسىتىپتۇ. قول ئەدەب يۈزسىدىن ئول تۇرۇشقا ئۇنماپتۇ. كەينى - كەيندىن ئۆچ نۆۋەت ئولتۇرۇشقا پەرمان قىلغان دىن كېيىن :

— پەرمان ئەدەبدىن ئۇستىون تۇرۇن، — دەپ، ئەدەب بىللەن كېلىپ ئۇلارنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپتۇ. شۇ ئەسنادا شاراب كەلتۈرۈلۈپتۇ. دىلارا قەدەھنى لېيمۇ - لىپ تولدۇرۇپ قولۇپ :

— مېنىڭ هۇرمتىمگە بۇ قەدەھنى ئېچىۋېتىڭ، — دەپ خانغا سۇنۇپتۇ. خان شاراب ئولتۇرۇشىدا بولىدىغان قائىدىنى بىجا

كەلتۈرۈپ ھەم دىلاراغا تېگىشلىك ھۇرمەت - تەزىمنى بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن قە - دەھنى كۆتۈرۈپ :

— سىزنىڭ ھۇرمىتىڭىز ئۇچۇن، — دەپ شارابنى ئىچىپتۇ. قەدەھ ئارىدا كۆپ قېتىم ئايلاڭاندىن كېيىن، دىلارا ئۆزىگە بىر قەدەھ شاراب قولۇپ قولۇپقا قاراپ :

— سىزنىڭ خاننىڭ سۆيۈملۈكى گۈلەندامغا بولغان ئىشق - مۇھەببىتىڭىز ئۇچۇن ئىچىمەن، — دېيىشى بىلەن قولۇپ ناھايىتى خىجىل بولۇپ، يۈزلىرى قىزىرىپ كېتىپتۇ. ئۇ دىلاراغا :

— ئويلاپ بېقىڭ خېنىم، ئۇلۇغ نې - مەتكارىم بولغان خاننىڭ ئامراق ئايالى ئەمەس، ئادەتتىكى كېنلىكىمۇ كۆز قەرىنى سېلىشقا ھەددىم ئەمەس، ھەم بۇ سورۇندا بۇنداق چاقچاقلارنىڭ بولۇشغا رازى ئەمەسمەن، — دەپتۇ. دىلارا :

— ئاجايىپ ئىش، سىزنىڭ بۇگۈن بۇنداق ئېھتىيات قىلىپ سۆزلىشىڭىز گە نېمە سەۋەب بولدى ؟ تۈنۈگۈن گۈلەندامنىڭ سۈپىتىنى بەك ئەلا دەپ ئېيتقان ئىدىڭىز. ئەمما بۇگۈن ئىنكار قىلىسىز. بۇ ھەقتە سىزدىن شۇنى سوراي، سىز گۈلەندامنى سۆيىمىگەنلىكىڭىز گە، پات - پات كۆرۈشۈپ تۇرمىغانلىقىڭىزغا قەسەم قىلالامسىز ؟ — دەپتۇ. قولۇپ بۇ سۆزنىڭ ئاقىۋىتى بەك يامان بولىدىغانلىقىنى ھېس قىپتۇ. چرايى ئۆزگىرىپ بىر ئاقىرىپ، بىر سارغىيىپ تۇرلۇك تۈسکە كىرىپتۇ. قولۇپ ئۇنىڭغا :

— ئاللا رازى بولسۇن ! بۇنداق چاقچاق سۆزلىرنى تاشلاڭ . بۇ سۆزلىرىڭىزنىڭ ھېچىرىنى قوبۇل قىلالماي مەن. گۈلەندام بولسا ئۇلۇغ مەدەتكارىم بولغان خاننىڭ ئايالىدۇر. بۇنداق ئويۇنى

دیلاراغا ھېچق تە كەللۈپىسىزلا :

— خېنىم، سىزنىڭ ئاۋازىگىزنىڭ بۇلۇنلىكىدىنەمۇ يېقىمىلىقلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ناخشىگىزنى ئاڭلاشقى تەشنا بولدۇم. گەرچە سىزدىن بۇنى ئۆتۈنۈشكە ھەددىم بولسىمۇ، سۆزۈمنى رەت قىلىمىغايىسىز، — دەپتۇ.

بۇ سۆز دىلارانىڭ كۆڭلىگە خۇش پىسىھەفت كەلگەنلىكىنىن، دۇتارنى قولغا ئېلىپ، ياخشى كۆرگەن ناخشىلىرىدىن بىر نەچچىنى تېتىپتۇ. ئاندىن باشقاقا ھەر خىل سازلازانى ئەلدىرۇپ، خىلىمۇ خىل كۈيىلەرگە چېلىپ، ئۆزىنىڭ مۇزىكا ئىلمى دىكى كامالىتىنى كۆرسىتىپتۇ.

خان ئۆمرىدە بۇنداق مۇڭلۇق ئاۋاز، بۇنداق كۈي - سازلارنى ئاڭلىمىغايىكەن. شۇڭا ئۇ شۇ دەرىجىدە زوقلىنىپ، ھۇزۇرلىدۇنىپ كېتىپتۇكى، ھەتتا ئۆزىنىڭ يالغان قوللىقى ئىسىدىن چىقىپ :

— مېنى بە كەمۇ شادلاندۇرىڭىز. قوللۇپ گەرچە سىزنىڭ ماھارىتىگىزنى ماڭا ماختاتاپ سۆزلەپ بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن تەلتۆكۈس تولۇق تەرىپلەپ بېرەلمىگەن ئىكەن، — دەپتۇ.

قوللۇپ خاننىڭ بۇ ھالدا ئازغىشىپ ئۆزىنى سەزدۇرۇپ قويىۋاتقانلىقىنى سېزىپ، خانغا جىم ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلغان بولسىمۇ، لېكىن خان سەزمەپتۇ. خان ھا-مان سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ :

— سىزنىڭ ماھارىتىگىزدەك ماھارىتى بار سەنئەتكارلار مېنىڭ ناخشىچى ۋە سازەندىلىرىم ئارسىدا يوق. سىزنىڭ چالغان مۇزىكىڭىز، ئاۋازىگىز ئۇلاردىن مىڭ ھەسىھ ئۇستۇن تۇرىدىكەن، — دەپتۇ.

دیلارا بۇ سۆزلەردىن ئۇنىڭ قول

گىزىنى ئۇستۇمگە ئالالمايمەن. ئەپۇ قىلىڭ، — دەپتۇ. دىلارا قۇلۇپنىڭ بەك ئۆيۈلۈپ، ئاچىچىقى كەلگەنلىقىنى كۆرۈپ، كەپچىلىكتە تېخىمۇ بەك ئەدەپ :

— قانداق بولغانلىقىنى سۆزلەڭ، سۆزلىمەستىن چارىڭىز يوق ! — دەپ قىستاشقا باشلاپتۇ ۋە خانغا قاراپ :

— خوجىڭىزغا سىزىمۇ ئېيتىڭ، مەندىن پەقەت ئەندىشە قىلىممسۇن. بۇ سىرنى ھېچكىمگەمۇ پاش قىلمايمەن. گۈلەندام بىلەن ئارىلىرىدا بولغان ئىشقەنلىرىنى بىرىنىمۇ قالدۇرمائى سۆزلىسۇن، — دەپتۇ. خان قۇلۇپقا قاراپ :

— ئەمدى ئىش شۇنداق بولغاندىن كېيىن، گۈلەندام بىلەن بولغان مۇھەببەتىگىزنىڭ سەۋەمبىنى سۆزلىمەسلىز بولماسى. بۇ ئىشنى يو شۇرۇپ ئىنكار قىلىشقا سەۋەب بولغۇدەك بىرەر ئىشىمۇ يوق. شۇڭا قانداق تېپىشىپ، قايىسى ئورۇندا كۆرۈش كەنلىكىڭىزنى سۆزلىپ بەرسىڭىز. مەن قوللىكىزىمۇ دىلارانىڭ تەلىپىگە قوشۇلمەن، — دەپتۇ. ئاندىن دىلاراغا قاراپ :

— خېنىم، مەن گۈلەندامنىڭ يېقىن تونۇشى بولغانلىقىمدىن راستىنلا بۇ ئەھۋالنى بىلىشكە سىزدىنەمۇ بە كەركە قىزىقىۋاتىمەن، — دەپتۇ.

خاننىڭ بۇ سۆزى قولۇپنىڭ كۆڭلىنى بە كەمۇ پاراكەندە قىپتۇ. خان دىلارانىڭ بۇ چاقچىقىنى، چاقچاق دەپ چۈشەنمەي بەلكى راست ئىش دەپ چۈشەنگەن بولسىمۇ، لېكىن سورۇنىنىڭ كەپىياتى بۇزۇللىمىسۇن دەپ سۈكۈت قىپتۇ. قەدەھلەرگە شارابلارنى قويۇپ سورۇندا يۈرگۈزۈپ تۇرۇپتۇ. خان شارابنى كەينى - كەينىدىن ئىچىپ مەست بولۇپ قالغاندا،

ئاياعلىرىغا يېقىلىپ :

— ھۈرمەتلىك خان ! دېدىكىڭىز

ياش ۋە تەجىرىبسىز بىر قىز بولغانلىقىم ئۈچۈن، بۇ ئۆلتۈرۈشتا ئوتتكۈزگەن كەم چىلىكلىرىم ھەم ئىيىسىرىمنى بئەپۈ قىلىشىڭىزنى سورايمەن . مەرھەمەت شەپقى تىڭىزدىن ئۈمىدىسىز قويمىخايىسىز، — دەپ، كۆزلىرىدىن يامغۇرداك ياش تۆكۈپ ياللۇۋ رۇپتۇ .

خان دىلارانىڭ قوللىرىدىن تۇتۇپ

ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ :

— قورقماڭ ! سىزگە ھېچقانداق زەرەرىتەيدۇ . سىزنىڭ بۇ سورۇنىڭىزدىن كۆڭلۈم بە كەمۇ ئېچىلىدى ، — دەپ دىلارانىڭ كۆڭلىنى ياساپ تەسەللى بېرىپ تۇ . ئاندىن دىلارانىڭ ئاتسىنىڭ كىملەكىنى

ئەمەس بەلكى خان ئىكەنلىكىنى سېزپىتۇ —

دە ، دەرھال ئۇرنىدىن تۇرۇپ

كېنیزە كىلىرىگە ئېيتىپتۇ :

— بۇ كىشى خاننىڭ ئۆزى ئىكەن ،

ئەمدى بىزنىڭ ھالىمىز قانداق بۇلار ؟ —

دەپتۇ . ھەممە كېنیزە كەھر دەرھال خاننىڭ

ئالدىدا يۈكۈنىپتۇ . خان بۇ ئەھۋالنى

كۆرۈپ :

— خېنىم ئولتۇرۇڭ ! مەن سىزنىڭ

قۇلىڭىزمن . مېنىڭ سىزنىڭ ھۇزۇرىڭىزدا

تۇرە تۇرۇپ خىزمەتتە بولۇشۇم كېرەك .

ئەمما مەن سىزنىڭ رۇخستىڭىز بىلەن

ئۆلتۈرغان ئىدىم . ئەگەردە رۇخسەت قىل

سىڭىز تۇرە تۇرۇپ گۇناھىمنى يۈيغان بۇلار

ئىدىم ، — دەپتۇ . دىلارا خاننىڭ بۇ سۆز-

دىن تېخىمۇ تەمتىرەپ كېتىپتۇ . ئۇ خاننىڭ

كېچە - كۈندۈزنى كېيىپ - ساپا بىلەن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ . تۇزۇنغا بارماي قۇلۇپنىڭ قولىدا يا پۇلى ، يا بىرمر تەئەللۇقاتى قالماپتۇ . هەتتا ئۆي ئىجارىسىنىمۇ تۆلىگۈ . دەك مادارى قالماي ، ئاخىرى مەسچىتتە قۇنۇپ يۈرۈدىغان حالغا چۈشۈپ قاپتۇ .

قۇلۇپ مەسچىتتە يېتىپ يۈرگىنىدە سەمەرقەند ئۆلىمالىرى ئۇنىڭ كاتاتى ئالىم ئىكەنلىكىنى بىلىپ ، حالىدىن خەۋەر ئېلىپ ، مېھمانغا چاقىرىشقا باشلاپتۇ . قۇلۇپ يېمەك ئىچىمىكى ھەل بولغاندىن كېيىن بىغىم بۇ .

لۇپ ، خۇداغا شۇكىرى قىلىپ يۈرۈپتۇ .

كۈنلەردىن بىز كۈنى مەسچىتكە بە كمۇ مالدار ۋە ئېتىبارلىق بىر باي كەپتۇ . ئۇ باينىڭ ئىسمى مۇزەپپەر ئىكەن . بۇ باي نامازدىن كېيىن قۇلۇپنى يېنىغا چاقىرىپ :

— بۇ يەرگە قەيەردىن ، نېمە سەۋەب بىلەن كېلىپ قالدىڭ ؟ — دەپ سوراپتۇ .

قۇلۇپ جاۋاب بېرىپ :

— پەقىر شام شەھىرىدىن بولىمەن . يۈرۈگلارغا سايىاهەت قىلىش ئارزوُسىدا كېلىۋېتىپ ، سەمەرقەندكە بىر نەچە سا- ئەتلىك يول قالغاندا قاراقچىلارغا ئۇچراپ قالدىم . ئۇلار يېنىدىكى خىزمەتكار ، قۆللىدەرىمىنى ئۆلتۈرۈپ ، بارلىق مال - مۇلكۇمنى تالاپ ئېلىپ كەتتى . مەن ئاران قېچىپ قۇ- تۇلدۇم ۋە شۇنىدىن كېيىن بۇ شەھەرگە كەلدىم ... ، — دەپتۇ .

مۇزەپپەر باي قۇلۇپنىڭ بۇ سۆزىگە ئىشىنىپ ئۇنىڭغا بە كمۇ ئېچىنىپتۇ . باي قۇلۇپقا بىر مۇنچە ياخشى سۆزلەر بىلەن تەسەللى بەرگەندىن كېيىن :

— يۈر ، مەن بىلەن ، بىزنىڭ ئۆيگە بارايلى ، — دەپ ئۆيگە باشلاپ ئېلىپ كېتىپتۇ . قۇلۇپ باينىڭ ئۆيگە يەتكەندىن

سوراپ بىلگەندىن كېيىن خوشلىشىپ ، قۇلۇپ بىلەن بىلە ئوردىغا قايتىپتۇ .

خان دىلارانىڭ گۈلەندام ھەققى دىكى چاقىچىقىنى راست ، دەپ بىلىپتۇ . ئۇ : « بۇلارنىڭ مەخپى ئۇچرىشىپ يۈرگەنلىكى شۇبەسىز راست » دەپ ئويلاپ ، قۇلۇپقا نىسبەتەن كۆكىلە ئاداۋەت پەيدا بويپتۇ . ئەگەر ئۇلار دىلارانىڭ ئۆيىدە يەنە بىر قېتىم بۇ ھەقتە سۆزلەشكەن بولسا ئىدى ، بۇ سۆزنىڭ چاقچاق ئىكەنلىكى ئايىدىلاشقان بولاتتى . لېكىن نېمە چارە ، ئىش ئۆتۈپ كەتكەن ئىدى . تەقدىرنى ئۆزگەرتىش مۇمكىن ئەممەس . خان بۇ ئىشنى ھېچ ئىچىگە سىخىدۇرالماي ، ئەتسىسى ئەتكەندىلا قۇلۇپنىڭ خان ھۆزۈرىغا كەلمەيلا ، بۇ شەھەردىن چىقىپ كېتىشىنى پەرمان قىپتۇ .

قۇلۇپقا خاننىڭ پەرمانى يەتكۈزۈلگەندىن كېيىن ئۆزىنىڭ خاننىڭ نەزەرسىدىن چۈشۈشىگە نېمىنىڭ سەۋەب بولغانلىقىنى بىلگەن بولسىمۇ ، لېكىن ئۆزىنىڭ گۇناھسىزلىقىنى ، ئۇۋاچىلىققا ئۇچرىغانلىقىنى خانغا بىلدۈرۈشكە ئۆرۈندە ماپتۇ . » هەممە ئىش تەقدىرگە باغلۇق « دەپتۇ قۇلۇپ ئىچىدە ، ۋە شۇ كۈنى سەھەر دىلا كارۋانلارغا قوشۇلۇپ شەھەردىن چىقىپ كېتىپتۇ . بۇ كارۋان سەمەرقەند تە دەپكە قاراپ يول ئايىتۇ . قۇلۇپ كارۋان بىلەن ماڭا - ماڭا سەمەرقەندكە يېتىپ كەتتى . ئۇ دۇنيانىڭ ئاچىچىق - چۈچۈكىنى حېلىسى تېتىغانلىقى ئۇچۇن ، مۇنچە پالاكەت - يېلىككەرنى باشتىن كە چۈرگەنلىكتىن ، بۇ ئىشلار ئۇنىڭغا ئانچىمۇ تەسىر قىلىپ كەتە جەپتۇ . شۇڭلاشقا ئۇ ئەسلا قايدۇ - ھەسەرت كىورمىسگەندەك يۈرۈپتۇ . ئۇ سەمەرقەند شەھىرىسىدىن بىر ئۆيىنى ئىجارىگە ئېلىپ ،

ئۆزىنىڭ ھالال مېلىدىن ئەللىك ئالتۇن يپۇل بەرمە كچى . شۇ ياخشىلىقنى قىلالامسىز ؟ — دەپ سوراپتۇ . قۇلۇپ جاۋاب بېرىپ : — ئەگەر دە تەقدىر ئىرادە شۇنداق بولسا ، ئەلۋەتتە قوبۇل قىلىمەن ، — دەپتۇ . دانىشىمەن سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ ، كېلىنىڭ گۈزەللىكىنى نەچچە ھەسسى ئاشۇرۇپ ماختاپتۇ . دانىشىمەن قىزنىڭ گۈزەللىكىنى تەرىپىلگەندىن كېيىن : — گەرچە بۇ مەملىكتە سىزدىن باشقىمۇ تەھلىل قىلدۇر غۇدەك كىشىلەر بار بولسىمۇ ، لېكىن بۇ ئىشنى بە كەمۇ يوشۇرۇن تۇتۇش مەقسىتىدە سىزنىڭدەك يات يۇرتۇلۇق كىشىگە تەھلىل قىلدۇرماقنى تېخىمۇ مۇۋاپىق دەپ بىلدۈق . مەن بۇ شەھەرنىڭ نائىبى بولغانلىقىدىن سىزنى شۇ ئىشقا تەكلىپ قىلىمەن . ئەتە ئەتىگەندە سىز ئۇ خوتۇنى تالاق قىلىپ بۇ شەھەر دە تۇرماي چىقىپ كېتىشىڭىز شەرت . مۇزەپىھر بایمۇ شۇنداق قىلىشىڭىزنى ئىستەيدۇ . ئەگەر دە ئەتىلا شەھەردىن چىقىپ كېتىدیغانلىقىڭىزغا مېنى ئىشەندۈرەلىسىڭىز ، دېيىشكەن بويىچە ئىش قىلىمىز ، — دەپتۇ .

قۇلۇپ ۋەدە بېرىپ دانىشىمەننى ئىشەندۈرۈپتۇ . دانىشىمەن مۇزەپىھر باینىڭ يېنىغا دەرھال بېرىپ ، قۇلۇپنى يۇقىرىقى شەرتلەر بىلەن كۆندۈرگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ . سىز ساقلىيالايدىغان بىر نەچچە كىشى چاقىرىلىپتۇ . قۇلۇپ شۇلارنىڭ ئالدىدا شەرتلەرنى ئۇستىگە ئاپتۇ . نىكاھ قىلىنىش ئالدىدا ، خوتۇنىڭ ئېرى تاھىر قۇلۇپقا ، خوتۇن بىلەن بىلە بولغاندا ، ئۆيىدە چىراوغى ياقماسلىقنى ، بىر — بىرىنىڭ چىرايىنى كۆرمە سلىكىنى شەرت قىپتۇ .

تاھىر : « قۇلۇپ خوتۇنۇمنىڭ

كېيىن ، ئۇنىڭ ئۆينىڭ ھەيىۋەتلىكلىكدىن ، خىزمەتكارلىرىنىڭ كەپلۇكىدىن بۇ ئادەمنىڭ بەك باي ئىكەنلىكىنى ھېس قىپتۇ . قۇلۇپ باي ۋە ئۇنىڭ بىر توپ مېھمانلىرى بىلەن بىلە ئولتۇرۇپ تاماقلانغاندىن كېيىن ، بىر ئاز سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ . ئاندىن ئۇ قايتىشقا رۇخسەت سوراپ مەسچىتكە قايتىپتۇ . ئەتسى مۇزەپىھر باي يەنە سەسچىتتە ناماڙانى ئۆتەپ بولغاندىن كېيىن قۇلۇپنى ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ بىر ئۆتەپتۇ . ئۇ يەنە تۈنۈگۈنىكى كۈنۈنكىدەك قۇلۇپنى بىر توپ مېھمانلار بىلەن بىرگە ئولتۇر غۇزۇپ مېھمان قىپتۇ . بۇ مېھمانلار ئىچىدە دانىشىمەن ئىسمىلىك بىر ئۆلىما بار ئىكەن . ئۇ تاماققىن كېيىن قۇلۇپنى بىر چەتكە چاقىرىپ :

— ئوغلۇم ! بۇ ئۆينىڭ ئىنگىسى مۇ . زەپىھر باینىڭ سىزگە بىر ياخشى ئىشى بار ئىدى . بۇ ئىش شۇكى ، ئۇنىڭ تاھىر ئى . سىملىك بىر ئوغلى بار بولۇپ ، ئۇنى ئۆيەپ قويىغىلى خېلى بولغاندى . ئەمما ياشلىق سەۋەبىدىن ھەم ئۆزىنىڭ قىزىق قانلىق مجھىزى بولغانلىقىدىن ، كېچىككىنە ئىش تۈپىھىلى ، خوتۇنىنى « ئۆچ تالاق » قىپتۇ . هازىر ئۇ خوتۇنغا مۇھەببىتىنىڭ چوڭقۇر . لۇقىدىن قايتىدىن يېنىشىپ قېلىشنى ئىستەيدىكەن . بۇ جەھەتتە سەۋەر — تاقتى قالىماي بەك ئالدىراۋاتىدۇ . ئەمما تەھلىل قىلىماي نىكاھنى قايتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس . شۇڭا ئاتىسى مۇزەپىھر كېلىنىنى ھازىر سىزگە نىكاھلاب تەھلىل قىلدۇرماچى . بۇ گۈن نىكاھ ئوقۇلۇپ كېلىن بىلەن بىر كېچە بىلە بولىسىز . ئەتە ئەتىگەندە كېلىنىنى تالاق قىلىپ كېتىسىز . ئەگەر بۇ ئىشقا رازى بولسىڭىز ، مۇزەپىھر سىزگە

كېتىدىغانلىقىم ئۇچۇن كۆڭلۈم بە كەمپە -
رىشان . ئاران تاپقان بە خىتمىنىڭ تېزلا
تۈگە يىدىغانلىقىنى ئويلىسام نېمە قىلىشنى

بىلەلمە يىۋاتىمەن ، - دەپتۇ . ئۇ خوتۇن :
— ئېرىم تاھىرنىڭ ئۇسال مىجەزى
سەۋەبىسىدىن مۇشۇ كۈنگە قالدىم . سىز كېم
بولىسىز ؟ مائىا ئۆزىگىزنىڭ كىملەكتىنى
بىلدۈرۈڭ . چۈنكى مەن سىزنىڭ ئاۋازى
ئىزىنى تونۇش كىشىدەك سېزىۋاتىمەن ، -
دەپتۇ .

قۇلۇپ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاش بىلەن
ئۇ خوتۇنىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ يۈرە كىلىرى
دۇيپۇلدەپ كېتىپتۇ وە ئۇنىڭخا :

— خېنىم ، سىزنىڭ ئاۋازىگىز مې
نىڭ يۈرۈكىمىنى ھەم بارلىق ئەزىزلىرىنى
زىلىزىلىگە سېلىۋەتتى . سىزدىن ئۆتۈنۈپ
سورايىمەن . كىم ئىكەنلىكىگىزنى ئېيتىسىڭىز ؟
مەن سىزنى قاراقۇرمۇدا دىدارلاشقان
دىلاراغا ئوخشتىۋاتىمەن . ئېھتىمال سىز شۇ
نازىنىن بولمىغايىسىز ، - دەپتۇ . بۇنى
ئاڭلىغان خوتۇن بىر « ئاھ » چېكىپ :

— سىز قۇلۇپ بولامسىز ؟ - دەپ
سۇراپتۇ . شۇنداق قىلىپ ئۇلار بىر - بىرىنى
تونۇپتۇ . بۇ چاغدا دىلارا ئۆزىنىڭ خان
ئالدىدا بىلەستىن قۇلۇپ ھەقىنە قاملاش
مىغان چاقچاق قىلىپ ، ئۇنىڭ خاننىڭ
نەزەردىن چۈشۈپ ، ئۆچە كىشىپ قوغلى
نىشىغا سەۋەبىچى بولغانلىقىنى ، بۇ ئىشقا تا
بۇ گۈنگىچە ئۇ كۈنۈۋاتقانلىقىنى سۆزلەپتۇ .
قۇلۇپ :

— دىلارا غەم قىلىماڭ ! بۇلارنىڭ
ھەممىسى تەقدىرنىڭ كارامىتى . ھازىر ئىك
كىمىز يەنە ئۇ چراشتۇق . ئەمدى شۇ كۈر
قىلىپ ، ئۆزىمىزنى بەختلىك سانىشمىزغا
تېگىشلىك . سىز بۇ يەرگە قانداق كېلىپ

چىرأيسىنى كۆرمىسە ، ئاسانلا تالاق قىلىۋە
تسىدۇ « دەپ ئويلاپتۇ . قۇلۇپ بۇ شەرتىنى
قوپۇل قىپتۇ .

كەچ بولۇپ ، خۇپتنەن نامىزى ئوقۇ -
لۇپ بولغاندىن كېپىن ، قۇلۇپنى ھۇجرا
ئۆيگە ئەكىرىپ ئىشىكىنى يېپىپ قوييپتۇ .
ئۆيىنىڭ ئىچى قاپقاڭغۇ بولغاچقا ، قۇلۇپ
سىلاشتۇرۇپ يۈرۈپ خوتۇنى ئاران تې
پىپتۇ . بىچارە خوتۇن ناتۇنۇش ، يات بىر
ئادەم بىلەن بىرگە بولۇشتىن سەسكىنپ ،
پۇتۇن تېنىڭ غالىلداب تىزىمەپ كېتىپتۇ .
ئادەتتە تەھلىل قىلدۇرغاندا پاسكىنا ھەم
سەت ئادەملەرگە نىكاھ قىلدۇرۇدىغان ئادەت
بولغاچقا ، بۇ خوتۇن يېرگىنپ ، ھېچقانداق
نېپەس چىقارماستىن ئولتۇرۇۋاپتۇ . شۇڭا
قۇلۇپقا بۇ خوتۇنى تايىماق بەك مۇشكۈل
كەپتۇ . قۇلۇپ بۇ ئايالنىڭ گۈزەلىكىنى دا -
نىشەندىن ئاڭلىغانلىقى ئۇچۇن ، كۆڭلىدە
ئۇنىڭغا تەلپۈنۈش پەيدا بولغانىكەن . لېكىن
ئۆيىنىڭ ئىچى بەك قاراڭغۇ بولغانلىقىن ،
ئايالنىڭ جامالىنى وە بوي - تۇرقىنى كۆ -
رەلمەي كۆڭلى سەل غەش بوبتۇ . قۇلۇپ بۇ
ئايالنىڭ گۈزەلىكىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىك
كىنى بىلگۈسى كېلىپ : « ھېچ بولمسا
ئاۋازىنى بولسىم ئاڭلاپ باقىمادىم » دەپ
ئويلاپ ، ئايالغا مۇنداق دەپتۇ :

— خېنىم ، سىز كەبى ھۆسىن -
جامالدا ، نازاكەت وە لاتاپەتتە مىسىز
بولغان جاهان گۈزىلى بىلەن بىلە بۇ
كېچىنى ئۆتكۈزۈش شاراپتىگە ئېرىشكەن
لىكىمىدىن ، بۇ كېچە مائىا بە كەمۇ ھۆزۈر وە
شادلىق بېخىشلىدى . ئەمما ، كېچىنىڭ
قاراڭخۇلۇقى جامالىڭىزنى كۆرۈپ
لەززەتلىنىشكە تو سالغۇ بولۇۋاتىدۇ . ئەتە
كۈن يورماستىن بۇرۇن سىزدىن ئاييرلىپ

سىردىر ؟ شۇنچە ۋاقتىن ئىشق ئازابى بىلەن جاپا چە كىكىنىم بە دىلىگە ، بۇ گۈن كېچە تە گۈرىنىڭ ئەمرى بىلەن ماڭا جۇپ بولدىڭىز ، — دەپتۇ .

قۇلۇپ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان دىس كېيىن ، دىلارانىڭ ئۆزىنى بە كەمۇ ياخشى كۆرۈپ ، ئۆزىنىڭ ئىشقىدا ئازاب چە ككەنلىكىنى بىلىپ ، دىلاراغا بولغان مۇھەببىتى هەسىلىه پ ئېشىپتۇ . بۇ گۈن كۆتمىگەندە ئۇلارنى ئۇچراشتۇرغان تە گىرى تائالانىڭ رەھمىتىگە شۇ كىرىلەر ئېيتىپتۇ ،

ھەم بۇ مۇ جىزىگە ھەيران بويتۇ .

— جىنىم دىلارا ! مېنىڭ ھالىممۇ سىزنىڭىدەك بولۇپ ، ئىشق ئۆتىڭىز قەل بىمنى ئەسir قىلدى . سىزدىن ئايىرلىشنىڭ قايغۇسى بارلىق جىسمىمغا تەسir قىلدى . گويا دۇنيا دىس كەن خەۋىرى يوق ساراڭىدەك بېشىم قايغان ، يۇتۇم تايغان تەرەپكە مېڭىپ ئاخىرى سەمەرقەندەك كېلىپ قالدىم . ھەق تائالاغا كۆپ شۇ كىرىلەر بولسۇن . تە گىرىم ئۆزىنىڭ ناھايىتى چە كىسىز رەھمەت ئىنايىتى بىلەن سىزنى مَاڭا جۇپ بولۇشقا نېسىپ قىپتۇ . خانىنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈشۈم ھەم سىزدىن ئايىرلىشىم ، ئىككىمىزنىڭ قايغۇ - ھەسربىتىگە سەۋەب بولۇپلا قالماي ، كېيىن يەنە قوشۇلۇشىمىز غىمۇ سەۋەب بولدى . ھەن بۇ بەختىنى خانغا يېقىن بولۇش شەرىپىدىن مىڭ مەرتىۋ ئارتۇق دەپ بىلىمەن . ئۆزۈمنى بارلىق ئادەملەردىن تەلەيلىڭ دەپ ھې سابلايمەن ، — دەپتۇ . ئۇلار شۇ تەرىقىدە تاڭ ئاتقۇچە بىر - بىرىگە مۇھەببەت ئىزھار قىلىپ ، بارلىق ئىچ سىرلىرىنى سۆزلىشىپ ، كەپتەرلەردىك گۇڭولىشىپتۇ .

تاڭ ئېتىشقا يېقىنلاشقاندا ھۇ جىرىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا مۇھەپپەر باینىڭ خىزمەتكار-

قالدىڭىز ؟ — دەپتۇ . دىلارا ئۆزىنىڭ سەمرقەندە كېلىش سەۋەبىنى شۇنداق دەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ : — ھەن سىزگە ئاتامنىڭ خان تە .

رىپىدىن ئەلچى قىلىپ ئەۋەتىلگەنلىكىنى سۆزلىگەندىم . ئاتام ئەلچىلىكتىن قايتىپ كېلىۋېتىپ سەمەرقەندە توختاپ ، مۇزەپپەر باینىڭ ئۆيىدە مېھمان بولغانىكەن . ئاتامنىڭ مۇزەپپەر باي بىلەن ئۆزۈندىنلا يېقىن مۇنا . سىۋوتى بولغانلىقتىن ، مېنى ئۇنىڭ ئۆغلى تاھىرغا بەرمە كىچى بولۇپ ۋە دىلىشىپ قو . يۇپتۇ . ئاتام قايتىپ كېلىپلا ئاتام بىلەن مە سلەھەتلىشىپ مېنى توپ قىلىپ ، سەمەر - قەندەكە ئۆزىتىپ قويىدى . ھەن سىزنى كۆرگەن كۈنۈمىدىن باشلاپ سىزنى بە كەمۇ ياخشى كۆرۈپ قالغان بولساممۇ ، سىزگە بىلدۈرمسىگەن ئىدىم . ئىچىمەدە سىزنىڭ ئىشق ئۆتىڭىز ياناتتى . مېنىڭ تەدبىر سىزلىكىم ۋە باشباشتاقلىقىم سەۋەبىدىن ، ئۇرۇنسىز چاقچاق قىلىپ قويۇپ سىزنىڭ خانىنىڭ يېنىدىن ئايىرلىشىڭىزغا سەۋەبچى بولدۇم . ھەن سىزدىن ئايىرلىغاندىن كېيىن ، مۇھەببەت ئۆتى تېخىمۇ يالقۇنلاپ ، كېچە - كۈندۈز كۆزلىرىمىدىن سەل كەبى ياشلار ئاقتى . بۇ ئاققان ياشلىرىمۇ سىزگە بولغان ئىشق - مۇھەببەتىنىڭ ئۇتلرىنى ئۇچۇ . رەلمىدى . ئامال قانچە ؟ ئاتامنىڭ رايغا بويىسۇنۇپ سەمەرقەندە كەلدىم . بۇ خوتۇن قەدرىگە يەتمەيدىغان ، ئايالغا مۇئامىلە قىلىشنىڭ ئېپىنى ئۇقمايدىغان تەلۇھ تاھىرنىڭ قولغا چۈشتۈم . ئەمما ھەن سىز - دىن ئايىرلىغاندىن بىرى بىرى كۈنمۇ كۆز ئالدىمدىن كەتمىدىڭىز . ئۇچرىشىش ئۇ . مىدى ئەسلا قەلبىمىدىن چىقىغانىدى . بىلىمىدىم ، بۇ قانداق ھېكىمەت ۋە قانداق

تىنى يەردە قويۇپ ھەم ماڭا بەگەن
ۋەدىڭىزنى ئورۇندىما سلىققا قانداقمۇ كۆڭ.
لىڭىز ئۇنايىدۇ؟ — دەپتۇ. قولۇپ:

— سىزنىڭ سۆزىڭىز توغرا.
لېكىن، مۇزەپپەر باي ئۆز شەھىرىدە ئىنا
ۋىتى ھەم ئورنى بار ئادەم. مەن بولسام ياتا
يۇرتلۇق بىر ئادەم. شۇڭا ئۇ مېنى نېمە قى
لىمەن دېسە قولىدىن كېلىدۇ. مەن ئۇلارغا
قانداق تاقابىل تۇرالايمەن؟ — دەپتۇ.
دىلارا:

— سىز ئۇلارنىڭ قورقۇتۇشىدىن
ھەم ئاجىز سانىشىدىن ئەندىشە قىلماڭ.
بېرىدىغان ئالتۇن ۋە ماللىرىنى ئەسلا قوبۇل
قىلماڭ! بىز ئىككىمىزنى شەرىئەت يولى
بىلەن ئايىرىمىغۇچە، مېنى زورلۇق بىلەن
سىزدىن ئايىرىپ ئېلىپ كېتىلمەيدۇ. —
دەپتۇ. قولۇپ:

— ئەسلىدە مەن قەسىممىدىن يې
نىڭالغۇچىلاردىن ئەمەس ئىدىم. مەن
سىزنىڭ ۋە سلىڭىزگە يېتىش يولىدا قانچە
لىڭ ئازاب ۋە جاپا بولسىمۇ ئېغىر
كۆرمەيمەن. «ئۆلەمك بار، يانماق يوق»
دېگەندەك، مەن ئۆلگۈچە سىزنى
تاشلىمايمەن، — دەپ دىلارنىڭ كۆڭلىنى
خاتىر جەم قىپتۇ. ئاشق بىلەن مەشۇققا
قسقا تۇيۇلغان بۇ كېچە، تاھىرغا بەك ئۇ.
زۇن تۇيۇلۇپ كېتىپتۇ. سەھىر قىلىققا تاقتى
قالماي، قولۇپلار تۇرغان ئۆينىڭ ئىشىكى
تۇۋىنگە كېلىپ ۋارقىراپ:

— ھەي ئە خەلق ئادەم! كۈن
چىقتى. ئورنۇڭدىن تۇرىدىغان ۋاقتى
بولدى. ۋەدە قىلىنغان مال ۋە ئالتۇنلار ھا-
زىرلاندى. نائىپ دانىشىمەن كېلىپ ساقلاپ
تۇرغىلىمۇ خېلى بولدى. ئىلدام بول! بۇ
ئىشنى تېزدىن تۈگىتىهيلى، — دەپ ئىشىكى

لىرىدىن بىرسى كېلىپ، ئىشىكى بارلىق
كۈچى بىلەن ئۇرۇپتۇ ۋە:

— هوى تۇرما ماسەن! بۇ ۋاقتىقىچە
لىڭ ئۇ خلایىدىغان سەن قانچىلىك ئادەم
ئىدىڭ؟ تۆرىمۇ سەن ياكى بەگمۇ سەن؟
ئۆيىدىن چىق، بۇ ياققا! — دەپ، قوپاللىق
بىلەن ۋارقىراشقا باشلاپتۇ. ئەمما، بۇ سۆز-
لەر قولۇپنىڭ قولۇقىغا ئەسلا كىرمەي، دىلارا
بىلەن مۇھەببەت ئىزھار قىلىشماقتا ئىكەن.
لېكىن ئۇلار ھەرقانچە قىلغان بىلەنمۇ
خۇددى چۈشىدە كۆرگەن ئالتۇن تاغ
ئويغىنىش بىلەنلا يوقالغىنىدەك، بىر ئاز ۋا-
قت ئىچىدە شادىلىقى قايغۇغا ئالمىشىدىغان
ۋاقت يېتىدىغانلىقى بۇ ئىككى ئاشق — مە-
شۇققا مەلۇم بويپتۇ. بۇ چاغدا گويا تەندىن
جان ئايىرىلىدىغان پەيتىنىڭ كەلگەنلىكىنى
بىلدۈرگەندەك، مۇزەپپەر باینىڭ
خىزمەتكارى ئىشىكى تۇختىماي ئۇرىۋې-
رىپتۇ. قولۇپ چوڭقۇر بىر ئۇھ تارتىپتۇ ۋە
دىلاراغا:

— كۆرمەمسىز بۇ بەدبە ختلەرنىڭ
ئالدىرىشىنى، سىزنىڭ بىلەن بىر دەقىقە
ئارتۇق تۇرۇشۇمغا رازى ئەمەس. ئاھ، جې-
نىم دىلارا! بىز گەرچە نىكاھلىق بولساقىمۇ،
تاك ئېتىشى بىلەنلا سىزنى تالاق قىلىشقا
قەسەم ئىچىكەن ئىدىم. ھەم ئۇلارنى ۋە دەم
بىلەن ئىشەندۈرگەن ئىدىم. ئەمدى قانداق
قىلىشىم كېرەك؟ — دەپتۇ. دىلارا:

— سىز ئۆز ئاشقىڭىزنى
نىكاھىڭىزغا ئالدىغانلىقىڭىزنى بىلەنلىك
كىڭىز ئۇچۇن ۋە دېگە خىلاپلىق قىلايىسىز.
ئەگەر ۋە دېگە خىلاپلىق قىلىمايمەن دەپ مېنى
تالاق قىلىسەن ئۇ چاغدا سىزنىڭ ھەركى-
تىڭىز ئاشقىلىققا خىلاپ بولىدۇ. مەندەك
بىچارە قولۇڭىزنىڭ كۆڭلىنى ۋە مۇھەببە-

خوتۇن يوق . ئەگەر دە بۇنداق زۇلۇم قىلى
ماقىچى بولساڭلار ، خاننىڭ ئايىقىغا يېقلىپ ،
ئەرز ھالىمىنى ئېيتىمەن . كۆرۈپ باقىلىي ،
بۇنداق ھېچقانداق ئادەم چىدىيالمايدىغان
ئالداما جىلىققا خاننىڭ رازىلىقى بولار مىكىن ؟
— دەيىتۇ .

دانشمن قولوپتن رهمهتلر كۇ-
تسۋاتقىندا ، ئۇنىڭدىن بۇنداق سۆزلەرنىڭ
چىقىدىغانلىقى ئۇ خلاپ چوشىگىمۇ كىرمىد
گەچكە بۇ سۆزدىن بە كمۇ ئە جەبلىنىپ
ھېران قاپتۇ . ئۇ مۇزمىپەرنى خالىي بىر
جاىغا ئاپىرسىپ پەس ئاوازدا قولوپنىڭ
بەرگەن جاۋابىنى بايان قىلىپتۇ ۋە :

— بُ خوتۇنى قۇلۇپىدىن ئايىرىۋېب
لىش تەس ئوخشایدۇ ، — دەپتۇ . مۇزەپپەر
بای دانىشىمەنگە :

— ئۇ ئالـتـوـنـنى ئاز كـوـرـؤـۋـاتـقـانـ
ئـوـخـشـاـيـدـوـ، يـهـنـه ئـهـلـلىـكـ ئـالـتـوـنـ پـوـلـ قـوـشـۇـپـ
بـېـرـهـيـ . دـهـرـهـالـ خـوـتـۇـنـىـ تـالـاـقـ قـىـلىـپـ سـهـ.
مـهـ، قـەـنـدـىـنـ حـىـقـىـقـىـ كـەـتـسـهـ، — دـەـتـتـەـ .

ئۇلار گەرچە شىۋىرىلىشىپ پەس
ئاۋازدا سۆزلەشكەن بولسىمۇ ، قۇلۇپ بۇ
سۆزلەرنى ئاڭلىۋاتپۇ . ئۇ مۇزەپپەر بايغا :

— یؤز ئالتون ئەمەس ، مىڭ ئالتون
بەر سەڭمۇ ، ھەتتا پوتون بايلىقىنىڭ ھەم
مىسىنى بەر سەڭمۇ ، ھازىر نىكاھىمدىكى
خوتۇنۇ منى ئەسلا قويىمايمەن ، ئۇنىڭدىن
ھە ، گىن ئاڭ بىلمايمەن ، — دەتتە .

دانشمندیلمن موزمپیر بای
قفاویل کوئن نسیمه تاکان قابو :

— عَهْ گَه، ده بُهندَة، تهْ تهْ، لَهْ لَكْ قِيلَهْ.

وْهَر سَدْكَ سَائِنْ هِبْجَقَانِدَاقَ پَايِدَسَى يِوقَ،
بَهْلَكَ كِيِينَكَى كُونَدَه يُوشَايِمَانَدَا قَالِسَهَنَ .
هَهْمَمَدَنَ ئَايِرِلِىپَ قُورُوقَ قولَ كِبْتِسَهَنَ ، -
دَهْ كَوْپَ تَهْهَدِتَلَهَرَنَى سَالَغَانَ بُولِسِمَؤَ ،

تاهير ۋارقىراۋاتقان چاغدا قۇلۇپ ئىشىكىنى ئېچىپ چىقىپتۇ . خىزمەتكارلار قۇلۇپىنى دەرھال ھامامىغا ئېلىپ بېرىپتۇ . قۇلۇپ ھامامدىن چىققاندىن كېيىن ئۇنىڭغا ئېسىل يېڭى كىيىملىھەرنى ئەكلىپ كىيدۈرۈپتۇ . ئاندىن مۇزەپپەر، ئوغلى تاهير ھەم دانىشىمەن ئۇ چىسى بىلەل ئولتۇرغان خا- نىگە باشلاپ ئېلىپ بېرىپتۇ . ئۇلار قۇلۇپىنى ئىززەت - ئىكراام بىلەن كۈتۈۋاپتۇ . سورۇندىكىلەرگە ئاش تارتىلىپتۇ . تاماقتىن كېيىن دانىشىمەن قۇلۇپىنى بىر چەتكە تارتىپ ئۇنىڭغا :

— مۇزەپىھەر باي بىر قۇر ئېسىل كە
يىسم ھەم ئەللىك ئالتۇن تەڭگىنى تەبىyar
قىلىپ قويدى . سەن دەرھال خوتۇنى تالاق
قىل ! ساڭا يەنە بىر تۆگە ھازىرلاندى .
ئىشنى توڭىتىپ بارلىق نەرسىلىرىڭىنى
ئېلىپ سەمەرقەندىن چىقىپ كەت ! —
دەپتۇ . دانىشىمەن سۆزىنى تامام قىلىشى
بىلەن قولۇپ ئاچىقىمى كېلىپ دانىشىمەن
بەرگەن كېيىم ۋە ئالتۇنلارنى يەرگە تاشلاپ :
— سىز تېخى سەمەرقەند شەھىرىدە
شەرىئەت ئەھكاملىرىدا ئادىللىق ۋە ھەقىقەت
توڭىگەن دەپ ئويلامىسىز ؟ ياكى خان
ئالىلىرى غەپلەتنە قېلىپ غېرىپ - مۇساپىر
ۋە پۈقرالارغا قىلىنىۋاتقان زۇلۇمدىن
خەۋرى يوقمۇ ؟ مەن بىچارە سەمەرقەند كە
كەلدىم . سودىگەرلەرنىڭ بىرسى مېنى
ئالداب - سالدار ئۆيىگە چاقىرىپ شەرىئەت
بويىچە ماڭا بىر خوتۇن نىكاھلاب بەردى .
ئەمدى بولغاندا خوتۇنۇنى زورلۇق بىلەن
ئايىر ئالماقچى بولىۋاتامدۇ . بۇ قانداق
زۇلۇم ؟ قانداق ئىنساپىسىزلىق ؟ بۇ داۋادىن
كېچىڭلار ! مەندە ئەسلا ئايىر سىلىغان

ئېلىش ئۇچۇن، ئەڭ ئاۋۇال ئۇنىڭ بىلەن تەڭداش بولۇشۇڭ كېرەك. سەن بۇ داۋادىن كېچىپ خوتۇنى دەرھال تالاق قىل. ئائىمنى مۇزەپپەر باي بەرگەن ئىنئام - ئېسەن ئال-دە، بۇ يۇرتىتن چىقىپ كەت. ئەگەر دە بۇنىڭغا رازى بولمىساڭ يۈز دەررە يېبىشىكە حازىرلەن، — دەپ ھەيۋە قىپتۇ قازى.

قۇلۇپ قازىنىڭ بۇنداق قاتىققى
ھەيۋىسىنى پىسەنتىگە ئالماي، ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرغانلىقىدىن دەرھال يۈز دەررە ئۇرۇلۇپتۇ. قازى ئاخىرىدا:

— بۇ گۈنچە بۇ تاياق يېتەر، ئە- گەر دە ئەتسىمۇ شۇنداق تەتۈرلۈك قىلسا، ئىككى ئاولوش جازا بىرىمەن، ئۇنىڭىمۇ قا- يىل بولمىسا، باشقىچە جازالايمىز. بۇ گۈن خوتۇنىنىڭ يېنىغا كېتىپ تۇرسۇن، — دەپتۇ.

ئەمما تاهر قۇلۇپنى چىدىيالىمغۇددەك ئازابلاپ خوتۇنى ئايرىپ ئېلىشنى ئارزو قىلىدىكەن. لېكىن قولىدا هووققۇ بولمىغانلىقىنىن چارسىز قايتۇ.

مۇزەپپەر، ئوغلى تاهر ۋە قۇلۇپ ئۇچىلەن بىللە مۇزەپپەرنىڭ ئۆيىگە قايىتىپتۇ. قۇلۇپ ئۆزىنىڭ نازىنىنى كۆرۈش شادلىقى بىلەن ئۆزىدە قىلچە رەنجىش سەز- مەي بەلكى قەلبىدە بىر خىل سۆبۈنۈشنى ھېس قىپتۇ. ئۇ ئۆيىگە كىرىپ دىلارانى كۆ- رۇش بىلەن، يۈز دەررە تاياقنىڭ يارىسىغا شىپاقيقە مەلھەم سۈر تۈلگەندەك قىلچە تاياق ئازابىنى ھېس قىلماپتۇ.

مۇزەپپەر باي قۇلۇپنى بىر ياقىنى زورلاپ قىيناتقان بولسىمۇ، يەنە بىر تەزەپ تىسن بۇ ئىشنى ياخشىلىق بىلەن بىر تەزەپ قىلىشقا تىرىشىپتۇ. ئۇ قۇلۇپنى ئۆزىنىڭ خاس ئۆيىگە چاقىرىپ يەنە كۆپ ۋەدىلەرنى

قۇلۇپ بۇ سۆزلەرنىڭ بىرىسىگىمۇ قۇلاق سالماي :

— سىلەرنىڭ بۇنداق گەپلىرىڭلار مېنى چۆچىتەلمەيدۇ. مەن پەقەت قورقۇپ قالمايمەن، مېنىڭ خوتۇنۇمنى زورلاپ ئايرىپ ئىدىغان ھېچقانداق ئامالىڭلار يوق! — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان تاهر ئاچچىقلاب:

— قازىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ، بۇنداق ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىمغان ئىنساپىسىزنى دەررە ئۇرۇغۇزۇپ، ئەدەبکە كەلتۈرەيلى، — دەپتۇ.

قۇلۇپ بۇ سۆزلەرنىڭ ھېچقايسىسىغا پەرۋا قىلىمغا نىلىقىنى، ئاخىرى داۋانى قازى مەھكىمىسىگە چۈشورۇپ، ئۇنى قازى ھۇزۇرۇغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇلار قازىغا بولغان ۋەقەنى باشتىن - ئاياغ تولۇق بايان قىلىشىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان قازى قۇلۇپقا:

— ھەي ئەخىمەق ئادەم! سەن بولساڭ پەقىرلەرنىڭ پەقىرى، مىسىكىنلەر- نىڭ مىسىكىنىسىن. ئىجارتەن ئەققىنى تۆلىسيەلمىگەنلىكىڭ ئۇچۇن مەسچىتتە يېتىپ، كىشىلەرنىڭ خەير - سەدقە قىلىپ بەرگەن ئاش - تامىقى بىلەن جان ساقلاپ يۈرگەنلىك. بۇلار سېنىڭ ھالىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ، ساڭا پايدا يەتكۈزۈپ قويۇش نىيىتىدە بۇ نىكاھنى ياندۇرۇش ئۇچۇن سېنى تەكلىپ قىپتۇ. سەن ھېچنېمەڭ يوق بىر گادايىسىن. بۇ خوتۇن ناھايىتى باي ئادەمنىڭ قولىدا باياشات تۇرمۇش كەچۈ- رۇپ ئۆگىنىپ قالغان تۇرسا، سەن ئۇنى قانداق بېقىپ كېتەلەيىسىن؟ سېنىڭ بۇ داۋايىڭ ھەقىقەتەن ساراڭلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەبس. سەن كەبى ئابروپىسىز، تېكى - تەكتى نامەلۇم بولغان بىر ئادەمگە، نەسەپ ۋە مۇلۇك ئىگىسى بولغان بۇ خوتۇن تېكىمەدۇ؟ ئۇنىڭغا ئوخشاش خوتۇنى

قالارمىكىن ، دەپ بەك ئەنسىرەۋاتىمەن ،—
دەپتۇ . تاھىر ئۇنىڭغا :
— ئەي دىلارا ! سىزنىڭ ماڭا
بولغان مۇھەببىتىڭنىڭ نەقەدمەر چوڭقۇر .
لۇقىنى بىلىمەن . سىز ئەسلا ئەنسىرىمەك !
ئەتە نىكاھمىز يېڭىلىنىدىغان كۈندۈر ،—
دەپ دىلارانىڭ خانىسىدىن چىقىپتۇ . شۇ
چاغدا قۇلۇپ كىرىپ كەپتۇ . دىلارا قۇلۇپنى
كۆرۈشى بىلەن قايغۇ — ھەسرىتى شادلىققا
ئالىمشىپتۇ . ئۇ قۇلۇپقا :

— جېنىم ! مېنىڭ ئەقىدەم ھەم
سىزنىڭ سۆزىڭىزدە مۇستەھكم چىڭ
تۇرۇشىڭىزنىڭ نەتىجىسىنى ئاللا بۇيرسا
تېز ئارىدا كۆرەرمىز . من يارىڭىز ئۇچۇن
قازى ھۇزۇردا تارتاقان جەھۋر — جاپالىرى
گىزنى تاھىر ھېلى كېلىپ دېدى . بۇگۇن
قازىنىڭ ھۇزۇردا سۆزىڭىزدە چىڭ تۇرغان
لىقىڭىز كەيىياتىمىنى كۆتۈرگەن بولسىمۇ ،
سىزنىڭ دەرىنلىك زەخمتىدىن جاراھەت
لمەنگەن تېبىنگىزنىڭ ئاغرىشى مېنى بەكمۇ
ئازابلاۋاتىسىدۇ ،— دەپتۇ كۆزلىرىدىن يامغۇر .
دەك ياشلىرىنى توڭلۇپ .

— ماڭا قانىچىلىك قاتتىق جەبىر —
جاپالارنى سالسىمۇ ، قەتىئى چىدايمەن .
سىزدىن ھەرگىز ئايىرلمايمەن . ئۇلار نە جاپا
بىلەن ، نە پۇل بىلەن مېنى يېڭەلمەيدۇ .
خۇداغا تەۋە ككۈل قىلىپ ، بېلىمنى مەھكەم
باغلاب ، يا ئۆلۈم ياكى سىز بىلەن بىللە
ياشاش ئۇچۇن ھەرقانداق ئىشتىن يانماي
مەن ،— دەپتۇ قۇلۇپ . دىلارا ئۇنىڭغا :

— قۇلۇپ ، سىز قازى ھۇزۇردا
ئۆزىڭىزنىڭ خانىنىڭ خىزمىتىدە بولغانلىقى
گىزنى ئېيتتىڭىزىمۇ ؟ — دەپ سوراپتۇ .
— قازى ھۇزۇردا ماڭا قازىنىڭ
سورىخان سوئالىغا جاۋاب بەرمەكتىن باشقا

قىپتۇ . ئۇ قۇلۇپقا ئۇچ يۈز ئالتۇن ۋەدە قد
لىپ ، بۇ ئىشنى چىرايلىقچە تۈگىتىشنى
تەلەپ قىپتۇ . ئەمما قۇلۇپنى زادىلا كۆندۈ .
رەلمەپتۇ .

شۇ ئارىدا تاھىر دىلارانىڭ يېنىغا
قۇلۇپتن ئاۋۇرالاق كىرىپتۇ . دىلارا : « قازى
ھۇزۇردا قانداق ھۆكۈم بولدىكىن ؟ »
دەپ ، ئىككى كۆزى ئىشىكتە قۇلۇپنى
زارىقىپ كۈنۈپ ئولتۇرغانىكەن . ئۇ : « قۇ .
لۇپ قازىنىڭ ھۇزۇردا سۆزىدە چىڭ
تۇرار » دەپ ئۇمىد قىلىپ تۇرغىنىدا ، تا .
ھەرنىڭ ئىشىكتەن كىرىپ كەلگەنلىكىنى
كۆرۈپ : « بۇ زالىنى يەنسلا ماڭا نىكاھ قىل
غان ئوخشايىدۇ » دەپ ئويلاپتۇ . شۇڭا
ئۇنىڭ يۈزلىرى ئۆلۈكىنىڭ يۈزىدەك سارغى
يىپ ، هوشىدىن كېتىپ يېقىلىپ چۈشۈشكە
تاس قاپتۇ .

تاھىر دىلارانىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ
قۇلۇپنىڭ ئۆزىنى تالاق قىلىغانلىقىدىن
خەۋەر تېپىپ ، مۇشۇ ھالغا چۈشتى ، دەپ
ئويلاپ :

— جېنىم ، ھەرگىز قايغۇ يېمەك !
ھامان ئۇمىدىلىك بولۇڭ . تەھلىل قىلغۇچى
ئادەم بۇگۇن سىزدىن ئايىرلىشىنى خالىم
خانلىقى ئۇچۇن ، يۈز دەررە يېدى . ئەگەر
ئەتىكى كۈندە يەنە شۇنداق جاھىللەق قىل
سا ، جازاسى يەنە ئاشۇرۇلدىغانلىقى ھەققىدە
قازى ھۆكۈم قىلدى . بۇگۇن نە چارە ؟ يەنە
ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولسىز . ئەتە خۇدا
بۇيرسا ، مەن سىزنىڭ ئېرىڭىز بولمەن ،
— دەپتۇ . دىلارا ئۇنىڭغا :

— ئەي خوجام ، بۇ ھال قۇلىڭىزغا
بەك ئېغىر كەلدى . چۈنكى ، بۇگۇن
ئەتىگەندىن بېرى راھەت ۋە ھۇزۇرۇم تۇ .
گىدى . بۇ ئىش مەن خالىغاندەك بولماي

تەڭرىگە سېغىنايلى . ئۇ بىزنىڭ ياردەمچى مىز . هەر حالدا بىزگە ياردىم ۋە گىنaiيەت قىلار ، — دەپ ئۆيىدىن چىقىپتۇ .

قۇلۇپ ئىشىك تۇۋىدە ساقلاپ تۇر -
غان مۇزەپپەر باي ۋە ئۇنىڭ ئوغلى تاھىر بىلەن بىللە قازى مەھكىمىسىگە مېگىپتۇ .
ئۇلار قازى مەھكىمىسىگە كىرگەندە ، قازى قۇلۇپنى كۆرۈشى بىلەنلا :

— ئاخشام بارلىق ئەقلىڭ بىلەن ياخشى ئويلاڭغانسىن ، ئىشنىڭ ياخشى -
يامىنىنى چۈشىنىپ ، بۇنداق ئاقمايدىغان داۋادىن يالتابىخانسىن دەپ ئويلايمەن ، ئەلۋەتتە سەن شۇنى ھېس قىلا لايسەنلىكى ، بۇ خوتۇن سېنىڭ تەڭدىشىك ئەمەس ، — دەپ گەندە قۇلۇپ جاۋاب بېرىپ :

— قازى جانايلىرى ، سىز ماڭا يەنە زۇلۇم قىلماقچى بولمۇاتقان ئوخشايىسىز . مەن سىز ئويلىغانىدەك بىر يەقىر ھەن نادان كىشى ئەمە سەمن ، شۇنداقلا ئەسلى نەسبىم نامەلۇم بىر كىشى ئەمە سەمن . ھازىر ئۆزۈمنىڭ كىملىكىنى بىلدۈرمەك زۆرۈر بولۇپ قالدى . مەلۇم بولسۇنلىكى ، ئىسمىم رۇ كىنندى . دىن ، ئەنجان شەھىرىدىكى بە كەمۇ باي ھەم مۆتسۇھەر سودىگەرلەردىن مەستۇد ئىسىملىك زاتنىڭ بىردىن بىر ئوغلى بولىمەن . ئاتام مۇزەپپەر بایدۇن ئارتۇق باي . ئەگەر بۇ ھا لىمنى ئاتام بىلسە ئىدى ، ماڭا بىر تۆگە ئالتۇن ئەۋەتكەن بۇلار ئىدى . مېنىڭ بۇنداق باينىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى سەمەرقەندىتىكى ئاياللار تائىپەسى بىلسە ، ئالغان خوتۇنۇمۇنىڭ ناھايىتى بە خەتلەك بولغانلىقىدىن ھەسەت قىلغان بولاتتى . بۇ قۇلىڭىز شەھەر سىرتىدا يول توسوغۇچى قاراقچىلارغا ئۇچراپ قېلىپ ، مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانمەن . شۇ سەۋەتتىنمۇ ياكى

بىر ئېغىزمۇ سۆز قىلىشقا پۇرسەت بولىمىدى ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قۇلۇپ .

— ئۇنداق بولسا ، بۇگۈنكىدەك تاياق ئازابىدىن قۇتۇلۇش ئۇچۇن بىر چاره قىلايلى . سىز مەن ئېيتقاندەك قىلىڭ . ئەنجان شەھىرىدە بە كەمۇ شۆھەرەتلىك مەسى ئۇد ئىسىملىك بىر باي سودىگەر بار . سىز ئۇنى « ئاتام » دەڭ . بۇ سۆزدىن يانمای ھەم چاندۇرماي ئۇلارنى ئىشەندۈرۈڭ . ھەمەدە يېقىن ئارىدا ئاتامدىن خەت كېلىدۇ دەپ ئېيتىڭ ، — دەپتۇ دىلارا ئەقىل كۆرۈستىپ .

قۇلۇپ دىلارا ئېنىڭ بۇ مەسىلەتتىنى قوبۇل قىپتۇ . ھەم « سىز دېگەندەك قىلىمەن » دەپ دىلارا ئاش كۆڭلىنى تىندۇرۇپتۇ . ئۇلار ئەتىكى كۈندە بولۇش ئېھتىمالى بولغان ئازاب ۋە كۆڭۈلسىزلىكلەرنى ئېسىدىن چىقىرىپ ، كېچىدىن تاڭ ئانقىچە بولغان مۇددەتنى قولدىن بەزەمەي ئىشق - مۇھەببەتتىنلەر لەز - زىتىنى تېتىپتۇ .

تاڭ ئېتىشى بىلەن مۇزەپپەر باي بىلەن ئوغلى تاھىر قۇلۇپ تۇرغان ئۆيىدىكى ئىشىكى تۇۋىگە كېلىپ ، ئۇنى چاقلىرىپ قازى هۇزۇرغا بېرىشقا ئالدىرىتتىپتۇ . قۇلۇپ كىيىمىلىرىنى كېيشىكە باشلاپتۇ . دىلارا ئۆزىنىڭ قۇلۇپقا بولغان مۇھەببەتتىنلەك كا مىللەقىدىن ئاييرىلىشقا قىيمىي ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپ كۆز ياشلىرى سەل كەبى ئېقىشقا باشلاپتۇ . قۇلۇپ بۇ ھالنى كۆرۈپ يۈرۈكى ئېچىشىپ :

— جېنىم دىلارا ! سىزنىڭ كۆزلى رىڭىزدىن ئاققان ياشلار ، مېنىڭ جاراھەتلىك يۈركىمگە تۇز سۈيى قۇيغاندەك ئېچىشتۇرۇۋەتتى . مېنىڭ ھالىم كېسەل كە شىنىڭ ھالىدىنمۇ بەتتەرەك ئېغىر . بىز

تۇ . مۇزەپپەر باي :
— مەن بىر قېتىم سودىگەر مەسئۇد
بىلەن تونۇشۇپ قالغان ئىدىم . شۇندىن بۇ
يان ئارىمىزدا يېقىنچىلىق پەيدا بولدى . ئۇ
ھەقىقەتەن باي كىشى . مەن ئۆز خىزمەتكا
رىدىن بىرىنى ئەنجان شەھرىگە ئەۋەتەي .
ئۇ شەھەر بىلەن بىزنىڭ شەھەرنىڭ ئارى-
لىقى يەتنە كۈنلۈك يول كېلىدۇ . بېرىش -
كېلىشكە ئۇن - تۆت كۈن ۋاقت كېتىدۇ .
ئۇن بەشىنچى كۈنى خەۋەر كېلىدۇ ، -
دەپتۇ . بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان قازى قولۇپقا :

— بۇ توغرا مەسىلەت بولدى . ئە-
گەردە مەسئۇدىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىڭ
ئېنقلانسا ، خوتۇن سېنىڭ بولىدۇ . آئەگەر
يالغان سۆزلەپ ھىيلە ئىشلەتكەن بولساڭ ،
سېنى دارغا ئېسىشقا ھۆكۈم قىلىمەن ، -
دەپتۇ .

— قازى ئالىلىرى ! - دەپتۇ تاهر
قازىغا ، ئەنجاندىن خەۋەر كەلگىچە بۇ ئا-
دەم خوتۇنىدىن ئايىرمى بىر ئۆيگە قاماب
قويۇلسا ...

— ئەر - خوتۇن بىلە تۇرۇشقا تې-
گىشلىكتۇر ، ئايىرمى تۇرۇش شەرىئەت
ھۆكمىگە خىلاپ . سىز دېگەندەك قىلىشقا
بولمايدۇ . سىزنىڭ ئەمدىكى ئىشىڭىز
تېززەر ئەنجانغا ئادەم ئەۋەتىش ، - دەپتۇ
قازى .

قازى بۇ ھۆكۈمنى چىقاغارنىدىن
كېيىن ، مۇزەپپەر باي بىلەن ئوغلى تاهر
راست خەۋەرنى بىلىش ئۈچۈن ئالدىراپ -
تېنەپ خىزمەتكارلىرىدىن بىرىنى يۈگۈرۈك
ئات بىلەن ئەنجان تەرەپكە يولغا ساپتۇ .

قولۇپ قازىخانىدىن ئۇدۇل دىلارنىڭ
يېنىغا قايتىپ كەپتۇ . ئۇ قازى ھۆزۈرسا
بولغان ئىشلارنى ، قازىنىڭ ئەنجانغا ئادەم

نىكاھلەنغان سەۋەبتىنمۇ بىلمىدىم ، بۇ قەدەر
ھاقارەت ۋە جاپاغا لايىق بولىدۇم . ئەپپۇ
قىلىڭىزلار ! بۇ ئىشتا سىزلەرنىڭ بەك
ئالدانغانلىقىلىڭىزلارنى ، مېنىڭ ۋاقتلىق
ئاجىز قالغان ھالىتمىدە قىلغان خاتالقى-
ڭىزلارنى ئىسپات قىلماق ئۈچۈن ، ھازىرنىڭ
ئۆزىنە ئاتامغا بىر پارچە خەت يازماقچىمەن .
ئاتام مېنىڭ بۇ ھالىتمىدەن خەۋەردار بولۇشى
بىلەن كۆرەرسىزلەر كى نېمە ئىشلار يۈز بى-
رىدىكىن ، - دەپ سۆزىنى تمام قىپتۇ .
قازى بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاب :

— ئىش سەن ئېيتقاندەك بولىدىغان
بولسا ، ئۆتكەن كۈنى نېمە ئۈچۈن بۇ
ئەھۋالنى سۆزلىمىدىك ؟ ! ئەگەر دە سۆزلى-
گەن بولساڭ ئىدىك ، بۇ جاپالارنى
تارتىمىغان بولار ئىدىك ! - دەپتۇ ئاندىن
مۇزەپپەر بايغا قاراپ :

— ھازىر ئىش ئۆزگەردى . چۈنكى
بىزنىڭ ئۇنى خوتۇنىدىن ئايىرىلىشقا قىستى-
شىمىزنىڭ سەۋەبى ، كەمبەغەللەكىدىن
خوتۇنىنى بېقىشقا قۇربى يەتمەيدۇ ، دېمەك-
لىك ئىدى . ئەمما ، ئۆزى دېگەندەك باي
بولغان ھالەتتە ، بۇنداق ئىشقا زورلاشقا
ھېچقانداق ھەققىمىز بولمايدۇ ، - دەپتۇ . بۇ
گەينى ئاڭلاب تاهر :

— قازى ئالىلىرى ! سىز بۇ
كازاراپ ، يالغانچى ئادەمنىڭ سۆزلىرىگە
ئىشەنمەڭ ! بۇنىڭ بۇ سۆزى بۈگۈنكى تا-
ياقتىن قۇتۇلۇش ھەم ۋاقت ئۆتكۈزۈش
ئۈچۈندۈر ، - دەپتۇ . قازى تاهرغا :

— مەن سىزنىڭ سۆزىڭىز بىلەن
ھېلىمۇ ئۇنى يەنكۈدەك ئازابلىدىم . ئەگەر ئۇ
ھەقىقەتەن سودىگەر مەسئۇدىنىڭ ئوغلى ئى-
كەنلىكى ئىسپانلانسا ، ئۇ چاغدا ھېچكىمۇ
ئۇنىڭغا بىر ئېغىز سۆز ئېيتالمائىدۇ ، - دەپ

قوغۇشۇنداك قۇيۇلۇپ قالغانىدى . شۇ سە-
ۋەبتىن خەۋەر كەلگىچە باشقا بىر يەردە
تۇرۇشنى مۇۋاپىق كۆرۈم . خوتۇنۇم
دىلارامۇ ئۇ يەردىن چىقىپ كېتىشنى
خالايدۇ ، ئۇ ئۇپىدە تۇرۇشقا ئەسلا رازى ئە-
مەس ، — دەپتۇ . بۇ سۆزنى ئاڭلىغان تاهر
بارلىق غەزبىي بىلەن قاتتىق ۋارقىراپ :

— ئەي ما كانسىز يالغانچى ! دىلارا-
نىڭ بېشىغا بۇ ئىش كەلگەندىن بۇيان كېچە
— كۈندۈز ئاھ ئۇرۇپ ، قايغۇ — هەسرەتتە
كۆز ياشلىرى سەل كەبى ئېقىۋاتسا ، سەن
بولساڭ ئۇيالماستىن ئۇنداق يالغان سۆزلەرنى
سۆزلەپ ، ئۇنى ئۆيىمىزدىن ئايىرىپ ئېلىپ
چىقىشنى ئۇيلاۋاتامىسەن ؟ — دەپتۇ . بۇ
سۆز گە قارشى قۇلۇپ ناھايىتى يۇماشاقلىق
بىلەن :

— مېنىڭ خوتۇنۇم دىلارا ، مېنى
بەك سۆيگەنلىكىدىن سەندىن يىراق
بولۇشنى ئىستەيدۇ . ئەگەر دە سەن بۇنداق
ئويلىساڭ دىلارانى قازى ئۆزى چاقرىپ
سوراپ كۆرسۈن . دىلارا مېنى سۆيىمسە ھەم
مېنىڭ سۆزۈم يالغان بولسا ، ئەنجاندىن كې-
لىدىغان خەۋەرنى كۈتمەستىنلا ، ھازىرلا
قازىنىڭ ھۇزۇرىدا دىلارانى تالاق قىلىمەن ،
داۋادىن كېچىپ بۇ شەھەردىن چىقىپ
كېتىمەن ، — دەپتۇ . تاهر بۇ سۆزدىن
خۇش بولۇپ :

— بۇ نادان ئۆز تىلىدىن تۇتۇلدى .
دىلارانى ھازىرلا چاقرتايىلى . — دەپتۇ .

قازى ئۆزىنىڭ نائىبى بولغان دانىش
مەننى دىلارانى ئېلىپ كېلىش ئۇچۇن
مۇزەپپەرنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتىپتۇ . دانىشمەن
ئالدىراپ بېرىپ دىلارانى قازىنىڭ ھۇزۇرىغا
ئېلىپ كەپتۇ . قازى دىلارادىن :
— سىز بۇرۇنقى ئېرىشكىزنى

ئەۋەتىپ تەكشۈرۈشكە قىلغان ھۆكۈمنى
دىلاراغا تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ . دىلارا
بۇ ئىشتىن بەك خۇش بولۇپ :

— ئىنساڭاللا ، بۇندىن كېيىنكى
ئىشلىرىمىزغا يول ئېچىلدى ، — دەپتۇ . ئان
دىن ئۇ يەن :

— بۇ يەردىن قېچىشقا پۇرسەت
تاپتۇق . لېكىن ، كۆزەتكۈچىلەر بەك كۆپ
بولغانلىقتىن ، بۇ جايىدىن باشقا بىر جايغا
كۆچەيلى . ئەگەر دە قېچىپ كېتەلسەك ،
بۇ خارا تەرەپكە كېتەيلى . مېنىڭ ئالماس ۋە
قىممەتلىك ئېسىل تاشلىرىم بار . ئۇلارنى
سېتىپمۇ باياشات تۇرمۇش كەچۈرەلەيمىز ،
— دەپتۇ . قۇلۇپ ئۇنىڭغا :

— بۇ ئىشتىن بەك ياخشى ئۇيىلىنىپ
سىز . بىز باشقا جايغا كۆچۈپ
تۇردىغانلىقىمىزنى مۇزەپپەر بايغا ئېيتىاپلى .
ئەگەر دە بۇ ئىشقا قوشۇلماي كۆچۈپ
كېتىشمىزگە قارشى تۇرسا ، قازى مەھكە-
مىسىگە ئەرز قىلىپ رۇخسەت ئالارمىز ، —
دەپتۇ .

قۇلۇپ بېرىپ مۇزەپپەر بايغا باشقا
جايغا كۆچۈپ تۇرۇش ھەققىدە سۆز
ئېچىپتۇ . بۇنىڭغا مۇزەپپەر بايمۇ ھەم ئوغلى
تاهىرمۇ رازى بولماپتۇ . شۇڭا بۇ ئىش
قازىنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ . قازى ئۇلارنىڭ
بۇ قېتىم كۆچۈش ھەققىدىكى ئەرزىنى
سوراپ :

— سىزنىڭ بۇ يەردىن كۆچۈش
مۇزىگە نېمە سەۋەب بولدى ؟ — دەپ
سوراپتۇ . قۇلۇپ جاۋاب بېرىپ :

— قازى ئاللىلىرى ! ئاتام مەسئۇد-
دىن : « دۇشىمەن يېنىدا تۇرۇشتىن ئايىرىم
تۇرغان ياخشى بولىدۇ » دېگەن نەسەھەتنى
ئاڭلىغانىدىم . بۇ سۆزى قۇلىقىمغا

دیلارانى قولغا كەلتۈرۈشىگە ئۇڭايلىق تۇغىدۇرۇپ بېرىۋاتىسىز، — دەپتۇ. قازى ئۇنىڭغا:

— ئەگەرچەندە، ھەقىقەتەن مەسئۇدىنىڭ ئوغلى ئەمەسلىكى ئېنىق بولسا، يالغان سۆزلەپ بىزنى ئالدىغانلىقى ئۈچۈن، مەن ئۇنى دارغا ئاستۇرمەن، بەلكىم ئۇنى ئېسىشمۇ ئازلىق قىلىدۇ، — دەپتۇ.

— قازى ئالىيلىرى! ئۇنىڭ باشقا جايىدا تۇرۇشىنىڭ سەۋەبى، دیلارانى ئېلىپ بۇ شەھەردىن قېچىش ئۈچۈندۇر. سىزنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان ئازابلىرىڭىزدىن قورقمايدۇ؟ ئۇ ساراڭ ئەمەس! ئۇ ئۆزىنى ئازابقا ھەم ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرگىچە چارە تېپىپ قاچ مااسمۇ؟ ئۇنىڭغا تېگىشلىك جازانى بىجا قىلىدىغان چاغدا، ئۇ قالىققۇنى تاپالماي قالار سىزمسىكىن، — دەپتۇ تاهير قازىغا.

قارى ئۇنىڭغا:

— بۇنىڭ ئامالى بار. بۇلار باشقا جايىغا كۆچۈپ چىققاندىن كېيىن تۇرغان ئۆيلىرىنىڭ ئەتراپىغا كۆزەتكۈچىلەرنى ۋە قاراۋۇللارنى قويۇپ قاچۇرۇپ قويىمايمەن، — دەپ سۆزىنى ئۆزۈپتۇ — دە، قۇلۇپلارغا كۆچۈپ چىقىشا هوڭۈم چىقىرىپتۇ.

دیلارانىڭ ئاتىسى قىلىپ بەرگەن زىننەت بۇيۇملىرى ۋە يەنە ئالماس، گۆھەر ھەم ھەرسىل ئېسىل قىممەتلىك تاشلاشدىن بار ئىكەن. ئۇ قولۇپقا شۇ قىممەتلىك تاش لىرىدىن بىر ئازانى ساتقۇزۇپ، باشقا جايىدىن بىر قورۇنى ئىجاريگە ئېلىپ ئولتۇ. رۇپىتۇ. ئۆي ئىشلىرىنى قىلىش ئۈچۈن بىر نەچە دېدەك ۋە قۇلۇرانى سېتىپ ئاپتۇ. قولۇپ راستىنلا مەسئۇدىنىڭ ئوغلىدەك قىياپەت بىلەن ھەرىكەت قىلىپ، ئەنجاندىن كېلىدىغان خەۋەرنى سەۋىر — تاقەت بىلەن

سوّيەمىسىز ياكى ھازىرقى يېڭى ئېرىڭىزنى سوّيەمىسىز؟ ھېچج تارتىنماي توغرىسىنى سۆزلەڭ، — دەپ سوراپتۇ.

تاهير دیلارانىڭ ئۆزىگە چىن مۇ. ھەبىتى بار دەپ ئۆيلىغا چقا، قازىنىڭ بۇ سوئاللىرىدىن بەك خۇش بولۇپ ئۆزىنى تۇر. تالمىاي، دىلارا جاۋاب بەرگىچە ئالدىراپ، دىلاراغا:

— دىلارا خېنىم! راستىنى سۆزلەڭ، سىزنىڭ بىزگە خورلۇق كەلتۈرگەن شۇ تىجىمەلدىن قۇتۇلۇپ، يەنە مېنىڭ نىكاھىمدا بولۇش ۋاقتىڭىز يەتنى ... — دەپتۇ. شۇ چاغدا دىلارا قازىغا جاۋاب بېرىپ:

— قازى ئالىيلىرى! ئەگەردە سۆز-نىڭ راستىنى ئىشىتمە كىچى بولسىڭىز مەن مەسئۇد سودىگەرنىڭ ئوغلى رۇ كىنندىدىنى سوّيىمەن. مۇزەپپەر باینىڭ ئۆيىدە تۇرۇشنى خالىمايمەن. ئىككىنچى بىر جايىغا كۆچۈشكە رۇخسەت قىلىسىڭىز، — دەپتۇ.

قارى دىلارادىن بۇ جاۋابنى ئالغاندىن كېيىن باشقا سۆز قىلىشقا يول قالىمغا چقا قولۇپ بىلەن دیلارانىڭ شەھەر دە خالىغان جايىغا چىقىپ تۇرۇشغا رۇخسەت بېرىپتۇ.

ئىشنىڭ ئاقىشتى تاهيرنى بەكمۇ غەزەپلەندۈرۈپتۇ. ئۇ دىلاراغا:

— ئەي زالىمە! تۈنۈ گۈنگە قەدەر سەن بۇ خىيالدا ئەمەس ئىدىڭ. ھازىر نېمە سەۋەبىتىن سۆزۈڭىدىن يېنىۋالدىڭ؟ — دەپتۇ ۋە قازىغا قاراپ:

— قازى ئالىيلىرى! سىز بۇ يات ئادەمنى بىزدىن ئۇستۇن قىلىدىڭىز! ئۇ مەسئۇدىنىڭ ئوغلىسىمۇ، ياكى ئەمەسمۇ، بۇنىسى ئېنىق بولماي تۇرۇپ، ئۇنىڭ

ناخشا ئېيتىشقا باشلاپتۇ . ئۇ ناخشىسىدا قەل بىدىكى مۇڭ - ھەسرەتلرىنى تۆكۈپتۇ . ئۇ قۇلۇپنىڭ خاننىڭ غەزىپى بىلەن قاراقۇرۇمدىن ئۇمىدىسىز چىقىپ كەتكەنلىكىنى ، قۇلۇپ كەتكەندىن كېيىن ئۆزىنىڭ ھىجران ئازابى تارتقا نالىرىنى ۋە ھەسرەتلرىنى ناخشىغا قوشۇپ ئېيتىپتۇ . بۇ ناخشىنىڭ تەسىرىدىن قۇلۇپنىڭ كۆزلىرىدىن ياشلار تۆكۈلۈشكە باشلاپتۇ . مېھمان بۇ ھالنى كۆرۈپ سەۋەبىنى سورىغاندا قۇلۇپ ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ :

— ھۇرمەتلىك مېھمان ، بۇنىڭ سەۋەبىنى سىزگە بايان قىلسام ھېچقانداق ئىش ھاسىل بولماستىن ، بەلكى بىھۇدە ئىشقا سىزنىڭ بېشىڭىزنى ئاغرىتارماهن . نەتىجىدە بۇ چاغقىچە كەچۈرگەن دەرد - ئەلەملەرىنى ئەسکە چۈشۈرۈپ ، ئالدىمىدىكى تاڭ كەبى چۈڭ بالايئايەتلەرنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرەر ، بۇنىڭ بىلەن قايغۇ - ھەسرەتىمنى تېخىمۇ كۆپەيتىۋالار مەن ، — دەپتۇ .

مېھمان بۇنىچىلىك قىسقا بايانغا قانائەت قىلىمай ، بۇرۇندىن - ھازىر غىچە بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزە شتىلىرىنى سۆزلەپ بېرىشنى بەكمۇ چىڭ تۇرۇپ ئۇ - تۇنۇپتۇ ھەمدە ھېچقانداق سىرىنى قالدىرماي توغرىسىنى سۆزلىسە ، لازىم بولغاندا چوقۇم ياردەم بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ . قۇلۇپ گەرچە سەر ساقلاشقا ھەر قانچە تىرىشىسىمۇ ، مېھماننىڭ بەك چىڭ ئۆتۈنۈپ تۇرۇۋالغانلىقىدىن بارلىق كەچمىشلىرىنى يوشۇرماي باشتىن - ئاخىر غىچە ھېكايە قىلىپ بېرىپتۇ . ئاخىرىدا :

— مەن مەسۇئۇدىنىڭ ئوغلى ئەمەس . بۇ مېنىڭ دىلارادىن ئايىرلىما سلىق ئۇچۇن قېچىشقا پۇرسەت ئىزدەپ ئىشلەتكەن

كۈتكەندەك يۈرۈپتۇ . ئاتىسىدىن شەك - شۇبەسىز مال - دۇنيا كېلىدىغاندەك ئويۇن - تاماشا بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ .

مۇزەپپەر بىلەن تاهر بۇ تەھلىل ماجىراسىنى خەلقتنى يوشۇرۇشقا تىرىشىسىمۇ ، يۈتۈن سەمەرقةند شەھىرىگە پۇر كېتىپ ، ھەممە يەردە سۆزنىڭ ئاساسىي تېمىسىغا ئايلىنىپ قاپتۇ . بۇ ئىشلار نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ قەلبىگە تەسىر قىلىپ ، ئۇلارنىڭ ھىسىدا شلىقىنى قوزغاپتۇ . كۆپچەلىك بۇ ئىككى ئاشق - مەشۇقنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىغانلىقتىن ، قۇلۇپ تۇرغان ئۆيگە ھەر كۈنى ئەتىگەندىن - كەچكىچە كەلگۈچىلەرنىڭ ئايىغى ئۆزۈلمەپتۇ .

كۈنلەردىن بىر كۈنى قۇلۇپنىڭ ئۇ - يىگە بىر كىشى كېلىپ مېھمان بويپتۇ . ئۇ ئۆزىنىڭ خانغا يېقىن كىشى ئىكەنلىكىنى ، قۇلۇپ ھەققىدىكى خەۋەرنى ئاكىلغانلىقىنى بايان قىپتۇ ۋە لازىم بولغاندا ھەر ۋاقتى ئۇلارغا ياردەم قىلىشقا تەبىyar ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ . قۇلۇپ بىلەن دىلارا ئۇنىڭغا كۆپ رەھمەتلەرنى ئېيتىپتۇ . دىلارا مېھماننى ئۆز كۆرۈپ يۈزىدىكى چۈمپەردىنى ئېلىۋېتىپتۇ . مېھمان دىلارا ئىشلەتكەن كۆزەللەكىگە ھەيران بويپتۇ ھەم ئۇنىڭ تەھلىل ھەققىدىكى ئىشتا قازى ھۇزۇردا كۆرسەت كەن غەيرىتى ۋە قەتىيلىكىدىن ئەجەبلەنىپتۇ ۋە قايىل بويپتۇ .

شۇ چاغىدا خىزمەتكار تاماق ھازىر بولغانلىقىنى خەۋەر قىپتۇ . قۇلۇپ بىلەن دىلارا مېھماننى باشلاپ تاماق راسلانغان ئۆيگە ئېلىپ كىرىپ ، بىلە ئولتۇرۇپ غىزالىنىپتۇ . تاماقتنى كېيىن دىلارا قولغا بىر دۇتارنى ئېلىپ ئۇنىڭغا تەڭكەش قىلىپ

قىلىمەن، — دەپ خوشلىشپ چىقىپ كېتىپتو.

كۈنلەر ئارقا — ئارقىدىن ئۆتۈپ،
مۇزەپپەرنىڭ خەۋەر چىسى كېلىدىغان كۈن
لەر بارغانسىرى يېقىنلىشىپ قاپتو. قۇلۇپ
بىلەن دىلارا ئايىرىلىش سائەتلەرى يېقىنلاش
قانلىقنى ئويلاپ قايغۇرۇشقا باشلاپتۇ. ئۇلار
بېشىغا كېلىدىغان كۈنلەرنى ئويلاپ: «
باشقا كەلگەننى كۆرمىلى. بىر قېچىپ كۆر-
مەيمىزىمۇ» دەپ ئويلىسىمۇ، لېكىن
قاراۋۇللارنى كۆزدىن نېرى قىلالىمغاچقا بۇ
ئويلىرىمۇ ئەمەلگە ئاشماپتۇ. ئاخىرى ئۇن
بەش كۈن ۋاقتىمۇ ئۆتۈپ كېتىپتو. ئۇلار
ئاخىرقى كېچىسى كۆزلىرىگە ئۇييقۇ كىرمەي
تالڭ ئاتقىچە قايغۇرۇشۇپ، ھەسەرت بىلەن
تالڭ ئاتقۇزۇپتۇ.

تالڭ ئېتىپ قۇياش چىقىپتۇ. قۇلۇپ
قۇياشقا قاراپ: « بۇ قۇياشنىڭ چىقىشنى
ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشۈم » دەپ ئويلاپ
دىلارغا قاراپتۇ. دىلارامۇ قۇلۇپتەك ئۇمىدى
ئۈزۈلۈپ قايغۇرۇپ ئولتۇرغانىكەن. قۇلۇپ
ئۇنىڭدىن تېز ئارىدا ئايىرىلىدىغانلىقنى
ئويلاپ:

— ئاه دىلارا، سىزنى كۆرمەي بىر
دەممۇ سەۋىر — تاقھەت قىلامايىمەن. مەن
بۈگۈن ئۆلۈمگە كېتىۋاتىمەن. سىزنى
خۇداغا تاپىشۇرۇم. سىزنى بە كەمۇ
سویىگەنلىكىدىن ئۆلۈمگە بەل باغلىدىم.
سىز بىلەن بىلە ئۆتۈش يولىدىكى بارلىق
تىرىشچانلىقىم بىكار كەتتى. سىز بۇ دۇنيادا
ياشاؤاتقان چېغىنگىزدا مەن بىچارىنى
ئۇنوւتىمای دۇئادا ياد ئېتىپ تۇرۇڭ، —
دەپتۇ. دىلارا ھەسەرەتلىك ئاواز بىلەن:
— ئاه قۇلۇپ جىنىم! سىز ئۆلۈمگە
كېتىۋاتقان چېغىنگىزدا مېنىڭ ئۆلۈمگە

ھىيلەم. مۇزەپپەر باي ئەۋەتكەن ئادەم ئەز-
جانغا ئۇن بەش كۈندە بېرىپ كېلىدۇ. پات
ئارىدا بارلىق ھىيلەم پاش بولغاندا قازى
مېنى دارغا ئاسىدۇ. ئەمما مەن دارغا
ئېسىلىشتىن ئەسلا قورقمايمەن. بارلىق غە-
مىم، مەن ئۆلگەندىن كېيىن مەھبۇبەم
دىلارادىن مەڭگۈلۈك ئايىرىلىپ، ئۇنى
قايدۇغۇ — ھەسەرتتە قالدۇرۇپ
كېتىدىغانلىقىم، شۇڭا ئازابلىنىپ يىغلاپ
مەن، — دەپتۇ. دىلارا قۇلۇپنىڭ سۆزىنىڭ
ئاخىرىغا ئۇلاپ يىغلاپ تۇرۇپ:

— مېنىڭ قايغۇم ئۆزۈمنىڭ يالغۇز
قىلىشىدىن ئەمەس، بەلكى مەن ئۇچۇن
قۇلۇپنىڭ ئازاب چىكىپ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قە-
لىنىشىدىن قورقۇپ يىغلايمەن، — دەپتۇ.
بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان مېھمان ئۇلارنىڭ
مۇھەببىتى ھەم ساداقىتىدىن تەسىرىلىنىپ:
— ئەي مۇھەببىتىگە سادىق ئاشقى —
مەشۇقلار! مەن سىزلەرگە ياردەم قىلىشقا وە
سىزلەرگە ھىجران شارابىنى ئىچۈرۈدىغان
قاچىنى چېقىشقا تىرىشىمەن. سىزلەرنى
قايدۇغۇ — ھەسەرتتىن قۇتقۇزۇپ، مەڭگۈ بىلە
ياشاشقا ياردەم قىلىشنى بەك ئاززو قىلسامىمۇ،
لېكىن بۇ ئىش ھازىرچە قولۇمدىن كەلمى-
گۈدەك. چۈنكى قازى بە كەمۇ ياشۋۇز ھەم
بە كەمۇ شەپقەتسىز ئادەم بولغانلىقىن، ئۇنى
ئالداب غەپلەتتە قالدۇرۇپ قېچىش بەك
مۇشكۇل ئىشتۇر. ئەگەر قاچقاندا تۇيۇپ قې-
لىپ، ئارقاڭلاردىن قوغلاپ چىقىپ تۇتۇپ
ئالسا، ئېپۇ قىلىنماسلقىڭلاردا شەك يوق.
ئەمدى پۇتكۈل ئالەمنى تەربىيە ئەتكۈچى
تەڭرىگە تەۋە ككۈل قىلىپ، بۇ ئىشنىڭ
ياخشى نەتىجە بېرىشىنى تىلەپ،
يۈزۈڭلارنى ھەم كۆڭلۈڭلارنى بىر ئاللانىڭ
دەرگاھىغا يۈزۈلەندۈرۈشىڭلارنى نەسەھەت

زەت - ھۇرمەت بىلەن :

— سىزنىڭ سۆزىڭىزنىڭ چىلىقىنى بىلش ئۇچۇن ئەۋەتلىگەن خەۋەرچى بىلەن بىلە ئانىڭىز مەسىۇد بىر خوجىدار كارۋان بېشى بىلەن قىرىق تۆكىدە ئېسىل رەخت، قىممەتلىك مال ۋە باشقانەر سىلەرنى ئەۋەتتى . ھازىر بارلىقى تەلتۆكۈس ئامان يېتىپ كەلدى . سىزنىڭمۇ مەسىۇدىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىڭىز گە ھېچ شەك - سۈبەد مىز قالىمىدى . سىزنىڭ ئالدىڭىزدا ئۆتكۈزگەن سەۋەتلىكىمى ئەپۇ قىلىشدىڭىزنى ئۆتۈنئىمەن، — دەپتۇ .

قۇلۇپ قازىنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن ھەيران بولۇپ تۇرغىنىدا ، مۇزەپپەر باي بىد لىھەن ئوغلى تاھىر مۇ ئۇنىڭدىن ئەپۇ سوراپتۇ . ھەم بۇ داۋادىن كېچىدىغانلىقلەر رىسى بىلدۈرۈپتۇ . تاھىر قۇلۇپقا :

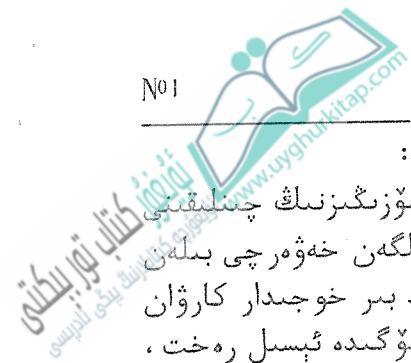
— ئەگەر سىز دىلارغا بىر سەۋەب بىلەن ئاچىقلاپ تالاق قىلىپ ، تەھلىل قىلدۇرماق لازىم بولسا ، تەھلىلىنى مەندىن باشقان ئادەمگە قىلدۇرماك ! — دەپتۇ .

قۇلۇپ كۆڭلىدە : « ھەر قانىچە بول سىمۇ كىشى سەندەك سارالىڭ بولماس » دەپ ئويلاپتۇ . قۇلۇپ قازىنىڭ بۇنداق مۇئامىلە قىلىشىدىن ھەم مۇزەپپەر باي بىلەن ئوغلى تاھىرنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن چۆچۈپ ھەم ھەيران قېلىپ : « بۇلار مېنى مۇشۇنداق مەسخىرە قىلىۋاتسا كېرەك » دەپ گۈمان قىپتۇ .

بۇ چاغدا هوپىلىغا كارۋان بېشى كەرسىپ ، قۇلۇنىڭ ئېتىكىنى سۆيۈپتۇ ۋە : ئاتا - ئانىڭىز ساق - سالامەتتۇر . سىزنىڭ ھەسرتىڭىز ۋە ئىشتىياقىڭىزدىن باشقان قايغۇ - ھەسرەتلەرى يوقتۇر . ئۇلار سىزنى كۆرۈش ئازىز سىدىدۇر ، — دەپ

مىقىمنى نەسەھەت قىلامسىز ؟ سىزنىڭىسىز دۇنيادا ياشىمىقىم مۇمكىنмۇ ؟ — دەپتۇ چاچلىرىنى يېلۇپ ، — سىز ئۆلۈمگە كەتكەندە مەندۇ سىز بىلەن بىلە ئۆلۈمنى ئىختىيار قىلىمەن . مېنى ئېلىشنى ئۆمىد قىلغان تاھىر ئىككىمىزنىڭ قەبرىگە بىلە كىرگەنلىكىمىزنى كۆرسۇن . راستىنى ئېيتقاندا ئۆلتۈرۈلۈشكە سىز ئەمەس ، مەن تېگىشلىك ئىدىم . سىزگە « مەسىۇدىنىڭ ئوغلى بولىمەن » دېگەن يالغان سۆزنى مەن ئۆگەتتىم . شۇڭا ئۆلۈم جازاسى بېرىلسە ، مېنىمۇ ئۆلتۈرۈشكە تېگىشلىك بولىدۇ . ھۆكۈم مەيدانىغا بىرلىكتە بېرىپ ، سىزنىڭىدىن كېيىن ياشىغاندىن كۆرە سىز بىلەن بىلە ئۆلۈم شەربىتىنى ئىچىشنى ئەۋزەل كۆرمەن ، — دەپتۇ .

قۇلۇپ دىلارانى بۇنداق ئويىدىن قايدا تۇرۇش ئۇچۇن خېلى تىرىشقا بولسىمۇ لېكىن ، ھېچقانداق ئۇنۇمى بولماپتۇ . دىلارا قۇلۇپتىن بۇ ھەقتە بىر ئېغىزىمۇ سۆز ئېيتما سلىقىنى ئۆلۈنۈپتۇ . ئۇلار شۇ رەۋىشتە قايغۇرۇشۇپ ، يىغلىشىپ بىر - بىرىگە تەسەلللى بېرىپ ئۆلتۈرۈغىنىدا ، هوپىلىنىڭ ئالدىدا كىشىلەرنىڭ ۋارالىڭ - چۈرۈڭى ئاڭلىنىپتۇ . ئۇلار دەرۋازىغا قاراشسا ، دەرۋازا ئالدىدا قازى ، مۇزەپپەر باي ھەم ئوغلى تاھىر ، يەنە بىر مۇنچە كىشىلەر كېلىۋاتقۇدەك . بۇنى كۆرگەن دىلارا ھوش سىز بولۇپ يەرگە يېقلىپتۇ . دېدە كەر دەرھال كېلىپ دىلارانى يۆلەپ كۆرپىگە ياتقۇزۇپ ، هوشىغا كەلتۈرۈدىخان ئەتىرلەرنى ھەم مۇزدەك سۇلارنى سېپىپ هوشىغا كەلتۈرۈپتۇ . قۇلۇپ قارىلارنىڭ ئالدىغا قارشى ئېلىش ئۇچۇن چىقىپتۇ . قازى قۇلۇپنى كۆرۈش بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ ئىز-

لەرنى چۆكتۇرۇپ ، يۈكىلەرنى چۈشۈرسەك ،
— دەپتۇ .

قۇلۇپ بۇ ۋەقەدىن بە كەمۇ ھەيران
قېلىپ ئىچىدە : « ئەجەبا ، خىيالىپەرەست
بۇلۇپ قالدىمۇ ياكى ساراڭ بولۇممۇ ،
ئوڭۇممۇ ياخۇشۇممۇ ؟ » دەپ ئويلاپتۇ . ئۇ :
« بۇ دۇنيادا بەك كۆپ ئاجايىپ ئىشلارنى
كۆرۈمۈ . ئەمما بۇنىڭغا ئوخشاش ۋەقەنى
ئەسلا كۆرۈپ باقىمىغاندىم » دەپ خىيال
سۈرۈپ تۇرۇپ قاپتۇ . ئۇ پۇرسەتنى قولدىن
بەرمەسکە نىيەت قىلىپ ، بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىت
تىنى ئويلاپ ئولتۇرماتپتۇ . ئۇ ئۆزىنىڭ
ھەيرانلىقىنى يوشۇرۇپ ، ماللارنى چۈشۈرد
دىغان بىر مۇناسىپ ئورۇنى كۆرسىتىپتۇ .
ماللار چۈشۈرۈلۈپ رەتلەپ قويۇلغاندىن
كېيىن ، قۇلۇپ كارۋان بېشى جەۋەردىن

يېنىدىن بىر پارچە خەتنى چىقد
رېپ قۇلۇپقا بېرىپتۇ . قۇلۇپ
كارۋان بېشىنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن
يۇزلىرى قىزىپ ، نېمە دېيىشىنى
بىلەلمەي قاپتۇ . ئۇ كارۋان
بېشىنىڭ قولىدىن خەتنى ئېلىپ
ئېچىپتۇ . خەتقە شۇنداق
يېزىلغانىكەن :

« جانابى ھەق تائالاغا
ھەمدۇ - سانا ۋە رەسۇللەغا
تەبرىك - سالاملاردىن كېـ
يىن ، سۆزۈم يېتىپ مەلۇم
بۇلغايىكى ، مېنىڭ سۆيۈملۈك
ئوغالۇم ، بىزنىڭ سەندىن
ئايىرلۇغاندىن بېرى ھۆزۈر - هالاـ
ۋىتىمىز يوقالدى . سېنى كۆرۈش
ئاززۇسىنىڭ دەرىدىه ۋە جۇدىمىز
زەئىپەشتى . كۈندىن - كۈنگە
سالامەتلىكىمىز ئاچىزلىماقتا . موـ .

زەپىپەرنىڭ بۇ تەرىپىكە ئەۋەتكەن ئادىمىدىن
بېشىغا چۈشكەن ۋەقە مەلۇم بولدى . خوـ
جىدارىم جەۋەرنى كارۋان بېشى قىلىپ ،
ئۇنىڭ بىلەن قىرىق تۆگە مال ۋە رەخت
ئەۋەتتىم . بۇ ئەۋەتكەن ماللارنى زۆرۈر
لازىمەتلىكىڭ ئۇچۇن ئىشلىتەرسەن . ئۆـ
زۇڭنىڭ قانداق ئەھۋالدا ئىكەنلىكىنى
تېزلىكتە خەت يېزىپ مەلۇم قىلغىن ، ھەم
بىزنى تەقەززەلىقىن قۇتۇلدۇر . »

قۇلۇپ بۇ خەتنى ئوقۇپ تۆگىتەـ
تۆگە تەمىستىنلا قاتار تېزىلغان ، يۈك ئار تىـ
غان تۆگە كارۋانى كېلىپ دەرۋازا ئالدىدا
توختاپتۇ . بۇنى كۆرگەن كارۋان بېشى
كېلىپ :

— خوجام ، يۈكىلەرنى قەيەرگە
چۈشۈرىمىز ، بۇيرۇق قىلىسىڭىز ، بىز تۆگـ

سەمەرقەندىتە بولسا كېرەك . كارۋان بىشى مەسئۇدىنىڭ ئوغلىنى كۆرۈپ باقىغانلىقتىن ، مېنى ئۇنىڭ ئوغلى دەپ بىلەپ خاتالاشقان بولۇشى مۇمكىن : بۇنىڭدىن مۇزەپپەر باي ئەۋەتكەن ئادەم نىڭمۇ خاتالاشقانلىقى ئاشكارا بولدى . ئەگەر بۇ ئىش بىر ئاز ئاقىتىقىچە پاش بولۇپ قالىمسا ، بىز سالامەت قۇتۇلۇشىمىز مۇمكىن . بىز بۇ ئارىدا قېچىپ قۇتۇلۇشىمىز . حالبۇكى ، بۇنداق قىرىق تۆگە مالنىڭ مەسئۇدىتىن كەلگەنلىكى پۇتۇن شەھەرگە بۇر كەتنى . ئۇنىڭ ئوغلى تېز ئارىدا بۇ خەۋەرنى ئاڭلايدۇ . ئاللا ساقلىسۇن ! ئەگەر بۇ ئىش ئاشكارا بولۇپ قالسا ، ئەلوەتتە قازى خەۋەر تېپىپ گۇناھ ئۇستىگە گۇناھ ئارتىلىدۇ . قازىنىڭ قولىدىن ھېچقانداق بىر ھىلە بىلەن قۇتۇراوش مۇمكىن ئەمەس ، — دەپتۇ . قولۇپ بىر ياقتىن قېچىش چارسىنى ئوپىلىسا ، يەنە بىر ياقتىن بۇ سر پاش بولۇپ قالسا ، بېشىغا يامان كۈن چۈشۈشىدىن ئەنسىرەپ غەم قېپتۇ . شۇ چاغدا بۇندىن بىر بىلەپ كەتكەن مېھمان كېلىپ قاپتۇ ۋە غەم قىلىپ ئولتۇرغان قولۇپقا :

— قولۇپ ، تەڭرىنىڭ مەرھەمتى ۋە ياردىمى يىلەن سىلەر قورققان بالادىن خالاس بولغىنىڭلارنى ئاڭلاپ ، سىلەرنى مۇبارە كەلەش ئۇچۇن كەلدىم ، — دەپتۇ . قولۇپ ئۇنىدىن تۇرۇپ مېھماننى تۆرگە باشلاپتۇ ، ھەم دەستىخان راسلاپ چاي قويۇپتۇ . چاي ئىچىپ ياراڭ سېلىشقاچ مېھمان قولۇپقا :

— ئاڭلىسام ، سىز راستىنلا مەسئۇدىنىڭ ئوغلى ئىكەنسىزغۇ ، لېكىن ئۆتكەندە كەلگىنىمە ، سىز : « مەن ئۇنىڭ

ئاتا - ئانسىنىڭ ئەھۋالىنى سوراپتۇ . جەۋ - ھەر ئۇنىڭغا مۇناسىپ جاۋابلارنى بېرىپتۇ ۋە :

— بۇ ئىشنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئانىڭىزنىڭ بىر ئاز كەپپىياتى بۇزۇلۇپ ساقىسىز بولۇپ قالدى . ئۇنىڭ بىر دىنلىرى مۇرادى سىزنى كۆرۈش . سىزنىڭ خوتۇنىڭنى ئارزو قىلىدۇ ، — دەپتۇ . قولۇپ تىشىگىزنى ئارزو قىلىدۇ بۇنداق سۆزلەرنى سۆز - بىلەن جەۋەھەرنىڭ بۇنداق قارا ئەنجانغا قايدا ، مۇزەپپەر ۋە لەشكەنلىكىنى ئاڭلىغان قازى ، مۇزەپپەر ۋە تاھىر قولۇپنىڭ سودىگە مەسئۇدىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىگە قىلچە گۇمانى قالىغانلىقىنى كېيىن ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ قايتىشىپتۇ . كۆزىتىش ئۈچۈن قويۇلغان قارا ئۆللارمۇ خىچىل بولۇشقلان هالدا باشلىرىنى ساڭگىلىتىپ كېتىپ قاپتۇ .

قولۇپ ئۆيگە كىرىپ دىلارنىڭ هوشىغا كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ خۇشال هالدا يۈز بەرگەن ئىشلارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ . ھەم مەسئۇد تەرىپىدىن كەلگەن خەتنى كۆرسىتىپتۇ . دىلارا خەتنى ئوقۇغاندىن كېيىن :

— يا رەببىم ! سەن بۇ ئىكى ئاشق - مەشۇققا مەرھەمەت ، شەپقەت قىدىپ ، دۈشمەنلىرى ئالدىدا يۈزلىرىنى قارا ئەتمىدىڭ ۋە بىزنى بىر - بىرىمىزدىن ئايىرىمىدىڭ ، — دەپ چىن كۆڭلىدىن ئاللا تائالاغا شۇ كۆرلەر قېپتۇ .

قولۇپ دىلارنىڭ بۇنداق بەك خوش بولغانلىقىنى كۆرۈپ :

— جېنىم ! بۇنچىلىك خۇش بولۇپ كەتىمەڭ . ئىشىمىز تېخى تەلتۇ كۈس تمام بولۇمىدى . بىز تېخى خەتەردىن قۇتۇلمىدۇق . چۈنكى ، بۇ ئەھۋالدىن شۇنى بىس قىلىدىكى ، مەسئۇدىنىڭ ئوغلى چوقۇم

خو شلشیپ بینپیتو .
قۇلۇپ بىلەن دىلارا يالغۇز قالغاندىن
كېيىن دەرھال كېڭىشىپ ، يۈل
لازىمەتلرىنى تەبىيارلاپ ، سەھەردە شەھەر
دەرۋازىسى ئېچىلىشى بىلەنلا شەھەردىن
چىقىپ كەتمە كچى بويتۇ . ئۇلار ئۆيىدە
بۇنداق مەسلىمەتلىشىپ ئولتۇرغىنىدا ،
كۈچىدا ئاتلارنىڭ دۈپۈرلەشكەن تۇياق تا .
ۋۇشى ئاڭلىنىپتۇ . ئۇلار چۆچۈپ دەرۋازىغا
قاراشسا بىر نەچىچە ئانلىق ئەسکەر كىرىپ
كېلىۋاتقۇدەك . بۇنى كۆرگەن بۇ
بىچارىلەرنىڭ باشلىرىدىن ئەقللىرى ئۇ .
چۈپ ، هوشلىرىدىن كېتىشكە تاس قاپتۇ :
« بۇ قانداق ئىش ، بىزنىڭ ئىشلىرىمىز پاش
بولۇپ ، يالغىنلىم سېزلىپ قالدىمۇ نېمە »
دەپ ئويلىشىپ تۇرغانلىرىدا ، خاننىڭ خاس
قورۇقچىلىرىنىڭ باشلىقى قولىدا بوخىجا
كۆتۈرۈپ كىرىپ كەپتۇ . ئۇ قۇلۇپقا قائىدە
- يوسۇن بىلەن ھۈرمەت بىلدۈرۈپ سالام
بەرگەندىن كېيىن بىوخىجىن ، سۇنوپى :

بەرگەندىن كېيىن بۇ خېچىنى سۈنۈپ :
— مەملىكتىمىزنىڭ خانى سىزنىڭ
مەسۇدۇنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىڭىزنى ھەم
بېشىڭىزدىن كەچكەن ئىشلارنى ئاڭلىغان
ئىكەن . ھازىر خان بولغان ۋەقەلەرنى
شەخسىن ئۆز ئاغزىڭىزدىن ئاڭلىغۇسى كېـ
لىپ ، سىزنى ھۇزۇرىغا چاقىرىدى ، ھەم بۇ
بۇ خېچىدىكى چاپاننى سىز گە ھەدىيە
قىلىدى . سىزنى شۇ چاپاننى كېيىپ ئوردىغا
كەلسۇن ، دەپ پەزمان قىلىدى ، — دەپتۇ .
قەلەب خاـ: ھەـ: ئـ: بـ: يـ: شـ: قـ:

بولمسیمۇ، لېكىن بارماقىا بىرەر سەۋەمبىنى
كۆرسىتەلمىگەنلىكتىن، ئىختىيار سىز
چاپاننى كىيىپ، ئەسکەر بېشى بىلەن ھويـ
لىغا چىقىپتۇ. ھوپىلدا خان تەرىپىدىن
قۇلۇپقا مىنىش ئۈچۈن ئەۋەتلىگەن بىر ئىـ

ئوغلى ئەمەس « دېگەن ئىدىڭىز . شۇ ۋاقتىتا
نىپە سەۋەبىتىن مەندىن مەسۇۋەنىڭ ئۇ غلى
ئىكەنلىكىڭىزنى يو شۇرۇدىڭىز ؟ مەن سىزنىڭ
شۇنى يو شۇرۇغانلىقىڭىزنى ئۇيىلاپ بەك غەم
— ئەندىشىدە قالدىم ، — دەپتۇ . قۇلۇپ ئۇ-
نىڭغا :

— مەن سىزگە باشتىلا بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەنى بىر — بىرلەپ بايان قىلغان ئىدىم . مېنىڭ ئەھۋالىنىڭ راستى شۇ .
هازىر ماڭا قىرىق تۆگە مال بىلەن خەت كەلدى . مەن بۇ ماللارنى قوبۇل قىلىپ ئالغان بولساممۇ ، لېكىن ، بۇ مېنىڭ سودىگەر مەسۇدەنىڭ ئوغلى ئىشكەنلىكىمنى ئىسپاتلىد يالمايدۇ . مەن ئويلايمەنكى ، بۇ ماللار مەسۇدەنىڭ سەممەرقەندىتىكى بىر ئوغلىغا ئەۋەتلىكەن مال . بۇ مال يېڭىلىشىپ ماڭا كېلىپ قالدى . ئەگەردە بۇ ئىش ۋە بۇ خى يانىتىم ئاشكارىلىنىپ قالسا ، ئىككىنچى نۇۋەت قازىنىڭ تۆمۈر قولىغا چۈشۈپ قالىد مەن . ئەمما نېمە چارە ؟ پۇرسەت تېپىپ قېچىپ قۇتلۇلمىغانلىقىم ئۇچۇن ئۆزۈمىنى يەنە بىر چوڭچى بالاغا تىقتىم ، — دەپ مېھمانغا ئۆزىنىڭ راست ئەھۋالىنى سۆزلەپتۇ ۋە ، — هازىر قاچالارمەنمۇ ، دەپ ئويلايمەن ، — دەپ ئۆزىنىڭ ئوى — پىكىرىنى ئېيتتىپتۇ .

مېھمان قولۇپىنىڭ ئويىنى قوللاپ :
 — ئەلۋەتتە مۇمكىن ! بىر مىنۇت
 ۋاقىتىنىمۇ بوش ئۆتكۈزۈمىي پۇرسەت بارىدا
 قېچىش كېرەك . بۇ بالادىن قۇتۇلۇپ
 خاتىر جەملىكە ئېرىشىشىڭ بىردىنىرى يولى
 شەپولۇشى مۇمكىن ، — دېيتۇ .

ئەمما قۇلۇپ بەك جىددىيەلە شىكەنلىدە
كىدىن ھۇدۇقۇپ قالغان ئىكەن . مېھمان
ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈپ ، تەسەللى بېرىپ ،
ھەرگىز ئۇمىدىسىز لەنمە سلىكىنى ئىيتىپ ،

ئۇچۇپتۇ . ئۇ ھالسىزلىنىپ تىرىلىنىپ قاپتو .
بۇ چاغدا باش ۋەزىر كېلىپ ئۇنىڭ قولدىن
تۇتۇپ ئورنىدىن تۇر غۇزۇپتۇ . قولۇپ ئاستا
ئارقىسغا دا جىپ تۇرۇپتۇ .
خان ئۇنىڭ بۇ ھالىنى كۆرگەندىن
كېيىن قولۇپنى يېنىغا چاقرىپ :

— ئەي قولۇپ ، سېنىڭ دىلاراغا
بولغان مۇھەببىتىڭى هەم بېشىڭىغا كەلگەن
بالالارنى ئاڭلىدىم . بۇ ئاشتا كۆرسەنگەن
تسىرىشچانلىقلېرىڭىڭى ھەم غەيرىتىڭ مېنى
تەسىرلەندۈرگەچكە، مەندە سەن بىلەن
كۆرۈشۈش ئازۇسى پەيدا بولدى . شۇ
سەۋەبتىن قىياپىتىمى ئۆزگەرتىپ ئۆيۈگە
باردىم . ماڭا ئىشىنىپ بېشىڭىغا چۈشكەن
بالالارنى راستىچىللەق بىلەن سۆزلەپ بې
رىشنىڭ ساڭا بولغان ھېسداشلىقىنى
قوزغىدى . شۇڭا سىلەرنىڭ بىر - بىر
رىڭلاردىن ئايىرىلىپ كېتىشىڭلارنى
خالىماي ، سىلەرگە ياردەم قىلماقچى بول
دۇم . مەن يالغىنىڭلارنى خەلقە راست
كۆرسىتىش ئۇچۇن قىرىق تۆگە مال ۋە
مەسئۇدىنىڭ نامىدا خەت تەييارلاتتىم .
خىزمەتكارلاردىن جەۋەھەرنى كارۋان بېشى
تەقلىدىدە ياساپ ، ئەنجاندىن كېلىدىغان
خەۋەرچىنى يولدا ساقلاپ تۇتقۇزۇپ ، ئۇ -
نىڭغا سېنىڭ مەسئۇدىنىڭ ئوغلى
ئىكەنلىكىڭ ھەققىدە ئۆگىتىپ ، ئۇنىڭ بىد
لەن گەپىنى بىر قىلىۋالدۇق . خىزمەتى
ئۇچۇن ئۇنىڭغا نۇر غۇن ھەدىيىلەر بېرىپ
رازى قىلدىم - دە ، كارۋانى سېنىڭ يېنىڭىغا
ئەۋەتتىم . چارەم ياخشى بولدى . بۇ
ئىشلارنى ساڭا بىلدۈرمەي قىلدىم . شۇڭا
سېنىڭ كۆڭلۈڭ ئارام تاپماي ، خەۋەپتىن
ئەنسىرەپ قېچىش چارىسىنى ئوپلىدىڭ .
مەن سېنى بۇ غەمدەن قۇتۇلدۇرۇش ھەم

سىل ئات تۇرغان ئىكەن . ئاتقا تۈرلۈك
زىننەتلەر بىلەن بېزەلگەن ئېسىل ئىگەر ئى
گەرلەنگەن ئىكەن . قولۇپ ئۇ ئاتقا مىنىپ
ئەسکەر بېشىنىڭ ھەم اھلىقىدا خان سارى
يىسغا يېتىپ بېرىپتۇ . قولۇپ خان سارىيغا
كىرىشى بىلەن بارچە ساراي ئەھلى ئۇنى
ھۇرمەت بىلەن قارشى ئاپتۇ . قولۇپنىڭ
ئالدىغا باش ۋەزىر كېلىپ قولىدىن يېتىلەپ
خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ . خان بېشىغا
تاج كىيىپ ، شاهانە كېيمىلەرنى كېيىگەن
ھالدا خانلىق تەختىدە ئۇلتۇر غۇدەك ، بارلىق
ۋەزىرلىرى ئىككى ياندا ئۆرە تۇرۇشقان ئى
كەن .

قولۇپ بۇ ھەيۋەتلىك تويىنى
كۆرۈپ ، بىر تەرەپتن بۇ قەدەر ھەشىمەت
ۋە ھەيۋەتتىن كۆزى قاماشسا ، ئىككىنچى
تەرەپتن ھۇدۇقۇپ يۈرە كېلىرى سېلىپ كەب
تىپتۇ . ئۇ بېشىنى توۋەن سېلىپ قائىدە
بسویچە تىزلىنىپ خان تەختىنىڭ يۇتىنى
سۆپىگەندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ . شۇ
چاغدا خان قولۇپقا :

— ئەي مەسئۇدىنىڭ ئۇغلى ! سە -
مەرقەندە بېشىڭىغا كەلگەن ئەھۋالىنى ھېچ
يوشۇرماستىن ھەم ئاشۇرماستىن توغرىسىنى
سۆزلە ! — دەپتۇ .

قولۇپ خاننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ
ھەيران بولۇپ ، بېشىنى كۆتۈرۈپ قاراپتۇ .
قارىسا ئۇ : « مەن خاننىڭ يېقىنلىرىدىن بۇ -
لىمەن » دەپ ئىككى قېتىم كېلىپ
سېرلىرىنى بىلىپ ، قولىدىن كېلىشىچە يار -
دەم بېرىشنى ۋەده قىلغان مېھمان ئىميش .

قولۇپ خاننىڭ ئالدىدا قورقۇنج
ئىچىدە تۇرغىندا ، ئۇنىڭ سىرىنى بىلگەن
مېھماننىڭ خان ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ
قورقۇنجى تېخىمۇ كۈچىيىپ بېشىدىن ئەقلى

ئىنىكئائىنىڭ ھەم قىرىق كېنیزە كىنىڭ ئەرلەر تائىپسىنى ماختاپ سۆزلىشلىرىگە قارىماستىن، بۇ ھېكايدىكى قولۇپنىڭ بىر نەچە ئەيىبىنى ئېتىپتۇ :

— ئىنىكئائىنىڭ بۇ ھېكايدىسى ئەرلەرنىڭ ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىگە ئىسپات بولالمايدۇ . چۈنكى قولۇپ ئاشق ھەم سادق بولسا ئىدى ، قاراقۇرۇمدا نادىر خان ئىڭ دۆلىتىدىن چىقار ۋاقتىدا قانچىلىك ئالدىراش بولغان بولسىمۇ ، ۋاقتىن چىقىدۇر ، دىلارا بىلەن بىر قېتىم كۆرۈشۈپ ، ئايىرىلىمالىقنىڭ چارىسىنى ئىزدەر ئىدى . ئەمما قولۇپ دىلارا بىلەن كۆرۈشۈنى ئويىغىمۇ كەلتۈرمەي چىقىپ كەتتى . يەنە بىرى ، قولۇپ سەمەرقەندە كەلگەندە ئۇنىڭغا تەھلىل قىلىشقا ئۆتۈنگەندە ، نىكاھ لىنىدىغان خوتۇنىڭ دىلارا ئىكەنلىكىنى بىلەمەي تۇرۇپ ، ئەھدى نىكاھقا رازى بولدى . ئەگەردە چىن ئاشق بولۇپ مەھبۇيغا سادىق بولسا ئىدى ، ئىشق - مۇ . ھەببىتى بۇ ئىشنى قىلىشقا يول قويماس ئىدى . دىلارادىن باشقىسىغا كۆڭلىدە ئورۇن بولماس ئىدى . ئۇچىنجىدىن ، بۇ ئادەم سۆزىدە تۇرسىدىغان بولسا ، نىكاھ ۋاقتىدا بەرگەن ۋەدىسىدە تۇرار ئىدى . بەرگەن قەسمى ئۇچۇن دىلارانى تالاق قىلار ئىدى . راست ۋە توغرا سۆزلىك كىشى قەسەم خور لۇق قىلامدۇ ؟ — دەپتۇ .

— بەللى ، قولۇپنىڭ سۆزىدە تۇرما سلىق سەۋەبى چۈشىنىشلىك بولسىمۇ ، بۇ دۇنيادا قولۇپتىن كۆپ ئېسىل ئادەملەر بار كى ، ئۇلارنى چىن ئىنسان دەپ ئاتاش لايقىتۇر . كېلەر قېتىم شۇنداق ھېكايدىلاردىن سىزگە سۆزلەپ بېرىي ، — دەپتۇ ئىنىكئانا . مۇھەررەرى : پەرىدە شەمسى

ئۇزۇمنى بىلدۈرۈش ئۇچۇن سېنى سارىيىغا ئە كەلدۈرۈم . بۇندىن كېيىن خاتىر جەم ياشا ، بارلىق غەملەردىن قۇتۇلۇشۇڭ ئۇچۇن سارىيىمدا بىر جاي ھازىرىلىدىم . سەن ئۆمرە ئىنىڭ ئاخىرىغىچە شۇ جايىدا مەشۇقۇڭ دىلارا بىلەن بىرگە ئۆمۈر سۈرگىن ، — دەپتۇ .

قولۇپ خاننىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن خۇشاللىقىدىن دەرەھال خاننىڭ ئاياغلىرىغا يېقىلىپ ، كۆپتىن - كۆپ رەھمەتلەر ئوقۇپ ، كۆپ دۇئالارنى قىپتۇ .

شۇندىن كېيىن قولۇپ بىلەن دىلارا خان سارىيىغا كۆچۈپ كىرىپ ، خاتىر جەم ، هۇزۇر - ھالاۋەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ . بىر قانچە ۋاقتىتن كېيىن خان قولۇپنى ئۆزىگە ۋەزىر قىپتۇ . دىلارا نەچچەلىگەن پەرزەنتىلەرنىڭ ھەرقايىسى كېيىنلىك كۈنلەر دەھىنلىك كىشىلەر - دىن بۇپتۇ . قولۇپ بىلەن دىلارانىڭ بېشىدىن كەچۈرگەن ئەھۋالارنى ، خان ئۇستا تارىخچىلارغا يازدۇرۇپ ، كىتاب سەھىپىلەرگە كىرگۈزۈپتۇ .

ئىنىكئانا ھېكايدىسى تاماملاپ يەر-

رۇخنازغا :

— ئەرلەر ئارىسىدىمۇ ۋەدىسىدە تۇرغۇچى ئەرلەر بار . ئۇلار دارغا ئېسىلىش ۋاقتىدىمۇ مەشۇقنىڭ سۆزىدىن چىقىماي ، ھەر ۋاقت مەشۇقىگە سادىق بولالايدۇ ، — دەپ سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ - دە : « بۇ ھەقتە نېمە دەيدىكىن ، نېمە دەپ جاۋاب بېرە ئىكەن » دەپ يەرۇخنازغا قاراپتۇ . ئەمما پەررۇخنازنىڭ ئەرلەرگە كۈچلۈك نەپىرىنى بولغانلىقتىن ، يەنلا قايىل بولماپتۇ .

رەمبال بىلەن مېھرى ئەفرۇز

(چۆچەك)

بەلخ شەھىرىدە ئەفزەل رەمبال ئىسىمىلىك بىر رەمبال ئۆتكەنىكەن. ئۇ ئىلىم ھېكىمەتنە يېڭانە، جادۇگەرلىك ئىلىمدا بىنهەزەر ئىكەن. ھەر دائىم پادىشاھلارنىڭ خىزمىتىدە بولىدىكەن.

بەلخ شەھىرى پادىشاھنىڭ مېھرى ئەفرۇز ئاتلىق ناھايىتى ساھىجامال بىر قىزى بار ئىكەن. بىر كۈنى پادىشاھ ھېلىقى رەمبالىنى چاقىرتىپ رەم سالدۇرماقچى بويپتۇ. رەمبال ئەمدىلا رەم سالاي دەپ تۇرۇشىغا پادىشاھنىڭ قىزى كىرىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ قولىدا بىر ئاللتۇن ئۆزۈكى بار ئىكەن. قىز ئۇنى ئاستا كەينىگە يو شۇرۇپ رەمبالىنى سىناب كۆرمە كىچى بويپتۇ.
— موللام، تېپىكچۇ، قولۇمدا نېمە بار؟ — دەپتۇ قىز قولىنى چىڭ يۇمۇپ، رەمبالنىڭ كۆزى مەلىكىگە چۈشۈشى بىلەنلا، ئۇنىڭغا ئاشقى — شەيدا بويپتۇ ۋە دەرھال ئېيتىپتۇ:
— قوللىرىدا ئاللتۇن ئۆزۈك بار.

مەلىكە رازى بولۇپ، قولىدىكى ئاللتۇن ئۆزۈكىنى رەمبالغا بېرىپتۇ. ئاندىن:
— ھۇنرىڭىزنى ماڭا ئۆگىتىپ قويامسىز؟ — دەپتۇ، رەمبال بىجانىدىل قوبۇل قىپىن.
پادىشاھ رەمبالىنى ئالته كۈنگىچە مەلىكىگە ھۇنەر ئۆگەتمە كە بۇيرۇپتۇ، ئالته كۈن ئۆتكەندىن كېيىن پادىشاھ:

— رەمبال مەلىكىنىڭ بار گاھىغا كىرسۇن، سىرتتا سۆز — چۆچەك بولۇش ئېھىتىمالى بار، — دەپ ھۆكۈم قىپتۇ، رەمبال شۇندىن تارتىپ مەلىكىنى قايتا كۆرەلمەپتۇ. ئۇنىڭ حالى خاراب باغرى كاۋاپ بولۇپ، كۇچا — كويilarدا يىغلاپ يۈرۈپتۇ.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە: « رەمبال پادىشاھنىڭ قىزىغا كۆيۈپ قاپتۇمىش » دېگەن خەۋەر يادىشاھنىڭمۇ قولىقىخا يېتىپتۇ، بۇنى ئاڭلۇغان پادىشاھ رەمبالنىڭ ئوغلىنى چاقىرتىپ:
— ئوغلىمۇ، ئاتاڭىنى مەھكەم باغلاب قويىغىن، ھەرگىز سىرتقا چىقارىمىغىن، — دەپ بۇيرۇپتۇ، رەمبالنىڭ ئوغلى ئىلا جىسزلىقتىن دادىسىنى مەھكەم باغلاب قويۇپتۇ.
بۇ ھالغا قالغان ئەفزەل رەمبال بىر كۈنى ئوغلىنى چاقىرىپ:

— ئەي ئوغلىمۇ، ساڭا ۋە سىيىتىم بار. بۇنى ئەلۋەتتە قوبۇل قىلىشىڭغا ئىشىنىمەن. ئۆزۈندىن بېرى بىر سېھەر قىلاي دەپ ئويلاۋاتىمەن. ئۇمىدىم شۇكى: سەن « دادام قازا تاپتى » دەپ، بېشىڭغا توپا چىچىپ يىغلاپ قەبرەمنى قاتۇرغىن. مېنىڭ ئۆلگەنلىكىم جىمى يۈرۈتقا تارىلىپ كەتسۈن. ئاندىن نەزىرىمنى بەرگىن. مەن بىر تۇتى بولىمەن. بۇ تۇتنى

سەن پادشاھقا تۇتقىن . پادشاھغا ئېيتقىنىكى ، « مەن ، ئەفزەل رەمبالنىڭ ئوغلى بولىمەن ، ئا - تام ئۆلدى ، ئەمما ئۇ ، ھايىات ۋاقتىدا بۇ تۇتنى پادشاھقا تۇتقىن دېگەندى . بۇ تۇتىمۇ رەم باقلالىدۇ » دېگىن ، — دەپتۇ ئاندىن رەمبال بىر تۇتىنىڭ سۈرىتىگە كىرىپتۇ . ئوغلى ئاتسىنىڭ ئەسىتىنى بويىچە تۇتنى قەپەزگە سولاب ، پادشاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ ، پادشاھ ئۇنىڭغا تۇن - سەرۋپايىلارنى ئىنئام قىپتۇ ، ئاندىن تۇتنى سىناپ بېقىش ئۇچۇن ئۆزىنىڭ بىر قىممەت باها گۆھەرنى قولغا يو شۇرۇپ ، تۇتىدىن سوراپتۇ :

— ئەي تۇتى ، قولۇمدا نېمە بار ؟

— بىر قىممەت باھالىق گۆھەر بار .

پادشاھ خۇشال بولۇپ ، تۇتنى قىزىنىڭ قېشىغا كىر گۆزۈپتۇ ، مېھرى ئەفرۇز بۇ ئىشقا تولىمۇ خۇشال بويپتۇ .

تۇتى ھەر كۈنى مېھرى ئەفرۇزغا شېرىن سۆزلەر بىلەن ئىشقبازلىق قىلىدىكەن ، قىز تۇ - تىغا سۇ ئورنىدا شاراب تۇتىدىكەن . تۇتى مەست بولۇپ ھەر قىسا سۆزلەرنى قىلىپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلىدىكەن . كېچىسى مەلکە خۇشاللىقىدىن شاراب ئىچىپ مەست بولۇپ يادىدىكەن . بىر كېچىسى تۇتى ۋاقتىنى غەنېمەت بىلىپ قەپەزدىن چىقىپتۇ . ئۇ بىر خۇش سۈرەتلەك يىگىتكە ئايلىنىپ مەلکە بىلەن كامىدىل ھاسىل قىپتۇ . ئىش تۈگىگەندە بولسا ، تۇتىغا ئايلىنىۋېلىپ ، يەنە قەپەزگە كىرىۋاپتۇ .

ئەتسى مەلکە ئۇيغۇنىپ ، ئۆز ئەھۋالنىڭ باشقىچە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئەندىكىپتۇ . بۇ ئۆيىدە مەلکە ، ئۇنىڭ ئىنكائىسى ۋە تۇتىدىن باشقا ھېچكىم تۇرمایدىكەن ، ئۇ ئاشۇھەيرانلىقىدا ، ئىنكائىسىدىن سوراپتۇ :

— ئەي موما ، نېمە بولۇمكىن بىلمىدىم ، ئەھۋال باشقىچە . بۇ ئۆيىدە سەن ۋە مەندىن باشقا كىشى يوق ئىدى ، بۇ ئىش يەرىزاتتىن بولغاندەك تۇرىدى .

— ئەي مەلکەم ، بۇ ئىش يەرىزاتتىن بولغاندەك تۇرىدى .

شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىش ئۆتۈپ كېتىپتۇ ، تۇتى بولسا ، كېيىنمۇ نەچچە نۇۋەت مەلکىگە بىئەدەپلىك قىپتۇ ، مەلکە ھېچ تەكتىگە بىتەلمەپتۇ - دە ، بىر كۈنى « بۇ گۈن كېچە بۇ ئىشنى چوقۇم تاپىمىھن » دەپتۇ ۋە شاراب ئىچىپ مەست بولغان قىياپتەنە يېتىۋاپتۇ . تۇتى ھەر قاچانقىدەك ئويلاپ قەپەزدىن چىقىپتۇ - دە ، بىر ساھىبجامال يىگىتكە ئايلىنىپ ، مەلکىنىڭ ئۆزىغا بېرىپتۇ ، مەلکە دەرھال كۆزىنى ئېچىپ :

— ئەي يىگىت ، خۇدا ھەقىدە راست گەپ قىل ، سەن كىم بولىسەن ؟ - دەپتۇ .

— ئەفzەل رەمبال بولىمەن ، - دەپتۇ يىگىت ، - مېنىڭ ئەسلىم پەرىدۇر . ھېلىقى كۈنى پادشاھنىڭ يېنىدا رەم بۇيرۇزدۇڭ ، شۇ چاغدا ساڭا ئاشقى - شەيدا بولغاندىم ..... - دەپ ، ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بىرمۇ بىر بايان قىلىپ بېرىپتۇ . مېھرى ئەفرۇز :

— بولىدىغان ئىش بويپتۇ ، ئەمدى مېنى رەسۋا قىلىمغىن ، بىز بىرگە كۆڭۈل ئاچايلى ، - دەپ ، بىر - بىرىگە مۇھەببەت باغلشىپتۇ .

كۆپ ئۆتمەي مەلکىنىڭ ھۆسн - جامالى يۇتۇن شەھەردە شۆھەرت تېپىپتۇ ، يەرەڭ پادشاھنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن . ئۇ مەلکىگە غايىبانە ئاشق بولۇپ قاپتۇ ۋە ئاتىسغا كىشى

كىرگۈزۈپ «بەلىخ پادىشاھنىڭ بىر قىزى بار ئىميش، شۇنى ماڭا ئېلىپ بەرسۇن» دەپ تەلەپ قىيىتۇ.

پەرەڭ پادىشاھى توى جابدۇقىنى راسلاپ، ئوغلىنى بەلىخ پادىشاھنىڭ ئالدىغا يولىدا سايىتۇ. بەلىخ پادىشاھى ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، شاهزادىنى شەھرگە چۈشۈرۈپتۇ. شاهزادە ئېلىپ كەلگەن تۆھىپ - پىشكەشلىرىنى پادىشاھنىڭ نەزىرىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ بولسا رازى بولۇپ، قىرىق كۈن توى تاماشا قىلىپ قىزىنى ئەقد - نىكاھ بىلەن شاهزادىگە بېرىپتۇ. ئەمما مېھرى ئەفرۇز بىسياڭ غەمگە قاپتۇ ۋە تۇتىغا:

— ئەي تۇتى، ئىش يامىنغا تارتىپ كەتتى. بۇنىڭغا بىرەر مەسلەھەتىڭ يوقىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بۇنىڭ ئىلاجى بار، — دەپتۇ تۇتى، — سەن ھەرگىز مېنى يېنىڭدىن ئايىرىمىغىن، قالغان ئىشنى ئۆزۈم قىلىمەن.

شۇنداق قىلىپ مەلىكىنى پەرەڭ شەھىرىگە ئېلىپ مېگىپتۇ، بىر قانچە ۋاقتىن كېپىن ئۇلار پەرەڭ شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ، پادىشاھ شاهزادە بىلەن كېلىنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئىززەت ئېكراھلار بىلەن شەھرگە چۈشۈرۈپتۇ، تۇتى ئەپسۇن ئوقۇپ شاهزادىنى كارغا كەلمەس قىلىپ قويۇپتۇ، شاهزادە نەچچە زامانلار شۇ تەرىقىدە ئۆتۈپتۇ، ئاخىرى بولالماي، ئىشنى ئانىسىغا بايان قىيىتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ ئانىسى، — بۇنىڭ ھېچ ۋەقهسى يوق، بەزىدە شۇنداق بولىدۇ.

ئەمما، شاهزادىنىڭ كۆڭلى ناھايىتى پەريشان ئىكەن، بىر كۈنى ئۇ بۇ ئەھۋالنى پادىشاھقىمۇ دەپتۇ. ئاتىسى بۇنى ئىشتىپ سەل ئويلىنىپتۇ - دە:

— بۇ شەھەردە بىرەر ئۇستا جادۇگەر بولسا دەرھال ئىزدەپ تېپىڭلار. بىر ئىلاجىنى قىلسۇن، — دەپ بۇيرۇپتۇ.

دېگەندەك بۇ شەھەردە بىر دەللە دەلۈلە، تەبرە غەلۈلە، ئۇگەرە پېشانە، چاھارپايدى شانە، ئاپقۇت ئېغىز، دۇبلە قوۋۇز، ئىزىتتۇقۇر چاڭ، ئالۋاستى قورساق، ئەبىيارى - مەككار، ھارامزادە جادۇگەر، داغۇلە - ھىيلىگەر بىر قېرى بار ئىكەن، شۇنى تېپىپ ئېلىپ كەپتۇ.

— مېنى، — دەپتۇ جادۇگەر، — مەلىكىنىڭ قېشىغا ئېكىرىڭلار، مەن ئۇنى كۆرەي. جادۇگەر مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. قەپەزدىكى تۇتىنى كۆرۈپ «ھەر ئىش بولسا، مۇشۇ تۇتىدىن بويپتۇ» دەپ ئويلاپتۇ - دە، تالالغا چىقىپ بىر قارا مۇشۇك بولۇپ كىرىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن تۇتى دەرھال بىر قارا ئىتنىڭ سۈرتىنگە كىرىپتۇ، جادۇگەر ئېبىق سۈرتىنگە كىرىپتۇ، تۇتى يولواس سۈرتىنگە كىرىپتۇ، جادۇگەر ئۆزىنى ئەجىها سۈرتىدە قىپتۇ ۋە يولواسىنى دەم نارتىپتۇ، يولواس (تۇتى) نىڭ ئۇستىخانلىرى لەختە - لەختە بولۇپ، ئەجىدەنائىڭ قورسقىدىن قارا تېبىپتۇ.

پادىشاھ بۇ ئەھۋالارنى كۆرۈپ ھېران قاپتۇ. جادۇگەر يەنە ئەسلىگە كېلىپ، پادىشاھقا تەزم قىلىپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا تون - سەرۇپاى ۋە بىناھايىت كۆپ يۈل - مال ئىنئام قىيىتۇ.

گەپىسانلىرى

— زادى بۇ ئالىمدىن سەن گۈزەلمۇ?
مەنمۇ! — دەپ سوئال قويۇيپتۇ.

ئايىنىڭ گۈزەللىكىگە ھۆسنى
قوشۇۋاتقان قۇياشنىڭ بۇ سۆزگە غەزبىي
تېشىپتۇ — دە:

— يوقال كۆزۈمىدىن! — دەپ
ئۇنىڭغا قوقاس چاچقانىكەن قوقاس ئايىنىڭ
يۈزىگە چاپلىشىپ قايتۇ. ئەمما سېخىي
قۇياش ئايىغا نۇرنىنى ئۇتۇنۇپ بېرىشنى ئۇ-
نۇتىماپتۇ. شۇندىن كېيىن ئايىنىڭ يۈزىدە
داغ يېيدا بولغانىمىش،

كۈل ھەقىدە

ئەسىلى تەبىئەت دۇنياسىدىكى بارلىق
گۈللەرنىڭ رەڭگى سېرىق ئىكەن، بۇ گۈل
لەرنىڭ كىشىلەرگە بېرىدىغان تەسىرى
ئۇخشاش بولغاچقا بىر كۈنى قۇياش گۈللەر
پادشاھىغا مۇنداق دەپ ئەرز قىپتۇ:

— ھۈرمەتلەك گۈللەر پادشاھى،
سىزنىڭ قوللىرىڭىزدىكى بۇ گۈللەرنىڭ
ھەممىسىنىڭ رەڭگى بىر خىل بولغاچقا،
ئۇلارنىڭ ياخشى - يامىنى يەرقەندۈر-
گىلى بولمايدۇ، شۇڭا سىز ئۇلارغا خىلەمۇ
خىل رەڭلەرنى بېرىپ، ئۇلارنى بىر
رىدىن پەرقەندۈر سىڭىز. مەنمۇ ئۆزۈم
ياخشى كۆرگەن گۈلۈمگە نۇرۇمنى كۆپرەك
بەرسەم قانداق دەيسىز؟

ئايى ئاسىماندا ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىنى

جاھانغا نامايان قىلىپ مەغرۇۋ ئايلىنىپ
يۈرگەن كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، ئۆزىگە قارشى
تەرەپتىن گۈزەل ھۆسنىنى يوشۇرۇن كۆر-
ستىپ تۇرغان ھەسەن — ھۆسەننى كۆرۈپ
قاپتۇ. ئاسىمان ئالىمىدىن گۈزەللىكتە
تەڭدىشى يوق دەپ ئۆزىگە تەمەننا قويۇپ
يۈرگەن ئاي ئۆزىدىنمۇ گۈزەل بىر
مەخلۇقنىڭ ئاسىمان يۈزىدە ھۆسنىنى كۆر-
ستىپ تۇرغانلىقىدىن غەزەپلىنىپتۇ ۋە
ھەسەن — ھۆسەنگە:

— مەن ئاسىماندا تەڭدىشى يوق
گۈزەلەن، سەن مەن بىلەن گۈزەللىك
تالىشىشقا قانداقمۇ پىتىنالىدىڭ؟ — دەپتۇ،
ھەسەن — ھۆسەن:

— ئاسىمان ئالىمىدىن سەن ۋە مەندىن
باشقىا، سەن ۋە ماڭا ئۆزىنىڭ نۇرنىنى سې-
پىۋاتقان گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق سېخىي
قۇياش بار. مەن شۇنىڭ گۈزەل نۇردىن
بەھرى ئېلىش ئۇچۇن چىقىپ
ھۈزۈرلىنىۋاتىمىمەن، — دەپتۇ. بۇ گەپنى
ئاڭلىغان ئايىنىڭ غەزبەپ - نەپەرتى
قوزغىلىپ قۇياش بىلەن ھۆسنى دەۋاسى قىد-
لىش ئۇچۇن قۇياشنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ —
دە، قۇياشقا غەزەپلىنىپ:

چۈشەر » دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىرىن قالغا
نىكەن .

جا سا غان ھەقىدە ئۆزۈج ئىپسەن

بىرىنجى ئىپسەن

قا زا ق خەلقي دەن ئادەمنى جا سا غان

ياراتتى دەيدىغان ئەپسانە بار : جا سا غان ئا .
دەمنى تۈپرەق ، ئوت ، سۇ ، هاۋا (شامال)
دەن ئىبارەت تۆت خىل نەرسىنى بىرىكتۈ .
رۇپ گىل (پىشۇرۇلغان قىزىل سېغىز توپا)
دەن يارتاقاندىن كېيىن ، ئاندىن ئۇنىڭ يۇت
- قول ، ئېغىز - بۇرۇن ، قۇلاقلىرىنى
چىقىرىپتۇ . ئاندىن باش تەرىپىدىن جان
كىر گۈزۈپتۇ . كىر گۈزۈلگەن جان باشنىڭ
ئىچىگە كىر گەندە ، ئادەمەد ئاڭ پەيدا بويپتۇ ؛
كۆز گە كەلگەندە ، كۆز ئەترابىنى كۆرىدىغان
بويپتۇ ؛ قۇلاققا كەلگەندە ، ھەر خىل تا .
ۋۇشلارنى ئاڭلايدىغان بويپتۇ ؛ بۇرۇنغا
كەلگەندە ، نەپەس ئالىدىغان بويپتۇ ؛ قور -
ساقدا كەلگەندە ، تاماق يېيىشنى ئوپىلايدىغان
بويپتۇ ، شۇنىڭ بىلەن يەر يۈزىگە ئادەملەر
پەيدا بولۇپ ، تەدرىجىي كۆپىيىشكە
باشلاپتۇ .

ئىككىنجى ئىپسەن

جا سا غان ئادەملەرنى تۈپرەق ، ئوت ،
سۇ ، هاۋا دىن ئىبارەت تۆت خىل تەسىردىن
يارتاقان بولغاچقا ، ئادەملەر دەھەر خىل مە
جهەز - خۇلق پەيدا بويپتۇ . بەزى ئادەملەرنىڭ
بەدىنىدە سۇ كۆپرەك بويپتۇ . بۇنداق ئادەم
لەرنىڭ ئادەملەر گە قىلىدىغان خەير -
ساخاۋاتى كۆپ بويپتۇ . بەزىلەرنىڭ بەددە
نىدە ئوت كۆپ بويپتۇ . بۇنداق ئادەملەر
كۆپىنچە قىزىققان ۋە تېز ئاچقىي كېلىدە .

بۇنى ئاڭلىغان گۈللەر پادشاھى
قۇياشنىڭ ئەرزىنى قوبۇل قىپتۇ . شۇ كۈن
دەن باشلاپ گۈللەر گە ھەر خىل ، يەنى
قىزىل ، ئاق ، سېرىق ، قوڭۇر ... قانارلىق
رەڭلەرنى بېرىپ ، ئۇلارنى بىر - بىرىدىن
پەقلەندۈرۈپتۇ .

« ئاسمان پادشاھى » ھەقىدە

ئە سىلەدە ئاسماندا ناھايىتىمۇ چوڭ
بىر مە خلۇق بولغانىكەن . ئۇنى كىشىلەر
« ئاسمان پادشاھى » دەپ ئاتايدىكەن .
ئۇنىڭ بەدەن قۇرۇلۇشى ئادەتتىن تاشقىرى
چوڭ بولۇپ ، بەدىنىدىكى تۈكىلەر تاع
باغرىدا ئۆسکەن قارىغايلاردەك ئىكەن .
ئاغزى چەكىسىز كەتكەن دېڭىز يۈزىدەك
كەڭ بولۇپ ، ئۇنىڭ بەدەن ئېغىرلىقىغا يەر -
زېمىندىكى بارلىق تاغلارنى يەغاندا ئاران
تەڭ كېلەلەيدىكەن . ئۆمۈمەن ، ئۇ
قۇدرەتلىك كۈچكە ئىگە بولۇپ ، يۇتنۇن
ئىشلار ئۇنىڭ ئىرادىسى بويىچە بولىدىكەن .
ئە گەر ئۇ بىرەر ئىشقا ئاچقىقلىنىپ قاپقىنى
تۈرسە ، شۇ زامان هاۋا بۇزۇلۇپ قار
ياغىدىكەن . ۋارقراب قويىسا ، چاقماق چې -
قىپ ، يامغۇر ياغىدىكەن . خۇشال بولسا ،
گۈللەر ئېچلىپ ، بۇلبۇل سايراپ باهار كې -
لىدىكەن . ئە سەنەپ قويىسا ، مەين شامال
چىقىدىكەن . قاتتىرقاپ يۇتلىپ قويىسا ،
بۇران چىقىپ يۇتۇن يەر - جاھاننى
كۆر گۈسىز توپا - چاڭ ئاستىدا قالدۇرىدە
كەن .

شۇڭا كىشىلەر « ئاسمان پادشاھى »
نى خاپا قىلما سلىق ئۇچۇن ئاسماغا تاش
ياكى باشقا نەرسىلەرنى ئېتىشقا يول قويىماي
دىكەن . « ئاسماغا تۈكۈر سەڭ ، يۈزۈ گە

— مېنىڭ ئورنۇم سېنىڭ
كۆزۈڭدە، — دەپ كۆزگە ئورۇنىلىشىپتۇ.
تۆتىنچى قېتىمدا سەۋر كېلىپ:
— ھې ئادەم، جاساغان مېنى سائى
ئەۋەتتى، — دەپتۇ، ئادەم:
— ئورنۇڭ قەيەردە بولسا، شۇ يەرگە
ئورۇنىلاش، — دەپتۇ، سەۋر:
— مېنىڭ ئورنۇم سېنىڭ رسقىڭدا،
— دەپ قورساققا كىرىپ ئورۇنىلاشقانىكەن.

ئادەم ئۆلۈكىنلە سۇدا لىلىشى

قەدىمكى زامانلاردا مىسىردا ئۆتكەن
پىرئەۋىنىڭ بويىنىڭ ئېگىزلىكى ئۇن يەتنە
مېتىر، مېكىسىنىڭ كەڭلىكى بىر مېتىر بول
غانىمىش. ئۇ خۇدالىق دەۋاسى قىلغانلىقى
ئۈچۈن خۇداغا ئىشەنمەيدىكەنمش. ئۇ
داۋاملىق كىشىلەرنى ئۆزىگە بويىسۇندۇرۇش،
ئېتىقاد قىلدۇرۇش، ھەمدۇسانا ئېييقۇزۇشنى
ئويلايدىكەن. شۇ تەرقىدە ئۇ بەزى
كىشىلەرنى ئۆزىگە ئىشەندۈرگەنمش. ئۇ
زىگە ئىشەنمىگۈچىلەرنى قاتتىق
قرغىنچىلىق بىلەن يوقاتقانىمش. ئۇ ئۆمرى
نىڭ ئاخىرىغىچىلىك «من خۇدا» دېگەن
ئىرادىسى بىلەن ياشاپتۇ. ئاللاناڭلا پەرسى
تىلىرى ئارقىلىق:

— پىرئەۋن ماڭا ئىشەنسۇن،
گۇناھلىرىغا توۋا قىلسۇن، — دەپ بىر
قانچە قېتىم ۋەھى يەتكۈزگەن بولسىمۇ ئۇ
يەنىلا خۇداغا ئىشەنمەپتۇ.

ئايلار، يىللار ئۆتۈپتۇ. تەڭرى ئۇ.
نىڭغا جەبرائىلىنى ئەۋەتىپ:
جېنىڭنى ئالىمەن، قىلغان
گۇناھلىرىڭغا توۋا قىل، — دېسە يەنە ئۇند
ماپتۇ، تەڭرى ئۇنى نىل دەرياسىغا
تاشلاپتۇ. پىرئەۋن كانىيىغىچە سۇغا

خان بويىپتۇ. بەزىلىرىنىڭ بەدىنىدە هاۋا
كۆپرەك بويىپتۇ. بۇنداق ئادەملەر ھە دېسە
ئۆرلەپ ماختىنىدىغان، شامالدەك سۈرەن -
شاۋقۇن سالىدىغان مىجەز پەيدا بويىپتۇ. يەنە
بىر قىسىم ئادەملەرنىڭ بەدىنىدە تۈپرەق
كۆپ بويىپتۇ، بۇ خىل ئادەملەر ناھايىتى سال
ماق، سەۋرچان، ئىش - ھەركىتىدىن
ياخشىلىق كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان بويىپتۇ. دې-
مەك ئادەملەرنىڭ مىجەز - خۇلقى ئۆزىنىڭ
تۆرەلگەن ئەسلى زاتىغا خاس بويىپتۇ.

ئۈچىنچى ئىپسە

جاساغان ئادەمنى ياراتقانىدىن كې-
يىن، ئۇنىڭغا تۆت خىل نەرسە ئەۋەتىپتۇ،
ئالدى بىلەن ئەقبل كېلىپ:
— ھې ئادەم، جاساغان مېنى سائى
ئەۋەتتى، — دەپتۇ، ئادەم:
— جاساغان سېنى ئەۋەتىكەن بولسا،
ئورۇنى ئۆزۈڭ تاپ، — دەپتۇ، ئەقبل:
— مېنىڭ ئورنۇم سېنىڭ بېشىڭدا،
— دەپ مېكىنىڭ ئارىسىغا جايلىشىپتۇ.
شىككىنچى قېتىمدا مېھر كېلىپ:
— ھې ئادەم، جاساغان مېنى سائى
ئەۋەتتى، — دەپتۇ، ئادەم:
— ئورنۇڭ قەيەردە بولسا، شۇ
يەردىن ئورۇن ئال، — دەپتۇ، مېھر:
— مېنىڭ ئورنۇم سېنىڭ كۆڭ
لەڭدە، — دەپ ئۇنىڭ يۈرۈكگە
ئورۇنىلىشىپتۇ.
ئۇچىنچى قېتىمدا نومۇس كېلىپ:
— ھې ئادەم جاساغان مېنى سائى
ئەۋەتتى، — دەپتۇ. ئادەم:
— سېنى مائىا ئەۋەتىكەن بولسا،
ئورنۇڭ قەيەردە بولسا، شۇ يەرگە ئۇ.
رۇنىلاشقىن، — دەپتۇ. نومۇس:

زىپ قىلىپ، تەڭرىگە مۇراھىمەت قىپىتۇ. ئاللاadin ۋەھى كېلىپ، بۇ يەتمىش ئادەم يەتمىش نەچچە خىل تىلدا سۆزلىشىدىغان بويىتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر - بىرىنىڭ سۆزلىرىنى ئۇقۇشالماي، رەزىل نىيىتىنى ئىشقا ئاشۇرالماپتۇ. ئادەم ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇزۇن يىللار ئۆمۈر كۆرۈپتۇ. شۇ يەتمىش نەچچە خىل تىلدا سۆزلىشىدىغان يەتمىش هازىرقى مىللەتلەر شەكىللەنگەنەكەن.

ئېشىتىڭ مۇڭگۈزى

ئەڭ قەدىمكى زامانلاردا ئېشەكتىڭىمۇ مۇڭگۈزى بولغانىكەن. ئۇ دەھشەتلىك ھاڭراپ، مۇڭگۈزى بىلەن باشقۇا ھايۋانلارنى ئۇسسوپ ئۇلارغا ئارام بەرمەيدىكەن. بۇنىڭغا چىدىمىغان ھايۋانلار ئاخىرى خۇداغا ئەرز قىپىتۇ، خۇدايسىم، ئېشەكتىنى شۇنچە كۆرەڭلەتكەن ئۇنىڭ مۇڭگۈزى ئىكەنلىكىنى بىلگەچكە ئۇنىڭ مۇڭگۈزلىرىنى ئېلىپ تاشلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ھايۋانلار ئېشەكتىڭ زوراۋانلىقىدىن قۇتۇلغانىكەن.

قوش قىبرە، مېھر بۇلار

قوش قىبرە - بىر يۇرتىنىڭ نامى بولۇپ، بىر جۇپ قەبرىنىڭ نامىغا ئاتالغانىكەن. مۇشۇ يېزا ۋە قوشنا يېزىلار - دىكى قىز - يىگىتلىر بىر - بىرىگە مۇھەببەت ئىزھار قىلىشماقچى بولسا يىگىت - قىزغا:

- قوش قەبرىنى تاۋاپ قىلىپ، مېھر بۇلاقنىڭ سۈيىتى تېتىپ كېلەيلەمۇ؟ - دەيدىكەن. بەزى ئائىلە ئىتتىپاقى ياخشى بولمىغان ئەر - خوتۇنلارغا كىشىلەر: - سىلەر قوش قەبرىنى تاۋاپ قىلىمغان، مېھر بۇلاقنىڭ سۈيىنى ئىچمىد-

چۆككەندە، تەڭرى:

- ماڭا ئىشىنەمسەن؟ - دەپ سوراپتۇ. پىرئەۋۇن ئىشەنەمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. تەڭرى ئۇنى سۇغا بېشخىچە چۆكۈرۈشىگە ئۇ « خۇدا » دەپ توۋلاپتۇ. تەڭرى ئۇنىڭ ئەلەك ئاخىرقى سۆزىنى ئىلىك ئالماي سۇ تەكتىگە چۆكۈرۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر:

- ئۇ ئۆلەمىدى، سۇنىڭ تېگىدىمۇ ئۆلەمەيدۇ، - دېيىشىپتۇ. شۇ چاغدا تەڭرى پىرئەۋەنىڭ ئۆلۈكىنى سۇ ئۇستىگە لەيلىتىپتۇ. كىشىلەر پىرئەۋەنىڭ ھەققەتەن ئۆلگەنلىكىگە ئىشىنىپتۇ ۋە پىرئەۋەنىدىن باشقۇا خۇدا بار ئىكەن دەپ تەڭرىگە ئېتتىقاد قىپىتۇ. شۇنىدىن باشلاپ ئادەم ئۆلسە ئۆلىكى سۇدا لەيھەيدىغان بويىتۇ.

ملاستىڭ شەكللىنىشى

رسوايىت قىلىنىشىچە، قەدىمە ئىنسانلاردىن پەقەت ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ھاوا ئاناملا بار ئىكەن. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادلىرى يەتمىش نەچچىگە يېتىپتۇ. ئۇلار پەقەت بىر خىل تىلىدلا سۆزلىشىدىكەن. ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۆز يەرزەنتلىرىنى ھالال ئىشلەپ تۇرمۇش كەچۈرۈشكە ئۇرىتىپتۇ. داۋاملىق ئۆز بالىلىرىدىن ھورۇنلۇق قىلماسىلىقنى ئىقىنى، بىر - بىرىنى بوزەك قىلماسىلىقنى ئۆمىد قىلىدىكەن. بۇ ئەھۋال ئۇلارنىڭ بىر باشقۇرىدىكەن. بۇ ئەھۋال ئۇلارنىڭ بىر قىسىمىنىڭ نارازىلىقىنى قوزغاپتۇ. شۇڭا ئۇلار ئۆز كۆڭلىدە ئادەم ئەلەيھىسسالامنى يوقىتىشنى، شۇ ئارقىلىق ئۆزى بىلگەننى قىلىش شارائىتىغا ئىگە بولۇشنى ئۈپلاپتۇ. ئەقللىق ئادەم ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشنى سې-

ئەتراپىدا ھەر خىل غەيرىي ھايۋانلار پەيدا بولىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىر ئادەم ئې
شە كىنى ھەيدەپ مۇشۇ مازار ئەتراپىغا ئوتۇنغا
كەپتۇ. ئۇ ئادەم ئوتۇنىنى ئېشىكىگە ئارتاي
دەپ تۇرۇشغا « سائى باشقۇجا جايىدىن ئوتۇن
تېپىلمىدىمۇ؟ » دېگەن ئاواز پەيدا بويىتۇ. ئۇ
ئادەم بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىغۇدەك بولسا،
قويۇق چاتقال ئارىسىدىكى بىر گۈمەز ئۇس
تىدە ئاپياق سەللە ئورىۋالغان ئىككى ياش
يىگىتنىڭ گەۋدىسى تۇرغۇدەك. ھېلىقى ئا.
دەم قورققىنىدىن ئوتۇنىنى شۇنداق
كۆتۈرگەنسىكەن، ئوتۇنىڭ ئاستىدا قېلىپ،
ئورنىدىن تۇرالماي بۇ ئالىمدىن ئوتۇتىتۇ.
ھەتتا جەستىمۇ غايىب بولۇپ كېتىتۇ.
شۇندىن كېيىن بۇ مازار كىشىلەرنىڭ
نەزەرىدە قورقۇنچلۇق ۋە ۋەھىملىك مازار
بولۇپ قاپتۇ. شۇڭا بۇ مازار كېيىنكى
كىشىلەر تەرىپىدىن « غايىب مازار » دەپ ئا.
تىلىپ قاپتۇ.

يۇغۇنۇدەكتە شىيا بولۇشى

بىر زامانلاردا سۇلايمان پەيغەمبەر
ئايالنى باشلاپ، شىكارغا چىقىتۇ. ئۇلار
بىر جاڭگالىققا يېتىپ بارغاندا ھاۋا ئىسىسىپ
كەتكەنلىكتىن ئايالى ماڭغلى ئۇنىماپتۇ.
سۇلايمان پەيغەمبەر ئايالغا:
— نېمىشقا ماڭمايسەن؟ مەن سائى
نېمە دېدىم؟ — دەپ سوراپتۇ.
ئايالى:

— سىز دۇنيادىكى بارلىق قۇشلار
مېنىڭ ئىلکىمە دېگەن ئىدىگىز. شۇنداق
بولغاندىكىن قۇشلارنى چاقىرىپ كېلىپ،
بېشىمغا سايىۋەن قىلىڭ، — دەپتۇ.
سۇلايمان پەيغەمبەر قۇشلارنى

گەتكەنلىكلەر — دە، — دەپ قويۇشىدىكەن.
ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇرۇن
مەقسەت — مۇرادىغا يېتەلمىگەن بىر جۇپ
ئاشىق — مەشۇق، ئۆز يۇرتىدىن قېچىپ
چىقىپ بۇ يەرگە كەلگەنسىكەن. خۇدا ئۇلار-
نىڭ ساداقتىدىن تەسىرىلىنىپ، بۇ قاقداش
چۆلەدە بىر بۇلاق ھاسىل قىپتۇ. قىز — يىد
گىت بۇ بۇلاقنىڭ سۈيى بىلەن بۇ يەرنى
كۆكەرتىشكە باشلاپتۇ. كېيىن بۇ يەرگە
باشقۇا كىشىلەرمۇ كېلىپ ئولتۇرالقلىشىپتۇ. بۇ
بىر جۇپ ئاشىق — مەشۇق ئۆمرىنىڭ
ئاخىرىغىچە بىر — بىرىنىڭ كۆڭلىنى رەنجد
تىشىمەي دۇنيادىن ئۆتكەنسىكەن. شۇندىن
ئېتىبارەت ئاشۇ بۇلاق ئۇلارنىڭ قىزغىن
مۇھەببىتىنىڭ سەمۋولى بولۇپ قاپتۇ.
كىشىلەر ئۇلارنى ھۇرمەتلەپ ياد ئېتىش
ئۇچۇن ئۇلارنى بۇلاقنىڭ يېنىغا دەپنە
قىپتۇ. قىز — يىگىتلەر بۇ قەبرىگە كېلىپ
تاۋاپ قىلىپ، سۈيىنى ئىچىسە خۇدايم
ئۇلارنىڭ دىلىغا بىر — بىرىنىڭ مېھرىنى
سېلىپ، ئۆمۈرۋايات بىر — بىرىنى ياخشى
كۆرۈشۈپ ئۆتەرمىش.

« غايىب مازار » ھەتقىدە

خوتەن ۋىلايىتىگە قاراشلىق مەلۇم
بىر يېزىنىڭ جەنۇب تەرىپىدە قويۇق
چاتقاللىق بولۇپ، بۇ چاتقاللىقتا بىر قانچە
گۆرسىستانلىق بار ئىكەن. بۇ جايىنى كىشىلەر
« غايىب مازار » دەپ ئاتىشىدىكەن.

ئېتىلىشلارچە، بۇ يېزى بەرپا
بولغاندىن بۇيان ئۆلۈپ كەتكەن كىشىلەرنى
مۇشۇ مازارغا دەپنە قىلىدىكەن. لېكىن بىر
مەزگىل ئۆتكەنلىدىن كېيىن، بۇ مازار
كىشىلەرگە بارغانسىرى سۈرلۈك تۈزۈلدۈد
خان بويىتۇ. چۈنكى ئەتە — ئاخشىمى بۇ مازار

چۈغۈندەك :
— ئاياللارنىڭ سانى كۆپا
ئىكەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
— سەن قانداق بىلدىك، — دەپ
سوراپتۇ ئايال ياندۇرۇپ.

— ئاياللارنىڭ گېپىدىن
چىقالمايدىغان ئەرلەرنىمۇ ئاياللارغا قوشۇ.
ۋەتتىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ چۈغۈندەك.
بۇنى ئاڭلىغان سۇلايمان
پەيغەمبەرنىڭ ئايالى چۈغۈندە كىنىڭ كاللى
سىنى ئاپتۇ ۋە :

— سەن بولساڭمۇ بىكارغا
كەتمىگەيسەن. كىشىلەرنىڭ بەدىنىدىكى
يەتمىش خىل كېسەلگە داۋا بولغايسەن، —
دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ كىشىلەر ئارسىدا
چۈغۈندەك يەتمىش خىل كېسەلگە داۋا دې
گەن ئەپسانە تارقىلىپتۇ.

مۇھەممەررىرى : پەريدە ئىسمىن

چاقىرتىپتۇ. قۇشلار قاناتلىرىنى
كېرىشىپ «خان ئاغىچا» نىڭ بېشغا
سايە تاشلاپتۇ. ئەمما كىچىككىنە بىر يەردىن
يەنە كۈن نۇرى چۈشۈپ قاپتۇ. ئايال :

— بۇ نېمە ئىش، يەنە كۈننىڭ نۇرى
چۈشۈۋاتىسىدۇ؟ — دەپتۇ. سۇلايمان
پەيغەمبەر قارىغۇدەك بولسا قۇشلارنىڭ ئىـ
چىندە چۈغۈندەك يىوق بولۇپ چىقىپتۇ.
سۇلايمان پەيغەمبەر چۈغۈندە كىنى چاقىرسىپ
كېلىشكە لاچىنى بۇيرۇغانىكەن،
چۈغۈندە كىنى تېپىپ كەپتۇ. سۇلايمان پەيـ
خەمبەرنىڭ ئايالى چۈغۈندە كىتنى سوراپتۇ:

— نېمىشقا كېچىككىپ قالدىك؟

— دۇنيادىكى ئەرلەرنىڭ سانىنى
ئالىمەن دەپ كېچىككىپ قالدىم، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ چۈغۈندەك. بۇنى ئاڭلىغان
ئايال :

— دۇنيادا ئەرلەرنىڭ سانى جىقىـ
كەن ياكى ئاياللارنىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

(بېشى 190 – بەقتە)

شۇنىدىن كېيىن شاهزادە مەلىكە بىلەن بىر يەردە بولماقنى نىيەت قىلىپ، شۇ كۈنى
شىكارغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئۆيىدە قالغان مەلىكە غەم - غۇسىنگە پېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئاتسى قوـ
شۇپ بەرگەن بىر ساھىبجامال كېنىزىكى بار ئىكەن. ئۇنىڭغا دەپتۇ:
— ئەي كېنىزەك، مېنىڭ بېشىمغا مۇشكۇل كۈن چۈشتى، بۇ مۇشكۇلاتنى سەن
ئوڭلىساڭ ...

كېنىزەك :

— ھەرنە پەرمان قىلىسلا ئورۇندايمەن، باشقا چارەم يوقتۇر، — دەپتۇ، شاهزادە شـ
كاردىن يېتىپ كەپتۇ. مەلىكە ئاڭشا راپ بېرىپ مەست قىلىپ، كۆپە - تۆشەك سېلىپ
شاهزادىنى ياتقۇزۇپتۇ. كېنىزە كىنى شاهزادىغا ھەمراھ قىلىپ قويۇپتۇ. شاهزادە مەستلىكىدە
كېنىزە كىتنى كامدىل ھاسىل قېتىپ. مەلىكە غەم - غۇسىنگىدىن چىقىپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە
خاتىر جەم، بەختلىك ياشاپتۇ.

« جامئۇل ھېكايەت » ناملىق قول يازىمغا ئاساسەن نەشىر گە تەبىيالاندى.

نەشىر گە تەبىيال لغۇچى : ئابىدۇقادىر سادىر

مۇھەممەررىرى : پەريدە ئىسمىن

قۇشاقلار

يامانىيارنىڭ بويىغا ،
جىنگىدىن جىرم قويدۇم .
ۋاپاسىزغا لهنەت ، دەپ ،
تاش يۈزىگە خەت ئويىدۇم .

سۇ كىرىمىگەچ ئېتىزغا ،
مايسىلار قۇرۇپ كەتتى .
يار گېپىدە تۇرمىغاج ،
دىلغا دەرد تولۇپ كەتتى .

ئۆينىڭ كەينى قوناقلقىق ،
چۆربىلىرى چىتلاقلقىق .
قارىمىساڭ قارىما ،
ياندا بىرسى دىتلاقلقىق .

ھۆل ئۇتوننى كۆيدۈرمەڭ ،
كۆزىگىزنى ياشلايدۇ .
ۋاپاسىزنى يار تۇتماك ،
ئۆينىۋېلىپ تاشلايدۇ .

ھۆل قومۇشقا ئوت ياقسام ،
پىسر - پىسر يېنىپتۇ .
يۈل قالمىغاج يانچۇقتا ،
يارىم مەندىن چېنىپتۇ .

ئاققىنا نېمچە كېيىپسىز ،
ئەستىرى ئەتلەس ئىكەن .
ماقۇل دەپسىز ھەركىمگە ،
كۆڭلىڭىز بەك پەس ئىكەن .

ئېگىز تاغقا چىققۇچە ،
پۇتلەرىم تېلىپ كەتتى .
ئاي يۈزۈڭنى كۆرگەندە ،
يۈرىكىم سېلىپ كەتتى .

نەمدە قالغان ئوخشайдۇ ،
ساداسىز غۇ دېپىگىز .
سۆز تاشلىسام زۇۋان يوق ،
پىشمىدىمۇ گېپىگىز ؟

كەكلىك كېلىپ قونۇپتۇ ،
ئېگىز تاغنىڭ باشىغا .
يارىم كېلەي دېمەيدۇ ،
من دەر دەننىڭ قاشىغا .

باشقىسا ساپىسەن ئاق لېچەك ،
قولتۇقۇ گىدا تۈگۈنچەك .
مبىنى سۆيگەن ئاغزىڭىدا ،
كىمنى سۆيدۈڭ كۈلگۈنچەك .

قوغۇن تېرىدىم سەرخىل ،
ئۆزۈڭ بېرىپ ئۆزۈۋال .
ياقاماي قالدى قىلىقىڭ ،
مېجەزىڭنى تۈزۈۋال .

ياپىچان يولىدىن ئاشتۇق ،
كۆزگە كۆرۈندى ھاراپ .
ئىككى كۆزۈم تۆت بولدى ،
يارنىڭ يولىغا قاراپ .

بەرگىنە جاۋاب،
خېنىم بىر ئېغىز.

بىر ئېتىزغا زىغىر چاچتىم،
بىر ئېتىزغا ماش.
ياردهردىدە باغرىم قاندۇر،
كۆزلىرىمەدە ياش.

كۆز يېشىمغا پەرۋا قىلىماي
كەتتى باغرى تاش.
ساڭا ئېيتىماي كىمگە ئېيتىاي،
دەردىنى جان ئاداش.

تېتىر سايدا ماڭدىم يازدا،
كۆرۈنمىدى نەم.
ۋەدىسىدە تۇرغاچ يارىم،
پىلىنىمىدى غەم.

تاشتىن - تاشقا سەكرەپ ئاقار،
سۈزۈك تاغ سۈبىي.
خىيالىمدا كېچە - كۈندۈز،
يارىمنىڭ ئوبىي.

قاماق يەيدۇ تۆگىلەر،
زاغزانق يەيدۇ تۆگىلەر.
ئېغىر كەلدى توپلىقۇڭ،
بېشىم پىر - پىر چۆگىلەر.

ئېرىقتا سۇ ئاقىدۇ،
تۆۋەن تەرەپ پەس بولغاچ.
قالدىم ئەجەب نا ئۆمىد،
توپلىق شەرتى تەس بولغاچ.

كىچىك دېمە نوتىنى،
شاقلالاپ مېۋە بەرگۈسى.
ئاز كۆرمىگىن ۋە جىمنى،
كۆپ تاپارمەن كەلگۈسى.

باڭنىڭ چۆرسى تەكلىك،
تەكلىك ئاستىدا كەكلىك.
گەپنى سوزماي ئوچۇق قىل،
تاقتىم مېنىڭ چەكلىك.

سۇ تولددۇر دۇم شېشىگە،
تۆكتۈم چاپان پېشىگە.
نادان قىزلار گۆل بولماڭ،
قورۇق سۆلەت كىشىگە.

قولۇمدا سۈرەمە،
كۆزۈمگە سۈرەمە.
سەن تۇرۇپ قانداق،
ياتقا تەلمۇرەمە.

ئايىنلىڭ شولىسى،
دەرياغا چۈشتى.
كۆزۈم شۇ گۈزەل،
رەناغا چۈشتى.

ئانارنى ئالايمۇ،
قوينۇمغا سالايمۇ.
بولسالاڭ قىزىلگۆل،
بۈلبۈلۈڭ بولاي.

ئايغا قارايمۇ،
كۈنگە قارايمۇ.
كەلمىدىڭ ئەجەب،
ئۆزۈم بارايمۇ؟

ئوينىايىدۇ ئۆزۈپ،
دەريادا بېلىق.
يارىنىڭ دەردىدە،
چىرايمىم سېرىق.

ئۇچكىنى چىقىپ،
تايىرىدىم مېغىز.

تۇزھىپكار شائىر ۋە تەتقىقاتچى جاپبار ئەمەت

یالقون روزی

پېشىقەدەم شائىر، كاندىدات ئالىي مۇھەررر جاببار ئەمەتىمۇ ئەنە شۇنداق تالايمى
مدتلىك ۋاقتىلىرىنى، ئۇرغۇپ تۇرغان زېھنى قۇۋۇشتىنى كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى بىلەن
شۇغۇللىنىشقا بېغىشلاپ، هالال ئەجىدىن نەتىجە ياراتقان تۆھپىكارلارنىڭ بىرى .
جاببار ئەمەت 1929 - يىل 12 - ئايىنىڭ 6 - كۈنى خوتەن شەھرىنىڭ گولباغ
مەھەللسىدە تۇغۇلغان . 1938 - يىلىدىن 1941 - يىلىغىچە خوتەنە باشلانغۇچ مەكتەپتە، كېپ
يىسىن بىر يىل دارىلەمۇئەللەم مەكتىپىدە ئوقۇپ، 1942 - يىلى ئىمتىھان ئارقىلىق ئۇرۇمچىدىكى «
ئۆلکىلىك دارىلەمۇئەللەمىن» مەكتىپىگە ئوقۇشقا چىققان . 1945 - يىلى مەكتەپىنى ئەلا نەتىجە
بىلەن تۈگىتىپ، ئۆز يۇرتىغا قايتقاندىن كېسىن، خوتەن چايخانا باشلانغۇچ مەكتىپى ۋە
دارىلەمۇ ئەللەمىنندە ئوقۇتفقۇچى، ۋالىي مەھكىمە مائارىپ باشقارمىسىدا مۇپەتتىش . « تەكلىما-
كان گۈلى » گېزىتىدە مۇھەررر بولۇپ ئىشلىگەن . 1950 - يىلى 3 - ئايىدىن 1957 -
يىلىغىچە « خوتەن گېزىتى » ۋە قەشقەر « جەنۇبىي تىيانشان » گېزىتىدە، ئۇنىڭدىن كېسىن
1961 - يىلىدىن 1979 - يىلىغىچە خوتەن ۋالىي مەھكىمە مەدەنلى - ئامارىپ بولۇمىدە ئوتتۇرا -
باشلانغۇچ مەكتەپلەر تىل - ئەدەبىيات ئوقۇتۇش تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان ، 1979 - يىلى

9 - ئايدا خوتەن « يېڭى قاشتىشى » ژۇرنالىنى تەسىس قىلىشقا قاتنىشىپ 1981 - يىلىغىچە شۇ ژۇرنالدا مۇھەررەر بولۇپ ئىشلىگەن . شۇ يىلى 11 - ئايدا « تارىم » ژۇرنالىغا يۇنكىلىپ كېلىپ ، 1991 - يىلىغىچە ژۇرنالنىڭ شېئرىيەت گۇرۇپىنىسىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلەپ كاندىدات ئالىپ مۇھەررەرلىك ئۇنۋاتى ۋالغان . ئۇ 1991 - يىلى يىنسىيگە چىققان بولسىمۇ، هازىرمۇ يەنە داۋاملىق شېئر ئىجادىيەتى، كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى ۋە رايونىمىزنىڭ يېقىنلىقى زامان تارىخى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللېنىپ كەلمەكتە :

جاپبار ئەمەت ئۆلکەلىك دارىلەمۈئەللەمن مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا تىل - ئە - دەبىياتقا قىزغىن ئىشتىياق باغلادىپ، شېئر يېزىشقا كىرىشكەن، ئۇنىڭ دەسلەپكى شېئىرلىرى 1944 - يىلدىن باشلاپ « شىنجاڭ گېزىتى » دە ئېلان قىلىنىپ، جامائەت بىلەن يۈز كۆرۈش كەن . ئەنە شۇ يىللاردىن باشلاپ جاپبار ئەمەتتە كلاسسىك ئەدەبىياتنى ئۆگىنىش ۋە ئۇنى ئۆزىگە ئەينەك قىلىش، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتنى توپلاش ئىشتىياقى تۇغۇلغان . ئۇنىڭغا ئۆقۇ - مۇشلۇق ئاتىسى ئۆز ئوغلىنىڭ بۇنداق ئاززۇسىنى قاندۇرۇش ئۇچۇن، ئۇنىڭغا ئەلىشىر نەۋائىي، فۇزۇلى، ھۇۋەيدا، سوفى ئاللايار، شاھ مەشرەپ، نەۋەتى قاتارلىق كلاسسىكلارنىڭ دېۋانلىرىنى، « مىڭ بىر كېچە »، « شاھنامەئى تۈر كى » قاتارلىق ئاتاقلقىق ئەسەرلەرنى ئېلىپ بەرگەن . بىراق ئۇ چاغاتاي ئۇيىغۇر تىلىنى ۋە يېزىقىنى بىلەمگە چىكە . بۇ ئەسەرلەرنى ئوقۇشتى قىيىنالغان . دەسلەپتە ئاتىسى ئۇنىڭغا قىزغىن ياردەم بېرىپ، ئەرەب ئېلىپىيەسى (قائىدە) نى ئۆگىتىدۇ ، 1946 - يىلى جاپبار ئەمەت گومىندالىڭ دائىرلىرى تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ، تۈرمىگە قامىلىدۇ، ئويلىمىغان يەردەن ئۇ خوتەنىڭ مەشھۇر ئۆلۈماسى ۋە قارى قۇرئانلار ئۇستازى ئابدۇنەبىي قارى حاجىم بىلەن بىر كامېردا ياتىدۇ، جاپبار ئەمەت پۇر سەتنى غەنیمەت بىلىپ، ئابدۇنەبىي قارى حاجىمدىن تەجۇندۇر قاشىدىلىرىنى، ئەرەب - پارس ئېلىپىيەسىگە دائىر ئاساسىي بىلىمەرنى ئۆگىنىپ، چاغاتاي ئۇيىغۇر يېزىقىنى بىلىۋالىدۇ، شۇندىن كېپىن بوش ۋاقت تاپسلا كلاسسىك ئەسەرلەرنى ئوقۇپ، ئۇنىڭ مول مەزمۇنى، تىل گۈزەلىسى ۋە قۇرۇلما ئالاھىدىلىكى بىلەن تونۇشۇپ، ئۇنى ئۆز ئىجادىيەتنى يۈكەلدۈرۈشنىڭ ئۇلگۇسى قىلىدۇ .

ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆسۈپ - يېتىلىشى جەريانىنى سۆزلەۋاتقاندا، مەن ئۇنىڭدىن سورىدىم :
— جاپبار ئاكا، ئۇنداقتا سىز كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتغا قاچاندىن باشلاپ قەدەم

قويدىڭىز ؟ ئۇ، جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى :

— ھەر بىر ئىشنىڭ جەريانى بولغىنىدەك، ئۇنىڭ باشلىنىش نۇقتىسىمۇ بولىدۇ، مەن ئىلىگىرى كلاسسىك ئەدەبىياتنى پەقەت ئۆزۈم ئۆگىنىپ كېلىۋاتاتتىم « ئاتالىمش » « مەدەندى بېت زور ئىنقىلابى » باشلىنىپ، كلاسسىك ئەدەبىيات ۋە قەدىمكى ئەسەرلەر قول يازمىلىرىنىڭ ھەممىسى « تۆت كونا » ئاتىلىپ، ئۆيمىۋ - ئۆي ئاختىرۇلۇپ يىغۇۋېلىنىش بىلەن، كۆيىدۈرۈلۈپ كۈلى كۆكە سورۇلدى، مەن توپلىغان كلاسسىك ئەدەبىيات كىتابلىرىمۇ تار - تىۋېلىنىپ كۆيىدۈرۈلدى. كلاسسىك ئەسەرلەرنى ئوقۇش، ساقلاش، تەتقىق قىلىش چوڭ

گۇناھ ھېسابلاندى ، چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدىكى كىتابلارنى ئىزدەيمۇ تاپقىلى بولمايدىغان ، تاپقاندىسىمۇ ناشكارا ئوقۇغلى بولمايدىغان بولۇپ قالدى ، ئەھۋال مۇشۇنداق كېتۈھەر سە ، مىللەي مەراسلىرىمىزنىڭ . كلاسسىك ئەدەبىياتمىزنىڭ تەقدىرى قانداق بولىدۇ ؟ بۇ سوئال ھەربىر ۋىجدان ئىگىسىنى ئارالىيتنى ، ئەنەن شۇنداق بىر پەيتتە ، « مەدەننەيەت زور ئىنلىكابى » نىڭ ماھىم سىگنانى چېلىنىپ ، ئۇنىڭغا ئۇلىنىپلا بارلىق روھى كىشەنلەر پاچاقلاپ تاشلىنىپ ماددىي ۋە مەننۇئى مەدەننەيەت قۇرۇلۇشنىڭ يېڭى سىگنانى چېلىنىدى ، شۇنىڭ بىلەن تو شەمۇ - تۇشتىن يوقىلىش گىردابىغا بېرىپ قالغان مىللەي مەراسلىرىمىزنى جىددىي قۇتقۇزۇش ، كۆمۈلۈپ قالغان كلاسسىك ئەدەبىيات ۋە ئېغىز ئەدەبىياتى جەۋەھەرلىرىنى قېرىش ، توپلاش ، رەتلەش ، نەشىرگە تەيىارلاش ، تەتقىق قىلىش خىزمىتى باشلىنىپ كەتتى . مەنمۇ بۇ سەلتەنەتلىك ، ئۇلۇغۇار خىزمەتكە قاتنىشىپ ، چامامنىڭ يېتىشىچە كۈچ چىقىرىپ ، بىر كەشلىك تۆھپە قوشۇشنى ئۆزۈمنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان شەرەپلىك بۇرچۇم ، دەپ ھېسابلىدىم ، شۇنىڭ بىلەن بىر تەرمىتىن شېئىر ئىجادىيەتى ۋە خىزمەت بىلەن شۇغىلىنىپ ، يەنە بىر تەرمىتىن كلاسسىك ئەدەبىيات ئەسەرلىرىنى نەشىرگە تەيىارلاش ۋە تەتقىق قىلىشقا كىرىشىپ كەتتىم ....

تۆھپىكار قەلەمكەش جاببار ئەمەت شۇندىن باشلاپ ، ھازىر غىچە بولغان ئارىلىقتا بۇ ساھەدە ئاز بولمىغان ئىشلارنى ئىشلىدى . پېشقەدەم شائىر ۋە تىببىي ئالىم ئابدۇلھېمىت يۈسۈپى بىلەن بىرلىكتە نەشىرگە تەيىارلىغان ۋە يەشمىسىنى بەرگەن « فۇزۇلى غەزەللەرىدىن تاللانما » « بۇلاق » ژۇرنالىنىڭ 1982 - يىللەق 2 - سانىدا كىتابخانىلار بىلەن يۈز كۆرۈشتى . كېيىن يەنى ، 1987 - يىلى « زەھىرىدىن بابۇر غەزەللەرىدىن » ، 1988 - يىلى « ھۇۋىيدا » (خوجا نەزەر غايىپ نەزەر ئوغلى) شېئىرلىرىدىن » ، 1993 - يىلى « سوفى ئاللا يار ھېكمەتلىرىدىن » قاتارلىق ئەسەرلەرنى نەشىرگە تەيىارلىدى . بۇلاق « بۇلاق » ژۇرنالىنىڭ شۇ يىللەق سانلىرىدا ئېلان قىلىنىدى . بۇ ئاپتۇرلارنىڭ ئەسەرلىرى ئەينى يىللاردا ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتغا زور تەسر كۆرسەتكەن ، دىنىي مەكتەپلىرىمىزدە تىل - ئەدەبىيات ئوقۇشلىق سۈپىتىدە ئورۇن ئالغان بولۇپ ، خەلقىمىز ئەڭ ياقتۇرۇپ ئوقۇيدىغان ئەسەرلەرى ئىدى .

جاببار ئەمەت يەنە ئاتاقلقى ئۇيغۇر ئالىمى ۋە شائىرى مۇھەممەد سادىق قەشقەرنىڭ « ئادابۇس - سالىھن » (ياخشى كىشىلەر ئەخلاقى) ناملىق ئەسەرلىنى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دىن ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا ئاغدۇرۇپ چىقىتى . ئۇنى « شىنجاڭ ياشلىرى » ژۇرنالىدا ئېلان قىلىدى . شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن ئۆزبېك تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان ئەسەرلەردىن پارس - تاجىك شائىرى ئابدۇراھمان جامىيىنىڭ « سەلامان ۋە ئەبساال » داستانىنى ، جالالىدىن رۇمى شېئىرلىرىدىن تاللانمىلارنى ، كامال خوجەندى ، ئەبۇئەبدۇللاھ رۇداكى قا - تارلىق شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن تاللانمىلارنى ، ئابدۇللاھ ئەنسارى ، خاجە نەجمىدىن كۇبرا ، سابىر تەرمىزى ۋە ھەكىم سەنائى قاتارلىق شائىرلارنىڭ رۇبائىيلرىدىن تاللانمىلارنى

نەشىرىگە تەييارلىدى، بۇ ئەسەرلەر «بۇلاق» ژۇرناللىرىدا ئېلان قىلىنىدى.

جاببار ئەمەتنىڭ يەنە ئۆزبېك تىلىدىن تەرجمە قىلغان ئىزۈپ مەسىللەرى، كىرىلۇپ مەسىللەرى «دۇنيا ئەدبىياتى» ۋە «تارىم» ژۇرناللىرىدا ئېلان قىلىنىدى.

جاببار ئەمەت خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنى قىزىش، رەتلەش، نەشىرىگە تەييارلاش جە. هەستە مۇئەيىھەن تۆھىسى بار پېشقەدەملەرنىڭ بىرىدۇ، ئۇ بۇ ساھىدە ئىلگىمەرى - ئاخىر بولۇپ ئۈچ مىڭ كۇپلېتتەن ئارتۇق بېبىت - قوشاق، 1500 - دىن ئارتۇق ماقال - تەمىسىل، «ئەرىيدى گىتكە يەتمىش تۈرلۈك ھۇنەر ئاز»، «ۋاپاسىز ئوغۇللار» قاتارلىق 10 نەچە چۆچەك توپلىغانىدى. بۇنىڭ بىر قىسى «بۇلاق»، «مراس» ژۇرناللىرىدا ئېلان قىلىنىدى، بىر قىسى تىيانشان رايونى ۋە سايىغاڭ رايونى نەشىر قىلغان خەلق ئېغىز ئەدبىياتى توپلامىلىرىغا كىرگۈزۈلدى.

پېشقەدەم شائىر جاببار ئەمەت ئەدبىيەت ساھەسىدىمۇ ئاز بولمىغان ئىشلارنى ئىشلەپ، كۆپلىگەن ئەدبىي ئەسەرلەرنى ئىجاد قىلىپ بۇگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدبىياتىنىڭ تەرقىيەتىغا بەلگىلىك تۆھىپە قوشقان قەلەم ئىگىلىرىنىڭ بىرى، ئۇ ئىجادىيەت سېپىگە قەدەم قويغان دەسىلەپكى مەزگىللەر دە ئەينى دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي رېئاللىقنى ۋە خەلقنىڭ يۈرەك ئازىز سىنى ئىپادىلەپ، «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» «غا قىزىغۇن ئالقىش ياكىرىتىپ بىر تۈركۈم ياخشى شبىرلارنى ئىجاد قىلىدى، ئۇ، جەڭگىۋارلىقى كۈچلۈك، خاھىشى ئېنىق، ئىسيانكارلىق روھى بىلەن سۇغۇرۇلغان» شۇنداق ماڭ، «ناڭ ئالدىدا» قاتارلىق شبىرى ۋە گومىنداڭغا قارشى ھەرىكەتلەرگە قاتناشقانلىقى ئۈچۈن ئىككى قېتىم قولغا ئېلىنغان، شۇ مۇ-. ناسىۋەت بىلەن ئۇ خوتەن ياشلىرى ئارىسىدا يۈكىسەك ئىناۋەتكە ئېرىشكەندى. 1949 - يىلىنىڭ كېيىن جاببار ئەمەتنىڭ ئەدبىي ئىجادىيەتى مول هوسۇل دەرۋىگە قەدەم قويدى. ئۇنىڭ «چاپ كەتمەننى دېھقانلار» ناملىق شبىرى 1951 - يىلى ئەدبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى تەييارلىق ھەيىتىنىڭ 3 - دەرىجىلىك ئىجادىيەت مۇكاپاتىغا، قاراقاش ناھىيە يار بېشى يېزىسىدىكى مەمتىلى خان خوجا قاتارلىق زومىگەر يۈمىشىكلارنىڭ دېھقانلار ئۇستىدە يۈرگۈزگەن فېئۇداللىق ئېكسپىلاتاتسىيىسىنى ئېچىپ بېرىدىغان «يىمىرىلىگەن قۇللىق» درام- مىسى (نەجمىدىن سىدىق بىلەن بىرىلىشىپ يازغان) خوتەن ۋىلايتىدە 100 نەچە مەيدان ئۆيلىنىپ 1953 - يىلى جەنۇبىي شىنجاڭ بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن درامما ئەسەرلىرى كۆرىكىدە 2 - دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشكەن ئىدى، 1960 - يىلى شىنجاڭ ياشلار نەشريياتى تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان «يۈرەك ئالقىشى» ناملىق كوللىكتىپ شبىرلار توپلىمغا «دوستلىق ئۈلگىسى» ناملىق داستانى ۋە «مېنىڭ يېزام» قاتارلىق 10 نەچە پارچە شبىرى كىرگۈزۈلدى، ئەپسۇسکى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» مەزگىلىدە شائىر 20 نەچە يىل ئىجادىيەت ھوقۇقىدىن ئاييرلىپ قالدى. 1979 - يىلىدىن كېيىن ئۇ ئىجادىيەت سېپىگە قايتىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ مەزمۇنى چوڭقۇر، شەكلى مۇكەممەل بولغان شبىرلىرى بىلەن مەتبۇئاتتىن قايتا

ئورۇن ئالدى، 1985 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ئۇنىڭ « سايرا بۇلبۇل » ناملىق شېرىلار توپىلىمىنى نەشر قىلدى : شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى تۈزگەن « يۇرت ئوغلى » ناملىق داستانلار توپىلمىغا ئۇنىڭ « گېلەمچىنىڭ قىزى » ناملىق دستانى كىرگۈزۈلدى : 1991 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن ئۇنىڭ « تۇپراق ۋە تەر » ناملىق شېئىرلار توپىلىمى نەشر قىلىنىدى، 1993 - يىلى ئۇ بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتىغا « بۇستان نەزمىلىرى » ناملىق شېئىرلار توپىلىمىنى ئەۋەتنى .

ئۇنىڭ مۇھەررلىك، ئەدەبىي تەندىچىلىك ساھەسىدىكى ئىلمىي ئەمگە كلىرىمۇ كۆزگە كۆرۈنەرلىك بولۇپ، 1982 - يىلى ل. مۇتەللىپ تۇغۇلغانلىقىنىڭ 60 يىللەقى مۇناسىدۇتى بىلەن ئاپتونوم رايونلۇق يازغۇچىلار جەمئىيتى نامىدا نەشر قىلىنغان « لۇتپۇللا خۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 30 يىللەقى مۇناسۇتى بىلەن ئاپتونوم رايونلۇق يازغۇچىلار جەمئىيتى نامىدا، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان « توي چاچقۇسى »، « تىيانشان ناخشىلىرى » بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان « توي تەنتەنسى » قالا تارلىق شېئىر توپلاملىرى جابىار ئەمەتنىڭ نەشرىگە تەبىارلىشى ۋە تەھرىرلىكى ئاستىدا چىقىرىلغاندى . ئۇنىڭ ل. مۇتەللىپنىڭ هایاتى ۋە ئىجادىي پائالىيىتىگە بېغىشلانغان « جەڭ گىۋار يىللارنىڭ باتۇر كۈيچىسى » ناملىق ئوبزورى، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ 1930 - 1940 - يىللاردىكى تەرەققىياتىنى ئەكس ئەتنۈردىغان « 30 - 40 - يىللار ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى جەڭ گىۋار تېما - ياپۇن باسقۇنچىلىرىغا قارشى تۇرۇپ، ۋە تەننى قۇتقۇزۇش » ناملىق ئوبزورى، « ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرىدىكى ۋە تەنپەرۋەرلىك ۋە خەلقەرۋەرلىك توغرىسىدا » ناملىق ئوبزورلىرى « ئىنقىلاپى قۇربانلار تەرجىمەلى » « ژۇرنىلى ، شىنجاڭ داشۇسى ئىلمىي ژۇرنىلى »، « شىنجاڭ سەفەن داشۇسى ئىلمىي ژۇرنىلى »، « شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى » قاتارلىق ژۇراللارغا بېسىلىپ، كىتابخانلار ئىچىدە خېلى كۈچلۈك تەسلى قوزغىدى .

تۆھپىكار قەلەم ئىگىسى جابىار ئەمەت گەرچە هازىر دەم ئېلىشقا چىققان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ قەلەم تېخى ھېرىپ قالغىنى يوق . بىز ئۇنىڭ يۈرۈكىدىن ئۇرغۇپ چىقىۋاتقانلىرىكىلىرىنى، مىللەتىمىزنىڭ ئۆرپ - ئادىتى ۋە گۈزەل ئەخلاقىنى ئاساسىي تېما قىلىپ يازغان ماقالىلىرىنى « تارىم »، « شىنجاڭ گېزتى »، « شىنجاڭ ياشلىرى »، « ئۇرۇمچى كەچلىك گېزتى » قاتارلىق گېزىت - ژۇراللار سەھىپىسىدە داۋاملىق كۆرۈپ كېلىۋاتىمىز، ئۇ يېقىندا ئوتتۇرا ئاسىيادا قۇدرەتلىك ئىمپېرىيە قۇرغان ئاتاقلقىق سەر كەردە ئەمەر تېمۇر كوراگان ھەققىدە ئىران تارىخچىسى شەرەفىدىن ئەلى يەزدى تەرىپىدىن 1424 - 1425 - يىللەرى يېزىلغان « زەفرانامە » ناملىق نەسەرنىڭ باش قىسىدىن 400 نەچچە ئارگىنال تەر- جىمە قىلىپ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىغا تاپشۇردى : « شەرق كلاسسىكلىرىنىڭ رۇبائىيلىرىدىن تاللانما » نى نەشرىگە تەبىارلاپ « بۇلاق » ژۇرنىلىغا تاپشۇردى . ئۇ يېقىندا

يەنە ئابدۇللا ئەۋلانىنىڭ 1913 - يىلى ئەددەب - ئەخلاق تېمىسىدا يازغان، 20 - يىللاردىن كېپىن شىنجاڭدا قۇرۇلغان « جەددىد » مەكتەپلىرىدە ئەخلاق دەرسلىكى قىلىپ قوللىنىلغان « تۈركى گۈلىستان ياخۇد ئەخلاق » ناملىق كىتابنى سۆزبېكچىدىن ئۇيغۇر چىلاشتۇرۇپ « بۇلاق » ژۇرنىلى تەھرىر بولۇمىگە تاپشۇردى، ئۇ يەنە ئەمەر خۇسەر دېھلەۋىينىڭ « چار دەرۋىش » ناملىق مەشهۇر قىسىسىنىڭ يەنە بىر ۋارىياتى بولغان . پارس، ئوردو، ئىنگلېز، رۇس، تۈرك تىللەرىغا تەرجىمە قىلىنىپ، دۇنيادا شۆھەرت تايقات مىرئەممەن دېھلەۋىي تەرىپىدىن 1803 - يىلى تولۇقلادىپ يېزىلغان « باغۇ باهار » قىسىسىنى نەشرىگە تەبىيارلاپ، بېبىجىڭ مىللەتلەر نەشريياتىغا تاپشۇردى .

تۆھىپىكار قەلەمكەش جاببار ئەمەت سۆھبەت جەريانىدا كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىدا، ئىز باسارلارنى يېتىشتۇرۇش مەسىلىسى ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دېدى : « بۇلاق » ژۇرنىلى كلاسسىك ئەدەبىياتنى قۇتقۇزۇپ قېلىشتا، ئۇنى جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈشتە ناھايىتى چوڭ رول ئۇينىدى . بۇ جەھەتنە « بۇلاق » ژۇرنىلى ئەتراپىغا ئۇ . يۇشقان كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ تېرىشچانلىقىمۇ ناھايىتى زور بولدى . ئەمما ھازىر ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى ياشىنىپ، زېھنىي قۇۋۇقتى ئاجىزلاپ قالدى، يېڭىدىن يېتىشكەن ئىز باسارلارنىڭ سانى ئانچە كۆپ ئەمەس . شۇڭا كلاسسىك ئەدەبىياتنى قېرىش، رەتلەش، نەشرىگە تەبىيارلاش، تەتقىق قىلىش ئىشلىرىنى ئۆزلۈكىسىز داۋاملاشتۇرۇپ، تېخى ئاشكارىلانمىغان بايلىقلارنى يورۇقلۇققا چىقىرىش — ھازىر بار بولغان ئىز باسارلارنىڭ سەۋىيىسىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈشكە، زور بىر تۈر كۈم يېڭى ئىز باسارلارنى يېتىشتۈرۈشكە باغلۇق، مەن « بۇلاق » ژۇرنىلىنىڭ مۇناسىۋەتلىك ئىلمىي ئورگانلار بىلەن بىرلىشىپ، ھەر خىل شەكىلدىكى تەربىيەلەش كۇرۇسلەرىنى ئېچىش ئارقىلىق ھازىر بار بولغان كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتچىلىرىنىڭ ئىلمىي سەۋىيىسىنى تېخىمۇ ئۆستۈرۈشنى ئۈمىد قىلىمەن . ئىككىنچىدىن، ئالىي مەكتەپ ماڭارپىغا رەھبەرلىك قىلىش ئورگانلىرىنىڭ ئالىي مەكتەپ تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتەتلىرىدا « قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە ئىلمى » دەرسىنى تەسىس قىلىپ، ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقى ۋە تىلىنى ئاساس قىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە تىلىنى ئۆگىنىپ چىقىشىغا كاپالەتلىك قىلىشىنى تەكلىپ قىلىمەن .

ئۆزىنىڭ پۇتون ھاياتىنى مىللەتتىمىزنىڭ مەنىۋى مەدەننەيت ئىشلىرىغا بېغىشلىغان، بۇ جەھەتنە خېلى ئۇتۇقلۇق ئەمگە كەلەرنى يورۇقلۇققا چىقىرىپ مۇئەيىەن تەسر قوزخىغان پېشىقەدم قەلەمكەش جاببار ئەمەت ئاکا بىلەن سۆھبەتتىمىزنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، خوشلىشىدە خان چاغادا، ئۇنىڭ يېڭى - يېڭىپىلانلىرىغا ئاپىرىن ئوقۇدۇم، تىنىڭە سالامەتلىك ۋە قەلەمكە بهرىكەت تىلىدىم .

ئەجدادلار ئىزىدىن

(ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات خۇشتارى ئابدۇقادىر سادىر توغرىسىدا)

ئىلھام جابىار

80 - يىللاردىن بۇيان ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتنى قېزىش ، توپلاش ، رەتلەش ۋە نەشر قىلىش خىزمىتى ئو گۇشلوق قانات يېيشقا باشلىدى . كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىدا پېشقەدەملەر يىلدىن - يىلغا ئازىيىپ كېتىۋاتقان ئەھۋال ئاستىدا ، بىر تۈركىم ياش ھەۋەسىڭلار يېتىشىپ چىقىپ ، بۇ بوشلۇقنى تولىدۇرى . بۇنىڭ بىلەن پېشقەدەملەر ئاخىرقى ئۆمرىدە زور تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەۋاتقان ، ياش تەتقىقاتچىلار ئۇلارنىڭ ئىزىنى بېسىپ ، كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىدا يېڭى نەتىجىلەرنى يارتىۋاتقان خۇشاللىنارلىق ۋەزىيەت بالىقما كەلدى . ئابدۇقادىر سادىر ئەنە شۇنداق ۋەزىيەت ئاستىدا ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى سېپىسگە قوشۇلغان ئۇندىلىك ياشلارنىڭ بىرى ، ئۇنىڭ يېقىنى يىللاردىن بۇيان بۇ ساھەدە قولغا كەلنۈرگەن نەتىجىلەرى كىشىنى ھەقىقەتەنمۇ خۇشال قىلىدۇ .

ئابدۇقادىر سادىر 1947 - يىلى 6 - ئايىدا گۇما ناھىيىسىنىڭ قوشتاغ يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن ، باشلانغۇچ ۋە تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپىنى ئۆز يېزىسىدا توگەت كەندىن كېيىن ، 1964 - يىلدىن 1967 - يىلغىچە خوتەن ۋەللايەتلىك دارىلمۇئەلىمىن مەكتىپىدە ئوقۇغان . 1983 - يىلى شىنجاڭ رادىئو سەھن داشۋىسىنىڭ تىل - ئەدەبىيات كەسىنى تاماڭلىغان .

ئۇ 1967 - يىلدىن 1984 - يىلغىچە ئۆز يېزىسىدىكى باشلانغۇچ ئوتتۇرا مەكتەپتە تىل - ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى : رازىپ ئىشلىگەن . كېيىن گۇما ناھىيىلىك مەدەنлиيەت - تەنتەربىيە ئىدارىسىدە بىر يىلدەك ئىشلەپ ، 1985 - يىلى 6 - ئايىدا ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسىگە يوڭىكەلگەن . ھازىر ئۇ ج خ ئىدارىسى كاتىبات بۆلۈمىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلەپ كەلەمەكتە . ئابدۇقادىر سادىر ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چېغىدىلا تىل - ئەدەبىيات دەرىسىن ئالاھىدە قىزىقاتتى . ئۇ كۈندىلىك دەرسلەرنى ياخشى ئۆگىنپىلا قالماي بوش ۋاقت تاپسلا ئەدەبىي ئەسەرلەرنى زور قىزىقىش بىلەن ئوقۇپ ، ئۇنىڭدىن زوق ئالاتقى . بەزىدە قەلبىدە ئۇيۇغۇخان يېڭى ئىنتىلىش ، قايىناق ھېسىسياتىنى شېئىر ئارقىلىق ئىپادىلىسە ، بەزىدە نەسەر ۋە قىسقا ھېكايلارنى يېزىپ باقاتتى . ئۇنىڭ كلاسسىك ئەدەبىياتقا بولغان قىزىقىشىمۇ 1963 - يىلى باشلاندى . ئۇ « تارىم » ۋۇرنىلىنىڭ 1959 - يىلدىن ئىلگىرىكى سانلىرىنى تېپىپ ، موللا بىلالنىڭ « غەزەلىيات » ، گۇمنامىنىڭ « غەزەللەر » ، ئابدۇرەبەم نىزازىنىڭ « لەيلى ۋە مەجىنۇن » ، « پەرەداد - شىرىن » قاتارلىق ئەسەرلىرىنى زور ئىشتىياق بىلەن ئوقۇپ چىقتى ، بۇ ئەسەرلەردىكى ئاجايىپ چوڭقۇر مەنا ، يەلسەپىلىك پىكىرلەرگە تولغان لىرىك ھېسىسياتلار ، تىلىدىكى پاساھەت ۋە تەسوپلىرى جەھەتنىكى بالاگەت ئۇنى ھېبران قالدۇردى ، « كلاسسىك ئەدەبىياتىمىز نەقەدەر گۈزەل - ھە ! » ئۇ ھېسىسياتىنى باسالماي چەكسىز پەخىرلەندى . بىراق ئابدۇقادىر سادىر ئەسەرلەردە ئۇ چۈرىدىغان قەدىمىي تۈركى ۋە چاگاتاي تىللەرىدىكى سۆزلەرنىڭ لۇغەت مەنىسىنى بىلەمەيتتى ، ئۇنىڭ كلاسسىك ئەدەبىياتقا قىزىقىپ

قالغانلىقىنى سەزگەن ئابدۇغىنى مۇئەللىم ئۇنىڭغا ئۇلۇغ شائىر ۋە موتەپە كىكۈر ئەلىشىر ناۋايى-نىڭ 1957 - يىلى تاشكەندە بېسىلغان، «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانىنى بەردى. شائىر غايپۇر غولام نەشرگە تەبىيارلىغان بۇ ئەسەردە داستانىڭ شېئىرى نۇسخىسى بېرىلىپلا قالماي ئۇنىڭنى سەرىي يەشمىسى بېرىلىگەندى. ئابدۇقادىر سادىر داستانىڭ تېكىستى بىلەن نەسرىي يەشمىسىنى سېلىشتۈرۈپ، كلاسىك ئەدبىيات سۆزلىكلىرىنى ئۇگىنىشكە باشلىدى. ئۇ خوتەن دارىلمۇئەللەمىنىڭ ئوقۇشقا كەلگەندىن كېيىن مەكتەپ قىرائەتخانىسىدىن كلاسىك ئەدبىياتقا دائىر ئەسەرلەر بولسلا تېپىپ ئوقۇشقا ۋە ئۇنىڭدىكى يەكە سۆزلەرنى توپلاشقا باشلىدى.

1966 - يىلى باشلانغان «مەدەنسىيەت زور ئىنلىكابى» ئۇنىڭ بۇ جەھەتنىكى قىزغىنلىقىغا بەرھەم بەردى. كلاسىك ئەسەرلەرگە خىلەمۇ خىل بەناملار چاپلىنىپ، كۆي-دۇرۇلدى. شۇنداق ئەھۋال ئاستىدا ئۇ كۆيدۈرۈلۈشتىن ئامان قىلىپ خەلق ئارىسىدا ساقلىنىۋاتقان كلاسىك ئەسەرلەرگە يېقىندىن دىققەت قىلىپ، كۆزىگە چېلىقانلىرىنى يەخپى، توپلاپ تۇردى. لېكىن ئۇ يېڭى قىيىنچىلىققا دۇچ كەلدى، ئىلگىرى ئۇ ئوقۇغان، ژۇرناالارغا بېسىلغان كلاسىك ئەسەرلەر ھازىرقى زامان ئۇيغۇر يېزىقىدا بېسىلغاچقا ئوقۇش ئاسان ئىدى. ئەمدى، ئۇ توپلاۋاتقان ئىسمایيل ھاجى قاتارلىق پېشقەدە مەرەنىڭ ئەسەرلىرى چاغاتاي تىلى ۋە يېزىقى بىلەن يېزىلغاچقا ئوقۇش قىيىن ئىدى. ئۇ ئەرەب، پارس، چاغاتاي تىلىدىن خەۋەردار كىشىلەرنى ئۇستاز تۇتۇپ، چاغاتاي تىلى ۋە يېزىقىنى ئۇگىنىشكە كىرىشىپ كەتتى. 1980 - يىلى «بۇلاق» ژۇرنالىنىڭ تۇنجى سانى ئۇ ئىشلەۋاتقان قوشتاغ يېزىسغا يېتىپ كەلدى، ژۇرناالدا پېشقەدەم تەتقىقاتچى ئىمەن تۇر سۇنىنىڭ «ئەدبىي مىراس ۋە ۋەسىقەلىرىمىز» ناملىق ماقلالىسى بىلەن كلاسىك ئەدبىيات تەتقىقاتى ۋە كلاسىك ئەسەرلەرنى نەشرگە تەبىيارلاش توغرىسىدىكى چاقىرىقلار بېسىلغانىدى. ئابدۇقادىر سادىر بۇ چاقىرىقلارنىڭ روھى ۋە مەزمۇنىدىن نوّوھەتنە كلاسىك ئەسەرلەرنى قېزىش، توپلاش، رەت-لەش ۋە نەشرگە تەبىيارلاشنىڭ يوقلىپ كېتىش ئالدىدا تۇرغان كلاسىك ئەدبىياتىمىزنى قۇتقۇزۇش، مىللەتىمىزنىڭ ئەنئەنئۇي مەدەنىيەتنى دۇنياغا تونۇتۇشتا غايەت زور ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇ ئۆزىنىڭ كۈندىلىك خىزمەتلەرنى ياخشى ئىشلىگەندىن سىرت، ئۇيغۇر كلاسىك ئەدبىياتىنى قېزىش، توپلاش قۇتقۇزۇش جەھەتلەرde كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرنى ياراتتى. 1981 - يىلىدىن 1991 - يىلىغىچە ئۇ ئىشتىن سىرتقى ۋاقتى، تەتىل، دەم ئېلىش كۈنلىرىدىن پايدىلىنىپ، كلاسىك ئەسەرلەرنى يەخشى، رەتلىش، نەشرگە تەبىيارلاش جەھەتنە خېلى كۆپ ئىزدەندى. ئۆز يۇرتىدا ياشاپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان شائىر، خەتنات ۋە ئەدبىي تەرجىمانلاردىن ئىسمایيل ھاجى، ئەھمەدىي، قاسىمىي قاتارلىقلارنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىيەتگە دائىر بىر يۈرۈش ئىلمىي مەلۇماتلارنى توپلاپ ۋە رەتلىپ، 50 پارچىدىن ئارتۇق قول يازما ۋە «چاپ» كىتابلارنى قېرىۋالدى. بۇنىڭ ئىچىدىن «يۇسۇق - زىلەيخا» (قول يازما)، «گۈل ۋە نەۋرۇز» (قول يازما)، «قەھرىمان قاتىل»، «گۈلشاھ ۋەرەقە»، «مەلکە زەرنىڭار»، «مەشۇقىستان»، «قاسىمىي شېئىلەرى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى نەشرگە تەبىيارلاپ «بۇلاق»، «يېڭى قاش-

تېپشى « ژۇرنااللىرى ۋە باشقان نەشريياتلاردا ئېلان قىلىپ، ئاما بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى. ئۇ نە شىرگە تەبىيارلىغان مەۋلانا ئۇبەيدۇللا لۇتفىنىڭ « گۈل ۋە نەۋەرۇز » داستاننىڭ قول ياز-مىسى ئاپتونوم رايونىمىزدا تۇنجى قىتسىم بايقالغان ئەسەرلەردىن بولۇپ، يۇقىرى قىممەتكە ئىگە. ئۇ قېزىپ چىققان، گۈمىدا ياشاب ئۇتكەن شائىر ئەھمەدىنىڭ « مەشۇقستان » ناملىق ئەسەرىسىمۇ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى خەزىنسىدىكى دۇردانىلەردىن ھېسابلىنىدۇ، ئۇ يەنە خەلق ئىچىگە كەڭ تارقالغان « مەشرەب شېئىرلىرى »، « جامسئۇل ھېكايات »، « ئاجايىپ فەتىۋا »، « ئوغرى ۋە قازى »، « قىيافەتۇل - به شهر » (ئىنسان قىياپتى)، « ئاجايىپ ھېكاياتىلەر » قاتارلىق ئەسەرلەرنى نە شىرگە تەبىيارلا شقا كىرىشىپ، بىر قىسىمنى نە شىرگە تاپشۇردى، ئابدۇقادىر سادىر يەنە « گۇما شېۋىسى توغرىسىدا » (تىل ۋە تەر جىمە ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان)، « ئۇيغۇر ئىسلام قانۇنچىلىقى ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى »، « گۇما شېۋىسى تەركىبىدىكى چاغاتاي تىلى ئېلىمېتلىرى »، « تىلىمېزدىكى ۋولگارىزملق سۆزلەر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىنى رولى » قاتارلىق ئىلمىي ماقالىلەرنى يازدى.

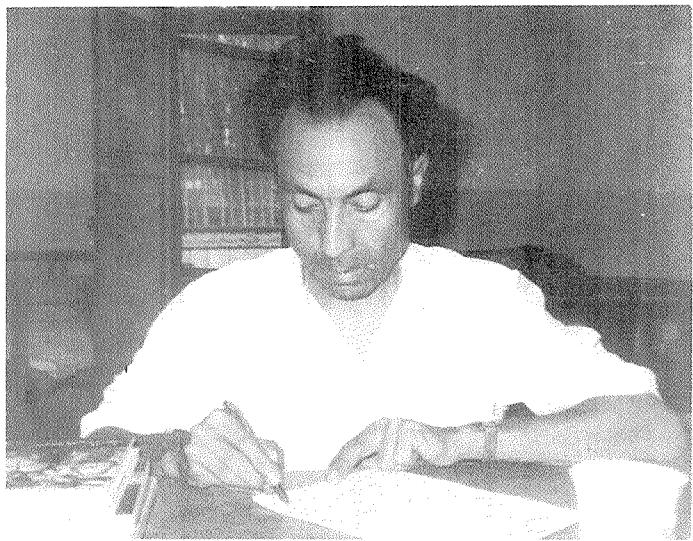
ئابدۇقادىر سادىر كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىدىكى تۆھىپكار بولۇپلا قالماي، ئۇ يەنە كۆزگە كۆرۈنگەن يازغۇچى ۋە شائىر، ئۇ 1966 - يىلى « خوتەن گېزىتى » دە ئېلان قىلىنغان تۇنجى شېئىرى بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەتنى باشلىدى. شۇنىڭدىن بىرى ئاپتونوم رايونىمىزدىكى « تارىم »، « يېڭى قاشتېشى » « شىنجاڭ گېزىتى » « خوتەن گېزىتى » قاتارلىق ژۇرناال ۋە گېزىتىلەرde 60 پارچىغا يېقىن پوۋېست، ھېكايات ۋە فېلىيە تونلىرى 500 گە يېقىن شېئىر، داستان، باللادىلىرى ئېلان قىلىنىدى. ئۇنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرى 1986 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشريياتى تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان « كۈمۈش قوڭۇغۇراق » ناملىق شېئىرلار توپلىمىغا كىرگۈزۈلدى، 1990 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشريياتى ئۇنىڭ « نەدەسەن باللىق يىللار » ناملىق پوۋېستىنى نەشىر قىلدى. 1994 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشريياتى نەشىر قىلىغان « كارۋان مەجمۇئەسى » توپلىمىغا « هايات ۋە تەقدىر » ناملىق پوۋېستى كىرگۈزۈلدى. ئۇ يەنە باللار - ئۆسمۈرلەر ئۇچۇن « نامسىز بالا » ھېكايلار توپلىمى بىلەن تەر جىمە ئەسەر « ئالتۇن بېلىق » ناملىق چۆچەكلىر توپلىمىنى ؛ « ئېتىبار سىز ئادەم » (ھېكايلار توپلىمى)، « قار بۇۋايدىن كەلگەن باغاقلار » (شېئىرى چۆچەك) قاتارلىق ئەسەرلىرىنى، كلاسسىك ئەدەبىياتقا دائىر « ئاجايىباتلار دۇنياسى » ناملىق ئىككى توملوق كىتابنى نەشرييات ئورۇنلىرىغا تاپشۇردى. ئۇنىڭ ئىجادىي ئەمگە كلرى كەڭ كىتابخانلارنىڭ قىرغىن ئالقىشى ۋە ياخشى باهاسىغا ئېرىشىپ كەلدى. 1982 - يىلدىن ھازىر غېچە ئابدۇقادىر سادىرنىڭ ئىككى پارچە ئەسەرى ئاپتونوم رايون بويىچە « غۇنچە مۇكايپاتى »غا، بىر پارچە ئەسەرى « مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكايپاتى »غا، بەش پارچە ئەسەرى خوتەن ۋىلايتى بويىچە 2 - 3 - دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكايپاتىغا ئېرىشتى، ئۇنىڭ « مەسئۇلىيەت » ناملىق ھېكايسى خەنزۇ تىلىغا تەر جىمە قىلىنىپ تونۇشتۇرۇلدى. ئابدۇقادىر سادىر ھازىر شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلىق يازغۇچىلار جەمئىيەتنىڭ ئەزاسى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلىق ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقات جەمئىيەتنىڭ ھەيئەت ئەزاسى .

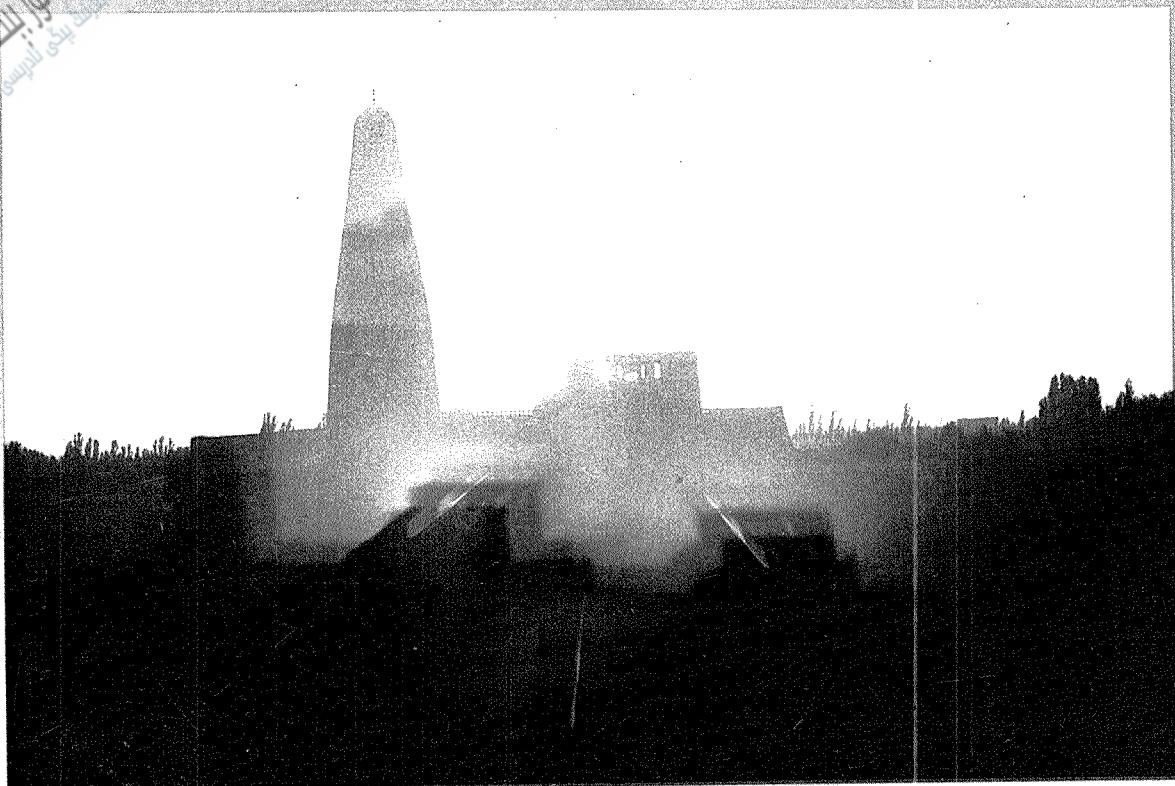
مەن مىللەي مەدەنلىقىنىڭ دوردانىلىرىنى قېزىش ۋە يۇرۇقلۇققا چىقىرىش يولىدا

هارمای - تالمای ئىزدىنىۋاتقان ، ئۆزىنىڭ ئىجادىي ئەمگىكى بىلەن ئەدەبىياتچىلار قوشۇنىنىڭ مۇنىھەۋۋەر ئەزاسىغا ئايلىنىۋاتقان تالانت ئىگىسى - ئابدۇقادىر سادر بىلەن 1994 - يىلى 7-ئايدا خوتەن ۋىلايتتىنىڭ قارىقاش ناھىيىسىدە ئېچىلغان « خوتەن ۋىلايەتلىك قەلەمكەشلەر تەجربىي ئالماشتۇرۇش سۆھبەت يىغىنى » دا ئۆچرىشىپ قالدىم ، ئۇ ئۆزىنىڭ « بۇلاق » ژۇر-نىلىغا بولغان مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دېدى :

— « بۇلاق » ژۇرنىلىدەك بىر ياخشى سەھىنە بولىغان بولسا ، كۆمۈلۈپ قىلىش ئالدىدا تۇرغان كلاسسىك ئەدەبىياتمىز بۇ گۈنىكىدەك يېڭى ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولىغان بولاتتى ، « بۇلاق » ئارقىلىق كلاسسىك ئەدەبىياتمىزنىڭ ئەڭ ئېسىل دوردانلىرى خەلقىمىز بىلەن يۈز كۆرۈشنى ، يۈتون مەملىكتەكە ، دۇنياغا تونۇشتۇرۇلدى . ئەمدى ئۇ ئەۋلادتىن ئەۋلادقا سراس بولۇپ ، ئۇيغۇر مەدەنىيەتى خەزىنىسىدە مەڭگۈ نۇر چىچىپ تۇرىدىغان بولدى ، مەن بىر كلاسسىك ئەدەبىيات خۇشتارى بولۇش سۈپىتىم بىلەن « بۇلاق » ژۇرنىلىنىڭ خىزمىتدىن ناھايىتى رازى . شۇنداقلا ، مەن مۇنداق بىر تەكلىپنى ئۆتتۈرىغا قويماقچىمەن بۇ ۋاقتىقا قەدر « بۇلاق » ژۇرنىلىغا بىسىلغان ئەسەرلەر تارихتا ئىجابىي رول ئوينىغان ئەسەرلەردىن ئىبارەت بولدى ، ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېپىنكى دىنىنى ئېقىملار جەڭنامىلار ، تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتىغا دائىر خىلمۇ خىل ئەسەرلەرنى توپلاش ۋە نەشر قىلىش جەھەتنە بە كەمۇ ئېھىتىياتچان بولۇپ كەتتۇق ، « بۇلاق » ژۇرنىلى تەتقىقات خاراكتېرىدىكى ژۇرناال بولغاچقا ، تارихتا سەلبىي تەسەرلەر پەيدا قىلغان بەزى ئەسەرلەرنى نەشر قىلىش — ئەجداھىدلىرىمىزنىڭ ئېينى ۋاقتىنىسىكى مۇرە كەپ پەلسەپىشى كۆز قاراشلىرىنى ، تارىخىنى ، ئىجتىمائىي مۇھىتىمىزنىڭ ھەر تەرەپلىمە ئەھۋالنى ئۇ گىنىش ۋە تەتقىق قىلىشتا بەلگىلەك ئەھمىيەتكە ئىگە . شۇنىڭ ئۇچۇن « بۇلاق » ژۇرنىلى كلاسسىك ئەسەرلەرگە مۇئامىلە قىلىشتا » كونىنى بۇ گۈنكى ئۇچۇن خىزمەت قىلدۇرۇش ، شاكىلىنى چىقىرىۋېتىپ مېغىزىنى قوبۇل قىلىش « پىرىنسىپدا چىڭ تۇرۇش ئاساسىدا ئىشىكىنى تېخىمۇ كەڭرەك ئېچىشى لازىم ، شۇنداق بولغاندا بىزنىڭ تىل ، تارىخ ، پەلسەپە ، ئىتتىنۇ گۈراپىيە ساھەرلىرىدىكى تەتقىقاتمىزنى يەنسىمۇ مول ماتېرىيال بىلەن تەمنى ئەتكىلى بولاتتى .

مەن ئابدۇقادىر سادرنىڭ كلاسسىك ئەدەبىيات مىراسلىرىمىزنى قېزىش ، توپلاش ، رەتلەش جەريانىدىكى ئىش - ئىزلىرى ، نەتىجىلىرىنى ئىگىلەش جەريانىدا شۇنى ھېس قىلدىمكى ، بىزنىڭ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات بايلىقىمىز يۈتمەس - توگىمەس خەزىنە ، ئې-قىسپ توگىمەيدىغان بۇلاق ، ئالدىمىزدا ئەنە شۇ بۇلاقنى تېخىمۇ چوڭقۇز قېزىپ ، ئۇنىڭ راھەتبەخش سۈزۈك سۈيىدىن ئەۋلادلارنىڭ ئۇسسىزلىقىنى تېخىمۇ كۆپرەك قاندۇرۇش ۋەزى-پىسى تۇرماقتنا . بۇ ۋەزىپىنى ئوڭۇشلۇق ئىشقا ئاشۇرۇش ئۇچۇن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللۇنىۋاتقان پېشقەدەمەرنى تېخىمۇ قەدرلەش ۋە ئۇلارنىڭ رولىنى يە-نىمۇ جارى قىلدۇرۇش مۇھىم . شۇنداقلا يەنە ئابدۇقادىر سادردەك مول هوسۇللىق ياش تەتقىقاتچىلار ۋە ھەۋەسكارلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە تېخىمۇ كۆڭۈل بولۇش زۆرۈر .

源泉 (布拉克) (维吾尔文) 总50期

MAGAZINE OF BULAK

UIGHUR LANGUAGE (QUARTERLY)

新疆人民出版社编辑出版
(乌鲁木齐市建中路54号)
新疆新华印刷厂印刷
乌鲁木齐市邮局发行
中国国际图书贸易总公司国外发行
全国各地邮局订阅

شىنجاڭ خالق نەشرىياتى تۆزىدى ۋە نىشر قىلىدى
(ئۇرۇمچى شەھرى جىەنچۈڭ كۆچىسى N054)
شىنجاڭ شىنخۇ باسما ۋەزىتىدا بېسىلىدى
ئۇرۇمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتلىدى
جۇڭگۇ خەلققا كىتاب سودىسى باش شىركىتى چىت ئەللەرگە تارقىتىدۇ
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇنىشىرى قوبۇل قىلىدۇ

国内统一刊号 : CN 65-1063/I
本刊代号 : 58-108 定价 : 2.90元
ISSN 1005-0876 / 国外代号 Q1118

مەمىلىكت بوبىچە بىرلىككە كەلگەن ئۇرۇنل ئومۇرى :
ۋەكالىت ئومۇرى : 58-108 باھاسى : 2.90
چات ئەللەرگە تارقىتىش ۋەكالىت ئومۇرى : Q1118

02>

9 771005 087006